

EUROPESE COMMISSIE
DIRECTORAAT-GENERAAL
BELASTINGEN EN DOUANE-UNIE
Douane
Douanebeleid

Brussel, 19 april 2021

TAXUD/A1/TRA/005/2020-NL

HANDBOEK DOUANEVERVOER

Voorwoord

Volgens het programma voor douanevervoer in Europa¹ moest een handboek worden opgesteld met een uitgebreide beschrijving van de regeling gemeenschappelijk douanevervoer en de regeling Uniedouanevervoer en een duidelijke uiteenzetting van de rol van zowel de douanediens ten als de bedrijven. Dit handboek heeft ten doel een uitleg te geven van de werking van deze douanevervoerregelingen en van de rol van de verschillende partijen daarbij. Het uiteindelijke doel is ervoor te zorgen dat de douanevervoerregelingen consistent worden toegepast, met een gelijke behandeling van alle marktdeelnemers.

Deze tekst is een geconsolideerde versie van het handboek waarin de verschillende wijzigingen sinds de eerste publicatie in mei 2004 zijn opgenomen en die is aangepast aan het douanewetboek van de Unie, dat sinds 1 mei 2016 van toepassing is. Het zal worden bijgewerkt zodra nieuwe ontwikkelingen in de regelingen gemeenschappelijk of Uniedouanevervoer dit noodzakelijk maken.

Het handboek geeft een standaardinterpretatie van de wijze waarop de verordeningen inzake douanevervoer moeten worden uitgevoerd door alle douaneautoriteiten die gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer toepassen via een administratieve regeling.

Het is echter geen bindend rechtsinstrument. Voor een gezaghebbende interpretatie dient u altijd de wettelijke bepalingen inzake douanevervoer en andere douanewetgeving te raadplegen, die voorrang hebben op deze handleiding. De authentieke teksten van de verdragen en van de EU-rechtsinstrumenten worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. De authentieke teksten van de arresten van het Gerechtshof en het Hof van Justitie zijn gepubliceerd in de Jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Het is mogelijk dat er naast dit handboek ook nationale instructies of toelichtingen bestaan. In dat geval zijn deze te vinden onder het relevante punt van elk hoofdstuk van het handboek wanneer zij in het betreffende land zijn gepubliceerd, of zijn zij apart gepubliceerd. Voor meer informatie wordt u verzocht contact op te nemen met de nationale douanediens ten.

Brussel, 19 april 2021

¹ COM(97) 188 final van 30.4.1997.

Algemene inhoudsopgave

Voorwoord

Algemene inhoudsopgave

Deel I:	Algemene inleiding
Deel II:	Douanestatus van goederen
Deel III:	Zekerheidstelling
Deel IV:	Standaardprocedure voor douanevervoer
Deel V:	Bedrijfscontinuïteitsprocedure
Deel VI:	Vereenvoudigingen
Deel VII:	Aanzuivering van douanevervoer, de nasporingsprocedure
Deel VIII:	Schuld en invordering
Deel IX:	De TIR-regeling

Lijst van gebruikte afkortingen

Lijst van definities

Algemene inlichtingenbronnen

HANDBOEK DOUANEVERVOER	1
DEEL I: ALGEMENE INLEIDING	36
I.1 Hoe douanevervoer werkt	37
I.2 Status van de goederen.....	40
I.3 Gemeenschappelijk douanevervoer	41
I.3.1 Wetgeving	41
I.3.2 Beschrijving van de regeling	41
I.4 Douanevervoer binnen de EU	43
I.4.1 Uniedouanevervoer	43
I.4.1.1 Wetgeving	43
I.4.1.2 Beschrijving van de regeling	44
I.4.1.2.1 Regeling extern Uniedouanevervoer.....	46
I.4.1.2.2 Regeling intern Uniedouanevervoer	47
I.4.1.3 Nieuw geautomatiseerd systeem voor douanevervoer (NCTS).....	48
I.4.1.3.1 Belangrijkste punten of berichten bij een NCTS-transactie	48
I.4.1.3.2 Douanekantoor van vertrek.....	49
I.4.1.3.3 Douanekantoor van bestemming.....	50
I.4.1.3.4 Douanekantoor van doorgang.....	51
I.4.1.3.5 Wijziging van douanekantoor van doorgang of bestemming	51
I.4.1.3.6 Vereenvoudigde procedures: toegelaten afzender en toegelaten geadresseerde.....	52
I.4.2 Andere douanevervoerregelingen binnen de Europese Unie.....	53
I.4.2.1 Inleiding	53
I.4.2.2 TIR-procedure (Transport Internationaux Routiers).....	54
I.4.2.3 ATA (tijdelijke invoer)	55
I.4.2.3.1 Achtergrond en wetgeving.....	55
I.4.2.3.2 Beschrijving van de regeling	56
I.4.2.4 Rijnvaartmanifest.....	57
I.4.2.4.1 Achtergrond en wetgeving.....	57
I.4.2.4.2 Beschrijving van de regeling	57
I.4.2.5 Goederenbewegingen ten behoeve van de NAVO	58
I.4.2.5.1 Achtergrond en wetgeving.....	58
I.4.2.5.2 Beschrijving van de regeling	58
I.4.2.6 Postcolli.....	60
I.4.2.6.1 Achtergrond en wetgeving.....	60
I.4.2.6.2 Beschrijving van de regeling	61
I.5 Uitzonderingen (pro memorie).....	62
I.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	62
I.7 Voor de douane bestemd deel	62
I.8 Bijlagen	62

I.8.1 Regels en beginselen voor de vaststelling van wetgeving inzake Uniedouanevervoer	63
I.8.2 Regels en beginselen voor de vaststelling van wetgeving inzake gemeenschappelijk douanevervoer	72
DEEL II: STATUS VAN GOEDEREN	78
II.1 Inleiding	78
II.2 Algemene theorie en wetgeving	79
II.2.1 Douanestatus van de goederen	79
II.2.1.1 Uniegoederen	79
II.2.1.2 Niet-Uniegoederen	79
II.2.1.3 Wat is de passende regeling douanevervoer?	79
II.2.2 Vervoer van Uniegoederen	80
II.2.2.1 Onder een douaneregeling	80
II.2.2.2 Zonder douaneregeling, maar met bewijs van Uniestatus	81
II.2.2.3 Zonder toepassing van een douaneregeling en zonder bewijs van Uniestatus	82
II.2.3 Bewijs van de douanestatus van Uniegoederen	82
II.2.3.1 Vermoeden van de douanestatus van Uniegoederen	82
II.2.3.2 Verplichting om de douanestatus van Uniegoederen aan te tonen	82
II.2.3.3 Ontheffing van de verplichting om de douanestatus van Uniegoederen aan te tonen	83
II.2.3.4 Middelen ter bewijs van de Uniestatus	83
II.2.3.4.1 Gebruikelijke middelen	83
II.2.3.4.2 Specifieke situaties	84
II.2.4 Overzicht van het vervoer van Uniegoederen die tijdelijk het grondgebied verlaten	89
II.3 Verkeer van Uniegoederen met bewijs van Uniestatus	92
II.3.1 Gebruik van het bewijs van Uniestatus	93
II.3.2 Gebruikelijke middelen om de Uniestatus aan te tonen — nadere informatie	93
II.3.2.1 T2L- of T2LF-documenten	93
II.3.2.2 Douanemanifest	96
II.3.2.3 Scheepvaartmanifest (<i>alleen via zee — overgangsbepaling</i>)	96
II.3.2.4 Factuur of vervoersdocument	98
II.3.2.5 TIR- of ATA-carnet of formulier 302	99
II.3.3 Toegelaten afgever	100
II.3.3.1 Algemene bepalingen	100
II.3.3.2 T2L-/T2LF-document of factuur of vervoersdocument afgegeven door toegelaten afgever (<i>overgangsbepaling</i>)	101
II.3.3.2.1 Vergunning	101
II.3.3.2.2 Gebruik van T2L-/T2LF-documenten, facturen of vervoersdocumenten afgegeven door een toegelaten afgever	103
II.3.3.3 Douanemanifest afgegeven door een toegelaten afgever	106
II.3.3.4 Scheepvaartmanifest afgegeven door een toegelaten afgever (<i>overgangsbepaling</i>)	106
II.3.3.4.1 Vergunning	106
II.3.3.4.2 Opstellen van het bewijs	108

II.3.3.4.3 Procedure in de haven van vertrek	109
II.3.3.4.4 Procedure in de haven van bestemming	109
II.3.3.4.5 Onregelmatigheden/overtredingen	110
II.3.3.4.6 Verantwoordelijkheden van de scheepvaartmaatschappij	110
II.3.4 Land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer	110
II.4 Verkeer van Uniegoederen zonder bewijs van Uniestatus	113
II.4.1 Luchtvervoer	113
II.4.2 Lijndienst	114
II.4.2.1 Definitie	114
II.4.2.2 Procedure voor het verlenen van vergunningen voor lijndiensten	115
II.4.2.3 Deelbevrachtingsregelingen	117
II.4.2.4 Verificatie van de voorwaarden voor het onderhouden van de lijndienst	117
II.4.2.5 Lijndienst of geen lijndienst	118
II.4.3 T2-corridor	121
II.5 Bijzondere bepalingen betreffende producten van de zeevisserij en uit deze producten verkregen goederen	122
II.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	124
II.7 Voor de douane bestemd deel	124
II.7.1 Elektronische waarmerking van T2L(T2LF)-documenten	124
II.8 Bijlagen	125
II.8.1 Voorbeeld van een overeenkomst in het kader van onderbevrachtings- en deelbevrachtingsregelingen	125
II.8.2 Scheepvaartmanifest — TC12-vergunning	131
II.8.2.b Bijlage B — Lijst van voor raadpleging bevoegde autoriteiten	132
II.8.3 Bewijs van de douanestatus van gemotoriseerde EU-wegvoertuigen	133
II.8.4 Lijst van bevoegde autoriteiten voor de lijndienst	159
II.8.5 Certificaat ter bevestiging dat geen behandeling heeft plaatsgevonden voor producten van de zeevisserij en uit deze producten verkregen goederen	160
II.8.6 Door Singapore afgegeven certificaat ter bevestiging dat er geen behandeling heeft plaatsgevonden	161
DEEL III: ZEKERHEIDSTELLING	162
III.1 Inleiding	162
III.1.1 Doel van de zekerheidstelling	163
III.1.2 Vormen van zekerheid	163
III.1.3 Ontheffing van zekerheidstelling	163
III.1.4 Geldigheidsgebied	164
III.1.5 Overzicht van zekerheidstelling	165
III.2 Algemene bepalingen	166
III.2.1 Vereiste van een zekerheid	166
III.2.1.1 Inleiding	166
III.2.1.2 Weigeringen	166
III.2.2 Berekening van het bedrag van de zekerheid	167
III.2.2.1 Inleiding	167

III.2.2.2 Berekening	167
III.2.3 Borg	168
III.2.3.1 Inleiding	168
III.2.3.2 Plaats van vestiging en goedkeuring	168
III.2.3.3 Aansprakelijkheid.....	169
III.2.3.4 Intrekking van de goedkeuring van de borg of van de verbintenis en opzegging van de verbintenis	170
III.3 Zekerheidstelling per aangifte	171
III.3.1 Storting van contant geld.....	171
III.3.1.1 Inleiding	171
III.3.1.2 Terugbetaling	171
III.3.2 Zekerheid per aangifte in de vorm van een verbintenis van een borg.....	171
III.3.3 Zekerheid per aangifte in de vorm van bewijzen van zekerheidstelling (TC32)	172
III.3.3.1 Aansprakelijkheid en goedkeuring.....	172
III.3.3.2 Kennisgeving.....	173
III.3.3.3 Bewijs van zekerheidstelling (TC32)	173
III.4 Doorlopende zekerheidstelling en ontheffing van zekerheidstelling	175
III.4.1 Algemene bepalingen	175
III.4.1.1 Inleiding	175
III.4.1.2 Algemene bepalingen.....	175
III.4.1.3 Berekening van het referentiebedrag.....	175
III.4.1.4 Bedrag van de zekerheid	176
III.4.1.5 Certificaat van zekerheid.....	176
III.4.1.6 Verplichtingen van de houder van de regeling en herziening van het referentiebedrag.....	177
III.4.1.7 Gebruik van de doorlopende zekerheid.....	178
III.4.1.8 Tijdelijk verbod op doorlopende zekerheidstelling.....	179
III.4.1.8.1 Zekerheidstelling per aangifte voor meervoudig gebruik – alleen voor landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer	180
III.4.1.8.2 Uitzonderingen op het tijdelijke verbod op doorlopende zekerheidstelling of doorlopende zekerheidstelling voor een verminderd bedrag (met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling).....	181
III.4.1.9 Opzegging en intrekking van de vergunning	181
III.4.2 Vermindering van het bedrag van de zekerheid en ontheffing van zekerheidstelling.....	182
III.4.2.1 Inleiding	182
III.4.2.2 Voorwaarden voor vermindering	182
III.5 Specifieke nationale instructies (voorbehouden).....	182
III.6 Voor de douane bestemd deel.....	182
III.7 Bijlagen.....	182
III.7.1 Organisaties (borgen) die bewijzen van zekerheidstelling per aangifte (TC32) mogen afgeven.....	183
III.7.2 Lijst van binnenwateren	183

DEEL IV: STANDAARDREGELING DOUANEVERVOER MET GEBRUIKMAKING VAN HET NCTS (NEW COMPUTERISED TRANSIT SYSTEM)	185
HOOFDSTUK 1 – STANDAARDAANGIFTE VOOR DOUANEVERVOER	186
IV.1.1 Inleiding	186
IV.1.2 Algemene theorie en wetgeving	186
IV.1.3 NCTS	187
IV.1.3.1 Opzet van het NCTS	187
IV.1.3.2 Toepassingsgebied van het NCTS	188
IV.1.3.3 Toegang tot het NCTS voor marktdeelnemers	188
IV.1.4 De aangifteprocedure	188
IV.1.4.1 Laden van goederen	189
IV.1.4.2 Aangifte voor douanevervoer (IE015)	190
IV.1.4.2.1 Het formulier en het invullen van de aangifte voor douanevervoer	190
IV.1.4.2.2 Gemengde zendingen	191
IV.1.4.2.3 Indiening van de aangifte voor douanevervoer	192
IV.1.4.2.4 Aangifte voor douanevervoer/veiligheid	192
IV.1.5 Specifieke situaties	195
IV.1.5.1 Overeenkomsten tussen de EU en andere landen met betrekking tot veiligheidsgegevens	195
IV.1.5.2 Regels van toepassing op goederen met verpakking	196
IV.1.5.3 Reizigersbagage	200
IV.1.5.4 Vervoer van Uniegoederen naar, vanuit of via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer	200
IV.1.6 Uitzonderingen (pro memorie)	204
IV.1.7 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	204
IV.1.8 Voor de douane bestemd deel	204
IV.1.9 Bijlagen	204
HOOFDSTUK 2 — FORMALITEITEN BIJ HET DOUANEKANTOOR VAN VERTREK	205
IV.2.1 Inleiding	205
IV.2.2 Algemene theorie en wetgeving	205
IV.2.3 Beschrijving van de regeling bij het douanekantoor van vertrek	205
IV.2.3.1 Aanvaarding en registratie van de aangifte voor douanevervoer	206
IV.2.3.2 Wijziging van de aangifte voor douanevervoer	207

IV.2.3.3 Ongeldigmaking van de aangifte voor douanevervoer	208
IV.2.3.4 Verificatie van de aangifte voor douanevervoer en controle van de goederen	209
IV.2.3.5 Route voor het verkeer van goederen	210
IV.2.3.6 Termijn voor het aanbrengen van de goederen	211
IV.2.3.7 Identificatiemiddelen	212
IV.2.3.7.1 Inleiding	212
IV.2.3.7.2 Verzegelingsmethoden	214
IV.2.3.7.3 Kenmerken van verzegelingen	215
IV.2.3.7.4 Gebruik van verzegelingen van een bijzonder model	216
IV.2.3.8 Vrijgave van goederen	216
IV.2.3.8.1 Documentatie bij vrijgave	217
IV.2.3.9 Aanzuivering van de regeling douanevervoer	218
IV.2.4 Specifieke situaties	218
IV.2.5 Uitzonderingen (pro memorie)	218
IV.2.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	218
IV.2.7 Voor de douane bestemd deel	218
IV.2.7.1 ATIS	218
IV.2.7.2 SMS	219
IV.2.8 Bijlagen	219
HOOFDSTUK 3 — FORMALITEITEN EN VOORVALLEN TIJDENS HET	
VERKEER VAN GOEDEREN IN HET KADER VAN	
GEMEENSCHAPPELIJK/UNIEDOANEVERVOER	220
IV.3.1 Inleiding	220
IV.3.2 Algemene theorie en wetgeving	220
IV.3.3 Formaliteiten bij voorvallen en bij het douanekantoor van doorgang	220
IV.3.3.1 Formaliteiten bij voorvallen	221
IV.3.3.2 Formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang	223
IV.3.3.2.1 Het douanekantoor van doorgang	223
IV.3.3.2.2 Formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang	227
IV.3.3.2.3 Wijziging van douanekantoor van doorgang	228
IV.3.3.2.4 Maatregelen in geval van ernstige onregelmatigheden	229
IV.3.4 Specifieke situaties (pro memorie)	229
IV.3.5 Uitzonderingen (pro memorie)	229
IV.3.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	229
IV.3.7 Voor de douane bestemd deel	229

IV.3.8 Bijlagen	229
HOOFDSTUK 4 – FORMALITEITEN BIJ HET DOUANEKANTOOR VAN	
BESTEMMING.....	230
IV.4.1 Inleiding	230
IV.4.2 Algemene theorie en wetgeving	230
IV.4.3 Formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming	231
IV.4.3.1 Aanbrenging van de goederen.....	231
IV.4.3.2 Controle van de beëindiging van de regeling douanevervoer.....	233
IV.4.4 Specifieke situaties.....	238
IV.4.4.1 Afgifte van een ontvangstbewijs.....	239
IV.4.4.2 Afgifte van alternatief bewijs.....	240
IV.4.4.3 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van de documenten buiten de vastgestelde dagen en uren en op een andere plaats dan bij het douanekantoor van bestemming.....	241
IV.4.4.4 Onregelmatigheden	242
IV.4.4.4.1 Onregelmatigheden met betrekking tot verzegelingen	242
IV.4.4.4.2 Andere onregelmatigheden	242
IV.4.4.5 Wijziging van douanekantoor van bestemming/uitwijking	242
IV.4.5 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van het TAD na het verstrijken van de termijn.....	245
IV.4.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	246
IV.4.7 Voor de douane bestemd deel	246
IV.4.8 Bijlagen	246
IV.4.8.1 Gestructureerde berichten en gegevens voor de gegevensuitwisseling	246
IV.4.8.2 Landcodes	246
IV.4.8.3 Verpakkingscodes	246
HOOFDSTUK 5 — ANDORRA, SAN MARINO EN DE GEBIEDEN MET	
EEN BIJZONDER FISCAAL REGIME	247
IV.5.1 Inleiding	247
IV.5.2 Andorra.....	247
IV.5.2.1 Achtergrond en wetgeving.....	247
IV.5.2.2 Formaliteiten	248
IV.5.2.2.1 Goederen die zijn ingedeeld onder de hoofdstukken 1-24 van het geharmoniseerd systeem	248
IV.5.2.2.2 Goederen die zijn ingedeeld onder de hoofdstukken 25-97 van het geharmoniseerd systeem	250
IV.5.3 San Marino	254
IV.5.3.1 Achtergrond en wetgeving.....	254

IV.5.3.2 Formaliteiten	254
IV.5.4 Gebieden met een bijzonder fiscaal regime	256
IV.5.4.1 Achtergrond en wetgeving	257
IV.5.4.2 Intern Uniedouanevervoer.....	258
IV.5.5 Uitzonderingen (pro memorie).....	259
IV.5.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	259
IV.5.7 Voor de douane bestemd deel	259
IV.5.8 Bijlagen (pro memorie)	259
DEEL V: BEDRIJFSCONTINUÏTEITSPROCEDURE VOOR GEMEENSCHAPPELIJK/UNIEDOUANEVERVOER	260
HOOFDSTUK 1 — INLEIDING	260
V.1.1 Algemene theorie en wetgeving	260
V.1.2 Aangifte voor douanevervoer in het geval van de bedrijfscontinuïteits- procedure	261
V.1.3 Stempel in het geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure	261
V.1.4 Tijdelijke storing van het NCTS bij het douanekantoor van vertrek.....	261
V.1.5 Tijdelijke storing van het geautomatiseerde systeem van de houder van de regeling	262
V.1.6 Procedures	262
V.1.6.1 Vertrek — standaardprocedure	262
V.1.6.2 Vertrek — toegelaten afzender.....	263
V.1.6.3 Bestemming — standaardprocedure	263
V.1.6.4 Bestemming — toegelaten geadresseerde	264
V.1.7 Specifieke nationale instructies (voorbehouden).....	264
V.1.8 Voor de douane bestemd deel.....	264
V.1.9 Bijlagen.....	264
V.1.9.1 Stempels die voor de bedrijfscontinuïteitsprocedure worden gebruikt	265
HOOFDSTUK 2 — ALGEMENE INSTRUCTIES IN VERBAND MET HET ED EN HET TAD	273
HOOFDSTUK 3 – STANDAARDAANGIFTE VOOR DOUANEVERVOER	274
V.3.1 Inleiding.....	274

V.3.2 Algemene theorie en wetgeving	275
V.3.3 De aangifteprocedure.....	275
V.3.3.1 Papieren aangifte voor douanevervoer	276
V.3.3.1.1 Formulieren en invullen van de papieren aangifte voor douanevervoer op het ED.....	276
V.3.3.1.2 Ladingslijsten, formulieren en invullen.....	279
V.3.3.1.3 Formulier en invullen van de papieren aangifte voor douanevervoer op het TAD.....	280
V.3.3.1.4 Gemengde zendingen	281
V.3.3.1.5 Ondertekening van de aangifte voor douanevervoer.....	282
V.3.4 Specifieke situaties (pro memorie)	283
V.3.4.1 Regels van toepassing op goederen met verpakking.....	283
V.3.4.2 Reizigersbagage.....	283
V.3.4.3 Vervoer van Uniegoederen naar, vanuit of via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer.....	283
V.3.4.4 Duplicaten	283
V.3.5 Uitzonderingen (pro memorie)	284
V.3.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden).....	284
V.3.7 Voor de douane bestemd deel.....	284
V.3.8 Bijlagen.....	284
HOOFDSTUK 4 — FORMALITEITEN BIJ HET DOUANEKANTOOR VAN VERTREK.....	285
V.4.1 Inleiding.....	285
V.4.2 Algemene theorie en wetgeving	285
V.4.3 Beschrijving van de regeling bij het douanekantoor van vertrek	285
V.4.3.1 Indiening van de papieren aangifte voor douanevervoer	286
V.4.3.2 Zekerheidstelling	287
V.4.3.3 Aanvaarding en registratie van de aangifte voor douanevervoer	288
V.4.3.4 Wijziging van de aangifte voor douanevervoer	288
V.4.3.5 Ongeldigmaking van de aangifte voor douanevervoer.....	289
V.4.3.6 Verificatie van de aangifte voor douanevervoer en controle van de goederen	290
V.4.3.7 Route voor het verkeer van goederen.....	291
V.4.3.8 Termijn voor het aanbrengen van goederen	292
V.4.3.9 Identificatiemiddelen.....	293
V.4.3.9.1 Inleiding.....	293
V.4.3.9.2 Verzegelingsmethoden	295
V.4.3.9.3 Kenmerken van verzegelingen	295
V.4.3.9.4 Gebruik van verzegelingen van een bijzonder model	297
V.4.3.10 Vrijgave van goederen.....	297

V.4.4 Specifieke situaties (pro memorie)	298
V.4.5 Uitzonderingen (pro memorie)	299
V.4.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	299
V.4.7 Voor de douane bestemd deel	299
V.4.8 Bijlagen	299
V.4.8.1 Vermelding “Vrijstelling”	300
V.4.8.2 Vermelding “Conform”	300

HOOFDSTUK 5 — FORMALITEITEN EN VOORVALLEN TIJDENS HET VERKEER VAN GOEDEREN IN HET KADER VAN GEMEENSCHAPPELIJK/UNIEDOUANEVERVOER	301

V.5.1 Inleiding.....	301
V.5.2 Algemene theorie en wetgeving	301
V.5.3 Formaliteiten bij voorvallen en bij het douanekantoor van doorgang.....	301
V.5.3.1 Formaliteiten bij voorvallen tijdens het verkeer van goederen	302
V.5.3.2 Formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang.....	304
V.5.3.2.1 Het douanekantoor van doorgang.....	304
V.5.3.2.2 Formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang.....	305
V.5.3.2.3 Maatregelen in geval van ernstige onregelmatigheden	306
V.5.4 Specifieke situaties (pro memorie)	306
V.5.5 Uitzonderingen (pro memorie)	306
V.5.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	306
V.5.7 Voor de douane bestemd deel	306
V.5.8 Bijlagen	306

HOOFDSTUK 6 — FORMALITEITEN BIJ HET DOUANEKANTOOR VAN BESTEMMING.....	307

V.6.1 Inleiding.....	307
V.6.2 Algemene theorie en wetgeving	307
V.6.3 De formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming	308
V.6.3.1 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van de documenten.....	308
V.6.3.2 Controle van de beëindiging van de regeling douanevervoer	310
V.6.4 Specifieke situaties	314
V.6.4.1 Afgifte van een ontvangstbewijs	314
V.6.4.2 Afgifte van alternatief bewijs	316
V.6.4.3 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van de documenten buiten de vastgestelde dagen en uren en op een andere plaats dan bij het douanekantoor van bestemming.....	317
V.6.4.4 Onregelmatigheden	318
V.6.4.4.1 Onregelmatigheden met betrekking tot verzegelingen.....	318
V.6.4.4.2 Andere onregelmatigheden.....	318
V.6.4.5 Wijziging van douanekantoor van bestemming.....	319
V.6.5 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van de aangifte voor douanevervoer na het verstrijken van de termijn	321
V.6.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	322
V.6.7 Voor de douane bestemd deel	322
V.6.8 Bijlagen	322

V.6.8.1 Aantekening “Conform”	323
V.6.8.2 Aantekening “Alternatief bewijs”	323
V.6.8.3 Lijst van centralisatiekantoren voor de terugzending van exemplaren 5 van het ED of tweede exemplaren van het TAD	324
V.6.8.4 Aantekening “Verschillen”	325
V.6.8.5 Aantekening “Verschil: vak”	328
V.6.8.6 Aantekening “Onderzoek gaande”	328
V.6.8.7 Aantekening “Heffingen geïnd”	328
V.6.8.8 Aantekening “Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht ... (naam en land)”	329
V.6.8.9 Aantekening “Bij uitgang uit ... zijn de beperkingen of heffingen van Verordening/Richtlijn/Besluit nr. ... van toepassing”	330
DEEL VI: VEREENVOUDIGINGEN	332
VI.1 Inleiding	332
VI.2 Algemene theorie en wetgeving	332
VI.2.1 Soorten vereenvoudigingen in het douanevervoer en voorwaarden	333
VI.2.2 Vergunningsprocedure	340
VI.2.3 Toezicht op een vergunning	345
VI.2.4 Nietigverklaring, intrekking en wijziging van vergunningen	346
VI.2.5 Opschorting van een vergunning	347
VI.2.6 Herbeoordeling van een vergunning	349
VI.3 Beschrijving van vereenvoudigingen	349
VI.3.1 Doorlopende zekerheidstelling en ontheffing van zekerheidstelling	351
VI.3.2 Gebruik van verzegelingen van een bijzonder model	351
VI.3.3 Toegelaten afzender	353
VI.3.3.1 Inleiding	353
VI.3.3.2 Vergunning	353
VI.3.3.3 Procedures	355
VI.3.3.3.1 Standaardprocedure voor douanevervoer — verplichtingen van de toegelaten afzender	355
VI.3.3.3.2 Bedrijfscontinuïteitsprocedure — verplichtingen van de toegelaten afzender	356
VI.3.4 Toegelaten geadresseerde	361
VI.3.4.1 Inleiding	361
VI.3.4.2 Vergunning	361
VI.3.4.3 Tijdelijke opslag	363
VI.3.4.4 Procedures	363
VI.3.4.4.1 Standaardprocedure voor douanevervoer	363
VI.3.4.4.2 Bedrijfscontinuïteitsprocedure	364
VI.3.5 Vervoer per spoor	366
VI.3.5.1 Vereenvoudigingen voor het douanevervoer per spoor	366
VI.3.5.2 De standaardprocedure voor vervoer per spoor en de bijzonderheden ervan	367
VI.3.5.3 Papieren regeling douanevervoer per spoor (overgangsbepaling)	370
VI.3.5.3.1 Inleiding	370

VI.3.5.3.2 Voorwaarden voor het gebruik van de papieren CIM-vrachtbrief als aangifte voor douanevervoer	370
VI.3.5.3.3 Toegestane spoorwegondernemingen	372
VI.3.5.3.4 Gebruik van de papieren regeling douanevervoer	374
VI.3.5.3.5 Toezicht op vervoer onder de papieren regeling douanevervoer per spoor	386
VI.3.5.3.6 Zekerheidstelling in het kader van de vereenvoudigde regeling douanevervoer per spoor	389
VI.3.5.3.7 Casescenario's.....	393
VI.3.5.4 Andere papieren regelingen voor douanevervoer per spoor (overgangsbepaling)	398
VI.3.5.5 T2-corridor	398
VI.3.6 Goederenvervoer door de lucht — met papieren manifesten om goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen.....	399
VI.3.6.1 Inleiding	400
VI.3.6.2 Gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht	400
VI.3.6.2.1 Vergunning om gebruik te maken van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht.....	401
VI.3.6.2.2 Gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouane- vervoer door de lucht.....	402
VI.3.6.2.3 Gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht.....	404
VI.3.6.3 Gebruik van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht op basis van een elektronisch manifest	407
VI.3.6.4 Bijzondere gevallen (gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht)	407
VI.3.6.4.1 Vervoer door koeriersdiensten	412
VI.3.7 Goederenvervoer over zee	413
VI.3.7.1 Inleiding	413
VI.3.7.2 Gebruik van papieren regelingen Uniedouanevervoer over zee	414
VI.3.7.2.1 Vergunning voor het gebruik van papieren regelingen Uniedouanevervoer over zee	415
VI.3.7.2.2 Gebruik van papieren regelingen Uniedouanevervoer over zee	416
VI.3.7.2.3 Voorbeelden	420
VI.3.7.4 Bijzondere gevallen (gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee).....	421
VI.3.7.4.1 Groepage	421
VI.3.7.4.2 Goederenvervoer over zee op schepen die geen lijndienst onderhouden	425
VI.3.8 Vereenvoudigde procedures op basis van artikel 6 van de Overeenkomst.....	426
VI.3.9 Door de lucht vervoerde goederen — het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer om goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen.....	426
VI.3.9.1 Inleiding	426
VI.3.9.2 Algemene informatie.....	427
VI.3.9.3 Vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument.....	428
VI.3.9.4 Procedureregels voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument	432
VI.3.9.4.1 Gegevens die vereist zijn voor het elektronische vervoersdocument	432
VI.3.9.4.2 De procedure bij het douanekantoor van vertrek	440

VI.3.9.4.3 De procedure bij het douanekantoor van bestemming	443
VI.3.10 Over zee vervoerde goederen — het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer om goederen onder de regeling Uniedouanevervoer te plaatsen	446
VI.3.10.1 Inleiding	446
VI.3.10.2 Algemene informatie	447
VI.3.10.3 Vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument	447
VI.3.10.4 Procedureregels voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument	452
VI.3.10.4.1 Gegevens die vereist zijn voor het elektronische vervoersdocument	452
VI.3.10.4.2 De procedure bij het douanekantoor van vertrek	457
VI.3.10.4.3 De procedure bij het douanekantoor van bestemming	461
VI.4 Specifieke situaties (pro memorie)	465
VI.5 Uitzonderingen (pro memorie)	465
VI.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	465
VI.7 Voor de douane bestemd deel	465
VI.8 Bijlagen	465
VI.8.1 Model van een speciaal stempel dat door een toegelaten afzender wordt gebruikt	466
VI.8.2 Afwijkingen — speciaal stempel (IT)	466
VI.8.3 Lijst van luchthavens en van toezichthoudende douanekantoren	466
VI.8.4 Model van een vergunning voor het gebruik van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht op basis van een elektronisch manifest	467
VI.8.5 Flowchart luchtgroep	467
VI.8.6 Model van een vergunning voor het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee	468
VI.8.7 Flowchart zeegroep	472
VI.8.8 Mededeling vereenvoudigde procedures	473
VI.8.9 De lijst van autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de raadplegingsprocedure indien het elektronische vervoersdocument wordt gebruikt als aangifte voor douanevervoer voor door de lucht vervoerde goederen	474
VI.8.10 Model van de raadplegingsbrief voor het elektronische vervoersdocument	475
VI.8.11 De lijst van autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de raadplegingsprocedure indien het elektronische vervoersdocument wordt gebruikt als aangifte voor douanevervoer voor over zee vervoerde goederen	477
VI.8.12 Concordantietabel CIM – CIM/SMGS	478
VI.8.13 Verklaringen van spoorwegondernemingen	479
DEEL VII: AANZUIVERING VAN DOUANEVERVOER EN NASPORINGSPROCEDURE	481
VII.1 Inleiding, wetgeving en algemene theorie	482

VII.4.1 Verzoek tot nasporing in het kader van de bedrijfscontinuïteitsprocedure of een vereenvoudigde procedure die specifiek is voor een bepaalde vervoerswijze	507
VII.4.1.1 Inleiding	507
VII.4.1.2 Nasporing die aanvangt bij de houder van de regeling.....	509
VII.4.1.3 Bevoegde autoriteit en termijn voor de verzending van het verzoek tot nasporing	509
VII.4.1.4 Verzoek tot nasporing TC20.....	510
VII.4.1.5 Reactie van het land van bestemming op het verzoek tot nasporing	510
VII.4.1.6 Reactie van het douanekantoor van doorgang op het verzoek tot nasporing	513
VII.4.1.7 Gevolgen van de nasporingsprocedure	514
VII.5 Controle achteraf.....	516
VII.5.1 Doel en middelen van een controle achteraf.....	516
VII.5.2 Te controleren documenten	517
VII.5.2.1 Aangifte voor douanevervoer (bedrijfscontinuïteitsprocedure).....	517
VII.5.2.2 Elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer	517
VII.5.2.3 Alternatief bewijs.....	518
VII.5.2.4 T2L-documenten.....	518
VII.5.2.5 Handelsdocumenten die als T2L-document worden gebruikt	519
VII.5.3 Gevolgen van de controle	519
VII.6 Uitzonderingen (pro memorie)	519
VII.7 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)	519
VII.8 Bijlagen	519
VII.8.1 Lijst van bevoegde autoriteiten.....	519
VII.8.2 Model van kennisgeving aan de houder van de regeling.....	520
VII.8.3 Model van een verzoek tot nasporing TC20 en toelichting.....	523
VII.8.4 Model voor het verzenden van informatie TC20A.....	528
VII.8.5 Model van een verzoek om controle achteraf TC21	529
VII.8.6 Model van een verzoek om controle achteraf TC21A	531
VII.8.7 Voorbeelden van situaties tijdens de nasporingsprocedure	533
DEEL VIII: SCHULD EN INVORDERING	535
VIII.1 Toepassingsgebied van de bepalingen.....	535
VIII.1.1 Definities	535
VIII.1.2 Onderscheid tussen financiële en strafbepalingen.....	536
VIII.2 Het ontstaan/niet-ontstaan van een schuld, het niet voldoen aan de regeling, en vaststelling van de schuldenaren en borgen	536
VIII.2.1 Het ontstaan/niet-ontstaan van een schuld	536
VIII.2.1.1 Wanneer ontstaat een schuld?	536
VIII.2.1.1.1 Onwettige onttrekking van de goederen aan de regeling	536
VIII.2.1.1.2 Niet-naleving van de voorwaarden.....	537
VIII.2.2 Het niet-voldoen aan de regeling.....	537

VIII.2.2.1 Situaties die als onrechtmatige onttrekking aan de regeling worden beschouwd.....	537
VIII.2.2.2 Situaties die niet als onrechtmatige onttrekking aan de regeling worden beschouwd.....	538
VIII.2.2.3 Situatie waarin niet wordt voldaan aan een of meer voorwaarden voor het plaatsen van goederen onder de regeling	539
VIII.2.2.4 Schuld ontstaan in verband met de regeling douanevervoer.....	539
VIII.2.3 Tenietgaan van een schuld	540
VIII.2.4 Vaststelling van de schuldenaren en de borg.....	541
VIII.2.4.1 Wie zijn de schuldenaren?.....	541
VIII.2.4.2 Vorderingen jegens schuldenaren	542
VIII.2.4.3 Verschillende schuldenaren en hun gezamenlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid.....	542
VIII.2.4.4 Kennisgeving aan de schuldenaar	543
VIII.2.4.5 Vorderingen jegens de borg	543
VIII.2.4.5.1 De aansprakelijkheid van de borg en vrijgave	543
VIII.2.4.5.2 Beperking van de aansprakelijkheid van de borg.....	544
VIII.2.4.5.3 Kennisgeving aan de borg	545
VIII.2.4.6 Berekening van het bedrag van de schuld	546
VIII.3 Invordering van de schuld	549
VIII.3.1 Algemene analyse.....	549
VIII.3.2 Welke autoriteit is verantwoordelijk voor de invordering?.....	550
VIII.3.2.1 De autoriteit die verantwoordelijk is voor de invordering	550
VIII.3.2.2 Plaats waar de schuld ontstaat	550
VIII.3.2.2.1 Plaats van de feiten die aanleiding geven tot het ontstaan van de schuld.....	550
VIII.3.2.2.2 Plaats waar de bevoegde autoriteiten vaststellen dat de goederen zich in een situatie bevinden die een douaneschuld doet ontstaan.....	551
VIII.3.2.2.3 Standaardaanname voor de plaats waar de schuld is ontstaan	551
VIII.3.3 Invorderingsprocedure.....	554
VIII.3.3.1 Berichten voor de uitwisseling van informatie.....	554
VIII.3.3.2 Uitwisseling van informatie en samenwerking met het oog op de invordering	555
VIII.3.3.3 Invorderingsverzoek van de bevoegde autoriteit van vertrek	556
VIII.3.3.4 Invorderingsverzoek van een andere bevoegde autoriteit	556
VIII.3.3.5 Aanvaarding van invordering door de aangezochte autoriteit.....	558
VIII.3.3.6 Mededeling van de start van de invorderingsprocedure.....	560
VIII.3.4 Vaststelling achteraf van de plaats waar de schuld is ontstaan	561
VIII.3.4.1 Nieuw bewijsmateriaal na inleiding van de invorderingsprocedure	561
VIII.3.4.2 Nieuwe bevoegde autoriteit en nieuwe invorderingsmaatregelen.....	562
VIII.3.4.3 Gevolgen voor de oorspronkelijke invordering.....	563
VIII.3.4.4 Gevolgen voor de invordering.....	563
VIII.3.4.4.1 Mededeling van invordering of aanzuivering aan de douanekantoren van vertrek en zekerheidstelling	563
VIII.3.4.4.2 Mededeling van de invordering of de aanzuivering aan de borg	564
VIII.4 Specifieke situaties (pro memorie).....	564
VIII.5 Uitzonderingen (pro memorie)	564

VIII.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden).....	564
VIII.7 Voor de douane bestemd deel.....	564
VIII.8 Bijlagen.....	564
VIII.8.1 Lijst van autoriteiten die bevoegd zijn voor invordering in het kader van de bedrijfscontinuïteitsprocedure	564
VIII.8.2 Inlichtingenblad TC24 en invorderingsbericht TC25	565
VIII.8.3 Verzoek om adres(sen) TC30	570
DEEL IX: DE TIR-REGELING (VAN TOEPASSING IN DE EU).....	572
IX.1 TIR (Transport Internationaux Routiers)	572
IX.1.1 Achtergrond en wetgeving	572
IX.1.2 De beginselen van de TIR-regeling	573
IX.2 Machtigingen.....	574
IX.2.1 Machtiging van aansprakelijke organisaties	574
IX.2.1.1 Het machtigingsproces	575
IX.2.1.2 Machtigingscriteria	575
IX.2.1.3 Schriftelijke overeenkomst	575
IX.2.1.4 Toezicht op de machtiging.....	575
IX.2.2 Machtiging van houders van een TIR-carnet.....	576
IX.2.2.1 Het machtigingsproces	576
IX.2.2.2 Gedeeld machtigingsproces	576
IX.2.2.2.1 Controle door de douaneautoriteiten.....	577
IX.2.2.2.2 Toezicht op de machtiging.....	577
IX.2.2.3 Intrekking van de machtiging	578
IX.2.2.3.1 Gebruik van artikel 38 versus artikel 6, lid 4.....	578
IX.2.2.3.2 Toepassing van artikel 38 van de TIR-overeenkomst.....	579
IX.2.2.3.3 Toepassing van artikel 6, lid 4, van de TIR-overeenkomst	579
IX.2.2.3.4 Kennisgeving aan de Europese Commissie en de lidstaten	580
IX.2.2.4 Kennisgeving van besluiten om weer toegang te verlenen tot de TIR- regeling.....	580
IX.3 Zekerheidstelling.....	580
IX.3.1 Inleiding	581
IX.3.2 Bedrag van de zekerheid	581
IX.3.2.1 Maximumbedrag van de zekerheid	581
IX.3.2.2 Regels met betrekking tot wisselkoersen	581
IX.3.3 Dekking van de zekerheid.....	581
IX.3.4 Aansprakelijkheid van de aansprakelijke organisaties van de EU.....	582
IX.4 Formaliteiten bij het kantoor van vertrek of binnenkomst.....	582
IX.4.1 Inleiding	583
IX.4.2 Aanvaarding van de gegevens van het TIR-carnet	584
IX.4.3 Veiligheid van het voertuig/de container	586
IX.4.3.1 Aanbeveling voor het gebruik van een codesysteem voor het melden van vastgestelde gebreken in het certificaat van goedkeuring.....	586
IX.4.4 Actie bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst.....	586

IX.4.4.1 Correct gebruik van het TIR-carnet	588
IX.4.4.2 Aanbeveling over het gebruik van de GS-code	588
IX.4.4.3 Bewijs van de douanestatus van Uniegoederen	588
IX.4.4.4 Indienen van een zekerheidstelling	589
IX.4.4.5 Verzegeling van voertuigen/containers	589
IX.4.4.6 Termijn	589
IX.4.4.7 Route voor het verkeer van goederen in het kader van een TIR-operatie	590
IX.4.4.8 Vrijgave van een TIR-operatie	591
IX.4.5 Tussentijdse lading	591
IX.4.5.1 Tijdelijke schorsing van het TIR-vervoer	592
IX.4.6 Verschillen	592
IX.4.6.1 Maatregelen bij verschillen	592
IX.4.6.2 Verschillen die door het douanekantoor van vertrek worden ontdekt	593
IX.4.6.3 Verschillen die door het douanekantoor van binnenkomst worden ontdekt	593
IX.5 Formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming of uitgang	594
IX.5.1 Inleiding	595
IX.5.2 Aanzuivering van de TIR-operatie bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst	595
IX.5.3 Actie bij het douanekantoor van bestemming of uitgang	595
IX.5.4 Wijziging van het douanekantoor van bestemming of uitgang	597
IX.5.5 Voorvallen tijdens het verkeer van goederen en gebruik van het proces- verbaal van bevinding	598
IX.5.6 Onregelmatigheden die bij het douanekantoor van bestemming of uitgang worden ontdekt	599
IX.5.6.1 Onregelmatigheden in verband met de goederen	599
IX.5.6.2 Onregelmatigheden in verband met de verzegelingen	600
IX.5.6.3 Andere onregelmatigheden	601
IX.5.7 Controlesysteem voor TIR-carnets	601
IX.5.8 Tussentijdse lossing	602
IX.5.9 Behandeling van teruggezonden TIR-vervoer	602
IX.6 Nasporingsprocedure	603
IX.6.1 Maatregelen voorafgaand aan de nasporing	603
IX.6.2 Nasporingsprocedure	604
IX.6.3 Alternatief bewijs van beëindiging	605
IX.6.4 Schuld en invordering	606
IX.6.4.1 Identificatie van de rechtstreeks aansprakelijke(n)	606
IX.6.4.2 Invordering van de schuld en/of andere heffingen	607
IX.6.5 Vordering jegens de aansprakelijke organisatie	608
IX.6.6 Toepassing van de artikelen 163-164, UV	608
IX.6.6.1 Overdracht van de verantwoordelijkheid voor de invordering van de schuld	608
IX.7 Toegelaten geadresseerde	609
IX.7.1 Inleiding	609
IX.7.2 Machtiging om douaneverzegelingen te verbreken en verwijderen	610
IX.7.3 Aankomst van de goederen	610
IX.7.4 Voorlegging van het TIR-carnet	611

IX.7.5 Visering en teruggave van het TIR-carnet aan de houder van het TIR-carnet	611
IX.8 Bijlagen bij deel IX	612
IX.8.1 Contactpunten in de EU	612
IX.8.2 Concordantietabel	613
IX.8.3 Het invullen van het TIR-carnet.....	615
IX.8.4 TIR-operaties in bijzondere omstandigheden (de noodprocedure/bedrijfs-continuïteitsprocedure).....	623
IX.8.5 Schriftelijke kennisgeving.....	626
IX.8.6 Voorbeeld verzoek tot nasporing	628
IX.8.7 Model EU-overeenkomst/verbintenis	630
IX.8.8 Model stempel noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure.....	632
IX.8.9 Voorbeelden van situaties waarbij de gegevens van het TIR-carnet elektronisch worden ingediend.....	632

Lijst van gebruikte afkortingen

e-AD	Elektronisch administratief document
AT	Oostenrijk
ATA	ATA-carnet (tijdelijke invoer)
BE	België
BG	Bulgarije/Bulgaars
CH	Zwitserland
CIM	<i>Contrat de transport International ferroviaire des Marchandises</i> (Internationale vrachtbrief voor het goederenvervoer per spoor)
CMR	<i>Contrat de transport international de Marchandises par Route</i> (Internationale vrachtbrief voor het goederenvervoer over de weg)
COMMISSIE	EUROPESE COMMISSIE
CS	Tsjechisch
CY	Cyprus
CZ	Tsjechië
DA	Deens
DA	Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie van 28 juli 2015 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad met nadere regels ter verduidelijking van een aantal bepalingen van het douanewetboek van de Unie
DE	Duitsland/Duits
DK	Denemarken
DWU	Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013)
EAD	Uitvoergeleidedocument (Export Accompanying Document)
ECS	Exportcontrolesysteem
ED	Enig document
EDI	Elektronische gegevensuitwisseling (Electronic Data Interchange)
EE	Estland/Ests

EL	Grieks
EN	Engels
ENS	Summiere aangifte bij binnenbrengen (Entry Summary Declaration)
ES	Spanje/Spaans
EVA	Europese Vrijhandelsassociatie
FI	Finland/Fins
FR	Frankrijk/Frans
GB	Groot-Brittannië
GDT	Gemeenschappelijk douanetarief (EU)
GLB	Gemeenschappelijk landbouwbeleid
GOV	Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/341 van de Commissie van 17 december 2015 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad met overgangsregels voor enkele bepalingen van het douanewetboek van de Unie voor de gevallen waarin de relevante elektronische systemen nog niet operationeel zijn, en tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 (PB L 69 van 15.3.2016, blz. 1)
GR	Griekenland
GS	Geharmoniseerd systeem inzake de omschrijving en de classificatie van goederen
HR	Kroatië/Kroaats
HU	Hongarije/Hongaars
IE	Ierland
IRU	Internationale Wegvervoerorganisatie (International Road Transport Union)
IS	IJsland/IJslands
IT	Italië/Italiaans
LoI	Lijst van artikelen (List of Items)
LT	Litouwen/Litouws
LU	Luxemburg
LV	Letland/Lets
MK	Noord-Macedonië

MT	Malta/Maltees
NCTS	Nieuw geautomatiseerd systeem voor douanevervoer (New Computerised Transit System)
NL	Nederland/Nederlands
NO	Noorwegen/Noors
Overeenkomst	Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987
PB	Publicatieblad
PL	Polen/Pools
PT	Portugal/Portugees
RO	Roemenië/Roemeens
RS	Servië/Servisch
RSS	Lijndienst (Regular shipping service)
SAD-overeenkomst	Overeenkomst inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer van 20 mei 1987
SE	Zweden
SI	Slovenië
SK	Slowakije/Slowaaks
SL	Sloveens
SV	Zweeds
TAD	Begeleidingsdocument douanevervoer (Transit accompanying document)
TIR	TIR-carnet (<i>Transport Internationaux Routiers</i>) (internationaal vervoer van goederen over de weg)
TR	Turkije/Turks
TSAD	Begeleidingsdocument douanevervoer/veiligheid (Transit/security accompanying document)
TSLoI	Lijst van artikelen douanevervoer/veiligheid (Transit/Security List of Items)
UK	Verenigd Koninkrijk
UV	Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement

en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie

Lijst van definities

Elektronisch administratief document (e-AD)	Uitsluitend voor Uniedouanevervoer — controledocument voor de overbrenging van accijnsgoederen die zich in het vrije verkeer bevinden, tussen twee punten in de EU.
ATA-carnet	Douanedocument voor tijdelijke uitvoer, douanevervoer en tijdelijke invoer van goederen voor specifieke doeleinden, zoals tentoonstellingen, beurzen, als beroepsuitrusting en als handelsstalen en -monsters.
Toegelaten afzender	Persoon aan wie vergunning is verleend om douanevervoer te verrichten zonder de goederen aan te brengen bij het douanekantoor van vertrek.
Toegelaten geadresseerde	Persoon aan wie vergunning is verleend om in zijn bedrijfsruimten of op een andere aangewezen plaats goederen te ontvangen die onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst, zonder deze aan te brengen bij het douanekantoor van bestemming. Deze goederen moeten vergezeld gaan van het masterreferentienummer (MRN) voor het douanevervoer in kwestie.
Gemeenschappelijk douanevervoer	Douaneregeling voor het vervoer van goederen tussen de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, en tussen de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer onderling (zie onderstaande definitie).
Uniegoederen	Goederen die tot een van de volgende categorieën behoren: – goederen die geheel zijn verkregen in het douanegebied van de EU zonder toevoeging van goederen die zijn ingevoerd uit landen of gebieden buiten het douanegebied van de EU; – goederen die in het douanegebied van de EU zijn binnengebracht uit landen of gebieden buiten dat gebied en die in het vrije verkeer zijn gebracht; – goederen die in het douanegebied van de EU zijn verkregen of vervaardigd, hetzij uitsluitend uit goederen als bedoeld in het tweede streepje, hetzij uit

goederen als bedoeld in zowel het eerste als het tweede streepje.

Regeling Uniedouanevervoer	Douaneregeling waaronder goederen van het ene punt naar het andere punt in de EU kunnen worden overgebracht.
Bevoegde autoriteit	De douaneautoriteit of elke andere autoriteit die met de uitvoering van de douanevoorschriften is belast.
Overeenkomstsluitende partij	Een partij bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987 en de Overeenkomst inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer van 20 mei 1987. Er zijn acht overeenkomstsluitende partijen: de Europese Unie, IJsland, Noorwegen, Zwitserland, Turkije, Noord-Macedonië, Servië en het Verenigd Koninkrijk.
Douanestatus	De status van goederen als Uniegoederen of niet-Uniegoederen.
Douanegebied van de EU	Het douanegebied van de EU omvat de volgende grondgebieden, daaronder begrepen de territoriale wateren, de binnenwateren en het luchtruim: • het grondgebied van het Koninkrijk België; • het grondgebied van de Republiek Bulgarije; • het grondgebied van de Tsjechische Republiek; • het grondgebied van het Koninkrijk Denemarken, met uitzondering van de Faeröer en Groenland; • het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland, met uitzondering van het eiland Helgoland en het grondgebied van Büsingen (Verdrag van 23 november 1964 tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Zwitserse Bondsstaat); • het grondgebied van de Republiek Estland; • het grondgebied van Ierland; • het grondgebied van de Helleense Republiek; • het grondgebied van het Koninkrijk Spanje, met uitzondering van Ceuta en Melilla; • het grondgebied van de Franse Republiek en het grondgebied van Monaco als omschreven in de op 18 mei 1963 in Parijs ondertekende Douaneovereenkomst, met uitzondering van de overzeese gebiedsdelen en Saint-Pierre en Miquelon;

- het grondgebied van de Italiaanse Republiek, met uitzondering van de gemeente Livigno;
- het grondgebied van de Republiek Cyprus overeenkomstig de bepalingen van de Akte van Toetreding van 2003;
- het grondgebied van de Republiek Letland;
- het grondgebied van de Republiek Litouwen;
- het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg;
- het grondgebied van Hongarije;
- het grondgebied van Malta;
- het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden in Europa;
- het grondgebied van de Republiek Oostenrijk;
- het grondgebied van de Republiek Polen;
- het grondgebied van de Portugese Republiek;
- het grondgebied van Roemenië;
- het grondgebied van de Republiek Slovenië;
- het grondgebied van de Slowaakse Republiek;
- het grondgebied van de Republiek Finland;
- het grondgebied van het Koninkrijk Zweden;
- het grondgebied van de Republiek Kroatië.

Het douanegebied van de EU omvat ook de volgende grondgebieden, met inbegrip van hun territoriale wateren, binnenwateren en luchtruim, die zich **buiten het grondgebied van de lidstaten** bevinden, met inachtneming van de verdragen en overeenkomsten die op hen van toepassing zijn:

a) FRANKRIJK

Het grondgebied van Monaco als omschreven in de op 18 mei 1963 in Parijs ondertekende Douaneovereenkomst (*Journal officiel de la République française* (Staatsblad van de Franse Republiek) van 27 september 1963, blz. 8679);

b) CYPRUS

Het grondgebied van Akrotiri en Dhekelia, zijnde de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk vallen als omschreven in het Verdrag betreffende de oprichting van de Republiek Cyprus, ondertekend in Nicosia op 16 augustus 1960 (United Kingdom Treaty Series

No 4 (1961), Cmnd. 1252).

Uitvoergeleidedocument (EAD) (*uitsluitend voor de EU*) Document dat de goederen vergezelt wanneer een uitvoeraangifte bij het douanekantoor van uitvoer wordt verwerkt door het exportcontrolesysteem.

Het EAD stemt overeen met het model en de toelichting in aanhangsels H1 en H2, bijlage 9, bij de GOV.

Europese Unie (EU) De lidstaten zijn België, Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden.

Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) Groep landen — IJsland, Noorwegen, Zwitserland en Liechtenstein — die vrijhandelsovereenkomsten delen.

Land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer Elk ander land dan een lidstaat van de EU dat partij is bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 1987.

Zekerheidstelling De financiële dekking die wordt geboden door de marktdeelnemer die houder is van de regeling gemeenschappelijk douanevervoer, om ervoor te zorgen dat de douanerechten en andere heffingen door de douaneautoriteiten worden geïnd.

Ladingslijst Een document dat in de plaats van het ED-BIS kan worden gebruikt wanneer meer dan één artikel onder de regeling douanevervoer wordt vervoerd in het kader van een bedrijfscontinuïteitsprocedure.

De ladingslijst komt overeen met het model en de toelichting in bijlage B4, aanhangsel III, bij de Overeenkomst/bijlage 72-04, UV.

Lijst van artikelen (LoI) De LoI vergezelt het TAD (begeleidingsdocument douanevervoer) en de goederen waarbij een aangifte voor douanevervoer voor meer dan één artikel door het NCTS (nieuw geautomatiseerd systeem voor douanevervoer) bij het douanekantoor van vertrek wordt verwerkt.

De LoI stemt overeen met het model en de toelichting in de bijlagen A5 en A6, aanhangsel III bij de

Overeenkomst/aanhangsel F2, bijlage 9, GOV.

Manifest	Voor vervoer over zee en door de lucht is dit het document met de vervoerde vracht. Het document kan, na voorafgaande toestemming, voor douanedoelinden worden gebruikt wanneer het de nodige gegevens bevat, met name met betrekking tot de douanestatus en identificatiegegevens van de goederen.
Niet-Uniegoederen	Andere goederen dan Uniegoederen.
Douanekantoor van vertrek	Het douanekantoor waar de aangifte tot plaatsing onder de regeling douanevervoer wordt aanvaard.
Douanekantoor van bestemming	Het douanekantoor waar onder de regeling douanevervoer geplaatste goederen moeten worden aangeboden ter beëindiging van de regeling.
Douanekantoor van zekerheidstelling	Het door de douaneautoriteiten van elk land aangewezen kantoor waar zekerheid moet worden gesteld.
Douanekantoor van doorgang	Het douanekantoor op de plaats van binnenkomst of uitgang, afhankelijk van het soort regeling douanevervoer dat van toepassing is.

Zie tabel voor nadere bijzonderheden:

	Gemeenschappelijk douanevervoer	Uniedouanevervoer
Plaats van binnenkomst	In een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer (partij bij de overeenkomst inzake gemeenschappelijk douanevervoer)	In het douanegebied van de EU — wanneer de goederen tijdens het douanevervoer over het grondgebied van een derde land zijn vervoerd

Plaats van uitgang	Uit een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer — wanneer de goederen het douanegebied van dat land verlaten tijdens het douanevervoer via een grens tussen dat land en een derde land (een land dat niet deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer)	Uit het douanegebied van de EU — wanneer de goederen dat gebied verlaten tijdens een douanevervoer via een grens met een gebied dat geen land is dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

In een
overeenkomstsluitende
partij gevestigde persoon

- Iedere persoon die zijn gewone verblijfplaats in de overeenkomstsluitende partij heeft (land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer).
- Elke organisatie (rechtspersoon of vereniging van personen) met statutaire zetel, hoofdbestuur of een vaste inrichting in de overeenkomstsluitende partij (land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer).

Houder van de regeling
douanevervoer

De persoon die de aangifte voor douanevervoer doet of voor wiens rekening de aangifte wordt gedaan.

Vertegenwoordiging bij de
douane

Iedere persoon die door een andere persoon is aangewezen voor het vervullen van de in de douanewetgeving voorgeschreven handelingen en formaliteiten bij de douaneautoriteiten.

Enig Document (ED)

Een uit verschillende exemplaren bestaand formulier dat in de hele EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer wordt gebruikt om de goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen, als onderdeel van een bedrijfscontinuïteitsprocedure (zie deel V).

ED-BIS

Formulier ter aanvulling van de exemplaren van het ED wanneer meer dan één artikel wordt aangegeven in het kader van een bedrijfscontinuïteitsprocedure.

Gebieden met een

bijzonder fiscaal regime	Een deel van het douanegebied van de EU waar deze twee richtlijnen niet van toepassing zijn: — Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns Het betreft hier: Åland, de Canarische Eilanden, de berg Athos en de Franse gebieden (Guadeloupe, Frans-Guyana, Martinique, Réunion, Mayotte en Saint-Martin). Actuele informatie over deze gebieden met een bijzonder fiscaal regime is te vinden op: https://ec.europa.eu/taxation_customs/territorial-status-eu-countries-and-certain-territories_en
Begeleidingsdocument douanevervoer (TAD)	Document dat wordt afgedrukt in het NCTS om de goederen te vergezellen, dat gebaseerd is op de gegevens van de aangifte voor douanevervoer. Het TAD stemt overeen met het model en de toelichting in aanhangsel III, bijlagen A3 en A4, bij de Overeenkomst/aanhangsel F1, bijlage 9, GOV.
Begeleidingsdocument douanevervoer/veiligheid (TSAD)	<i>Uitsluitend voor Uniedouanevervoer</i> Het TSAD vergezelt goederen waarvoor het NCTS een aangifte voor douanevervoer in een douanekantoor van vertrek heeft verwerkt, en bevat douanevervoer- en veiligheidsgerelateerde gegevens. Het TSAD stemt overeen met het model en de toelichting in aanhangsel F3, bijlage 9, GOV. Het mag echter ook worden afgedrukt in landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, indien de douanekantoren van doorgang en/of bestemming zich in de EU bevinden.
Lijst van artikelen	<i>Uitsluitend voor Uniedouanevervoer</i>

douanevervoer/veiligheid
(TSLoI)

De TSLoI vergezelt het TSAD en de goederen indien:

- een aangifte voor douanevervoer door het NCTS bij het douanekantoor van vertrek wordt verwerkt;
- de aangifte meer dan één artikel bevat; en
- de aangifte gegevens bevat over douanevervoer en gegevens over beveiliging en veiligheid.

De TSLoI stemt overeen met het model en de toelichting in aanhangsel F4, bijlage 9, GOV. De lijst mag echter ook worden gedrukt in landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, indien de douanekantoren van doorgang en/of bestemming zich in de EU bevinden.

Derde land

Een land dat geen lid is van de EU en geen partij is bij de overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer.

Aangifte voor
douanevervoer

Handeling waarbij een persoon in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze te kennen geeft goederen onder de regeling douanevervoer te willen plaatsen.

Algemene inlichtingenbronnen

Europese Unie

<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html>

Douanewetgeving

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/transit/index_en.htm

- Handboek douanevervoer
- Lijst van voor douanevervoer bevoegde douanekantoren
- Adresboek van het douanevervoernetwerk
- Het nieuwe geautomatiseerde douanevervoersysteem voor Europa (brochure)
- Wetgeving
- Handelsoverleg
- Nationale douanewebsites:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/customs/index_en.htm

Andere:

Werelddouaneorganisatie:

Werelddouaneorganisatie

VN/ECE — TIR-overeenkomst:

<http://www.unece.org/trans/bcf/welcome.html>

DEEL I: ALGEMENE INLEIDING

Deel I omvat de voorgeschiedenis en een overzicht van de douanevervoersystemen.

Punt I.1 beschrijft de aard en het doel van het douanevervoer en bevat een korte geschiedenis.

In punt I.2 wordt de douanestatus van goederen behandeld.

Punt I.3 geeft een samenvatting van de regeling gemeenschappelijk douanevervoer.

Punt I.4 geeft een samenvatting van de regeling Uniedouanevervoer en andere douanevervoerregelingen die in de EU van toepassing zijn.

Punt I.5 heeft betrekking op uitzonderingen.

Punt I.6 is bestemd voor specifieke nationale instructies.

Punt I.7 is bestemd voor de douanediensden.

Punt I.8 bevat de bijlagen.

I.1 Hoe douanevervoer werkt

Goederenverkeer Wanneer goederen een land/gebied binnenkomen, zal de douane verlangen dat er invoerrechten en andere heffingen worden betaald en past zij eventueel handelspolitieke maatregelen (zoals antidumpingrechten) toe.

Dit is ook het geval wanneer de goederen slechts door dat land/gebied worden vervoerd op weg naar een ander land/gebied. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de betaalde belastingen en heffingen worden terugbetaald wanneer de goederen dat land/gebied verlaten.

Hetzelfde kan gebeuren in het volgende land/gebied. Op deze manier is het mogelijk dat bij elke grens een hele reeks administratieve handelingen moet worden verricht voordat de goederen hun eindbestemming bereiken.

Hoe douanevervoer werkt Douanevervoer vermindert deze administratie en de daarmee gepaard gaande kosten voor de marktdeelnemers. Het is een douaneregeling die zij kunnen gebruiken om goederen over de grenzen of gebieden te vervoeren zonder de rechten te betalen die normaal gesproken verschuldigd zijn wanneer de goederen het grondgebied binnenkomen (of verlaten). Er is slechts één douaneformaliteit vereist bij het verlaten van het gebied waarop de regeling betrekking heeft.

Deze regeling is met name relevant voor de EU, die een enkel douanegebied omvat in combinatie met verschillende gebieden waar een bijzonder fiscaal regime geldt: goederen kunnen onder de regeling douanevervoer worden vervoerd van de plaats van binnenkomst in de EU naar de plaats van hun eindbestemming.

Op dat moment is het douanevervoer beëindigd, zijn de douane- en lokale fiscale verplichtingen nageleefd en worden de goederen in het vrije verkeer gebracht of onder een andere douaneschorsingsregeling geplaatst.

Een schorsingsregeling kan ook worden beëindigd door niet-Uniegoederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen, bijvoorbeeld voor wederuitvoer uit het douanegebied van de EU.

Ontwikkeling van een douanevervoerregeling	Na de Tweede Wereldoorlog is het goederenverkeer in Europa in hoog tempo toegenomen. Het werd al snel duidelijk dat tijdrovende en omslachtige douaneprocedures telkens wanneer goederen een grens moesten passeren, dit verkeer sterk bemoeilijkten. Tegen een achtergrond waarin samenwerking tussen landen een hoge vlucht nam, werd besloten om onder auspiciën van de Economische Commissie voor Europa van de VN te onderhandelen over een internationale overeenkomst die het goederenverkeer in Europa zou vergemakkelijken.
TIR-overeenkomst	In 1949 werd de eerste van dergelijke handelingen — de TIR-overeenkomst — opgesteld. Dit heeft geleid tot de invoering van een garantiestelsel in een aantal Europese landen ter dekking van de rechten en andere heffingen die verschuldigd konden worden tijdens het internationale vervoer van goederen in Europa. Het succes van de overeenkomst van 1949 leidde tot de invoering van de TIR-overeenkomst² van 1959. Deze overeenkomst werd in 1975 herzien en telt momenteel (juni 2019) 76 aangesloten landen of gebieden.
Europese Gemeenschap	Naast de oplossing die was gevonden voor de internationale handel, bleek de opkomende en zich verder uitbreidende Europese Gemeenschap een eigen douanevervoerregeling nodig te hebben om het goederenverkeer en de douaneformaliteiten binnen en tussen haar lidstaten te vereenvoudigen.

Europese Gemeenschap/Europese Unie

Het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap werd in 1957 gesloten en trad op 1 januari 1958 in werking.

Bij de oprichting waren lid: België, Frankrijk, Duitsland, Italië, Luxemburg en Nederland.

In 1973 sloten ook Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk zich aan, gevolgd door Griekenland (1981), Portugal en Spanje (1986), Oostenrijk, Finland en Zweden (1995), Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije (2004), Bulgarije en Roemenië (2007), en Kroatië (2013). Het Verenigd Koninkrijk heeft de Europese Unie in 2020 verlaten.

² Douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van TIR-carnets (TIR-overeenkomst van 1975).

De regeling communautair douanevervoer

Toen in 1968 het gemeenschappelijk douanetarief werd ingevoerd, werd ook de behoefte aan een eigen douanevervoerregeling voor de Europese Gemeenschap duidelijker.

De regeling communautair douanevervoer werd in 1968 ingevoerd. Deze regeling vereenvoudigde het verkeer binnen de EG van zowel communautaire als niet-communautaire goederen. Voor het eerst werd gebruik gemaakt van de code T1 voor niet-communautaire goederen en van de code T2 voor communautaire goederen.

Intracommunautair goederenverkeer via EVA-landen

Om de toenemende handel in goede banen te leiden en het goederenverkeer in Europa te vereenvoudigen, werd de regeling communautair douanevervoer in 1972 aangevuld met twee overeenkomsten om ook Oostenrijk en Zwitserland hierbij te betrekken. Deze twee landen, die gezien hun ligging een belangrijke rol speelden in het goederenverkeer in Europa, waren lid van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA).

Europese Vrijhandelsassociatie (EVA)

De EVA-overeenkomst werd in 1959 gesloten en trad in 1960 in werking. De oorspronkelijke leden waren Denemarken, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland. Finland en IJsland zijn later tot de associatie toegetreden.

Inmiddels zijn Denemarken, Finland, Oostenrijk, Portugal, het Verenigd Koninkrijk en Zweden geen lid meer van de EVA.

Gemeenschappelijk douanevervoer

De overeenkomsten van 1972 met de EVA-landen Zwitserland en (toentertijd) Oostenrijk werden in 1987 vervangen door twee overeenkomsten tussen de Europese Gemeenschap en alle EVA-landen.

Deze overeenkomsten hadden tot doel de invoer, de uitvoer en de overbrenging van goederen naar, van en tussen de Europese Gemeenschap en de EVA-landen, maar ook tussen EVA-landen onderling, te vergemakkelijken.

Eén overeenkomst — bekend als de “**Overeenkomst**” — voorzag in een regeling inzake gemeenschappelijk douanevervoer³.

Bij de andere, de “**ED-overeenkomst**”, werd een vereenvoudiging van invoer-, uitvoer- en doorvoerformaliteiten ingevoerd op basis

3 EG/EVA-Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987 (PB L 226 van 13.8.1987, en wijzigingen).

van het enig document (ED)⁴.

Visegrad-landen	De overeenkomsten werden op 1 juli 1996 uitgebreid tot de vier Visegrad-landen (Tsjechië, Hongarije, Polen en Slowakije), totdat zij lid werden van de EU.
Andere landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer	Het verdrag werd ook uitgebreid tot andere landen: – Kroatië op 1 juli 2012 (totdat het een EU-lidstaat werd); – Turkije op 1 december 2012; – Noord-Macedonië op 1 juli 2015; – Servië op 1 februari 2016; – het Verenigd Koninkrijk op 1 januari 2021.
Kandidaatlanden	Alle toekomstige partijen bij de Overeenkomst worden als “kandidaatlanden” beschouwd. Veel landen hebben te kennen gegeven zich bij de regeling gemeenschappelijk douanevervoer te willen aansluiten (voornamelijk landen van de Westelijke Balkan en het Oostelijk Partnerschap, zoals Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië en Herzegovina, Georgië, Moldavië en Oekraïne).
Hervorming van het douanevervoer	Door de totstandkoming van de eengemaakte markt in 1993 en de politieke omwentelingen in Midden- en Oost-Europa zijn nieuwe uitdagingen ontstaan, waardoor het nodig werd de regelingen voor douanevervoer te herzien.

I.2 Status van de goederen

Sinds de invoering van de regeling communautair douanevervoer in 1968 is het in wezen de douanestatus van de goederen die bepaalt of de goederen onder de **T1**- of de **T2**-regeling vallen.

In bepaalde omstandigheden moet het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen worden overgelegd.

Meer informatie over de douanestatus van Uniegoederen is opgenomen in deel II.

4 EG/EVA-Overeenkomst inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer (met inbegrip van het enig document voor gebruik in dit verkeer) (PB L 134 van 22.5.1987, en wijzigingen).

I.3 Gemeenschappelijk douanevervoer

I.3.1 Wetgeving

De rechtsgrond voor de regeling gemeenschappelijk douanevervoer is de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987 (zie voetnoot 3).

De landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer (*alle partijen bij de overeenkomst, met uitzondering van Liechtenstein, dat een douane-unie met Zwitserland heeft*) zijn:

- **de EU-lidstaten;**
- **Zwitserland, Noorwegen en IJsland** (de drie EVA-landen);
- **Turkije;**
- **Noord-Macedonië;**
- **Servië;**
- **Verenigd Koninkrijk.**

De rechtsgrond voor vereenvoudigde handelsformaliteiten voor goederen tussen de EU en landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, en ook tussen de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer onderling, is de ED-overeenkomst van mei 1987 (zie voetnoot 4).

De regels en procedures voor de vaststelling van wetgeving op het gebied van het gemeenschappelijk douanevervoer worden toegelicht in bijlage I.8.2.

I.3.2 Beschrijving van de regeling

Onder de regeling gemeenschappelijk douanevervoer worden douanerechten, accijnzen, btw en andere heffingen die op de goederen van toepassing zijn, geschorst zolang deze op weg zijn van het douanekantoor van vertrek naar het douanekantoor van bestemming.

De regeling kan door de marktdeelnemers worden gebruikt om goederen gemakkelijker van de ene overeenkomstsluitende partij naar de andere te vervoeren. Het is echter niet verplicht om hiervan gebruik te maken.

De regeling wordt beheerd door de douanediens ten van de verschillende overeenkomstsluitende partijen via een netwerk van

douanekantoren:

- douanekantoren van vertrek;
- douanekantoren van doorgang;
- douanekantoren van bestemming;
- douanekantoren van zekerheidstelling.

De regeling gemeenschappelijk douanevervoer begint bij het douanekantoor van vertrek en eindigt wanneer de goederen bij het douanekantoor van bestemming zijn aangebracht en het TAD aan dit kantoor is voorgelegd, overeenkomstig de bepalingen inzake douanevervoer.

De regeling omvat een uitwisseling van berichten in het speciale NCTS-computersysteem (zie punt I.4.1.3) tussen het douanekantoor van bestemming en het douanekantoor van vertrek.

In geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure (zie deel V) wordt één papieren exemplaar van de aangifte voor douanevervoer (ED of TAD) door het douanekantoor van bestemming teruggezonden naar het douanekantoor van vertrek (of naar een centraal kantoor in het land van vertrek).

Zodra het douanekantoor van vertrek bevestiging via het NCTS of een papieren exemplaar van de aangifte voor douanevervoer ontvangt, wordt de regeling douanevervoer aangezuiverd en de houder van de regeling douanevervoer van zijn verplichtingen ontslagen, tenzij er grote verschillen zijn geconstateerd.

Houder van de
regeling in het
kader van
gemeenschappelijk
douanevervoer

De regeling gemeenschappelijk douanevervoer gaat van start wanneer een marktdeelnemer bij het douanekantoor van vertrek aangifte voor douanevervoer doet om de goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen.

Deze persoon wordt dan de “houder van de regeling” voor gemeenschappelijk douanevervoer.

Nadat de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven, moet deze persoon de goederen binnen een bepaalde termijn ongeschonden (in voorkomend geval met intacte verzegeling) bij het douanekantoor van bestemming aanbrengen.

Dat douanekantoor past de douanewetgeving toe voor de regeling gemeenschappelijk douanevervoer en voor de betaling van een (douane)schuld die verschuldigd is indien zich een

onregelmatigheid heeft voorgedaan.

De houder van de regeling moet een zekerheid stellen die het bedrag van de mogelijke schuld dekt (wanneer hij niet van die verplichting is ontheven bij wet of in een vergunning). Dit kan een storting van contant geld zijn of een verbintenis van een financiële instelling die als borg optreedt (zie deel III voor nadere informatie over zekerheidstelling en borgen).

*Artikel 2,
Overeenkomst*

Er zijn twee categorieën gemeenschappelijk douanevervoer: T1 en T2. Deze geven de verschillende status van de vervoerde goederen aan.

T1

T1 (regeling extern douanevervoer) — deze wordt gebruikt voor het vervoer van niet-Uniegoederen en schorst de maatregelen die normaliter bij invoer op die goederen van toepassing zijn.

T2

T2 (regeling intern douanevervoer) — deze heeft betrekking op het vervoer van Uniegoederen en schorst de maatregelen die normaliter op die goederen van toepassing zijn bij invoer in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

Douanevervoer
vereenvoudigingen

De regeling gemeenschappelijk douanevervoer kan onder bepaalde omstandigheden en mits de bevoegde douaneautoriteit daarvoor vergunning heeft verleend, worden vereenvoudigd (zie deel VI voor informatie over vereenvoudigingen in het douanevervoer).

I.4 Douanevervoer binnen de EU

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- informatie over de regeling Uniedouanevervoer (punt I.4.1);
- informatie over andere douanevervoersystemen die in de EU van toepassing zijn (punt I.4.2).

I.4.1 Uniedouanevervoer

I.4.1.1 Wetgeving

De rechtsgrondslag van het Uniedouanevervoer is het douanewetboek van de Unie (Verordening (EU) nr. 952/2013) en de bijbehorende gedelegeerde verordening (Verordening (EU) nr. 2015/2446), gedelegeerde verordening betreffende overgangsmaatregelen (Verordening (EU) nr. 2016/341) en

uitvoeringsverordening (Verordening (EU) nr. 2015/2447).

De regelingen voor Uniedouanevervoer zijn uitgebreid, zodat deze onder de douane-unie tussen de Gemeenschap en Andorra ook de handel in bepaalde goederen met Andorra omvat.

Eenzelfde soort uitbreiding bestaat voor de handel tussen de Gemeenschap (nu de Unie) en San Marino, in het kader van de regeling voor de douane-unie met San Marino (zie deel IV, hoofdstuk 5, voor meer informatie over Andorra en San Marino).

De regels en procedures voor de vaststelling van de wetgeving inzake Uniedouanevervoer worden toegelicht in bijlage I.8.1.

I.4.1.2 Beschrijving van de regeling

Hieronder volgt een beschrijving van de regelingen voor Uniedouanevervoer:

- regelingen voor extern Uniedouanevervoer (punt I.4.1.2.1);
- regelingen voor intern Uniedouanevervoer (punt I.4.1.2.2).

Gebruik van de
regeling
Uniedouanevervoer

De regeling Uniedouanevervoer is van toepassing op het vervoer van niet-Uniegoederen (en in bepaalde gevallen van Uniegoederen) tussen twee punten in de EU (zie ook punt I.4.2 voor andere douanevervoerregelingen in de EU).

De regeling wordt beheerd door de douanediens ten van de verschillende lidstaten via een netwerk van douanekantoren, bekend als:

- douanekantoren van vertrek;
- douanekantoren van doorgang;
- douanekantoren van bestemming;
- douanekantoren van zekerheidstelling.

De regeling begint bij het douanekantoor van vertrek en eindigt wanneer de goederen bij het douanekantoor van bestemming zijn aangebracht en het TAD aan dit kantoor is voorgelegd, overeenkomstig de bepalingen inzake douanevervoer.

Op dat moment wisselen het douanekantoor van bestemming en het douanekantoor van vertrek elektronische berichten uit via het NCTS om te bevestigen dat het douanevervoer is beëindigd.

Wanneer er ook een bedrijfscontinuïteitsprocedure van toepassing

is, wordt één papieren exemplaar van de aangifte voor douanevervoer (ED of TAD/TSAD) door het douanekantoor van bestemming teruggezonden naar het douanekantoor van vertrek (of naar een centraal kantoor in de lidstaat van vertrek).

Zodra het douanekantoor van vertrek bevestiging via het NCTS of een papieren exemplaar van de aangifte voor douanevervoer ontvangt, wordt de regeling douanevervoer aangezuiverd en wordt de houder van de regeling douanevervoer van zijn verplichtingen ontslagen, tenzij er grote verschillen zijn geconstateerd.

Houder van de
regeling
Uniedouanevervoer

De regeling Uniedouanevervoer begint wanneer een marktdeelnemer bij het douanekantoor van vertrek een aangifte voor douanevervoer indient om de goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen.

Deze persoon wordt dan de “houder van de regeling” voor Uniedouanevervoer.

Nadat de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven, moet deze persoon de goederen binnen een bepaalde termijn ongeschonden (in voorkomend geval met intacte verzegeling) bij het douanekantoor van bestemming aanbrengen.

Dat douanekantoor past de douanewetgeving toe voor de regeling Uniedouanevervoer en voor de betaling van een (douane)schuld die verschuldigd is in geval van een onregelmatigheid.

De houder van de regeling dient een zekerheid te stellen die het bedrag van de mogelijke schuld dekt (wanneer hij niet van die verplichting is ontheven bij wet of in een vergunning). Dit kan een storting van contant geld zijn of een verbintenis van een financiële instelling die als borg optreedt (zie deel III voor nadere informatie over zekerheidstelling en borgen).

Extern en intern
douanevervoer

Er zijn twee categorieën van de regeling Uniedouanevervoer, die de status van de vervoerde goederen aangeven:

*Artikelen 226 en
227, DWU*

- T1 (extern douanevervoer);
- T2 (intern douanevervoer).

Vereenvoudigingen
van het
douanevervoer

De regeling Uniedouanevervoer kan onder bepaalde omstandigheden en mits de bevoegde douaneautoriteit daarvoor vergunning heeft verleend, worden vereenvoudigd (zie deel VI voor

informatie over vereenvoudigingen in het douanevervoer).

I.4.1.2.1 Regeling extern Uniedouanevervoer

T1 De regeling extern Uniedouanevervoer (T1) **is voornamelijk van toepassing op niet-Uniegoederen**. Onder deze regeling worden invoerrechten, andere heffingen en handelspolitieke maatregelen geschorst totdat de goederen hun bestemming in de EU bereiken.

Artikel 189, GV

De regeling extern Uniedouanevervoer is echter ook verplicht:

— wanneer Uniegoederen uit het douanegebied van de EU worden uitgevoerd naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer; of

— wanneer zij worden uitgevoerd naar en worden vervoerd door een of meer landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, en de regeling douanevervoer, volgend op de regeling uitvoer, wordt gebruikt;

in de volgende gevallen:

- (a) voor de Uniegoederen zijn douaneformaliteiten bij uitvoer naar een derde land vervuld met het oog op de toekenning van uitvoerrestituties in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
- (b) de Uniegoederen zijn afkomstig uit interventievoorraden, onderworpen aan controlemaatregelen met betrekking tot het gebruik of de bestemming ervan en er zijn douaneformaliteiten bij uitvoer naar een derde land voor verricht in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
- (c) de Uniegoederen komen in aanmerking voor terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten (overeenkomstig artikel 118, lid 4, DWU).

Daarnaast kunnen goederen als bedoeld in artikel 1 van Richtlijn

2008/118/EG⁵ die de douanestatus van Uniegoederen hebben, bij uitvoer onder de regeling extern Uniedouanevervoer worden geplaatst.

I.4.1.2.2 Regeling intern Uniedouanevervoer

T2 De regeling intern Uniedouanevervoer (T2) is van toepassing op Uniegoederen die worden vervoerd van de ene naar de andere plaats binnen het douanegebied van de EU en die door een land of gebied buiten dat gebied worden vervoerd zonder dat hun douanestatus verandert.

De T2-regeling is ook van toepassing op goederen die worden vervoerd vanuit de EU naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, waar de uitvoerregeling wordt gevolgd.

De T2-regeling wordt niet gebruikt wanneer het vervoer geheel en al door de lucht of over zee plaatsvindt.

T2F De regeling intern Uniedouanevervoer T2F is van toepassing op Uniegoederen:

- die worden overgebracht van een gebied met een bijzonder fiscaal regime naar een ander deel van het douanegebied van de EU dat geen gebied met een bijzonder fiscaal regime is;
- wanneer dat vervoer eindigt op een plaats buiten de lidstaat waar de goederen het douanegebied van de EU zijn binnengekomen.

In andere gevallen is de toepassing van de regeling intern Uniedouanevervoer (T2F) facultatief. De goederen kunnen ook worden vervoerd indien de marktdeelnemer over het bewijs beschikt dat zij de douanestatus van Uniegoederen hebben.

⁵ Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB L 9 van 14.1.2009, blz. 12).

I.4.1.3 Nieuw geautomatiseerd systeem voor douanevervoer (NCTS)

Het NCTS is een gemeenschappelijk IT-instrument van de EU voor het beheer en de controle van het douanevervoersysteem.

De belangrijkste doelstellingen ervan zijn de regelingen voor douanevervoer sneller, efficiënter, doeltreffender en veiliger te maken en fraude te voorkomen en op te sporen.

Over het algemeen is het NCTS **verplicht** voor de regeling (zowel extern als intern) Uniedouanevervoer en de regeling gemeenschappelijk douanevervoer.

Uitzonderingen

- vereenvoudigingen voor bepaalde vervoerswijzen;
- de bedrijfscontinuïteitsprocedure;
- reizigers die in bepaalde situaties een papieren aangifte mogen doen.

I.4.1.3.1 Belangrijkste punten of berichten bij een NCTS-transactie

Alvorens in bijzonderheden te treden, is het nuttig de belangrijkste punten en berichten van een NCTS-transactie te vermelden.

- **Aangifte voor douanevervoer** — elektronisch formulier (verzonden als bericht *IE015 “Aangiftegegevens”*).
- **Masterreferentienummer (MRN)** — een uniek registratienummer dat door het systeem aan de aangifte wordt toegewezen om het vervoer eenduidig te identificeren.
- **Begeleidingsdocument douanevervoer (TAD)** — vergezelt de goederen van het douanekantoor van vertrek naar het douanekantoor van bestemming.
- **“Voorafgaand bericht van aankomst”** (“Anticipated arrival record” of AAR) (bericht *IE001*) — door het douanekantoor van vertrek verzonden naar het in de aangifte vermelde douanekantoor van bestemming.
- **“Voorafgaande kennisgeving van doorgang”** (“Anticipated transit record” of ATR) (bericht *IE050*) — door het

douanekantoor van vertrek verzonden naar het/de opgegeven douanekanto(o)r(en) van doorgang om dit/deze de verwachte grensoverschrijding van de goederen te melden.

- **“*Kennisgeving van grensoverschrijding*”** (bericht IE118) — verzonden door het feitelijke douanekantoor van doorgang, na controle van de goederen.
- **“*Bericht van aankomst*”** (bericht IE006) — verzonden door het feitelijke douanekantoor van bestemming naar het douanekantoor van vertrek, bij aankomst van de goederen.
- **“*Controleresultaten*”** (bericht IE018) — verzonden door het feitelijke douanekantoor van bestemming naar het douanekantoor van vertrek (zo nodig na controle van de goederen).

Het systeem kan voor alle mogelijke combinaties van normale en vereenvoudigde procedures worden gebruikt, zowel op de plaats van vertrek (toegelaten afzender) als op de plaats van bestemming (toegelaten geadresseerde).

In bijlage IV.4.8.1 zijn meer berichten (met nummers, omschrijving en afkortingen in het systeem) opgenomen.

I.4.1.3.2 Douanekantoor van vertrek

De aangifte voor douanevervoer wordt elektronisch naar het douanekantoor van vertrek gezonden. Elektronische aangiften kunnen worden gedaan op het douanekantoor van vertrek of ter plaatse bij de marktdeelnemer zelf.

De aangifte moet alle vereiste gegevens bevatten en voldoen aan de systeemspecificaties, aangezien het systeem de gegevens automatisch codificeert en valideert.

Als de gegevens niet consistent zijn, wordt dit door het systeemesignaleerd. De aangever wordt hiervan in kennis gesteld, zodat hij de nodige correcties kan aanbrengen voordat de aangifte definitief wordt aanvaard.

Er zij op gewezen dat het “corrigeren” van een aangifte voor douanevervoer niet betekent dat deze wordt gewijzigd, zoals bedoeld in artikel 31, aanhangsel I, bij de Overeenkomst/artikel 173, DWU (zie punt IV.2.3.2 over de

wijziging van een aangifte voor douanevervoer).

Zodra de correcties zijn ingevoerd en de aangifte is aanvaard, wijst het systeem een uniek registratienummer toe aan de aangifte — het masterreferentienummer (MRN).

Na een eventuele controle, op het douanekantoor van vertrek zelf of in de bedrijfsruimten van de toegelaten afzender, en zodra de zekerheid is aanvaard, worden de goederen vrijgegeven voor douanevervoer.

Het systeem geeft opdracht tot het afdrukken van het begeleidingsdocument voor douanevervoer (TAD) en, waar nodig, de lijst van artikelen (LoI), hetzij op het douanekantoor van vertrek, hetzij op het kantoor van de toegelaten afzender.

Het TAD en de LoI moeten de goederen vergezellen en moeten aan elk douanekantoor van doorgang en het douanekantoor van bestemming worden voorgelegd.

Bij het afdrukken van het TAD en de LoI zendt het douanekantoor van vertrek tegelijkertijd **bericht IE001** naar het opgegeven douanekantoor van bestemming.

De gegevens in dit bericht zijn hoofdzakelijk afkomstig van de aangifte en stellen het douanekantoor van bestemming in staat de goederen bij aankomst te controleren. Het douanekantoor van bestemming moet toegang hebben tot de gegevens van de aangifte voor douanevervoer om een juiste en betrouwbare beslissing te kunnen nemen over wat er moet gebeuren bij aankomst van de goederen.

Als de goederen ook een douanekantoor van doorgang moeten passeren, stuurt het douanekantoor van vertrek ook **bericht IE050** om dit kantoor vooraf te waarschuwen zodat het de doorgang van de goederen kan controleren.

I.4.1.3.3 Douanekantoor van bestemming

Bij aankomst moeten de goederen bij het douanekantoor van bestemming of bij de toegelaten geadresseerde worden aangebracht en moeten zo nodig het TAD en de LoI worden voorgelegd.

Dit douanekantoor, dat bericht IE001 al heeft ontvangen, beschikt over alle gegevens van de aangifte voor douanevervoer en kan dus

van tevoren beslissen welke controles nodig zijn.

Wanneer het douanekantoor van bestemming het MRN in het NCTS invoert, wordt automatisch gezocht naar het bericht IE001 voor deze goederen, dat als basis dient voor eventuele acties of controles.

Het kantoor van bestemming stuurt dan onmiddellijk bericht IE006 naar het douanekantoor van vertrek.

Nadat de relevante controles zijn uitgevoerd, stelt het douanekantoor van bestemming het douanekantoor van vertrek met bericht IE018 in kennis van de resultaten, met vermelding van eventuele onregelmatigheden die zijn geconstateerd.

De berichten IE006 en IE018 zijn nodig om het douanevervoer aan te zuiveren op het douanekantoor van vertrek en om de zekerheid die voor dat vervoer was gesteld, vrij te geven.

I.4.1.3.4 Douanekantoor van doorgang

Wanneer goederen een douanekantoor van doorgang passeren, moeten zij worden aangebracht bij dat kantoor waar het TAD en zo nodig de LoI moeten worden voorgelegd.

Bericht IE050 zou al in het NCTS moeten zijn ingevoerd; het douanekantoor kan dit vinden door het MRN in te voeren, waarna het de doorvoer van de goederen kan goedkeuren.

Vervolgens stuurt dit kantoor bericht IE118 naar het douanekantoor van vertrek.

I.4.1.3.5 Wijziging van douanekantoor van doorgang of bestemming

Wanneer de goederen via een ander dan het opgegeven douanekantoor van doorgang worden vervoerd, is het naar laatstgenoemd kantoor verzonden bericht (IE050) nutteloos geworden.

In dat geval stuurt het feitelijke douanekantoor van doorgang het bericht “ATR-verzoek” (IE114) naar het douanekantoor van vertrek, waarin het vraagt om toezending van bericht IE050, zodat het toegang krijgt tot de aangiftegegevens.

Hierop verzendt het douanekantoor van vertrek het bericht “ATR-antwoord” (IE115).

Op dezelfde manier kunnen de goederen worden aangebracht bij een ander dan het opgegeven douanekantoor van bestemming.

In dat geval zendt het feitelijke douanekantoor van bestemming het bericht “AAR-verzoek” (IE002) naar het douanekantoor van vertrek, waarin het vraagt om toezending van het bericht IE001. Op die wijze kan het nieuwe douanekantoor van bestemming toegang krijgen tot de noodzakelijke aangiftegegevens.

Na ontvangst van het bericht “AAR-antwoord” (IE003) en na controle van de goederen verzendt het douanekantoor van bestemming het bericht IE018.

Als het douanekantoor van doorgang of bestemming werd gewijzigd, zijn de berichten die naar de opgegeven douanekantoren zijn verstuurd, nutteloos geworden en blijven zij “open” staan. Om het systeem op te schonen, stuurt het NCTS automatisch een bericht naar de opgegeven douanekantoren, waarin zij worden geïnformeerd waar en wanneer de goederen zijn aangebracht, zodat zij de berichten kunnen sluiten.

I.4.1.3.6 Vereenvoudigde procedures: toegelaten afzender en toegelaten geadresseerde

Door beide vereenvoudigde procedures toe te passen wordt het NCTS optimaal gebruikt. De mogelijkheid voor een marktdeelnemer om alle procedures in de eigen bedrijfsruimte te kunnen afhandelen en informatie elektronisch met de douane uit te wisselen, is duidelijk de snelste, handigste, veiligste en meest economische manier om zaken te doen.

Een vereiste voor het gebruik van deze vereenvoudigde procedures is dat zowel de toegelaten afzender als de toegelaten geadresseerde over passende elektronische systemen beschikt om in het NCTS informatie uit te wisselen met de douanekantoren van vertrek en van bestemming.

Door middel van het NCTS kunnen **toegelaten afzenders**:

- de aangifte voor douanevervoer in hun eigen computersysteem opstellen;

- het bericht IE015 naar het douanekantoor van vertrek sturen, zonder dat het nodig is de goederen daar fysiek aan te bieden;
- berichten verzenden en ontvangen dat de aangifte is aanvaard en de goederen zijn vrijgegeven. Dit gebeurt door andere berichten van het douanekantoor van vertrek, met inbegrip van verzoeken om de aangiftegegevens te wijzigen.

Door middel van het NCTS kunnen **toegelaten geadresseerden**:

- de goederen en het TAD en de LoI, waar nodig, in hun eigen bedrijfsruimten in ontvangst nemen;
- het bericht “*Kennisgeving van aankomst*” (IE007) naar het relevante douanekantoor van bestemming sturen;
- daaropvolgende berichten betreffende de toestemming tot lossen ontvangen en de kennisgeving van de resultaten van het lossen verzenden.

I.4.2 Andere douanevervoerregelingen binnen de Europese Unie

I.4.2.1 Inleiding

*Artikel 226, lid 3,
en artikel 227,
lid 2, DWU*

Naast de regelingen voor gemeenschappelijk douanevervoer en intern/extern Uniedouanevervoer wordt ook gebruikgemaakt van de hieronder beschreven vervoerregelingen:

- TIR;
- ATA-carnet;
- Rijnvaartmanifest;
- Goederenbewegingen ten behoeve van de NAVO;
- Postcolli.

De **TIR-regeling** maakt gebruik van een internationaal garantiestelsel op basis van een keten van nationale aansprakelijke organisaties, in tegenstelling tot de regelingen gemeenschappelijk en Uniedouanevervoer (zie punt I.4.2.2 en deel IX voor informatie over de TIR-regeling).

De **regeling van het ATA-carnet** is vergelijkbaar met de TIR-regeling, maar kan alleen voor bepaalde soorten goederen worden gebruikt (zie punt I.4.2.3 voor informatie over ATA-carnets).

De **Rijnvaartmanifestregeling** is van toepassing op niet-

Uniegoederen die over de Rijn en de zijrivieren worden vervoerd (zie punt I.4.2.4 voor informatie over het Rijnvaartmanifest).

De **regeling voor NAVO-goederen** is van toepassing op goederen die naar de NAVO-strijdkrachten worden vervoerd (zie punt I.4.2.5 voor informatie over de regeling voor NAVO-goederen).

De **regeling voor postcolli** is van toepassing op goederen die met de post worden verzonden (zie punt I.4.2.6 voor informatie over de postcolliregeling).

De regeling extern Uniedouanevervoer is ook van toepassing wanneer Uniegoederen worden uitgevoerd naar een derde land en worden vervoerd binnen het douanegebied van de EU onder een TIR-regeling of een regeling douanevervoer, overeenkomstig de ATA-overeenkomst of de Overeenkomst van Istanboel.

I.4.2.2 TIR-procedure (Transport Internationaux Routiers)

*Artikel 226, lid 3,
punt b), en artikel
227, lid 2, punt b),
DWU*

De voornaamste wetgeving inzake de TIR-regeling is de TIR-overeenkomst van 1975, die tot stand is gekomen onder auspiciën van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE). Zij telt 77 overeenkomstsluitende partijen, waaronder de EU en haar lidstaten.

De TIR-overeenkomst maakt het internationale vervoer van goederen mogelijk van een of meer douanekantoren van vertrek naar een of meer douanekantoren van bestemming (**maximaal vier douanekantoren van vertrek en van bestemming**) en door zoveel landen als nodig is.

Volgens de Uniewetgeving kan de TIR-regeling in de EU uitsluitend worden gebruikt voor douanevervoer dat buiten de EU begint of eindigt of dat via een derde land tussen twee plaatsen in de EU plaatsvindt.

De TIR-overeenkomst is van toepassing op vervoer met wegvoertuigen, combinaties van voertuigen en containers, en het TIR-carnet kan worden gebruikt voor alle vervoerswijzen, mits een gedeelte van de reis over de weg plaatsvindt.

De TIR-overeenkomst bevat ook specifieke technische voorschriften voor de bouw van de laadruimten van voertuigen en

containers om smokkel van goederen te voorkomen. Het vervoer van goederen onder de TIR-regeling mag bovendien alleen worden uitgevoerd door vervoerders die daarvoor toestemming hebben gekregen van de douane.

Om de douanerechten en belastingen gedurende de volledige reis te waarborgen, is in de TIR-overeenkomst een internationale garantieketen opgezet, die wordt beheerd door de Internationale Wegvervoerorganisatie (IRU). De IRU is ook verantwoordelijk voor het afdrukken en verspreiden van TIR-carnets, die als douaneaangifte en als bewijs van zekerheid dienen.

Het algemene toezicht op de TIR-overeenkomst en de toepassing ervan in alle overeenkomstsluitende partijen valt onder de verantwoordelijkheid van het TIR-Administratief Comité, een intergouvernementele instantie die bestaat uit alle overeenkomstsluitende partijen en het TIR-Uitvoerend Orgaan daarvan, dat bestaat uit negen gekozen leden, elk uit een andere overeenkomstsluitende partij.

Zie deel IX voor meer informatie over het gebruik van de TIR-regeling in de EU.

I.4.2.3 ATA (tijdelijke invoer)

I.4.2.3.1 Achtergrond en wetgeving

*Artikel 226, lid 3,
punt c), en
artikel 227, lid 2,
punt c), DWU*

De rechtsgrondslagen van deze regeling zijn de ATA-overeenkomst en de overeenkomst inzake tijdelijke invoer (ook bekend als de Overeenkomst van Istanboel).

De ATA-overeenkomst van 1961 is nog steeds van kracht en telt momenteel 63 overeenkomstsluitende partijen.

De Overeenkomst van Istanboel, die oorspronkelijk bedoeld was ter vervanging van de ATA-overeenkomst, werd op 26 juni 1990 in Istanboel gesloten onder auspiciën van de Internationale Douaneraad — nu de Werelddouaneorganisatie (WDO) genoemd. Zij wordt beheerd door een beheerscomité en telt momenteel 69 overeenkomstsluitende partijen.

De regels voor het gebruik van een ATA-carnet als document voor douanevervoer in de EU zijn opgenomen in de artikelen 283 en 284

UV.

I.4.2.3.2 Beschrijving van de regeling

Voor de toepassing van het ATA-carnet wordt de Unie als één enkel grondgebied beschouwd.

Het douanekantoor van vertrek

Het douanekantoor van vertrek of het douanekantoor van binnenkomst in de EU moet:

- strook 1 uit het carnet verwijderen;
- vak H (punten A-D) invullen;
- in vak H (punt E), zo mogelijk met een stempel, de naam en het volledige adres invullen van het douanekantoor waarnaar strook 2 moet worden teruggezonden.

Dit kantoor vult ook de overeenkomstige stam van het carnet in en viseert de vrijgave voor douanevervoer (punten 1-7) alvorens het carnet aan de houder terug te geven.

Het douanekantoor van bestemming

Het douanekantoor van bestemming of van uitgang uit de Unie, naargelang het geval, moet:

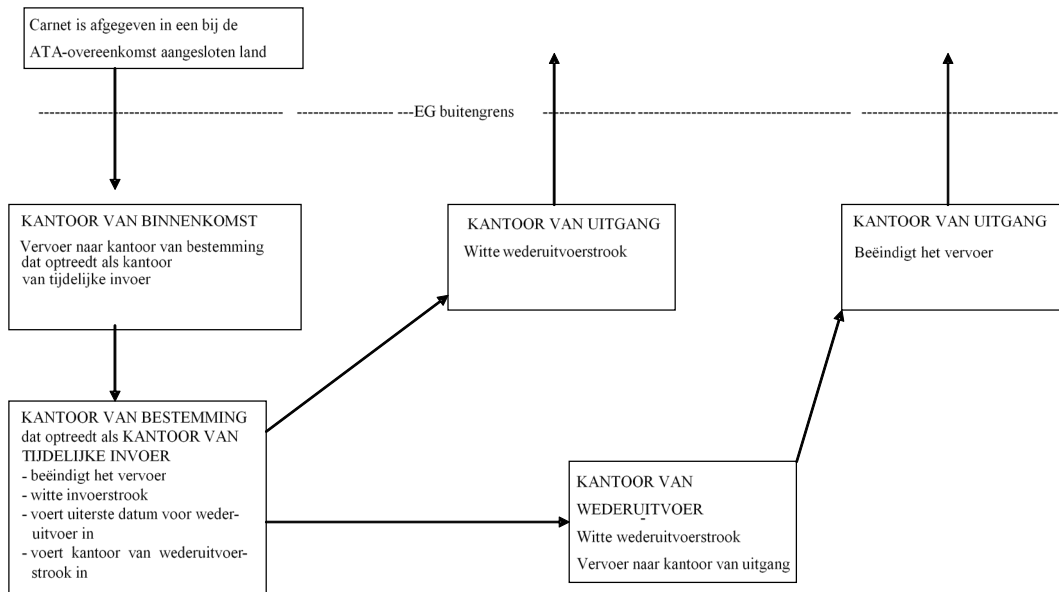
- strook 2 uit het carnet verwijderen;
- vak H (punt F) viseren;
- eventuele opmerkingen in punt G invullen;
- de strook onverwijld naar het in vak H (punt E) vermelde douanekantoor sturen.

Dit kantoor vult ook de stam van het carnet in en viseert de vrijgave voor douanevervoer (punten 1-6) alvorens het carnet aan de houder terug te geven.

Nasporingsprocedure

Alle vragen over ATA-carnets worden behandeld door de aangewezen centrale kantoren in elke lidstaat (zie https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/customs-transit-ata-temporary-admission_en).

Het gebruik van het ATA-carnet als document voor douanevervoer voor het vervoer van goederen door of binnen het douanegebied van de EU onder de regeling van het ATA-carnet is hieronder schematisch weergegeven.

I.4.2.4 Rijnvaartmanifest

I.4.2.4.1 Achtergrond en wetgeving

Artikel 226, lid 3, punt d), en artikel 227, lid 2, punt d), DWU De rechtsgronden voor deze procedure zijn de Overeenkomst van Mannheim van 17 oktober 1868 en het Protocol dat door de Centrale Rijnvaartcommissie op 22 november 1963 is vastgesteld.

I.4.2.4.2 Beschrijving van de regeling

Krachtens het Rijnvaartmanifest mogen goederen die over de Rijn en haar zijrivieren worden vervoerd, nationale grenzen overschrijden.

De Overeenkomst van Mannheim betreft de aan de Rijn grenzende landen: **Nederland, België, Duitsland, Frankrijk en Zwitserland**. Voor de toepassing van de overeenkomst worden deze landen als één enkel grondgebied beschouwd.

Volgens artikel 9 van deze overeenkomst kan een over de Rijn varend schip zonder douanecontrole doorvaren indien het in het

gebied van deze landen geen goederen laadt of lost.

In voorkomend geval kan het Rijnvaartmanifest worden gebruikt als aangifte voor douanevervoer voor de regeling Uniedouanevervoer.

I.4.2.5 Goederenbewegingen ten behoeve van de NAVO

I.4.2.5.1 Achtergrond en wetgeving

Artikel 226, lid 3, punt e), en artikel 227, lid 2, punt e), DWU

Het op 19 juni 1951 te Londen ondertekende verdrag tussen de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag betreffende de rechtspositie van hun krijgsmachten, bevat de voorschriften inzake de invoer, uitvoer en doorvoer van goederen voor de NAVO-krijgsmachten.

Het document dat voor het vervoer van deze goederen wordt gebruikt, is het **NAVO-formulier 302**. Dit formulier mag alleen worden gebruikt wanneer de goederen op last en onder bevel van de NAVO-krijgsmachten worden vervoerd.

De bepalingen in de EU-wetgeving die voorzien in het gebruik van het NAVO-formulier 302 als aangifte voor douanevervoer voor de regeling Uniedouanevervoer, zijn de artikelen 285-287 UV.

I.4.2.5.2 Beschrijving van de regeling

De Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) telt 28 leden: België, Bulgarije, Denemarken, Duitsland, Estland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Nederland, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, het Verenigd Koninkrijk, Canada, Tsjechië, Hongarije, IJsland, Noorwegen, Polen, Turkije, Albanië, Kroatië en de Verenigde Staten van Amerika.

De douane in elk van de bovengenoemde landen wijst, in overleg met de op haar gebied gelegde NAVO-eenheden, een douanekantoor (of een centraal kantoor) aan dat verantwoordelijk is voor de douaneformaliteiten en -controles in verband met goederenbewegingen door of namens de NAVO-eenheden.

Elk aangewezen douanekantoor in de lidstaat van vertrek verstrekt de NAVO-eenheid (eenheden) die onder zijn bevoegdheid valt de formulieren 302, die als aangifte voor douanevervoer kunnen

worden gebruikt:

- vooraf gewaarmerkt met het stempel en de handtekening van het douanekantoor;
- voorzien van een volgnummer;
- voorzien van het volledige adres van dat kantoor (voor het terugzendingsexemplaar van formulier 302).

Het douanekantoor moet een administratie bijhouden van het aantal vooraf gewaarmerkte formulieren 302 en de bijbehorende volgnummers die aan de NAVO-eenheden zijn verstrekt.

Elke zending moet worden verzonden met een vooraf gewaarmerkt formulier 302.

Uiterlijk op het moment van verzending moet de bevoegde NAVO-autoriteit:

- de gegevens van formulier 302 elektronisch naar het douanekantoor van vertrek of binnenkomst sturen; of
- schriftelijk op formulier 302 verklaren dat de goederen onder haar toezicht worden vervoerd en deze verklaring waarmerken met haar handtekening, stempel en datum.

Wanneer formulier 302 op papier wordt voorgelegd, wordt onverwijld een exemplaar van het ingevulde en ondertekende formulier verstrekt aan het aangewezen douanekantoor dat verantwoordelijk is voor de douaneformaliteiten en -controles met betrekking tot de NAVO-strijdkrachten die de goederen hebben verzonden of namens welke de goederen worden verzonden.

De andere exemplaren van formulier 302 begeleiden de goederen naar de NAVO-strijdkrachten van bestemming, waar de formulieren door deze strijdkrachten worden gestempeld en ondertekend.

Bij aankomst van de goederen worden twee exemplaren van het formulier aan het aangewezen douanekantoor overhandigd. Dit douanekantoor bewaart één exemplaar en stuurt het tweede exemplaar na afstempeling terug naar het douanekantoor dat verantwoordelijk is voor de NAVO-formaliteiten en -controles (hierboven vermeld). Het adres is het op formulier 302 vermelde adres.

Er zij evenwel op gewezen dat als goederen die onder dekking van

formulier 302 worden vervoerd, gedurende het volledige traject of een deel daarvan onder de papieren regeling douanevervoer per spoor worden vervoerd, de toepassing van formulier 302 wordt geschorst gedurende het deel van het traject waarvoor de papieren regeling douanevervoer per spoor wordt gebruikt.

I.4.2.6 Postcolli

I.4.2.6.1 Achtergrond en wetgeving

Artikel 226, lid 3, punt f), en artikel 227, lid 2, punt f), DWU

Het beginsel van de vrijheid van doorvoer is vastgelegd in artikel 1 van de Constitutie van de Wereldpostunie (UPU) van 1964 en artikel 4 van het Wereldpostverdrag van 2008.

Dit beginsel verplicht elke postaanbieder ertoe om zendingen die hem door een andere postaanbieder worden doorgegeven, te verzenden langs de snelste weg en met behulp van de veiligste middelen.

Dit houdt in dat nationale postmonopolies behouden blijven, maar dat de nationale postaanbieder de poststukken die hem door een postdienst van een ander UPU-land worden bezorgd, moet vervoeren.

De regeling douanevervoer onder het postsysteem staat open voor UPU-rechthebbenden (“aangewezen aanbieder”, hierna “aangewezen postaanbieder” genoemd ^{6 7}). In de nationale postwetgeving wordt bepaald wie deze postaanbieder is.

Wanneer post in doorvoer niet aan de aangewezen postaanbieder in het land van doorvoer wordt overhandigd, maar door een private aanbieder door dat land wordt vervoerd, gelden de standaarddouaneprocedures.

Het douanegebied van de EU wordt als één enkel grondgebied beschouwd voor de doorvoer van post. Een aangewezen postaanbieder van één lidstaat kan dus gebruikmaken van de regeling douanevervoer voor post om goederen over het gehele douanegebied van de EU te vervoeren.

⁶ Op 24 maart 2021.

⁷ “Aangewezen postaanbieder” wil zeggen een aanbieder die gevestigd is in en gemachtigd is door een lidstaat om de internationale diensten te verlenen die onder het thans geldende Algemeen Postverdrag vallen.

Dit houdt in dat deze aanbieder de zending aan de aangewezen postaanbieder in de lidstaat van doorvoer kan overdragen, maar hier niet toe verplicht is.

Een aangewezen postaanbieder kan bepalen met welke vervoermiddelen de goederen over de nationale grenzen binnen de EU worden vervoerd.

Onderaannemers moeten vervoersdiensten kunnen leveren voor een aangewezen postaanbieder, mits zij de identiteit van de aanbieder naar behoren hebben vastgesteld — bijvoorbeeld in het vervoersdocument.

I.4.2.6.2 Beschrijving van de regeling

Artikelen 288-290, UV

De voorschriften van de regeling douanevervoer onder het poststelsel zijn nader bepaald in de artikelen 288-290, UV.

Wanneer niet-Uniegoederen per post (met inbegrip van pakketpost) van de ene naar een andere plaats in het douanegebied van de EU worden verzonden onder de regeling extern douanevervoer, moeten het colli en eventuele begeleidende documenten van een geel etiket worden voorzien (bijlage 72-01, UV).

Als een pakket, een postzak of een container meerdere artikelen bevat, hoeft alleen op de buitenste verpakking een geel etiket te worden aangebracht.

Indien het gele etiket ontbreekt en er geen andere aanwijzingen zijn dat het om niet-Uniegoederen gaat, zullen de goederen als Uniegoederen worden behandeld.

Indien de postzending zowel Uniegoederen als niet-Uniegoederen bevat, wordt voor de Uniegoederen het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen (T2L) of een verwijzing naar het MRN van dit bewijsmiddel afzonderlijk naar de postaanbieder van bestemming gestuurd (of in de zending bijgesloten).

Wanneer het **bewijs afzonderlijk is gestuurd** naar de postaanbieder van bestemming, moet deze het bewijs samen met de zending aan het douanekantoor van bestemming voorleggen.

Wanneer het **bewijs of het MRN in de zending is bijgesloten**, moet dit duidelijk op de buitenkant van het colli worden vermeld.

Een T2L-document kan achteraf worden afgegeven.

Er moet een geel etiket worden aangebracht op de buitenkant van het colli en op de vrachtbrief. Daarnaast moet voor postcolli CN22/CN23 ook een etiket op de douaneaangifte worden aangebracht.

Indien Uniegoederen onder de regeling intern douanevervoer naar, uit of tussen gebieden met een bijzonder fiscaal regime worden vervoerd, moeten de postzending en de begeleidende documenten voorzien zijn van een etiket als beschreven in bijlage 72-02, UV.

Indien Uniegoederen onder de regeling intern douanevervoer uit het douanegebied van de EU worden vervoerd naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer om te worden doorgestuurd naar het douanegebied van de EU, moeten zij vergezeld zijn van een bewijs van hun douanestatus van Uniegoederen dat is vastgesteld aan de hand van een van de middelen in artikel 199, UV.

Dit bewijs moet bij een douanekantoor worden overgelegd wanneer de goederen het douanegebied van de EU weer binnenkomen.

Als alternatief voor de verzending van deze goederen wordt de regeling Uniedouanevervoer sterk aanbevolen teneinde vertragingen bij het passeren van de grenzen te voorkomen. De regeling gemeenschappelijk douanevervoer is echter niet van toepassing op postzendingen (zie artikel 2 van aanhangsel 1 van de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer). Daarom wordt een regeling Uniedouanevervoer geschorst bij het passeren van landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

I.5 Uitzonderingen (pro memorie)

I.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

I.7 Voor de douane bestemd deel

I.8 Bijlagen

I.8.1 Regels en beginselen voor de vaststelling van wetgeving inzake Uniedouanevervoer

De meest recente versie van het reglement van orde van het Comité douanewetboek en de deskundigengroep is te vinden op:

<https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/home?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=23818&no=1&lang=nl>

REGLEMENT VAN ORDE VAN DE GROEP DOUANEDESKUNDIGEN

DE GROEP DOUANEDESKUNDIGEN

Gezien het douanewetboek van de Unie (DWU) en de uitvoeringsverordening DWU (met name artikel 211, lid 6, DWU, en artikel 259 van de uitvoeringsverordening DWU),

Gezien het mandaat van de groep douanedeskundigen,

Gezien het standaardreglement van orde voor deskundigengroepen,

HEEFT HET VOLGENDE REGLEMENT VAN ORDE VASTGESTELD:

Artikel 1

Vertegenwoordiging

1. Elke lidstaat wordt beschouwd als één lid van de groep douanedeskundigen (hierna “de groep” genoemd). Elk lid van de groep beslist over de samenstelling van zijn delegatie, rekening houdend met de vereiste deskundigheid, en stelt de voorzitter daarvan in kennis.
2. Binnen de in de uitnodiging vermelde datum en in elk geval uiterlijk 5 kalenderdagen vóór de datum van een vergadering van de groep stellen de autoriteiten van de lidstaten de Commissie in kennis van:
 - a) de samenstelling van elke delegatie, tenzij de voorzitter daarvan al op de hoogte is;
 - b) het ontbreken van een delegatie op een vergadering.
3. Een delegatie kan maximaal één ander lid vertegenwoordigen. Het lid dat wordt vertegenwoordigd, stelt de voorzitter hiervan schriftelijk in kennis vóór de vergadering of, in het geval van een permanent mandaat, vóór de eerste vergadering waarop dat mandaat geldig is.

Een mandaat om een ander lid te vertegenwoordigen kan de volgende vorm aannemen:

- a) een lid kan tot nader order een permanent mandaat verlenen aan een ander lid om te worden vertegenwoordigd in alle vergaderingen, voor alle agendapunten die op deze vergaderingen worden besproken;
- b) een lid kan een ander lid één mandaat verlenen om te worden vertegenwoordigd in een specifieke vergadering, voor alle agendapunten die op de agenda van deze vergadering staan; of
- c) een lid kan een ander lid één mandaat geven voor een specifiek punt/een aantal specifieke punten op de agenda van een specifieke vergadering.

Artikel 2

Secretariaat

De Commissie verleent secretariële ondersteuning aan de groep en alle krachtens artikel 6 opgerichte afdelingen en subgroepen.

Artikel 3

Bijeenroeping van een vergadering

1. Vergaderingen van de groep worden bijeengeroepen door de voorzitter, hetzij op diens eigen initiatief, hetzij op verzoek van een absolute meerderheid van leden, na instemming van de voorzitter.
2. Er kunnen gezamenlijke vergaderingen van afdelingen van de groep of van de groep met andere deskundigengroepen worden bijeengeroepen om vraagstukken te behandelen die onder hun respectieve bevoegdheden vallen.

Artikel 4

Agenda

1. Het secretariaat stelt de agenda op onder de verantwoordelijkheid van de voorzitter en stuurt deze aan de leden van de groep.
2. De agenda wordt aan het begin van de vergadering door de groep goedgekeurd.
3. In de agenda wordt een onderscheid gemaakt tussen:
 - a) ontwerpen van gedelegeerde handelingen voor raadpleging;
 - b) het onderzoek van de economische voorwaarden in verband met een aanvraag of vergunning voor een bijzondere regeling overeenkomstig artikel 211, lid 6, DWU, en overeenkomstig artikel 259 van de uitvoeringsverordening DWU;
 - c) andere vraagstukken die ter informatie of met het oog op een gedachtewisseling aan de groep worden voorgelegd, hetzij op initiatief van de voorzitter, hetzij op schriftelijk verzoek van een lid van de groep.

Artikel 5

Toezending van documenten aan de leden van de groep

1. Uiterlijk 14 kalenderdagen vóór de datum van de vergadering stuurt het secretariaat de groepsleden de uitnodiging voor de vergadering, de ontwerpagenda en de gedelegeerde handeling of aanvraag of vergunning voor een bijzondere regeling waarover de groep wordt geraadpleegd.
2. Andere vergaderstukken worden voor zover mogelijk binnen dezelfde termijn aan de groepsleden toegezonden.
3. In dringende of uitzonderlijke gevallen kunnen de uiterste termijnen voor het sturen van de in de leden 1 en 2 genoemde documenten worden verkort tot vijf kalenderdagen vóór de datum van de vergadering.

Artikel 6

Afdelingen en subgroepen

1. De groep bestaat uit de volgende afdelingen:
 - Algemene Douanewetgeving
 - Data-integratie en harmonisatie — EU-model voor douanegegevens
 - Geautoriseerde marktdeelnemer

- Douanecontrole en risicobeheer
- Tarief- en statistieknomenclatuur
- Tariefmaatregelen
- Douanevrijstellingen
- Oorsprong
- Douanewaarde
- Douaneschuld en zekerheidstelling
- Invoer- en uitvoerformaliteiten
- Douanestatus en douanevervoer
- TIR-overeenkomst en andere VN/ECE-douaneovereenkomsten
- Andere bijzondere regelingen dan de regeling douanevervoer
- Handhaving van intellectuele-eigendomsrechten
- Internationale douanezaken

2. De afdeling Algemene Douanewetgeving handhaaft de algemene structuur en samenhang van de douanewetgeving.
3. De raadpleging over een kwestie die onder het toepassingsgebied van twee of meer afdelingen valt, vindt plaats binnen de afdeling Algemene Douanewetgeving, waarbij rekening wordt gehouden met de conclusies van de respectieve afdelingen.
4. In naar behoren gemotiveerde gevallen en op voorstel van de voorzitter kan de afdeling Algemene Douanewetgeving in de in lid 3 bedoelde gevallen overeenkomstig artikel 7 besluiten dat de raadpleging plaatsvindt in een andere afdeling dan de afdeling Algemene Douanewetgeving.
5. Naast afdelingen kan de voorzitter, na raadpleging van de groep, ad-hocsubgroepen oprichten om specifieke vraagstukken te onderzoeken op basis van een specifiek mandaat; deze subgroepen worden ontbonden zodra zij hun mandaat hebben vervuld.
6. Voor de toepassing van deze regels en tenzij anders is bepaald, omvatten verwijzingen naar “de groep” alle betrokken afdelingen of subgroepen.

Artikel 7

Conclusies van de groep

1. Voor zover mogelijk neemt de groep conclusies aan bij consensus.
2. Bij gebrek aan consensus en indien de voorzitter de groep om stemming verzoekt, worden de conclusies van de groep aangenomen met een absolute meerderheid van de leden. De leden hebben het recht een document met een samenvatting van de redenen voor hun standpunt bij het verslag van de vergadering te voegen.

Artikel 8

Advies van de groep over de vervulling van economische voorwaarden

Wanneer de groep uit hoofde van artikel 211, lid 6, DWU, en artikel 259 van de uitvoeringsverordening DWU wordt verzocht de Commissie mee te delen of aan de economische voorwaarden is voldaan in verband met een aanvraag of een vergunning voor een bijzondere regeling, zijn de volgende specifieke regels van toepassing:

- a) de groep zal pas worden verzocht dit de Commissie mee te delen nadat is nagegaan of aan alle andere relevante voorwaarden (met uitzondering van het stellen van zekerheid) voor verlening van de vergunning is voldaan en, in voorkomend geval, de leden en de Commissie alle nodige raadplegingen in verband met de aanvraag hebben uitgevoerd, met name die welke verband houden met antidumping- of compenserende maatregelen;
- b) vóór de stemming van de groep geeft de groep een voorlopig/indicatief standpunt over de aanvraag of vergunning te kennen. Indien volgens het ingenomen standpunt niet aan de economische voorwaarden is voldaan, deelt het betrokken lid de aanvrager of de vergunninghouder de redenen mee waarom de groep dit standpunt heeft ingenomen;
- c) wanneer de groep geen consensus bereikt, stemmen de leden over de aanvraag of vergunning;
- d) het advies van de groep luidt dat aan de economische voorwaarden is voldaan indien er meer aanwezige (of vertegenwoordigde) leden zijn die voor de aanvraag of vergunning stemmen dan aanwezige (of vertegenwoordigde) leden die tegenstemmen. In alle andere gevallen is het advies van de groep dat niet of niet langer aan de economische voorwaarden wordt voldaan. Onthoudingen worden niet in aanmerking genomen;
- e) de tegenstemmende leden motiveren hun standpunt;

- f) wanneer de interne raadplegingsprocedure niet door een lid is afgerond en het lid dus tijdens de vergadering geen advies kan uitbrengen over een aanvraag of vergunning, kan dit lid, met toestemming van de voorzitter, binnen twee weken na de vergadering schriftelijk advies uitbrengen. Indien schriftelijk advies niet door de voorzitter wordt toegestaan, heeft het betrokken lid de mogelijkheid om tijdens de vergadering van de groep te stemmen of zich van stemming te onthouden.

Artikel 9

Betrekkingen met het Europees Parlement en de Raad

1. De Commissie verstrekt het Parlement en de Raad dezelfde documentatie over het opstellen en uitvoeren van de douanewetgeving van de Unie die zij aan de leden voor de vergaderingen stuurt. Deze omvat zachte wetgeving en gedelegeerde handelingen. Deskundigen van het Europees Parlement en de Raad hebben toegang tot de vergadering van de groep.
2. Het delen van en de toegang tot vertrouwelijke informatie is geregeld in bijlage II bij het kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie.
3. Bij de voorbereiding en opstelling van gedelegeerde handelingen zorgt de Commissie ervoor dat de ontwerphandelingen tijdig en gelijktijdig aan het Europees Parlement en de Raad worden toegezonden.

Artikel 10

Derde landen en deskundigen

1. De voorzitter nodigt op ad-hocbasis als waarnemers uit:
 - a) de vertegenwoordigers van Turkije, om de vergaderingen van de groep bij te wonen over aangelegenheden die van invloed zijn op Besluit nr. 1/95 van de Associatieraad EG-Turkije van 22 december 1995 inzake de tenuitvoerlegging van de slotfase van de douane-unie;
 - b) de vertegenwoordigers van Andorra, om de vergaderingen van de groep bij te wonen over aangelegenheden die van invloed zijn op Besluit nr. 1/2003 van het Gemengd Comité EG-Andorra van 3 september 2003 inzake de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn voor de goede werking van de douane-unie;
 - c) de vertegenwoordigers van Zwitserland, om de vergaderingen van de groep bij te wonen inzake aangelegenheden die van invloed zijn op de Overeenkomst tussen de

Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de vereenvoudiging van de controles en formaliteiten bij het goederenvervoer en inzake douaneveiligheidsmaatregelen, ondertekend te Brussel op 25 juni 2009;

- d) de vertegenwoordigers van Noorwegen, om de vergaderingen van de groep bij te wonen inzake aangelegenheden die van invloed zijn op de EER-overeenkomst betreffende de vereenvoudiging van de controles en formaliteiten in het goederenvervoer, zoals gewijzigd bij Besluit 76/2009 van het Gemengd Comité van de EER;
 - e) de vertegenwoordigers van de toetredende landen, om de vergaderingen van de groep bij te wonen vanaf de datum van ondertekening van het toetredingsverdrag.
3. De voorzitter kan besluiten andere partijen uit te nodigen om deel te nemen aan de werkzaamheden van de groep of afdelingen, namelijk vertegenwoordigers van andere derde partijen of deskundigen buiten de groep die specifieke deskundigheid hebben op het gebied van een onderwerp dat op de agenda staat. Dit kan gebeuren op initiatief van de voorzitter of op verzoek van een lid van de groep.

De voorzitter stelt de leden van de groep in kennis van de uitgenodigde partijen in de uitnodiging voor de vergadering. Deelname van deze partijen kan worden verhinderd wanneer een absolute meerderheid van de leden van de groep zich hiertegen verzet, op uiterlijk de in de uitnodiging vermelde datum.

Artikel 11

Schriftelijke procedure

1. Indien nodig kan de groep via een schriftelijke procedure worden geraadpleegd. Daartoe stuurt het secretariaat de leden van de groep binnen de in artikel 5 genoemde termijnen het/de document(en) waarover de groep wordt geraadpleegd.
2. Indien een absolute meerderheid van de groepsleden echter verzoekt om de kwestie tijdens een vergadering van de groep te behandelen, wordt de schriftelijke procedure zonder gevolg beëindigd en roept de voorzitter zo spoedig mogelijk een vergadering van de groep bijeen.
3. De voorzitter stelt de leden van de groep uiterlijk 14 kalenderdagen na het verstrijken van de termijn voor de stemming in kennis van het resultaat van een schriftelijke procedure.

Artikel 12

Notulen van de vergaderingen

1. De notulen van de bespreking van elk agendapunt en de door de groep overeenkomstig artikel 8 aangenomen conclusies moeten zinvol en volledig zijn. Zij worden opgesteld door het secretariaat onder de verantwoordelijkheid van de voorzitter.
2. De notulen worden zo spoedig mogelijk en uiterlijk vijf kalenderdagen vóór de volgende vergadering van dezelfde afdeling aan de leden toegezonden.
3. De leden van de groep kunnen om correcties van de notulen verzoeken.

Artikel 13

Presentielijst

Tijdens elke vergadering stelt het secretariaat, onder de verantwoordelijkheid van de voorzitter, een presentielijst op onder vermelding, in voorkomend geval, van de instanties, organisaties of organen waartoe de deelnemers behoren.

Artikel 14

Belangenconflicten

In geval van een belangenconflict met betrekking tot een externe deskundige die overeenkomstig artikel 9, lid 3, als onafhankelijke deskundige wordt uitgenodigd voor een vergadering, neemt de voorzitter alle passende maatregelen, in overeenstemming met de algemene regels van de Commissie inzake deskundigengroepen.

Artikel 15

Correspondentie

1. Correspondentie met betrekking tot de groep wordt aan de Commissie gericht, ter attentie van de voorzitter.
2. Correspondentie voor groepsleden wordt verzonden naar het/de e-mailadres(sen) dat/die zij daartoe verstrekken, wat ook de e-mailadressen van de permanente vertegenwoordigingen van de lidstaten kunnen zijn.

Artikel 16

Toegang tot documenten

Verzoeken om toegang tot documenten die in het bezit zijn van de deskundigengroep worden behandeld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001 en de uitvoeringsbepalingen daarvan.

Artikel 17

Beraadslagingen

In overleg met de voorzitter kan de groep met een absolute meerderheid van haar leden besluiten haar beraadslagingen openbaar te maken.

Artikel 18

De bescherming van persoonsgegevens

Elke verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit reglement van orde gebeurt in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 45/2001.

Artikel 19

Toepassing

Dit reglement van orde is van toepassing met ingang van de datum van goedkeuring door de groep.

I.8.2 Regels en beginselen voor de vaststelling van wetgeving inzake gemeenschappelijk douanevervoer

De Gemengde Commissie en de werkgroepen van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer inzake gemeenschappelijk douanevervoer en het Gemengd Comité en de werkgroepen van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer inzake de vereenvoudiging van formaliteiten in het goederenverkeer

Bepalingen van de Gemengde Commissie van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer inzake gemeenschappelijk douanevervoer en van het Gemengd Comité van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer inzake de vereenvoudiging van formaliteiten in het goederenverkeer tot vaststelling van hun reglement van orde en de oprichting van werkgroepen

DE GEMENGDE COMMISSIE VAN DE EU EN DE LANDEN DIE DEELNEMEN
AAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANEVERVOER inzake het
gemeenschappelijk douanevervoer (“GEMENGDE COMMISSIE inzake
gemeenschappelijk douanevervoer”);

gezien de Overeenkomst van 20 mei 1987 betreffende een gemeenschappelijke regeling
inzake douanevervoer, en met name artikel 14, leden 4 en 5,

en

HET GEMENGD COMITÉ VAN DE EU EN DE LANDEN DIE DEELNEMEN AAN
HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANEVERVOER inzake de vereenvoudiging van
de formaliteiten in het goederenverkeer (“GEMENGD COMITÉ inzake de
vereenvoudiging van formaliteiten in het goederenverkeer”);

gezien de Overeenkomst van 20 mei 1987 inzake de vereenvoudiging van de
formaliteiten in het goederenverkeer, en met name artikel 10, leden 4 en 5;

HEBBEN DE VOLGENDE BEPALINGEN VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Gemengde Commissie/Gemengd Comité

Artikel 1

Het voorzitterschap van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité wordt afwisselend voor de duur van een kalenderjaar waargenomen door een vertegenwoordiger van de Europese Commissie en een vertegenwoordiger van een van de EVA-landen.

Artikel 2

Het secretariaat van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité wordt afwisselend waargenomen door een vertegenwoordiger van de Europese Commissie en een vertegenwoordiger van het EVA-land dat voorzitter is van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité.

Artikel 3

De voorzitter van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité stelt, in overeenstemming met de overeenkomstsluitende partijen, plaats en datum van de vergaderingen vast.

Artikel 4

Vóór elke vergadering wordt de samenstelling van elke delegatie aan de voorzitter meegedeeld.

Artikel 5

Tenzij anders wordt besloten, zijn de vergaderingen van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité niet openbaar. De Gemengde Commissie/het Gemengd Comité kan, al naar gelang van het behandelde onderwerp, andere personen of organisaties uitnodigen.

Artikel 5 bis

1. Wanneer de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité heeft besloten dat een derde land wordt uitgenodigd om tot de Overeenkomsten toe te treden, kan dit derde land in de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité en in de subcomités en werkgroepen door waarnemers worden vertegenwoordigd, respectievelijk overeenkomstig artikel 15, lid 6, van de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer en artikel 10, lid 6, van de Overeenkomst inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer.
2. De Gemengde Commissie/het Gemengd Comité kan andere derde landen uitnodigen zich in de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité, in de

subcomités en/of in de werkgroepen door informele waarnemers te laten vertegenwoordigen vóór de datum waarnaar wordt verwezen in respectievelijk artikel 15, lid 6, van de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer en artikel 10, lid 6, van de Overeenkomst inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer.

Deze uitnodiging wordt door de voorzitter schriftelijk gedaan en kan in de tijd of tot bepaalde groepen of agendapunten worden beperkt. Zij kan te allen tijde worden ingetrokken.

Artikel 6

De Gemengde Commissie/het Gemengd Comité kan over dringende aangelegenheden schriftelijk besluiten nemen of aanbevelingen doen.

Artikel 7

De in dit reglement van orde voorziene mededelingen van de voorzitter en de overeenkomstsluitende partijen worden aan de overeenkomstsluitende partijen en aan het secretariaat van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité gericht.

Artikel 8

1. De voorzitter stelt de voorlopige agenda van elke vergadering vast. Deze wordt de overeenkomstsluitende partijen uiterlijk 15 dagen voor aanvang van de vergadering toegezonden.
2. Op de voorlopige agenda staan de punten waarvan de voorzitter is gevraagd ze op te nemen — op voorwaarde dat dit verzoek uiterlijk 21 dagen voor het begin van de vergadering wordt ontvangen en de desbetreffende documentatie uiterlijk op de datum van verzending van de voorlopige agenda wordt toegezonden.
3. De agenda wordt aan het begin van elke vergadering door de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité goedgekeurd. Het is toegestaan in de agenda andere punten op te nemen dan die welke op de voorlopige agenda waren geplaatst.
4. Zo nodig kan de voorzitter de in de leden 1 en 2 vermelde termijnen inkorten in overeenstemming met de overeenkomstsluitende partijen.

Artikel 9

De middels de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer ingestelde Gemengde Commissie en het middels de Overeenkomst inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer ingestelde Gemengde Comité mogen gecombineerde vergaderingen houden.

Artikel 10

1. Het secretariaat van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité stelt van elke vergadering een beknopt verslag op. Dit omvat met name de conclusies van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité.
2. Na goedkeuring door de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité wordt het beknopte verslag door de voorzitter en het secretariaat ondertekend en in de archieven van de Europese Commissie bewaard.
3. Een exemplaar van het beknopte verslag wordt aan de overeenkomstsluitende partijen toegezonden.

Artikel 11

De besluiten van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité worden door de voorzitter ondertekend.

Artikel 12

Aanbevelingen en besluiten van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité in de zin van respectievelijk artikel 15 van de Overeenkomst inzake gemeenschappelijk douanevervoer en artikel 11 van de Overeenkomst inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer worden “Aanbeveling” of “Besluit” genoemd, gevolgd door een volgnummer en het onderwerp.

Artikel 13

1. Aanbevelingen en besluiten van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité in de zin van respectievelijk artikel 15 van de Overeenkomst inzake gemeenschappelijk douanevervoer en artikel 11 van de Overeenkomst inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer worden in artikelen

onderverdeeld. Besluiten bevatten over het algemeen een bepaling inzake de datum van inwerkingtreding.

2. De in het eerste lid bedoelde aanbevelingen en besluiten eindigen met de woorden “Gedaan op (datum)”, waarbij de datum de dag is waarop de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité de aanbeveling heeft gedaan of het besluit heeft genomen.
3. De in lid 1 bedoelde aanbevelingen en besluiten worden toegezonden aan de in artikel 7 genoemde geadresseerden.

Artikel 14

De personeels-, reis-, verblijfs-, post- en telecommunicatiekosten in verband met de deelneming aan de vergaderingen van de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité komen voor eigen rekening van elke partij.

Artikel 15

1. De kosten van vertolking op vergaderingen en van de vertaling van documenten — in en vanuit de officiële talen van de Europese Unie — worden door de Europese Unie gedragen.
2. Indien een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer een taal gebruikt die geen officiële taal van de Europese Unie is, draagt dit land de kosten van de vertolking en vertaling in een officiële taal van de Europese Unie.
3. De praktische kosten in verband met de organisatie van vergaderingen komen ten laste van de overeenkomstsluitende partij die overeenkomstig artikel 1 voorzitter is.

Artikel 16

Onverminderd de andere bepalingen ter zake zijn de besprekingen in de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité vertrouwelijk.

Hoofdstuk II

Werkgroep

Artikel 17

Er wordt een werkgroep opgericht die de Gemengde Commissie/het Gemengd Comité zal bijstaan in de uitoefening van haar/zijn functies en waarin alle partijen bij de respectieve overeenkomst zijn vertegenwoordigd.

Artikel 18

Het voorzitterschap en het secretariaat van de werkgroep worden door de Europese Commissie waargenomen.

Artikel 19

De artikelen 3 t/m 5, 7 t/m 10 en 14 t/m 16 zijn van overeenkomstige toepassing op de werkgroep.

Op 5 december 2017 in Oslo aangenomen door de Gemengde Commissie van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer inzake gemeenschappelijk douanevervoer en het Gemengd Comité van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het goederenverkeer.

DEEL II: STATUS VAN GOEDEREN

II.1 Inleiding

Deel II heeft betrekking op de douanestatus van goederen. Uitgelegd wordt hoe en wanneer moet worden aangetoond dat goederen Uniegoederen zijn en welke invloed de douanestatus heeft op de regelingen voor douanevervoer.

Punt II.2 bevat de algemene theorie en wetgeving inzake de douanestatus van goederen.

In punt II.3 wordt nader ingegaan op de gebruikelijke middelen voor het aantonen van de douanestatus van Uniegoederen.

Punt II.4 heeft betrekking op het verkeer van Uniegoederen zonder dat de Uniestatus moet worden aangetoond.

Punt II.5 bevat meer informatie over de wijze waarop de douanestatus van producten van de zeevisserij van de EU moet worden aangetoond.

Punt II.6 is bestemd voor specifieke nationale instructies.

Punt II.7 is bestemd voor de douanedielen.

Punt II.8 bevat de bijlagen bij deel II.

II.2 Algemene theorie en wetgeving

II.2.1 Douanestatus van de goederen

II.2.1.1 Uniegoederen

*Artikel 5, punt 23,
DWU*

Uniegoederen zijn goederen:

*Artikel 2,
Overeenkomst*

1. die **geheel zijn verkregen in het douanegebied van de EU**; of
2. die in het douanegebied van de EU zijn binnengebracht uit landen of gebieden buiten dat gebied en die **in het vrije verkeer zijn gebracht**; of
3. die **in het douanegebied van de EU zijn verkregen of vervaardigd**, hetzij uitsluitend uit goederen die het douanegebied van de EU zijn binnengebracht uit landen of gebieden buiten dat gebied en die in het vrije verkeer zijn gebracht, hetzij uit een combinatie van dergelijke goederen en goederen die geheel in het douanegebied van de EU zijn verkregen.

*Artikel 153, lid 3,
DWU*

Indien de goederen geheel zijn verkregen uit goederen die onder de regeling extern douanevervoer zijn geplaatst, hebben zij niet de Uniestatus. Dit is bijvoorbeeld het geval voor dieren. Deze laatste worden als niet-Uniegoederen beschouwd.

II.2.1.2 Niet-Uniegoederen

*Artikel 5, punt 24,
DWU*

Niet-Uniegoederen zijn andere dan de hierboven bedoelde goederen of goederen die de douanestatus van Uniegoederen hebben verloren.

*Artikel 154, DWU
Artikel 2, lid 3,
punt a),
Overeenkomst*

Uniegoederen verliezen hun status wanneer zij:

- het douanegebied van de EU verlaten, behalve in de in punt II.2.2 genoemde gevallen;
- onder de regeling extern douanevervoer, de regeling vrije zone, de regeling douane-entrepot of de regeling actieve veredeling worden geplaatst; of
- onder de regeling bijzondere bestemming worden geplaatst en ofwel aan de staat worden afgestaan, ofwel worden vernietigd en er afval overblijft.

II.2.1.3 Wat is de passende regeling douanevervoer?

Als de goederen voor douanevervoer worden aangegeven, bepaalt het hierboven gemaakte onderscheid in de douanestatus of zij onder een T1-, T2- of T2F-regeling zullen vallen.

Zie ook de punten I.4.1.2.1 en I.4.1.2.2 voor verdere uitleg over het gebruik van deze codes.

*Artikel 227, lid 1,
DWU*

De T2-douanevervoerregelingen kunnen alleen plaatsvinden wanneer er een derde land bij betrokken is. Indien Uniegoederen het douanegebied van de EU tijdelijk verlaten en er geen derde land bij betrokken is, kunnen deze goederen bij wijze van alternatief worden vervoerd overeenkomstig de bepalingen inzake de status van Uniegoederen zoals hierna beschreven onder punt II.2.2.

II.2.2 Vervoer van Uniegoederen

*Artikel 154,
punt a), DWU, en
artikel 119, leden 2
en 3, GV*

Wanneer Uniegoederen van de ene plaats naar de andere binnen het douanegebied van de EU worden vervoerd, waarbij deze goederen tijdelijk buiten dat douanegebied worden vervoerd, verliezen zij hun Uniestatus vanaf het moment dat zij het douanegebied van de EU verlaten. In specifieke gevallen mogen deze Uniegoederen het douanegebied van de EU echter tijdelijk verlaten zonder dat hun status als Uniegoederen wordt gewijzigd. Er zijn drie verschillende mogelijke scenario's:

1. onder een douaneregeling;
2. zonder douaneregeling, maar met bewijs van Uniestatus;
3. zonder douaneregeling en zonder overlegging van een bewijs van Uniestatus.

Deze drie mogelijkheden worden nader uitgewerkt in de volgende hoofdstukken.

II.2.2.1 Onder een douaneregeling

Uniegoederen kunnen van de ene plaats naar de andere binnen het douanegebied van de EU en **tijdelijk buiten** dat gebied worden vervoerd wanneer zij **onder de regeling intern douanevervoer** zijn geplaatst.

*Artikel 155, lid 1,
DWU*

Wanneer de regeling intern douanevervoer in een van de volgende omstandigheden wordt toegepast, behouden de goederen hun status van Uniegoederen alleen indien die status onder bepaalde voorwaarden en overeenkomstig de douanewetgeving wordt vastgesteld:

- overeenkomstig de TIR-overeenkomst;
- overeenkomstig de ATA-overeenkomst/Overeenkomst van Istanboel;

- op grond van het Rijnvaartmanifest;
- op grond van formulier 302;
- op grond van het poststelsel overeenkomstig de handelingen van de UPU.

Zie ook: punten II.2.3.4.2 en II.3.2.5.

*Artikel 154,
punt b), DWU.*

Wanneer Uniegoederen onder de regeling extern douanevervoer (T1) in plaats van onder de regeling intern douanevervoer (T2) worden geplaatst, verliezen zij hun Uniestatus en worden zij als niet-Uniegoederen behandeld.

Details over de toepassing van de douanevervoerregelingen worden in alle andere delen van dit handboek beschreven.

II.2.2.2 Zonder douaneregeling, maar met bewijs van Uniestatus

*Artikel 119, lid 3,
GV*

Uniegoederen kunnen van de ene naar de andere plaats binnen het douanegebied van de EU en **tijdelijk buiten** dat gebied **worden vervoerd zonder** dat zij onder een **douaneregeling** zijn geplaatst en zonder dat hun status wordt gewijzigd, **mits** de **douanestatus** van Uniegoederen hiervan is **aangetoond** in de volgende specifieke gevallen:

- zij hebben het grondgebied tijdelijk door de lucht of over zee verlaten;
- zij worden vervoerd onder dekking van één enkel vervoersdocument dat is afgegeven in een lidstaat en zij worden niet overgeladen buiten het grondgebied van de EU;
- zij worden buiten het grondgebied van de EU overgeladen op een ander vervoermiddel dan dat waarin zij oorspronkelijk zijn geladen, waarbij een nieuw vervoersdocument wordt afgegeven voor het vervoer vanaf het grondgebied buiten de EU, mits het nieuwe document vergezeld gaat van een kopie van het originele enkele vervoersdocument;
- wanneer het gaat om gemotoriseerde wegvoertuigen die in een lidstaat zijn ingeschreven;
- indien verpakkingen, laadborden en andere soortgelijke uitrusting, met uitzondering van containers, van een in de EU gevestigde persoon worden gebruikt voor het vervoer van goederen die het grondgebied tijdelijk verlaten; of
- wanneer het gaat om goederen in de bagage van passagiers die niet voor commerciële doeleinden zijn bestemd.

II.2.2.3 Zonder toepassing van een douaneregeling en zonder bewijs van Uniestatus

*Artikel 119, lid 2,
GV*

Uniegoederen kunnen van de ene naar de andere plaats binnen het douanegebied van de EU en **tijdelijk buiten** dat gebied worden **vervoerd** zonder dat zij onder een **douaneregeling** zijn geplaatst en zonder dat hun **status wordt gewijzigd** in de volgende specifieke gevallen:

- zij worden door de lucht vervoerd en in een EU-luchthaven geladen of overgeladen voor verzending naar een andere luchthaven in de EU onder dekking van een enkel vervoersdocument dat in een lidstaat is afgegeven (zie punt II.4.1);
- zij worden over zee en tussen twee EU-havens verscheept op een schip dat een lijndienst (RSS) onderhoudt (zie punt II.4.2); of
- zij worden per spoor en via een partij bij de Overeenkomst vervoerd onder dekking van één enkel vervoersdocument dat in een lidstaat is afgegeven en in een internationale overeenkomst is opgenomen (zie punt VI.3.5).

II.2.3 Bewijs van de douanestatus van Uniegoederen

II.2.3.1 Vermoeden van de douanestatus van Uniegoederen

*Artikel 153, lid 1,
DWU*

In het algemeen geldt het vermoeden dat alle goederen die zich in het douanegebied van de Unie bevinden, de douanestatus van Uniegoederen hebben, tenzij wordt vastgesteld dat zij geen Uniegoederen zijn.

Ondanks deze algemene regel zijn er echter omstandigheden, zoals beschreven in het volgende punt, waarin het vermoeden van de douanestatus van Uniegoederen niet van toepassing is en de status van de goederen moet worden aangetoond.

II.2.3.2 Verplichting om de douanestatus van Uniegoederen aan te tonen

*Artikel 119, lid 1,
GV*

Het vermoeden dat goederen de douanestatus van Uniegoederen hebben, is niet van toepassing op:

- in het douanegebied van de EU gebrachte goederen die nog steeds onder douanetoezicht staan en waarvan de douaneautoriteiten de douanestatus nog moeten bepalen;
- goederen in tijdelijke opslag;
- goederen die onder een van de bijzondere regelingen zijn

geplaatst, met uitzondering van de regeling intern douanevervoer, de regeling passieve veredeling en de regeling bijzondere bestemming;

- producten van de zeevisserij, gevangen door een EU-vissersvaartuig buiten het douanegebied van de EU in andere wateren dan de territoriale wateren van een derde land, d.w.z. internationale wateren, die het douanegebied van de EU worden binnengebracht;
- goederen verkregen uit de bovengenoemde producten van de zeevisserij, aan boord van dat vaartuig of een EU-fabrieksschip, bij de vervaardiging waarvan andere producten met de douanestatus van Uniegoederen mogen zijn gebruikt, die het douanegebied van de EU worden binnengebracht; of
- producten van de zeevisserij en andere producten, gewonnen of gevangen binnen het douanegebied van de EU door schepen die de vlag van een derde land voeren.

*Artikel 2, lid 2,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Goederen waarvan de douanestatus van Uniegoederen niet kan worden aangetoond, worden, wanneer het volgens het bovenstaande is vereist, behandeld als niet-Uniegoederen.

II.2.3.3 Ontheffing van de verplichting om de douanestatus van Uniegoederen aan te tonen

Het is echter niet verplicht de Uniestatus van goederen aan te tonen wanneer deze werden vervoerd zoals hierboven beschreven in punt II.2.2.3.

II.2.3.4 Middelen ter bewijs van de Uniestatus

II.2.3.4.1 Gebruikelijke middelen

*Artikel 199, UV
Artikel 4,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Wanneer de douanestatus van Uniegoederen als vermeld in punt II.2.3.2 moet worden aangetoond en de Uniegoederen zijn vervoerd via het in punt II.2.2.2 bedoelde goederenverkeer, kan een van de volgende middelen worden gebruikt om hun Uniestatus aan te tonen:

- het **T2L- of T2LF-document** (zie de punten II.3.2.1 en II.3.3.2 voor meer informatie);
- het **douanemanifest** (zie de punten II.3.2.2 en II.3.3.3 voor meer informatie);
- een **scheepvaartmanifest** waarin de goederen met de desbetreffende codes zijn vermeld (overgangsbepaling, zie de punten II.3.2.2 en II.3.3.4 voor meer informatie);

- een naar behoren opgestelde **factuur of ingevuld vervoersdocument**, waarop uitsluitend Uniegoederen vermeld mogen zijn, met vermelding van ofwel de code T2L ofwel T2LF (zie de punten II.3.2.4 en II.3.3.2 voor meer informatie).

Zie punt II.3.2 voor meer informatie over het gebruik van deze gebruikelijke bewijsmiddelen.

II.2.3.4.2 Specifieke situaties

Specifieke middelen die aan bepaalde transacties zijn aangepast, kunnen in de hieronder vermelde gevallen worden gebruikt als bewijs van de Uniestatus. De beschikbaarheid van deze specifieke middelen sluit echter niet uit dat bovengenoemde gebruikelijke middelen worden toegepast wanneer de status niet kan worden geacht aan de hand van de specifieke middelen te zijn bewezen.

*Artikel 199, lid 1,
punt a), UV*

- **De gegevens van de aangifte voor de regeling intern douanevervoer als bewijs van Uniestatus**

De gegevens van de aangifte voor intern douanevervoer zijn het bewijs van de Uniestatus in die zin dat alleen Uniegoederen onder de regeling intern douanevervoer kunnen worden geplaatst. Daarom kan de douane ervan uitgaan dat wanneer de T2-aangifte wordt overgelegd, deze goederen de Uniestatus hebben.

Dit bewijs kan echter niet worden gebruikt voor goederenverkeer als omschreven in punt II.2.2.2.

*Artikel 207, UV
Artikel 12,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

- **Goederenvervoer in het kader van de TIR- of ATA-overeenkomst:**

Wanneer Uniegoederen in het kader van de TIR- of ATA-overeenkomst worden vervoerd, dient een door het kantoor van vertrek gewaarmerkte strook van een TIR- of ATA-carnet waarop hetzij de code T2L, hetzij T2LF is aangebracht, als bewijs van de Uniestatus. Zie punt II.3.2.5 voor meer informatie.

Artikel 207, UV

- **Militaire mobiliteit:**

Wanneer Uniegoederen onder dekking van formulier 302 worden vervoerd, dient dit door het kantoor van vertrek gewaarmerkte formulier met de code T2L of T2LF als bewijs van de Uniestatus. Meer informatie over het gebruik van formulier 302 is te vinden in het “Guidance document on Military mobility for Member States and their Military Forces”.

- **Postzendingen:**

*Artikel 199, lid 1,
punt h), en artikel
290, UV
Bijlage 72-02, UV*

Wanneer colli met de post naar, vanuit of tussen niet-fiscale gebieden worden vervoerd, moeten het collo en de begeleidende documenten van een speciaal etiket worden voorzien, zoals beschreven in bijlage 72-02, UV.

*Artikel 2, lid 3,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Opmerking: in andere omstandigheden zijn er geen specifieke etiketten voor Uniegoederen onder het poststelsel vastgesteld.

Dus wanneer Uniegoederen:

- (1) rechtstreeks van de ene naar de andere plaats binnen het douanegebied van de EU worden vervoerd en het gebied tijdelijk door de lucht verlaten, genieten zij het vermoeden van douanestatus van Uniegoederen wanneer zij opnieuw worden binnengebracht;
- (2) van de ene naar de andere plaats in het douanegebied van de EU worden vervoerd en buiten dat gebied opnieuw worden verspreid voor verdere verzending naar de EU, moet hun Uniestatus worden aangetoond aan de hand van een van de onder punt II.2.3.4.1 genoemde “gebruikelijke” middelen wanneer zij opnieuw worden binnengebracht.

Artikel 208, UV

- **Voertuigen als vervoermiddel:**

Wanneer gemotoriseerde wegvoertuigen tijdelijk het douanegebied van de EU verlaten en opnieuw binnenkomen, dienen de kentekenplaten en kentekenbewijzen van in een lidstaat geregistreerde motorvoertuigen als bewijs van de Uniestatus. Zie bijlage II.8.3. voor meer informatie.

*Artikel 119, lid 3,
punt e), GV, en
artikel 209, UV*

- **Verpakking voor het vervoer van goederen:**

Wanneer recipiënten, verpakkingen, laadborden en soortgelijk materieel, met uitzondering van containers, worden gebruikt voor het vervoer van goederen die tijdelijk het douanegebied van de EU verlaten, moet door middel van een aangifte worden vastgesteld dat zij toebehoren aan een in de EU gevestigde persoon waarmee de Uniestatus wordt aangetoond, tenzij er twijfel bestaat over de juistheid van de aangifte.

Opmerking:

Het bovenstaande punt is alleen van toepassing op colli die worden gebruikt voor het vervoer van goederen overeenkomstig artikel 119, lid 3, punt e), GV.

Indien lege colli worden teruggezonden zonder dat zij opnieuw worden gebruikt voor goederenvervoer, moet een van de andere in artikel 199, UV, genoemde middelen worden gebruikt.

Wanneer colli worden gebruikt voor het vervoer van goederen naar een derde land, verliezen zij hun status van Uniegoederen.

In dit geval zijn de bepalingen met betrekking tot terugkerende goederen van toepassing (artikel 203, DWU). Bijvoorbeeld: goederen worden naar Zwitserland uitgevoerd en de verpakking keert leeg terug naar de EU.

Opmerking: Verpakkingen die niet de douanestatus van Uniegoederen hebben.

Artikel 199, lid 4,
UV

Voor goederen die de douanestatus van Uniegoederen hebben die zijn verpakt in verpakkingen die niet de douanestatus van Uniegoederen hebben, moet op het document dat de douanestatus van de Uniegoederen bevestigt, een van de volgende vermeldingen worden aangebracht:

BG	опаковка N
CS	obal N
DA	N-emballager
DE	N-Umschließungen
EE	N-pakendamine
EL	Συσκευασία N
EN	N packaging
ES	envases N
FI	N-pakkaus
FR	emballages N
HR	N pakiranje
HU	N csomagolás
IT	imballaggi N
LT	N pakuotė
LV	N iepakojums
MT	ippakkjar N
NL	N-verpakkingen
PL	opakowania N
PT	embalagens N
RO	ambalaj N
SI	N embalaža
SK	N — obal
SV	N förpackning

Artikel 119, lid 3,
punt f), GV, en
artikel 210, UV
Artikel 13,
aanhangsel II,
Overeenkomst

- **Niet-commerciële goederen in bagage**

Wanneer passagiers niet-commerciële goederen in hun bagage vervoeren en het douanegebied van de EU tijdelijk verlaten en vervolgens opnieuw binnenkomen, volstaat de aangifte van de passagiers van de douanestatus van Uniegoederen, tenzij er twijfel bestaat over de waarheidsgetrouwheid van hun aangifte.

Artikel 205, lid 2,
UV

Indien een reiziger een verzoek tot goedkeuring van een T2L/T2LF moet indienen, moet hij gebruikmaken van het formulier in bijlage 51-01, UV.

Artikel 199, lid 1,
punt g), UV

- **Accijnsgoederen**

In het geval van accijnsgoederen kan de afdruk van het elektronisch administratief document (e-AD), als bedoeld in Richtlijn 2008/118/EG van de Raad en Verordening (EG) nr. 684/2009, dat wordt gebruikt om accijnsgoederen te

vergezellen die weliswaar in het vrije verkeer zijn gebracht maar onder schorsing van accijns van de ene plaats naar een andere binnen de EU worden overgebracht, worden gebruikt als bewijs van de Uniestatus.

*Artikel 199, lid 1,
punt e), UV*

- **Uit de visserij verkregen producten**

Een visserijlogboek, aangifte van aanlanding, aangifte van overlading en gegevens van het volgsysteem voor vaartuigen, naargelang het geval, voor producten van de zeevisserij en uit deze producten verkregen goederen, gevangen door Unievisserijvaartuigen buiten het douanegebied van de EU in andere wateren dan de territoriale wateren van een derde land, kunnen worden gebruikt om de Uniestatus aan te tonen (zie ook punt II.5).

*Artikel 199, lid 6,
UV
Artikel 2, lid 2,
punt a),
aanhangsel II,
Overeenkomst*

- **Voor uitvoer bestemde goederen**

De documenten of voorschriften inzake de douanestatus kunnen niet worden gebruikt voor goederen waarvoor de uitvoerformaliteiten zijn vervuld of die onder de regeling passieve veredeling zijn geplaatst.

*Artikel 199, lid 5,
UV
Artikel 4, lid 2,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

- **Achteraf afgegeven bewijsmiddelen**

Indien is voldaan aan de voorwaarden voor afgifte van de documenten waaruit de douanestatus van Uniegoederen blijkt, kunnen deze documenten achteraf worden afgegeven. In dat geval moet een van de volgende vermeldingen in het rood worden aangebracht:

BG	Издаден впоследствие
CS	Vystaveno dodatečně
DA	Udstedt efterfølgende
DE	Nachträglich ausgestellt
EE	Välja antud tagasiulatuvalt
EL	Εκδοθέν εκ των υστέρων
EN	Issued retrospectively — [code 98201] 99210
ES	Expedido a posteriori
FI	Annettu jälkikäteen
FR	Délivré a posteriori
HR	Izdano naknadno
HU	Kiadva visszamenőleges hatállyal
IS	Útgefið eftir á
IT	Rilasciato a posteriori
LT	Retrospektyvusis išdavimas
LV	Izsniegts retrospektīvi
MT	Maħruġ b'mod retrospettiv
NL	Achteraf afgegeven
NO	Utstedt i etterhånd

PL	Wystawione retrospektywnie
PT	Emitido a posteriori
RO	Eliberat ulterior
SI	Izdano naknadno
SK	Vyhotovené dodatočne
SV	Utfärdat i efterhand

Meer informatie over de afgifte achteraf van bewijsmiddelen is te vinden in de punten inzake het desbetreffende bewijs, namelijk punt II.3.2.1 voor het T2L-/T2LF-document, punt II.3.2.2 voor het douanemanifest, punt II.3.2.3 voor het scheepvaartmanifest en punt II.3.2.4 voor de factuur of het vervoersdocument.

II.2.4 Overzicht van het vervoer van Uniegoederen die tijdelijk het grondgebied verlaten

Specificaties	Bewijs	Douaneaangifte	Andere vereisten	Wettelijke bepaling
Lucht				
• Van de ene luchthaven naar de andere luchthaven in de EU zonder tussenlanding buiten de EU	Niet vereist	Geen	Eén enkele luchtvrachtbrief (AWB), afgegeven in een lidstaat	Artikel 119, lid 2, punt a), GV
• Van de ene naar de andere luchthaven in de EU met een mogelijke tussenlanding buiten de EU	Bewijs is vereist	Geen	AWB	Artikel 119, lid 3, punten a) en b), GV
• Van de ene luchthaven naar de andere in de EU en overgeladen buiten de EU	Bewijs is vereist	Geen	Nieuwe AWB + kopie van de originele AWB afgegeven in een lidstaat	Artikel 119, lid 3, punt c), GV
Zee				
• Van de ene haven naar de andere haven in de EU zonder tussenstop buiten de EU	Niet vereist	Geen	RSS-vergunning	Artikel 119, lid 2, punt b), GV
• Van de ene haven naar de andere haven in de EU met een mogelijke tussenstop buiten de EU	Vereist	Geen	Cognossement (B/L)	Artikel 119, lid 3, punten a) en b), GV
• Van de ene haven naar de andere haven in de EU en overgeladen buiten de EU	Vereist	Geen	Nieuw B/L + kopie van origineel B/L afgegeven in een lidstaat	Artikel 119, lid 3, punt c), GV
Spoor				

Specificaties	Bewijs	Douaneaangifte	Andere vereisten	Wettelijke bepaling
• Van het ene naar het andere station in de EU, vervoerd via een derde land dat partij is bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer	Niet vereist	Geen*	- Internationale overeenkomst ter ondersteuning van de toepassing van artikel 119, lid 2, punt c), GV. Bijvoorbeeld T2-corridor in Zwitserland - CIM-vrachtbrief afgegeven in een lidstaat	Artikel 119, lid 2, punt c), GV
• Van het ene naar het andere station in de EU, vervoerd door een derde land dat geen partij is bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer, zonder te worden overgeladen buiten de EU	Vereist	Geen*	CIM-vrachtbrief afgegeven in een lidstaat	Artikel 119, lid 3, punt b), GV
• Van het ene station naar het andere in de EU en overgeladen buiten de EU	Vereist	Geen*	Nieuwe CIM-vrachtbrief + kopie van de originele CIM-vrachtbrief afgegeven in een lidstaat	Artikel 119, lid 3, punt c), GV
Wegvervoer				
• Van het ene naar het andere punt in de EU zonder buiten de EU te worden overgeladen	Vereist	Geen*	CMR-vrachtbrief afgegeven in een lidstaat	Artikel 119, lid 3, punt b), GV

Specificaties	Bewijs	Douaneaangifte	Andere vereisten	Wettelijke bepaling
• Van het ene naar het andere punt in de EU en overgeladen buiten de EU	Vereist	Geen*	Nieuwe CMR + kopie van de originele CMR afgegeven in een lidstaat	Artikel 119, lid 3, punt c), GV
Vervoermiddel**				
• In een lidstaat geregistreerde wegvoertuigen	Als bewezen beschouwd	Geen	Kentekenplaten en kentekenbewijzen	Artikel 119, lid 3, punt d), GV, artikel 208, lid 1, UV
• In een lidstaat geregistreerde wegvoertuigen	Vereist	Geen	Geen	Artikel 119, lid 3, punt d), GV, artikel 208, lid 2, UV
• Verpakkingsmiddelen, laadborden en soortgelijk materieel	Als bewezen beschouwd	Geen	- Vaststelling van het toebehoren aan een EU-persoon - Verklaring van Uniestatus - Geen twijfel over de waarheidsgetrouwheid	Artikel 119, lid 3, punt e), GV, artikel 209, lid 1, UV
	Vereist indien de status van de EU niet als bewezen wordt beschouwd	Geen	Geen	Artikel 119, lid 3, punt e), GV, artikel 209, lid 2, UV
• Container	Altijd terugkerende goederen!	ATA	Overeenkomstig de Overeenkomst van Istanboel	ATA-overeenkomst
Reizigers**				

Specificaties	Bewijs	Douaneaangifte	Andere vereisten	Wettelijke bepaling
• Niet-commerciële goederen die door reizigers worden vervoerd	Als bewezen beschouwd	Geen	- Aangifte door de passagier - Geen twijfel over de waarheidsgetrouwheid	Artikel 119, lid 3, punt f), GV
Postzendingen				
• Postzending van de ene naar de andere plaats in de EU zonder te worden overgeladen buiten de EU	Geen	T2	Identificatie als postzending	
• Postzending van de ene naar de andere plaats in de EU met verdere verzending vanuit een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer	Vereist	T2	Identificatie als postzending	Artikel 290, lid 2, UV
• Postzending van, tussen of naar een gebied met een bijzonder fiscaal regime	Etiket in bijlage 72-02, UV	T2F	Identificatie als postzending	Artikel 290, lid 1, UV

* De vermelding dat geen douaneaangifte vereist is, heeft alleen betrekking op het douanegebied van de EU. Een derde land kan eisen dat Uniegoederen onder een regeling voor douanevervoer worden geplaatst wanneer zij over zijn grondgebied worden vervoerd. Zo is de T2-corridor een regeling voor douanevervoer op Zwitsers grondgebied.

** Vervoermiddelen en niet-commerciële goederen die door reizigers worden vervoerd, verliezen hun Uniestatus niet mits zij worden vervoerd overeenkomstig artikel 119, lid 3, GV (bijvoorbeeld wanneer zij van Duitsland via Zwitserland naar Italië worden vervoerd). In andere situaties is de regeling voor terugkerende goederen van artikel 203, DWU, van toepassing.

II.3 Verkeer van Uniegoederen met bewijs van Uniestatus

Hierboven is uitgelegd dat **Uniegoederen** van de ene naar de andere

plaats binnen het douanegebied van de EU en **tijdelijk** daarbuiten kunnen worden vervoerd **zonder** dat zij onder een **douaneregeling** zijn geplaatst en zonder dat hun status wordt gewijzigd **mits** de **douanestatus** van Uniegoederen is **aangetoond** (zie punt II.2.2.2). In punt II.2.3.4 wordt uitgelegd welke middelen kunnen worden gebruikt om de Uniestatus aan te tonen.

In dit deel wordt nader ingegaan op de bijzonderheden en de toepassing van de gebruikelijke middelen om de Uniestatus aan te tonen.

II.3.1 Gebruik van het bewijs van Uniestatus

Het bewijs van de Uniestatus wordt als volgt **vastgesteld**:

1. de betrokkene levert het bewijs van de Uniestatus aan de hand van een van de in punt II.2.3.4 genoemde middelen;
2. zo nodig viseert de douaneautoriteit bij vertrek het bewijs;
3. zo nodig registreert de douaneautoriteit bij vertrek het bewijs.

De bewijsmiddelen worden achtereenvolgens als volgt **gebruikt**:

1. de betrokkene mag de goederen verplaatsen. Wanneer de goederen het douanegebied van de EU opnieuw binnenkomen worden de bewijsmiddelen bij aankomst aan de douaneautoriteit voorgelegd;
2. de douaneautoriteit op de plaats van binnenkomst moet het correcte gebruik van de bewijsmiddelen controleren, d.w.z. de echtheid van het bewijs, het correcte gebruik ervan enz. Om deze controletaak te vergemakkelijken, moet het douanekantoor op het punt van binnenkomst waar het bewijs is voorgelegd, in voorkomend geval het formulier voor het opnieuw binnenkomen afstempelen om te voorkomen dat het opnieuw wordt gebruikt.

II.3.2 Gebruikelijke middelen om de Uniestatus aan te tonen — nadere informatie

II.3.2.1 T2L- of T2LF-documenten

*Artikel 124 bis, GV
Artikelen 5 en 6,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Totdat het elektronische systeem “Bewijs van Uniestatus” (PoUS) is uitgerold, bestaat het T2L-/T2LF-document dat wordt gebruikt om het bewijs van de Uniestatus aan te tonen uit:

- het T2L-document: exemplaar 4 van het enig document (ED) (zie punt V.3.3.1.1 voor meer informatie); of
- het T2LF-document: exemplaar 4 van het ED voor goederen die worden vervoerd naar, van of tussen de niet-fiscale zones (zie

- punt IV.5.4 voor meer informatie); en
- de ladingslijst, in specifieke gevallen.

Wat de vormvereisten voor het formulier van T2L-/T2LF-documenten betreft, zijn de bepalingen van punt IV.1.4.2.1 “Formulier en invullen van de aangifte voor douanevervoer” van toepassing.

<i>Artikel 124 bis, GV</i> <i>Artikelen 6 en 8, aanhangsel II, Overeenkomst</i> HANDEL De betrokkene vermeldt T2L of T2LF in het rechterdeelvak van vak 1 van het formulier en T2Lbis of T2LFbis in het rechterdeelvak van vak 1 voor eventueel gebruikte aanvullende formulieren en ladingslijsten. Er moet één origineel exemplaar van het document worden opgesteld.

Artikelen 200 en 202, UV

De T2L-/T2LF-documenten, de aanvullende formulieren en de ladingslijst moeten door de douane worden gevisieerd en geregistreerd.

<i>Artikel 124 bis, GV</i> <i>Artikel 8, aanhangsel II, Overeenkomst</i> DOUANE Het douanekantoor van vertrek moet het document viseren en registreren en brengt het volgende aan in vak C van: - het formulier: - o de naam en het stempel van het kantoor, de handtekening van een ambtenaar van dat kantoor, de datum van visering, het registratienummer of het nummer van de aangifte van verzending indien deze vereist is; - de aanvullende formulieren of ladingslijsten: - o het nummer dat met een stempel of met de hand op het T2L-/T2LF-document is aangebracht. Op de stempels moet de naam van het bevoegde kantoor worden vermeld, of de ingevoerde gegevens moeten vergezeld gaan van het officiële stempel van het bevoegde kantoor. De documenten moeten aan de betrokkene worden teruggezonden.

Artikel 123, GV

Zodra het T2L-/T2LF-document is gevisieerd, is de geldigheidsduur beperkt tot 90 dagen. Op verzoek van de betrokkene en om

gerechtvaardigde redenen kan de douane een langere geldigheidsduur vaststellen.

Eenmalig gebruik van het bewijs

*Artikel 205, lid 1,
UV*

De T2L-/T2LF-documenten kunnen slechts eenmaal worden gebruikt wanneer zij voor het eerst worden ingediend. Indien de documenten bij de eerste aanbrenging uitsluitend voor een deel van de goederen worden gebruikt, moet voor het resterende deel van de goederen een nieuw bewijs worden geleverd overeenkomstig de hierboven beschreven procedure.

Vervanging

Een T2L-/T2LF-document kan worden vervangen door een of meer nieuwe documenten indien de omstandigheden dit vereisen, door de douaneautoriteit die het originele T2L-/T2LF-document heeft gevisieerd.

Extra exemplaren

Indien drie exemplaren nodig zijn, kunnen deze worden verstrekt in de vorm van een origineel en twee kopieën, mits op de twee kopieën het woord “kopie” is aangebracht.

Afgifte achteraf van T2L/T2LF

*Artikel 199, lid 5,
UV*

*Artikel 4, lid 2,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Een T2L-/T2LF-document kan achteraf worden afgegeven, tenzij de wetgeving dit uitdrukkelijk uitsluit, mits de afgifte ervan zorgvuldig wordt gecontroleerd om te waarborgen dat aan alle voorwaarden voor de afgifte van een dergelijk document is voldaan.

*Artikel 212, UV
Artikel 21,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Achteraf afgegeven T2L-/T2LF-documenten worden door de douane aanvaard, maar er kunnen controles achteraf worden uitgevoerd of er kan een beroep worden gedaan op andere procedures voor administratieve bijstand, met name wanneer er een vermoeden van fraude of onregelmatigheden bestaat.

Achteraf afgegeven T2L-/T2LF-documenten moeten van de passende vermelding worden voorzien zoals aangegeven in punt II.2.3.4.2.

De douaneautoriteit die verantwoordelijk is voor het achteraf afgegeven T2L-/T2LF-document is dezelfde autoriteit die verantwoordelijk zou zijn geweest voor de visering van het originele T2L-/T2LF-document.

Artikel 148, lid 4, punt b), GV **Onjuist opgestelde T1-aangifte**

Voor goederen waarvoor een onjuiste T1-aangifte is opgesteld, kan achteraf een T2L-/T2LF-document worden afgegeven.

In dat geval moet op het T2L-/T2LF-document naar die T1-aangifte worden verwezen.

Duplicaten

Een duplicaat van een T2L-/T2LF-document kan worden afgegeven, tenzij de wetgeving dit uitdrukkelijk uitsluit, mits dit duplicaat zorgvuldig wordt gecontroleerd om te waarborgen dat aan alle voorwaarden voor de afgifte van een dergelijk document is voldaan. Meer informatie over de afgifte van duplicaten is te vinden in punt V.3.4.4.

II.3.2.2 Douanemanifest

Dit deel zal worden ingevuld wanneer het PoUS wordt uitgerold en het gebruik van het scheepvaartmanifest als bewijs van de Uniestatus zal worden stopgezet.

II.3.2.3 Scheepvaartmanifest (*alleen via zee — overgangsbepaling*)

Artikel 199, lid 2, UV
Artikel 10, aanhangsel II, Overeenkomst

Totdat het elektronische PoUS-systeem is uitgerold, mogen marktdeelnemers het scheepvaartmanifest blijven gebruiken als bewijs van de Uniestatus.

Artikel 126 bis, GV

Artikel 10, aanhangsel II, Overeenkomst

HANDEL

Het scheepvaartmanifest (bij een niet-lijndienst) moet de volgende gegevens bevatten:

- de naam en het adres van de scheepvaartmaatschappij;
- de naam van het vaartuig;
- de plaats en datum van lading;
- de plaats van lossing;
- handtekening van de afzender.

En voor elke zending:

- nummer van het cognossement of van een ander handelsdocument;
- aantal en soort, merktekens en nummers van de colli;
- de normale handelsomschrijving van de goederen, welke voldoende gedetailleerd moeten zijn om de goederen te kunnen identificeren;
- de brutomassa in kilogram;
- de nummers van de containers, indien van toepassing; en
- een van de volgende codes om de douanestatus van de goederen aan te geven, indien van toepassing:
 - o de letter C (gelijk aan T2L) voor goederen waarvan de douanestatus van Uniegoederen kan worden aangetoond;
 - o de letter F (gelijk aan T2LF) voor goederen waarvan de douanestatus van Uniegoederen kan worden aangetoond, verzonden naar of vanuit een deel van het douanegebied van de EU waar de bepalingen van Richtlijn 2006/112/EG niet van toepassing zijn, d.w.z. de niet-fiscale gebieden; of
 - o de letter N voor alle andere goederen.

*Artikel 203, UV
Artikel 10,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Op verzoek van de scheepvaartmaatschappij moet het naar behoren ingevulde en ondertekende manifest door het bevoegde kantoor worden gevisieerd.

*Artikel 126 bis, GV
Artikel 10, aanhangsel II, Overeenkomst*

DOUANE

Indien het manifest van de scheepvaartmaatschappij is gevisieerd, omvat de visering van het bevoegde kantoor:

- de naam en het stempel van het bevoegde kantoor;
- de handtekening van een ambtenaar van dat kantoor; en
- de datum van visering.

*Artikel 199, lid 5,
UV
Artikel 4, lid 2,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Een achteraf afgegeven scheepvaartmanifest moet van de passende vermelding worden voorzien zoals aangegeven in punt II.2.3.4.2.

II.3.2.4 Factuur of vervoersdocument

Artikel 126, GV

Artikel 9, aanhangsel II, Overeenkomst

HANDEL

De factuur of het vervoersdocument moet ten minste de volgende gegevens bevatten:

- volledige naam en adres van de afzender of van de betrokkene indien dit niet de afzender is;
- het aantal, de aard, de merken en de nummers van de colli;
- een omschrijving van de goederen;
- de brutomassa in kilogram;
- de waarde van de goederen;
- de nummers van de containers, indien van toepassing;
- de T2L- of T2LF-code, naargelang het geval; en
- de handtekening van de betrokkene.

Opmerking: de factuur of het vervoersdocument mogen uitsluitend betrekking hebben op Uniegoederen.

Facturen of vervoersdocumenten met betrekking tot goederen waarvan de totale waarde niet meer dan 15 000 EUR bedraagt

*Artikel 199, lid 1, punt d), en artikel 211, DWU UV
Artikel 9, aanhangsel II, Overeenkomst*

Wanneer de totale waarde van de Uniegoederen waarop de factuur of het vervoersdocument betrekking heeft, niet hoger is dan 15 000 EUR, hoeft dat document niet door het bevoegde kantoor te worden gevisceerd. De naam en het adres van het bevoegde kantoor moeten echter, naast de bovenstaande gegevens, op de factuur of het vervoersdocument worden vermeld.

Facturen of vervoersdocumenten met betrekking tot goederen waarvan de totale waarde meer dan 15 000 EUR bedraagt

*Artikel 126, GV, en artikel 201, UV
Artikel 9, aanhangsel II, Overeenkomst*

Op verzoek van de betrokkene moet de naar behoren ingevulde factuur of het door hem ondertekende vervoersdocument door het bevoegde kantoor worden gevisceerd. Indien de factuur of het vervoersdocument niet is gevisceerd, kunnen zij niet dienen als bewijs van de Uniestatus.

DOUANE

De visering van de factuur of het vervoersdocument door het bevoegde kantoor omvat het volgende:

- de naam en het stempel van het bevoegde kantoor;
- de handtekening van een ambtenaar van dat kantoor;
- de datum van visering; en
- het registratienummer of, indien vereist, het nummer van de aangifte tot verzending.

Artikel 199, lid 5, UV
Artikel 4, lid 2, aanhangsel II, Overeenkomst

Achteraf afgegeven facturen of vervoersdocumenten moeten van de passende vermelding worden voorzien zoals aangegeven in punt II.2.3.4.2.

II.3.2.5 TIR- of ATA-carnet of formulier 302

Artikel 127, GV
Artikel 207, UV
Artikel 12, aanhangsel II, Overeenkomst

Wanneer de goederen die onder dekking van een TIR-carnet, een ATA-carnet of formulier 302 worden vervoerd, allemaal Uniegoederen zijn, moet de aangever duidelijk de code T2L of T2LF vermelden in de voor de omschrijving van de goederen bestemde ruimte, zijn handtekening plaatsen op alle relevante stroken van het carnet en het carnet ter visering voorleggen aan het kantoor van vertrek.

Wanneer het TIR- of ATA-carnet of formulier 302 zowel op Uniegoederen als op niet-Uniegoederen betrekking heeft, moeten deze twee categorieën goederen afzonderlijk worden vermeld en moet het teken T2L of T2LF zo worden aangebracht dat het duidelijk uitsluitend op de Uniegoederen betrekking heeft.

DOUANE

Wanneer een TIR- of ATA-carnet of een formulier 302 ten bewijze van de douanestatus van Uniegoederen ter visering aan het kantoor van vertrek wordt voorgelegd, moet erop worden toegezien dat de Uniegoederen apart zijn vermeld van de andere goederen en dat de code T2L respectievelijk T2LF op zodanige wijze is aangebracht dat deze uitsluitend betrekking heeft op de Uniegoederen.

De code T2L of T2LF moet worden gewaarmerkt met het stempel van het kantoor van

vertrek en de handtekening van de bevoegde ambtenaar.

II.3.3 Toegelaten afgever

II.3.3.1 Algemene bepalingen

*Artikel 128, GV
Artikel 14,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

De douaneautoriteiten kunnen een persoon die de “toegelaten afgever” wordt genoemd, een vergunning verlenen om de volgende bewijsmiddelen inzake de Uniestatus af te geven:

1. T2L- en T2LF-documenten zonder visering (zie punt II.3.3.2) (overgangsbepaling):
 - a) met waarmerking vooraf door de douane;
 - b) met waarmerking door de toegelaten afgever;
 - c) met elektronische waarmerking door de toegelaten afgever zonder handtekening;
2. douanemanifest zonder visering en zonder registratie (zie punt II.3.3.3);
3. scheepvaartmanifesten zonder visering (zie punt II.3.3.4) (overgangsbepaling):
 - a) scheepvaartmanifest als bewijs;
 - b) scheepvaartmanifest na vertrek;
4. facturen of vervoersdocumenten voor goederen met een waarde van meer dan 15 000 EUR zonder visering (overgangsbepaling) (zie punt II.3.3.2).

Er wordt op gewezen dat de vergunning om T2L-/T2LF-documenten zonder visering af te geven een overgangsbepaling is voor zover het bewijs uit T2L-/T2LF-documenten zal bestaan in plaats van uit in het PoUS-systeem ingevoerde gegevens.

De vergunning voor de afgifte van bepaalde bewijsmiddelen ter staving van de Uniestatus zonder visering (en registratie) door de douane bestaat uit een beschikking van de douane volgens op een aanvraag. Dit betekent dat de algemene regels van de douanebeschikkingen zoals beschreven in deel VI van toepassing zijn, tenzij anders is aangegeven.

De te volgen procedure moet in overeenstemming zijn met punt VI.2.2, tenzij hieronder aanvullende gegevens worden verstrekt.

De aanvraag moet worden ingediend bij de douaneautoriteit die bevoegd is voor de plaats waar de hoofdboekhouding voor douanedoelinden van de aanvrager wordt bijgehouden of toegankelijk is, en waar ten minste een deel van de activiteiten

waarop de vergunning betrekking heeft, moet worden uitgevoerd.

De aanvrager moet voldoen aan de algemene en specifieke voorwaarden. De algemene voorwaarden die in alle omstandigheden van toepassing zijn, zijn in de onderstaande tabel opgenomen. De overige specifieke voorwaarden zijn opgenomen in de onderstaande punten met betrekking tot elke specifieke vorm of faciliteit.

Algemene voorwaarden

Artikel 128, lid 1, GV

Artikel 14, aanhangsel II, Overeenkomst

- De aanvrager is gevestigd in de EU of in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer;
- de aanvrager moet een registratie- en identificatienummer (EORI-nummer) van marktdeelnemer hebben, indien hij in de EU is gevestigd;
- de betrokkene heeft zich niet schuldig gemaakt aan ernstige of herhaalde overtredingen die krachtens de douane- of belastingwetgeving verboden zijn;
- de bevoegde douaneautoriteiten zijn in staat om toezicht te houden op de regeling en controles te verrichten zonder dat zij daarvoor administratieve maatregelen moeten nemen die niet in verhouding staan tot de behoeften van de betrokkene;
- de betrokkene voert een administratie aan de hand waarvan de douaneautoriteiten een doeltreffende controle kunnen verrichten.

II.3.3.2 T2L-/T2LF-document of factuur of vervoersdocument afgegeven door toegelaten afgever (*overgangsbepaling*)

II.3.3.2.1 Vergunning

Naast de in punt II.3.3.1 vermelde algemene voorwaarden moet de aanvrager aan de volgende specifieke voorwaarden voldoen om T2L-/T2LF-documenten, facturen of vervoersdocumenten af te geven als bewijs van de Uniestatus zonder visering door de douane.

Specifieke voorwaarden voor de afgifte van T2L-/T2LF-documenten, facturen of vervoersdocumenten

Artikel 128, leden 2 en 4, GV

Artikel 14, aanhangsel II, Overeenkomst

- De betrokkene verstrekt naar behoren het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen, of de douaneautoriteiten zijn ervan op de hoogte dat hij kan voldoen aan de wettelijke verplichtingen met betrekking tot het gebruik van deze

bewijsmiddelen.

Naast de in punt II.3.3.1 vermelde algemene voorwaarden en de specifieke voorwaarden moet de aanvrager aan de volgende specifieke voorwaarden voldoen om een vergunning te krijgen voor de afgifte van elektronische waarmerking van T2L-/T2LF-documenten door de toegelaten afgever als bewijs van de Uniestatus zonder visering door de douane.

Specifieke voorwaarden voor elektronische waarmerking zonder handtekening

Artikel 128 ter, GV

Artikel 17, aanhangsel II, Overeenkomst

- De toegelaten afgever heeft zich schriftelijk ertoe verbonden aansprakelijk te zijn voor de rechtsgevolgen die voortvloeien uit alle afgegeven T2L-/T2LF-documenten of handelsdocumenten waarop het speciale stempel is aangebracht.

Artikel 128 bis, lid 2, GV

Artikel 15, aanhangsel II, Overeenkomst

DOUANE

In de vergunning moet met name worden vermeld:

- a) het douanekantoor dat belast is met de waarmerking vooraf van de T2L- of T2LF-formulieren;
- b) de wijze waarop de toegelaten afgever moet vaststellen dat de formulieren correct zijn gebruikt;
- c) op welk soort goederen of vervoer de vergunning niet van toepassing is;
- d) de termijn waarbinnen en de wijze waarop de toegelaten afgever het bevoegde douanekantoor in kennis stelt, zodat dit vóór het vertrek van de goederen de nodige controles kan verrichten;
- e) of de bewijsmiddelen:
 - (i) vooraf door de douane moeten zijn gewaarmerkt;
 - (ii) moeten zijn gewaarmerkt door de toegelaten afgever met handtekening;
 - (iii) elektronisch moeten zijn gewaarmerkt door de toegelaten afgever (zonder handtekening);
- f) dat de toegelaten afzender het formulier moet invullen en ondertekenen voordat de goederen worden verzonden;
- g) of de douaneautoriteit het gebruik toestaat van ladingslijsten die niet aan alle vereisten voldoen.

II.3.3.2.2 Gebruik van T2L-/T2LF-documenten, facturen of vervoersdocumenten afgegeven door een toegelaten afgever

Wanneer de bewijsmiddelen vooraf door de douane worden gewaarmerkt:

Artikel 128 bis, GV

Artikel 16, aanhangsel II, Overeenkomst

DOUANE

De douane zal vooraf het volgende afstempelen en ondertekenen:

- de voorzijde van de facturen of vervoersdocumenten; of
- vak "C. Kantoor van vertrek" op de voorzijde van de T2L-/T2LF-documenten en, in voorkomend geval, de aanvullende formulieren.

De handtekening van de ambtenaar van het kantoor dat verantwoordelijk is voor de waarmerking vooraf hoeft niet met de hand te worden aangebracht en het stempel van dat kantoor mag zijn voorgedrukt indien de waarmerking vooraf centraal wordt beheerd door één enkele douaneautoriteit.

Wanneer de bewijsmiddelen door de toegelaten afgever zelf worden gewaarmerkt:

Artikel 128 bis, GV, en deel II, hoofdstuk II, van bijlage 72-04, UV
Artikel 16, aanhangsel II, en bijlage B9, aanhangsel III, Overeenkomst

HANDEL

De toegelaten afgever zal een speciaal stempel aanbrengen:

- op de voorzijde van de facturen of vervoersdocumenten; of
- in vak "C. Kantoor van vertrek" op de voorzijde van de T2L-/T2LF-documenten en, in voorkomend geval, de aanvullende formulieren.

Dit stempel mag ook, door een hiertoe gemachtigde drukkerij, op de formulieren worden voorgedrukt. De vakken 1, 2 en 4 tot en met 6 van het speciale stempel moeten de volgende gegevens bevatten:

- wapen of andere tekens of letters die kenmerkend voor het land zijn;
- bevoegd douanekantoor;
- datum;
- toegelaten afgever; en
- vergunningsnummer.

Opmerking: het voordrukken van het stempel wordt goedgekeurd door de bevoegde autoriteit van het land waar de toegelaten afgever is gevestigd en niet door de autoriteiten van het land waar de drukker is gevestigd.

Verdere invulling van het bewijs door de toegelaten afgever:

Artikel 128 bis, GV

Artikel 16, lid 4, en artikelen 19 en 20, aanhangsel II, Overeenkomst

HANDEL

Voordat de goederen worden verzonden, moet de toegelaten afgever het formulier invullen en ondertekenen door:

- op een duidelijk identificeerbare plaats op het handelsdocument of
- in vak "D. Controle door het kantoor van vertrek" van de T2L-/T2LF-documenten en, in voorkomend geval, de aanvullende formulieren,

de volgende gegevens in te voeren:

- de naam van het bevoegde douanekantoor;
- de datum waarop het document is ingevuld en de handtekening van de toegelaten afgever; en

- een van de volgende vermeldingen:

BG	Одобрен издател
CS	Schválený vydavatel
DA	Autoriseret udsteder
DE	Zugelassener Aussteller
EL	Εγκεκριμένος εκδότης
EN	Authorised issuer
ES	Emisor autorizado
ET	Volitatud väljastaja
FI	Valtuutettu antaja
FR	Emetteur agréé
HR	Ovlaštenog izdavatelja
HU	Engedélyes kibocsátó
IT	Emittente autorizzato
LT	Igaliotasis išdavėjas
LV	Atzītais izdevējs
MT	Emittent awtorizzat
NL	Toegelaten afgever
PL	Upoważnionego wystawcę
PT	Emissor autorizado
RO	Emittent-autorizat
SK	Schválený vystaviteľ
SL	Pooblaščen izdajatelj
SV	Godkänd utfärdare

De toegelaten afgever moet:

- van elk afgegeven bewijs een kopie maken;
- de in de vergunningen vastgestelde kopieën aan de douane voorleggen met het oog op controle; en

- ze ten minste 3 jaar bewaren.

Indien elektronisch gewaarmerkt door de toegelaten afgever zonder ondertekening:

Artikel 128 ter, GV

Artikel 17, aanhangsel II, Overeenkomst

HANDEL

Voordat de goederen worden verzonden, moet de toegelaten afgever het formulier invullen en ondertekenen zoals aangegeven in het vorige vak “Handel”, met de volgende uitzondering.

De T2L-/T2LF-documenten of handelsdocumenten moeten in plaats van de handtekening van de toegelaten afgever een van de volgende vermeldingen bevatten:

BG	Освободен от подпис
CS	Podpis se nevyžaduje
DA	Fritaget for underskrift
DE	Freistellung von der Unterschriftsleistung
EE	Allkirjanõudest loobutud
EL	Δεν απαιτείται υπογραφή
EN	Signature waived
ES	Dispensa de firma
FI	Vapautettu allekirjoituksesta
FR	Dispense de signature
HR	Oslobodeno potpisa
HU	Aláírás alól mentesítve
IS	Undanþegið undirskrift
IT	Dispensa dalla firma
LT	Leista nepasirašyti
LV	Derīgs bez paraksta
MT	Firma mhux meħtieġa
NL	Van ondertekening vrijgesteld
NO	Fritatt for underskrift
PL	Zwolniony ze składania podpisu
PT	Dispensada a assinatura
RO	Dispensă de semnătură
SI	Opustitev podpisa
SK	Oslobodenie od podpisu
SV	Befrielse från underskrift

Zie voor meer informatie over het gebruik van deze bewijsmiddelen ook punt II.3.2.1 voor T2L-/T2LF-documenten en punt II.3.2.4 voor facturen en vervoersdocumenten.

II.3.3.3 Douanemanifest afgegeven door een toegelaten afgever

Dit deel zal worden ingevuld wanneer het PoUS wordt uitgerold en het gebruik van het scheepvaartmanifest als bewijs van de Uniestatus zal worden stopgezet.

II.3.3.4 Scheepvaartmanifest afgegeven door een toegelaten afgever (overgangsbepaling)

II.3.3.4.1 Vergunning

Naast de in punt II.3.3.1 vermelde algemene voorwaarden moet de aanvrager aan de volgende specifieke voorwaarden voldoen om een **scheepvaartmanifest** te mogen opstellen als bewijs van de Uniestatus zonder visering door de douane.

Specifieke voorwaarden

Artikel 128, leden 2 en 4, GV

- De betrokkene verstrekt naar behoren het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen of de bevoegde douaneautoriteiten zijn ervan op de hoogte dat hij aan de wettelijke verplichtingen met betrekking tot het gebruik van die bewijsmiddelen kan voldoen.

Om logistieke redenen is het manifest bij het vertrek van het vaartuig soms niet beschikbaar waardoor het dus niet kan worden gewaarmerkt. In dergelijke gevallen kan een scheepvaartmaatschappij de gegevens van het manifest elektronisch verzenden vanuit de haven van vertrek nadat het schip is vertrokken, zodat deze beschikbaar zijn in de haven van bestemming vóór de aankomst van het schip. De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat de scheepvaartmaatschappij deze manifesten later **opstellen** doch uiterlijk op **de dag na** vertrek van het vaartuig, en voor het in de haven van bestemming aankomt (de TC12-vergunning, zie bijlage 8.2). Naast de in punt II.3.3.1 genoemde algemene voorwaarden moet de aanvrager aan de volgende specifieke voorwaarden voldoen:

Specifieke voorwaarden

- het gaat om internationale scheepvaartmaatschappijen;
- zij maken gebruik van elektronische gegevensuitwisselingssystemen om informatie tussen de havens van vertrek en van bestemming in het douanegebied van de EU te verzenden;
- zij verrichten een beduidend aantal vaarten tussen de havens van de lidstaten of de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer op erkende routes.

Toepassing

*Artikelen
128 quater en
128 quinquies, GV
Artikel 18,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

De aanvraag van de scheepvaartmaatschappij moet alle landen en havens van vertrek en bestemming bevatten.

De scheepvaartmaatschappij moet in haar aanvraag eveneens de na(a)m(en) van haar vertegenwoordigers in deze havens vermelden.

Raadplegingsprocedure voor de vergunning

Zodra zij een aanvraag hebben ontvangen, delen de douaneautoriteiten van de lidstaat waar de scheepvaartmaatschappij is gevestigd, dit mee aan de andere lidstaten waar de havens van vertrek en de voorziene havens van bestemming zijn gelegen. De relevante contactpersonen zijn vermeld in bijlage II.8.2 — bijlage B.

De douaneautoriteiten van de havens van vertrek en bestemming onderzoeken vervolgens samen met de plaatselijke kantoren van de scheepvaartmaatschappij of aan de voorwaarden voor het gebruik van de vereenvoudigde procedure is voldaan en met name of wordt voldaan aan het criterium van een beduidend aantal vaarten tussen de landen langs erkende routes.

Wanneer deze raadplegingsprocedure is afgerond, delen de douaneautoriteiten van de havens van vertrek en bestemming hun bevoegde autoriteiten mee of deze havens uitgerust zijn om gebruik te maken van een elektronisch gegevensuitwisselingssysteem en of de scheepvaartmaatschappij aan bovengenoemde criteria voldoet.

Indien binnen 60 dagen (lidstaten) of binnen 45 dagen (landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer) na de datum van kennisgeving geen bezwaar wordt aangetekend, moeten de douaneautoriteiten toestaan dat gebruik wordt gemaakt van de vereenvoudigde procedure voor het opstellen van een

scheepvaartmanifest als bewijs van de Uniestatus zonder visering door de douane.

Deze vergunning is geldig in de betrokken lidstaten en is uitsluitend van toepassing op vervoer tussen de in de vergunning genoemde havens. De vereenvoudiging heeft betrekking op het vervoer van alle goederen die de scheepvaartmaatschappij over zee vervoert tussen de havens van de in de vergunning vermelde lidstaten en landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

II.3.3.4.2 Opstellen van het bewijs

Een dergelijk manifest moet door de scheepvaartmaatschappij worden gewaarmerkt voordat het vaartuig de haven van vertrek verlaat.

Om logistieke redenen is het manifest bij het vertrek van het vaartuig soms niet beschikbaar waardoor het dus niet kan worden gewaarmerkt. In dergelijke gevallen kan een scheepvaartmaatschappij de gegevens van het manifest elektronisch verzenden vanuit de haven van vertrek nadat het schip is vertrokken, zodat deze beschikbaar zijn in de haven van bestemming vóór de aankomst van het schip.

*Artikel 128 quater en 128 quinquies, GV
Artikel 18, aanhangsel II, Overeenkomst*

Op grond van artikel 128 quater en 128 quinquies, GV (artikel 18 van aanhangsel II bij de Overeenkomst), kan een dergelijk manifest achteraf worden afgegeven als bewijs van de status en, onder bepaalde voorwaarden, naar de haven van bestemming worden gezonden door middel van een systeem voor elektronische gegevensuitwisseling.

*Artikel 126 bis, GV
Artikel 18, aanhangsel II, Overeenkomst*

Wanneer het scheepvaartmanifest wordt gebruikt als bewijs van de douanestatus van Uniegoederen, moet het ten minste de volgende gegevens bevatten:

- het volledige adres van de scheepvaartmaatschappij;
- de naam van het vaartuig;
- de plaats en datum van lading;
- de plaats van lossing;
- en voor elke zending:
 - de verwijzing naar het cognossement of andere handelsdocumenten;
 - aantal, aard, merktekens en nummers van de colli;
 - de normale handelsbenaming van de goederen, met voldoende details om ze te kunnen identificeren;
 - de brutomassa in kilogram;

- indien van toepassing, de nummers van de containers; en
- de volgende tekens betreffende de douanestatus van de goederen:
 - de letter C (gelijk aan T2L) voor goederen waarvan de douanestatus van Uniegoederen kan worden aangegeven; of
 - de letter F (gelijk aan T2LF) voor goederen uit of tussen de niet-fiscale gebieden waarvan de douanestatus van Uniegoederen kan worden aangetoond; of
 - de letter N voor alle andere goederen.

II.3.3.4.3 Procedure in de haven van vertrek

De scheepvaartmaatschappij moet het manifest ten bewijze van de douanestatus van Uniegoederen opstellen uiterlijk op de dag na het vertrek van het vaartuig en in ieder geval vóór aankomst ervan in de haven van bestemming.

De scheepvaartmaatschappij stuurt het manifest vervolgens via elektronische gegevensuitwisseling naar de haven van bestemming.

Op verzoek zendt de scheepvaartmaatschappij het manifest ook naar de douaneautoriteiten van de haven van vertrek, ofwel met behulp van het elektronische gegevensuitwisselingssysteem, ofwel, als deze autoriteiten niet over de nodige elektronische middelen beschikken, op papier.

De bevoegde douaneautoriteiten van de haven van vertrek voeren controles uit op basis van risicoanalysetechnieken.

II.3.3.4.4 Procedure in de haven van bestemming

De scheepvaartmaatschappij legt het manifest voor aan de douaneautoriteiten van de haven van bestemming; dit moet gebeuren via het elektronische gegevensuitwisselingssysteem of, als deze autoriteiten niet over de nodige elektronische middelen beschikken, op papier.

De bevoegde autoriteiten van de haven van bestemming controleren de aangegeven douanestatus van Uniegoederen op basis van risicoanalysetechnieken en verrichten zo nodig controles in overleg met de bevoegde autoriteiten van de haven van vertrek.

II.3.3.4.5 Onregelmatigheden/overtredingen

De scheepvaartmaatschappij moet de bevoegde autoriteiten van de havens van vertrek en van bestemming in kennis stellen van alle onregelmatigheden en overtredingen die zij heeft vastgesteld. Ook is zij verplicht haar medewerking te verlenen bij het ophelderen van onregelmatigheden en overtredingen die zijn vastgesteld door de bevoegde autoriteiten van de havens van vertrek en van bestemming.

Indien het niet mogelijk is om onregelmatigheden en overtredingen in de haven van bestemming op te helderen, delen de bevoegde autoriteiten van de haven van bestemming dit mee aan de bevoegde autoriteiten van de haven van vertrek en aan de autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, die vervolgens de nodige maatregelen zullen nemen.

II.3.3.4.6 Verantwoordelijkheden van de scheepvaartmaatschappij

De scheepvaartmaatschappij moet:

- een adequate administratie bijhouden aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten de activiteiten in de havens van vertrek en bestemming kunnen controleren;
- de bevoegde autoriteiten inzage geven in alle relevante documenten;
- zich er jegens de bevoegde autoriteiten toe verbinden aan alle voorwaarden te voldoen, deze autoriteiten in kennis stellen van alle overtredingen en onregelmatigheden en medewerking verlenen bij het verhelpen van overtredingen en onregelmatigheden.

II.3.4 Land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

*Artikel 9,
Overeenkomst*

Wanneer Uniegoederen onder een T2-regeling in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer zijn aangekomen, behouden zij hun Uniestatus op voorwaarde dat:

- zij in het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer onder een T2-regeling of een entrepotregeling zijn gebleven; en
- de periode gedurende welke de goederen in een entrepot zijn opgeslagen, niet meer dan vijf jaar bedroeg (of zes maanden voor bepaalde categorieën goederen); en

- zij te allen tijde onder toezicht van de douaneautoriteit zijn gebleven.

Uniegoederen in landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer

*Artikel 2, lid 3,
punt b), en artikel
9, Overeenkomst
Artikel 2,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Uniegoederen in landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer kunnen alleen onder de T2-regeling worden geplaatst wanneer:

- de goederen onder de T2-regeling in dat land zijn aangekomen;
- de goederen worden doorgezonden onder de voorwaarden dat:
 - o zij te allen tijde onder toezicht van de douaneautoriteit zijn gebleven om te waarborgen dat hun identiteit en staat ongewijzigd is;
 - o zij niet onder een andere douaneregeling dan een douanevervoer- of entrepotregeling zijn geplaatst; en
 - o indien zij onder een entrepotregeling zijn geplaatst:
 - de opslagperiode niet langer is dan vijf jaar;
 - voor goederen van de hoofdstukken 1 tot en met 24 van de nomenclatuur voor de indeling van goederen mag deze duur niet langer zijn dan zes maanden;
 - de goederen opgeslagen zijn in speciale ruimten en geen andere behandeling hebben ondergaan dan die welke nodig is om ze in hun oorspronkelijke staat te bewaren of om de goederen in aparte partijen te splitsen zonder de verpakking te vervangen; en
 - elke behandeling onder douanetoezicht heeft plaatsgevonden;

en

- de nieuwe T2-regeling de verwijzing bevat naar de vorige regeling waaronder de Uniegoederen in dat land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer zijn aangekomen, met inbegrip van alle bijzondere vermeldingen en de koppeling daarvan.

Overlegging van bewijzen van Uniestatus in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

*Artikelen 5, 9, 10
en 18 bis,
Overeenkomst*

De volgende bewijsmiddelen kunnen worden afgegeven in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer:

- T2L-document;
- factuur of vervoersdocument;

- scheepvaartmanifest.

Zie de punten II.3.2 en II.3.3 voor meer informatie over de overlegging en het gebruik van deze bewijsmiddelen.

Elk document dat door een bevoegd kantoor van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer is afgegeven als bewijs van de douanestatus van Uniegoederen, moet een verwijzing bevatten naar de overeenkomstige T2-aangifte of naar het document waaruit de douanestatus van Uniegoederen blijkt waaronder de goederen in dat land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer zijn aangekomen, en moet alle daarop voorkomende bijzondere vermeldingen bevatten.

Uniegoederen die uit een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer opnieuw worden uitgevoerd

*Artikel 9,
Overeenkomst
Artikel 12,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Wanneer Uniegoederen die een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer zijn binnengekomen, en zij onder een andere douanevervoeregeling dan het gemeenschappelijk douanevervoer opnieuw zullen worden uitgevoerd, hoeft het T2L-/T2LF-document niet te worden vernieuwd, mits de goederen niet vóór de wederverzending in een entrepot zijn opgeslagen. Om aan te tonen dat de goederen voortdurend onder douanetoezicht zijn gebleven, brengt het bevoegde douanekantoor van het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, boven aan de voorzijde van het document een stempel aan met vermelding van de datum van wederuitvoer.

Bijvoorbeeld: Uniegoederen komen aan in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer op een schip dat geen lijndienst onderhoudt en worden wederuitgevoerd per vrachtwagen onder een TIR-regeling. De geldigheidsduur van het T2L-/T2LF-document is beperkt tot 90 dagen.

Afgifte van bewijs in landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer

*Artikel 2,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Het bewijs voor Uniegoederen die vanuit een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer worden vervoerd, kan alleen worden geleverd als de goederen rechtstreeks vanuit dat land naar een ander land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer of een lidstaat worden vervoerd:

- zonder door een derde land te worden vervoerd; of
- wanneer zij bij vervoer door een derde land worden vervoerd

met een enkel vervoersdocument dat is afgegeven in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

Uit een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer uitgevoerde Uniegoederen

*Artikel 2,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Het bewijs van de Uniestatus kan niet worden gebruikt voor Uniegoederen die bestemd zijn voor uitvoer uit een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer of de EU.

Vermoeden van Uniestatus van goederen

Tijdelijke invoer

*Artikel 9, lid 2,
Overeenkomst*

Het bewijs van de Uniestatus is echter niet vereist voor Uniegoederen in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer die onder de regeling tijdelijke invoer zijn geplaatst en die geen andere behandeling hebben ondergaan dan die welke nodig is om ze in hun oorspronkelijke staat te bewaren of om de goederen in aparte partijen te splitsen.

T2-corridor

*Artikel 2 bis,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Goederen die de douanestatus van Uniegoederen hebben en per spoor worden vervoerd, mogen, zonder dat zij aan een douaneregeling zijn onderworpen, van de ene naar de andere plaats in het douanegebied van de EU worden vervoerd en over het grondgebied van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer worden vervoerd zonder dat hun douanestatus wordt gewijzigd. Zie punt VI.3.5.5, voor meer informatie over de T2-corridor.

II.4 Verkeer van Uniegoederen zonder bewijs van Uniestatus

II.4.1 Luchtvervoer

*Artikel 119, lid 2,
punt a), GV*

Uniegoederen die door de lucht van de ene EU-luchthaven naar de andere worden vervoerd zonder tussenlanding buiten de EU, genieten het vermoeden van Uniestatus mits dit gebeurt onder dekking van een enkel vervoersdocument, namelijk de in een lidstaat afgegeven luchtvrachtbrief. In deze omstandigheden is dus geen bewijs vereist voor Uniegoederen.

II.4.2 Lijndienst

II.4.2.1 Definitie

Artikel 120, GV

Scheepvaartmaatschappijen die alleen (kortevaart-)diensten exploiteren tussen twee of meer EU-havens en Uniegoederen vervoeren, kunnen een vergunning aanvragen voor het onderhouden van een lijndienst (RSS).

Uniegoederen die worden vervoerd aan boord van een voor de lijndienst geregistreerd vaartuig tussen twee of meer EU-havens behouden hun Uniestatus, zonder dat deze status hoeft te worden aangetoond aan de douane in de EU-havens van aankomst. Het aan de lijndienst toegewezen vaartuig mag:

- geen enkele haven buiten het douanegebied van de EU aandoen;
- geen haven aandoen die geen deel uitmaakt van de routes van de lijndienst;
- geen haven in een vrije zone van een EU-haven aandoen;
- geen overlading van goederen op zee uitvoeren.

Artikel 119, lid 2, punt b), GV

De lijndienst kan dus worden vergeleken met een landbrug tussen twee of meer EU-havens zonder douanecontroles aan beide uiteinden van de brug. Niet-Uniegoederen die door een voor de lijndienst geregistreerd vaartuig worden vervoerd, moeten echter onder een T1-regeling douanevervoer worden geplaatst.

Wanneer een vaartuig dat geen lijndienst onderhoudt tussen EU-havens vaart en het douanegebied van de EU verlaat, verliezen de Uniegoederen aan boord hun Uniestatus. Bij terugkomst in de EU moet de status van de Uniegoederen worden aangetoond; in tegengesteld geval worden alle goederen aan boord door de douane als niet-Uniegoederen beschouwd.

In geval van scheepvaartdiensten tussen EU- en niet-EU-havens zal geen vergunning worden afgegeven om voor die routes een lijndienst te onderhouden. Voor Uniegoederen die worden vervoerd aan boord van een vaartuig dat geen lijndienst onderhoudt, moet de douanestatus van die goederen worden aangetoond wanneer zij in een EU-haven worden gelost.

De Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer heeft geen betrekking op lijndienstvergunningen, noch op het gebruik van een elektronisch vervoersdocument (ETD) als aangifte voor douanevervoer in het

kader van zeevervoer.

Dit lijndienstconcept mag niet worden verward met de term “geregelde dienst” zoals gebruikt door zeevervoerders.

II.4.2.2 Procedure voor het verlenen van vergunningen voor lijndiensten

*Artikelen 120 en 121, GV
Artikel 39, punt a), DWU*

De vergunning wordt uitsluitend verleend aan scheepvaartmaatschappijen die:

- in het douanegebied van de EU gevestigd zijn;
- geen ernstige of herhaalde overtredingen van de douanewetgeving en belastingvoorschriften hebben begaan en geen strafblad hebben met zware misdrijven in verband met hun economische activiteit (*opmerking*: aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan voor wie de status van geautoriseerde marktdeelnemer (AEO) heeft);
- zich ertoe verbinden om, zodra de vergunning is afgegeven, de douaneautoriteit die de vergunning heeft verleend, in kennis te stellen van:
 - o de namen van de vaartuigen die de lijndiensten onderhouden;
 - o de haven waar het vaartuig met de lijndienst aanvangt; en
 - o de havens die worden aangedaan;
- zich ertoe verbinden geen haven buiten het douanegebied van de EU of een vrije zone in een EU-haven aan te doen en geen goederen op zee over te laden.

De algemene regels die van toepassing zijn op douanebeschikkingen zijn volledig van toepassing op de vergunning voor het onderhouden van lijndiensten. De in punten VI.2.2 tot en met VI.2.5 beschreven richtsnoeren zijn dus evenzeer van toepassing als de hieronder beschreven specificaties.

HANDEL

In de aanvraag moeten de lidstaten worden vermeld waar de lijndienst actief is en kunnen de door de aanvrager opgegeven lidstaten worden vermeld met betrekking tot plannen voor toekomstige diensten.

Artikel 195, UV

Na onderzoek van de aanvraag stuurt de bevoegde douaneautoriteit (vergunningverlenende douaneautoriteit) via het DWU-systeem Douanebeschikkingen een kennisgeving aan de douaneautoriteiten (de geraadpleegde douaneautoriteiten) van de andere lidstaten waar

de scheepvaartdienst die de vergunning aanvraagt actief is of mogelijk in de toekomst actief zal zijn. Uiterlijk 15 dagen na deze kennisgeving moeten de andere douaneautoriteiten de vergunningverlenende douaneautoriteit meedelen of zij de aanvraag goedkeuren of afwijzen. Indien de geraadpleegde lidstaat de aanvraag afwijst, moet hij de reden(en) en de overeenkomstige wettelijke bepalingen met betrekking tot de begane overtreding meedelen via het DWU-systeem Douanebeschikkingen. De autoriteiten van de lidstaat waar de aanvraag is ingediend, moeten de vergunning weigeren en de aanvrager in kennis stellen van de redenen voor de weigering.

Artikel 195, UV

Indien binnen 15 dagen na ontvangst van de kennisgeving geen antwoord is ontvangen, geven de vergunningverlenende douaneautoriteiten een vergunning af aan de betrokken scheepvaartmaatschappij.

De vergunning moet worden aanvaard door de andere lidstaten waar de lijndienst actief is of in de toekomst actief zou kunnen worden.

Artikel 121, GV

HANDEL

Na ontvangst van een vergunning voor het onderhouden van een lijndienst moet de scheepvaartmaatschappij zich bij de vergunningverlenende douaneautoriteit laten registreren met:

- a) de namen van de vaartuigen die de lijndiensten onderhouden;
 - b) de eerste haven waar het vaartuig zijn activiteiten als lijndienst aanvangt;
 - c) de havens die worden aangedaan;
- en de vergunningverlenende douaneautoriteit in kennis stellen van:
- d) eventuele wijzigingen in de informatie in a), b) en c);
 - e) de datum en het tijdstip waarop de wijzigingen van kracht worden;
- en zo nodig:
- f) de namen van de deelbevrachters.

Artikel 121, GV, en artikel 196, UV

DOUANE

Alle door de scheepvaartmaatschappij meegedeelde wijzigingen van de vergunning moeten binnen één werkdag na de dag van de kennisgeving in het DWU-systeem Douanebeschikkingen worden geregistreerd en toegankelijk zijn voor de bij de lijndienst betrokken douaneautoriteiten. De gewijzigde registratie wordt van kracht op de eerste werkdag na de registratie ervan.

Alle correspondentie met andere bij de lijndienst betrokken douanediens ten gebeurt via het DWU-systeem Douanebeschikkingen.

Bijlage II.8.4 bevat de lijst van autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de vergunningsprocedure en communicatie met betrekking tot de lijndienst.

DOUANE

Vergunning => registratie in het elektronische informatie- en communicatiesysteem voor lijndiensten.

Noteer in voorkomend geval in het vak “Overige informatie” van de vergunning voor lijndiensten de na(a)m(en) van de deelbevrachter(s) voor elk vaartuig.

Deze informatie zal worden aangevuld na de voor eind 2020 geplande actualisering van het beheersysteem douanebeschikkingen (Customs Decision Management System).

II.4.2.3 Deelbevrachtingsregelingen

Bij deelbevrachtingsregelingen wordt de aanvraag om vergunning voor het onderhouden van een lijndienst ingediend door de persoon (verhuurder of bevrachter) of diens vertegenwoordiger, die de lijndienst bepaalt, dat wil zeggen die bepaalt welk(e) vaartuig(en) voor het onderhouden van de lijndienst zal (zullen) worden ingezet en welke havens zullen worden aangedaan. De vergunningverlenende douaneautoriteiten kunnen alle informatie opvragen die zij nodig achten om de aanvraag te beoordelen.

Voorbeelden van een overeenkomst in het kader van onderbevrachtings- en deelbevrachtingsregelingen zijn opgenomen in bijlage II.8.1.

II.4.2.4 Verificatie van de voorwaarden voor het onderhouden van de lijndienst

De douaneautoriteiten kunnen van de scheepvaartmaatschappij verlangen dat zij aantoont dat zij de bepalingen met betrekking tot het onderhouden van de lijndienst naleeft, namelijk dat de lijndienst wordt onderhouden op basis van de bij de bevoegde douaneautoriteit geregistreerde informatie en uitsluitend de geregistreerde havens aandoet.

Wanneer een douaneautoriteit vaststelt dat de bepalingen inzake het onderhouden van de lijndienst niet zijn nageleefd, stelt zij via het DWU-systeem Douanebeschikkingen de douaneautoriteiten van de andere lidstaten waar de lijndienst actief is daarvan onmiddellijk in

kennis, zodat zij de nodige maatregelen kunnen nemen.

II.4.2.5 Lijndienst of geen lijndienst

Niet-Uniegoederen, en in bepaalde gevallen ook Uniegoederen, die aan boord van een voor lijndienst geregistreerd schip worden vervoerd, moeten onder een douaneregeling (“vrachtwagen op de veerboot”) worden vervoerd of moeten onder een regeling Uniedouanevervoer (T1 of T2F) worden geplaatst voor vervoer via de lijndienst. Daartoe kan een lijndienst kiezen om een vergunning te krijgen voor het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer voor zeevervoer, dan wel voor het gebruik van de standaardregeling douanevervoer (met gebruikmaking van de NCTS-aangifte op basis van het ED en een zekerheid) voor T1- en T2F-goederen. Indien het elektronische vervoersdocument wordt gebruikt als aangifte voor douanevervoer voor zeevervoer, kunnen de manifesten van de lijndienst voor dat doel worden gebruikt en is geen zekerheid vereist.

Wanneer scheepvaartdiensten (korte vaart) tussen twee of meer EU-havens actief zijn en hoofdzakelijk niet-Uniegoederen vervoeren, moeten deze marktdeelnemers rekening houden met de administratieve inspanning die ermee gemoeid is. Zij moeten beoordelen of het zinvol is te voldoen aan de administratieve vereisten die nodig zijn om over (een) vergunning(en) te beschikken voor het gebruik van de lijndienst en het elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer voor zeevervoer en om te voldoen aan de operationele vereisten voor het gebruik van deze vergunningen. Als alternatief zouden de scheepvaartdiensten in plaats daarvan kunnen overwegen gebruik te maken van een niet-lijndienst. In dat geval zou geen vergunning voor een lijndienst nodig zijn, maar zou de marktdeelnemer in plaats daarvan eenvoudig bewijs kunnen leveren van de douanestatus van Uniegoederen, waar van toepassing.

Onvoorziene omstandigheden tijdens vervoer via lijndienst

Wanneer een voor een lijndienst geregistreerd vaartuig door onvoorziene omstandigheden genoodzaakt is goederen op zee over te laden, een niet-EU-haven, een haven die niet tot de route van de lijndienst behoort of een vrije zone in een EU-haven aan te doen of hier te laden of te lossen, moet de scheepvaartmaatschappij de douaneautoriteiten onmiddellijk in kennis stellen van alle volgende EU-havens die volgens de geplande route van het vaartuig worden

aangedaan.

De douanestatus van de goederen aan boord van dat vaartuig mag niet worden gewijzigd, tenzij het gaat om nieuwe geladen goederen of goederen die op die plaatsen worden gelost en achtergelaten.

Voorbeeld 1 New York/Le Havre/Antwerpen — geen lijndienst

De goederen worden bij aankomst in Le Havre geacht niet-Uniegoederen te zijn.

- Voor Uniegoederen (behalve accijnsgoederen) die in Le Havre zijn geladen: er moet gebruik worden gemaakt van een T2L-document of, op verzoek van de scheepvaartmaatschappij, van het scheepvaartmanifest waarop de code C is aangebracht.
- Voor aan accijnzen onderworpen Uniegoederen die in Le Havre zijn geladen: er moet gebruik worden gemaakt van een afdruk van het elektronisch administratief document (e-AD) (zoals bepaald in de artikelen 21 en 34 van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad en Verordening (EG) nr. 684/2009).

Voorbeeld 2 Le Havre/Pointe à Pitre (Guadeloupe) — geen lijndienst

De goederen worden bij aankomst in Pointe à Pitre geacht niet-Uniegoederen te zijn.

- Voor Uniegoederen: er moet gebruik worden gemaakt van een T2LF-document of, op verzoek van de scheepvaartmaatschappij, van het scheepvaartmanifest waarop de code F is aangebracht.

Voorbeeld 3 Genua/Marseille — geen lijndienst

De goederen worden bij aankomst in Marseille geacht niet-Uniegoederen te zijn.

- Voor Uniegoederen (behalve accijnsgoederen) die in Genua zijn geladen: er moet gebruik worden gemaakt van een T2L-document of, op verzoek van de scheepvaartmaatschappij, van het scheepvaartmanifest waarop de code C is aangebracht.
- Voor aan accijnzen onderworpen Uniegoederen die in Genua zijn geladen: er moet gebruik worden gemaakt van een afdruk van een e-AD (zoals bepaald in de artikelen 21 en 34 van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad en Verordening (EG) nr. 684/2009).

Voorbeeld 4 New York/Le Havre/Antwerpen — geen lijndienst

Bij aankomst van het schip in Le Havre worden alle goederen geacht niet-Uniegoederen te zijn.

Sommige goederen worden in Le Havre gelost, terwijl de resterende aan boord blijven.

Er worden twee gevallen onderscheiden:

- *De goederen worden gelost in Le Havre en over de weg vervoerd naar Antwerpen:* voor het vervoer over de weg is een T1-regeling vereist en moet zekerheid worden gesteld.
- *De goederen worden niet gelost in Le Havre en over zee vervoerd naar Antwerpen:* een T1-regeling douanevervoer is niet vereist. Bij aankomst in Antwerpen worden de goederen geacht niet-Uniegoederen te zijn, tenzij het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen wordt overgelegd.

Voorbeeld 5 Uitvoer van goederen waarvoor om restitutie is verzocht

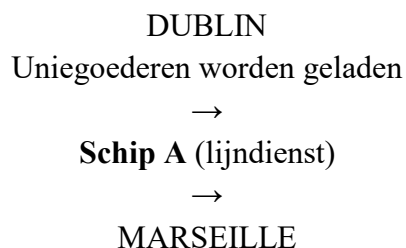
Le Havre/Antwerpen/New York — geen lijndienst

De uitvoerformaliteiten worden vervuld in Le Havre, waar de goederen in een schip worden geladen onder dekking van een enkele vervoersovereenkomst naar een niet-EU-land, en naar Antwerpen worden vervoerd waar zij in een ander schip worden geladen dat naar een niet-EU-land gaat.

Aangezien deze goederen niet met een lijndienst worden vervoerd, worden zij geacht niet-Uniegoederen te zijn.

Bewijs van de douanestatus van Uniegoederen in geval van overlading

Uniegoederen worden via een lijndienst vervoerd (zie punt II.4.2.). Als de goederen vervolgens in een EU-haven worden overgeladen op een vaartuig dat geen lijndienst onderhoudt, zou de status verloren gaan en zouden de goederen tijdelijk worden opgeslagen. Dit levert een probleem op in de uiteindelijke EU-haven van bestemming (aanzuivering). Het probleem wordt als volgt schematisch weergegeven:

overlading
→
Schip B (geen lijndienst)
→
TARANTO
bewijs van Uniestatus vereist

In dergelijke gevallen zal het vereiste statusbewijs in de uiteindelijke EU-haven van bestemming (aanzuivering), bijvoorbeeld Taranto, een T2L zijn, dat uiterlijk in de haven van overlading, bijvoorbeeld Marseille, is afgegeven en gewaarmerkt door de bevoegde autoriteiten.

Aanbevolen wordt in deze gevallen de goederen vanaf het begin van het vervoer (schip A) vergezeld te laten gaan van het statusbewijs.

Het vereiste bewijs kan ook worden geleverd aan de hand van het scheepvaartmanifest (zie punt II.4.2).

II.4.3 T2-corridor

Zie punt VI.3.5.5

II.5 Bijzondere bepalingen betreffende producten van de zeevisserij en uit deze producten verkregen goederen

Bewijs van douanestatus van Uniegoederen voor zeevisserijproducten en andere uit zee gewonnen producten

Artikel 213, UV

Een visserijlogboek, de aangifte van aanlanding, de aangifte van overlading en de gegevens van het volgsysteem voor vaartuigen, naargelang het geval, moeten worden overgelegd om de Uniestatus aan te tonen van:

- producten van de zeevisserij, gevangen door een EU-visserysvaartuig buiten het douanegebied van de EU in andere wateren dan de territoriale wateren van een derde land; en
- goederen verkregen uit deze producten aan boord van een EU-visserysvaartuig of een EU-fabrieksschip, bij de vervaardiging waarvan andere producten met de douanestatus van Uniegoederen mogen zijn gebruikt.

Artikel 29, GV

Het visserijlogboek, de aangifte van aanlanding, de aangifte van overlading en de gegevens van het volgsysteem voor vaartuigen, naargelang het geval, moeten worden voorgelegd door:

1. het EU-visserysvaartuig dat de producten heeft gevangen en, indien van toepassing, heeft verwerkt; of
2. een ander EU-visserysvaartuig of het EU-fabrieksschip dat de producten heeft verwerkt na overlading uit het in punt 1) bedoelde vaartuig; of
3. elk ander vaartuig na overlading van de genoemde producten en goederen uit de in punt 1) en 2) bedoelde vaartuigen, zonder dat zij enige verdere behandeling hebben ondergaan; of
4. een ander vervoermiddel onder dekking van een enkel vervoersdocument dat is opgesteld in het niet tot het douanegebied van de EU behorende land of het gebied waar de producten of goederen uit de in punt 1), 2) of 3) bedoelde vaartuigen zijn aangeland.

Artikel 214, UV

Wanneer producten van de zeevisserij of uit dergelijke producten verkregen goederen worden overgeladen en via een grondgebied buiten de EU worden vervoerd alvorens naar de EU te worden vervoerd, moet het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen worden overgelegd voor die producten en goederen bij binnenkomst in het douanegebied van de EU. Dit kan gebeuren door middel van een afdruk van het visserijlogboek, met inbegrip van een certificaat van de douaneautoriteit van dat land of gebied

waaruit blijkt dat de producten of goederen:

- onder douanetoezicht stonden terwijl zij zich in dat land of gebied bevonden; en
- geen andere behandeling hebben ondergaan dan die welke voor hun bewaring noodzakelijk was.

De afdruk van het visserijlogboek kan overeenkomstig de huidige wetgeving verwijzen naar:

- de afdruk van de relevante delen van het visserijlogboek (bv. een uittreksel), inclusief de gegevens van de overlading(en), indien van toepassing; of
- de afdruk van het volledige visserijlogboek, mits het mogelijk is de respectieve zending zeevisserijproducten of -goederen te identificeren en er wordt verwezen naar het desbetreffende visserijlogboek.

De douane van derde landen is niet wettelijk verplicht om op een afdruk van het visserijlogboek te bevestigen dat er geen behandeling heeft plaatsgevonden van de producten van de zeevisserij en de goederen die via die landen zijn overgeladen en vervoerd. Daarom kan een dergelijke bevestiging in een andere vorm dan op een afdruk van het visserijlogboek worden aanvaard.

De vorm van het document waarin de bevestiging wordt gegeven, is niet bindend; in bijlage II.8.5 is een voorbeeld opgenomen dat door de visserijsector is verstrekt. Bijlage II.8.6 omvat een voorbeeld van een door Singapore afgegeven certificaat ter bevestiging dat er geen behandeling heeft plaatsgevonden.

Artikelen 130 en 133, GV

In artikel 130, GV, is bepaald welke gegevens het bewijs van douanestatus van Uniegoederen moet bevatten voor producten van de zeevisserij en uit deze producten verkregen goederen, zowel bij rechtstreekse levering als bij levering na overlading in het douanegebied van de EU.

In artikel 133, GV, is bepaald welke gegevens vereist zijn voor de bevestiging dat er geen behandeling heeft plaatsgevonden van de producten van de zeevisserij en uit deze producten verkregen goederen die via een derde land of derdelandsgebied zijn overgeladen en vervoerd; deze bevestiging maakt integraal deel uit van het bewijs van douanestatus van Uniegoederen voor deze producten en goederen.

Als er om te bevestigen dat er geen behandeling heeft plaatsgevonden, andere documenten worden gebruikt dan een afdruk van het visserijlogboek of een afdruk van de relevante delen

van het visserijlogboek, moeten die andere bewijsmiddelen het volgende bevatten:

- alle in de artikelen 130 en 133, GV, vastgestelde relevante gegevens;
- een verwijzing naar het visserijlogboek.

Deze bewijsmiddelen moeten vergezeld gaan van de afdruk van het visserijlogboek in kwestie of de afdruk van de relevante delen van het visserijlogboek, wanneer zij bij binnenkomst in het douanegebied van de EU aan de douaneautoriteiten van de lidstaten worden voorgelegd.

Wat de informatie betreft, overeenkomstig artikel 130, lid 1, punt a), met betrekking tot de plaats waar de producten van de zeevisserij zijn gevangen, laat zich begrijpen dat de precieze vangstplaats als gevoelige informatie is aan te merken en dat het delen van die informatie met de douaneautoriteiten van derde landen om van hen een certificaat te krijgen, een probleem kan vormen. Daarom moet niet worden verplicht om die informatie te vermelden op de documenten die worden voorgelegd aan de douaneautoriteiten van derde landen om van hen een certificaat te krijgen, op voorwaarde dat de informatie over de precieze vangstplaats wordt verstrekt aan de douaneautoriteiten van de lidstaten bij binnenkomst in het douanegebied van de EU.

II.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

II.7 Voor de douane bestemd deel

II.7.1 Elektronische waarmerking van T2L(T2LF)-documenten

II.8 Bijlagen

II.8.1 Voorbeeld van een overeenkomst in het kader van onderbevrachtings- en deelbevrachtingsregelingen

Deelbevrachtingsregeling

In dit punt worden de commerciële aspecten van de deelbevrachtingsregeling behandeld, waarbij met name wordt gelet op het containervervoer, en de gevolgen daarvan voor Uniedouanevervoer.

1. Inleiding

Binnen het containervervoer wordt een deelbevrachtingsregeling gewoonlijk een “slot charter” genoemd. Een “slot” is een welbepaald gedeelte van de vrachtruimte van een schip overeenkomend met één container of containereenheid. Er zijn twee soorten containers:

- a) de TEU = het 20 voet-equivalent
en
- b) de FEU = het 40 voet-equivalent (ook bekend als 2 TEU-container)

Opmerking: andere soorten containers zijn 10 voet, highcube, 45 voet enz.

2. Soorten slot-charterovereenkomsten

De twee voornaamste soorten zijn:

- a) de gewone slot-charterovereenkomst;
- b) de overeenkomst inzake het delen van scheepsruimte.

3. De gewone slot-charterovereenkomst

In het kader van de gewone slot-charterovereenkomst huurt een bevrachter (een scheepvaartmaatschappij) een aantal slots van een reder (een andere scheepvaartmaatschappij met overcapaciteit op een schip). De bevrachter betaalt (gewoonlijk) een bedrag voor het totale aantal slots dat hij heeft gehuurd, ongeacht of hij het totale aantal gehuurde slots kan benutten. De gewone slot-charterovereenkomst wordt (doorgaans) per zeereis gesloten.

4. De overeenkomst inzake het delen van scheepsruimte

In het kader van deze overeenkomst komen twee (of meer) scheepvaartmaatschappijen overeen een vast aantal slots op aangewezen schepen of routes aan elkaar ter beschikking

te stellen. Deze overeenkomsten zijn gewoonlijk wederzijds en de scheepvaartmaatschappijen in kwestie betalen elkaar niet voor de slots.

5. Commerciële gevolgen

- a) Afgezien van het feit dat een gewone slot-charterovereenkomst gepaard gaat met betaling en een overeenkomst inzake het delen van scheepsruimte niet, hebben beide bevrachtingsovereenkomsten dezelfde juridische consequenties.
- b) De gang van zaken is dezelfde als bij de gewone bevrachtingsovereenkomst, d.w.z. dat de vracht in het kader van de slot-charterovereenkomst of de overeenkomst inzake het delen van scheepsruimte op naam van de bevrachter wordt vervoerd onder dekking van zijn cognossementen en manifesten. De rederij geeft één cognossement (Ocean Bill of Lading) af voor het totale aantal gebruikte slots (en dus niet één cognossement per container/zending). De rederij heeft (afgezien van aangiften betreffende gevaarlijke stoffen en dergelijke) geen documenten waarop de afzender, de geadresseerde, de inhoud enz. van de afzonderlijke zendingen zijn vermeld.
- c) Feitelijk wordt vracht die in het kader van slot-charterovereenkomsten/overeenkomsten inzake het delen van scheepsruimte wordt vervoerd, vervoerd alsof dit met een van de eigen schepen van de bevrachter gebeurde.
- d) De afzender/geadresseerde hoeft niet te weten dat een deel van het vervoer heeft plaatsgevonden met een schip waarvoor een slot-charterovereenkomst/overeenkomst inzake het delen van scheepsruimte was gesloten.
- e) De afzender/geadresseerde ontvangt een cognossement dat is afgegeven door de scheepvaartmaatschappij waarmee het vervoercontract werd gesloten.

6. Gevolgen voor Uniedouanevervoer

In geval van commerciële deelbevrachtingsregelingen kan elke scheepvaartmaatschappij als houder van de regeling optreden, mits alle manifesten voldoen aan de eisen van de artikelen 50 en 51 van de GOV.

Voorts moet onder het gedeelte cognossement (Ocean Bill of Lading) op het manifest van het schip dat de vracht vervoert ten behoeve van de bevoegde instanties in de haven van bestemming worden vermeld dat de douanevervoercontroles moeten worden gebaseerd op de manifesten en cognossementen van de bevrachter.

7. Gevolgen voor de vergunning tot het onderhouden van een lijndienst

- a) Bij deelbevrachtingsregelingen wordt de aanvraag om vergunning voor het onderhouden van een lijndienst ingediend door de persoon (verhuurder of bevrachter) die de lijndienst bepaalt.

De douaneautoriteiten kunnen alle informatie opvragen die zij nodig achten om de aanvrager en in het bijzonder de partij die bij de bevrachtingsregeling betrokken is, te beoordelen.

- b) Voorbeelden:

Voorbeeld 1:

- ☐ Een vaartuig genaamd Goodwill is eigendom van rederij A die een tijdbevrachtingsovereenkomst sluit met scheepvaartmaatschappij B. Volgens deze overeenkomst stelt A haar vaartuig ter beschikking van B.
- ☐ B is verantwoordelijk voor het commerciële beheer van het door haar gehuurde schip. Zij vermeldt welke havens door dit schip zullen worden aangedaan (lijndienst). B sluit een overeenkomst voor het delen van scheepsruimte (deelbevrachting) met C, een andere scheepvaartmaatschappij, om ervoor te zorgen dat het schip voldoende vracht heeft. Dit betekent dat er een deelbevrachtingsregeling is gesloten. B staat aan C de commerciële exploitatie van een deel van het schip Goodwill af en exploiteert de rest van het schip zelf. B zal een **vergunning aanvragen voor het onderhouden van een lijndienst met Goodwill**.

Voorbeeld 2:

Diensten 1)	Vaartuigen 2)	Personen die de lijndienst bepalen 3)	Deelbevrachters 4)
Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Leixoes — Vigo	Corvette en Caravel	A	B: op de Corvette: Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon; op de Caravel: Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Vigo
			C: op de Corvette: Rotterdam — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon; op de Caravel: Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Vigo

Diensten 1)	Vaartuigen 2)	Personen die de lijndienst bepalen 3)	Deelbevrachters 4)
			D: op de Corvette: Rotterdam — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Bilbao — Lissabon — Leixoes — Vigo	Douro	B	A: Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Bilbao
			C: Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Bilbao — Lissabon — Leixoes
			D: Antwerpen — Le Havre — Bilbao — Lissabon — Leixoes — Vigo
Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Leixoes — Vigo	Angela J	C	A: Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
			B: Rotterdam — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
			D: Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Leixoes — Vigo
Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Bilbao — Lissabon — Leixoes — Vigo	Goodwill	D	A: Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
			B: Rotterdam — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
			C: Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Leixoes — Vigo

- ☐ In kolom 1 is de lijn aangegeven met de verschillende havens die worden aangedaan door het schip (of de schepen) dat de lijndienst onderhoudt. Het is voor die dienst dat de vergunning voor de status als lijndienst wordt aangevraagd.
- ☐ In kolom 2 zijn de namen vermeld van het schip dat (de schepen die) de lijndienst onderhoudt (onderhouden). Alle schepen die in de aanvraag zijn vermeld, moeten deze verschillende havens aandoen.

- ☐ In kolom 3 is de naam vermeld van degene die de lijndienst bepaalt (welke havens worden aangedaan enz.). Deze moet de aanvraag voor de vergunning indienen en de deelbevrachters (zie kolom 4) laten weten dat de lijn de status van lijndienst heeft. Uiteraard kan deze persoon ook zelf goederen op die lijn vervoeren.
 - ☐ In kolom 4 zijn de namen vermeld van de deelbevrachters die ruimte op het schip van een bevrachter hebben gehuurd. Deze personen hoeven geen vergunning aan te vragen, maar zij moeten de douaneprocedures in acht nemen of ervoor zorgen dat hun klanten de douaneprocedures in acht nemen die (al naar gelang de douanestatus van de vervoerde goederen) van toepassing zijn op de lijndienst.
- c) Inhoud van de aanvraag en van de vergunning tot het onderhouden van een lijndienst.

De vergunning voor de lijndienst wordt overeenkomstig de volgende instructies ingevuld:

- ☐ **Algemeen:**
De Europese Commissie en de douaneautoriteiten van de lidstaten moeten toegang tot de vergunning hebben en deze opslaan, met inbegrip van alle aangebrachte wijzigingen, middels het elektronische informatie- en communicatiesysteem voor lijndiensten.
- ☐ **Vakken:**

Vak 1: Vul hier de naam van de scheepvaartmaatschappij of haar vertegenwoordiger in alsook het volledige adres.

Mocht het commerciële beheer van een vaartuig in handen zijn van meerdere bedrijven die gezamenlijk bepalen welke havens worden aangedaan, vul dan de naam van elke betrokken scheepvaartmaatschappij of haar vertegenwoordiger in alsook het volledige adres.

In een dergelijk geval moet elke betrokken scheepvaartmaatschappij als aanvrager worden vermeld op de enkele aanvraag voor het onderhouden van een lijndienst.

Vak 2: Vul voor een bepaalde route de namen van alle havens die worden aangedaan, in in de volgorde waarin deze worden aangedaan. De naam van elke haven moet worden gevolgd door de ISO-landcode (bv.: Rotterdam (NL), Dublin (IE), Le Havre (FR)).

Als de vergunning voor meer dan één route wordt verleend, moet elke route worden voorzien van een nummer (bv.: 1. Rotterdam (NL) — Dublin (IE) — Le Havre (FR), 2. Lissabon (PT) — Vigo (ES) — Bilbao (ES) enz.).

Vak 3: Vul de namen van de vaartuigen in die op de in vak 2 vermelde route varen. Als er in vak 2 meer dan één route is genoemd, moeten de

vaartuigen duidelijk van elkaar worden onderscheiden middels het nummer van de route waaraan elk vaartuig is toegewezen (bv.: 1. Neptune, Goodwill, 2. Corvette, 3. Douro enz.).

Vak 4: Vul de namen van de deelbevrachters in (en niet de namen van de vaartuigen). De persoon die de vergunning aanvraagt, moet de douaneautoriteiten laten weten met wie hij een deelbevrachtingsregeling heeft gesloten. Let op: aangezien deelbevrachters geen houders van de vergunning zijn, worden zij niet vermeld in vak 1.

Vak 5: Dit vak moet worden gedateerd en ondertekend door de in vak 1 vermelde scheepvaartmaatschappij(en) of haar (hun) vertegenwoordiger(s).

Vak A: De naam van de lidstaat wordt gevolgd door de ISO-landcode (tussen haakjes): (AT), (BE), (BG), (CY), (CZ), (DE), (DK), (EE), (ES), (FI), (FR), (GR), (HR), (HU), (IE), (IT), (LT), (LU), (LV), (MT), (NL), (PL), (PT), (RO), (SE), (SI) of (SK).

II.8.2 Scheepvaartmanifest — TC12-vergunning

Vergunning voor het gebruik van de vereenvoudiging waarin artikel 128 quinquies, lid 5, punt c), GV (artikel 18, aanhangsel II, Overeenkomst) voorziet. Zie punt II.3.3.4.

Model TC12-vergunning

1. Vergunninghouder	(Vergunningnummer)
	Vergunning voor het gebruik van de vereenvoudiging waarin artikel 128 quinquies, lid 5, punt c), GV (artikel 18, aanhangsel II van de Overeenkomst) voorziet
2. Landen en havens van vertrek waarop deze vergunning betrekking heeft en de naam (namen) van de vertegenwoordiger(s) van de scheepvaartmaatschappij.	
3. Landen en havens van bestemming waarop deze vergunning betrekking heeft en de naam (namen) van de vertegenwoordiger(s) van de scheepvaartmaatschappij.	
4. Overige informatie	

5. Afgevende instantie		Stempel
Naam:	Datum:	
Adres:		
Land:	(Handtekening)	

II.8.2.b Bijlage B — Lijst van voor raadpleging bevoegde autoriteiten

Voor de meest recente versie van deze lijst klikt u op de volgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

II.8.3 Bewijs van de douanestatus van gemotoriseerde EU-wegvoertuigen

Om de douanestatus van gemotoriseerde wegvoertuigen binnen het douanegebied van de EU te bepalen, moeten de volgende regels in acht worden genomen.

1. De regels betreffende de overbrenging van goederen van de ene plaats naar een andere binnen het douanegebied van de EU zijn ook van toepassing op de overbrenging van gemotoriseerde wegvoertuigen, pleziervaartuigen en particuliere luchtvaartuigen.
2. De term “overbrenging” heeft niet alleen betrekking op de verplaatsing van voertuigen binnen het douanegebied van de EU maar ook, zoals bij alle andere Uniegoederen, op de overdracht van eigendom (levering/verwerving) en op verhuizingen waarbij de eigenaar van het voertuig van adres verandert, maar eigenaar van het voertuig blijft.
3. Volgens artikel 153, DWU, worden “[a]lle goederen in het douanegebied van de Unie [...] vermoed Uniegoederen te zijn, tenzij wordt vastgesteld dat zij geen Uniegoederen zijn”. Dit vermoeden geldt ook voor het verkeer van voertuigen.
4. Zo kunnen voertuigen, wanneer zij uit een derde land worden ingevoerd en in het vrije verkeer zijn gebracht zonder dat zij in een lidstaat worden ingeschreven, als Uniegoederen naar een andere lidstaat worden vervoerd op grond van het in artikel 153, DWU, neergelegde vermoeden. Bij inschrijving moeten deze voertuigen op precies dezelfde wijze worden behandeld als voertuigen die in de EU zijn geproduceerd.
5. Bij registratie van nieuwe voertuigen hoeft dus niet te worden aangetoond dat deze de douanestatus van Uniegoederen bezitten.
6. In geval van twijfel kunnen de bevoegde autoriteiten in het kader van de wederzijdse bijstand om informatie vragen. Dergelijke verzoeken mogen echter niet stelselmatig worden gedaan.
7. De overbrenging van Unievoertuigen binnen het douanegebied van de EU moet dus onder dezelfde voorwaarden kunnen verlopen als die van andere Uniegoederen. Douanekantoren zijn hier niet bij betrokken.
8. Deze regels doen geen afbreuk aan de belastingvoorschriften, met name de verplichting dat het voertuig wordt ingeschreven in het land waarin de eigenaar woont.
9. Onverminderd het bovenstaande worden alle in een lidstaat ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen geacht de Uniestatus te hebben, mits:
 - a) het inschrijvingsbewijs wordt voorgelegd aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar het voertuig wordt binnengebracht;

- b) de inschrijving van het voertuig, zoals uit het inschrijvingsbewijs en de kentekenplaat blijkt, volledig in overeenstemming is met de onderstaande bepalingen, die per land kunnen verschillen.

Anders moet het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen worden geleverd overeenkomstig de bepalingen van artikel 199, UV.

10. Bewijs van de douanestatus van gemotoriseerde wegvoertuigen van de EU aan de hand van het inschrijvingsnummer (artikel 208, UV):

Oostenrijk:

In Oostenrijk bestaat het nummeringssysteem uit een “onderscheidingsteken” en een “gereserveerd teken”.

Het onderscheidingsteken bestaat uit een of twee letters en geeft het bestuursdistrict (politieke district), de statutaire stad, de deelstaatoverheid of de federale autoriteiten aan; het voorvoegsel bestaat uit een combinatie van cijfers en letters.

Kentekenplaten hebben zwarte letters en cijfers op een witte achtergrond en smalle rood-wit-rode randen boven en onder het kenteken. De kentekenplaten moeten bestaan uit Latijnse letters en Arabische cijfers. Sinds november 2002 hebben de kentekenplaten aan de linkerkant een blauw veld met een witte “A” onder de EU-sterren.

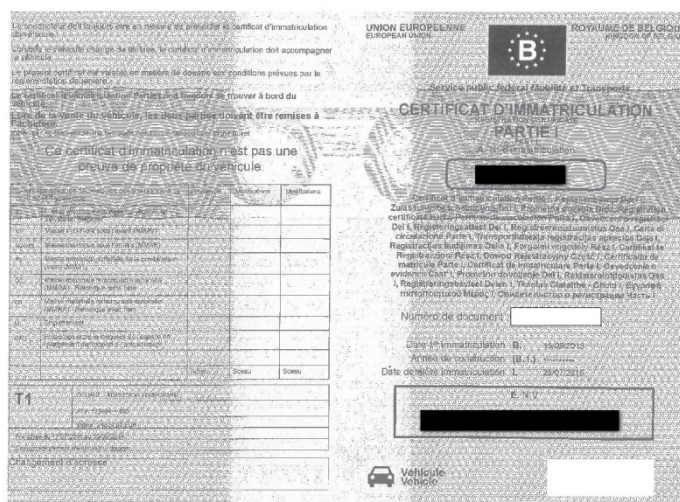
De identificatieletters en symbolen worden gescheiden door een embleem. Bij normale platen is dit het wapen van de respectieve federale staat met hieronder de naam van de federale staat in zwarte blokletters.

De kentekenplaten, meestal in rechthoekig formaat (landschap) met afgeronde hoeken, hebben de volgende afmetingen (breedte × hoogte):

- één regel: 520 × 120 mm, tekenhoogte 67 mm;
- twee regels: 300 × 200 mm, tekenhoogte 67 mm.

Voorbeelden:

2. Indien het voertuig is voorzien van een “handelaarsplaat”, is het **mogelijk** dat het niet de douanestatus van Uniegoederen heeft. In dat geval moet de vergunning voor tijdelijke invoer zich in het voertuig bevinden. Het kentekenbewijs bevat in plaats van de kenmerken van het voertuig het kentekennummer, de geldigheidsdatum, het type “commerciële plaat”, het nummer van het nationale register of het bedrijfsnummer en de maximale cilinderinhoud of het maximumvermogen waarom de houder heeft verzocht.

De betrokken kentekenplaten bestaan uit een indexcijfer, een groep van 3 letters en een groep van 3 cijfers in de volgende combinaties:

- “commerciële platen” voor auto’s: 1 - Z + 2 andere letters + 3 cijfers;
- “commerciële platen” voor motorfietsen: 1 - ZM of 1 - ZW + 1 andere letter + 3 cijfers (deze platen hebben afwijkende afmetingen; indexcijfer en letters boven, cijfers daaronder);
- “commerciële platen” voor bromfietsen: 1 - SZ + 1 andere letter + 3 cijfers (deze platen hebben afwijkende afmetingen; indexcijfer en letters boven, cijfers daaronder);
- “commerciële platen” voor aanhangwagens: 1 - ZQ of 1 - ZU + 1 andere letter + 3 cijfers.

De letters en cijfers zijn groen op een witte achtergrond. Een zelfklevende sticker waarop het jaar is vermeld moet op de daarvoor bestemde plaats worden aangebracht.

3. Indien het voertuig voorzien is van een “proefrittenplaat”, is het **mogelijk** dat het niet de douanestatus van Uniegoederen heeft. In dat geval moet de vergunning voor tijdelijke invoer zich in het voertuig bevinden. Deze voertuigen mogen echter niet buiten het Belgische grondgebied circuleren. Het kentekenbewijs bevat, in plaats van de kenmerken van het voertuig, het kenteken, de geldigheidsdatum, het type “commerciële platen” en het nationale registernummer of het bedrijfsnummer.

De betrokken kentekenplaten bestaan uit een indexcijfer, een groep van 3 letters en een groep van 3 cijfers (2 cijfers voor bromfietsen) in de volgende combinaties:

- voor auto 's: 1 - ZZ + 1 andere letter + 3 cijfers;
- voor motorfietsen: 1 - ZZM of 1 - ZZW + 3 cijfers (deze platen hebben afwijkende afmetingen; letters boven, cijfers daaronder);
- voor bromfietsen: 1 - SZZ + 2 cijfers (deze platen hebben afwijkende afmetingen; letters boven, cijfers daaronder);
- voor aanhangwagens: 1 - ZZQ of 1 - ZZU + 3 cijfers.

De letters en cijfers zijn groen op een witte achtergrond. Een zelfklevende sticker waarop het jaar is vermeld moet op de daarvoor bestemde plaats worden aangebracht.

Bulgarije

In Bulgarije geregistreerde gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben als zij zijn voorzien van een rechthoekige kentekenplaat met een kentekennummer bestaande uit letters en cijfers, in zwart op een reflecterende witte achtergrond met links op de plaat een blauw vlak.

Het blauwe vak op de kentekenplaat bevat het EU-logo en de witte letters BG.

Het kentekennummer is een combinatie van drie groepen (bv. C 5027 AB).

- ☐ De eerste groep bestaat uit letters en geeft de regio aan.
- ☐ De tweede groep bestaat uit vier Arabische cijfers.
- ☐ De derde groep bestaat uit een reeks (één of twee letters).

In Bulgarije geregistreerde gemotoriseerde wegvoertuigen worden niet geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien:

- ☐ zij een rechthoekige kentekenplaat hebben met een kentekennummer bestaande uit een combinatie van zes cijfers, in het midden gescheiden door de letter B, in zwart op een witte achtergrond, en het geldigheidsjaar aan de rechterkant op een rode achtergrond is aangegeven;
- ☐ zij een rechthoekige kentekenplaat hebben met een kentekennummer bestaande uit een combinatie van zes cijfers, in het midden gescheiden door de letter T of H in zwart op een witte achtergrond;
- ☐ zij een rechthoekige kentekenplaat hebben met een kentekennummer dat de letters C, CC of CT combineert met cijfers in wit op een rode achtergrond; of
- ☐ zij een rechthoekige kentekenplaat hebben met een kentekennummer dat de letters XX combineert met cijfers in wit op een blauwe achtergrond.

Motorvoertuigen met dit soort kentekenplaten kunnen al dan niet de douanestatus van Uniegoederen hebben.

Hun status kan alleen worden nagegaan door de relevante documenten te raadplegen.

Kroatië

1. In Kroatië geregistreerde gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben wanneer zij voorzien zijn van respectieve kentekenplaten.

Kentekenplaten voor voertuigen zijn van metaal, voorzien van reflecterende folie, ter identificatie van het bestuursdistrict, en het kentekennummer van het voertuig staat in zwarte letters op een witte achtergrond. Het Kroatische wapen bevindt zich in het gebied tussen de vermelding van het bestuursdistrict en het kentekennummer van het voertuig.

Bij wijze van uitzondering moeten de kentekenplaten van de *voertuigen die niet voldoen aan de gestelde voorwaarden* wat betreft de afmetingen (lengte, breedte, hoogte) of gewicht (het gewicht overschrijdt het maximaal toegestane gewicht of de maximaal toegestane asdruk wordt overschreden) voorzien zijn van rode letters en cijfers.

Kentekenplaten voor voertuigen in het bezit van buitenlandse burgers met een tijdelijke of permanente verblijfsvergunning (tijdelijk ingeschreven voertuigen, voertuigen in bezit van buitenlandse handels-, verkeers-, culturele en andere vertegenwoordigingskantoren, de kantoren van buitenlandse correspondenten en buitenlandse correspondenten met een permanente verblijfsvergunning) zijn voorzien van groene letters en cijfers.

2. Kentekenplaten voor *voertuigen van diplomatieke en consulaire instanties, missies van derde landen en agentschappen van internationale organisaties en hun personeel* in Kroatië zijn in het blauw en zijn voorzien van gele letters en cijfers. Bovendien zijn deze kentekenplaten voorzien van de numerieke code van het desbetreffende land en een letter die verwijst naar het werkterrein van de organisatie, dat wil zeggen de status van de persoon binnen de organisatie en het kentekennummer van het voertuig.

Cyprus

Het departement Wegvervoer van Cyprus is sinds januari 1997 geautomatiseerd. Alle sinds die tijd afgegeven kentekenbewijzen zijn computerafdrukken.

a. Permanent in Cyprus ingeschreven voertuigen

Alle permanent in Cyprus ingeschreven voertuigen hebben een kentekennummer dat bestaat uit één, twee of drie Latijnse letters en een serienummer van 1 tot en met 999. Elk voertuig heeft twee kentekenplaten, één aan de voorzijde met een witte reflecterende

achtergrond en één aan de achterzijde met een gele of witte reflecterende achtergrond, beide met zwarte letters en cijfers.

Om te bepalen of een voertuig de douanestatus van Uniegoederen heeft, moet bij de meeste voertuigen met kentekennummers zoals LLNNN (bv. YW764) of LLLNNN (bv. EAY857) een controle worden verricht van de overeenkomstige gegevens die zijn vermeld op het kentekenbewijs zoals uiteengezet in tabel A.

b. Voor diplomaten ingeschreven voertuigen (CD of AT)

Bij de voor diplomaten ingeschreven voertuigen zijn twee kentekennummers vermeld op het kentekenbewijs. Het eerste nummer heeft betrekking op de permanente inschrijving. Het tweede nummer geeft aan dat het voertuig tot het corps diplomatique behoort.

Het kentekennummer voor diplomatieke voertuigen bestaat uit een combinatie van twee cijfers die de code aangeven van de ambassade of de commissie, gevolgd door de letters CD of AT en het nummer van het voertuig binnen die bepaalde ambassade of commissie.

Deze voertuigen rijden met hun diplomatiek kentekennummer gedurende de periode dat zij een diplomatieke status hebben. Wanneer deze status eindigt, gebruiken zij het permanente kentekennummer. De douanestatus van Uniegoederen van deze voertuigen kan worden nagegaan door de voertuigdocumenten te raadplegen.

Tabel A

	Informatie (belastinggegevens) (In het Engels en Grieks, zoals op de inschrijvingscertificaten)	Mogelijk informatieformulier met de vertaling daarvan in het Engels, geschreven in kleine letters
1	Douanerechten Τελωνειακός Δασμός	Vrij van rechten, recht gedeeltelijk betaald, recht betaald ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗ, ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗ, ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ
2	Code douanevrijstellingen Κ.Ε Δασμών (Κωδικός Εξαίρεσης Δασμών)	01.01, 01.18, 01.19, 07.02, 07.03, 07.05, 07.06, 07.07, 11(4)α, 11(4)β, 11(4)γ

Tsjechië

1. In Tsjechië ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien zij voorzien zijn van een kentekenplaat van een van de volgende speciale reeksen:

- rechthoekige witte kentekenplaat met daarop, in het zwart, minstens vijf en maximaal zeven tekens (minstens één letter en één cijfer), bv. 1K3 2246. De eerste letter geeft de regio aan. **Kentekenplaat “op verzoek” bestaande uit vijf, zeven of acht tekens (minstens één letter en één cijfer) in zwart op een witte achtergrond. Legervoertuigen hebben nummerplaten die bestaan uit zeven Arabische cijfers (zonder letters) op een witte achtergrond.** Speciale motorvoertuigen en landbouw- en bosbouwtrekkers hebben een gele rechthoekige kentekenplaat.

Er zijn gemotoriseerde wegvoertuigen in het verkeer die voorzien zijn van een oud kenteken, namelijk een witte kentekenplaat met daarop, in het zwart, een combinatie van twee of drie letters en vier cijfers, die per twee door een streepje zijn gescheiden (bv. CHA 63-46). Vrachtwagens, bussen en aanhangwagens van een vorige serie hebben een gele rechthoekige kentekenplaat;

- rechthoekige witte kentekenplaat met zwarte tekens voor voertuigen die zijn ingeschreven met het oog op uitvoer waarbij deze kentekenplaat een rood veld bevat met de uiterste datum van uitvoer;
 - **speciale rechthoekige witte kentekenplaat met zwarte tekens bestaande uit de letters EL, gevolgd door drie, vier of vijf tekens (elektrische voertuigen);**
 - **speciale rechthoekige witte kentekenplaat met groene tekens bestaande uit twee Arabische cijfers, gevolgd door de letter V en twee, drie of vier Arabische cijfers (historische voertuigen);**
 - **speciale rechthoekige witte kentekenplaat met groene tekens bestaande uit twee Arabische cijfers, gevolgd door de letter R en drie of vier Arabische cijfers (raceauto's en motorfietsen);**
 - speciale rechthoekige witte kentekenplaat met groene tekens voor voertuigen die zijn ingeschreven voor permanent gebruik waarbij het kenteken bestaat uit minstens vijf en maximaal zeven tekens, waarvan de eerste letter overeenstemt met de regio en gevolgd wordt door Arabische cijfers;
 - speciale rechthoekige witte kentekenplaat met groene tekens voor voertuigen die geregistreerd zijn voor testdoeleinden, bestaande uit de letter F gevolgd door Arabische cijfers.
2. In Tsjechië geregistreerde gemotoriseerde wegvoertuigen worden niet geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien zij beschikken over een rechthoekige **witte** kentekenplaat met **drie Arabische cijfers, gevolgd door de letters CD, XX, XS of HC en twee Arabische cijfers in blauw** (corps diplomatique of buitenlandse missie), tenzij de Uniestatus wordt geverifieerd aan de hand van de bijbehorende documenten.

Denemarken

In Denemarken ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben als het onderste vak van het kentekenbewijs de volgende vermelding bevat: “IKKE TOLDDOKUMENT VED OMREGISTRERING” (vertaling: bij verandering van eigenaar behoeft geen douanedocument te worden overgelegd).

Estland

Gemotoriseerde wegvoertuigen worden in Estland ingeschreven op basis van de voorschriften voor gemotoriseerde wegvoertuigen. De kentekenplaat van gemotoriseerde wegvoertuigen bestaat uit drie letters en drie cijfers. Sinds mei 2004 staat links op de kentekenplaat de lettercombinatie EST.

Finland

In Finland ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben tenzij zij tijdelijk zijn ingeschreven met het oog op uitvoer (inschrijving voor uitvoer), in welke gevallen zij een kentekenplaat hebben die één letter bevat en ten hoogste vier cijfers in zwart op reflecterend wit. Voorts staan op de rechterzijde van deze kentekenplaten in wit op reflecterend rood het jaar en de maand waarin de inschrijving vervalt.

Daarnaast worden motorvoertuigen niet geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien zij zijn voorzien van:

1. een transportplaat met één letter en ten hoogste vier cijfers in rood op reflecterend wit;
2. een testplaat met verticaal in het zwart het woord KOE (= test), één letter en ten hoogste drie cijfers op reflecterend geel.

Frankrijk

In Frankrijk ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben, tenzij de kentekenplaat tot een van de volgende speciale reeksen behoort:

- CMD, CD, C, K (diplomatieke of soortgelijke status);
- TT (tijdelijk verblijf);
- IT (tijdelijk verblijf);

- WW (garage).

Duitsland

Het bewijs dat aan de EU-vereisten inzake de inschrijving van motorvoertuigen in Duitsland is voldaan (wegvoertuigen en aanhangwagens) **wordt als geldig beschouwd** als er een Duits kentekenbewijs is afgegeven en het voertuig voorzien is van een rechthoekige kentekenplaat, met daarop een **lettercode** voor het bestuursdistrict (maximaal 3 letters) en een **identificatienummer** (bestaande uit een combinatie van letters en cijfers) (**zie voorbeeld 1**).

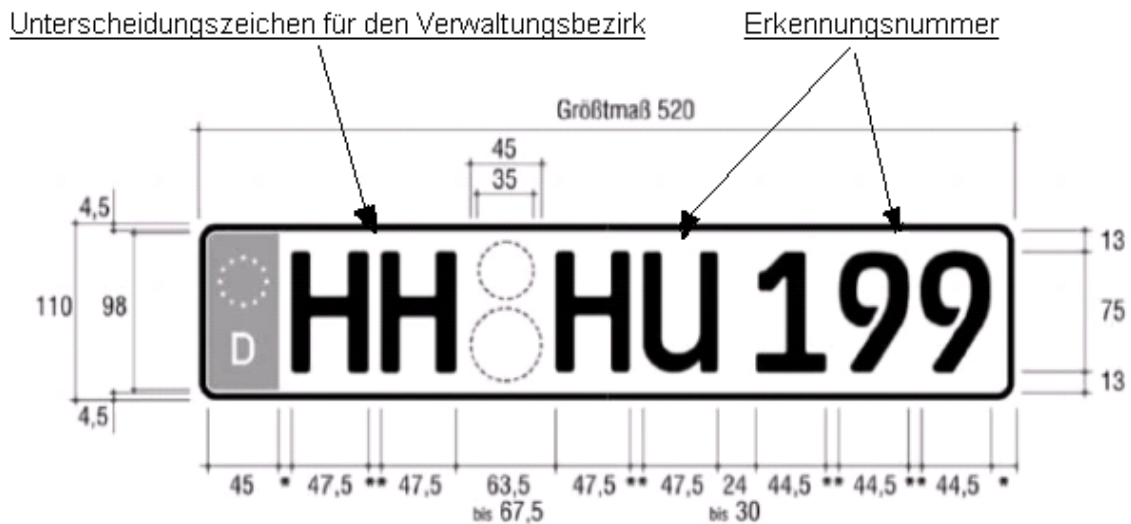
Na het **identificatienummer** van het voertuig kan op de kentekenplaat een extra letter H zijn aangebracht (oldtimerkenteken voor historische voertuigen — **zie voorbeeld 2**). Ook zijn er kentekenplaten met een beperkte geldigheidsduur, waarmee alleen in een bepaalde periode mag worden gereden (seizoenskenteken — **zie voorbeeld 3**).

Het bewijs dat aan de EU-vereisten is voldaan, **wordt geacht niet geldig te zijn** als voertuigen voorzien zijn van een kentekenplaat die:

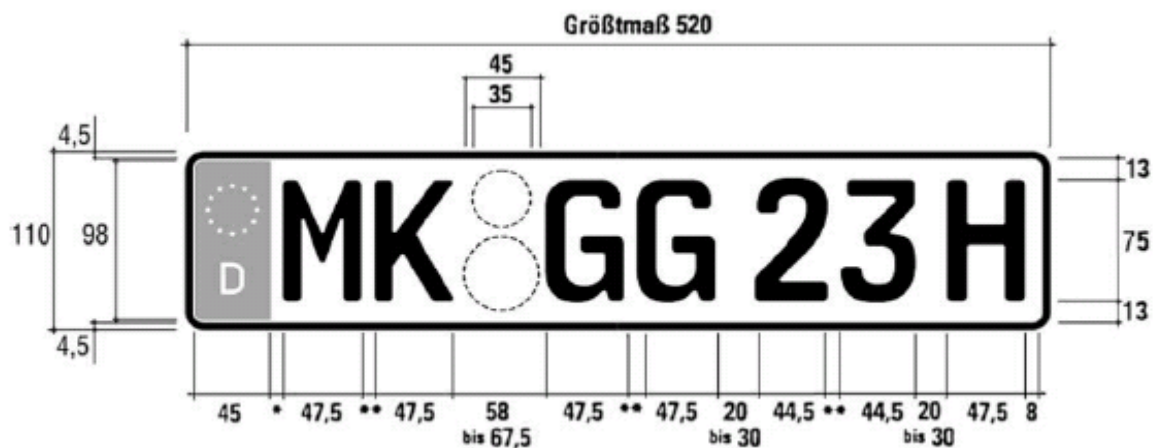
- ☐ in plaats van de lettercode voor het bestuursdistrict alleen het cijfer 0 heeft (speciale kentekenplaat voor het corps diplomatique en bepaalde internationale organisaties);
- ☐ alleen cijfers heeft voor het identificatienummer, gevolgd door een identificatieletter, bv. A, en een vervaldatum, die in een rood veld wordt aangegeven;
- ☐ bestemd is voor uitvoer (**zie voorbeeld 4**);
- ☐ een beperkte geldigheidsduur heeft (kenteken voor een beperkte periode): het identificatienummer bestaat uitsluitend uit cijfers en bevat een vervaldatum die in een geel veld is aangegeven;
- ☐ specifiek bedoeld is voor proef- of testritten of om een voertuig over te brengen naar een andere locatie (**zie voorbeeld 5**);
- ☐ rode in plaats van zwarte tekens heeft.
- ☐ De kentekens kunnen op een of twee regels zijn weergegeven.

Voorbeeld 1

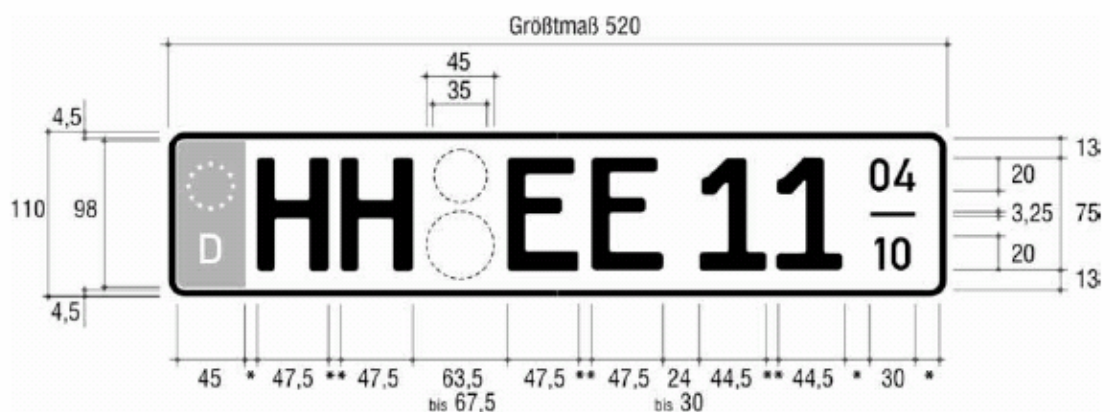
Lettercombinatie voor het bestuursdistrict gevolgd door een herkenningsnummer

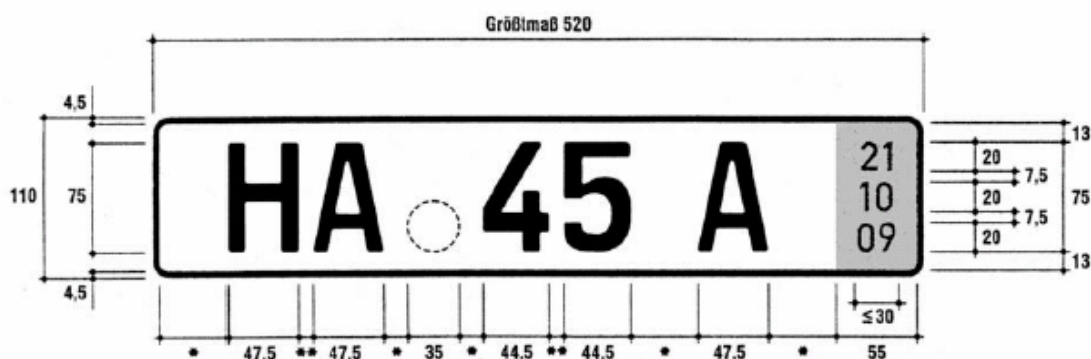
Voorbeeld 2 (oldtimerkenteken voor historische voertuigen)

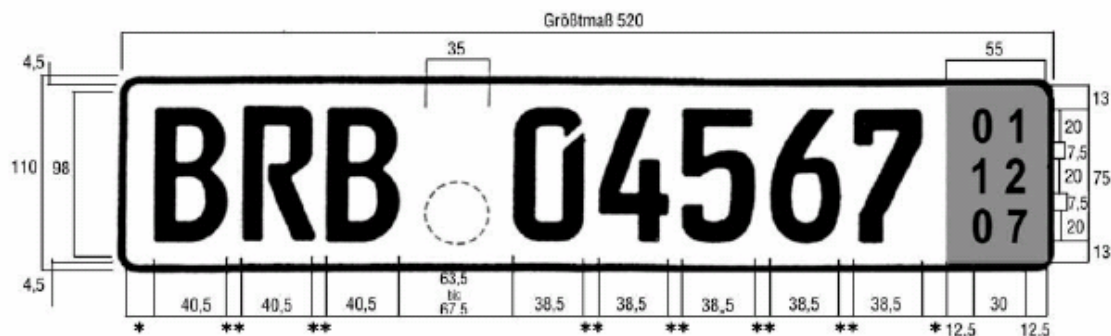
Voorbeeld 3 (seizoenskenteken)

Voorbeeld 4 (kenteken voor uitvoer)

Voorbeeld 5 (kenteken voor proef- of testritten of om een voertuig over te brengen naar een andere locatie)

Griekenland

In Griekenland ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht aan de voorwaarden van de artikelen 9 en 10 van het EEG-Verdrag in Griekenland te voldoen, indien zij voorzien zijn van een witte rechthoekige kentekenplaat met een combinatie van drie letters en vier cijfers (bv. BAK 7876) of een combinatie van zes cijfers (bv. 237.568, een oud maar nog geldig kenteken), en het kentekenbewijs op een formulier T-01-19 is opgesteld.

Zij worden niet geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien de rechthoekige kentekenplaat voorzien is van:

- de letters CD of $\Delta\Sigma$ (corps diplomatique) vóór het cijfer (groene kentekenplaat);
- de letter Ξ A (buitenlandse missie) vóór het cijfer (gele kentekenplaat);
- de letters EX (tijdelijke invoer) vóór het cijfer (witte kentekenplaat).

Hongarije

In Hongarije ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben, tenzij de kentekenplaat tot een van de volgende speciale reeksen behoort:

- ☐ V (tijdelijk verblijf);
- ☐ E (voorlopig).

Ierland

In Ierland ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden uitsluitend geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben wanneer de kentekenplaat niet van de lettercombinatie ZZ is voorzien (een systeem van tijdelijke inschrijving, bestaande uit de letters ZZ gevolgd door een unieke combinatie van vijf cijfers) en op het kentekenbewijs geen bijzondere douanevermeldingen zijn aangebracht (bv. verwijzing naar de Revenue Commissioners). Bij dergelijke vermeldingen is een douanestempel aangebracht.

Italië

In Italië ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben, tenzij:

1. de kentekenplaat van het voertuig tot een van de volgende speciale reeksen behoort:
 - EE (Escursionisti Esteri — buitenlandse toeristen);
 - CD (Corpo diplomatico — corps diplomatique);
2. op de kentekenplaat het woord “PROVA” is aangebracht;
3. op de kentekenplaat de lettercombinatie “SO” voorkomt en op het kentekenbewijs (libretto di circolazione) de volgende vermelding is aangebracht:

“veicolo soggetto a formalità doganali nel caso di trasferimento di proprietà o di trasferimento di residenza del proprietario dal territorio di Livigno ad altro comune. Produrre documento doganale al p.r.a. di Sondrio.”

Letland

In Letland ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben wanneer zij een witte rechthoekige kentekenplaat hebben met een kentekennummer dat (gewoonlijk) bestaat uit een combinatie van twee zwarte letters en één tot vier zwarte cijfers (bv. EP-6037), maar dat ook uit uitsluitend letters of cijfers kan bestaan, en wanneer daarvoor een Lets kentekenbewijs is afgegeven. Ook is aan de rechterzijde de Letse nationale vlag of de blauwe EG-vlag met 12 sterren (vanaf 1 mei 2004) afgebeeld, alsmede, in zwart, de letters LV, aan de rechterkant.

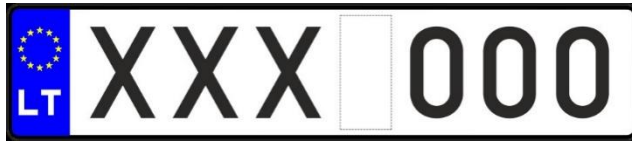
Litouwen

In Litouwen ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben wanneer een kentekenbewijs is afgegeven en het voertuig voorzien is van een rechthoekige kentekenplaat (afmetingen: 520x110 mm of 300x150 mm), dat wit en lichtreflecterend is en waarop repetitieve veiligheidsmerktekens zijn aangebracht. Aan de linkerkant is een blauw vlak aangebracht en de randen, letters en cijfers zijn zwart. Het blauwe vlak links bevat het EU-symbool en de lettercombinatie LT voor Litouwen in wit. De kentekens van Litouwse kentekenplaten en de samenstelling daarvan worden hieronder beschreven:

- drie letters en drie cijfers voor auto's, twee letters en drie cijfers voor aanhangwagens en opleggers, drie cijfers en twee letters voor motorfietsen (afmetingen: 250x150 mm, 185x210 mm of 520x110 mm), twee cijfers en drie letters voor bromfietsen (afmetingen: 145x120 mm of 520x110 mm) en twee cijfers en twee letters voor krachtige vierwielers (afmetingen: 250x150 mm) (zie voorbeeld 1); de letter H en vijf cijfers die een serienummer voor historische auto's aangeven. Deze typen kentekenplaten zijn beschikbaar sinds 3 april 2018 (zie voorbeeld 2);
- één tot zes tekens, waarvan één een cijfer moet zijn, voor een persoonlijke kentekenplaat (waarop een kenteken is aangebracht volgens het verzoek van de aanvrager) (zie voorbeeld 3);
- twee letters (de letter E en elke andere letter van het alfabet in oplopende volgorde) en vier cijfers die een serienummer voor een elektrisch voertuig aangeven. Deze typen kentekenplaten zijn beschikbaar sinds 1 juli 2016 (zie voorbeeld 4);
- de letter T en vijf cijfers voor taxi's. Deze typen kentekenplaten zijn beschikbaar sinds 3 april 2018 (zie voorbeeld 5).

Voorbeeld 1

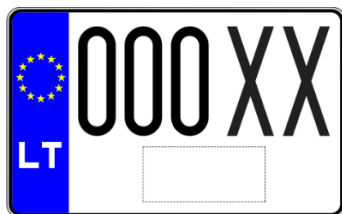
Voor auto's

Voor aanhangwagens of opleggers

Voor motorfietsen

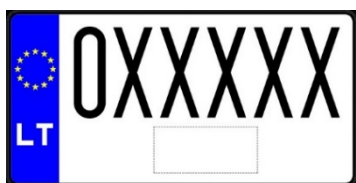

Voorbeeld 2

Voorbeeld 3

Voorbeeld 4

Voorbeeld 5

In Litouwen geregistreerde gemotoriseerde wegvoertuigen worden niet geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien het voertuig de volgende soorten kentekenplaten draagt:

- de **diplomatieke** rechthoekige kentekenplaat voor buitenlandse missies en internationale organisaties.

Het oppervlak van deze kentekenplaat is groen, lichtreflecterend en heeft een repetitief veiligheidsmerkteken. De randen, letters en cijfers zijn wit. De kentekens van deze typen kentekenplaten bestaan uit zes cijfers. De eerste twee cijfers geven de code aan van de buitenlandse missie die door de dienst Protocol van het Ministerie van Buitenlandse Zaken is toegekend volgens de orde van goedkeuring van de buitenlandse missie in Litouwen. Het derde cijfer geeft de voertuigcategorie aan (de status van de persoon die eigenaar is van het voertuig). De laatste drie cijfers geven een serienummer aan dat voor de kentekenplaten is toegekend. Deze typen kentekenplaten zijn beschikbaar sinds 11 oktober 2004 (zie voorbeeld 6);

- de **tijdelijke commerciële** rechthoekige kentekenplaat.

Het oppervlak van deze kentekenplaat is wit, lichtreflecterend en is voorzien van een repetitief veiligheidsmerkteken. Aan de linkerkant is een blauw vlak aangebracht en de randen, letters en cijfers zijn rood. Het EU-symbool en de lettercombinatie LT voor Litouwen in wit bevinden zich in het blauwe vlak links van de kentekenplaat. Voor auto's, aanhangwagens en motorfietsen kunnen tijdelijke kentekenplaten worden afgegeven. Auto's en aanhangwagens worden aangeduid met de letter P en vijf cijfers die een serienummer aangeven, terwijl motorfietsen worden aangeduid met de letter P en vier cijfers die een serienummer aangeven. Tijdelijke kentekenplaten zijn beschikbaar sinds 30 september 2004. Sinds 3 april 2018 worden deze typen kentekenplaten voor onbepaalde tijd afgegeven. Deze tijdelijke kentekenplaten mogen alleen worden gebruikt om de voertuigen aan te duiden die de handelaren bezitten, en mogen alleen in het openbaar worden gebruikt op het grondgebied van Litouwen (zie voorbeeld 7);

- de rechthoekige **tijdelijke (doorvoer-)** kentekenplaat.

Het oppervlak van deze kentekenplaat is wit, lichtreflecterend en is voorzien van een repetitief veiligheidsmerkteken. Aan de linkerkant is een blauw vlak aangebracht en de randen, letters en cijfers zijn rood. Het EU-symbool en de lettercombinatie LT voor Litouwen in wit bevinden zich in het blauwe vlak links van de kentekenplaat. Deze kentekenplaten kunnen worden afgegeven voor auto's, aanhangwagens en motorfietsen die uit Litouwen worden uitgevoerd (zie voorbeeld 8).

Gemotoriseerde voertuigen met de bovengenoemde typen kentekenplaten kunnen al dan niet de douanestatus van Uniegoederen hebben. Hun status kan alleen worden nagegaan door de relevante documenten te raadplegen.

Voorbeeld 6

Voor auto's en aanhangwagens

Formaat 1 520x110 mm

Formaat 2 300x150 mm

Voor motorfietsen

Formaat 3 250x150 mm

Formaat 5 182x210 mm

Voor bromfietsen

Formaat 4 145x120 mm

Voorbeeld 7

Voor auto's en aanhangwagens

520x110 mm

300x150 mm

Voor motorfietsen

Voorbeeld 8

Voor auto's en aanhangwagens

Voor motorfietsen

Luxemburg

In Luxemburg ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben, tenzij:

1. het inschrijvingsbewijs (“carte grise”) is voorzien van:

“DOUANE — ADMISSION TEMPORAIRE
Rechten verschuldigd bij verkoop”

Malta

In Malta ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben wanneer zij voorzien zijn van twee rechthoekige kentekenplaten.

Hiervan moet één op de voorzijde en de andere op de achterzijde van het motorvoertuig zijn bevestigd en wel op dusdanige wijze, dat elke letter en elk cijfer op de kentekenplaat rechtop staat.

Maltese kentekenplaten bestaan uit drie numerieke, alfabetische of alfanumerieke combinaties.

De kentekenplaten zijn voorzien het EU-symbool met de 12 sterren met daaronder een M. Zij hebben ook een hologram met daaronder het serienummer van de plaat.

In Malta ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden niet geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien zij voorzien zijn van een kentekenplaat waarop een van de volgende combinaties voorkomt:

CD* ***	Diplomaten
TRIAL RN ***	Invoerders van motorvoertuigen
DDV ***	Bezoek op hoog diplomatiek niveau
PRO ***	Protocol
DMS ***	Diplomatieke missies
*** **X	Uitvoer door handelaren
TF* ***	Belastingvrij
GV* ***	Overheidsvoertuigen
GM **	Voertuigen van ministers

Nederland

In Nederland ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben, tenzij op het kentekenbewijs de volgende letters en cijfers zijn aangebracht:

CD- xx-xx

xx-CD-xx

CDJ-xxx

BN – xx-xx

GN – xx-xx

Polen

In Polen ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben wanneer:

1. zij zijn voorzien van een rechthoekige kentekenplaat met daarop een combinatie van letters en cijfers (tot ten hoogste zeven tekens met ten minste één letter) in zwart op een reflecterende witte of (voor historische voertuigen) reflecterende gele achtergrond, in rood op reflecterend wit (testvoertuigen), in wit op reflecterend blauw (diplomatieke of dergelijke status) en in wit op zwart (oude kentekenplaat, nog steeds geldig); en
2. voor het betrokken voertuig een Pools kentekenbewijs is afgegeven.

Portugal

1. In Portugal ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien zij voorzien zijn van een rechthoekige witte kentekenplaat waarop in het zwart een combinatie van twee letters en vier cijfers is aangebracht die in paren door streepjes zijn gescheiden (bv.: AB-32-46). Het inschrijvingsdocument is het formulier “LIVRETE 1227”.
2. Gemotoriseerde wegvoertuigen met een eveneens rechthoekige witte kentekenplaat waarop de letters CD, CC of FM zijn aangebracht, behoren echter tot verschillende diplomatieke vertegenwoordigingen en kunnen al dan niet de douanestatus van Uniegoederen hebben. Hun status kan alleen worden nagegaan door de bijbehorende documenten te raadplegen.

Roemenië

In Roemenië worden voor wegvoertuigen drie verschillende kentekenbewijzen afgegeven: permanent, tijdelijk en voor het corps diplomatique.

In Roemenië **permanent ingeschreven** gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben.

De permanente kentekenplaten zijn als volgt samengesteld: LL NN XXX, waarin LL het district aangeeft, bestaande uit een of twee letters, NN het eerste deel van het volgnummer is (01 tot 99) en XXX (drie letters van AAA tot ZZZ) het tweede deel van het volgnummer is.

De kentekenplaat is voorzien van een aluminium klem en heeft zwarte letters en cijfers op een reflecterende witte achtergrond. Het kentekennummer is vermeld in het kentekenbewijs van het voertuig.

Wegvoertuigen die een **tijdelijk kenteken** hebben of deel uitmaken van het **corps diplomatique** worden niet geacht de status van Uniegoederen te hebben, tenzij de bijbehorende documenten aantonen dat zij wel die status hebben.

Tijdelijke kentekenplaten worden ook toegewezen aan buitenlandse voertuigen en aanhangwagens die onder een douaneregeling voor tijdelijke invoer zijn geplaatst of aan voertuigen die zijn bedoeld voor de export.

Tijdelijke kentekenplaten zijn als volgt samengesteld: LL NNNNNN F, waarbij LL staat voor het district (één of twee letters), NNNNNN het volgnummer is (van 101 tot 999999) en F staat voor een rood vak waarin de vervaldatum (maand en jaar, elk twee cijfers) van het kentekenbewijs staan vermeld.

De kentekenplaat is voorzien van een aluminium klem en heeft zwarte letters en cijfers op een reflecterende witte achtergrond. Het kentekennummer is vermeld in het kentekenbewijs van het voertuig. Het kentekenbewijs bevat geen bijzondere vermeldingen waaruit blijkt of het voertuig van binnen of buiten de Europese Unie komt.

De kentekenplaten van wegvoertuigen die behoren tot diplomatieke zendingen, consulaten en hun personeel, alsmede andere organisaties en buitenlandse burgers met diplomatieke status die in Roemenië werkzaam zijn, zijn als volgt samengesteld: CD, CO of TC, gevolgd door het volgnummer, bestaande uit tweemaal een combinatie van drie cijfers.

De kentekenplaat heeft blauwe letters en cijfers op een reflecterende witte achtergrond. Het kentekennummer is vermeld in het kentekenbewijs van het voertuig.

Slowakije

1. In Slowakije ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben indien zij voorzien zijn van een kentekenplaat van een van de volgende speciale reeksen:
 - ☐ een rechthoekige witte kentekenplaat voorzien van een kenteken bestaande uit twee letters en vijf tekens (drie cijfers en twee letters) in zwart, van elkaar gescheiden door middel van een streepje (bv.: BA-858BL). De eerste twee letters geven het district/departement aan. De tweede groep tekens na het streepje kan bestaan uit vijf letters, vier letters gevolgd door een cijfer of drie letters gevolgd door twee cijfers;
 - ☐ gemotoriseerde wegvoertuigen in het verkeer die voorzien zijn van een oud kenteken, nl. ook een witte kentekenplaat met daarop, in zwart, een combinatie van twee of drie letters en vier cijfers, die per twee door een streepje zijn gescheiden (bv.: BA 12-23);
 - ☐ speciale rechthoekige witte kentekenplaten met rode tekens, op twee regels. De eerste regel bestaat uit twee letters die het departement aangeven en de tweede regel bestaat uit de letter M, gevolgd door drie tekens. De letter M kan worden gevolgd door een andere letter. Dergelijke kentekenplaten worden afgegeven

voor nieuwe voertuigen, nieuw gekochte voertuigen of voertuigen die voor testdoeleinden worden gebruikt;

- ☐ speciale rechthoekige gele kentekenplaten met zwarte tekens, op twee regels. De eerste regel bestaat uit twee letters die het departement aangeven en de tweede regel bestaat uit de letter V, gevolgd door drie tekens. De letter V kan worden gevolgd door een andere letter. Dergelijke kentekenplaten worden toegewezen aan voertuigen die zijn ingeschreven met het oog op uitvoer. Rechtsboven bevindt zich het vak met de vervaldatum;
 - ☐ speciale rechthoekige gele kentekenplaten met rode tekens, op twee regels. De eerste regel bestaat uit twee letters die het departement aangeven en de tweede regel bestaat uit de letter H, gevolgd door drie tekens. De letter H kan worden gevolgd door een andere letter. Dergelijke kentekenplaten kunnen worden afgegeven voor historische voertuigen;
 - ☐ speciale rechthoekige witte kentekenplaten met blauwe tekens, op twee regels. De eerste regel bestaat uit twee letters die het departement aangeven en de tweede regel bestaat uit de letter S gevolgd door drie tekens. De letter S kan worden gevolgd door een andere letter. Dergelijke kentekenplaten kunnen worden toegewezen aan sportvoertuigen;
 - ☐ een speciale rechthoekige witte kentekenplaat met groene tekens, op twee regels. De eerste regel bestaat uit de letter C, mogelijk gevolgd door een andere letter, en de tweede regel bestaat uit vijf tekens. Dergelijke kentekenplaten worden verstrekt aan afzonderlijk in Slowakije ingevoerde voertuigen die technisch niet zijn goedgekeurd, of andere voertuigen.
2. Gemotoriseerde wegvoertuigen met een rechthoekige blauwe kentekenplaat met daarop de letters EE of ZZ gevolgd door vijf cijfers in het geel behoren echter tot een corps diplomatique of buitenlandse missies en kunnen al dan niet de douanestatus van Uniegoederen hebben. Hun Uniestatus kan alleen worden nagegaan door de bijbehorende documenten te raadplegen.

Slovenië

In Slovenië ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben als zij zijn voorzien van een rechthoekige kentekenplaat met een alfanumerieke (drie tot zes letters of een combinatie van letters en cijfers) vergunningscode (overeenkomend met regio's) en voor het betrokken voertuig een Sloveens kentekenbewijs is afgegeven.

Spanje

1. De kentekenplaat voor gemotoriseerde wegvoertuigen bestaat uit twee lettergroepen. De eerste groep verwijst naar de regio, bv.: MA — Malaga, M — Madrid; de tweede groep bestaat uit een of twee letters en een reeks cijfers (0000 tot en met 9999) tussen de twee lettergroepen (bv. MA-6555-AT).

Er zijn nog motorvoertuigen met een oud kenteken dat uit een combinatie van één of twee letters en ten hoogste zes cijfers bestaat, zoals M-636.454.

Sinds oktober 2002 bestaat het kenteken van motorvoertuigen uit vier cijfers gevolgd door drie letters, zonder aanduiding van de regio (bv. 4382 BRT).

De in Spanje ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen met kentekens volgens de bovenstaande reeksen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben.

2. In Spanje ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen met een kenteken uit een van de volgende speciale reeksen worden niet geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben:
 - CD, CC;
 - een toeristenkenteken bestaande uit een combinatie van twee cijfergroepen (de eerste uit de serie van 00 tot en met 99, de tweede uit de serie 0000 tot en met 9999) en een of twee letters. Elke groep is van elkaar gescheiden d.m.v. een streepje, bv. 00-M-0000;
 - een toeristenkenteken voorzien van een verticale, 3 cm lange rode streep waarin in het wit de laatste twee cijfers van het betrokken jaar (het ene boven het andere) en de maand in Romeinse cijfers (onder de Arabische cijfers) zijn aangegeven. Bv. 00-M-0000 - 86VI. Het doel van een dergelijke kentekenplaat is de datum vast te stellen waarop de vergunning voor tijdelijk verkeer verstrijkt.

Zweden

In Zweden ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben tenzij zij tijdelijk zijn ingeschreven met het oog op uitvoer (inschrijving voor uitvoer). In deze gevallen zijn de kentekenplaten rood met witte tekens. De datum waarop de tijdelijke inschrijving vervalt (jaar, maand en dag) wordt rechts of links van de platen vermeld. De eigenaar beschikt naast deze kentekenplaat ook over een speciaal besluit waarin het feitelijke type van tijdelijke inschrijving is omschreven.

Andere tijdelijk ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen worden geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben.

Verenigd Koninkrijk (alleen Noord-Ierland)

Overeenkomstig artikel 13 van het IE/Ni-protocol (protocol inzake Ierland/Noord-Ierland) worden in Noord-Ierland ingeschreven gemotoriseerde wegvoertuigen geacht de douanestatus van Uniegoederen te hebben wanneer de kentekenplaat de volgende gegevens bevat en het kentekenbewijs of de certificaten niet de vermeldingen “Customs restriction” of “Customs concession” of “Warning: Customs duty and tax have not been paid on this vehicle” bevat. De kentekenplaat aan de voorkant van het voertuig heeft zwarte tekens op een witte achtergrond. De kentekenplaat aan de achterkant van het voertuig heeft zwarte tekens op een gele achtergrond.

- Noord-Ierland

Drie letters en maximaal vier cijfers, bv. CDZ 1277.

II.8.4 Lijst van bevoegde autoriteiten voor de lijndienst

Voor de meest recente versie van deze lijst klikt u op de volgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

II.8.5 Certificaat ter bevestiging dat geen behandeling heeft plaatsgevonden voor producten van de zeevisserij en uit deze producten verkregen goederen

Reference to the Fishing Trip:			
Vessel Information			
Vessel name:	Radio Callsign:	Register and Page:	

CERTIFICATE OF NON-MANIPULATION

The undersigned Customs Authority hereby certifies that the products of sea-fishing and/or goods obtained from the said products have remained under customs supervision throughout their stay and have undergone no handling other than that necessary for their preservation.

Products of sea-fishing (name and type):

Gross mass (kg):

Goods obtained from products of sea-fishing (kind):

Description of the goods:

Gross mass (kg):

Date of arrival of the products/goods:

Date of departure of the products/goods:

Means of transport used for reconsignment to the customs territory of the Union:

Address of the Customs Authority:

Country or territory:

Date:

Captain of the Fishing Vessel

Signature and Stamp

Customs Authority

Signature and Stamp

Certification of non-manipulation for products of sea-fishing and/or goods obtained from said products transhipped and transported through a country or territory that is not part of the customs territory of the Union (Articles 130 and 133 of Commission Delegated Regulation (EU) 2015/2446 of 28 July 2015 and Article 214 of Commission Implementing Regulation (EU) 2015/2447 of 24 November 2015).

Dit formulier is een extern document en geeft niet noodzakelijkerwijs het standpunt of de mening van de Europese Commissie weer. De Commissie garandeert niet dat dit formulier nauwkeurig en actueel is.

II.8.6 Door Singapore afgegeven certificaat ter bevestiging dat er geen behandeling heeft plaatsgevonden

Original

1. Name & Address of Shipping Agent/ Freight Forwarder		 SINGAPORE CUSTOMS 55 Newton Road #07-01 Revenue House Singapore 307987 Tel : 6355 2000 Fax : 6337 6361 E-mail: customs_cnmcsHQ@customs.gov.sg CERTIFICATE OF NON-MANIPULATION No.	
2. Details of Consignment			
Item(s) Description		Quantity/ Gross Weight	
Country of Origin of Goods		Outward Bill of Lading No./ Air Waybill No.	
Date of Discharge in Singapore		Date of Departure from Singapore	
Country of Final Destination		Outgoing Vessel/ Vehicle/ Flight No.	
3. Declaration by Shipping Agent/Freight Forwarder			
I/We undertake that a) The goods indicated, when transshipped via Singapore, will not undergo operations beyond the following: i. ensuring the preservation of goods in good condition for the purpose of transport or storage; ii. facilitating shipment or transportation; and iii. packaging or presenting goods for sale. b) all information provided for above is true and correct. Authorised Signature: Name: Designation: Date: (company stamp)			
4. Certification by Singapore Customs			
We certify that, to the best of our knowledge, the declaration by the shipping agent/ freight forwarder is true and correct. This Certificate is issued without any prejudice or liability whatsoever on our part arising from any circumstances. Authorised Signature: Name: Designation: Date: (stamp)			

SC-A-009 (Ver 3 – 01/17)

Disclaimer: Dit formulier is een extern document en geeft niet noodzakelijkerwijs het standpunt of de mening van de Europese Commissie weer. De Commissie garandeert niet dat dit formulier nauwkeurig en actueel is.

DEEL III: ZEKERHEIDSTELLING

III.1 Inleiding

Deel III gaat over zekerheidstelling in het kader van het douanevervoer.

Punt III.1.1 bevat de inleiding en verwijzing naar wetteksten betreffende zekerheidstelling voor douanevervoer.

Punt III.1.2 bevat algemene bepalingen over zekerheidstelling voor douanevervoer.

Punt III.1.3 bevat een omschrijving van de zekerheidstelling per aangifte.

Punt III.1.4 bevat een omschrijving van de doorlopende zekerheid en de ontheffing van zekerheidstelling.

Punt III.1.5 is bestemd voor specifieke nationale instructies.

Punt III.1.6 is bestemd voor de douanediens ten.

Punt III.1.7 bevat de bijlagen.

III.1.1 Doel van de zekerheidstelling

Douanerechten en andere heffingen die op goederen van toepassing zijn, worden tijdelijk geschorst wanneer deze goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer worden geplaatst. Om te waarborgen dat rechten en andere heffingen worden betaald wanneer een (douane)schuld ontstaat tijdens een douanevervoer, moet de houder van de regeling zekerheid stellen.

De rechtsgronden voor de zekerheidstelling in het kader van het douanevervoer zijn:

- artikel 10, Overeenkomst;
- artikelen 9-13 en 74-80, aanhangsel I, Overeenkomst;
- bijlage I, aanhangsel I, Overeenkomst;
- bijlagen C1 tot en met C7 van aanhangsel III, Overeenkomst;
- artikelen 89-98, DWU;
- artikelen 82 en 85, GV;
- artikelen 148, 150-152, 154-162, UV;
- bijlagen 32-01, 32-02, 32-03 en 32-06, UV;
- bijlage 72-04, UV.

III.1.2 Vormen van zekerheid

Artikel 11 en artikel 55, punt a), aanhangsel I, Overeenkomst

Artikel 89, lid 5, en artikel 92, lid 1, DWU

De zekerheid kan worden gesteld door het storten van contant geld of door een borg. De zekerheid moet een zekerheid per aangifte zijn, die geldt voor één enkele transactie in het kader van douanevervoer, of een doorlopende zekerheid die verschillende transacties dekt. Een borg kan zekerheid per aangifte stellen door bewijzen van zekerheidstelling af te geven aan de houders van de regeling of door een verbintenis aan te gaan. Het gebruik van een doorlopende zekerheid is een vereenvoudiging van de procedure van zekerheidstelling. Daarom kan een doorlopende zekerheid slechts worden gesteld nadat hiervoor toestemming is verleend.

III.1.3 Ontheffing van zekerheidstelling

Artikel 13, aanhangsel I, Overeenkomst

Artikel 89, leden 7, 8 en 9, DWU

Bij wijze van uitzondering hoeft in de volgende gevallen geen zekerheid te worden gesteld:

- wettelijke ontheffing van zekerheidstelling:
 - voor goederen vervoerd over de Rijn, de Rijnvaartwegen,

*Artikel 24, lid 2,
TDA*

- de Donau of de vaarwegen van de Donau;
- voor goederen vervoerd in een vaste transportinrichting;
- voor goederen die onder de regeling gemeenschappelijk/Unievervoer zijn geplaatst waarbij gebruik wordt gemaakt van de vereenvoudiging inzake het elektronische vervoersdocument voor vervoer door de lucht en over zee (in het laatste geval alleen onder de regeling Uniedouanevervoer);
- in de EU — wanneer het bedrag van de invoerrechten niet hoger is dan de in artikel 3, lid 4, van Verordening (EG) nr. 471/2009 betreffende communautaire statistieken van de buitenlandse handel met derde landen (PB L 152 van 16.6.2009, blz. 23) vastgestelde statistische drempel in waarde voor aangiften;
- in de EU – voor staten, regionale en plaatselijke overheidsinstanties of andere publiekrechtelijke lichamen in verband met de activiteiten die zij als overheid uitoefenen.

De Rijnvaartwegen zijn gedefinieerd in de lijst in bijlage III.7.2. Deze informatie is afkomstig van de douanediens ten van de betrokken landen.

- ontheffing van zekerheidstelling op basis van een nationaal besluit dat uitsluitend van toepassing is voor de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer:

*Artikel 10, lid 2,
punt a),
Overeenkomst*

- op basis van een bilaterale of multilaterale overeenkomst tussen de overeenkomstsluitende partijen voor douanevervoer dat uitsluitend over hun grondgebied plaatsvindt;

*Artikel 10, lid 2,
punt b),
Overeenkomst*

- voor het deel van het douanevervoer tussen het douanekantoor van vertrek en het eerste douanekantoor van doorgang overeenkomstig een besluit van de betrokken overeenkomstsluitende partij.

III.1.4 Geldigheidsgebied

*Artikel 10, lid 1,
Overeenkomst*

In het algemeen kan de zekerheid slechts geldig zijn voor de overeenkomstsluitende partijen die bij het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer betrokken zijn. Bij wijze van uitzondering zijn zekerheden per aangifte in de vorm van een

*Artikel 19, lid 2, en
artikel 21, lid 2,*

storting van contant geld of door middel van bewijzen van zekerheidstelling voor alle overeenkomstsluitende partijen geldig.

Wanneer de zekerheid uitsluitend geldig is voor de bij het douanevervoer betrokken overeenkomstsluitende partijen, is een beperking van het geldigheidsgebied mogelijk. De borg kan de naam van de overeenkomstsluitende partij of partijen, het Vorstendom Andorra of de Republiek San Marino in zijn verbintenis schrappen. De zekerheid is dan geldig in alle overeenkomstsluitende partijen en staten waarvan de naam niet is doorgehaald. Een zekerheid is echter niet geldig voor gemeenschappelijk douanevervoer van en naar Andorra en San Marino, daar de Overeenkomst daarop niet van toepassing is.

In het Uniedouanevervoer is een zekerheid geldig in alle lidstaten en in Andorra en San Marino. Mits de EU, Andorra of San Marino niet zijn doorgehaald in de verbintenis van de borg en de houder van de regeling de voorwaarden voor het gebruik van de zekerheid in acht neemt, mag hij voor Uniedouanevervoer binnen de EU en/of tussen de EU en een van deze staten een zekerheid stellen die is aanvaard of verleend door de bevoegde autoriteiten van een andere overeenkomstsluitende partij dan de EU.

III.1.5 Overzicht van zekerheidstelling

	Zekerheidstelling per aangifte			Doorlopende zekerheidstelling
	Storting van contant geld	Verbintenis van een borg	Bewijs van zekerheid- stelling	
Dekking	enkele transactie	enkele transactie	enkele transactie	verschillende transacties
Gebied	onbeperkt geldig	beperking mogelijk	onbeperkt geldig	beperking mogelijk
Als zekerheid vereist bedrag	100 % van de (douane)- schuld	100 % van de (douane)- schuld	100 % van de (douane)- schuld	100 % 50 % 30 % 0 % van het referentiebedrag

	Zekerheidstelling per aangifte			Doorlopende zekerheidstelling
	Storting van contant geld	Verbintenis van een borg	Bewijs van zekerheidstelling	
Geldigheidsduur certificaat	N.v.t.	N.v.t.	Maximaal één jaar na afgifte	Twee jaar (verlenging met één of twee jaar mogelijk)
Bewijs dat zekerheid is gesteld	Bewijs van storting van contant geld door de houder van de regeling	Verbintenis van de borg (model in bijlage C1, aanhangsel III, Overeenkomst/ bijlage 32-01, UV)	Verbintenis van de borg (model in bijlage C2, aanhangsel III, Overeenkomst/ bijlage 32-02, UV)	Verbintenis van de borg (model in bijlage C4, aanhangsel III, Overeenkomst/ bijlage 32-03, UV)

III.2 Algemene bepalingen

III.2.1 Vereiste van een zekerheid

III.2.1.1 Inleiding

Artikel 10, lid 1, aanhangsel I, Overeenkomst

Het stellen van een zekerheid die toereikend is voor de betaling van eventuele (douane)schulden is een voorwaarde voor het plaatsen van goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer.

Artikel 89, lid 2, DWU

De betaling van eventuele schulden is gewaarborgd wanneer het bedrag van de zekerheid wordt berekend overeenkomstig de desbetreffende bepalingen voor de gebruikte vorm van zekerheid.

III.2.1.2 Weigeringen

Artikel 30, aanhangsel I, Overeenkomst

Wanneer op de aangifte voor douanevervoer geen informatie over een zekerheid wordt verstrekt of wanneer bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure de vereiste akte van borgtocht niet aan het douanekantoor van vertrek wordt voorgelegd, mag de aangifte niet worden aanvaard.

Artikel 89, lid 2, artikel 94, lid 3, en artikel 95, DWU

Wanneer de zekerheid onvoldoende blijkt, mag het kantoor van vertrek de goederen niet vrijgeven voor douanevervoer voordat een aanvullende zekerheid is gesteld, zodat het gehele bedrag van de

(douane)schuld die kan ontstaan, is gedekt.

Het douanekantoor van vertrek moet de vrijgave ook weigeren wanneer, bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure, uit de voorgelegde documenten blijkt dat de zekerheid niet is afgegeven aan de houder van de regeling van het betrokken douanevervoer.

III.2.2 Berekening van het bedrag van de zekerheid

III.2.2.1 Inleiding

Artikel 10, lid 1, aanhangsel I, Overeenkomst Het bedrag van de zekerheid moet zo worden berekend dat het volledige bedrag van de (douane)schuld die kan ontstaan erdoor wordt gedekt.

Artikel 89, lid 2, DWU

III.2.2.2 Berekening

Artikelen 18 en 74, lid 2, aanhangsel I, Overeenkomst Bij de berekening van de zekerheid wordt in het algemeen uitgegaan van de hoogste heffingen die in het land van vertrek op de goederen van toepassing zijn. Er moet rekening worden gehouden met alle douanerechten en andere heffingen, bv. accijnzen en btw, die bij invoer van de goederen van toepassing zijn. Wat de douanerechten betreft, zijn de hoogste tarieven die van de conventionele rechten. Met lagere rechten die eventueel worden toegestaan op grond van bewijsstukken die bij het in het vrije verkeer brengen van de goederen worden overgelegd, bv. preferentiële rechten of rechten in het kader van een contingent, wordt geen rekening gehouden.

Artikelen 148 en 155, UV

De berekening moet gebeuren op basis van de invoerrechten die bij het in het vrije verkeer brengen van toepassing zouden zijn op hetzelfde soort goederen in het land van vertrek. Goederen die in een overeenkomstsluitende partij in het vrije verkeer zijn, moeten worden behandeld als goederen die uit een derde land worden ingevoerd.

Dit is ook het geval wanneer Uniegoederen onder de regeling Uniedouanevervoer worden geplaatst om te worden vervoerd naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer. Bij de berekening van het bedrag van de zekerheid worden deze goederen geacht niet-Uniegoederen te zijn om de eventuele betaling van een (douane)schuld in een andere overeenkomstsluitende partij dan de EU zeker te stellen.

Art. 74, lid 2, aanhangsel I,

De goederen in kwestie moeten worden ingedeeld aan de hand van het douanetarief, maar als dat niet mogelijk of passend is, kan een

<i>Overeenkomst</i>	raming worden gemaakt van het bedrag van de zekerheid. De
<i>Artikel 155, lid 3, UV</i>	zekerheid op basis van die raming moet het volledige bedrag dekken van de (douane)schuld die kan ontstaan. In uitzonderlijke gevallen, wanneer een raming niet mogelijk is, wordt het bedrag van de zekerheid op 10 000 EUR vastgesteld. Dit principe is van toepassing op zowel de doorlopende zekerheid als op de zekerheid per aangifte.

III.2.3 Borg

III.2.3.1 Inleiding

<i>Artikel 12, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	De borg is een derde persoon (natuurlijk persoon of rechtspersoon).
<i>Artikel 94, DWU</i>	De borg en de houder van de regeling mogen niet dezelfde persoon zijn.

III.2.3.2 Plaats van vestiging en goedkeuring

De borg moet gevestigd zijn in de overeenkomstsluitende partij waar de zekerheid wordt gesteld en moet door de bevoegde autoriteiten die de zekerheid verlangen, zijn goedgekeurd.

Die goedkeuring wordt gegeven volgens de geldende bepalingen in het betrokken land. De juridische relatie tussen de borg en de bevoegde autoriteiten wordt dus bepaald door de nationale wetgeving binnen het algemene kader van de wetgeving inzake douanevervoer.

In de EU hoeft de borg niet te zijn goedgekeurd door de douaneautoriteiten, tenzij de borg een kredietinstelling, financiële instelling of verzekeringsmaatschappij is die in de EU overeenkomstig de geldende Unieregelgeving is erkend.

De douaneautoriteiten kunnen weigeren hun goedkeuring te geven aan een borg indien deze naar hun mening niet alle waarborgen biedt dat het bedrag van de (douane)schuld binnen de gestelde termijn zal worden betaald.

Een borg moet in elk land waarin zijn/haar zekerheid geldig is een woonplaats kiezen of, wanneer de wetgeving van een land niet in een gekozen woonplaats voorziet, een lasthebber aanwijzen. De gekozen woonplaats is een bedrijfszetel, geregistreerd overeenkomstig de wetgeving van het betrokken land, waar de bevoegde autoriteiten alle formaliteiten en procedures in verband met de borg rechtsgeldig kunnen afhandelen. De lasthebber is een door de borg aangewezen

natuurlijk persoon of rechtspersoon.

Zo wordt gegarandeerd dat in elk land waar een (douane)schuld kan ontstaan in verband met onder de regeling douanevervoer geplaatste goederen, op aantoonbare wijze schriftelijke mededelingen aan de borg kunnen worden gedaan en gerechtelijke procedures waarbij deze betrokken is, kunnen worden gevoerd.

HANDEL

1) De borg moet zich er schriftelijk toe verbinden het bedrag van de (douane)schuld te betalen.

2) De borg verbindt zich ertoe zijn/haar gekozen woonplaats niet te wijzigen zonder dat hij eerst de bijlage bij de verbintenis met zijn/haar nieuwe woonplaats heeft ingediend bij het douanekantoor van zekerheidstelling.

III.2.3.3 Aansprakelijkheid

*Artikel 117,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 94,
DWU*

Artikel 85, GV

De aansprakelijkheid van de borg is afhankelijk van de aanvaarding van zijn/haar verbintenis door het douanekantoor van zekerheidstelling. Deze gaat in op de dag waarop het douanekantoor van vertrek de goederen die door de zekerheid worden gedekt, vrijgeeft voor de regeling douanevervoer.

De aansprakelijkheid van de borg is beperkt tot het maximumbedrag dat in de verbintenis van de borg is vermeld. De borg kan niet aansprakelijk worden gesteld voor hogere bedragen.

Wanneer de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer niet is aangezuiverd, moeten de douaneautoriteiten van het land van vertrek de borg binnen negen maanden na de datum waarop de goederen bij het kantoor van bestemming zijn aangebracht, in kennis stellen van de niet-aanzuivering van de regeling.

Wanneer de regeling na die negen maanden nog altijd niet is aangezuiverd, moeten de douaneautoriteiten van het land van vertrek de borg binnen drie jaar na de datum van aanvaarding van de aangifte voor douanevervoer, ervan in kennis stellen dat hij/zij verplicht is of kan worden de (douane)schuld te betalen. Hierbij moeten het MRN en de datum van de aangifte voor douanevervoer, de naam van het douanekantoor van vertrek, de naam van de houder

van de regeling en het bedrag in kwestie worden vermeld.

De borg is van zijn/haar verplichtingen ontslagen wanneer een van deze kennisgevingen hem/haar niet binnen de voorgeschreven termijnen is gedaan. Wanneer echter een van deze twee kennisgevingen is verzonden, wordt de borg van de invordering van de schuld of van de aanzuivering van de regeling in kennis gesteld.

III.2.3.4 Intrekking van de goedkeuring van de borg of van de verbintenis en opzegging van de verbintenis

*Artikel 23,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 93, DWU

Artikel 82, GV

Het douanekantoor van zekerheidstelling kan de goedkeuring van de borg of de goedkeuring van de verbintenis van een borg te allen tijde intrekken. Dat douanekantoor moet de borg en de houder van de regeling in kennis stellen van de intrekking. De intrekking wordt van kracht op de 16e dag na de datum waarop de beschikking tot intrekking door de borg is ontvangen of wordt geacht te zijn ontvangen.

Tenzij de douaneautoriteiten hebben geëist dat de gekozen vorm van zekerheid gedurende een bepaalde periode gehandhaafd blijft, kan een borg zijn/haar verbintenis te allen tijde opzeggen. De borg moet het douanekantoor van zekerheidstelling in kennis stellen van de opzegging.

De opzegging heeft geen gevolgen voor goederen die op het tijdstip waarop de opzegging van kracht wordt, op grond van de opgezegde verbintenis reeds onder een regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer zijn geplaatst en dat nog steeds zijn.

De opzegging van de verbintenis door de borg wordt van kracht op de 16e dag na de datum waarop de opzegging door de borg is meegedeeld aan het douanekantoor van zekerheidstelling.

Wanneer de verbintenis van de borg wordt ingetrokken of opgezegd, behoudt het douanekantoor van zekerheidstelling de verbintenis van de borg gedurende ten minste negen maanden, tenzij de (douane)schuld niet meer bestaat of niet meer kan ontstaan, of de borg in kennis is gesteld van de invordering van de (douane)schuld of de aanzuivering van de regeling.

Wanneer de borg in kennis is gesteld van het feit dat een verrichting onder de regeling douanevervoer niet is aangezuiverd, behoudt het douanekantoor van zekerheidstelling de verbintenis op grond van de informatie die het heeft ontvangen totdat de invordering of de

aanzuivering is voltooid, of, indien van toepassing, totdat de borg van zijn/haar verplichtingen is ontslagen.

De douaneautoriteiten van het land dat verantwoordelijk is voor het betrokken douanekantoor van zekerheidstelling moeten de gegevens met betrekking tot iedere intrekking of opzegging van een zekerheid en de datum waarop deze van kracht wordt in het elektronische systeem invoeren.

III.3 Zekerheidstelling per aangifte

III.3.1 Storting van contant geld

III.3.1.1 Inleiding

*Artikel 19,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Een zekerheid in de vorm van een storting van contant geld kan bij het douanekantoor van vertrek worden gesteld overeenkomstig de geldende voorschriften in het land van vertrek en dit bedrag wordt terugbetaald wanneer de regeling is aangezuiverd.

*Artikel 92, lid 1,
punt a), DWU*

Artikel 150, UV

III.3.1.2 Terugbetaling

In het algemeen is het douanekantoor van vertrek verantwoordelijk voor de terugbetaling. Dit douanekantoor moet de houder van de regeling, op het tijdstip dat deze een zekerheid stelt in de vorm van een storting van contant geld of van een gelijkwaardig betaalmiddel, meedelen dat de zekerheid wordt terugbetaald, en hem/haar vragen op welke wijze hij wenst te worden terugbetaald. Indien de houder van de regeling wenst dat het geld wordt overgeschreven, moet het douanekantoor van vertrek zijn/haar bankgegevens noteren en hem/haar laten weten dat de kosten van de overschrijving voor hem/haar zijn.

Zekerheidstelling in de vorm van een storting van contant geld geeft geen recht op betaling van interesten door de douaneautoriteiten.

III.3.2 Zekerheid per aangifte in de vorm van een verbintenis van een borg

*Artikel 20,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Een verbintenis van een borg die dient als zekerheid per aangifte, wordt voorgelegd aan en goedgekeurd door het douanekantoor van zekerheidstelling. Dit kantoor registreert de verbintenis vervolgens in het zekerheidsbeheersysteem (Guarantee Management System of

*Artikel 92,
DWU*

GMS). Het GSM is gekoppeld aan het NCTS.

*Artikelen 152 en
154, UV*

Voor iedere verbintenis deelt het douanekantoor van zekerheidstelling de houder van de regeling de volgende gegevens mee:

- een zekerheidsreferentienummer (Guarantee Reference Number of GRN);
- een toegangscode die betrekking heeft op het GRN.

De houder van de regeling mag die toegangscode niet wijzigen.

Wanneer een douaneaangifte wordt ingediend, moet daarop een GRN en de overeenkomstige toegangscode worden vermeld. Het douanekantoor van vertrek moet het bestaan en de geldigheid van de zekerheid in het systeem controleren.

Bij een bedrijfscontinuïteitsprocedure moet de verbintenis van de borg aan het douanekantoor van vertrek worden voorgelegd. Wanneer het douanekantoor van zekerheidstelling niet het douanekantoor van vertrek is en daarom een kopie van de verbintenis van de borg heeft behouden, moet het douanekantoor van vertrek het douanekantoor van zekerheidstelling meedelen wanneer het de originele verbintenis heeft teruggezonden aan de houder van de regeling.

Bijlage C1, aanhangsel III, Overeenkomst/bijlage 32-01, UV, bevat het model voor de verbintenis. Wanneer dit echter volgens de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of de gebruiken vereist is, kan een land toestaan dat de verbintenis in een andere vorm wordt opgesteld, mits deze dezelfde rechtsgevolgen heeft als de verbintenis in het formulier dat is weergegeven in bijlage C1 of bijlage 32-01.

III.3.3 Zekerheid per aangifte in de vorm van bewijzen van zekerheidstelling (TC32)

III.3.3.1 Aansprakelijkheid en goedkeuring

*Artikel 21,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Een verbintenis van een borg die dient als zekerheid per aangifte in de vorm van bewijzen van zekerheidstelling (TC32), wordt voorgelegd aan en goedgekeurd door het douanekantoor van zekerheidstelling. Deze verbintenis wordt gedurende de geldigheidsduur ervan bewaard door dat douanekantoor. Daarnaast moeten de verbintenis en de bewijzen van zekerheidstelling door dat

*Artikelen 160 en
161, UV*

douanekantoor in het GMS worden geregistreerd.

De verbintenis bevat geen maximumbedrag voor de aansprakelijkheid van de borg. Het douanekantoor van zekerheidstelling dient erop toe te zien dat de borg voldoende financiële middelen heeft om de (douane)schulden die kunnen ontstaan, te kunnen betalen. Het douanekantoor kan met name overwegen om het aantal bewijzen van zekerheidstelling dat door een bepaalde borg wordt afgegeven, te beperken.

Bijlage C2, aanhangsel III, Overeenkomst/bijlage 32-02, UV, bevat het model voor de verbintenis. Wanneer dit echter volgens de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of de gebruiken vereist is, kan een land toestaan dat de verbintenis in een andere vorm wordt opgesteld, mits deze dezelfde rechtsgevolgen heeft als de verbintenis in het formulier dat is weergegeven in bijlage C2 of bijlage 32-02.

III.3.3.2 Kennisgeving

Elk land moet de Europese Commissie de namen en adressen meedelen van de borgen die zekerheid per aangifte mogen stellen in de vorm van bewijzen van zekerheidstelling.

Bijlage III.7.1 bevat een lijst van aanvaarde borgen.

Bij intrekking of opzegging van de aanvaarding moet het land waaronder het kantoor van zekerheidstelling ressorteert, dit onmiddellijk meedelen aan de Commissie met vermelding van de datum waarop de intrekking of opzegging van kracht wordt.

De Commissie deelt dit aan de andere landen mee.

III.3.3.3 Bewijs van zekerheidstelling (TC32)

Bewijzen van zekerheidstelling worden opgesteld door een borg en afgegeven aan personen die voornemens zijn als houder van de regeling op te treden. De borg kan een bewijs voorzien van een stam en in voorkomend geval van een reçu.

Het feit dat de handtekening van de houder van de regeling op het bewijs ontbreekt, maakt dit niet ongeldig. Ook hoeft de handtekening van de borg niet met de hand op het bewijs te worden aangebracht.

Elk bewijs van zekerheidstelling dekt een bedrag van 10 000 EUR

waarvoor de borg aansprakelijk is. De geldigheidsduur van een bewijs is één jaar na de datum van afgifte.

Elk bewijs van zekerheidstelling moet in het GMS worden geregistreerd en voor ieder bewijs deelt het douanekantoor van zekerheidstelling de houder van de regeling de volgende gegevens mee:

- een GRN;
- een toegangscode die betrekking heeft op het GRN.

De houder van de regeling mag die toegangscode niet wijzigen.

Wanneer een douaneaangifte wordt ingediend, moet daarop een GRN en een toegangscode voor elk bewijs worden vermeld. Het douanekantoor van vertrek moet het bestaan en de geldigheid van de zekerheid in het systeem controleren.

Een aangever dient bij het douanekantoor van vertrek het aantal bewijzen van zekerheidstelling in (die elk overeenstemmen met het bedrag van 10 000 EUR), dat vereist is om het bedrag van de (douane)schuld die kan ontstaan te dekken. Als de (douane)schuld bijvoorbeeld 8 000 EUR bedraagt, is één bewijs voldoende, maar voor een (douane)schuld van 33 000 EUR zijn vier bewijzen nodig.

Bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure moet(en) het bewijs (de bewijzen) van zekerheidstelling aan het douanekantoor van vertrek worden voorgelegd en door dat kantoor worden bewaard.

Bijlage C3, aanhangsel III, Overeenkomst/bijlage 32-06, UV, bevat het model voor het bewijs van zekerheidstelling.

HANDEL

De borg vermeldt op het bewijs van zekerheidstelling TC32 de datum tot wanneer het bewijs geldig is. Dit kan niet later zijn dan één jaar na de datum van afgifte.

III.4 Doorlopende zekerheidstelling en ontheffing van zekerheidstelling

III.4.1 Algemene bepalingen

III.4.1.1 Inleiding

Artikel 55, punt a, aanhangsel I, Overeenkomst Het gebruik van een doorlopende zekerheid of een doorlopende zekerheid voor een verminderd bedrag, met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling, is een vereenvoudiging waarvoor vergunning moet worden verleend. Hiertoe moet de aanvrager een aanvraag indienen en moet de bevoegde autoriteit vergunning verlenen.

Artikelen 89, lid 5, en artikel 95, DWU

Artikel 84, GV

III.4.1.2 Algemene bepalingen

De aanvrager moet voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in de artikelen 57 en 75, aanhangsel I, Overeenkomst/artikel 95, DWU, en artikel 84, GV (zie de delen VI.2.1 en VI.3.1 voor meer informatie).

III.4.1.3 Berekening van het referentiebedrag

Artikel 74, aanhangsel I, Overeenkomst Het gebruik van een doorlopende zekerheid of een doorlopende zekerheid voor een verminderd bedrag, met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling, kan binnen de grenzen van een bepaald bedrag (het referentiebedrag) worden toegestaan. Om de financiële belangen van de overeenkomstsluitende partijen te beschermen en aan de behoeften van de houder van de regeling te voldoen, moet het referentiebedrag met de grootste nauwkeurigheid worden berekend.

Artikel 155, UV

Het referentiebedrag komt overeen met het bedrag van de (douane)schuld dat in verband met elk gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer waarvoor de zekerheid wordt gesteld, verschuldigd kan worden in de periode tussen het plaatsen van de goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer en het tijdstip waarop deze regeling wordt aangezuiverd. Die periode moet de douanevervoeractiviteiten van de houder van de regeling bestrijken. Bij de berekening van het referentiebedrag moet ook rekening worden gehouden met het vervoer van goederen tijdens piekperiodes of van goederen die gewoonlijk niet onder de regeling douanevervoer worden geplaatst, om zo alle mogelijke uitkomsten

te dekken.

Voor deze berekening worden de hoogste tarieven voor de (douane)schuld die van toepassing zijn op goederen van dezelfde soort in het land van het douanekantoor van zekerheidstelling in aanmerking genomen.

Het douanekantoor van zekerheidstelling stelt het referentiebedrag vast in samenwerking met de houder van de regeling op basis van de informatie over de goederen die in de voorgaande twaalf maanden onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer zijn geplaatst, en op basis van een raming van de omvang van de voorgenomen handelingen. In overleg met de aanvrager kan het douanekantoor van zekerheidstelling het referentiebedrag ramen door de bedragen naar boven af te ronden om het vereiste bedrag te dekken. Wanneer deze informatie niet beschikbaar is, wordt dat bedrag op 10 000 EUR voor iedere transactie in het kader van douanevervoer vastgesteld.

Het douanekantoor van zekerheidstelling onderzoekt het referentiebedrag op eigen initiatief of op verzoek van de houder van de regeling, en past dit bedrag zo nodig aan.

III.4.1.4 Bedrag van de zekerheid

Het referentiebedrag van de doorlopende zekerheid is gelijk aan het maximumbedrag dat is vermeld in de verbintenis van de borg die door de aanvrager aan het douanekantoor van zekerheidstelling ter aanvaarding is voorgelegd.

III.4.1.5 Certificaat van zekerheid

*Artikel 79,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Bijlage 72-04,
UV*

De bevoegde autoriteiten moeten aan de houder van de regeling een certificaat (certificaat van doorlopende zekerheidstelling TC31 en certificaat van ontheffing van zekerheidstelling TC33) afgeven. Om misbruik van de certificaten en de zekerheid te voorkomen, moeten de bevoegde autoriteiten slechts in gerechtvaardigde gevallen meerdere certificaten afgeven, en dan uitsluitend zoveel als de houder van de regeling kan verantwoorden (bijvoorbeeld wanneer hij regelmatig bij verschillende douanekantoren aangiften voor douanevervoer indient).

Een certificaat van doorlopende zekerheidstelling en een certificaat

van ontheffing van zekerheidstelling worden alleen voorgelegd bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure.

In bijlagen C5 en C6, aanhangsel III, Overeenkomst/hoofdstukken VI en VII, bijlage 72-04, UV, zijn modellen van de certificaten opgenomen.

De certificaten zijn twee jaar geldig maar kunnen voor nog eens twee jaar worden verlengd (bijlage 72-04, UV, 19.3).

III.4.1.6 Verplichtingen van de houder van de regeling en herziening van het referentiebedrag

Artikel 74, leden 5 en 6, aanhangsel I, Overeenkomst

De houder van de regeling moet ervoor zorgen dat het verschuldigde of mogelijk verschuldigde bedrag het referentiebedrag niet overschrijdt.

Artikelen 156 en 157, UV

Het toezicht op het referentiebedrag wordt door middel van de systemen GMS en NCTS voor elk gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer gewaarborgd wanneer de goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer worden geplaatst.

Bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure moeten de bevoegde autoriteiten in de vergunning aangeven op welke wijze toezicht wordt gehouden. Zij kunnen voorstellen van de houder van de regeling betreffende de wijze van toezicht in overweging nemen. In ieder geval moet de wijze van toezicht de houder van de regeling in staat stellen na te gaan of het referentiebedrag niet wordt overschreden door het douanevervoer waarvoor hij de zekerheid wil gebruiken.

In dit verband kunnen de bevoegde autoriteiten met name eisen dat de houder van de regeling een administratie voert van elke aangifte voor douanevervoer die hij heeft ingediend in het kader van de bedrijfscontinuïteitsprocedure, en van het berekende of geraamde bedrag van de rechten en andere heffingen. De houder kan met name nagaan of het referentiebedrag niet wordt overschreden door hiervan het bedrag van elk douanevervoer af te trekken op het moment dat de goederen onder de regeling douanevervoer worden geplaatst. Daarna voegt hij het bedrag weer aan het referentiebedrag toe op het moment dat hij verneemt dat de regeling douanevervoer

is beëindigd. De houder van de regeling kan ervan uitgaan dat het douanevervoer is beëindigd op de dag dat de goederen bij het douanekantoor van bestemming moeten worden aangebracht. De houder dient achteraf een wijziging aan te brengen in zijn/haar administratie indien hij verneemt dat de regeling douanevervoer niet is aangezuiverd of werd beëindigd na het verstrijken van de door het douanekantoor van vertrek vastgestelde termijn.

Wanneer de houder van de regeling vaststelt dat het referentiebedrag zou kunnen worden overschreden, moet hij de nodige maatregelen nemen die zich ten aanzien van de vergunning opdringen en daarbij rekening houden met toekomstige douanevervoeren.

Indien de houder van de regeling het douanekantoor van zekerheidstelling bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure niet in kennis stelt van de overschrijding van het referentiebedrag, kan de vergunning worden ingetrokken.

III.4.1.7 Gebruik van de doorlopende zekerheid

Artikel 76, aanhangsel I, Overeenkomst Een verbintenis van een borg die dient als doorlopende zekerheid, wordt voorgelegd aan en goedgekeurd door het douanekantoor van zekerheidstelling. Dat douanekantoor moet deze verbintenissen in het GMS-systeem registreren.

Artikel 154, UV

Voor iedere verbintenis deelt het douanekantoor van zekerheidstelling de houder van de regeling de volgende gegevens mee:

- een GRN;
- een toegangscode die betrekking heeft op het GRN.

Op verzoek van de houder van de regeling wijst het douanekantoor van zekerheidstelling aan deze zekerheid één of meer aanvullende toegangscode toe die door deze persoon of zijn/haar vertegenwoordigers kan of kunnen worden gebruikt.

Wanneer een douaneaangifte wordt ingediend, moeten daarop een GRN en de overeenkomstige toegangscode worden vermeld. Het douanekantoor van vertrek moet het bestaan en de geldigheid van de zekerheid in het systeem controleren.

In het geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure moet een certificaat van doorlopende zekerheidstelling of een certificaat van ontheffing van zekerheidstelling worden voorgelegd (zie punt III.4.1.5 voor meer informatie).

Bijlage C4, aanhangsel III, Overeenkomst/bijlage 32-03, UV, bevat het model voor de verbintenis van de borg. Wanneer dit echter volgens de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of de gebruiken vereist is, kan een land toestaan dat de verbintenis in een andere vorm wordt opgesteld, mits deze dezelfde rechtsgevolgen heeft als de verbintenis in het formulier dat is weergegeven in bijlage C4 of bijlage 32-03.

III.4.1.8 Tijdelijk verbod op doorlopende zekerheidstelling

*Artikel 77,
aanhangsel I,
Overeenkomst
Bijlage I,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

In de volgende gevallen kan een tijdelijk verbod worden uitgevaardigd voor doorlopende zekerheidstelling of doorlopende zekerheidstelling voor een verminderd bedrag, met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling:

- in bijzondere omstandigheden;
- ten aanzien van goederen waarmee in het kader van de doorlopende zekerheid op grote schaal blijkt te zijn gefraudeerd.

Artikel 96, DWU

Voor de regeling Uniedouanevervoer wordt het verbod opgelegd bij besluit van de Commissie en voor de regeling gemeenschappelijk douanevervoer door de Gemengde Commissie EU/EVA.

Onder “**bijzondere omstandigheden**” wordt een situatie verstaan waarin is vastgesteld dat de betaling binnen de gestelde termijn van de (douane)schuld die door de onttrekking van bepaalde soorten goederen aan de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer is ontstaan niet langer is gewaarborgd door de doorlopende zekerheidstelling of doorlopende zekerheidstelling voor een verminderd bedrag, met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling. In veel gevallen waren hier meerdere houders van de regeling bij betrokken, waardoor de goede werking van de regeling in gevaar kwam.

Onder “**fraude op grote schaal**” wordt een situatie verstaan waarin is vastgesteld dat de betaling binnen de gestelde termijn van de (douane)schuld die door de onttrekking van bepaalde goederen aan de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer is ontstaan, niet langer kan worden gewaarborgd door de doorlopende zekerheidstelling of doorlopende zekerheidstelling voor een verminderd bedrag, met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling. In dit geval moet rekening worden gehouden met de hoeveelheid goederen die aan de regeling is onttrokken en de omstandigheden waarin dit is gebeurd, met name wanneer deze het gevolg zijn van de activiteiten van internationale misdaadorganisaties.

III.4.1.8.1 Zekerheidstelling per aangifte voor meervoudig gebruik – alleen voor landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer

*Bijlage I,
aanhangsel I,
Overeenkomst
Bijlage A2,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

Bij een tijdelijk verbod op doorlopende zekerheidstelling (met inbegrip van zekerheidstelling voor een verminderd bedrag en ontheffing van zekerheidstelling) kunnen de houders van een vergunning voor doorlopende zekerheidstelling op verzoek een zekerheid per aangifte voor meervoudig gebruik stellen, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- voor de zekerheid per aangifte moet een bijzondere akte van borgtocht worden opgesteld die slechts betrekking heeft op de in het verbod genoemde goederen;
- deze zekerheid per aangifte kan alleen bij het in de akte van borgtocht vermelde douanekantoor van vertrek worden gebruikt;
- zij kan voor verschillende, gelijktijdige of opeenvolgende, douanevervoertransacties worden gebruikt, mits het totaalbedrag waarvoor de regeling nog niet is aangezuiverd het bedrag van de zekerheid per aangifte niet overschrijdt. In dat geval kent het douanekantoor van zekerheidstelling aan de houder van de regeling één initiële toegangscode voor de zekerheid toe. De houder van de regeling kan aan deze zekerheid één of meer toegangscode toekennen die door hem/haar of door zijn/haar vertegenwoordigers kan of kunnen worden gebruikt;
- telkens wanneer een door deze zekerheid per aangifte gedekte transactie in het kader van douanevervoer wordt aangezuiverd, wordt het desbetreffende bedrag vrijgegeven en kan dit vervolgens opnieuw worden gebruikt, binnen de grenzen van het bedrag van de zekerheid, om een andere transactie te dekken.

Zekerheidstelling per aangifte voor meervoudig gebruik is uitsluitend van toepassing op transacties in het kader van gemeenschappelijk douanevervoer die van start zijn gegaan in de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, bij het douanekantoor van vertrek of een toegelaten afzender. Er kan geen gebruik van worden gemaakt voor transacties in het kader van Uniedouanevervoer die van start zijn gegaan in de EU.

In de aangifte voor douanevervoer moet als code voor de zekerheidstelling “9” worden vermeld. Deze code bestaat niet in de EU-wetgeving.

III.4.1.8.2 Uitzonderingen op het tijdelijke verbod op doorlopende zekerheidstelling of doorlopende zekerheidstelling voor een verminderd bedrag (met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling)

Ondanks het tijdelijke verbod op doorlopende zekerheidstelling of doorlopende zekerheidstelling voor een verminderd bedrag (met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling) kan aan de houder van de regeling toch toestemming worden verleend om een doorlopende zekerheid te gebruiken indien hij aan de volgende criteria voldoet:

- hij/zij kan aantonen dat voor de goederen in kwestie in het kader van door hem/haar verricht gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer geen (douane)schuld is ontstaan in de twee jaar voorafgaand aan het verbod; wanneer tijdens deze periode wel (douane)schulden zijn ontstaan, dat deze door de schuldena(a)r(en) of borg binnen de gestelde termijn volledig zijn voldaan;
- hij/zij toont aan zijn/haar handelingen en de goederenstroom goed onder controle te hebben dankzij een handels- en vervoersadministratie die passende douanecontroles mogelijk maakt;
- zijn/haar financiële solvabiliteit wordt geacht aangetoond te zijn als hij een goede financiële positie heeft die hem/haar in staat stelt aan zijn/haar verplichtingen te voldoen, waarbij naar behoren wordt gelet op de kenmerken van het type zakelijke activiteiten in kwestie.

Dit uitzonderlijke gebruik van de doorlopende zekerheidstelling betreft zowel het gemeenschappelijk als het Uniedouanevervoer.

In het geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure moet in vak 8 van het certificaat van zekerheidstelling TC31 de volgende vermelding worden aangebracht: “GEBRUIK ONBEPERKT – 99209”. De verschillende taalversies voor deze vermelding zijn te vinden in bijlage B6, aanhangsel III, Overeenkomst/aanhangsel D1, bijlage 9, GOV.

III.4.1.9 Opzegging en intrekking van de vergunning

*Artikel 80,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikelen 27 en 28,
DWU*

Wanneer een vergunning wordt opgezegd of ingetrokken, mogen eerder afgegeven certificaten niet worden gebruikt om goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen. Deze certificaten moeten door de houder van de regeling onmiddellijk worden ingeleverd bij het douanekantoor van zekerheidstelling.

Het land waaronder het douanekantoor van zekerheidstelling ressorteert, moet de Commissie de gegevens meedelen ter identificatie van de nog geldige certificaten die niet zijn ingeleverd.

De Commissie deelt dit aan de andere landen mee.

Zie punt VI.2.3 voor meer informatie.

III.4.2 Vermindering van het bedrag van de zekerheid en ontheffing van zekerheidstelling

III.4.2.1 Inleiding

Het maximumbedrag van de zekerheid, dat in beginsel gelijk is aan het referentiebedrag, kan worden verminderd mits de houder van de regeling aan bepaalde voorwaarden inzake betrouwbaarheid voldoet. Het bedrag kan worden verminderd tot 50 % of 30 % van het referentiebedrag of er kan ontheffing van zekerheidstelling worden verleend.

III.4.2.2 Voorwaarden voor vermindering

Zie punt VI.3.1 voor meer informatie.

III.5 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

III.6 Voor de douane bestemd deel

III.7 Bijlagen

III.7.1 Organisaties (borgen) die bewijzen van zekerheidstelling per aangifte (TC32) mogen afgeven

Voor de meest recente versie van deze lijst klikt u op de volgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

III.7.2 Lijst van binnenwateren

België	a) Kanaal van Terneuzen b) De Schelde stroomafwaarts tot Antwerpen c) De verbindingskanalen tussen Smeermaas of Petit-Lanaye en Luik d) Het nieuwe Schelde-Rijnkanaal vanaf de haven van Antwerpen tot de Krammer in Nederland via de Oosterschelde, de Eendracht, de Slaakdam en de Prins Hendrikpolder e) Albertkanaal f) Kanaal van Willebroek
Duitsland	Alle met de Rijn verbonden waterwegen, inclusief het Main-Donaukanaal, exclusief de Donau en de waterwegen van de Donau
Frankrijk	a) Het grote Elzaskanaal b) De Moezel tussen Apach en Neuves-Maisons c) De kanaalvakken van Marckolsheim, Rhinau, Gerstheim, Straatsburg en Gamsheim die zich op de Franse oever van de Rijn bevinden tussen Kembs en Vogelgrun
Luxemburg	Het gekanaliseerde gedeelte van de Moezel tussen de sluis van Apach-Schengen tot Wasserbillig
Nederland	1. Eigenlijke Rijnvaartwegen: a) De verbinding Lobith - Amsterdam: – Rijn, Waal, Amsterdam-Rijnkanaal b) De verbinding Lobith - Havengebied Rotterdam: – Rijn, Waal, Merwede, Noord, Nieuwe Maas, Nieuwe Waterweg – Rijn, Lek, Nieuwe Maas, Nieuwe Waterweg c) De verbinding Lobith - Dordrecht - Hansweert -

	Antwerpen: Rijn, Waal, Merwede, Dordtse Kil of Nieuwe Merwede, Hollands Diep, Volkerak, Krammer, Zijpe, Mastgat, Keeten, Oosterschelde, Kanaal door Zuid-Beveland, Westerschelde, Schelde d) De verbinding Lobith - Dordrecht - Hansweert - Gent: Rijn, Waal, Merwede, Dordtse Kil of Nieuwe Merwede, Hollands Diep, Volkerak, Krammer, Zijpe, Mastgat, Keeten, Oosterschelde, Kanaal door Zuid-Beveland, Westerschelde, Kanaal van Terneuzen e) De verbinding Lobith - De Kempen - Smeermaas of St. Pieter: alle gebruikelijke waterwegen tussen deze plaatsen en de verbindingen met de volgende waterwegen: Rijn, Waal, Julianakanaal, Dieze, Zuid-Willemsvaart, Kanaal Wessem-Nederweert. 2. De volgende vaartuigen worden geacht de Rijnvaartwegen te volgen: – schepen afkomstig van de Rijn en op weg naar Antwerpen of Gent; of – schepen afkomstig uit Antwerpen of Gent en die Nederland via de Rijn moeten verlaten, indien zij via de Rotterdamse haven varen om aldaar goederen in doorvoer over te laden die door een Rijnvaartmanifest zijn gedekt of om aldaar goederen te laden die Nederland via de Rijnvaartwegen die naar Antwerpen of Gent leiden of via de Rijn moeten verlaten. 3. In de praktijk wordt de waterweg die sinds 1975 bestaat en die naar Antwerpen leidt via de sluizen van het Kreekrak eveneens als Rijnvaartweg beschouwd.
Zwitserland	De Rijn tot Bazel

DEEL IV: STANDAARDREGELING DOUANEVERVOER MET GEBRUIKMAKING VAN HET NCTS (NEW COMPUTERISED TRANSIT SYSTEM)

In dit deel wordt de standaardprocedure voor douanevervoer met het nieuw geautomatiseerd systeem voor douanevervoer (NCTS) beschreven.

Opmerking: in deel V wordt de bedrijfscontinuïteitsprocedure beschreven die wordt gevolgd wanneer het NCTS niet kan worden gebruikt.

Hoofdstuk IV.1 heeft betrekking op de standaardprocedure voor de aangifte voor douanevervoer.

Hoofdstuk IV.2 heeft betrekking op de formaliteiten bij het douanekantoor van vertrek.

Hoofdstuk IV.3 heeft betrekking op de formaliteiten en op voorvallen tijdens het vervoer.

Hoofdstuk IV.4 heeft betrekking op de formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming.

Hoofdstuk IV.5 heeft betrekking op Andorra, San Marino en de gebieden met een bijzonder fiscaal regime.

Opmerking:

Deze tekst komt niet in de plaats van handleidingen of technische instructies inzake het gebruik van technische toepassingen en software binnen het NCTS (FTSS + DDNTA).

HOOFDSTUK 1 – STANDAARDAANGIFTE VOOR DOUANEVERVOER

IV.1.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de standaardprocedure voor douanevervoer met gebruik van het NCTS besproken.

Punt IV.1.2 bevat de algemene theorie en de wetgeving betreffende de standaardprocedure voor douanevervoer.

Punt IV.1.3 beschrijft het gebruik van het NCTS.

Punt IV.1.4 heeft betrekking op het laden van de goederen en het invullen van de aangifte voor douanevervoer.

Punt IV.1.5 heeft betrekking op specifieke situaties.

Punt IV.1.6 heeft betrekking op uitzonderingen op de algemene regels.

Punt IV.1.7 is bestemd voor specifieke nationale voorschriften.

Punt IV.1.8 is bestemd voor de douanedienssten.

Punt IV.1.9 bevat de bijlage bij hoofdstuk 1.

IV.1.2 Algemene theorie en wetgeving

De rechtsgronden zijn:

- artikel 3, punten c), d) en e), van aanhangsel I van de Overeenkomst;
- titel I, aanhangsel III van de Overeenkomst;
- bijlage A1 en A2; aanhangsel III van de Overeenkomst;
- artikel 5, punt 12, en artikel 6, lid 1, en de artikelen 158, 162, 163 en 170 tot en met 174, DWU;
- artikelen 143 en 148, GV;
- artikelen 294 en 296, UV;
- aanhangsels D1, D2, F1, F2, G1 en G2, bijlage 9, GOV.

IV.1.3 NCTS

IV.1.3.1 Opzet van het NCTS

Het NCTS is een geautomatiseerd systeem voor douanevervoer voor de uitwisseling van elektronische berichten. Deze berichten vervangen de verschillende papieren documenten en bepaalde formaliteiten van het oude systeem voor douanevervoer.

De berichten worden elektronisch uitgewisseld op drie niveaus:

- tussen de marktdeelnemers en de douane (extern domein);
- tussen de douanekantoren van een bepaald land (nationaal domein);
- tussen de nationale douanediens ten onderling en tussen de nationale douanediens ten en de Commissie (gemeenschappelijk domein).

De belangrijkste onderdelen van en berichten in het kader van het NCTS zijn:

- de aangifte voor douanevervoer, die in elektronische vorm wordt gedaan (bericht “Aangiftegegevens” (IE015));
- het masterreferentienummer (MRN), een uniek registratienummer dat door de bevoegde autoriteit aan een aangifte voor douanevervoer wordt toegewezen en op het begeleidingsdocument douanevervoer (TAD)/begeleidingsdocument douanevervoer/veiligheid (TSAD) en de lijst van artikelen (LoI)/lijst van artikelen douanevervoer/veiligheid (TSLoI) wordt afgedrukt om een douanevervoer te identificeren;
- het TAD/TSAD, dat wordt afgedrukt in het douanekantoor van vertrek of in de ruimten van het betrokken bedrijf zodra de goederen zijn vrijgegeven voor douanevervoer, en dat van vertrek tot bestemming bij de goederen blijft;
- het “Voorafgaand bericht van aankomst — AAR” (IE001), dat door het douanekantoor van vertrek wordt gezonden naar het douanekantoor van bestemming dat in de aangifte is opgegeven;
- de “Voorafgaande kennisgeving van doorgang — ATR” (IE050), die door het douanekantoor van vertrek wordt gezonden naar het/de opgegeven douanekanto(o)r(en) van doorgang om dit/deze in kennis te stellen van de verwachte grensovergang van de goederen;
- de “Kennisgeving van grensoverschrijding — NCF” (IE118), die door het feitelijke douanekantoor van doorgang wordt

gezonden naar het douanekantoor van vertrek bij de passage van de goederen;

- het “Bericht van aankomst — AA” (IE006), dat door het douanekantoor van bestemming waar de goederen daadwerkelijk zijn aangekomen, wordt gezonden naar het douanekantoor van vertrek bij aankomst van de goederen;
- het bericht “Controleresultaten” (IE018), dat door het douanekantoor van bestemming waar de goederen daadwerkelijk zijn aangekomen, wordt gezonden naar het douanekantoor van vertrek (zo nodig na controle van de goederen).

IV.1.3.2 Toepassingsgebied van het NCTS

Het gebruik van het NCTS is van toepassing op alle vervoer onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer, ongeacht de wijze van vervoer, behalve bij regelingen voor douanevervoer waarbij een handelsdocument dienst doet als aangifte voor douanevervoer (zoals bijvoorbeeld de regelingen voor douanevervoer door de lucht, over zee of per spoor waarbij de vervoersdocumenten voor lucht-/zeevervoer of de CIM-vrachtbrief dienst doen als aangifte voor douanevervoer).

IV.1.3.3 Toegang tot het NCTS voor marktdeelnemers

In het algemeen hebben marktdeelnemers op de volgende wijzen toegang tot het NCTS:

- de marktdeelnemer voert de gegevens zelf rechtstreeks in (met inbegrip van de invoer via een website van de douane op het internet);
- via elektronische gegevensuitwisseling (EDI);
- door invoer van gegevens op het douanekantoor.

Voor meer informatie over de toegang voor marktdeelnemers dient contact te worden opgenomen met de nationale douanediens.

IV.1.4 De aangifteprocedure

Dit punt bevat informatie over:

- het laden van de goederen (punt IV.1.4.1);
- de aangifte voor douanevervoer (punt IV.1.4.2).

IV.1.4.1 Laden van goederen

*Artikel 24,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 296, UV

Op een aangifte voor douanevervoer mogen alleen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer geplaatste goederen worden vermeld die in of op één vervoermiddel, in een container of in een collo (bv. acht colli geladen in één aanhangwagen), worden of moeten worden vervoerd van één douanekantoor van vertrek naar één douanekantoor van bestemming.

Eén aangifte voor douanevervoer mag echter goederen bevatten die in meer dan één container of in meer dan één collo van één douanekantoor van vertrek naar één douanekantoor van bestemming worden of moeten worden vervoerd, wanneer containers of colli in of op één vervoermiddel zijn geladen.

De volgende vervoermiddelen worden geacht één vervoermiddel te vormen op voorwaarde dat de vervoerde goederen samen worden verzonden:

- een wegvoertuig en de bijbehorende aanhangwagen(s) of oplegger(s);
- een reeks aan elkaar gekoppelde treinwagons;
- twee of meer schepen die één geheel vormen.

Wanneer een zending over twee vervoermiddelen is verdeeld, is voor elk vervoermiddel een afzonderlijke aangifte voor douanevervoer vereist, zelfs indien alle goederen tussen hetzelfde douanekantoor van vertrek en bestemming worden vervoerd.

Anderzijds kan één vervoermiddel worden gebruikt om goederen te laden bij meer dan één douanekantoor van vertrek en te lossen bij meer dan één douanekantoor van bestemming.

Wanneer goederen bij meer dan één douanekantoor van vertrek op één vervoermiddel worden geladen, moet bij elk douanekantoor van vertrek voor elke zending een aangifte voor douanevervoer worden opgesteld om de goederen te dekken die bij dat kantoor worden geladen.

Voorbeeld 1:

Bij douanekantoor van vertrek A worden drie colli in een vrachtwagen geladen en vermeld op één aangifte voor douanevervoer. De colli moeten worden geleverd in douanekantoor van bestemming C. In dezelfde vrachtwagen worden daarna in het volgende douanekantoor van vertrek B nog eens vijf colli geladen,

die ook in hetzelfde douanekantoor van bestemming C moeten worden geleverd. Voor deze vijf colli moet een nieuwe aangifte voor douanevervoer worden opgesteld.

Onverminderd artikel 7, lid 3, van de Overeenkomst kunnen meerdere aangiften voor douanevervoer aan dezelfde houder van de regeling worden afgegeven voor goederen die op één vervoermiddel naar dezelfde bestemming of verschillende bestemmingen worden vervoerd. Voor elke aangifte moet zekerheid worden gesteld.

Voorbeeld 2:

Bij douanekantoor van vertrek A worden vijf colli in een vrachtwagen geladen; twee ervan zijn vermeld op één aangifte voor douanevervoer en moeten worden geleverd in douanekantoor van bestemming C, de andere drie zijn vermeld op een andere aangifte voor douanevervoer en moeten worden geleverd in douanekantoor van bestemming D. Bij de douanekantoren van bestemming (C en D) worden de colli gelost en wordt het douanevervoer in beide gevallen beëindigd.

IV.1.4.2 Aangifte voor douanevervoer (IE015)

IV.1.4.2.1 Het formulier en het invullen van de aangifte voor douanevervoer

*Bijlagen A1 en B1,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

*Artikel 5, punt 12,
DWU*

Er zij op gewezen dat de uitdrukking “**aangifte voor douanevervoer**” twee betekenissen heeft. Onder “aangifte voor douanevervoer” wordt in de eerste plaats verstaan de handeling waarbij een persoon in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze het voornemen kenbaar maakt om goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen. In de tweede plaats worden hiermee de gegevens als aangifte voor douanevervoer bedoeld, dat wil zeggen het bericht “Aangiftegegevens” (IE015) en de afdruk van die aangifte in de vorm van een begeleidingsdocument voor douanevervoer (TAD). In de volgende hoofdstukken is de uitdrukking “aangifte voor douanevervoer” gebruikt in de eerste betekenis.

De gegevenselementen moeten worden verstrekt als bedoeld in bijlage A1 bij aanhangsel III van de Overeenkomst/aanhangsel C2, bijlage 9, GOV.

Om een aangifte voor douanevervoer in te dienen, moeten alle verplichte gegevenselementen (IE015) worden verstrekt.

Aangiften voor douanevervoer moeten worden opgesteld in een van de officiële talen van de overeenkomstsluitende partijen. De gekozen taal dient aanvaardbaar te zijn voor de bevoegde autoriteiten in het land van vertrek.

Het is zaak dat marktdeelnemers de aangifte voor douanevervoer correct invullen om te voorkomen dat deze door het NCTS wordt geweigerd.

Wanneer een aangifte voor douanevervoer door het NCTS wordt geweigerd, wordt de reden van weigering meegedeeld aan de aangever, die de nodige wijzigingen in de aangifte mag aanbrengen of een nieuwe aangifte mag indienen.

Een douanevervoertransactie kan ten hoogste betrekking hebben op 999 artikelen. Elk afzonderlijk artikel van een aangifte moet in het NCTS worden ingevoerd en worden afgedrukt op het begeleidingsdocument voor douanevervoer of de lijst van artikelen (LoI). Een LoI wordt afgedrukt wanneer de aangifte voor douanevervoer betrekking heeft op meer dan één artikel. Hij wordt aan het TAD gehecht en in vak 31 daarvan wordt naar de LoI verwezen. Het TAD-model en de toelichting hierop zijn te vinden in aanhangsel III, en A3-A4, bij de Overeenkomst/aanhangsel F1, bijlage 9, GOV. Het LoI-model en de toelichting hierop zijn te vinden in de bijlagen A5 en A6, aanhangsel III bij de Overeenkomst/aanhangsel F2, bijlage 9, GOV.

IV.1.4.2.2 Gemengde zendingen

*Artikel 28,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 294, UV

*Aanhangsel D1,
bijlage 9, GOV*

Bijlage B, UV

Gewoonlijk worden zendingen bestaande uit niet-Uniegoederen onder de T1-regeling en Uniegoederen onder de T2/T2F-regeling vervoerd onder dekking van één aangifte voor douanevervoer, die samen met de LoI aan het TAD wordt gehecht. Het TAD bevat informatie en een samenvatting van de LoI voor goederen met een verschillende status.

Als alternatief kunnen er aparte aangiften voor douanevervoer worden opgesteld (bv.: een T1-aangifte voor niet-Uniegoederen en een T2- of T2F-aangifte voor Uniegoederen).

Opmerking: het is mogelijk dat Uniegoederen die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst (en die binnen het douanegebied van de EU worden vervoerd), in hetzelfde

vervoermiddel worden vervoerd als goederen die wel onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst. In dit geval heeft de aangifte douanevervoer uitsluitend betrekking op de goederen die onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst.

HANDEL

Bij gemengde zendingen wordt op het niveau van de aangifte de code T vermeld om het soort aangifte aan te duiden voor de aangifte als geheel. De eigenlijke status (T1, T2, T2F) van elk afzonderlijk artikel wordt in het NCTS vermeld op artikelniveau en afgedrukt op de LoI.

IV.1.4.2.3 Indiening van de aangifte voor douanevervoer

Met de indiening van de aangifte voor douanevervoer (IE015 via een systeem voor automatische gegevensverwerking) stelt de houder van de regeling zich verantwoordelijk voor:

- a) de nauwkeurigheid van de gegevens in de aangifte;
- b) de echtheid van de bijgevoegde documenten;
- c) de naleving van alle verplichtingen in verband met de plaatsing van de betrokken goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer.

Voor de waarmerking van de aangifte moeten de voorwaarden in acht worden genomen die in het land van vertrek van toepassing zijn.

HANDEL

De houder van de regeling moet contact opnemen met de douane om te bepalen hoe een elektronisch ingediende aangifte voor douanevervoer moet worden gewaarmerkt.

IV.1.4.2.4 Aangifte voor douanevervoer/veiligheid

*Artikelen 127
en 128, DWU*

Voordat de goederen het douanegebied van de EU binnenkomen, moet een summier aangifte bij binnenbrengen (ENS) worden ingediend bij

<i>Artikelen 104 en 105 tot en met 109, GV</i>	het douanekantoor van eerste binnenkomst. Dat douanekantoor zorgt ervoor dat een risicobeoordeling van de transactie wordt verricht op basis van die aangifte door de gegevens aan risicocriteria te toetsen.
<i>Artikel 182, UV</i>	
<i>Artikel 106, lid 3, GV, zoals gewijzigd bij GOV</i>	De termijnen voor het indienen van de ENS houden rechtstreeks verband met de vervoerswijze, en wel als volgt: a) vervoer over de weg: uiterlijk één uur voor aankomst; b) spoor: • wanneer de treinreis vanaf het laatste rangeerstation, gelegen in een derde land, naar het douanekantoor van eerste binnenkomst minder dan twee uur bedraagt: uiterlijk één uur voor aankomst; • in alle andere gevallen: uiterlijk twee uur voor aankomst; c) vervoer over de binnenwateren: uiterlijk twee uur voor aankomst; d) containervervoer over zee: uiterlijk 24 uur voor het laden in de haven van vertrek; e) vervoer over zee van stort-/stukgoederen: uiterlijk 4 uur voor aankomst; f) in geval van goederen komende uit: • Groenland; • de Faeröer; • IJsland; • havens in de Oostzee, de Noordzee, de Zwarte Zee en de Middellandse Zee; • alle havens van Marokko: uiterlijk twee uur voor aankomst; g) voor vervoer tussen een gebied buiten het douanegebied van de EU en de Franse overzeese departementen, de Azoren, Madeira of de Canarische Eilanden, wanneer de reistijd minder dan 24 uur bedraagt: uiterlijk twee uur voor aankomst; h) voor vervoer door de lucht: • bij vluchten met een reistijd van minder dan vier uur: uiterlijk op het werkelijke vertrek uur van het

- luchtvaartuig;
• voor andere vluchten: uiterlijk vier uur voor aankomst.

Er moet geen ENS worden ingediend:

- a) voor de goederen die zijn vermeld in artikel 104, GV;
- b) wanneer een internationale overeenkomst tussen de EU en een derde land voorziet in de erkenning van veiligheidscontroles die in deze landen zijn verricht als landen van uitvoer overeenkomstig artikel 127, lid 2, punt b), DWU. Dit betreft de volgende landen: Noorwegen, Zwitserland, Liechtenstein, Andorra en San Marino.

De ENS wordt ingediend door de vervoerder of, ongeacht de op de vervoerder rustende verplichting, de volgende personen:

- a) de importeur of ontvanger van de goederen of een andere persoon in wiens naam of voor wiens rekening de vervoerder handelt; of
- b) eenieder die in staat is de goederen bij het douanekantoor van binnenkomst aan te brengen of te doen aanbrengen.

Het invoercontrolesysteem (Import Control System of ICS) wordt gebruikt om de ENS elektronisch in te voeren.

Als alternatief kan ook gebruik worden gemaakt van het NCTS op voorwaarde dat:

- a) de goederen bij binnenkomst aan de buitengrens van de EU onder een regeling douanevervoer worden geplaatst;
- b) de gegevens de voor een ENS vereiste gegevens bevatten.

In dit geval wordt bij het douanekantoor van binnenkomst, tevens het douanekantoor van vertrek, de aangifte voor douanevervoer/veiligheid (IE015) gedaan met gegevens over het douanevervoer alsmede veiligheidsgegevens. Na een risicobeoordeling en de vrijgave van de goederen worden het begeleidingsdocument douanevervoer/veiligheid (TSAD) en de lijst van artikelen douanevervoer/veiligheid (TSLoI) afgedrukt. In aanhangsels G1 en G2, bijlage 9, GOV, is een model van het TSAD en de TSLoI opgenomen.

Alle verwijzingen naar het TAD en de LoI zijn ook van toepassing op het TSAD en de TSLoI.

IV.1.5 Specifieke situaties

IV.1.5.1 Overeenkomsten tussen de EU en andere landen met betrekking tot veiligheidsgegevens

De landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer hebben, met uitzondering van Noorwegen, Zwitserland en Liechtenstein, geen specifieke overeenkomsten met de EU gesloten in verband met de erkenning van veiligheidscontroles die in deze landen worden verricht als landen van uitvoer.

Dit betekent dat marktdeelnemers voor goederen die het douanegebied van de EU binnenkomen uit de landen die geen specifieke overeenkomst met de EU hebben gesloten, een ENS moeten indienen in overeenstemming met de douanewetgeving van de EU. Zij kunnen ofwel:

- het invoercontrolesysteem gebruiken om de ENS elektronisch in te dienen; of
- gebruikmaken van het NCTS, waar zij de veiligheidsgegevens in een aangifte voor douanevervoer kunnen opnemen.

De tweede mogelijkheid kan slechts worden gebruikt als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- Het NCTS in die landen aanvaardt een aangifte van marktdeelnemers met douanevervoer- en ENS-gegevens.
- Het TSAD en de TSLoI worden afgedrukt als equivalent voor het TAD en de LoI.
- Het NCTS in die landen kan ENS-gegevens ontvangen en samen met douanevervoergegevens naar de EU-landen en andere overeenkomstsluitende partijen versturen en ook ENS-gegevens ontvangen die van de EU-landen en andere overeenkomstsluitende partijen worden doorgestuurd naar die landen (als landen van doorvoer en bestemming).
- De EU-landen erkennen en aanvaarden deze aangiftegegevens voor gemeenschappelijk douanevervoer zowel ten behoeve van de regeling gemeenschappelijk douanevervoer als van de ENS, zonder wetswijziging of uitbreiding van het toepassingsgebied van de overeenkomst, op basis van de desbetreffende bepalingen van het DWU.
- De andere overeenkomstsluitende partijen erkennen douanevervoer- en ENS-gegevens en ook het TSAD en de TSLoI, wanneer deze aan een van hun douanekantoren worden voorgelegd, als equivalent voor het TAD en de LoI op voorwaarde dat alle gegevens die voor het douanevervoer zijn vereist, zijn vermeld.

IV.1.5.2 Regels van toepassing op goederen met verpakking

Op verpakte goederen zijn de volgende voorschriften van toepassing:

- a) Niet-Uniegoederen met verpakking die niet de Uniestatus heeft

Voor de goederen en de verpakking moet één T1-aangifte worden opgesteld.

- b) Niet-Uniegoederen met verpakking die de Uniestatus heeft

Voor de goederen en de verpakking moet in alle gevallen één T1-aangifte worden opgesteld.

- c) In artikel 189, GV, bedoelde Uniegoederen met verpakking die niet de Uniestatus heeft

Voor de goederen en de verpakking moet één T1-aangifte worden opgesteld.

Wanneer deze goederen echter in het vrije verkeer worden gebracht, in plaats van uit het douanegebied te worden uitgevoerd, kan de douanestatus van Uniegoederen alleen toepassing vinden als een achteraf afgegeven T2L-document wordt voorgelegd.

Los van de vraag of er terugbetaling van de uitvoerrestitutie voor landbouwproducten kan plaatsvinden, kan een dergelijk T2L-document slechts worden verkregen na betaling van de douanerechten die op de verpakking van toepassing zijn.

- d) Uniegoederen met verpakking die niet de Uniestatus heeft, die worden uitgevoerd van het douanegebied van de EU naar een derde land dat niet deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

Voor de verpakking moet een T1-aangifte worden opgesteld om te voorkomen dat deze, wanneer zij in het vrije verkeer wordt gebracht, ten onrechte de douanestatus van Uniegoederen krijgt. Op dit document moet een van de volgende vermeldingen worden aangebracht:

BG	Общностни стоки
CS	zboží Unie
DA	fælleskabsvarer
DE	Unionswaren
EE	Ühenduse kaup

EL	κοινοτικά εμπορεύματα
ES	mercancías comunitarias
FR	marchandises communautaires
IT	merci unionali
LV	Savienības preces
LT	Bendrijos prekės
HU	közösségi áruk
MT	Merkanzija Komunitarja
NL	communautaire goederen
PL	towary unijne
PT	mercadorias comunitárias
RO	Mărfuri unionale
SI	skupnostno blago
SK	Tovar Únie
FI	unionitavaroita
SV	gemenskapsvaror
EN	Union goods
HR	Roba Unije

- e) Uniegoederen met verpakking die niet de Uniestatus heeft, die worden uitgevoerd van het douanegebied van de EU naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

Voor de goederen en de verpakking moet één T1-aangifte worden opgesteld. Hierop moeten de vermeldingen “Uniegoederen” (zie hierboven) en “T1-verpakking” (zie hieronder) worden aangebracht.

Verzending naar een andere lidstaat in het in artikel 227, DWU, bedoelde geval.

Voor de goederen en de verpakking moet één T2-aangifte worden opgesteld na betaling van het douanerecht dat van toepassing is op de verpakking.

Wanneer de betrokkene geen douanerechten op de verpakking wenst te betalen, moet de T2-aangifte van een van de volgende vermeldingen worden voorzien:

BG	T1 колет
CS	obal T1
DA	T1 emballager
DE	T1-Umschließungen
EE	T1-pakend
EL	συσκευασία T1
ES	envases T1

FR	emballages T1
IT	imballaggi T1
LV	T1 iepakoјums
LT	T1 pakuotė
HU	T1 göngyölegek
MT	Ippakkjar T1
NL	T1-verpakkingsmiddelen
PL	opakowania T1
PT	embalagens T1
RO	Ambalaje T1
SI	pakiranje T1
SK	Obal T1
FI	T1-pakkaus
SV	T1-förpackning
EN	T1 packaging
HR	T1 pakiranje

f) Gemengde zending

- 1) Zendingen waarbij één collo zowel goederen onder de T1- als goederen onder de T2-regeling bevat.

Er moeten afzonderlijke aangiften worden ingediend overeenkomstig de status van de goederen. In vak 31 moeten de hoeveelheden van de gesplitste zendingen worden vermeld en ook, in het bovenste gedeelte van dit vak, de omschrijving van de goederen en de nummers van andere documenten die voor de gemengde zendingen in kwestie zijn ingevuld. Op deze aangiften moet een van de volgende vermeldingen worden aangebracht:

BG	Общностни колети
CS	obal Unie
DA	fælleskabsemballager
DE	gemeinschaftliche Umschließungen
EE	Ühenduse pakend
EL	κοινοτική συσκευασία
ES	envases comunitarios
FR	emballages communautaires
IT	imballaggi unionali
LV	Savienības iepakoјums
LT	Bendrijos pakuotė
HU	közösségi göngyölegek
MT	Ippakkjar Komunitarju
NL	communautaire verpakkingsmiddelen
PL	opakowania unijne

PT	embalagens comunitárias
RO	Ambalaje unionale
SI	skupnostno pakiranje
SK	Obal Únie
FI	yhteisöpakkaus
SV	gemenskapsförpackning
EN	Union packaging
HR	Pakiranje Unije

Indien de gemengde zending in een T1-verpakking is verpakt, moet voor de goederen en de verpakking één T1-aangifte worden opgesteld.

- 2) Gemengde zendingen waarbij één collo zowel goederen onder de T1-regeling bevat als goederen die niet onder de regeling douanevervoer worden vervoerd.

Er moet één aangifte worden ingediend. In vak 31 moeten de hoeveelheden en de soorten goederen in de gesplitste zending onder de T1-regeling worden vermeld en moet een van de volgende vermeldingen worden aangebracht:

BG	Стоки не обхванати от транзитен режим
CS	zboží není v režimu tranzitu
DA	varer ikke omfattet af forsendelsesprocedure
DE	nicht im Versandverfahren befindliche Waren
EE	Kaubad ei ole transiidi protseduuril
EL	Εμπορεύματα εκτός διαδικασίας διαμετακόμισης
ES	mercancías fuera del procedimiento de tránsito
FR	marchandises hors procédure de transit
IT	merci non vincolate ad una procedura di transito
LV	Precēm nav piemērota tranzīta procedūra
LT	Prekės, kurioms neišforminta tranzito procedūra
HU	nem továbbítási eljárás alá tartozó áruk
MT	Merkanzija mhux koperta bi procedura ta' transitu
NL	geen douanevervoer
PL	towary nieprzewożone w procedurze tranzytu
PT	mercadorias não cobertas por um procedimento de trânsito
RO	Mărfuri neplasate în regim de tranzit
SI	blago, ki ni krilo s tranzitnim postopkom
SK	Tovar nie je v tranzitnom režime
FI	tavaroita, jotka eivät sisälly passitusmenettelyyn
SV	varor ej under transitering
EN	goods not covered by a transit procedure

IV.1.5.3 Reizigersbagage

Artikel 210, UV Artikel 210, UV (vaststelling van de douanestatus van Uniegoederen), moet worden toegepast op goederen in de bagage van passagiers die niet voor commerciële doeleinden zijn bestemd.

Bij binnenkomst in het douanegebied van de EU kunnen passagiers uit derde landen de goederen echter onder de regeling Uniedouanevervoer plaatsen.

IV.1.5.4 Vervoer van Uniegoederen naar, vanuit of via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

Wanneer Uniegoederen worden vervoerd naar of door het grondgebied van een of meer landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, is het raadzaam de volgende regels in acht te nemen om de grensovergang vlot te laten verlopen:

- a) Wanneer goederen worden vervoerd tussen twee plaatsen in de EU via het grondgebied van een of meer landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, of vanuit het douanegebied van de EU naar het grondgebied van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, moeten deze onder de regeling Unie-/gemeenschappelijk douanevervoer worden geplaatst bij het bevoegde douanekantoor waar de houder van de regeling gevestigd is, of waar de goederen worden geladen voor vervoer onder de regeling Unie-/gemeenschappelijk douanevervoer, of uiterlijk voordat zij het gemeenschappelijk grensgebied bereiken tussen de EU en het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, om vertragingen bij de grensovergang te voorkomen. Ook is het raadzaam om vervoer onder de regeling Unie-/gemeenschappelijk douanevervoer te beëindigen buiten het grensgebied tussen de EU en het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, indien dit mogelijk is.
- b) De bevoegde autoriteiten van de lidstaten en van de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer moeten erop toezien dat de betrokken marktdeelnemers op passende wijze officieel in kennis worden gesteld van de regels en bewust worden gemaakt van de voordelen van de toepassing van de bepalingen onder punt a) om zoveel mogelijk

praktische moeilijkheden aan de grenzen tussen de EU en landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, te voorkomen.

Artikel 189, GV

Douanevervoer over het grondgebied van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

Uniegoederen kunnen van de ene plaats naar een andere binnen de EU worden overgebracht, via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, onder de T2-, T2F- of T1-regeling (zie punt I.4.1.2.1).

Overbrenging van Uniegoederen naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

Wanneer Uniegoederen uit het douanegebied van de EU worden uitgevoerd naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer en in de EU een regeling douanevervoer van start gaat na de uitvoerregeling, zijn de goederen in de EU gedekt door een regeling intern Uniedouanevervoer (T2), waarna die regeling wordt voortgezet als een regeling gemeenschappelijk douanevervoer in de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

In uitzonderlijke gevallen worden de goederen onder een regeling extern Uniedouanevervoer (T1) geplaatst wanneer een regeling douanevervoer op een uitvoerregeling volgt, die wordt voortgezet als een regeling gemeenschappelijk douanevervoer in de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer. Dit betreft de volgende gevallen:

- a) Voor de Uniegoederen zijn douaneformaliteiten bij uitvoer naar een derde land vervuld met het oog op de toekenning van uitvoerrestituties in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.
- b) De Uniegoederen zijn afkomstig uit interventievoorraden, onderworpen aan controlemaatregelen met betrekking tot het gebruik of de bestemming ervan en er zijn douaneformaliteiten bij uitvoer naar een derde land voor verricht in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.
- c) De Uniegoederen komen in aanmerking voor de terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten, mits zij onder de regeling extern douanevervoer zijn geplaatst overeenkomstig artikel 118, lid 4, DWU.

d) Er worden Uniegoederen zoals bedoeld in artikel 1 van Richtlijn 2008/118/EG (zie voetnoot 9) uitgevoerd. Weder verzending van Uniegoederen vanuit een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer:

i) Uniegoederen die onder de T2-regeling het grondgebied zijn binnengebracht van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, kunnen onder die regeling weer uit dat land worden verzonden, mits:

- zij onder toezicht van de douaneautoriteiten van het betrokken land zijn gebleven teneinde hun identiteit en hun ongeschonden staat te waarborgen;
- zij in dat land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, niet onder een andere douaneregeling dan een regeling douanevervoer of entrepot* zijn geplaatst, behalve wanneer de goederen tijdelijk werden ingevoerd om op een tentoonstelling of soortgelijk openbaar evenement te worden getoond;

* Goederen die in een entrepot zijn opgeslagen (of goederen vervat in hoofdstuk 1 tot en met 24 van het geharmoniseerd systeem die minder dan zes maanden zijn opgeslagen), moeten binnen vijf jaar worden doorgezonden, mits zij op daartoe aangewezen plaatsen opgeslagen zijn geweest en geen andere behandelingen hebben ondergaan dan die welke nodig zijn om de goederen in hun oorspronkelijke staat te bewaren of die welke erin bestaan de goederen, zonder de verpakking te vervangen, in aparte partijen te splitsen, en de behandelingen onder douanetoezicht hebben plaatsgevonden.

- de T2- of T2F-aangifte of elk document dat het bewijs levert van de douanestatus van Uniegoederen die zijn afgegeven door een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, moet een verwijzing bevatten naar het masterreferentienummer van de aangifte of naar het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen waaronder de goederen in dat land van gemeenschappelijk douanevervoer zijn aangekomen.

ii) In het geval van uitvoer zonder regeling douanevervoer kunnen de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer geen T2 of T2F

afgeven, omdat er geen voorafgaande aangifte voor douanevervoer was. Daarom moeten de goederen bij wederverzending onder de T1-regeling worden geplaatst. Wanneer de zending de EU opnieuw binnenkomt, moet dit worden beschouwd als een invoer van niet-Uniegoederen tenzij de bepalingen inzake terugkerende goederen hierop van toepassing kunnen zijn.

Maatregelen bij wederverzonden goederen die het douanegebied van de EU opnieuw binnenkomen

*Artikel 9, lid 4,
Overeenkomst*

- a) Bij wederverzending van Uniegoederen vanuit een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer naar een bestemming in de EU worden deze goederen onder dekking van een T2- of T2F-aangifte of een equivalent daarvan (bv. vrachtbrief CIM-T2) vervoerd.
- b) Om in de lidstaat van bestemming te bepalen of het gaat om een overbrenging van goederen tussen twee plaatsen in de EU die is onderbroken in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, of om goederen die het douanegebied van de EU opnieuw binnenkomen na een definitieve of tijdelijke uitvoer uit de EU, moeten de volgende regels in acht worden genomen:
 - De goederen en de T2- of T2F-aangifte of het equivalent daarvan moeten bij het douanekantoor van bestemming worden aangebracht respectievelijk aangeboden om het douanevervoer te beëindigen.
 - Het is de verantwoordelijkheid van dit kantoor om te besluiten of de goederen onmiddellijk in het vrije verkeer kunnen worden gebracht of onder een douaneregeling moeten worden geplaatst.
 - De goederen moeten onmiddellijk in het vrije verkeer worden gebracht wanneer de T2- of T2F-aangifte of het equivalent daarvan niet verwijst naar een voorafgaande uitvoer uit het douanegebied van de EU.

Bij twijfel kan het douanekantoor van bestemming bij de geadresseerde bewijsstukken opvragen (bv. een factuur met de btw-identificatienummers van de afzender en de geadresseerde overeenkomstig Richtlijn 2006/112/EG, zoals gewijzigd, of een elektronisch administratief document (e-AD) overeenkomstig Richtlijn

2008/118/EG).

- De goederen moeten door de opvolgende regeling douanevervoer worden gedekt of onder de regeling tijdelijke opslag worden geplaatst met alle daaraan verbonden consequenties (betaling van btw bij invoer en eventueel van binnenlandse belastingen):
 - wanneer de goederen uit het douanegebied van de EU waren uitgevoerd; of
 - wanneer de geadresseerde of zijn/haar vertegenwoordiger niet ten genoegen van de douaneautoriteiten kan aantonen dat het gaat om een overbrenging van goederen tussen twee plaatsen in het douanegebied van de EU.

IV.1.6 Uitzonderingen (pro memorie)

IV.1.7 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

IV.1.8 Voor de douane bestemd deel

IV.1.9 Bijlagen

HOOFDSTUK 2 — FORMALITEITEN BIJ HET DOUANEKANTOOR VAN VERTREK

IV.2.1 Inleiding

In punt IV.2.2 wordt verwezen naar de algemene theorie en de wetgeving in verband met de formaliteiten bij vertrek.

In punt IV.2.3 wordt de procedure bij het douanekantoor van vertrek beschreven.

Punt IV.2.4 heeft betrekking op specifieke situaties.

Punt IV.2.5 heeft betrekking op uitzonderingen op de algemene regels.

Punt IV.2.6 is bestemd voor specifieke nationale voorschriften.

Punt IV.2.7 is bestemd voor de douanediensden.

Punt IV.2.8 bevat de bijlagen bij hoofdstuk 2.

IV.2.2 Algemene theorie en wetgeving

De rechtsgronden zijn de volgende:

- artikel 11 van de Overeenkomst;
- artikelen 30 tot en met 41 en artikelen 81, 82 en 83, aanhangsel I, Overeenkomst;
- artikelen 162, 163 en 170 tot en met 174, DWU;
- artikelen 222, 226, 227 en 297 tot en met 303, UV.

IV.2.3 Beschrijving van de regeling bij het douanekantoor van vertrek

Dit punt bevat informatie over:

- de aanvaarding en de registratie van de aangifte voor douanevervoer (punt IV.2.3.1);
- enige wijzigingen aan de aangifte voor douanevervoer (punt IV.2.3.2);
- de ongeldigmaking van de aangifte voor douanevervoer (punt IV.2.3.3);
- de verificatie van de aangifte voor douanevervoer en de controle van de goederen (punt IV.2.3.4);
- de route voor het verkeer van goederen (punt IV.2.3.5);
- de termijn (punt IV.2.3.6);

- de identificatiemiddelen (punt IV.2.3.7);
- de vrijgave van de goederen (punt IV.2.3.8);
- de aanzuivering van de regeling douanevervoer (punt IV.2.3.9).

IV.2.3.1 Aanvaarding en registratie van de aangifte voor douanevervoer

Artikelen 27, 30 en 35, lid 2, aanhangsel I, Overeenkomst Het douanekantoor van vertrek aanvaardt de aangifte voor douanevervoer — het bericht “Aangiftegegevens” (IE015) — op voorwaarde dat:

- Artikelen 171-172, DWU*
- deze alle gegevens bevat die nodig zijn voor de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer;
 - deze van alle vereiste documenten vergezeld gaat;
- Artikel 143, GV*
- de goederen waarop de aangifte voor douanevervoer betrekking heeft, bij de douane zijn aangebracht tijdens de officiële openingsuren.

Het NCTS valideert de aangifte automatisch. Een onjuiste of onvolledige aangifte wordt geweigerd met het bericht “Aangifte afgewezen” (IE016). Ook wanneer de opgegeven informatie niet overeenstemt met de informatie die in het nationale referentiebestand is opgeslagen, wordt de aangifte voor douanevervoer niet aanvaard.

Wanneer de aangifte voor douanevervoer is aanvaard, wordt door het NCTS een masterreferentienummer (MRN) (bericht IE028) aangemaakt.

De aangifte krijgt dan de status “Aanvaard” en het douanekantoor van vertrek beslist of de goederen al dan niet moeten worden gecontroleerd voor vertrek.

De douane kan toestaan dat de aanvullende documenten die vereist zijn voor de douaneregeling waarvoor de goederen worden aangegeven niet tezamen met de aangifte zelf worden ingediend. In dat geval moeten die documenten ter beschikking van de douane worden gehouden. Vak 44 van de aangifte voor douanevervoer moet als volgt worden ingevuld:

- bij het kenmerk “soort document” moet de code voor het desbetreffende document worden opgegeven (de codes zijn vermeld in bijlage A2, aanhangsel III bij de Overeenkomst; aanhangsel D1, bijlage 9, GOV);
- bij het kenmerk “referentie document” moeten de naam en het nummer van het document worden gegeven.

De nationale douaneautoriteiten staan toe dat reizigers bij het

douanekantoor van vertrek een aangifte voor douanevervoer indienen op papier in één exemplaar (dat wordt ingevuld op het enig document of, indien van toepassing, wordt opgesteld volgens het model van het begeleidingsdocument voor douanevervoer), zodat hun aangifte in het NCTS kan worden verwerkt.

Het douanekantoor van vertrek moet bevoegd zijn voor douanevervoer en het soort goederenverkeer in kwestie. Onderstaande website bevat een lijst van douanekantoren:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csrdhome_en.htm.

IV.2.3.2 Wijziging van de aangifte voor douanevervoer

*Artikel 31,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De aangever kan om toestemming vragen om een douaneaangifte te wijzigen overeenkomstig artikel 173, DWU. Voordat de douaneaangifte is aanvaard, kan de aangever deze zonder voorafgaand verzoek corrigeren.

Artikel 173, DWU

De houder van de regeling kan toestemming vragen om de aangifte voor douanevervoer te wijzigen nadat deze door de douane is aanvaard. De wijziging mag niet tot gevolg hebben dat de aangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking had.

De houder van de regeling dient wijzigingen van de aangiftegegevens in met het bericht “Wijziging van aangifte” (IE013) en zendt dit naar het douanekantoor van vertrek, dat besluit of het verzoek tot wijziging wordt aanvaard (bericht “Aanvaarding wijziging” — IE004) dan wel geweigerd (bericht “Afwijzing wijziging” — IE005).

Er mogen echter geen wijzigingen meer worden aangebracht wanneer de bevoegde autoriteiten, nadat zij de aangifte voor douanevervoer hebben ontvangen, te kennen hebben gegeven dat zij van plan zijn de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, wanneer zij hebben vastgesteld dat de gegevens onjuist zijn of wanneer zij de goederen al hebben vrijgegeven voor douanevervoer.

*Artikel 29 bis,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Het aanbrengen van wijzigingen in de aangifte voor douanevervoer voordat deze door de douane is aanvaard, valt niet onder artikel 173, DWU, en hoeft niet vooraf door de aangever te worden aangevraagd.

*Artikelen 130 en
171, DWU*

Wanneer de aangifte voor douanevervoer bijvoorbeeld nog niet is

ingediend of is ingediend maar nog niet is aanvaard, kan deze zonder voorafgaande toestemming worden gecorrigeerd omdat dit niet wordt beschouwd als een wijziging in de zin van artikel 173, DWU.

Volgens de betreffende NCTS-aanduidingen (T-TRA-DEP-A-002-Correctie) moet de correctie van een vooraf ingediende aangifte worden verwerkt door middel van hetzelfde bericht als voor een wijziging.

IV.2.3.3 Ongeldigmaking van de aangifte voor douanevervoer

*Artikel 32,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 174, DWU

Artikel 148, GV

Een aangifte voor douanevervoer kan op verzoek van de aangever door het douanekantoor van vertrek ongeldig worden gemaakt voordat de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven. Hij/zij stuurt daartoe het bericht “Verzoek om annulering aangifte” (IE014) naar dat kantoor, dat de ontvangst bevestigt met het bericht “Kennisgeving van annulering” (IE010). Het douanekantoor van vertrek deelt de aangever vervolgens het antwoord op zijn/haar verzoek mee door middel van het bericht “Besluit tot annulering” (IE009).

Indien het douanekantoor van vertrek de aangever evenwel in kennis heeft gesteld van zijn voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, wordt het verzoek tot ongeldigmaking niet aanvaard voordat de goederen zijn onderzocht.

De aangifte voor douanevervoer kan niet ongeldig worden gemaakt nadat de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven, behalve in de volgende gevallen:

- wanneer Uniegoederen bij vergissing zijn aangegeven voor een douaneregeling die van toepassing is op niet-Uniegoederen, en hun douanestatus van Uniegoederen nadien is aangetoond door middel van een T2L, T2LF of een douanemanifest;
- wanneer goederen bij vergissing zijn aangegeven op meer dan één douaneaangifte.

Wanneer gebruik wordt gemaakt van de bedrijfscontinuïteitsprocedure in het douanevervoer, moet erop worden gelet dat een aangifte die in het NCTS is ingevoerd maar door een systeemstoring niet verder werd verwerkt, ongeldig wordt

gemaakt.

De marktdeelnemer moet de bevoegde autoriteiten er altijd van in kennis stellen wanneer een aangifte in het NCTS werd ingevoerd, maar nadien op de bedrijfscontinuïteitsprocedure werd overgeschakeld.

In bepaalde gevallen kunnen de douaneautoriteiten eisen dat een nieuwe aangifte wordt ingediend. De vorige aangifte wordt dan ongeldig gemaakt en aan de nieuwe aangifte wordt een nieuw MRN toegekend.

IV.2.3.4 Verificatie van de aangifte voor douanevervoer en controle van de goederen

*Artikel 35,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Na aanvaarding van de aangifte voor douanevervoer zal het douanekantoor van vertrek, met het oog op de verificatie van de juistheid hiervan:

Artikel 188, DWU

*Artikelen 238 en
239, UV*

- de aangifte en alle daarbij gevoegde documenten aan een onderzoek onderwerpen;
- van de aangever verlangen dat (eventuele) andere documenten worden overgelegd;
- de goederen aan een onderzoek onderwerpen, indien nodig;
- monsters nemen voor een analyse of grondige controle van de goederen, indien nodig;
- het bestaan en de geldigheid van de zekerheid controleren.

Het bestaan en de geldigheid van de zekerheid worden gecontroleerd aan de hand van het zekerheidsreferentienummer en de toegangscode (zie deel III voor meer informatie).

Voorafgaand aan de vrijgave controleert het NCTS in het zekerheidsbeheersysteem (GMS) de integriteit en de geldigheid van een zekerheid en gaat het daarbij, afhankelijk van het niveau van toezicht, na of:

- het bedrag van de zekerheid toereikend is (voor een doorlopende zekerheid, of het beschikbare bedrag toereikend is);
- de zekerheidstelling geldig is voor alle overeenkomstsluitende partijen die bij het douanevervoer zijn betrokken;

- de zekerheid op naam is van de houder van de regeling.

Het GMS registreert het gebruik van de zekerheid en brengt het NCTS daarvan op de hoogte.

Als de goederen worden onderzocht, gebeurt dat op de door het douanekantoor van vertrek aangewezen plaatsen en vastgestelde tijdstippen. De houder van de regeling wordt op de hoogte gebracht van plaats en tijd. Op verzoek van de houder van de regeling kunnen de douaneautoriteiten het onderzoek van de goederen evenwel verrichten op een andere plaats of buiten de officiële openingsuren.

Indien er bij de controle kleine afwijkingen aan het licht komen, stelt het douanekantoor van vertrek de houder van de regeling daarvan in kennis. Het douanekantoor van vertrek zal dan (in overleg met de houder van de regeling) kleine wijzigingen in de aangiftegegevens aanbrengen om deze afwijkingen recht te zetten, zodat de goederen voor douanevervoer kunnen worden vrijgegeven.

Indien er een ernstige onregelmatigheid aan het licht komt, laat het douanekantoor van vertrek de houder van de regeling weten dat de goederen niet worden vrijgegeven door middel van het bericht: “Niet vrijgegeven voor douanevervoer” (IE051) en wordt het onbevredigende resultaat geregistreerd.

Het douanekantoor van vertrek registreert de volgende code voor de controleresultaten in het bericht IE001:

- “A1” (Conform): wanneer de goederen na (volledige of gedeeltelijke) fysieke controle voor douanevervoer worden vrijgegeven en er geen verschillen zijn vastgesteld;
- “A2” (Als conform beschouwd): wanneer de goederen voor douanevervoer worden vrijgegeven na enkel documentencontrole (geen fysieke controle) of zonder enige controle en er geen verschillen zijn vastgesteld;
- “A3” (Vereenvoudigde procedure): wanneer goederen door een toegelaten afzender worden vrijgegeven voor douanevervoer.

IV.2.3.5 Route voor het verkeer van goederen

*Artikel 33,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De algemene regel luidt dat onder de regeling douanevervoer geplaatste goederen volgens een economisch verantwoorde route naar het douanekantoor van bestemming moeten worden vervoerd.

Artikel 298, UV

Wanneer het douanekantoor van vertrek of de houder van de regeling dit evenwel nodig acht, schrijft dit douanekantoor een route

voor het vervoer van de goederen tijdens een regeling douanevervoer voor, waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante informatie die door de houder van de regeling is meegedeeld.

DOUANE

Aan de hand van alle relevante informatie die door de houder van de regeling is meegedeeld, schrijft het douanekantoor van vertrek een route voor door de informatie over de landen van doorvoer in de aangifte in het NCTS in te voeren (de landcodes volstaan).

Opmerking 1: vermeld voor de Europese Unie de landcodes van de betrokken lidstaten.

Opmerking 2: vermeld de landcodes van alle landen via welke de verplicht te volgen route loopt.

De verplicht te volgen route kan tijdens het douanevervoer worden gewijzigd. De vervoerder moet dan de nodige vermeldingen aanbrengen in vak 56 van het begeleidingsdocument voor douanevervoer (TAD) en de goederen samen met dat document onmiddellijk na de wijziging van de route aanbrengen bij de dichtstbijzijnde douaneautoriteit van het land op wiens grondgebied het vervoermiddel zich bevindt. De bevoegde autoriteit beslist of het douanevervoer mag worden voortgezet, eventueel na het nemen van de nodige maatregelen, en viseert het TAD in vak G.

Punt IV.3.3.1 bevat meer informatie over de te volgen procedures in geval van voorvallen tijdens het vervoer.

IV.2.3.6 Termijn voor het aanbrengen van de goederen

Artikelen 34 en 45, lid 2, aanhangsel I, Overeenkomst Het douanekantoor van vertrek stelt een termijn vast waarbinnen de goederen bij het douanekantoor van bestemming moeten worden aangebracht.

Artikelen 297 en 306, lid 3, UV

De door dit kantoor vastgestelde termijn is bindend voor de bevoegde autoriteiten van de landen over het grondgebied waarvan de goederen tijdens het douanevervoer worden vervoerd. Zij kunnen de gestelde termijn niet wijzigen.

Wanneer de goederen worden aangebracht bij het douanekantoor van bestemming na het verstrijken van de termijn die door het

douanekantoor van vertrek werd vastgesteld, wordt de houder van de regeling geacht de termijn in acht te hebben genomen wanneer hij of de vervoerder ten genoegen van het douanekantoor van bestemming aantoont dat de vertraging niet aan hem/haar kan worden toegerekend.

DOUANE

Bij de vaststelling van de termijn moet het douanekantoor van vertrek rekening houden met:

- het te gebruiken vervoermiddel;
- de route;
- vervoerswetgeving of andere wetgeving die van invloed kan zijn op de vaststelling van een termijn (bijvoorbeeld: sociale of milieuwetgeving die van invloed is op de wijze van vervoer, werktijdenregelingen en verplichte rusttijden voor bestuurders);
- alle relevante informatie die de houder van de regeling heeft meegedeeld.

Het douanekantoor van vertrek vermeldt de termijn en/of viseert de door de houder van de regeling voorgestelde termijn (volgens de JJJJ-MM-DD-methode) in de aangifte. Dit is de uiterste datum waarop de goederen bij het douanekantoor van bestemming moeten worden aangebracht en het TAD moet worden voorgelegd.

IV.2.3.7 Identificatiemiddelen

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- inleiding (punt IV.2.3.7.1);
- verzegelingsmethoden (punt IV.2.3.7.2);
- kenmerken van verzegelingen (punt IV.2.3.7.3);
- het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model (punt IV.2.3.7.4).

IV.2.3.7.1 Inleiding

*Artikel 11, lid 2,
Overeenkomst*

*Artikelen 36 tot en
met 39,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 192, DWU

Het is van belang ervoor te zorgen dat goederen die onder de regeling douanevervoer worden vervoerd, kunnen worden geïdentificeerd. In de regel kunnen deze goederen door verzegeling worden geïdentificeerd.

Het douanekantoor van vertrek kan evenwel ontheffing van de verplichting tot verzegeling verlenen wanneer de goederen in de aangifte of in de aanvullende documenten nauwkeurig genoeg worden omschreven om ze gemakkelijk te kunnen identificeren en hun hoedanigheid, aard en bijzondere kenmerken worden vermeld (bv. het nummer van de motor en het chassis van auto's of het serienummer van goederen).

Bij wijze van uitzondering is geen verzegeling vereist (tenzij het douanekantoor van vertrek anders beslist) wanneer:

- de goederen door de lucht worden vervoerd en ofwel op elke zending etiketten zijn aangebracht met daarop het nummer van de begeleidende luchtvrachtbrief, ofwel de zending een laadeenheid vormt waarop het nummer van de begeleidende luchtvrachtbrief is vermeld;
- de goederen per spoor worden vervoerd en identificatiemaatregelen door de spoorwegondernemingen worden toegepast.

DOUANE

Het douanekantoor van vertrek waar de verzegeling is aangebracht, vermeldt bij de aangiftegegevens het aantal en de identificatiekenmerken van de aangebrachte verzegelingen.

Wanneer verzegeling ter identificatie niet nodig is, laat het douanekantoor van vertrek het vak leeg. In dit geval drukt het NCTS automatisch “- -” af in vak D van het TAD.

Wanneer goederen die niet onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst samen met onder de regeling douanevervoer geplaatste goederen op hetzelfde vervoermiddel of in dezelfde container worden geladen, wordt de (laad)ruimte doorgaans niet verzegeld wanneer de goederen geïdentificeerd kunnen worden door middel van verzegeling van de afzonderlijke colli of aan de hand van een voldoende duidelijke omschrijving van de goederen.

Opmerking: de goederen moeten afzonderlijk gehouden en duidelijk omschreven worden, zodat gemakkelijk kan worden vastgesteld welke goederen onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst en welke niet.

Indien de zending niet met zekerheid kan worden geïdentificeerd door middel van de verzegeling of aan de hand van de precieze

omschrijving van de goederen, weigert het douanekantoor van vertrek om de goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen.

*Artikel 38, lid 5,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Verzegelingen mogen niet worden verwijderd zonder toestemming van de bevoegde douaneautoriteiten.

*Artikel 301, lid 5,
UV*

Wanneer een voertuig bij het douanekantoor van vertrek is verzegeld en goederen vervoert naar verschillende douanekantoren van bestemming onder dekking van verschillende TAD's, die achtereenvolgens bij meerdere douanekantoren van bestemming in verschillende landen worden gelost, moeten de douaneautoriteiten van de tussenliggende douanekantoren van bestemming waar de verzegeling wordt verwijderd om delen van de lading te lossen, een nieuwe verzegeling aanbrengen en dit vermelden in vak F van het (de) TAD('s). In dat geval tracht de douaneautoriteit opnieuw een verzegeling aan te brengen zoals vereist is, met behulp van een douaneverzegeling die ten minste gelijkwaardige veiligheidskenmerken heeft.

Het douanekantoor van bestemming meldt deze nieuwe verzegeling(en) op het TAD bij het douanekantoor van vertrek in zijn bericht IE018 onder "Nieuwe verzegelingsinformatie" en "Nieuwe verzegelingsidentiteit".

IV.2.3.7.2 Verzegelingsmethoden

*Artikel 11, lid 2,
Overeenkomst*

Er zijn twee verzegelingsmethoden:

Artikel 299, UV

- verzegeling van de laadruimte, wanneer het vervoermiddel of de container door het douanekantoor van vertrek geschikt is bevonden voor verzegeling;
- in alle andere gevallen, verzegeling van elk afzonderlijk collo. Wanneer de verzegeling per laadruimte geschiedt, moet het vervoermiddel geschikt zijn voor verzegeling.

DOUANE

(Artikel 11, lid 3, Overeenkomst; artikel 300, UV)

Het douanekantoor van vertrek beschouwt een vervoermiddel als zijnde geschikt voor verzegeling wanneer:

- de verzegelingen eenvoudig en doeltreffend op het vervoermiddel of de container kunnen worden aangebracht;
- het vervoermiddel of de container geen geheime ruimten bevat waarin goederen kunnen worden verborgen;

- de laadruimten gemakkelijk toegankelijk zijn voor controle door de douaneautoriteit.

Opmerking: vervoermiddelen of containers worden geacht geschikt te zijn voor verzegeling wanneer zij zijn goedgekeurd voor vervoer onder douaneverzegeling uit hoofde van een internationale overeenkomst waartoe de overeenkomstsluitende partijen zijn toegetreden (bijvoorbeeld de douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van TIR-carnets van 14 november 1975).

IV.2.3.7.3 Kenmerken van verzegelingen

Verzegelingen die als identificatiemaatregel worden gebruikt, dienen bepaalde kenmerken te bezitten en aan bepaalde technische specificaties te voldoen.

*Artikel 38,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Verzegelingen moeten de volgende essentiële kenmerken bezitten:

- zij moeten bij normaal gebruik ongeschonden en stevig vastgemaakt blijven;
- zij moeten op eenvoudige wijze kunnen worden gecontroleerd en identificeerbaar zijn;
- zij zijn zodanig vervaardigd dat elke verbreking, manipulatie of verwijdering sporen nalaat die met het blote oog waarneembaar zijn;
- zij zijn ontworpen voor eenmalig gebruik of, wanneer het gaat om verzegelingen die bestemd zijn om meermaals te worden gebruikt, zodanig ontworpen dat zij telkens als ze worden hergebruikt van een duidelijk en individueel identificatiekenmerk kunnen worden voorzien;
- zij zijn voorzien van individuele identificatiekenmerken die permanent, gemakkelijk leesbaar en uniek genummerd zijn.

Artikel 301, UV

De verzegelingen moeten ook aan de volgende technische specificaties voldoen:

- de vorm en afmetingen van de verzegelingen kunnen variëren naargelang van de gebruikte verzegelingsmethode, maar de afmetingen moeten zodanig zijn dat de identificatiekenmerken duidelijk leesbaar zijn;
- de identificatiekenmerken van de verzegelingen mogen niet vervalst kunnen worden en moeten moeilijk zijn na te maken;
- het gebruikte materiaal moet zo stevig zijn dat het niet mogelijk is het per ongeluk kapot te maken of ongemerkt opnieuw te gebruiken.

Verzegelingen worden geacht aan deze vereisten te voldoen wanneer zij door een bevoegde instantie zijn gecertificeerd

overeenkomstig ISO-norm 17712:2013 “Vrachtcontainers — Mechanische afdichtingen”.

Bij containervervoer moet zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van verzegelingen met hoge veiligheidskenmerken.

Op de douaneverzegeling moeten de volgende vermeldingen voorkomen:

- het woord “douane” in een van de officiële talen van de EU of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, of een overeenkomstige afkorting;
- een landcode in de vorm van de tweeletterige ISO-code die het land identificeert waarin de verzegeling is aangebracht.

Voorts kunnen de overeenkomstsluitende partijen in onderling overleg besluiten gebruik te maken van gemeenschappelijke veiligheidskenmerken en technologie.

Elk land moet de Commissie informeren over de soorten verzegelingen die het in gebruik heeft. De Commissie zal deze informatie beschikbaar stellen aan alle landen.

IV.2.3.7.4 Gebruik van verzegelingen van een bijzonder model

*Artikelen 81-83,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Voor het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model moet de houder van de regeling een vergunning krijgen van de bevoegde autoriteiten.

*Artikelen 317-318,
UV*

Het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model is een vereenvoudigingsmaatregel die aan bepaalde voorwaarden moet voldoen (zie voor meer informatie punt VI.3.3).

Wanneer verzegelingen van een bijzonder model worden gebruikt, vermeldt de houder van de regeling bij de aangiftegegevens (vak D) het merk, het type en het aantal aangebrachte verzegelingen. De verzegeling moet vóór de vrijgave van de goederen worden aangebracht.

IV.2.3.8 Vrijgave van goederen

*Artikel 40,
aanhangsel I
Overeenkomst*

Nadat de volgende formaliteiten zijn vervuld bij het douanekantoor van vertrek:

Artikel 303, UV

- indiening van de aangiftegegevens bij het douanekantoor van vertrek;
- verificatie van de aangiftegegevens;
- aanvaarding van de aangifte voor douanevervoer;
- afronding van eventuele controles;
- indien nodig zekerheid is gesteld (zie deel III);
- vaststelling van de termijn;
- vaststelling van een voorgeschreven route, indien vereist;
- zo nodig verzegelingen zijn aangebracht;

worden de goederen voor douanevervoer vrijgegeven. De desbetreffende berichten worden verzonden:

- het bericht “Vrijgegeven voor douanevervoer” (IE029) aan de aangever;
- het bericht IE001 aan het douanekantoor van bestemming;
- het bericht IE050 aan het douanekantoor van doorgang, indien van toepassing.

De inhoud van deze berichten wordt bepaald door de (in voorkomend geval gewijzigde) aangifte voor douanevervoer.

DOUANE

Nadat de formaliteiten zijn vervuld:

- valideert het douanekantoor van vertrek de aangifte voor douanevervoer;
- registreert het douanekantoor van vertrek de controleresultaten;
- registreert het douanekantoor van vertrek de zekerheid;
- zendt het douanekantoor van vertrek bericht IE001 en in voorkomend geval bericht IE050 naar het opgegeven douanekantoor van bestemming en, indien van toepassing, het (de) kanto(o)r(en) van doorgang; en
- drukt het douanekantoor van vertrek het TAD (inclusief de LoI, indien van toepassing) af.

IV.2.3.8.1 Documentatie bij vrijgave

*Artikel 41,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 303, lid 4,
UV*

De houder van de regeling of de persoon die de goederen bij het douanekantoor van vertrek heeft aangebracht, krijgt van dit kantoor het TAD met het MRN. Het TAD, in voorkomend geval aangevuld door de LoI, blijft tijdens het douanevervoer bij de goederen.

*Artikel 184, lid 2,
GV, zoals
gewijzigd bij GOV*

Het TAD kan, na voorafgaande toestemming hiervoor van het douanekantoor van vertrek, ook door een aangever worden afgedrukt.

IV.2.3.9 Aanzuivering van de regeling douanevervoer

*Artikel 48, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De douaneautoriteiten zullen de regeling douanevervoer aanzuiveren indien zij op grond van een vergelijking van de gegevens van het douanekantoor van vertrek met die van het douanekantoor van bestemming kunnen vaststellen dat de regeling naar behoren is beëindigd.

*Artikel 215, lid 2,
DWU*

IV.2.4 Specifieke situaties

Wanneer een groot aantal verschillende artikelen in kleine hoeveelheden (bv. scheepsbevoorrading, inboedels bij internationale verhuizingen), die voor dezelfde geadresseerde zijn bestemd, onder de regeling Unie-/gemeenschappelijk douanevervoer moet worden geplaatst, volstaat een algemene omschrijving van de goederen om de extra kosten voor het invoeren van de douanevervoergegevens te vermijden. In dat geval zou als bijkomende voorwaarde gelden dat een volledige en nauwkeurige omschrijving van de goederen voor douanedoelinden beschikbaar is en de zending vergezelt.

Hoe dan ook moet eerst worden nagegaan of alle goederen daadwerkelijk onder de regeling Unie-/gemeenschappelijk douanevervoer moeten worden geplaatst.

IV.2.5 Uitzonderingen (pro memorie)

IV.2.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

IV.2.7 Voor de douane bestemd deel

IV.2.7.1 ATIS

DOUANE

Ga voor toegang tot dit deel van het document naar het Communicatie- en

informatiecentrum voor overheden, bedrijven en burgers (CIRCABC):

<https://circabc.europa.eu/ui/group/fac511f0-681d-41af-b678-7d743f529c8f/library/d9bfedcd-976c-4e10-836b-5158b27518f7>

IV.2.7.2 SMS

DOUANE

Ga voor toegang tot dit deel van het document naar CIRCABC:

<https://circabc.europa.eu/ui/group/fac511f0-681d-41af-b678-7d743f529c8f/library/d9bfedcd-976c-4e10-836b-5158b27518f7>

IV.2.8 Bijlagen

HOOFDSTUK 3 — FORMALITEITEN EN VOORVALLEN TIJDENS HET VERKEER VAN GOEDEREN IN HET KADER VAN GEMEENSCHAPPELIJK/UNIEDOUANEVERVOER

IV.3.1 Inleiding

Dit hoofdstuk behandelt formaliteiten en voorvallen tijdens het verkeer van goederen in het kader van gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer.

Punt IV.3.2 bevat de algemene theorie en de wetgeving.

In punt IV.3.3 worden de formaliteiten beschreven bij voorvallen tijdens het verkeer van goederen in het kader van gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer en bij het douanekantoor van doorgang.

Punt IV.3.4 heeft betrekking op specifieke situaties.

Punt IV.3.5 heeft betrekking op uitzonderingen op de algemene regels.

Punt IV.3.6 is bestemd voor specifieke nationale voorschriften.

Punt IV.3.7 is bestemd voor de douanediens ten.

Punt IV.3.8 bevat de bijlagen bij hoofdstuk 3.

IV.3.2 Algemene theorie en wetgeving

De rechtsgronden zijn de volgende:

- artikelen 43 en 44, lid 2, aanhangsel I, Overeenkomst;
- artikelen 304 en 305, UV;
- aanhangsel F1, bijlage 9, GOV.

IV.3.3 Formaliteiten bij voorvallen en bij het douanekantoor van doorgang

Dit punt bevat informatie over:

- de formaliteiten die moeten worden vervuld bij een voorval tijdens een gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer (punt IV.3.3.1);
- de formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang (punt IV.3.3.2).

IV.3.3.1 Formaliteiten bij voorvallen

Voorbeelden van de meest voorkomende gebeurtenissen die kunnen worden beschouwd als een voorval tijdens een gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer van goederen zijn:

- de route kan niet worden gevolgd door omstandigheden buiten de wil van de vervoerder;
- de douaneverzegelingen zijn per ongeluk verbroken of gemanipuleerd door een oorzaak buiten de wil van de vervoerder;
- de goederen zijn van het ene vervoermiddel in of op een ander vervoermiddel overgeladen;
- het onmiddellijk, geheel of gedeeltelijk, lossen van de goederen bij dreigend gevaar;
- er heeft zich een ongeval voorgedaan dat tot gevolg kan hebben dat de houder van de regeling of de vervoerder niet langer aan zijn/haar verplichtingen kan voldoen;
- een van de onderdelen van een samenstel van vervoermiddelen dat als één vervoermiddel wordt beschouwd, is gewijzigd (er wordt bijvoorbeeld een spoorwagon losgekoppeld).

*Artikel 44,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 305, UV

In elk van deze gevallen moet de vervoerder onmiddellijk het dichtstbijzijnde bevoegde douanekantoor in het land op het grondgebied waarvan het vervoermiddel zich bevindt, op de hoogte brengen. Hij moet ook onmiddellijk na het voorval de nodige vermeldingen aanbrengen in vak 56 van het TAD en de goederen aanbrengen bij respectievelijk het TAD voorleggen aan dat douanekantoor. De bevoegde autoriteiten van dat douanekantoor besluiten vervolgens of het douanevervoer mag worden voortgezet of niet. Indien het douanevervoer mag worden voortgezet, viseert het ter zake bevoegde kantoor vak G, met vermelding van de genomen maatregelen.

Indien de verzegeling werd verbroken door een oorzaak buiten de wil van de vervoerder, onderzoeken de bevoegde autoriteiten de goederen en het voertuig. Als zij van oordeel zijn dat het douanevervoer kan worden voortgezet, brengen de douaneautoriteiten nieuwe verzegelingen aan en viseren zij het TAD dienovereenkomstig.

Goederen mogen slechts van het ene vervoermiddel in of op een ander vervoermiddel worden overgeladen na toestemming en onder

toezicht van de bevoegde autoriteiten op de plaats waar de overlading zal plaatsvinden. In dat geval vult de vervoerder vak 55 “Overlading” van het TAD in. Dit mag met de hand gebeuren, met inkt en blokletters. In voorkomend geval viseert de douane vak F van het TAD. Wanneer bij meer dan twee overladingen vak F volledig is ingevuld, moet de vervoerder de vereiste informatie invullen in vak 56 van het TAD.

Als de goederen echter worden overgeladen uit een niet-verzegeld vervoermiddel, hoeven de goederen en het TAD, ondanks het feit dat de vervoerder vermeldingen heeft aangebracht, niet te worden aangebracht bij respectievelijk te worden voorgelegd aan het dichtstbijzijnde douanekantoor en wordt het TAD niet door de douane gevisieerd.

Wanneer een of meer van de onderdelen van een samenstel van vervoermiddelen dat als één vervoermiddel wordt beschouwd, wordt gewijzigd, hoeven de goederen en het vervoermiddel niet te worden aangebracht bij het dichtstbijzijnde douanekantoor en hoeft dat douanekantoor zijn visum niet aan te brengen in de volgende gevallen:

- wanneer een of meer spoorwagens van een reeks aan elkaar gekoppelde spoorwagens worden losgekoppeld wegens technische problemen. In dat geval mag de vervoerder, nadat hij de nodige vermeldingen in het TAD heeft aangebracht, het douanevervoer voortzetten;
- wanneer alleen de trekker van een wegvoertuig tijdens het vervoer wordt veranderd zonder dat de aanhangwagens of opleggers worden veranderd (en de goederen daarbij niet worden behandeld of overgeladen), moet de vervoerder het kenteken en de nationaliteit van de nieuwe trekker vermelden in vak 56 van het TAD en mag het douanevervoer worden voortgezet.

Wanneer, in de hierboven genoemde gevallen, de vervoerder de goederen en het TAD niet moet aanbrengen bij respectievelijk voorleggen aan de douaneautoriteit op wier grondgebied het vervoermiddel zich bevindt, hoeft hij die autoriteit niet op de hoogte te brengen van zulke voorvallen.

In alle hierboven genoemde gevallen worden de relevante vermeldingen van de vervoerder en de visering door de douaneautoriteiten in het NCTS ingevoerd door het (eventuele)

douanekantoor van doorgang dan wel het douanekantoor van bestemming.

Het splitsen van een zending is slechts mogelijk onder toezicht van de douane, en het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer moet in dat geval worden beëindigd. Voor elk deel van de zending moet een nieuwe aangifte voor douanevervoer worden ingediend.

IV.3.3.2 Formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang

Dit punt bevat informatie over:

- het douanekantoor van doorgang (punt IV.3.3.2.1);
- de formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang (punt IV.3.3.2.2);
- de wijziging van kantoor van doorgang (punt IV.3.3.2.3);
- maatregelen in geval van onregelmatigheden (punt IV.3.3.2.4).

IV.3.3.2.1 Het douanekantoor van doorgang

*Artikel 3, punt h),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Het douanekantoor van doorgang is een douanekantoor op een plaats waar goederen de overeenkomstsluitende partij binnenkomen of uitgaan. Uit de volgende tabel blijken de verschillende mogelijkheden voor gemeenschappelijk en Uniedouanevervoer.

Artikel 1, lid 13, UV

	Gemeenschappelijk douanevervoer	Uniedouanevervoer
Plaats van binnenkomst	– in een overeenkomst- sluitende partij	– in het douanegebied van de EU wanneer de goederen tijdens het douanevervoer over het grondgebied van een derde land zijn vervoerd
Plaats van uitgang	– uit een overeenkomst- sluitende partij wanneer de goederen tijdens het douanevervoer het douanegebied van die overeenkomstsluitende partij verlaten door overschrijding van een	– uit het douanegebied van de EU wanneer de goederen tijdens het douanevervoer dat gebied verlaten door overschrijding van een grens tussen een lidstaat en een derde land dat niet deel- neemt aan het gemeen-

	grens tussen die overeenkomstsluitende partij en een derde land	schappelijk douanevervoer

Overeenkomstig de Overeenkomst zou er zich in normale omstandigheden een douanekantoor van doorgang tussen IE en NI moeten bevinden. Aangezien dit volgens het protocol inzake Ierland/Noord-Ierland (NIP)⁸ niet haalbaar is, heeft het Verenigd Koninkrijk ermee ingestemd⁹ de functies van het kantoor van doorgang uit te voeren aan de buitengrens van het eiland Ierland, in de havens van IE en NI. Tussen IE en NI zijn geen douanekantoren van doorgang vereist.

Om het verkeer van Uniegoederen tussen de verschillende delen van het douanegebied van de EU te vergemakkelijken wanneer zij moeten worden vervoerd over het grondgebied van een derde land dat niet deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, trachten de lidstaten er zoveel mogelijk voor te zorgen, voor zover de plaatselijke omstandigheden dit toelaten, dat er bij hun douanekantoren aan de buitengrens van de EU speciale rijbanen zijn voor de controle van Uniegoederen die onder dekking van een door een andere lidstaat afgegeven aangifte voor douanevervoer worden vervoerd.

Deze controle wordt beperkt tot een onderzoek van het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen en, zo nodig, de beëindiging van het douanevervoer, tenzij de omstandigheden een diepgaander onderzoek vereisen.

Wanneer bij deze controle geen onregelmatigheden aan het licht komen, kan het vervoer worden voortgezet.

Voorbeelden ter identificatie van de kantoren van doorgang

Voorbeeld 1: Van DE via BE naar GB

Het kantoor van vertrek bevindt zich in DE en de goederen verlaten de EU via een haven in BE. Het kantoor van doorgang bevindt zich in

⁸ *PB C 384I van 12.11.2019, blz. 92.*

⁹ De Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk hebben daarom een memorandum van overeenstemming (MoU) gesloten waarbij het Verenigd Koninkrijk de functie van kantoor van doorgang zal uitoefenen aan de buitengrens van het eiland Ierland in plaats van aan de grens tussen Ierland en Noord-Ierland.

de haven in GB.

Voorbeeld 2: Van DE via FR en GB naar NI

Het kantoor van vertrek bevindt zich in DE en de goederen verlaten de EU via een haven in FR. Het eerste kantoor van doorgang ligt in de haven van aankomst in GB. De regeling douanevervoer wordt voortgezet in GB tot de haven waar de goederen op een veerboot met bestemming NI worden geladen. In de haven in GB zijn er bij vertrek uit GB geen formaliteiten vereist. Wanneer de goederen een haven in NI binnengaan, worden de formaliteiten van het kantoor van doorgang toegepast.

Voorbeeld 3: Van DE via NL, GB en IE naar NI

Het kantoor van vertrek bevindt zich in DE en de goederen verlaten de EU via een haven in NL. Het eerste kantoor van doorgang ligt in de haven van aankomst in GB. De regeling douanevervoer wordt voortgezet in GB tot de haven waar de goederen op een veerboot met bestemming IE worden geladen. Bij aankomst in IE worden de formaliteiten van het kantoor van doorgang toegepast. De regeling douanevervoer wordt voortgezet in IE en de goederen passeren de grens tussen IE en NI zonder douaneformaliteiten. De goederen worden aangebracht bij het kantoor van bestemming in NI.

Gebruik van de T1- of T2-regeling voor goederen die van de EU naar NI worden vervoerd?

- Als Uniegoederen niet via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer van de EU naar NI worden vervoerd, is geen regeling douanevervoer vereist (zie ook voorbeeld 9).
- Als Uniegoederen naar NI worden vervoerd, wordt de T2-regeling gebruikt. De goederen worden als een levering binnen de EU van een lidstaat via GB naar NI vervoerd. Bij het kantoor van bestemming in NI eindigt de regeling douanevervoer en omdat de douanestatus van de Uniegoederen bij aankomst wordt vastgesteld door middel van de T2-regeling, kan het douanetoezicht worden beëindigd en is er geen volgende douaneregeling vereist.
- Als niet-Uniegoederen naar NI worden vervoerd, moet de T1-regeling worden gebruikt. Bij het kantoor van bestemming in NI is een volgende douaneregeling vereist.

Voorbeeld 4: Van NI naar GB

Het kantoor van vertrek bevindt zich in NI en de goederen verlaten NI

via een haven. Het kantoor van doorgang bevindt zich in de haven in GB.

Gebruik van de T1- of T2-regeling voor goederen die van NI naar GB worden vervoerd?

- Gebruik van de regeling extern douanevervoer T1: voor niet-Uniegoederen (of voor uitvoer gevolgd door een regeling douanevervoer wanneer artikel 189, GV, van toepassing is).
- Gebruik van de regeling intern douanevervoer T2: uitgevoerde Uniegoederen, gevolgd door een regeling douanevervoer.

Voorbeeld 5: Van GB naar NI

Het kantoor van vertrek bevindt zich in GB en de goederen verlaten GB via een haven. Het kantoor van doorgang bevindt zich in de haven in NI.

Gebruik van de T1- of T2-regeling voor goederen die van GB naar NI worden vervoerd?

- Gebruik van de regeling intern douanevervoer T2: in geval artikel 9 van de Overeenkomst van toepassing is in GB.
- Gebruik van de regeling extern douanevervoer T1: in alle andere gevallen.

Voorbeeld 6: Van GB via NI naar IE

Het kantoor van vertrek bevindt zich in GB en de goederen verlaten GB via een haven. Het kantoor van doorgang bevindt zich in de haven in NI. De goederen passeren de grens tussen NI en IE zonder douaneformaliteiten. De goederen worden aangebracht bij het kantoor van bestemming in IE.

Gebruik van de T1- of T2-regeling voor goederen die van GB worden vervoerd?

- Zie voorbeeld 5.

Voorbeeld 7: Van GB via NL naar DE

Het kantoor van vertrek bevindt zich in GB en de goederen verlaten GB via een haven. Het kantoor van doorgang bevindt zich in de haven van aankomst in de EU in NL. De aangifte voor douanevervoer wordt voorgelegd aan en de goederen worden aangebracht bij het kantoor van bestemming in DE.

Voorbeeld 8: Van IE via NI, GB, BE, FR, CH naar IT

Het kantoor van vertrek bevindt zich in IE. De goederen passeren de grens tussen IE en NI zonder enige douaneformaliteiten, en de regeling douanevervoer wordt in NI voortgezet. De goederen verlaten NI via een haven. Het eerste kantoor van doorgang bevindt zich in de haven van aankomst in GB. De regeling douanevervoer wordt voortgezet in GB tot de haven waar de goederen op een veerboot met bestemming BE worden geladen. Bij aankomst in BE worden de formaliteiten van het tweede kantoor van doorgang toegepast. De regeling douanevervoer wordt in de EU voortgezet. Het derde kantoor van doorgang is het eerste douanekantoor in CH. Het vierde kantoor van doorgang is het eerste douanekantoor in IT. De aangifte voor douanevervoer wordt voorgelegd aan en de goederen worden aangebracht bij het kantoor van bestemming in IT.

Voorbeeld 9: Van NI via IE naar FR (en op dezelfde wijze terug)

De goederen vertrekken uit NI en passeren de grens tussen NI en IE zonder douaneformaliteiten. De goederen verlaten IE via een haven. De haven van aankomst ligt in FR. De goederen worden aangebracht bij het douanekantoor in de haven van aankomst in FR.

Gebruik van de T1- of de T2-regeling, of alleen het bewijs van de Uniestatus voor goederen die tussen het eiland Ierland en de EU worden vervoerd?

- In dit voorbeeld worden de Uniegoederen niet vervoerd via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer. Daarom kan de T2-regeling niet worden gebruikt. Indien vereist, volstaat een bewijs van Uniestatus wanneer de goederen bij de douane worden aangebracht in de haven van aankomst.
- Indien niet-Uniegoederen tussen het eiland Ierland en de EU worden vervoerd, moet de T1-regeling worden gebruikt. Op het kantoor van bestemming is een volgende douaneregeling vereist.

IV.3.3.2.2 Formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang

*Artikel 43,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Het TAD (met het MRN) en de goederen worden aangebracht bij respectievelijk voorgelegd aan elk douanekantoor van doorgang.

Artikel 304, UV

Het (de) douanekanto(o)r(en) van doorgang kan (kunnen) de goederen controleren indien het (zij) dat noodzakelijk acht(en). Een controle gebeurt in de eerste plaats op basis van de gegevens van het douanevervoer die van het douanekantoor van vertrek zijn ontvangen

in de vorm van bericht IE050.

DOUANE

Het douanekantoor van doorgang:

- registreert het MRN;
- registreert de grensoverschrijding; en
- stuurt vervolgens bericht IE118 naar het douanekantoor van vertrek.

Wanneer de goederen aan een uitvoerbeperking zijn onderworpen, wordt het TAD van een van de onderstaande codes voorzien:

- bij gemeenschappelijk douanevervoer:
DG0 (“Uitvoer uit land onderworpen aan beperkingen”); of
DG1 (“Uitvoer uit land onderworpen aan rechten”).
- bij Uniedouanevervoer:
DG0 (“Uitvoer uit EU onderworpen aan beperkingen”); of
DG1 (“Uitvoer uit EU onderworpen aan rechten”).

IV.3.3.2.3 Wijziging van douanekantoor van doorgang

Goederen mogen worden vervoerd via een ander douanekantoor van doorgang dan het in het TAD opgegeven kantoor.

Wanneer de goederen en het TAD worden aangebracht bij respectievelijk voorgelegd aan een ander dan het opgegeven douanekantoor van doorgang en het MRN dat door het feitelijke douanekantoor van doorgang wordt ingevoerd, betrekking heeft op douanevervoer waarvoor dat kantoor niet beschikt over het desbetreffende bericht IE050, zal het NCTS het douanekantoor van vertrek automatisch vragen om het “ATR-verzoek” (IE114) naar het feitelijke douanekantoor van doorgang te zenden.

Het NCTS bij het douanekantoor van vertrek zal automatisch het bericht “ATR-antwoord” (IE115) verzenden. Na ontvangst van bericht IE115 wordt het NCTS bijgewerkt en worden de gegevens van het douanevervoer beschikbaar met de status “ATR aangemaakt”, zodat zij door de douane kunnen worden verwerkt.

Het (de) opgegeven kanto(o)r(en) van doorgang (waar de goederen niet zijn gepasseerd) zal (zullen) automatisch worden geïnformeerd wanneer het douanevervoer bij het douanekantoor van bestemming werd beëindigd.

Indien de gegevens van het douanevervoer in kwestie om een of andere reden niet kunnen worden toegezonden, wordt bericht IE115 met de “code reden afwijzing ATR” en de reden van de afwijzing (verplicht voor code

- 4) verstuurd naar het feitelijke douanekantoor van doorgang, dat vervolgens passende maatregelen neemt.

DOUANE

Bij het feitelijke douanekantoor van doorgang:

- wordt het MRN vastgelegd in het NCTS;
- wordt het bericht IE114 naar het douanekantoor van vertrek gestuurd;
- wordt van het NCTS in het douanekantoor van vertrek bericht IE115 met de gegevens van bericht IE050 ontvangen;
- wordt het NCTS bijgewerkt en worden de gegevens van het douanevervoer beschikbaar met de status “ATR aangemaakt”, zodat zij door de douane kunnen worden verwerkt;
- wordt de grensoverschrijding geregistreerd en wordt bericht IE118 naar het douanekantoor van vertrek gestuurd.

IV.3.3.2.4 Maatregelen in geval van ernstige onregelmatigheden

Wanneer een douanekantoor van doorgang ernstige onregelmatigheden vaststelt in verband met het douanevervoer, moet dit kantoor het douanevervoer beëindigen en een onderzoek instellen.

IV.3.4 Specifieke situaties (pro memorie)

IV.3.5 Uitzonderingen (pro memorie)

IV.3.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

IV.3.7 Voor de douane bestemd deel

IV.3.8 Bijlagen

HOOFDSTUK 4 – FORMALITEITEN BIJ HET DOUANEKANTOOR VAN BESTEMMING

IV.4.1 Inleiding

Hoofdstuk 4 geeft een beschrijving van de formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming.

In punt IV.4.2 worden de algemene theorie en wetgeving beschreven.

In punt IV.4.3 worden de formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming beschreven, met inbegrip van de beëindiging en de controle van de regeling.

Punt IV.4.4 heeft betrekking op specifieke situaties.

Punt IV.4.5 heeft betrekking op uitzonderingen op de algemene regels.

Punt IV.4.6 is bestemd voor specifieke nationale voorschriften.

Punt IV.4.7 is bestemd voor de douanediensdiensten.

Punt IV.4.8 bevat de bijlagen bij hoofdstuk 4.

IV.4.2 Algemene theorie en wetgeving

Aan het einde van het douanevervoer moeten de goederen samen met het TAD en de door het douanekantoor van bestemming verlangde informatie (bv. door de politie afgegeven ontvangstbewijs in geval van een ongeval, attest van takel- of hulpdienst, CMR enz.) aan dat douanekantoor worden overgelegd. Hiermee wordt het douanevervoer beëindigd. Het douanekantoor van bestemming zendt het bericht “Kennisgeving van aankomst” (IE006) onverwijld naar het douanekantoor van vertrek.

Het douanekantoor van bestemming controleert de goederen op basis van informatie uit het NCTS, eventueel samen met het TAD, registreert de resultaten van de controle en zendt het bericht “Controleresultaten” (IE018) naar het douanekantoor van vertrek.

Indien geen verschillen worden geconstateerd, zal het douanekantoor van vertrek het douanevervoer aanzuiveren.

In geval van verschillen zullen verdere maatregelen nodig zijn.

De rechtsgronden zijn de volgende:

- artikelen 8 en 45-51, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- bijlage B10, aanhangsel III, bij de Overeenkomst;
- artikel 215, artikel 233, leden 1, 2 en 3, DWU;
- artikelen 306-312, UV;
- bijlage 72-03, UV.

IV.4.3 Formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming

Dit punt bevat informatie over:

- het aanbrengen van de goederen bij en het voorleggen van de documenten aan het douanekantoor van bestemming (punt IV.4.3.1);
- controle van de beëindiging van de procedure (punt IV.4.3.2).

In dit punt wordt ervan uitgegaan dat er geen verschillen hebben plaatsgevonden. De stappen die moeten worden genomen in geval van verschillen worden beschreven in punt IV.4.4 van dit hoofdstuk.

Opmerking: **de beëindiging** van de regeling douanevervoer bij het douanekantoor van bestemming is niet hetzelfde als **de aanzuivering** van de regeling douanevervoer. Het douanekantoor van vertrek beslist aan de hand van de door het douanekantoor van bestemming verstrekte informatie of de regeling douanevervoer kan worden aangezuiverd.

IV.4.3.1 Aanbrenging van de goederen

*Artikel 8,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 233, leden 1
en 2, DWU*

De regeling douanevervoer is beëindigd en de houder van de regeling is zijn/haar verplichtingen nagekomen wanneer de onder de regeling geplaatste goederen, het TAD en andere vereiste informatie overeenkomstig de douanewetgeving beschikbaar zijn bij het douanekantoor van bestemming.

In de praktijk betekent de beëindiging van de regeling dat de goederen zijn aangebracht bij en het TAD en andere vereiste informatie zijn voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming. Juridisch gezien betekent dit dat het aanbrengen/voorleggen plaatsvindt in overeenstemming met de wettelijke bepalingen die

zijn gebaseerd op het soort procedure dat wordt gebruikt, d.w.z. regelmatig of vereenvoudigd¹⁰. Beide handelingen vallen onder de verantwoordelijkheid en zijn de voornaamste verplichting van de houder van de regeling.

Wanneer het douanevervoer is beëindigd, komt er ook een einde aan de verplichtingen van de houder van de regeling in het kader van die regeling. Een voorval of het niet naleven van verplichtingen na die datum heeft geen betrekking op het douanevervoer, maar op andere douanebestemmingen en andere douanevoorschriften. Dit betekent echter niet dat de houder van de regeling na de beëindiging van de regeling niet langer (financieel of anderszins) aansprakelijk kan worden gesteld, maar dan slechts voor zover dit betrekking heeft op het voorgaande douanevervoer.

*Artikel 8,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 233, lid 3,
DWU*

Behalve de houder van de regeling hebben ook andere personen verplichtingen in het kader van de regeling douanevervoer. De vervoerder en iedere persoon die goederen aanvaardt in de wetenschap dat deze onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst, is eveneens verplicht deze binnen de gestelde termijn ongeschonden bij het douanekantoor van bestemming aan te brengen met inachtneming van de door de douaneautoriteiten getroffen identificatiemaatregelen.

De goederen moeten samen met het TAD en andere vereiste informatie worden aangebracht bij respectievelijk voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming, tijdens de officiële openingsuren van het douanekantoor (zie deel VI voor vereenvoudigingen).

De goederen moeten binnen de door het douanekantoor van vertrek vastgestelde termijn worden aangebracht. In vak D van het TAD is de termijn aangegeven.

De door het douanekantoor van vertrek vastgestelde termijn is bindend voor de bevoegde autoriteiten van de landen over het grondgebied waarvan de goederen tijdens het douanevervoer worden vervoerd. De bevoegde autoriteiten, met inbegrip van het douanekantoor van bestemming, mogen deze niet wijzigen (zie punt IV.2.3.6 voor nadere bijzonderheden).

Het douanekantoor van bestemming gebruikt het MRN om in het NCTS de gegevens uit bericht IE001 op te vragen.

¹⁰ Naast de algemene definitie van de beëindiging van de regeling is er ook een aantal bijzondere bepalingen vastgesteld die specifieke voorwaarden bevatten waaronder de regeling wordt beëindigd of wordt geacht te zijn beëindigd in het kader van procedures zoals die betreffende de toegelaten geadresseerde, het douanevervoer door de lucht en over zee, en de regeling douanevervoer voor de overbrenging van goederen via een vaste transportinrichting (voor meer informatie, zie deel V).

Bericht IE006 wordt verzonden naar het douanekantoor van vertrek zodra de douaneambtenaar op de plaats van bestemming het MRN in het NCTS heeft geregistreerd om het douanekantoor van vertrek te laten weten dat de goederen zijn aangekomen. Het bericht wordt verzonden op de dag waarop de goederen en het TAD zijn aangebracht bij respectievelijk voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming.

Wanneer de goederen op de plaats van vertrek in het NCTS voor douanevervoer zijn vrijgegeven, maar het NCTS op de plaats van bestemming niet beschikbaar is bij de aankomst van de goederen, beëindigt het douanekantoor van bestemming de regeling aan de hand van het TAD en voert het de nodige gegevens in het NCTS in zodra dit opnieuw beschikbaar is om de regeling aan te zuiveren.

IV.4.3.2 Controle van de beëindiging van de regeling douanevervoer

*Artikel 47,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Nadat de goederen zijn aangebracht en het TAD en andere vereiste informatie zijn voorgelegd, registreert **het douanekantoor van bestemming** de aankomst en voert het de volgende gegevens in het NCTS in:

Artikel 188, DWU

*Artikelen 308 en
309, UV*

1. het MRN (registratienummer van het douanevervoer);
2. de datum van aankomst;
3. bij voorvallen tijdens het vervoer van goederen (bijvoorbeeld: nieuwe verzegelingen, overlading), alle nodige informatie die op het TAD is vermeld (indien dit nog niet door een vorig douanekantoor is geregistreerd).

Het douanekantoor van bestemming beslist of de goederen al dan niet zullen worden onderzocht en behoudt het TAD. Het onderzoek moet worden uitgevoerd aan de hand van de informatie in het bericht IE001 van het douanekantoor van vertrek.

Het douanekantoor van bestemming vermeldt de juiste code van de controleresultaten in bericht IE018 en zendt dit naar het douanekantoor van vertrek. Het douanekantoor van bestemming vermeldt de volgende code voor de controleresultaten:

1. Code A1 (“Conform”) moet worden vermeld wanneer het douanekantoor van bestemming de goederen (geheel of gedeeltelijk) fysiek heeft gecontroleerd en er geen verschillen zijn geconstateerd. Naast een fysieke controle van de goederen moet ten minste het volgende worden gecontroleerd:

- het registratienummer van het vervoermiddel bij vertrek en op de plaats van bestemming, door vergelijking van de gegevens van de aangifte met die op de plaats van bestemming;
- de staat van de aangebrachte verzegeling.

2. Code A2 (“Als conform beschouwd”) moet in de volgende gevallen worden geregistreerd:

- wanneer het douanekantoor van bestemming uitsluitend een documentencontrole heeft uitgevoerd (geen fysieke controle van de goederen) en er geen verschillen zijn geconstateerd of wanneer het geen controle heeft verricht. Controle van de staat van de aangebrachte verzegelingen, zonder fysieke controle van de goederen, wordt ook geregistreerd met code A2, mits de verzegelingen intact zijn;
- wanneer de goederen bij een toegelaten geadresseerde zijn afgeleverd en het douanekantoor van bestemming besluit de goederen en/of documenten niet te controleren en het bericht “Opmerkingen lossen” (IE044) geen onregelmatigheden vertoont.

Aanbevolen wordt dat het douanekantoor van bestemming voor code A2 het bericht IE018 verzendt op dezelfde dag waarop de goederen bij het douanekantoor van bestemming zijn aangebracht of uiterlijk op de daaropvolgende werkdag.

3. Code A5 (“Verschillen”) moet in de volgende gevallen worden geregistreerd:

- a) wanneer kleine verschillen zijn geconstateerd, maar die niet tot een schuld hebben geleid;

Voorbeelden:

- ontbrekende, verbroken of beschadigde verzegelingen;
- goederen die na het verstrijken van de termijn worden geleverd;
- onjuiste identiteit/nationaliteit van het vervoermiddel;
- het niet aanbrengen van de nodige vermeldingen voor voorvallen die zich tijdens het vervoer van goederen hebben voorgedaan;
- een onregelmatigheid in het gewicht zonder zichtbare manipulatie van de goederen (kleine gewichtsverschillen door afronding van het gewicht).

- b) wanneer kleine verschillen zijn geconstateerd, is op grond van de nationale regelgeving een administratieve geldboete vereist;

- c) wanneer te veel goederen (van dezelfde of een andere soort) werden aangetroffen als niet-aangegeven goederen en de Uniestatus van die goederen/de status van die goederen als goederen van de overeenkomstsluitende partij niet kan worden vastgesteld.

Indien de in een aangifte voor douanevervoer aangegeven goederen bij het douanekantoor van bestemming werden aangebracht, belet het feit dat er goederen te veel zijn aangetroffen het douanekantoor van vertrek niet om de regeling aan te zuiveren en het vervoer af te schrijven. De oorspronkelijk voor douanevervoer aangegeven goederen kunnen dan worden vrijgegeven. Voor het teveel aan goederen zal het douanekantoor van bestemming de situatie verduidelijken.

Het douanekantoor van bestemming dient in bericht IE018 een gedetailleerde beschrijving van de verschillen te geven. Alle informatie die in het vrije tekstveld wordt ingevuld, moet zoveel mogelijk in een voor het douanekantoor van vertrek begrijpelijke taal worden gesteld.

- 4. Code B1 (“Niet conform”): grote verschillen die het niet mogelijk maken de regeling douanevervoer aan te zuiveren. Het douanevervoer wordt niet afgeschreven in het NCTS en de houder van de regeling en de borg blijven aansprakelijk totdat de zaak is opgelost. De code mag daarom alleen worden gebruikt in naar behoren gemotiveerde gevallen waarin goederen ontbreken (geheel of gedeeltelijk) of soortgelijke gevallen waarin de op de plaats van bestemming aangebrachte goederen aanzienlijk verschillen van de beschrijving in de aangifte (soort en hoeveelheid).

Er zijn twee soorten B1-codes:

- a) Code B1 (“Niet conform”) met de markering “Waiting for discrepancies resolution” (“In afwachting verklaring verschillen”) moet worden geregistreerd wanneer bij de fysieke of documentencontrole van de douane een tekort aan goederen of aanbrenging van andere dan de aangegeven goederen is geconstateerd en het douanekantoor van bestemming vermoedt dat dit mogelijk het gevolg is van een vergissing of nalatigheid op de plaats van vertrek.

*aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikelen 79, 87,
lid 1, artikel 87,
lid 4, en
artikel 124, lid 1,
punten g) en h),
DWU*

*Artikel 103 decies,
GV*

Het douanekantoor van bestemming moet:

- het douanekantoor van vertrek verzoeken een onderzoek in te stellen, met name door alle door de houder van de regeling/aangever overgelegde documenten te onderzoeken en deze te vergelijken met de gegevens van de aangifte; en
- de goederen niet uit de doorvoer vrijgeven.

Het douanevervoer wordt gemarkeerd als “Waiting for discrepancies resolution”. De procedure wordt bij het douanekantoor van vertrek opgeschort totdat de onregelmatigheden zijn opgehelderd.

Zodra de zaak is opgelost, stelt het douanekantoor van vertrek het douanekantoor van bestemming hiervan in kennis door verzending van het bericht “Kennisgeving verschillen opgelost” (IE020) met de code 1.

De goederen worden vervolgens vrijgegeven uit de doorvoer en de transactie wordt definitief aangezuiverd, waarbij het douanekantoor van vertrek de goederen in het NCTS afschrijft.

Indien de zaak niet wordt opgehelderd, stelt het douanekantoor van vertrek het douanekantoor van bestemming hiervan in kennis door verzending van bericht IE020 met de code 0. Na ontvangst van het bericht of wanneer binnen zes kalenderdagen na de dag waarop bericht IE018 met de markering is verzonden geen bericht is ontvangen, start het douanekantoor van bestemming zijn eigen onderzoek om de zaak op te helderen¹¹.

- b) Code B1 (“Niet conform”) zonder de markering “Waiting for discrepancies resolution” moet worden geregistreerd wanneer tijdens een fysieke of documentencontrole door de douane een tekort aan goederen of aanbrenging van verschillende goederen is geconstateerd en het douanekantoor van bestemming niet vermoedt dat dit kan zijn veroorzaakt door een vergissing of nalatigheid op de plaats van vertrek.

¹¹ Indien het douanekantoor van vertrek zich in de volgende landen bevindt: BG, CH, CZ, ES, MK en RS, gebruik die code dan zoals aangegeven. In andere landen is de procedure anders en wordt het douanevervoer, ongeacht de in bericht IE020 aangegeven code, automatisch in het systeem afgeschreven. Dit betekent dat de verdere verwerking buiten het NCTS plaatsvindt. Voor die andere landen wordt daarom aanbevolen de code B1 alleen met de markering te gebruiken wanneer het douanekantoor van bestemming er ten volle van overtuigd is dat een tekort aan goederen of de aanbrenging van andere goederen dan de aangegeven goederen door een vergissing of een nalatigheid op de plaats van vertrek zijn veroorzaakt en op het douanekantoor van vertrek moeten worden afgehandeld.

Het douanekantoor van bestemming start zijn eigen onderzoek om de zaak op te helderen.

Met betrekking tot een schuld als bedoeld in de punten 3 (teveel aan goederen), 4a en 4b zijn er twee opties:

- een schuld ontstaat overeenkomstig artikel 79, DWU/artikel 112, lid 1, punt b), aanhangsel I, bij de Overeenkomst (niet-naleving van een voorwaarde voor de plaatsing van de goederen onder de regeling Uniedouanevervoer of gemeenschappelijk douanevervoer; onttrekking van de goederen aan het douanetoezicht) die moet worden betaald;
- een schuld is ontstaan maar is tenietgegaan overeenkomstig artikel 124, lid 1, punten g) en h), DWU, en artikel 103 decies, GV/artikel 112, lid 2, aanhangsel I, bij de Overeenkomst.

Het tenietgaan van een schuld vindt plaats wanneer:

- ✓ de onttrekking van de goederen aan de regeling douanevervoer of de niet-naleving van de voorwaarden voor de plaatsing van de goederen onder de regeling douanevervoer of het gebruik van de regeling douanevervoer het gevolg is van de volledige vernietiging of het onherstelbare verlies van deze goederen als gevolg van de werkelijke aard van de goederen, onvoorzienbare omstandigheden of overmacht, of op instructie van de douaneautoriteit;
- ✓ het verzuim dat heeft geleid tot het ontstaan van deze schuld, geen noemenswaardige invloed heeft op de juiste werking van de regeling douanevervoer en geen poging tot bedrog vormt, en alle formaliteiten die nodig zijn om de status van de goederen te regulariseren, achteraf zijn verricht.

Artikel 103, GV, bepaalt dat een van de gevallen waarin een dergelijk verzuim zich voordoet, is gelegen in het herstel van het douanetoezicht voor goederen die niet onder een aangifte voor douanevervoer vallen, maar eerder in tijdelijke opslag waren geplaatst of onder een bijzondere regeling zijn geplaatst samen met goederen die formeel onder die regeling douanevervoer zijn geplaatst¹².

Zie voor nadere informatie punt VIII.2.3.2.

In beide gevallen (al dan niet tenietgaan van de schuld) zet het

12 Alleen de regeling Uniedouanevervoer.

douanekantoor van bestemming zijn onderzoek voort en volgt het de bepalingen van artikel 87, lid 1, DWU/artikel 114, lid 1, aanhangsel I, bij de Overeenkomst, om te bepalen welke douaneautoriteit bevoegd is om de schuld in te vorderen of eventueel een beslissing te nemen over het tenietgaan van de schuld. Zie voor nadere informatie de punten VIII.2.1, VIII.2.2, VIII.2.3 en VIII.3.2.

Wanneer het douanekantoor van bestemming geacht wordt bevoegd te zijn voor de invordering, dient het te verzoeken deze verantwoordelijkheid over te dragen van het douanekantoor van vertrek door verzending van het bericht “Verzoek tot invordering” (IE150). Zie voor nadere informatie de punten VIII.3.3.3, VIII.3.3.4 en VIII.3.3.5.

Indien het douanekantoor dat verantwoordelijk is voor de invordering niet het douanekantoor van vertrek is, moet het, nadat de schuld is geïnd, het douanekantoor van vertrek daarvan in kennis stellen door verzending van bericht “Kennisgeving invordering” (IE152).

Wanneer de douaneschuld minder dan 10 000 EUR bedraagt, wordt de schuld geacht te zijn ontstaan in de lidstaat waar de vaststelling is gedaan, wat betekent dat het douanekantoor van bestemming verantwoordelijk is voor de invordering (artikel 87, lid 4, DWU)¹³. Berichten IE150 en IE151 moeten echter nog worden uitgewisseld om het douanekantoor van bestemming in staat te stellen de invorderingsprocedure in te leiden. Zodra de invordering is voltooid, verzendt het douanekantoor van bestemming bericht IE152 naar het douanekantoor van vertrek. Zie voor nadere informatie punt VIII.3.3.5.

In de in punten 1, 3 en 4 bedoelde gevallen moet het douanekantoor van bestemming bericht IE018 verzenden uiterlijk:

- op de derde dag volgende op de dag waarop de goederen bij het douanekantoor van bestemming of op een andere plaats zijn aangebracht (in uitzonderlijke gevallen, bv. een reeks feestdagen, kan deze termijn met maximaal zes dagen worden verlengd);
- op de zesde dag volgende op de dag waarop de goederen door een toegelaten geadresseerde zijn ontvangen.

IV.4.4 Specifieke situaties

In dit punt wordt informatie verstrekt over specifieke situaties in het kader van de regeling douanevervoer bij het douanekantoor van

13 Alleen de regeling Uniedouanevervoer.

bestemming. Deze specifieke situaties zijn:

- de afgifte van een ontvangstbewijs (punt IV.4.4.1);
- de afgifte van alternatief bewijs (punt IV.4.4.2);
- het aanbrengen van de goederen en voorleggen van documenten buiten de vastgestelde dagen en uren en op een andere plaats dan het douanekantoor van bestemming (punt IV.4.4.3);
- onregelmatigheden (punt IV.4.4.4);
- wijziging van het douanekantoor van bestemming (punt IV.4.4.5).

IV.4.4.1 Afgifte van een ontvangstbewijs

Op verzoek van de persoon die de goederen aanbrengt bij en het TAD voorlegt aan het douanekantoor van bestemming geeft dat kantoor een ontvangstbewijs af (TC11). Het ontvangstbewijs kan echter niet worden gebruikt als alternatief bewijs van de beëindiging van de regeling.

*Artikel 46
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 306, lid 5,
UV*

Het ontvangstbewijs heeft twee hoofdfuncties. Ten eerste is het voor de houder van de regeling de bevestiging dat de vervoerder de goederen heeft aangebracht bij en de documenten heeft voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming. Ten tweede speelt het ontvangstbewijs een belangrijke rol wanneer een nasporingsprocedure wordt gestart als het douanekantoor van vertrek bericht IE006 niet heeft ontvangen. In dat geval kan de houder van de regeling het ontvangstbewijs voorleggen aan het douanekantoor van vertrek, dat zo kan zien bij welk douanekantoor de goederen zijn aangebracht en de documenten zijn voorgelegd. Dit maakt de nasporingsprocedure veel efficiënter.

*Bijlage B10,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

Bijlage 72-03, UV

Het formulier van het ontvangstbewijs dient in overeenstemming te zijn met model TC11 in aanhangsel III, bijlage B10, bij de Overeenkomst/bijlage 72-03, UV.

De persoon die om een ontvangstbewijs verzoekt, vult dit in en laat het vervolgens viseren door een douaneambtenaar in het douanekantoor van bestemming.

HANDEL

De persoon die het douanekantoor van bestemming om een ontvangstbewijs verzoekt, vermeldt op het formulier TC11 op duidelijk leesbare wijze de volgende informatie:

- de plaats, de naam en het identificatienummer van het douanekantoor van bestemming;
- de status van de goederen zoals vermeld in het desbetreffende TAD (T1, T2, T2F);
- het MRN;
- de plaats, de naam en het identificatienummer van het douanekantoor van vertrek;
- de plaats.

Het ontvangstbewijs kan nog andere informatie in verband met de goederen bevatten. De houder van de regeling kan bijvoorbeeld het adres vermelden waar de vervoerder van de goederen het ontvangstbewijs na visering door de douane naartoe zal retourneren. Het douanekantoor van bestemming is niet verplicht het ontvangstbewijs per post te retourneren, maar kan dit, zo nodig, doen. In de regel zal de houder van de regeling de vervoerder vragen het ontvangstbewijs aan hem/haar te retourneren. Het retouradres kan op de achterzijde van het ontvangstbewijs worden vermeld.

DOUANE

Wanneer om een ontvangstbewijs wordt verzocht, doet het douanekantoor van bestemming het volgende:

- controleren of het juiste formulier is gebruikt (TC11);
- controleren of het duidelijk leesbaar is ingevuld;
- controleren of het correct is ingevuld;
- controleren of er door bepaalde omstandigheden geen ontvangstbewijs mag worden afgegeven;
- wanneer alles in orde is, het ontvangstbewijs afgeven aan de persoon die erom heeft verzocht.

IV.4.4.2 Afgifte van alternatief bewijs

*Artikel 45, lid 4,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 308, lid 2,
UV*

De houder van de regeling kan de douane verzoeken hem/haar op het exemplaar van het TAD een alternatief bewijs te geven waaruit blijkt dat de regeling douanevervoer correct is beëindigd en er geen onregelmatigheid werd vastgesteld. Dit kan gebeuren op het tijdstip waarop de goederen worden aangebracht bij en het TAD wordt voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming.

Opmerking: Punt VII.3.3.1 bevat nadere informatie over de aanvaarding van alternatief bewijs door het douanekantoor van

vertrek.

HANDEL

Om alternatief bewijs te verkrijgen, zoals bedoeld in artikel 45, lid 4, aanhangsel I, bij de Overeenkomst/artikel 308, UV, kan een exemplaar van het TAD en in voorkomend geval de LoI ter visering aan het douanekantoor van bestemming worden voorgelegd.

De kopie, die een fotokopie kan zijn, moet:

- de vermelding “Kopie” dragen;
- voorzien zijn van het stempel van het douanekantoor van bestemming, de handtekening van de ambtenaar, de datum en de volgende vermelding: “Alternatief bewijs – 99202”.

In bijlage 8.3 is de vermelding “alternatief bewijs” in alle taalversies opgenomen.

DOUANE

Het TAD en in voorkomend geval de LoI moeten door het douanekantoor van bestemming worden gevisieerd. Deze visering mag door een computersysteem worden verricht, met dien verstande dat het voor de douane in het land van vertrek duidelijk moet zijn dat de visering echt is.

Het douanekantoor van bestemming viseert het alternatief bewijs wanneer er geen onregelmatigheden zijn vastgesteld. Het TAD wordt voorzien van het stempel van het douanekantoor, de handtekening van de ambtenaar en de datum.

De persoon die het alternatieve bewijs voorlegt, samen met de goederen en het TAD, wordt geacht de vertegenwoordiger van de houder van de regeling te zijn. Het douanekantoor van bestemming overhandigt de gevisieerde kopie van het TAD aan deze persoon.

IV.4.4.3 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van de documenten buiten de vastgestelde dagen en uren en op een andere plaats dan bij het douanekantoor van bestemming

*Artikel 45, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

In de regel moeten de goederen worden aangebracht bij en het TAD en de vereiste informatie worden voorgelegd aan:

- het douanekantoor van bestemming, en
- op de daartoe vastgestelde openingsdagen en -uren.

*Artikel 306, lid 1,
UV*

Dat douanekantoor kan echter op verzoek van de houder van de regeling of een andere aanbrengrer van de goederen toestaan dat deze buiten de officiële openingsuren of op een andere plaats worden aangebracht.

IV.4.4.4 Onregelmatigheden

IV.4.4.4.1 Onregelmatigheden met betrekking tot verzegelingen

Alleen goederen die verzegeld zijn, worden vrijgegeven voor de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer. Het douanekantoor van bestemming controleert of de verzegeling nog ongeschonden is. Indien met de verzegeling is geknoeid, vermeldt het douanekantoor van bestemming dit in bericht IE018 dat het naar het douanekantoor van vertrek zendt.

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming controleert de staat van de verzegeling en voert zijn bevindingen in het NCTS in. Indien er verzegelingen ontbreken of in slechte staat zijn, of indien er aanwijzingen zijn dat ermee geknoeid is, wordt ten eerste aanbevolen dat de douane de goederen onderzoekt en de vastgestelde feiten in het NCTS vermeldt.

IV.4.4.4.2 Andere onregelmatigheden

Het douanekantoor van bestemming vermeldt de vastgestelde onregelmatigheden in het NCTS om het douanekantoor van vertrek hiervan in kennis te stellen. Dat kantoor gebruikt de meegedeelde feiten om de onregelmatigheid te beoordelen en bepaalt welke passende maatregelen moeten worden genomen.

Het kan voorkomen dat het douanekantoor van bestemming een verschil vaststelt tussen de in het NCTS aangegeven goederen en de daadwerkelijk aangebrachte goederen. Elk geval moet apart worden behandeld, omdat het mogelijk is dat er bij het vertrek een fout is gemaakt.

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming:

- registreert het MRN; en
- vermeldt eventuele onregelmatigheden in bericht IE018.

IV.4.4.5 Wijziging van douanekantoor van bestemming/uitwijking

Het douanevervoer kan bij een ander douanekantoor dan het in de aangifte voor douanevervoer opgegeven kantoor eindigen. Dat kantoor wordt dan beschouwd als het douanekantoor van

Artikel 47, lid 2,

*aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikelen 306, lid 4
en 307, lid 2, UV*

bestemming.

Aangezien het NCTS zal aangeven dat het feitelijke douanekantoor van bestemming bericht IE001 voor het voorgelegde MRN niet heeft ontvangen, verzendt dat douanekantoor bericht “Verzoek voorafgaand bericht van aankomst” (IE002).

Het douanekantoor van vertrek verzendt het bericht “Antwoord voorafgaand bericht van aankomst” (IE003) zodra het aan de hand van het MRN het desbetreffende douanevervoer heeft gevonden. Het douanekantoor van bestemming aanvaardt de wijziging van kantoor en verzendt bericht IE006 naar het douanekantoor van vertrek.

Wanneer het douanekantoor van vertrek er niet in slaagt om op basis van het MRN het douanevervoer te vinden, vermeldt het in bericht IE003 de reden (met de codes 1 tot en met 4) waarom bericht IE001 niet kan worden verzonden. Het NCTS weigert de aankomst en deelt dit mee aan de marktdeelnemer op de plaats van bestemming door middel van bericht “Kennisgeving afwijzing voorafgaand bericht van aankomst” (IE021). De reden van de weigering kan zijn:

1. de goederen en het TAD zijn al bij een ander douanekantoor van bestemming aangekomen;
2. het douanevervoer werd door het douanekantoor van vertrek geannuleerd;
3. het MRN is niet bekend (hetzij vanwege een technisch probleem, hetzij vanwege onregelmatigheden); of
4. overige redenen.

Er kunnen zich drie situaties voordoen:

1. Het nieuwe douanekantoor van bestemming bevindt zich in dezelfde overeenkomstsluitende partij/lidstaat als het in de aangifte voor douanevervoer vermelde kantoor:

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming:

- registreert het MRN;
- verzoekt het douanekantoor van vertrek met bericht IE002 om inlichtingen over de aangifte aan de hand van het MRN;
- zendt bericht IE006 naar het douanekantoor van vertrek;
- controleert de termijn, de staat van de verzegeling (indien aangebracht) en de route (indien voorgeschreven);
- beslist over het vereiste controleniveau;

- vermeldt, wanneer de controle een positief resultaat heeft, de controleresultaten in het NCTS;
- zendt bericht IE018 naar het douanekantoor van vertrek.

Het douanekantoor van vertrek stelt, na ontvangst van bericht IE006, het opgegeven douanekantoor van bestemming en het/de opgegeven (maar niet gebruikte) douanekanto(o)r(en) van doorgang in kennis van het feit dat de regeling douanevervoer is beëindigd met het bericht “Doorzending bericht van aankomst” (IE024).

2. Het nieuwe douanekantoor van bestemming bevindt zich in een andere overeenkomstsluitende partij/lidstaat dan het in de aangifte voor douanevervoer vermelde kantoor:

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming:

- registreert het MRN;
- verzoekt het douanekantoor van vertrek met bericht IE002 om inlichtingen over de aangifte aan de hand van het MRN;
- zendt bericht IE006 naar het douanekantoor van vertrek;
- controleert de termijn, de staat van de verzegeling (indien aangebracht) en de route (indien voorgeschreven);
- bepaalt het vereiste controleniveau;
- vermeldt, wanneer de controle een positief resultaat heeft, de controleresultaten in het NCTS;
- zendt bericht IE018 naar het douanekantoor van vertrek.

Het douanekantoor van vertrek stelt, na ontvangst van bericht IE006, het opgegeven douanekantoor van bestemming en het/de opgegeven (maar niet gebruikte) douanekanto(o)r(en) van doorgang in kennis van het feit dat de regeling douanevervoer is beëindigd met het bericht “Doorzending bericht van aankomst” (IE024).

3. Het nieuwe douanekantoor van bestemming bevindt zich in een andere overeenkomstsluitende partij/lidstaat dan die welke is vermeld op het TAD, waarop een van de volgende codes is aangebracht:

— bij gemeenschappelijk douanevervoer:

- DG0 (“Uitvoer uit land onderworpen aan beperkingen”);
- of

- DG1 (“Uitvoer uit land onderworpen aan rechten”);

— bij Uniedouanevervoer:

- DG0 (“Uitvoer uit EU onderworpen aan beperkingen”);
- of

- DG1 (“Uitvoer uit EU onderworpen aan rechten”).

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming:

- registreert het MRN;
- verzoekt het douanekantoor van vertrek met bericht IE002 om inlichtingen over de aangifte aan de hand van het MRN;
- houdt de goederen onder toezicht; en:
 - staat toe dat zij worden onttrokken naar de overeenkomstsluitende partij/lidstaat waaronder het douanekantoor van vertrek ressorteert; of
 - staat niet toe dat zij worden overgebracht totdat het douanekantoor van vertrek specifiek schriftelijk toestemming heeft gegeven voor de vrijgave.

IV.4.5 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van het TAD na het verstrijken van de termijn

*Artikel 45, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 306, lid 3,
UV*

Wanneer de goederen worden aangebracht en het TAD wordt voorgelegd na het verstrijken van de termijn die door het douanekantoor van vertrek werd vastgesteld, wordt de houder van de regeling of de vervoerder geacht de termijn in acht te hebben genomen wanneer zij ten genoegen van het douanekantoor van bestemming aantonen dat de vertraging niet aan hen kan worden toegerekend.

Hieronder volgt een aantal voorbeelden van bewijzen van onvoorziene omstandigheden die tot gevolg hebben dat de termijn wordt overschreden, maar waarbij de houder van de regeling of de vervoerder geen schuld treft:

- door de politie afgegeven verklaring (bv. bij ongeval of diefstal);
- attest van een gezondheidsinstelling (bv. bij verstrekking van medische zorg);
- attest van een takel- of hulpdienst (bv. bij de herstelling van een voertuig);
- elk stuk waaruit blijkt dat de vertraging het gevolg is van een staking, weersomstandigheden of andere onvoorziene omstandigheden.

Het is evenwel het douanekantoor van bestemming dat beslist of een bewijsstuk geldig is.

IV.4.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

IV.4.7 Voor de douane bestemd deel

IV.4.8 Bijlagen

IV.4.8.1 Gestructureerde berichten en gegevens voor de gegevensuitwisseling

Deze bijlage is geschrapt omdat zij niet langer relevant is.

IV.4.8.2 Landcodes

IV.4.8.3 Verpakkingscodes

HOOFDSTUK 5 — ANDORRA, SAN MARINO EN DE GEBIEDEN MET EEN BIJZONDER FISCAAL REGIME

IV.5.1 Inleiding

De standaardprocedure voor douanevervoer is in de voorgaande hoofdstukken beschreven. In dit hoofdstuk 5 worden de bijzondere douanevervoerregelingen beschreven die gelden voor:

- de Europese Unie en Andorra (punt IV.5.2);
- de Europese Unie en San Marino (punt [IV.5.3](#));
- de Europese Unie en haar gebieden met een bijzonder fiscaal regime (punt [IV.5.4](#)).

Uitzonderingen worden behandeld in punt [IV.5.5](#).

Punt IV.5.6 is bestemd voor specifieke nationale instructies.

Punt [IV.5.7](#) is uitsluitend bestemd voor douanedoelinden.

De bijlagen zijn opgenomen in punt [IV.5.8](#).

IV.5.2 Andorra

Dit punt bevat informatie over:

- achtergrond en wetgeving (IV.5.2.1);
- formaliteiten (IV.5.2.2).

IV.5.2.1 Achtergrond en wetgeving

In 1990 hebben de Europese Economische Gemeenschap en Andorra een douane-unie opgericht door ondertekening van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling¹⁴. Deze douane-unie heeft betrekking op de handel in goederen die zijn ingedeeld onder hoofdstukken 25-97 van het geharmoniseerd systeem (GS).

14 Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Vorstendom Andorra, ondertekend op 28 juni 1990 (PB L 374 van 31.12.1990, blz. 14).

Bij Besluit nr. 1/96 van het Gemengd Comité EG-Andorra¹⁵ werd de regeling communautair douanevervoer, zoals vastgesteld bij het communautair douanewetboek (CDW) en de uitvoeringsbepalingen daarvan (UCDW), uitgebreid tot het handelsverkeer waarop deze douane-unie van toepassing is. Dit besluit werd later vervangen door Besluit nr. 1/2003 van het Gemengd Comité EG-Andorra¹⁶. Sinds 1 mei 2016 is de regeling communautair douanevervoer vervangen door de regeling Uniedouanevervoer, aangezien het douanewetboek van de Unie en de bijbehorende gedelegeerde verordening en uitvoeringsverordening in de plaats zijn gekomen van het CDW en de UCDW.

IV.5.2.2 Formaliteiten

IV.5.2.2.1 Goederen die zijn ingedeeld onder de hoofdstukken 1-24 van het geharmoniseerd systeem

De uitvoer naar en de invoer uit Andorra van goederen die onder deze hoofdstukken zijn ingedeeld, worden beschouwd als uitvoer naar en invoer uit derde landen.

Dit betekent dat er een douaneaangifte wordt gedaan waarop in vak 1 de afkorting EX (bij uitvoer) of IM (bij invoer) is vermeld.

Voorbeelden¹⁷:

a) Uitvoer van Uniegoederen naar Andorra

— landbouwproducten met uitvoerrestitutie

Indiening van een uitvoeraangifte EX1 (bij het douanekantoor in de lidstaat van uitvoer). Het uitvoergeleidedocument (EAD) moet worden voorgelegd aan het douanekantoor van uitgang uit de EU (Frans of Spaans kantoor).

15 Besluit nr. 1/96 van het Gemengd Comité EG-Andorra van 1 juli 1996 betreffende bepaalde methoden van administratieve samenwerking ter uitvoering van de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Vorstendom Andorra en betreffende het douanevervoer van goederen tussen de Gemeenschap en Andorra (PB L 184 van 24.7.1996, blz. 39).

16 Besluit nr. 1/2003 van het Gemengd Comité EG-Andorra van 3 september 2003 inzake de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die vereist zijn voor de goede werking van de douane-unie (PB L 253, 7.10.2003, blz. 3).

17 Deze voorbeelden gelden voor vervoer over de weg.

— *landbouwproducten zonder uitvoerrestitutie*

Indiening van een uitvoeraangifte EX1 (bij het douanekantoor in de lidstaat van uitvoer). Het EAD moet worden voorgelegd aan het douanekantoor van uitgang uit de EU (Frans of Spaans kantoor).

— *accijnsgoederen waarvoor een elektronisch administratief document (e-AD) is opgesteld dat de goederen tot aan de grens vergezelt*

Indiening van een uitvoeraangifte EX1 (bij het douanekantoor in de lidstaat van uitvoer). Het EAD en het e-AD moeten worden voorgelegd aan het douanekantoor van uitgang uit de EU (Frans of Spaans kantoor).

— *aan accijnzen onderworpen landbouwproducten met uitvoerrestitutie waarvoor een e-AD is opgesteld dat de goederen tot aan de grens vergezelt*

Indiening van een uitvoeraangifte EX1 (bij het douanekantoor in de lidstaat van uitvoer). Het EAD en het e-AD moeten worden voorgelegd aan het douanekantoor van uitgang uit de EU (Frans of Spaans kantoor).

b) Invoer van landbouwproducten uit Andorra in het douanegebied van de EU

Bij het douanekantoor van binnenkomst in de EU worden de goederen onder een douaneregeling geplaatst, zoals in het vrije verkeer brengen of de regeling extern Uniedouanevervoer (T1) wanneer het douanekantoor van bestemming in de EU is gelegen.

Opmerking: Goederen van oorsprong uit Andorra, zoals omschreven in de overeenkomst tot oprichting van de douane-unie, zijn vrijgesteld van invoerrechten van de EU, mits deze goederen worden ingevoerd onder dekking van een certificaat inzake goederenverkeer EUR.1 of een factuurverklaring van de exporteur (titel II van de overeenkomst tot oprichting van de douane-unie).

c) Douanevervoer over het douanegebied van de EU naar Andorra

Op de plaats van binnenkomst in de EU (bijvoorbeeld België) wordt een aangifte voor douanevervoer voor de regeling extern Uniedouanevervoer (T1) gedaan om goederen uit derde landen naar Andorra te vervoeren.

d) Douanevervoer tussen twee plaatsen in de EU via Andorra

De regeling Uniedouanevervoer dekt niet de doorgang door Andorra, waarvoor dus een afzonderlijke (Andorrese) procedure vereist is.

De regeling Uniedouanevervoer wordt op het grondgebied van Andorra als geschorst beschouwd, mits de doorgang door Andorra plaatsvindt onder dekking van één enkel vervoersdocument.

Wanneer de doorgang door Andorra niet door één enkel vervoersdocument wordt gedekt, wordt het Uniedouanevervoer beëindigd op het punt van uitgang uit de EU, vóór binnenkomst in Andorra.

IV.5.2.2.2 Goederen die zijn ingedeeld onder de hoofdstukken 25-97 van het geharmoniseerd systeem

Besluit nr. 1/2003 vormt de grondslag voor de toepassing, met de nodige (overeenkomstige) wijzigingen, van de in het CDW en de UCDW vastgestelde regeling voor communautair douanevervoer op de handel tussen de EU en Andorra in goederen die onder de hoofdstukken 25-97 van het GS vallen. Op 1 mei 2016 is de regeling communautair douanevervoer vervangen door de regeling Uniedouanevervoer die is gespecificeerd in het douanewetboek van de Unie en de bijbehorende gedelegeerde verordening en uitvoeringsverordening, die de opvolgers zijn van het CDW en de UCDW.

Er moeten douaneformaliteiten worden vervuld in het handelsverkeer tussen de lidstaten van de EU en Andorra op een wijze die vergelijkbaar is met de situatie vóór de totstandbrenging van de interne markt in 1993. Dit betekent dat er een douaneaangifte wordt gedaan waarop in vak 1 de afkorting EX (bij uitvoer) of IM (bij invoer) is vermeld.

Hierbij moeten verschillende gevallen worden onderscheiden:

- goederen die zich in het vrije verkeer bevinden, zoals omschreven in de overeenkomst tot oprichting van de douane-unie, worden overgebracht onder de regeling intern Uniedouanevervoer (T2) of worden vervoerd met het bewijs van douanestatus van Uniegoederen;
- goederen die zich niet in het vrije verkeer bevinden, worden vervoerd onder de regeling extern Uniedouanevervoer (T1),

zie voorbeeld b) in punt 2.2.1;

- het bijzondere geval van de in Verordening (EG) nr. 3448/93¹⁸ bedoelde producten: deze worden vervoerd onder de regeling extern Uniedouanevervoer (T1), zie voorbeeld c).

De onder de regeling Uniedouanevervoer gestelde zekerheid moet zowel voor de EU als voor Andorra geldig zijn. Op de verbintenissen van de borg en de certificaten van zekerheidstelling mogen de woorden “Vorstendom Andorra” niet zijn doorgehaald.

Voorbeelden:

a) Verzending van goederen die zich in het vrije verkeer bevinden (andere dan die waarop Verordening (EG) nr. 3448/93 betrekking heeft) uit de EU naar Andorra en omgekeerd

- de formaliteiten bij verzending worden vervuld bij een in een lidstaat/Andorra gelegen kantoor: opstelling van een uitvoeraangifte EX1 en een aangifte voor de regeling intern Uniedouanevervoer (T2); of
- de formaliteiten bij verzending worden vervuld aan de grens van de EU met Andorra: de goederen zijn in het vrije verkeer tot aan de grens, waar een uitvoeraangifte EX1 wordt opgesteld, mits het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen wordt voorgelegd.

Er zij evenwel opgemerkt dat het douanekantoor aan de grens dat optreedt als douanekantoor van uitgang kan weigeren om de goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen indien deze regeling bij het naburige grenskantoor moet worden beëindigd.

b) Verzending van goederen die zich niet in het vrije verkeer bevinden (andere dan die waarop Verordening (EG) nr. 3448/93 betrekking heeft) uit de EU naar Andorra en vice versa

Goederen die zich niet in het vrije verkeer bevinden, worden onder dekking van de regeling extern Uniedouanevervoer (T1) naar het douanekantoor van bestemming in Andorra of de EU verzonden.

18 Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen (PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18). Voorbeelden van deze producten zijn: mannitol, sorbitol, caseïne, caseïnat en andere caseïnerivaten, dextrine en dextrinelijm, zetmeel of zetmeellijm, appreteermiddelen en preparaten op basis van zetmeelachtige stoffen.

c) Bijzonder geval van de in Verordening (EG) nr. 3448/93 bedoelde goederen

Aan de hierboven beschreven procedures zijn de volgende voorwaarden verbonden:

- Verwerkte EU-landbouwproducten die van de EU naar Andorra worden verzonden en die voor uitvoerrestitutie in aanmerking komen

Opstelling van een uitvoeraangifte EX1 en een aangifte voor de regeling extern Uniedouanevervoer (T1).

- Verwerkte landbouwproducten die zich in Andorra in het vrije verkeer bevinden en naar de EU worden verzonden

Deze producten worden onder de regeling extern Uniedouanevervoer vervoerd (T1).

Omdat de douanediens ten in de EU verplicht zijn de variabele component te innen, moet op het TAD bij de aangifte voor de regeling extern douanevervoer (T1) de volgende zin, in rood onderstreept, worden aangebracht: “Uitsluitend invordering landbouwcomponent — Overeenkomst EEG-Andorra”.

Overige regelingen voor douanevervoer

De regeling gemeenschappelijk douanevervoer is niet van toepassing op het handelsverkeer met Andorra.

Andorra is geen partij bij de TIR-overeenkomst.

Samenvatting van bepaalde regelingen (douanevervoer, uitvoer, invoer)		
Goederen van de hoofdstukken 01-24 van de GS		
	Goederen uit de EU	Goederen uit Andorra
Met uitvoerrestitutie	EX1	
Zonder uitvoerrestitutie	EX1 of T1 ¹⁹	
Accijns goederen	EX1 + e-AD	
Accijns goederen met	EX1 + e-AD	

¹⁹ Bij douanevervoer van niet-Uniegoederen over het douanegebied van de EU.

uitvoerrestitutie		
Alle goederen		IM4 ²⁰ (+ EUR.1) (voor het vrije verkeer) of T1

Goederen van de hoofdstukken 25-97 van de GS (andere dan de in Verordening (EG) nr. 3448/93 bedoelde producten)		
	Goederen uit de EU	Goederen uit Andorra
Goederen in het vrije verkeer	EX1 + T2 (T2F) (bij het binnenlandse kantoor) of T2L, T2LF of gelijkwaardig document + EX1 (aan de grens)	EX1 + T2 (T2F) (bij het binnenlandse kantoor) of T2L, T2LF of gelijkwaardig document + EX1 (aan de grens)
Goederen niet in het vrije verkeer	T1	T1 (douanevervoer) of IM4 (in het vrije verkeer brengen)

Landbouwproducten vermeld in Verordening (EG) nr. 3448/93		
	Goederen uit de EU	Goederen uit Andorra
Met uitvoerrestitutie	EX1 + T1	
In het vrije verkeer		T1 + zin “Uitsluitend invordering landbouwcomponent — Overeenkomst EEG-Andorra”

²⁰ De goederen worden in het vrije verkeer gebracht door het douanekantoor van binnenkomst in de EU.

IV.5.3 San Marino

Dit punt bevat informatie over:

- achtergrond en wetgeving (IV.5.3.1);
- formaliteiten (IV.5.3.2).

IV.5.3.1 Achtergrond en wetgeving

In 1992 is tussen de EG en San Marino een interimovereenkomst inzake handel en een douane-unie gesloten²¹. Deze overeenkomst is vervangen door de overeenkomst tot instelling van een douane-unie en samenwerking²², die op 1 april 2002 in werking is getreden. De douane-unie is van toepassing op goederen van de hoofdstukken 1-97 van het gemeenschappelijk douanetarief (GDT).

Bij Besluit nr. 4/92 van het Samenwerkingscomité EEG-San Marino²³ werd een aantal voorschriften voor het goederenverkeer tussen de Gemeenschap en San Marino vastgesteld. Dit besluit was vanaf 1 april 1993 van toepassing en werd gewijzigd bij Besluit nr. 1/2002²⁴ dat op 23 maart 2002 in werking trad.

Besluit nr. 1/2010²⁵ van het Samenwerkingscomité EU-San Marino bevat de bijgewerkte lijst van Italiaanse douanekantoren die de douaneformaliteiten voor goederen bestemd voor San Marino mogen uitvoeren.

IV.5.3.2 Formaliteiten

Besluit nr. 4/92, zoals gewijzigd, heeft betrekking op de coördinatie

-
- 21 Interimovereenkomst inzake handel en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino (PB L 359 van 9.12.1992, blz. 14).
- 22 Overeenkomst tot instelling van een douane-unie en samenwerking tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino (PB L 84 van 28.3.2002, blz. 43).
- 23 Besluit nr. 4/92 van het Samenwerkingscomité EEG-San Marino van 22 december 1992 betreffende bepaalde methoden van administratieve samenwerking ter uitvoering van de interimovereenkomst en de procedure voor het doorzenden van goederen naar de Republiek San Marino (PB L 42 van 19.2.1993, blz. 34).
- 24 Besluit nr. 1/2002 tot wijziging van Besluit nr. 4/92 van het Samenwerkingscomité EEG-San Marino van 22 december 1992 betreffende bepaalde methoden van administratieve samenwerking ter uitvoering van de interimovereenkomst en de procedure voor het doorzenden van goederen naar de Republiek San Marino (PB L 99 van 16.4.2002, blz. 23).
- 25 Besluit nr. 1/2010 van het Samenwerkingscomité EU-San Marino van 29 maart 2010 tot vaststelling van een aantal uitvoeringsmaatregelen van de overeenkomst tot instelling van een douane-unie en samenwerking tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino (PB L 156 van 23.6.2010, blz. 13).

van de administratieve samenwerking tussen San Marino en de EU bij de toepassing van de voorschriften van de regeling communautair douanevervoer, die sinds 1 mei 2016 is vervangen door de regeling Uniedouanevervoer (het DWU en de DWU-gerelateerde handelingen zijn in de plaats getreden van het CDW en de UCDW).

Voor het verkeer van goederen waarop de douane-unie tussen de EU en San Marino van toepassing is (hoofdstukken 1-97 GDT met uitzondering van EGKS-producten), gelden de volgende regels:

1. Goederen die van daartoe aangewezen EU-douanekantoren in Italië naar San Marino worden vervoerd

Goederen die onder een regeling extern douanevervoer (T1) naar San Marino worden vervoerd, worden bij een van de daartoe aangewezen EU-douanekantoren in Italië in het vrije verkeer gebracht²⁶.

Bij een aangewezen douanekantoor gaat een T2-SM (intern douanevervoer) van start of wordt een T2L-SM²⁷ (douanestatus van Uniegoederen) afgegeven ter dekking van het verdere vervoer naar San Marino. De bevoegde autoriteiten van San Marino beëindigen het interne douanevervoer T2-SM in het NCTS of brengen hun stempel aan op een exemplaar van de T2L-SM en zenden dit terug naar het douanekantoor van vertrek in Italië (d.w.z. een van de aangewezen EU-douanekantoren die zijn opgenomen in Besluit nr. 1/2010).

2. Goederen die van de EU²⁸ naar San Marino worden vervoerd

Aan de bevoegde autoriteiten van San Marino moet het bewijs worden geleverd dat de goederen in de EU in het vrije verkeer zijn. Dit bewijs kan worden geleverd door middel van het TAD (T2 of T2F) dan wel door het originele bewijs van de douanestatus van Uniegoederen (T2L of T2LF) of een gelijkwaardig document (met name het e-AD, zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 684/2009 van de Commissie).

26 Deze douanekantoren zijn in Besluit nr. 1/2010 vermeld (PB L 156 van 23.6.2010). Het betreft: Ancona, Bologna, Forlì, Genua, Gioia Tauro, La Spezia, Livorno, Ravenna, Rimini, Rome, Orio Al Serio, Milaan, Taranto, Triëst en Venetië.

27 Het T2L-SM-document wordt opgesteld in drievoud en op elk exemplaar wordt een van de volgende aantekeningen aangebracht: Rilasciato in tre esemplari – Délivré en trois exemplaires. Het origineel en één kopie van het T2L-SM-document worden aan de betrokkene bezorgd, de tweede kopie wordt bijgehouden in het kantoor van vertrek.

28 Het goederenverkeer tussen Italië en San Marino vindt plaats onder een belastingregeling (btw).

3. Goederen die van San Marino naar de EU worden vervoerd (met uitzondering van Italië²⁹)

Het vervoer van goederen van San Marino naar de EU dient te gebeuren onder de regeling intern douanevervoer (T2 of T2F), die is aanvaard door de bevoegde autoriteiten van San Marino (het douanekantoor van bestemming bevindt zich in de EU), dan wel onder dekking van het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen (T2L of T2LF) of een gelijkwaardig document. Het TAD, de T2L of T2LF, of het gelijkwaardige document moet worden voorgelegd aan het douanekantoor van invoer in de EU ten bewijze dat de goederen zich in San Marino in het vrije verkeer bevinden.

Wanneer de goederen die naar de EU worden vervoerd voordien San Marino zijn binnengebracht onder dekking van een T2F, T2LF of een gelijkwaardig document (met name het e-AD, zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 684/2009 van de Commissie), vermelden de autoriteiten van San Marino het document dat de goederen bij hun aankomst in San Marino begeleidde.

Op verbintenissen van de borg en certificaten van zekerheidstelling mogen de woorden “Republiek San Marino” niet zijn doorgehaald.

Opmerking: EKGS-producten vallen buiten het toepassingsgebied van de douane-unie. Wanneer zij in de EU aankomen, worden ze bijgevolg behandeld als goederen die zich niet in het vrije verkeer bevinden.

4. Overige regelingen voor douanevervoer

De regeling gemeenschappelijk douanevervoer is niet van toepassing op het handelsverkeer met San Marino.

San Marino is geen partij bij de TIR-overeenkomst.

IV.5.4 Gebieden met een bijzonder fiscaal regime

Dit punt bevat informatie over:

- achtergrond en rechtsgrond (IV.5.4.1);
- regeling intern Uniedouanevervoer (IV.5.4.2);
- documenten betreffende de douanestatus (IV.5.4.3).

29 Idem.

IV.5.4.1 Achtergrond en wetgeving

*Artikel 1, punt 35,
UV*

*Richtlijn
2006/112/EG*

*Richtlijn
2008/118/EG*

Een gebied met een bijzonder fiscaal regime is een deel van het douanegebied van de EU waar de bepalingen van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde of van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG niet van toepassing zijn.

De volgende gebieden vormen de gebieden met een bijzonder fiscaal regime:

- de Canarische eilanden;
- de volgende Franse overzeese departementen: Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Frans-Guyana, Réunion en Saint-Martin;
- de berg Athos;
- de Ålandseilanden.

Actuele informatie over deze gebieden met een bijzonder fiscaal regime is te vinden op:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/territorial-status-eu-countries-and-certain-territories_en

Artikel 188, GV

Om ervoor te zorgen dat de fiscale heffingen (btw en accijnzen) worden voldaan en aan controle worden onderworpen, gelden de volgende formaliteiten voor het verkeer van Uniegoederen van, naar en tussen de gebieden met een bijzonder fiscaal regime:

- Wanneer Uniegoederen worden overgebracht van een gebied met een bijzonder fiscaal regime naar een ander deel van het douanegebied van de EU dat geen gebied met een bijzonder fiscaal regime is, en het vervoer eindigt op een plaats buiten de lidstaat waar de goederen dat deel van het douanegebied van de EU zijn binnengekomen, dient de overbrenging van die Uniegoederen te gebeuren onder de regeling intern Uniedouanevervoer.

Voorbeelden:

1. De goederen zijn de EU in Frankrijk binnengekomen, vervolgens van Frankrijk naar de Canarische eilanden

vervoerd en uiteindelijk in Spanje binnengebracht. De overbrenging van de Canarische eilanden naar Spanje dient te gebeuren onder de regeling intern Uniedouanevervoer.

2. Voor Uniegoederen die per schip worden overgebracht van de Ålandseilanden naar Zweden hoeft de regeling intern Uniedouanevervoer (T2F) niet te worden toegepast, aangezien de goederen rechtstreeks worden overgebracht van een gebied met een bijzonder fiscaal regime naar een lidstaat, waar zij blijven. Als diezelfde goederen echter over de weg verder worden vervoerd naar Denemarken, dat een ander deel van het douanegebied van de EU is, vindt de regeling intern Uniedouanevervoer (T2F) toepassing.

- In andere gevallen (bv. de goederen zijn de EU binnengekomen in Frankrijk en daar in het vrije verkeer gebracht, nadien overgebracht naar de Canarische eilanden en uiteindelijk opnieuw naar Frankrijk vervoerd, of de Uniegoederen zijn rechtstreeks overgebracht van Zweden naar de Ålandseilanden) is de toepassing van de regeling intern douanevervoer (T2F) facultatief. De goederen kunnen ook worden vervoerd op basis van een bewijs van de douanestatus van Uniegoederen.

IV.5.4.2 Intern Uniedouanevervoer

Artikelen 47, 50, 52 en 53, GOV De regeling intern Uniedouanevervoer voor vervoer waarop artikel 188, GV, van toepassing is, wordt ook de T2-regeling genoemd en deze functioneert als volgt:

- Aangifte voor douanevervoer:

vermeld de code T2F in vak 1 van de aangifte voor douanevervoer.

- Luchtvaart- of scheepvaartmaatschappij (papieren aangifte voor douanevervoer door de lucht en over zee):

vermeld de code T2F op het desbetreffende manifest.

- Luchtvaart- of scheepvaartmaatschappij (elektronisch manifest als aangifte voor douanevervoer voor het gebruik van de regeling douanevervoer door de lucht en over zee):

vermeld de code T2F voor de Uniegoederen in kwestie.

IV.5.5 Uitzonderingen (pro memorie)

IV.5.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

IV.5.7 Voor de douane bestemd deel

IV.5.8 Bijlagen (pro memorie)

DEEL V: BEDRIJFSCONTINUÏTEITSPROCEDURE VOOR GEMEENSCHAPPELIJK/UNIEDOUANEVERVOER

HOOFDSTUK 1 — INLEIDING

De in dit deel beschreven bedrijfscontinuïteitsprocedure is van toepassing wanneer het IT-systeem van de douane of dat van de marktdeelnemer niet beschikbaar is.

Bij gebruik van de bedrijfscontinuïteitsprocedure moet een aantal **belangrijke algemene regels** in acht worden genomen:

- Douanevervoer onder het NCTS en douanevervoer onder de bedrijfscontinuïteitsprocedure moeten als duidelijk verschillende procedures worden beschouwd. Dit betekent dat alle vervoersbewegingen die in het NCTS zijn ingevoerd en zijn vrijgegeven, ook in het NCTS moeten worden beëindigd en dat alle vervoersbewegingen die onder de bedrijfscontinuïteitsprocedure van start zijn gegaan, moeten worden beëindigd volgens de regels voor het gebruik van die procedure.
- Wanneer is besloten om gebruik te maken van de bedrijfscontinuïteitsprocedure, moet erop worden gelet dat een aangifte die in het NCTS is ingevoerd, maar die ten gevolge van het niet-functioneren van het IT-systeem niet verder werd verwerkt, wordt geannuleerd.

V.1.1 Algemene theorie en wetgeving

De rechtsgronden zijn:

- artikel 26, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- artikel 6, lid 3, punt b), DWU;
- artikel 291, UV;
- bijlage II, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- bijlage 72-04, UV.

V.1.2 Aangifte voor douanevervoer in het geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure

Bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure wordt de aangifte voor douanevervoer op papier gedaan.

V.1.3 Stempel in het geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure

De bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure gebruikte papieren aangifte voor douanevervoer moet als zodanig herkenbaar zijn voor alle partijen die bij het douanevervoer betrokken zijn, teneinde bij het (de) douanekanto(o)r(en) van doorgang en het douanekantoor van bestemming problemen te voorkomen.

Hiertoe moet op de bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure gebruikte exemplaren van de papieren aangifte voor douanevervoer het volgende stempel worden aangebracht (afmetingen: 26 x 59 mm) in vak A van het ED of in het vak voor het MRN op het TAD. Het stempel mag op het ED of het TAD zijn voorgedrukt.

- Het document wordt afgestempeld hetzij door het douanekantoor van vertrek in het geval van de standaardprocedure, hetzij door de toegelaten afzender wanneer de vereenvoudigde procedure van toepassing is.
- Zie bijlage V.1.8.1 voor de stempels van de bedrijfscontinuïteitsprocedure in de verschillende taalversies.

Houd er rekening mee dat beide stempels mogen worden gebruikt: het oude stempel overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek en het nieuwe stempel overeenkomstig het DWU. De oude stempels mogen tot uitputting van de voorraad worden gebruikt.

V.1.4 Tijdelijke storing van het NCTS bij het douanekantoor van vertrek

Het is aan elke nationale douanediens om te bepalen wanneer de bevoegde autoriteit terugvalt op de bedrijfscontinuïteitsprocedure. De voorwaarden moeten echter van tevoren worden vastgesteld en aan de marktdeelnemers worden meegedeeld/beschikbaar worden gesteld.

V.1.5 Tijdelijke storting van het geautomatiseerde systeem van de houder van de regeling

Onder dit punt vallen de volgende gevallen:

- het geautomatiseerde systeem van de houder van de regeling is onbeschikbaar;
- de elektronische verbinding tussen het geautomatiseerde systeem van de houder van de regeling en het NCTS is onbeschikbaar.

De douaneautoriteiten moeten vooraf toestemming geven voor het gebruik van de bedrijfscontinuïteitsprocedure. Om deze toestemming te verkrijgen, moet de houder van de regeling (ongeacht of hij gebruikmaakt van de standaard- of van de vereenvoudigde procedure) de douane per fax, e-mail of op andere wijze meedelen waarom en vanaf welk tijdstip hij de bedrijfscontinuïteitsprocedure wil gebruiken.

Wanneer de douaneautoriteiten ervan overtuigd zijn dat het systeem inderdaad niet beschikbaar is, delen zij de houder van de regeling mee dat hij de bedrijfscontinuïteitsprocedure mag gebruiken. Zij kunnen in dit verband bewijsmateriaal opvragen of een controle verrichten. De douaneautoriteiten zullen echter toestemming weigeren indien een bepaalde houder van de regeling stelselmatig laat weten dat het systeem onbeschikbaar is.

De douaneautoriteiten zien toe op het gebruik van de bedrijfscontinuïteitsprocedure teneinde misbruik te voorkomen.

Wanneer een toegelaten afzender per jaar voor meer dan 2 % van zijn aangiften gebruikmaakt van de bedrijfscontinuïteitsprocedure vanwege het falen van zijn geautomatiseerde systeem of van de elektronische verbinding tussen zijn geautomatiseerde systeem en het NCTS, dient zijn vergunning opnieuw te worden geëvalueerd om na te gaan of hij nog aan de desbetreffende voorwaarden voldoet.

V.1.6 Procedures

V.1.6.1 Vertrek — standaardprocedure

In de standaardprocedure vult de houder van de regeling een papieren aangifte voor douanevervoer in en biedt deze met de goederen aan bij het douanekantoor van vertrek.

Zie de punten V.2 en V.3 voor nadere informatie.

Het douanevervoer moet worden beëindigd en aangezuiverd op basis van de papieren aangifte.

DOUANE

Wanneer wordt besloten gebruik te maken van een bedrijfscontinuïteitsprocedure, is het belangrijk ervoor te zorgen dat elke in het NCTS opgenomen maar wegens systeemfalen niet verder verwerkte aangifte **ongeldig wordt gemaakt**. De marktdeelnemer moet de bevoegde autoriteiten er altijd van in kennis stellen wanneer een aangifte in het systeem werd ingevoerd maar nadien op de bedrijfscontinuïteitsprocedure werd overgeschakeld.

Douanevervoersgegevens waarbij een LRN of MRN aan het vervoer is toegekend, moeten in dergelijke gevallen uit het NCTS worden verwijderd.

V.1.6.2 Vertrek — toegelaten afzender

De toestemming voor het gebruik van de bedrijfscontinuïteitsprocedure kan door de douaneautoriteiten worden gegeven op de wijze die zij met de toegelaten afzender zijn overeengekomen.

De houder van de regeling vult een papieren aangifte voor douanevervoer in.

Zie punt VI.3.3.3.2 voor nadere informatie.

Wanneer het geautomatiseerde systeem van de toegelaten afzender opnieuw beschikbaar is, moet hij de douaneautoriteiten daarvan op de hoogte brengen en in voorkomend geval de gegevens meedelen van de gebruikte papieren documenten.

V.1.6.3 Bestemming — standaardprocedure

Wanneer de goederen bij het douanekantoor van vertrek in het NCTS voor douanevervoer zijn vrijgegeven, maar het systeem bij het douanekantoor van bestemming niet beschikbaar is bij de aankomst van de goederen, beëindigt het douanekantoor van bestemming de regeling aan de hand van het TAD en voert het de nodige gegevens in het NCTS in zodra dit opnieuw beschikbaar is, zodat het douanekantoor van vertrek de regeling kan aanzuiveren.

Mits er geen onregelmatigheden werden vastgesteld, geeft het

douanekantoor van bestemming een alternatief bewijs aan de houder van de regeling of de vervoerder af dat de regeling werd beëindigd. Zie punt V.6.4.2 voor nadere informatie.

V.1.6.4 Bestemming — toegelaten geadresseerde

Wanneer het NCTS op de plaats van bestemming niet functioneert, volgt de toegelaten geadresseerde de procedures voor toegelaten geadresseerden zoals omschreven in deel VI.

V.1.7 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

V.1.8 Voor de douane bestemd deel

V.1.9 Bijlagen

V.1.9.1 Stempels die voor de bedrijfscontinuïteitsprocedure worden gebruikt

A) Stempel gebruikt vóór en na 1 mei 2016 (tot uitputting voorraad)

BG:	NCTS АВАРИЙНА ПРОЦЕДУРА <i>НЯМА НАЛИЧНИ ДАННИ В СИСТЕМАТА</i> <i>ЗАПОЧНАТА НА</i> _____ <i>(Дата/час)</i>
CH:	NCTS FALLBACK PROCEDURE <i>NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM</i> <i>INITIATED ON</i> _____ <i>(Date/hour)</i>
CS:	NCTS HAVARIJNÍ POSTUP <i>DATA NEJSOU V SYSTÉMU</i> <i>ZAHÁJEN DNE</i> _____ <i>(Datum/hodina)</i>
DA:	NCTS NØDPROCEDURE <i>INGEN DATA TILGÆNGELIGE I SYSTEMET</i> <i>PÅBEGYNDT DEN</i> _____ <i>(Dato/klokkeslæt)</i>
DE:	NCTS NOTFALLVERFAHREN <i>KEINE DATEN IM SYSTEM VERFÜGBAR</i> <i>Begonnen am</i> _____ <i>(Datum/Uhrzeit)</i> Ticket-Nr: _____
EE:	NCTS ASENDUSTOIMING Süsteemi andmed ei ole kättesaadavad Algatatud _____ <i>(Kuup/kellaeg)</i>
EL:	ΕΚΤΑΚΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ NCTS <i>ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ</i> <i>ΑΡΧΙΣΕ ΣΤΙΣ</i> _____ <i>(Ημερομηνία/ώρα)</i>
EN:	NCTS FALLBACK PROCEDURE <i>NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM</i> <i>INITIATED ON</i> _____ <i>(Date/hour)</i>
ES:	PROCEDIMIENTO DE EMERGENCIA PARA CASOS DE FALLO DEL NCTS <i>DATOS NO DISPONIBLES EN EL SISTEMA</i> <i>INICIADO EL</i> _____ <i>(Fecha/hora)</i>
FI:	NCTS-VARAMENETTELY <i>JÄRJESTELMÄ EI KÄYTETTÄVISSÄ</i> <i>ALOITETTU</i> _____ <i>(pvm/kellonaika)</i>

FR:	PROCÉDURE DE SECOURS NSTI <i>AUCUNE DONNÉE DISPONIBLE DANS LE SYSTÈME</i> ENGAGÉE LE _____ <i>(Date/heure)</i>
HU:	NCTS TARTALÉK ELJÁRÁS NINCS ELÉRHETŐ ADAT A RENDSZERBEN INDÍTVA _____ <i>(Dátum/óra)</i>
IS:	
IT:	PROCEDURA RISERVA DEL NCTS <i>DATI NON DISPONIBILI NEL SISTEMA</i> AVVIATA IL _____ <i>(Data/ora)</i>
LV:	DTKS ALTERNATĪVĀ PROCEDŪRA <i>DATI SISTĒMĀ NAV PIEEJAMI</i> UZSĀKTS _____ <i>(Datums/stunda)</i>
LT:	NCTS ATSARGINĖ PROCEDŪRA <i>SISTEMOJE DUOMENŲ NĖRA</i> PRADĖTA _____ <i>(data/valanda)</i>
MK:	НКТС РЕЗЕРВНА ПОСТАПКА ТРАНЗИТ ВО УНИЈАТА/ЗАЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ НЕМА ДОСТАПНИ ПОДАТОЦИ ВО СИСТЕМОТ ЗАПОЧНАТО НА _____ <i>(datum/час)</i>
MT:	PROCEDURA TA' RIŻERVA NCTS <i>L-EBDA DEJTA DISPONIBILI FIS-SISTEMA</i> MIBDIJA FI _____ <i>(Data/hin)</i>
NL:	NOODPROCEDURE NCTS <i>GEGEVENS NIET BESCHIKBAAR IN HET SYSTEEM</i> BEGONNEN OP _____ <i>(Datum/uur)</i>
NO:	NCTS FALLBACK PROCEDURE <i>NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM</i> INITIATED ON _____ <i>(Date/hour)</i>
PL:	PROCEDURA AWARYJNA NCTS <i>DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE</i> OTWARTO W DNIU _____ <i>(data/godzina)</i>

PT: **PROCEDIMENTO DE CONTINGÊNCIA EM CASO DE FALHA DO NSIT**
DADOS NÃO DISPONÍVEIS NO SISTEMA
INICIADO A _____
(Data/hora)

RO: **PROCEDURA DE REZERVĂ NCTS**
NICIO DATA DISPONIBILĂ ÎN SISTEM
INIȚIATĂ LA _____
(Data/ora)

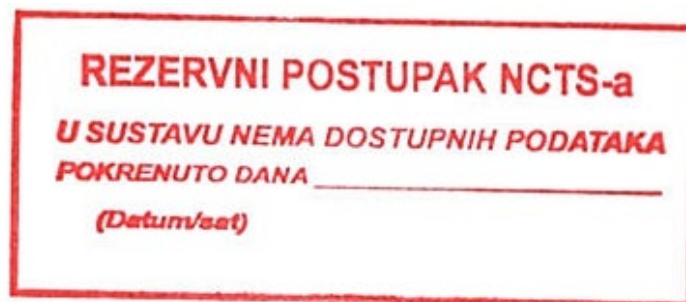
RS: **NCTS РЕЗЕРВНИ ПОСТУПАК**
ТРАНЗИТ УНИЈЕ/ЗАЈЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМУ НЕМА ДОСТУПНИХ ПОДАТАКА
ПОКРЕНУТО ДАНА _____
(datum/час)

SI: **ALTERNATIVNI POSTOPEK NCTS**
PODATKI V SISTEMU NISO NA VOLJO
ZAČETO DNE _____
(Datum/ura)

SK: **NCTS HAVARIJNÝ STAV**
V SYSTÉME NIE SÚ K DISPOZÍCII ŽIADNE ÚDAJE
SPUSTENÝ _____
(Dátum/hodina)

SV: **RESERVROUTIN NÄR NCTS INTE FUNGERAR**
INGA DATA TILLGÄNGLIGA I SYSTEMET
INLEDD DEN _____
(Datum/klockslag)

HR: **Stempel**

TR: **NCTS KAĞIT USULÜ**
BİRLİK TRANSİTİ/ORTAK TRANSİT
SİSTEMDE VERİ BULUNMAMAKTADIR
.....'DE BAŞLATILMIŞTIR
(Tarih/Saat)

B) Nieuw stempel gebruikt na 1 mei 2016

BG:

TALITLUSPIDEVUSE PROTSEDUUR
LIIDU TRANSIIDIPROTSEDUUR/ÜHIS
TRANSIIDIPROTSEDUUR
SÜSTEEMI ANDMED EI OLE KÄTTESAADAVAD
ALGATATUD _____
(Kuupäev/kellaeg)

CS:

ZÁLOŽNÍ POSTUP
TRANZITNÍ REŽIM UNIE/SPOLEČNÝ TRANZITNÍ
REŽIM
DATA NEJSOU V SYSTÉMU
ZAHÁJEN DNE _____
(datum/hodina)

DA:

BEREDSKABSPROCEDURE
EU-FORSENDELSE/FÆLLES FORSENDELSE
INGEN TILGÆNGELIGE DATA I SYSTEMET
INDLEDT DEN _____
(Dato/tidspunkt)

DE:

BETRIEBSKONTINUITÄTSVERFAHREN
UNIONSVERSANDVERFAHREN/GEMEINSAMES
VERSANDVERFAHREN
KEINE DATEN IM SYSTEM VERFÜGBAR
EINGELEITET AM _____
(Datum/Uhrzeit)

EE:

TALITLUSPIDEVUSE PROTSEDUUR
LIIDU TRANSIIDIPROTSEDUUR/ÜHIS
TRANSIIDIPROTSEDUUR
SÜSTEEMI ANDMED EI OLE KÄTTESAADAVAD
ALGATATUD _____
(Kuupäev/kellaeg)

EL:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΝΩΣΙΑΚΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ/ΚΟΙΝΗ
ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΟ
ΣΥΣΤΗΜΑ
ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΣΤΙΣ _____
(Ημερομηνία/ώρα)

EN:

BUSINESS CONTINUITY PROCEDURE
UNION TRANSIT/COMMON TRANSIT
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)

ES:

**PROCEDIMIENTO DE CONTINUIDAD DE LAS
ACTIVIDADES**
TRÁNSITO DE LA UNIÓN/TRÁNSITO COMÚN
DATOS NO DISPONIBLES EN EL SISTEMA
INICIADO EL _____
(Fecha/hora)

FI:

**TOIMINNAN JATKUVUUTTA KOSKEVA
MENETTELY**
UNIONIN PASSITUS / YHTEINEN PASSITUS
JÄRJESTELMÄSSÄ EI OLE TIETOJA
ALOITETTU _____
(Pvm/kellonaika)

FR:

PLAN DE CONTINUITÉ DES OPÉRATIONS
TRANSIT DE L'UNION/TRANSIT COMMUN
AUCUNE DONNÉE DISPONIBLE DANS LE
SYSTÈME
ENGAGÉE LE _____
(Date/heure)

HU:

ÜZLETMENET-FOLYTONOSSÁGI ELJÁRÁS
UNIÓS/EGYSÉGES ÁRUTOVÁBBÍTÁS
A RENDSZERBEN NEM ÁLL RENDELKEZÉSRE
ADAT
KEZDŐIDŐPONT _____
(Nap/óra)

IS:

IT:

LV:

LT:

МК: ПОСТАПКА ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА
КОНТИНУИТЕТ ВО РАБОТЕЊЕТО
ТРАНЗИТ НА УНИЈАТА/ЗАЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
НЕМА ДОСТАПНИ ПОДАТОЦИ ВО СИСТЕМОТ
ЗАПОЧНАТО НА _____
(datum/час)

MT:

NL:

PROCEDURA DI CONTINUITÀ OPERATIVA
TRANSITO UNIONALE/TRANSITO COMUNE
NESSUN DATO DISPONIBILE NEL SISTEMA
AVVIATA IL _____
(Data/ora)

DARBĪBAS NEPĀRTRAUKTĪBAS PROCEDŪRA
SAVIENĪBAS TRANZĪTS /KOPĒJAIS TRANZĪTS
DATI SISTĒMĀ NAV PIEEJAMI
SĀKUMA DATUMS _____
(Datums/laiks)

VEIKLOS TĒŠTINUMO PROCEDŪRA
SAJUNGOS TRANZITAS/BENDRASIS TRANZITAS
SISTEMOJE DUOMENŲ NĖRA
PRADĖTA _____
(Data ir laikas)

**IL-PROCEDURA TAL-KONTINWITÀ
TAL-OPERAT**
IT-TRANŻITU TAL-UNJONI/IT-TRANŻITU KOMUNI
L-EBDA DEJTA DISPONIBBLI FIS-SISTEMA
INBDIET NHAR _____
(Id-data/il-hin)

BEDRIJFSCONTINUÏTEITSPROCEDURE
UNIEDOUANEVERVOER/GEMEENSCHAPPELIJK
DOUANEVERVOER
GEEN GEGEVENS BESCHIKBAAR IN HET
SYSTEEM
BEGONNEN OP _____
(Datum/uur)

NO:

BUSINESS CONTINUITY PROCEDURE
UNION TRANSIT/COMMON TRANSIT
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)

PL:

PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA
PROCEDURA TRANZYTU UNIJNEGO/WSPÓLNA
PROCEDURA TRANZYTOWA
DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE
OTWARTO W DNIU _____
(data/godzina)

PT:

**PROCEDIMENTO DE CONTINUIDADE DAS
ATIVIDADES**
TRÂNSITO DA UNIÃO/TRÂNSITO COMUM
DADOS NÃO DISPONÍVEIS NO SISTEMA
INICIADO EM _____
(Data/hora)

RO:

**PLANUL DE ASIGURARE A CONTINUITĂȚII
ACTIVITĂȚII**
TRANZIT UNIONAL/TRANZIT COMUN
NU EXISTĂ DATE DISPONIBILE ÎN SISTEM
INIȚIAT LA DATA _____
(Data/ora)

SI:

POSTOPEK NEPREKINJENEGA POSLOVANJA
TRANZIT UNIJE / SKUPNI TRANZIT
PODATKI V SISTEMU NISO NA VOLJO
SPROŽEN DNE _____
(Datum/ura)

SK:

**PLÁN NA ZABEZPEČENIE KONTINUITY
ČINNOSTÍ**
COLNÝ REŽIM TRANZITU ÚNIE/SPOLOČNÝ
TRANZITNÝ REŽIM
V SYSTÉME NIE SÚ DOSTUPNÉ ŽIADNE ÚDAJE
ZAČATÝ _____
(dátum/hodina)

SV:

KONTINUITETSPLAN UNIONSTRANSITERING/GEMENSAM TRANSITERING INGA DATA ÄR TILLGÄNGLIGA I SYSTEMET INLEDD DEN _____ (Datum/klockslag)

HR:

POSTUPAK OSIGURAVANJA KONTINUITETA POSLOVANJA PROVOZ UNIJE / ZAJEDNIČKI PROVOZ PODACI NISU RASPOLOŽIVI U SUSTAVU POKRENUĆ DANA _____ (Datum/sat)

TR:

İŞ SÜREKLİLİĞİ USULÜ BİRLİK TRANSİT/ORTAK TRANSİT SİSTEMDE VERİ BULUNMAMAKTADIR'DE BAŞLATILMIŞTIR (Tarih/Sat)

**RS: ОСИГУРАЊЕ КОНТИНУИТЕТА ПОСТУПКА
ТРАНЗИТ УНИЈЕ/ЗАЈЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМУ НЕМА ДОСТУПНИХ ПОДАТАКА
ПОКРЕНУТО ДАНА _____
(датум/час)**

HOOFDSTUK 2 — ALGEMENE INSTRUCTIES IN VERBAND MET HET ED EN HET TAD

*Artikel 3 decies,
punten d) en v),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Deel V betreft de bedrijfscontinuïteitsprocedure, gebaseerd op het gebruik van het enig document (ED) of het begeleidingsdocument voor douanevervoer (TAD) als papieren aangifte voor douanevervoer. Het is onderverdeeld in zes hoofdstukken.

*Artikel 5, lid 12, en
artikel 6, lid 3,
punt b), DWU*

Hoofdstuk 3 heeft betrekking op de standaardprocedure voor de aangifte voor douanevervoer.

Hoofdstuk 4 heeft betrekking op de formaliteiten bij het douanekantoor van vertrek.

Hoofdstuk 5 heeft betrekking op voorvallen tijdens het vervoer.

Hoofdstuk 6 heeft betrekking op de formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming.

Opmerking:

Er zij op gewezen dat de uitdrukking “**aangifte voor douanevervoer**” twee betekenissen heeft. Onder “**aangifte voor douanevervoer**” wordt in de eerste plaats verstaan de handeling waarbij een persoon in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze het voornemen kenbaar maakt om goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen. In de tweede plaats wordt eronder verstaan het document dat voor de aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, met andere woorden de vereiste “**exemplaren van het ED of TAD**”. In de volgende hoofdstukken is de uitdrukking “aangifte voor douanevervoer” gebruikt in de eerste betekenis, waarbij de voorgeschreven vorm het ED of het TAD is.

HOOFDSTUK 3 – STANDAARDAANGIFTE VOOR DOUANEVERVOER

V.3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de bedrijfscontinuïteitsprocedure met gebruikmaking van het ED of het TAD als papieren aangifte voor douanevervoer beschreven.

Punt V.3.2 bevat de algemene theorie en de wetgeving betreffende de standaardaangifte voor douanevervoer.

In punt V.3.3 wordt de standaardprocedure voor een aangifte voor douanevervoer besproken vanaf het laden van de goederen tot en met het invullen en de ondertekening van de aangifte.

Punt V.3.4 heeft betrekking op specifieke situaties met betrekking tot de regeling voor de aangifte voor douanevervoer.

Punt V.3.5 heeft betrekking op uitzonderingen op de algemene regels.

Punt V.3.6 is bestemd voor specifieke nationale instructies.

Punt V.3.7 is bestemd voor de douanedienssten.

Punt V.3.8 bevat de bijlagen bij hoofdstuk 3.

V.3.2 Algemene theorie en wetgeving

De papieren aangifte voor douanevervoer is de douaneaangifte om goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen. Deze aangifte kan in een van de volgende vormen worden ingediend:

- een enig document (ED); of
- een afdruk van het ED op gewoon papier, gemaakt met behulp van het geautomatiseerde systeem van de marktdeelnemer; of
- een begeleidingsdocument voor douanevervoer (TAD), indien nodig aangevuld met een lijst van artikelen (LoI).

In dat geval is op het TAD geen MRN vermeld.

De rechtsgronden van de aangifte voor douanevervoer in de vorm van het ED en het TAD zijn als volgt:

- ED-overeenkomst;
- aanhangsel I, bij de Overeenkomst:
 - ✓ artikel 3, punten c) en v), en artikel 26;
- aanhangsel III, bij de Overeenkomst:
 - ✓ titel II, artikelen 5 en 6;
 - ✓ bijlagen A3, A4, A5 en A6;
 - ✓ bijlagen B1, B4, B5 en B6;
- artikel 5, lid 12, en artikel 6, lid 3, punt b), DWU;
- aanhangsels B1-B6, C1, D1, F1 en F2, bijlage 9, GOV;
- bijlage 72-04, hoofdstukken III en IV, UV.

V.3.3 De aangifteprocedure

Dit punt bevat informatie over:

- het formulier voor de papieren aangifte voor douanevervoer in de vorm van het ED en aanvullende ED-formulieren (punt V.3.1.1);
- ladingslijsten, vorm en gebruik (punt V.3.3.2);
- het formulier voor de papieren aangifte voor douanevervoer in de vorm van het TAD (punt V.3.3.3);
- gemengde zendingen (punt V.3.3.4);
- ondertekening van de aangifte voor douanevervoer (punt V.3.3.5).

V.3.3.1 Papieren aangifte voor douanevervoer

V.3.3.1.1 Formulieren en invullen van de papieren aangifte voor douanevervoer op het ED

Het ED bestaat uit een aantal genummerde exemplaren, namelijk:

- een set van acht opeenvolgend genummerde bladen (exemplaar 1 tot exemplaar 8); of
- een set van vier opeenvolgend genummerde bladen (exemplaren 1/6, 2/7, 3/8 en 4/5).

Het ED kan in voorkomend geval worden aangevuld met aanvullende formulieren (ED-BIS) of ladingslijsten. ED-BIS-formulieren zijn genummerd zoals de gewone sets:

- een set van acht opeenvolgende bladen (exemplaar 1BIS tot exemplaar 8BIS);
- een set van vier opeenvolgende bladen (exemplaren 1/6BIS, 2/7BIS, 3/8BIS en 4/5BIS).

Zie punt V.3.3.1.2 voor meer informatie over ladingslijsten.

Voor de papieren aangifte voor douanevervoer moeten drie exemplaren van het ED worden gebruikt, namelijk de exemplaren 1, 4 en 5.

- exemplaar 1 wordt bewaard door het douanekantoor van vertrek nadat de aangifte is geregistreerd;
- exemplaar 4 vergezelt de goederen tot het douanekantoor van bestemming en wordt daar bewaard;
- exemplaar 5 vergezelt de goederen tot het douanekantoor van bestemming, dat dit exemplaar na beëindiging van de regeling douanevervoer naar het land van vertrek terugzendt.

Wanneer een set van 4 bladen wordt gebruikt voor de papieren aangifte voor douanevervoer, worden 2 sets gebruikt: exemplaren 1 en 4 van de ene set en exemplaar 5 van de andere set. In elke set worden de nummers van de niet-gebruikte exemplaren gemerkt door in de marge het nummer van het niet-gebruikte exemplaar te schrappen. Zo wordt op exemplaar 1/6 het nummer 6 doorgehaald, hetgeen betekent dat exemplaar 1 wordt gebruikt.

*Aanhangsel III,
titel I, artikelen 5*

De als aangifte voor douanevervoer gebruikte formulieren van het ED dienen aan de volgende technische voorschriften te voldoen, tenzij de aangifte met behulp van het geautomatiseerde systeem van

en 6, Overeenkomst de marktdeelnemer wordt gedaan.

*Bijlage II, ED-
overeenkomst*

*Aanhangsels B1-
B6, C1 en D1,
bijlage 9, GOV*

In de regel moet voor papieren aangiften voor douanevervoer het ED worden gebruikt, dat hetzij met de hand wordt ingevuld (leesbaar, met inkt en in blokletters), hetzij middels een geautomatiseerd systeem van de marktdeelnemer wordt afgedrukt. Onder bepaalde voorwaarden kan eventueel worden toegestaan dat het ED met behulp van openbare of particuliere gegevensverwerkingssystemen wordt afgedrukt, in voorkomend geval op blanco papier. In die gevallen moet aan bepaalde voorwaarden zijn voldaan (zie voor meer informatie aanhangsel C1, bijlage 9, GOV/bijlage B6, aanhangsel III, bij de Overeenkomst).

*Aanhangsel 3,
bijlage II, ED-
overeenkomst*

Om een papieren aangifte voor douanevervoer in te vullen, dienen alle verplichte vakken van de exemplaren van het ED te worden ingevuld, terwijl andere vakken facultatief zijn.

*Bijlage B6,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

Alleen het eerste (bovenste) exemplaar van het ED moet worden ingevuld. Aangezien het gebruikte document zelfkopiërend moet zijn, zullen de gegevens op de andere exemplaren verschijnen.

*Aanhangsel C1,
bijlage 9, GOV*

Aangiften voor douanevervoer moeten worden opgesteld in een van de officiële talen van de overeenkomstsluitende partijen, die aanvaardbaar is voor de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek.

Om vertragingen bij het douanekantoor van vertrek/bestemming (of bij het douanekantoor van doorgang) te voorkomen, is het zaak dat marktdeelnemers het ED correct invullen.

Het douanekantoor van vertrek moet erop toezien dat het ED correct en duidelijk leesbaar is ingevuld en dat de aangifte van een duidelijke stempelafdruk van het douanekantoor van vertrek is voorzien.

DOUANE

De vakken op het ED die zijn aangeduid met de hoofdletters B, C, D(/J), E(/J), F, G en I dienen door de douaneautoriteiten te worden ingevuld. Het linkerdeel van vak I kan echter ook worden ingevuld door de toegelaten geadresseerde.

*Aanhangsel 3,
bijlage II, ED-
overeenkomst*

*Aanhangsel C1,
bijlage 9, GOV*

Schrappingen of overschrijvingen zijn niet toegestaan. Verbeteringen worden aangebracht door de onjuiste gegevens door te halen en, in voorkomend geval, de gewenste gegevens toe te voegen. Elke aldus aangebrachte verbetering wordt geparafeerd door degene die ze heeft aangebracht, en moet door de douaneautoriteiten worden gevisieerd. In sommige gevallen kunnen de douaneautoriteiten eisen dat een nieuwe aangifte wordt ingediend.

*Artikel 173, DWU
Artikel 31,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Er kunnen echter geen verbeteringen meer worden aangebracht wanneer de bevoegde autoriteiten, nadat zij de aangifte voor douanevervoer hebben ontvangen, te kennen hebben gegeven dat zij van plan zijn de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, wanneer zij hebben vastgesteld dat de gegevens onjuist zijn of wanneer zij de goederen al hebben vrijgegeven.

*Aanhangsel 3,
bijlage I, ED-
overeenkomst*

Het ED kan indien nodig worden aangevuld met een of meer aanvullende formulieren, de zogenaamde ED-BIS-formulieren.

*Aanhangsel B3,
bijlage 9, GOV*

De ED-BIS-formulieren kunnen in de volgende gevallen worden gebruikt:

- wanneer de aangifte voor douanevervoer betrekking heeft op meer dan één artikel; of
- wanneer een zending zowel T1-, T2- als T2F-goederen bevat.

In dat geval worden de ED-BIS-formulieren gebruikt (zoals ladingslijsten) om de gegevens van de goederen per douanestatus (T1, T2 of T2F) te registreren. Verder moet het ED een overzicht bevatten van de ED-BIS-formulieren die gebruikt zijn voor de goederen van elke douanestatus.

De ED-BIS-formulieren maken deel uit van de aangifte voor douanevervoer en moeten aan dezelfde technische voorschriften voldoen.

Zij moeten overeenkomstig de instructies voor het invullen van het ED worden ingevuld.

Opmerking: er mag geen gebruik worden gemaakt van een combinatie van ED-BIS-formulieren en ladingslijsten.

V.3.3.1.2 Ladingslijsten, formulieren en invullen

Bijlagen B4 en B5, aanhangsel III, Overeenkomst Ladingslijsten kunnen worden gebruikt als beschrijvend gedeelte van het ED dat als aangifte voor douanevervoer dient.

Bijlage 11, GOV Het gebruik van ladingslijsten doet geen afbreuk aan de verplichtingen met betrekking tot de procedure voor de verzending of uitvoer of enige andere procedure in het land van bestemming, noch wat de voor dergelijke formaliteiten te gebruiken formulieren betreft.

Hoofdstukken III en IV, bijlage 72-04, UV

Alleen de voorzijde van het formulier mag als ladingslijst worden gebruikt.

De ladingslijst dient in evenveel exemplaren te worden opgemaakt als de aangifte voor douanevervoer waarop deze betrekking heeft.

HANDEL

1. Elk artikel op een ladingslijst moet worden voorafgegaan door een volgnummer.
2. Na elk artikel worden in voorkomend geval de bij wet voorgeschreven referenties vermeld, met name verwijzingen naar voorgelegde documenten, certificaten en vergunningen.
3. Onmiddellijk onder de laatste vermelding wordt een horizontale lijn getrokken en wordt het onbeschreven gedeelte doorgehaald, zodat het niet mogelijk is later nog iets toe te voegen.
4. Wanneer ladingslijsten worden gebruikt voor een zending van twee of meer soorten goederen, wordt vak 31 ("Colli en omschrijving van de goederen") van het ED niet gebruikt om de merken, nummers, aantal en soort colli of de omschrijving van de goederen aan te geven. In dit vak moet worden verwezen naar het volgnummer en de code (T1, T2, T2F) van de bijgevoegde ladingslijsten.

DOUANE

Het douanekantoor van vertrek vermeldt het registratienummer op de ladingslijst. Dit nummer is hetzelfde als het registratienummer van het ED waarop het betrekking heeft. Het nummer wordt met een stempel die de naam van het douanekantoor van vertrek vermeldt, of met de hand aangebracht. Indien het nummer met de hand wordt aangebracht, moet het worden vergezeld door de stempel van het douanekantoor van vertrek. De handtekening van de douanebeambte is echter facultatief.

De bevoegde autoriteiten kunnen toestaan dat houders van de regeling bijzondere ladingslijsten gebruiken, die niet aan de bovenstaande voorwaarden van ladingslijsten voldoen.

Deze lijsten kunnen alleen worden gebruikt wanneer:

- zij zijn opgesteld door ondernemingen die voor hun administratie een elektronisch gegevensverwerkingssysteem gebruiken;
- zij zo zijn ontworpen en ingevuld dat zij probleemloos door de bevoegde autoriteiten kunnen worden gebruikt;
- hierin, voor elk artikel, de in de standaardladingslijsten vereiste informatie is opgenomen.

Wanneer twee of meer ladingslijsten bij eenzelfde ED worden gevoegd, dient elke ladingslijst door de houder van de regeling van een volgnummer te worden voorzien. Het totale aantal ladingslijsten dat bij de aangifte is gevoegd, wordt in vak 4 (“Ladingslijsten”) van het ED vermeld.

V.3.3.1.3 Formulier en invullen van de papieren aangifte voor douanevervoer op het TAD

Bijlage A3, A4, A5 en A6, aanhangsel III, Overeenkomst

Het formulier van het begeleidingsdocument voor douanevervoer (TAD) kan worden gebruikt als een papieren aangifte voor douanevervoer, indien nodig aangevuld met een lijst van artikelen (LoI).

Aanhangsels F1 en F2, bijlage 9, GOV

Het TAD moet met de hand worden ingevuld (leesbaar, met inkt en in blokletters) of met behulp van een geautomatiseerd systeem van de marktdeelnemer worden afgedrukt. Alle verplichte vakken voor de aangifte voor douanevervoer moeten worden ingevuld overeenkomstig bijlage B6, aanhangsel III, van de Overeenkomst/aanhangsel C1, bijlage 9, GOV.

Wanneer het TAD wordt gebruikt als een papieren aangifte voor douanevervoer, wordt aan het vervoer geen MRN toegekend. In plaats daarvan wordt gebruikgemaakt van het nationale referentienummer voor de bedrijfscontinuïteitsprocedure, dat in de rechterbovenhoek van het TAD wordt vermeld.

Wanneer een douanevervoer betrekking heeft op meer dan één artikel, worden een of meer lijsten van artikelen (LoI) aan het TAD gehecht. Deze lijsten krijgen hetzelfde referentienummer van de aangifte voor douanevervoer als het nummer op het TAD waaraan zij zijn gehecht.

Een LoI moet worden ingevuld overeenkomstig bijlage A5, aanhangsel III, van de Overeenkomst/aanhangsel F2, bijlage 9, GOV.

Eén LoI kan verschillende artikelen bevatten (de hoogte van de vakken kan worden aangepast). Op één aangifte voor douanevervoer kunnen maximaal 99 artikelen worden vermeld.

V.3.3.1.4 Gemengde zendingen

*Artikel 28,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 294, UV,
aanhangsel D1*

Bijlage 9, GOV

Bijlage B, UV

Bij zendingen waarmee niet-Uniegoederen onder de T1-regeling en Uniegoederen onder de T2/T2F-regeling worden vervoerd onder dekking van één enkele aangifte voor douanevervoer, zijn bij het ED ofwel afzonderlijke ED-BIS-formulieren (zie punt V.3.3.2.2), ofwel ladingslijsten (zie punt V.3.3.2.3) gevoegd. Het ED bevat algemene informatie en een overzicht van de ED-BIS-formulieren of ladingslijsten die zijn gebruikt voor de goederen met een verschillende status. Elk ED-BIS-formulier of elke ladingslijst vermeldt goederen met dezelfde douanestatus. De code T komt voor in het derde deelvak van vak 1 van het ED; de code T1bis, T2bis of T2Fbis, naargelang van het geval, wordt ingevuld in het derde deelvak van vak 1 (“Aangifte”) van het ED-BIS-formulier;

Wanneer het TAD als papieren aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, moet in het rechterdeelvak van vak 1 de code T- worden vermeld en moet voor elk artikel in de LoI in vak 1/3 de desbetreffende code (T1, T2 of T2F) worden ingevuld.

Behoudens in geval van gemengde zendingen dienen alle niet-gebruikte vakken 31 (“Omschrijving van de goederen”) te worden doorgehaald om te voorkomen dat zij later worden ingevuld.

Als alternatief kan een afzonderlijk ED-formulier of TAD worden ingevuld (bv. een T1-ED/TAD voor niet-Uniegoederen en een T2- of T2F-ED/TAD voor Uniegoederen).

Opmerking: het is mogelijk dat Uniegoederen die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst (en die binnen het douanegebied van de EU worden vervoerd), in hetzelfde vervoermiddel worden vervoerd als goederen die wel onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst. In dat geval heeft de aangifte douanevervoer uitsluitend betrekking op de goederen die onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst.

V.3.3.1.5 Ondertekening van de aangifte voor douanevervoer

*Bijlage II,
aanhangsel I,
Overeenkomst,*

Bijlage 72-04, UV

Door de aangifte te ondertekenen, neemt de houder van de regeling de aansprakelijkheid op zich voor de juistheid van de daarin vermelde gegevens, de echtheid van de voorgelegde stukken en het nakomen van alle verplichtingen die samenhangen met het plaatsen van de goederen onder de regeling douanevervoer.

HANDEL

De houder van de regeling of zijn vertegenwoordiger ondertekenen de aangifte voor douanevervoer in vak 50 van het ED of het TAD.

*Bijlage II,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Bijlagen B6 en B9,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

Bijlage 72-04, UV

Aan toegelaten afzenders kan worden toegestaan om geen handtekening te plaatsen op aangiften voor douanevervoer die voorzien zijn van het speciale stempel. Deze vrijstelling kan pas worden verleend nadat de toegelaten afzender de douaneautoriteit een schriftelijke verklaring heeft gegeven dat hij als houder van de regeling optreedt voor alle douanevervoer onder geleide van aangiften voor douanevervoer die van zijn/haar speciale stempel zijn voorzien.

Op niet-ondertekende aangiften voor douanevervoer wordt in het voor de handtekening van de houder van de regeling bestemde vak de volgende aantekening aangebracht: “Van ondertekening vrijgesteld — 99207”.

Zie deel VI voor meer informatie over deze procedure, die als een vereenvoudiging van de standaardregeling voor douanevervoer wordt beschouwd.

V.3.4 Specifieke situaties (pro memorie)

V.3.4.1 Regels van toepassing op goederen met verpakking

Zie punt IV.I.5.1 voor nadere informatie.

V.3.4.2 Reizigersbagage

Zie punt IV.I.5.2 voor nadere informatie.

V.3.4.3 Vervoer van Uniegoederen naar, vanuit of via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

Zie punt IV.I.5.3 voor meer informatie.

V.3.4.4 Duplicaten

In het geval van diefstal, verlies of vernietiging van een aangifte voor douanevervoer of een T2L/T2LF-document kan het douanekantoor dat het originele document heeft afgegeven, een duplicaat afgeven.

De belanghebbende die om het duplicaat verzoekt, moet dat verzoek naar behoren motiveren en schriftelijk verklaren het origineel terug te sturen indien het wordt gevonden.

Toegelaten afzenders en toegelaten afgevers kunnen eveneens een duplicaat van aangiften voor douanevervoer of T2L/T2LF-documenten afgeven, op voorwaarde dat:

- zij het originele document hebben afgegeven;
- zij de bevoegde autoriteit een naar behoren gemotiveerd verzoek hebben gestuurd waarin zij om toestemming vragen om een duplicaat van het origineel af te geven; en
- de bevoegde autoriteit het verzoek heeft aanvaard.

De douane moet het risico op misbruik beoordelen en in het bijzonder herhaaldelijke verzoeken onderzoeken.

Het duplicaat moet vetgedrukt: i) het woord DUPLICAAT; ii) het stempel van het douanekantoor dat, de toegelaten afzender of de toegelaten afgever die het duplicaat afgeeft; en (iii) de handtekening van de bevoegde ambtenaar bevatten.

V.3.5 Uitzonderingen (pro memorie)

V.3.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

V.3.7 Voor de douane bestemd deel

V.3.8 Bijlagen

HOOFDSTUK 4 — FORMALITEITEN BIJ HET DOUANEKANTOOR VAN VERTREK

V.4.1 Inleiding

Onder punt V.4.2 wordt een algemene theorie van de formaliteiten bij het douanekantoor van vertrek besproken en wordt naar de rechtsgronden verwezen.

In punt V.4.3 wordt de procedure bij het douanekantoor van vertrek beschreven.

Punt V.4.4 heeft betrekking op specifieke situaties.

Punt V.4.5 heeft betrekking op uitzonderingen op de algemene regels.

Punt V.4.6 is bestemd voor specifieke nationale voorschriften.

Punt V.4.7 is voorbehouden voor gebruik door de douanediens ten.

Punt V.4.8 bevat de bijlagen bij hoofdstuk 4.

V.4.2 Algemene theorie en wetgeving

De regeling douanevervoer begint bij het douanekantoor van vertrek met het indienen van de papieren aangifte voor douanevervoer (op een ED- of TAD-formulier) en het aanbrengen van de goederen.

De rechtsgronden zijn de volgende:

- artikel 26, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- artikel 6, lid 3, punt b), DWU;
- artikel 291, UV;
- bijlage II, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- bijlage 72-04, UV.

V.4.3 Beschrijving van de regeling bij het douanekantoor van vertrek

Dit punt bevat informatie over:

- de indiening van de papieren aangifte voor douanevervoer (punt V.4.3.1);
- de overlegging van een zekerheid (punt V.4.3.2);
- de aanvaarding, registratie en visering van de papieren aangifte voor douanevervoer (punt V.4.3.3);
- de wijziging van de papieren aangifte voor douanevervoer

- (punt V.4.3.4);
- de ongeldigmaking van de papieren aangifte voor douanevervoer (punt V.4.3.5);
- de verificatie van de papieren aangifte voor douanevervoer (punt V.4.3.6);
- de route (punt V.4.3.7);
- de termijn (punt V.4.3.8);
- identificatiemaatregelen (punt V.4.3.9);
- de vrijgave van de goederen voor douanevervoer (punt V.4.3.10).

V.4.3.1 Indiening van de papieren aangifte voor douanevervoer

De papieren aangifte voor douanevervoer en alle begeleidende documenten worden voorgelegd aan en de goederen worden aangebracht bij het douanekantoor van vertrek op de daartoe vastgestelde openingdagen en -uren. Op verzoek van de houder van de regeling mogen zij echter worden voorgelegd/aangebracht op andere, door het douanekantoor van vertrek goedgekeurde tijdstippen of plaatsen.

HANDEL

Bij het douanekantoor van vertrek worden de volgende documenten voorgelegd:

- de correct ingevulde exemplaren 1, 4 en 5 van het ED. Wanneer de ED-BIS-formulieren of ladingslijsten zijn gebruikt, moeten deze bij het ED zijn gevoegd;
- twee exemplaren van het TAD, indien nodig aangevuld met een LoI;
- een zekerheid (indien vereist: zie deel III);
- andere noodzakelijke documenten, indien vereist.

DOUANE

Het douanekantoor van vertrek controleert:

- of de exemplaren 1, 4 en 5 van het ED correct zijn ingevuld en of de eventueel gebruikte ED-BIS-formulieren of ladingslijsten bij het ED zijn gevoegd;
- of de twee exemplaren van het TAD correct zijn ingevuld en of de eventueel gebruikte LoI bij het TAD is gevoegd;
- of de zekerheid geldig is en het bedrag toereikend is;
- of andere noodzakelijke documenten in orde zijn.

V.4.3.2 Zekerheidstelling

*Artikel 9,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Wanneer goederen onder een regeling douanevervoer worden geplaatst, moet zekerheid worden gesteld (behoudens wanneer bij wet of vergunning ontheffing van zekerheidstelling is verleend).

*Artikel 89, lid 2,
DWU*

Zie deel III voor meer informatie over zekerheidstelling.

DOUANE

Het douanekantoor van vertrek controleert of:

- de in vak 52 van het ED of het TAD vermelde gegevens betreffende de zekerheid in overeenstemming zijn met de voorgelegde documenten van zekerheidstelling;
- het bedrag van de zekerheid toereikend is;
- de zekerheidstelling geldig is in alle overeenkomstsluitende partijen die bij het douanevervoer zijn betrokken;
- de zekerheid gesteld is op naam van de houder van de regeling die in vak 50 van het ED of het TAD is vermeld;
- de zekerheid niet is vervallen (certificaten TC31 en TC33 zijn nog steeds geldig);
- de geldigheidsduur van één jaar vanaf de datum van uitgifte niet is verstreken (bewijs TC32 is nog steeds geldig);
- de handtekening op de aangifte in vak 50 van het ED of het TAD overeenstemt met de handtekening op de achterzijde van het certificaat van doorlopende zekerheidstelling (TC31) of van het certificaat van ontheffing van zekerheidstelling (TC33).

Let erop dat de originele documenten van zekerheidstelling worden voorgelegd.

In het geval van een zekerheid per aangifte in de vorm van bewijzen van zekerheidstelling wordt het bewijs van zekerheidstelling TC32 ingehouden en bij een exemplaar 1 van het ED of een eerste exemplaar van het TAD gevoegd.

In het geval van een zekerheid per aangifte in de vorm van een verbintenis wordt de verbintenis ingehouden en bij een exemplaar 1 van het ED of een eerste exemplaar van het TAD gevoegd.

In het geval van een doorlopende zekerheidstelling of ontheffing van zekerheidstelling wordt het originele certificaat van zekerheidstelling (TC31 of TC33) teruggegeven aan de aangever.

V.4.3.3 Aanvaarding en registratie van de aangifte voor douanevervoer

Artikelen 30 en 35, aanhangsel I, Overeenkomst Het douanekantoor van vertrek aanvaardt de aangifte voor douanevervoer indien:

- Artikelen 171-172, DWU*
- de aangifte alle nodige gegevens bevat voor de toepassing van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer;
 - deze van alle vereiste documenten vergezeld gaat;
- Artikel 143, GV*
- de goederen waarop de aangifte voor douanevervoer betrekking heeft tijdens de officiële openingsuren bij de douane zijn aangebracht.

Een kennelijk onjuist (of onvolledig) ED of TAD wordt niet aanvaard.

Het douanekantoor van vertrek registreert de aangifte voor douanevervoer door een registratienummer aan te brengen in vak C (“Kantoor van vertrek”) van het ED of het TAD en door in vak D(/J) (“Controle door het kantoor van vertrek”) van het ED of het TAD de uitslag van de verrichte controles, de aangebrachte verzegelingen en de termijn (uiterste datum) te vermelden, waarna de aangifte wordt ondertekend en afgestempeld.

Het systeem voor de registratie van aangiften dat bij de bedrijfscontinuïteitsprocedure wordt gebruikt, moet verschillen van het systeem dat bij het NCTS wordt gebruikt.

Het douanekantoor van vertrek moet bevoegd zijn voor douanevervoer in het algemeen en voor de betrokken transactie in het bijzonder. Voor een lijst van douanekantoren die bevoegd zijn voor douanevervoer, zie:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csrdhome_en.htm

V.4.3.4 Wijziging van de aangifte voor douanevervoer

Artikel 31, aanhangsel I, Overeenkomst De houder van de regeling kan toestemming vragen om de aangifte voor douanevervoer te wijzigen, ook nadat deze door de douane is aanvaard. De wijziging mag niet tot gevolg hebben dat de aangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking had.

Artikel 173, DWU

Wijzigingen worden aangebracht door de onjuiste gegevens door te halen en, in voorkomend geval, de gewenste gegevens toe te voegen. Elke aldus aangebrachte wijziging wordt geparafeerd door de aangever en moet door de douaneautoriteiten worden geïnvormd. In sommige gevallen kunnen de douaneautoriteiten verlangen dat

een nieuwe aangifte wordt ingediend. Schrappingen of overschrijvingen zijn niet toegestaan.

Er kunnen echter geen wijzigingen meer worden aangebracht wanneer de bevoegde autoriteiten, nadat zij de aangifte voor douanevervoer hebben ontvangen, te kennen hebben gegeven dat zij van plan zijn de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, wanneer zij hebben vastgesteld dat de gegevens onjuist zijn of wanneer zij de goederen al hebben vrijgegeven, behoudens gevallen zoals bedoeld in artikel 173, lid 3, DWU.

Indien de aangifte voor douanevervoer vooraf is ingediend, maar nog niet is aanvaard, kan deze niet worden gewijzigd.

V.4.3.5 Ongeldigmaking van de aangifte voor douanevervoer

*Artikel 32,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Een aangifte voor douanevervoer kan op verzoek van de aangever door het douanekantoor van vertrek ongeldig worden gemaakt, maar uitsluitend vóórdat de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven. Het douanekantoor van vertrek deelt de aangever vervolgens het antwoord op zijn verzoek mee.

*Artikel 174,
DWU*

Artikel 148, GV

Indien het douanekantoor van vertrek de aangever evenwel in kennis heeft gesteld van zijn voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, wordt het verzoek tot ongeldigmaking niet aanvaard voordat het onderzoek heeft plaatsgevonden.

De aangifte voor douanevervoer kan niet ongeldig worden gemaakt nadat de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven, behalve in uitzonderlijke gevallen:

- wanneer Uniegoederen bij vergissing zijn aangegeven voor een douaneregeling die van toepassing is op niet-Uniegoederen, en hun douanestatus van Uniegoederen nadien is aangetoond door middel van een T2L, T2LF of een douanemanifest;
- wanneer goederen bij vergissing zijn aangegeven op meer dan één douaneaangifte.

Wanneer gebruik wordt gemaakt van de bedrijfscontinuïteitsprocedure in het douanevervoer, moet erop worden gelet dat een aangifte die in het NCTS is ingevoerd maar door een systeemstoring niet verder werd verwerkt, ongeldig wordt gemaakt.

De marktdeelnemer moet de bevoegde autoriteiten er altijd van in

kennis stellen wanneer een aangifte in het NCTS werd ingevoerd maar nadien op de bedrijfscontinuïteitsprocedure werd overgeschakeld.

In sommige gevallen kunnen de douaneautoriteiten verlangen dat een nieuwe aangifte wordt ingediend. De vorige aangifte wordt dan ongeldig gemaakt en de nieuwe aangifte wordt ingediend.

V.4.3.6 Verificatie van de aangifte voor douanevervoer en controle van de goederen

*Artikel 35,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 188, DWU

*Artikelen 238 en
239, UV*

Na de aanvaarding van de aangifte kan het douanekantoor van vertrek, met het oog op de verificatie van de juistheid van de in de aangifte voor douanevervoer vermelde gegevens, de volgende controles verrichten op basis van een risicoanalyse of bij wijze van steekproef:

- de aangifte en de bij te voegen documenten aan een onderzoek onderwerpen;
- van de aangever eisen dat andere documenten worden overgelegd;
- de goederen aan een onderzoek onderwerpen en monsters nemen voor een analyse of grondige controle van de goederen.

Het onderzoek wordt verricht op de door het douanekantoor van vertrek aangewezen plaatsen en vastgestelde tijdstippen. De houder van de regeling wordt in kennis gesteld van de plaats en het tijdstip. Op verzoek van de houder van de regeling kunnen de douaneautoriteiten het onderzoek van de goederen evenwel verrichten op een andere plaats buiten de officiële openingsuren.

Indien bij de controle kleine verschillen aan het licht komen, stelt het douanekantoor van vertrek de houder van de regeling daarvan in kennis. Het douanekantoor van vertrek zal dan (in overleg met de houder van de regeling) kleine wijzigingen in de aangifte aanbrengen om deze afwijkingen recht te zetten, zodat de goederen voor douanevervoer kunnen worden vrijgegeven.

Indien er bij de controle grote verschillen aan het licht komen, deelt het douanekantoor van vertrek de houder van de regeling mee dat de goederen niet worden vrijgegeven.

De volgende code op de controleresultaten moet door het douanekantoor van vertrek of door een toegelaten afzender op het ED of het TAD worden vermeld:

- A1 (“Conform”): wanneer de goederen na een (volledige of

- gedeeltelijke) fysieke controle voor douanevervoer worden vrijgegeven en er geen verschillen werden vastgesteld;
- A2 (“Als conform beschouwd”): wanneer de goederen voor douanevervoer worden vrijgegeven nadat de documentencontrole (geen fysieke controle) geen verschillen aan het licht bracht of wanneer geen controle heeft plaatsgevonden;
- A3 (“Vereenvoudigde procedure”): wanneer goederen door een toegelaten afzender worden vrijgegeven voor douanevervoer.

V.4.3.7 Route voor het verkeer van goederen

*Artikel 33,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De algemene regel luidt dat onder de regeling douanevervoer geplaatste goederen volgens een economisch verantwoorde route naar het douanekantoor van bestemming moeten worden vervoerd.

Artikel 298, UV

Wanneer het douanekantoor van vertrek of de houder van de regeling dit evenwel nodig acht, schrijft dit douanekantoor een route voor het vervoer van de goederen tijdens de regeling douanevervoer voor, waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante informatie die door de houder van de regeling is meegedeeld.

Wanneer een route wordt voorgeschreven, vermeldt het douanekantoor in vak 44 van het ED of het TAD ten minste de lidstaten of de andere overeenkomstsluitende partijen (uit de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer) via welke het douanevervoer plaatsvindt.

DOUANE

Rekening houdende met alle relevante informatie die door de aangever is meegedeeld, schrijft het douanekantoor van vertrek een verplichte route voor door:

- in vak 44 van het ED of het TAD de woorden “Voorgeschreven route” en de landen van doorvoer te vermelden (door middel van de landcodes).

Opmerking 1: vermeld voor de EU de landcodes van de betrokken lidstaten.

Opmerking 2: vermeld de landcodes van alle landen via welke de voorgeschreven route loopt.

*Artikel 44,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De verplicht te volgen route kan tijdens het douanevervoer worden gewijzigd. De vervoerder moet dan de nodige vermeldingen aanbrengen in vak 56 van de exemplaren 4 en 5 van het ED of op

<i>Artikel 305, UV</i>	een tweede exemplaar van het TAD en de goederen samen met die documenten onmiddellijk na de wijziging van de route aanbrengen bij de dichtstbijzijnde douaneautoriteit van het land op wiens grondgebied het vervoermiddel zich bevindt. De bevoegde autoriteit zal beslissen of het douanevervoer, eventueel na het nemen van de nodige maatregelen, mag worden voortgezet en zal de exemplaren 4 en 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD in vak G viseren.
<i>Bijlage 72-04, UV</i>	
	Zie punt V.5.3.1 voor meer informatie over de procedures die moeten worden gevolgd bij voorvallen tijdens het vervoer.

V.4.3.8 Termijn voor het aanbrengen van goederen

<i>Artikelen 34 en 45, lid 2, aanhangsel 1, Overeenkomst</i>	Het douanekantoor van vertrek stelt een termijn vast waarbinnen de goederen bij het douanekantoor van bestemming moeten worden aangebracht.
<i>Artikelen 297 en 306, lid 3, UV</i>	De door dit douanekantoor vastgestelde termijn is bindend voor de bevoegde autoriteiten van de landen over het grondgebied waarvan de goederen tijdens het douanevervoer worden vervoerd, en kan niet door de autoriteiten van de betrokken landen worden gewijzigd.
	Wanneer de goederen worden aangebracht bij het douanekantoor van bestemming na het verstrijken van de termijn die door het douanekantoor van vertrek werd vastgesteld, wordt de houder van de regeling geacht de termijn in acht te hebben genomen wanneer hij of de vervoerder ten genoegen van het douanekantoor van bestemming aantoont dat de vertraging niet aan hem/haar kan worden toegerekend.

DOUANE

Bij de vaststelling van de termijn houdt het douanekantoor van vertrek rekening met:

- het vervoermiddel;
- de route;
- vervoerswetgeving of andere wetgeving die van invloed kan zijn op de vaststelling van een termijn (bv. sociale of milieuwetgeving die van invloed is op de wijze van vervoer, werktijdenregelingen en verplichte rusttijden voor bestuurders);
- alle relevante informatie die de houder van de regeling heeft meegedeeld.

Wanneer het douanekantoor van vertrek met de door de houder van de regeling

vermelde termijn instemt, vermeldt en/of viseert het de termijn in vak D(/J) van het ED of het TAD (volgens de DD-MM-JJ-methode). Dit is de uiterste datum waarop de goederen bij het douanekantoor van bestemming moeten worden aangebracht en de aangifte voor douanevervoer en begeleidende documenten moeten worden voorgelegd.

V.4.3.9 Identificatiemiddelen

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- inleiding (punt V.4.3.9.1);
- verzegelingsmethoden (punt V.4.3.9.2);
- kenmerken van verzegelingen (punt V.4.3.9.3);
- gebruik van verzegelingen van een bijzonder model (punt V.4.3.9.4).

V.4.3.9.1 Inleiding

*Artikel 11, lid 2,
Overeenkomst*

Het is van groot belang dat de goederen tijdens het douanevervoer steeds geïdentificeerd kunnen worden. In de regel wordt de identificatie van de goederen door verzegeling gewaarborgd.

*Artikelen 36-39,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Alle voor de identificatie van de goederen gebruikte documenten dienen bij het ED of het TAD te worden gevoegd en zodanig te worden afgestempeld dat vervanging daarvan niet mogelijk is.

Artikel 192, DWU

Artikel 299, UV

*Artikel 39,
aanhangsel I,
Overeenkomst,*

Artikel 302, UV

Het douanekantoor van vertrek kan evenwel ontheffing van de verplichting tot verzegeling verlenen wanneer de goederen in de aangifte of in de aanvullende documenten nauwkeurig genoeg worden omschreven om ze gemakkelijk te kunnen identificeren en hun hoedanigheid en aard en bijzondere kenmerken worden vermeld (bv. het nummer van de motor en het chassis van auto's of het serienummer van goederen). Deze omschrijving moet in vak 31 van het ED of het TAD worden ingevuld.

Bij wijze van uitzondering is geen verzegeling vereist (tenzij het douanekantoor van vertrek anders beslist) wanneer:

- de goederen door de lucht worden vervoerd en ofwel op elke zending etiketten zijn aangebracht met daarop het nummer van de begeleidende luchtvrachtbrief, ofwel de zending een laadeenheid vormt waarop het nummer van de begeleidende luchtvrachtbrief is vermeld;
- de goederen per spoor worden vervoerd en

identificatiemaatregelen door de spoorwegondernemingen worden toegepast.

DOUANE

Het douanekantoor van vertrek waar de verzegeling is aangebracht, vermeldt naast de woorden “Aangebrachte verzegeling” in vak D(/J) van het ED of het TAD het aantal en de identificatiekenmerken van de aangebrachte verzegelingen.

Wanneer voor de identificatie geen verzegeling is vereist, vermeldt het douanekantoor van vertrek naast de woorden “Aangebrachte verzegeling” in vak D(/J) van het ED of het TAD “Vrijstelling – 99201”.

In bijlage V.4.8.1 is de vermelding “Vrijstelling” opgenomen in alle taalversies.

Wanneer goederen die niet onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst samen met onder de regeling douanevervoer geplaatste goederen op hetzelfde vervoermiddel worden geladen, wordt het voertuig doorgaans niet verzegeld, indien de goederen geïdentificeerd kunnen worden door middel van verzegeling van de afzonderlijke colli of aan de hand van een duidelijke omschrijving van de goederen.

Opmerking: de goederen moeten afzonderlijk worden gehouden en van een duidelijk label zijn voorzien, zodat gemakkelijk kan worden vastgesteld welke goederen onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst en welke niet.

*Artikel 38, lid 5,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 301, lid 5,
UV*

Indien de zending niet met zekerheid kan worden geïdentificeerd door middel van de verzegeling of aan de hand van de precieze omschrijving van de goederen, weigert het douanekantoor van vertrek om de goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen.

De verzegeling mag niet worden verwijderd zonder toestemming van de bevoegde douaneautoriteiten.

Wanneer een voertuig of een container bij het douanekantoor van vertrek is verzegeld en goederen vervoert naar verschillende douanekantoren van bestemming onder dekking van aangiften voor douanevervoer, die achtereenvolgens bij meerdere douanekantoren van bestemming in verschillende landen worden gelost, moeten de douaneautoriteiten van de tussenliggende douanekantoren van bestemming waar de verzegeling wordt verwijderd om delen van de lading te lossen, een nieuwe verzegeling aanbrengen en dit vermelden in vak F van de exemplaren 4 en 5 van het ED of op

twee exemplaren van het TAD.

In dat geval tracht de douaneautoriteit opnieuw een verzegeling aan te brengen zoals vereist is, met behulp van een douaneverzegeling die ten minste gelijkwaardige veiligheidskenmerken heeft.

V.4.3.9.2 Verzegelingsmethoden

*Artikel 11, lid 2,
Overeenkomst*

Wanneer de ruimte waarin de goederen zich bevinden, wordt verzegeld, moet het vervoermiddel geschikt zijn voor verzegeling.

Artikel 299, UV

Er zijn twee verzegelingsmethoden:

- verzegeling van de laadruimte, wanneer het vervoermiddel of de container door het douanekantoor van vertrek geschikt is bevonden voor verzegeling;
- verzegeling van elk afzonderlijk collo, in de overige gevallen.

Wanneer de ruimte waarin de goederen zich bevinden, verzegeld is, moet het vervoermiddel geschikt zijn voor verzegeling.

DOUANE

Het douanekantoor van vertrek beschouwt een vervoermiddel als zijnde geschikt voor verzegeling wanneer:

- de verzegelingen eenvoudig en doeltreffend op het vervoermiddel of de container kunnen worden aangebracht;
- het vervoermiddel of de container geen geheime ruimten bevat waarin goederen kunnen worden verborgen;
- de laadruimten gemakkelijk toegankelijk zijn voor controle door de douaneautoriteit. (*Artikel 11, Overeenkomst/artikel 300, UV*)

Opmerking: Vervoermiddelen of containers worden geacht geschikt te zijn voor verzegeling wanneer zij zijn goedgekeurd voor vervoer onder douaneverzegeling uit hoofde van een internationale overeenkomst waartoe de overeenkomstsluitende partijen zijn toegetreden (bv. de douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van TIR-carnets van 14 november 1975).

V.4.3.9.3 Kenmerken van verzegelingen

Verzegelingen die als identificatiemaatregel worden gebruikt, dienen bepaalde kenmerken te bezitten en aan bepaalde technische specificaties te voldoen.

*Artikel 38,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 301, UV

Verzegelingen moeten de volgende essentiële kenmerken bezitten:

- zij moeten bij normaal gebruik ongeschonden en stevig vastgemaakt blijven;
- zij moeten op eenvoudige wijze kunnen worden gecontroleerd en identificeerbaar zijn;
- zij zijn zodanig vervaardigd dat elke verbreking, manipulatie of verwijdering sporen nalaat die met het blote oog waarneembaar zijn;
- zij zijn ontworpen voor eenmalig gebruik of, wanneer het gaat om verzegelingen die bestemd zijn om meermaals te worden gebruikt, zodanig ontworpen dat zij bij elk gebruik van een duidelijk en individueel identificatiekenmerk kunnen worden voorzien;
- zij zijn voorzien van individuele identificatiekenmerken die permanent, gemakkelijk leesbaar en uniek genummerd zijn.

De verzegelingen moeten ook aan de volgende technische specificaties voldoen:

- de vorm en afmetingen van de verzegelingen kunnen variëren naargelang van de gebruikte verzegelingsmethode, maar de afmetingen moeten zodanig zijn dat de identificatiekenmerken duidelijk leesbaar zijn;
- de identificatiekenmerken van de verzegelingen zijn onmogelijk te vervalsen en moeilijk na te maken;
- het gebruikte materiaal moet zo stevig zijn dat het niet mogelijk is het per ongeluk te breken. Het mag niet vervalst of ongemerkt opnieuw gebruikt kunnen worden.

Verzegelingen worden geacht aan deze vereisten te voldoen wanneer zij door een bevoegde instantie zijn gecertificeerd overeenkomstig ISO-norm 17712:2013 “Vrachtcontainers — Mechanische afdichtingen”.

Bij containervervoer wordt zoveel mogelijk gebruikgemaakt van verzegelingen met hoge veiligheidskenmerken.

Op de douaneverzegeling dienen de volgende vermeldingen voor te komen:

- het woord “douane” in een van de officiële talen van de EU of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, of een overeenkomstige afkorting;
- een landcode in de vorm van de tweeletterige ISO-landcode die het land identificeert waarin de verzegeling is aangebracht.

Voorts kunnen de overeenkomstsluitende partijen in onderling overleg besluiten gebruik te maken van gemeenschappelijke veiligheidskenmerken en technologie.

Elk land informeert de Commissie over de soorten verzegelingen die het in gebruik heeft. De Commissie stelt deze informatie beschikbaar aan alle landen.

V.4.3.9.4 Gebruik van verzegelingen van een bijzonder model

*Artikelen 81-83,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Voor het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model moet de houder van de regeling een vergunning krijgen van de bevoegde autoriteiten.

*Artikelen 317 en
318, UV*

Het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model is een vereenvoudigingsmaatregel die aan bepaalde voorwaarden moet voldoen (zie punt VI.3.3 voor nadere informatie).

Wanneer verzegelingen van een bijzonder model worden gebruikt, vermeldt de houder van de regeling naast de vermelding “Verzegeling aangebracht” in vak D(/J) van het ED of het TAD het merk, het type en het aantal van de aangebrachte verzegelingen. De verzegeling dient vóór de vrijgave van de goederen te worden aangebracht.

V.4.3.10 Vrijgave van goederen

*Artikel 40,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De goederen worden vrijgegeven en de datum van vrijgave wordt vermeld in vak D(/J) van de exemplaren van het ED of het TAD nadat alle formaliteiten bij het douanekantoor van vertrek zijn vervuld. “Vervullen van alle formaliteiten” houdt in dat:

Artikel 303, UV

- de juiste exemplaren van het ED of het TAD correct zijn ingevuld;
- eventuele controles zijn afgerond;
- indien nodig zekerheid is gesteld (zie deel III);
- de termijn is vastgesteld;
- indien nodig een voorgeschreven route is vastgesteld;
- de aangifte is aanvaard en geregistreerd;
- de aangifte is gecontroleerd; en
- indien nodig verzegelingen zijn aangebracht.

Wanneer de formaliteiten zijn vervuld:

- vermeldt het douanekantoor van vertrek in vak D(/J) van exemplaar 1 van het ED of het TAD de volgende code van de controleresultaten;
- A1 (“Conform”): wanneer de goederen na een (volledige of gedeeltelijke) fysieke controle voor douanevervoer worden vrijgegeven en er geen verschillen werden vastgesteld;
- A2 (“Als conform beschouwd”): wanneer de goederen voor douanevervoer worden vrijgegeven nadat de documentencontrole (geen fysieke controle) geen verschillen aan het licht bracht of wanneer geen controle heeft plaatsgevonden;
- vermeldt de toegelaten afzender de code A3 (“Vereenvoudigde regeling”) wanneer de goederen voor douanevervoer worden vrijgegeven;
- moeten zowel het douanekantoor van vertrek als de toegelaten afzender ervoor zorgen dat de vermeldingen in vak D(/J) worden gewaarmerkt met de handtekening van de douaneambtenaar/toegelaten afzender en voorzien zijn van een duidelijke afdruk van het stempel en de datum;
- brengen zowel het douanekantoor van vertrek als de toegelaten afzender het stempel van de bedrijfscontinuïteitsprocedure aan (afmetingen: 26 x 59 mm) op de exemplaren van de aangifte voor douanevervoer in vak A van het ED of het TAD.

In bijlage V.1.8.1 zijn de “stempels van de bedrijfscontinuïteitsprocedure” in alle taalversies opgenomen.

HANDEL — Let op

Laat de douane weten dat een aangifte in het NCTS werd ingevoerd, maar dat de bedrijfscontinuïteitsprocedure werd ingeleid voordat de goederen werden vrijgegeven.

DOUANE — Let op

Het kantoor van vertrek moet alle aangiften ongeldig maken die in het NCTS werden ingevoerd, maar die ten gevolge van het falen van het systeem niet verder werden verwerkt.

*Artikel 40,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Exemplaar 1 van het ED of een eerste exemplaar van het TAD wordt door het kantoor van vertrek ingehouden. De onder de regeling douanevervoer geplaatste goederen worden onder geleide van de exemplaren 4 en 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD naar het kantoor van bestemming vervoerd.

Artikel 303, UV

V.4.4 Specifieke situaties (pro memorie)

In specifieke gevallen waarin een groot aantal verschillende artikelen in kleine hoeveelheden (bv. scheepsbevoorrading, inboedels bij internationale verhuizingen), die voor dezelfde geadresseerde zijn bestemd, onder de regeling

gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer moet worden geplaatst, wordt aanbevolen te volstaan met een algemene omschrijving van de goederen om de extra kosten voor het invoeren van de douanevervoergegevens te vermijden. In dat geval zou als bijkomende voorwaarde gelden dat een volledige en nauwkeurige omschrijving van de goederen voor douanedoelinden beschikbaar is en de zending vergezelt.

Hoe dan ook moet eerst worden nagegaan of alle goederen daadwerkelijk onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer moeten worden geplaatst.

V.4.5 Uitzonderingen (pro memorie)

V.4.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

V.4.7 Voor de douane bestemd deel

V.4.8 Bijlagen

V.4.8.1 Vermelding “Vrijstelling”

BG	Освободено
CS	Osvobození
DA	Fritaget
DE	Befreiung
EE	Loobumine
EL	Απαλλαγή
ES	Dispensa
FR	Dispense
HR	Oslobodeno
IT	Dispensa
LV	Atbrīvojums
LT	Leista neplombuoti
HU	Mentesség
MK	Изземање
MT	Tneħħija
NL	Vrijstelling
PL	Zwolnienie
PT	Dispensa
RO	Dispensă
RS	Ослобођено
SI	Opustitev
SK	Oslobodenie
FI	Vapautettu
SV	Befrielse
EN	Waiver
IS	Undanþegið
NO	Fritak
TR	Vazgeçme

V.4.8.2 Vermelding “Conform”

Bijlage geschrapt omdat deze niet langer relevant is.

HOOFDSTUK 5 — FORMALITEITEN EN VOORVALLEN TIJDENS HET VERKEER VAN GOEDEREN IN HET KADER VAN GEMEENSCHAPPELIJK/UNIEDOUANEVERVOER

V.5.1 Inleiding

Dit hoofdstuk behandelt formaliteiten en voorvallen tijdens het douanevervoer van goederen in het kader van de bedrijfscontinuïteitsprocedure.

Punt V.5.2 geeft een overzicht van de algemene theorie en de wetgeving.

In punt V.5.3 worden de formaliteiten beschreven bij voorvallen tijdens het vervoer van goederen en bij het douanekantoor van doorgang.

Punt V.5.4 heeft betrekking op specifieke situaties.

Punt V.5.5 heeft betrekking op uitzonderingen op de algemene regels.

Punt V.5.6 is bestemd voor specifieke nationale voorschriften.

Punt V.5.7 is bestemd voor de douanediensden.

Punt V.5.8 bevat de bijlagen bij hoofdstuk 5.

V.5.2 Algemene theorie en wetgeving

De rechtsgronden zijn:

- artikelen 43 en 44, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- bijlage B6, titel II, punt II, aanhangsel III, bij de Overeenkomst;
- artikelen 304 en 305, UV;
- aanhangsels C1 en F1, bijlage 9, GOV.

V.5.3 Formaliteiten bij voorvallen en bij het douanekantoor van doorgang

Dit punt bevat informatie over:

- de formaliteiten die moeten worden vervuld bij een voorval tijdens het verkeer van goederen in het kader van gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer (punt V.5.3.1);

- de formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang (punt V.5.3.2).

V.5.3.1 Formaliteiten bij voorvallen tijdens het verkeer van goederen

Voorbeelden van de meest voorkomende gebeurtenissen die kunnen worden beschouwd als een voorval tijdens het verkeer van goederen in het kader van gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer zijn:

- de route kan niet worden gevolgd door omstandigheden buiten de wil van de vervoerder;
- de douaneverzegelingen zijn per ongeluk verbroken of gemanipuleerd door een oorzaak buiten de wil van de vervoerder;
- de goederen zijn van het ene vervoermiddel in of op het andere vervoermiddel overgeladen;
- het vervoermiddel is door dreigend gevaar onmiddellijk gedeeltelijk of geheel gelost;
- er heeft zich een ongeval voorgedaan dat tot gevolg kan hebben dat de houder van de regeling of de vervoerder niet langer aan zijn verplichtingen kan voldoen;
- een van de onderdelen van een samenstel van vervoermiddelen dat als één vervoermiddel wordt beschouwd, is gewijzigd (er wordt bijvoorbeeld een spoorwagon losgekoppeld).

*Artikel 44,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 305, UV

In elk van deze gevallen moet de vervoerder onmiddellijk het dichtstbijzijnde bevoegde douanekantoor in het land op het grondgebied waarvan het vervoermiddel zich bevindt, op de hoogte brengen. Hij moet ook onmiddellijk na het voorval de nodige vermeldingen aanbrengen in vak 56 van het ED of het TAD en de goederen aanbrengen bij dat douanekantoor en het bijbehorende ED of TAD voorleggen. De bevoegde autoriteiten van dat douanekantoor besluiten of het douanevervoer mag worden voortgezet of niet. Indien het douanevervoer mag worden voortgezet, viseert het desbetreffende kantoor vak G op het ED of het TAD, met vermelding van de genomen maatregelen.

Indien de verzegeling werd verbroken door een oorzaak buiten de wil van de vervoerder, onderzoeken de bevoegde autoriteiten de goederen en het voertuig. Als zij van oordeel zijn dat het douanevervoer kan worden voortgezet, brengen de douaneautoriteiten nieuwe verzegelingen aan en viseren zij het ED of het TAD dienovereenkomstig.

Goederen mogen slechts van het ene vervoermiddel in of op een ander vervoermiddel worden overgeladen na toestemming en onder

toezicht van de bevoegde autoriteiten op de plaats waar de overlading zal plaatsvinden. In dat geval vult de vervoerder vak 55 (“Overlading”) van het ED of het TAD in. Dit mag, mits dit op duidelijk leesbare wijze kan, met de hand gebeuren, met inkt en in blokletters. In voorkomend geval viseert de douane vak F van het ED of het TAD. Wanneer na meer dan twee overladingen vak F volledig is ingevuld, moet de vervoerder de vereiste informatie invullen in vak 56 van het ED of het TAD.

Als de goederen echter worden overgeladen uit een niet-verzegeld vervoermiddel, ondanks het feit dat de vervoerder vermeldingen heeft aangebracht, hoeven de goederen en het ED of het TAD niet te worden aangebracht bij respectievelijk voorgelegd aan het dichtstbijzijnde douanekantoor en wordt het ED of het TAD niet door de douane geïseerd.

Wanneer een of meer van de onderdelen van een samenstel van vervoermiddelen dat als één vervoermiddel wordt beschouwd, wordt gewijzigd, hoeven de goederen en het vervoermiddel niet te worden aangebracht bij het dichtstbijzijnde douanekantoor en hoeft dat douanekantoor het niet te viseren:

- wanneer een of meer spoorwagens van een reeks aan elkaar gekoppelde spoorwagens worden losgekoppeld wegens technische problemen. In dat geval mag de vervoerder, nadat hij de nodige vermeldingen in het ED of het TAD heeft aangebracht, het douanevervoer voortzetten;
- wanneer alleen de trekker van een wegvoertuig tijdens het vervoer wordt veranderd zonder dat de aanhangwagens of opleggers worden veranderd (en de goederen daarbij niet worden behandeld of overgeladen) moet de vervoerder het kenteken en de nationaliteit van de nieuwe trekker vermelden in vak 56 van het ED of het TAD en mag het douanevervoer worden voortgezet.

In alle bovengenoemde gevallen wordt de informatie over het voorval, waaronder de informatie over de nieuwe verzegelingen, dienovereenkomstig vermeld door visering van vak F van het ED of het TAD door de bevoegde autoriteit.

Het splitsen van een zending is slechts mogelijk onder toezicht van de douane en het douanevervoer moet in dat geval worden beëindigd. Voor elk deel van de zending moet een nieuwe aangifte voor douanevervoer worden ingediend.

V.5.3.2 Formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang

Dit punt bevat informatie over:

- het douanekantoor van doorgang (punt V.5.3.2.1);
- de formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang (punt V.5.3.2.2);
- een wijziging van het douanekantoor van doorgang (punt V.5.3.2.3);
- maatregelen in geval van onregelmatigheden (punt V.5.3.2.4).

V.5.3.2.1 Het douanekantoor van doorgang

*Artikel 3, lid 4,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 1, lid 13, UV

Het douanekantoor van doorgang is een douanekantoor op een plaats waar goederen binnenkomen of uitgaan. Uit de volgende tabel blijken de verschillende mogelijkheden voor gemeenschappelijk en Uniedouanevervoer.

	Gemeenschappelijk douanevervoer	Uniedouanevervoer
Plaats van binnenkomst	– in een overeenkomst-sluitende partij	– in het douanegebied van de EU wanneer de goederen tijdens het douanevervoer over het grondgebied van een derde land zijn vervoerd
Plaats van uitgang	– uit een overeenkomst-sluitende partij wanneer de zending tijdens het douanevervoer het douanegebied van die overeenkomstsluitende partij verlaat door overschrijding van een grens tussen die overeenkomstsluitende partij en een derde land	– uit het douanegebied van de EU wanneer de goederen tijdens het douanevervoer dat gebied verlaten door overschrijding van een grens tussen een lidstaat en een derde land dat niet deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer

Om het verkeer van Uniegoederen tussen de verschillende delen van het douanegebied van de EU te vergemakkelijken wanneer zij moeten worden vervoerd over het grondgebied van een derde land

dat niet deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, trachten de lidstaten er zoveel mogelijk voor te zorgen, voor zover de plaatselijke omstandigheden dit toelaten, dat er bij hun douanekantoren aan de buitengrens van de EU speciale rijbanen zijn voor de controle van Uniegoederen die onder dekking van een door een andere lidstaat afgegeven aangifte voor douanevervoer worden vervoerd.

Deze controle wordt beperkt tot een onderzoek van het bewijs van de douanestatus van Uniegoederen en, zo nodig, de beëindiging van het douanevervoer, tenzij de omstandigheden een diepgaander onderzoek vereisen.

Wanneer bij deze controle geen onregelmatigheden aan het licht komen, kan het vervoer worden voortgezet.

V.5.3.2.2 Formaliteiten bij het douanekantoor van doorgang

*Artikel 43,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 304, UV

Het ED of het TAD worden voorgelegd aan en de goederen worden aangebracht bij elk douanekantoor van doorgang. Het (de) douanekanto(o)r(en) van doorgang kan (kunnen) de goederen controleren indien het (zij) dat noodzakelijk acht(en).

*Bijlage B8,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

*Hoofdstuk V,
bijlage 72-04, UV*

De vervoerder legt aan elk douanekantoor van doorgang een kennisgeving van doorgang voor, die door dat douanekantoor wordt bewaard. In plaats van de kennisgeving van doorgang kan een fotokopie van exemplaar 4 van het ED of een fotokopie van een tweede exemplaar van het TAD worden voorgelegd en door het douanekantoor van doorgang worden bewaard.

Wanneer de goederen worden vervoerd via een ander dan het aangegeven douanekantoor, stelt het feitelijke douanekantoor van doorgang het douanekantoor van vertrek daarvan in kennis.

Het (de) douanekanto(o)r(en) van doorgang kan (kunnen) de goederen controleren indien het (zij) dat noodzakelijk acht(en).

Bijlage B8, aanhangsel III, Overeenkomst/hoofdstuk V, bijlage 72-04, UV, bevat het model voor de kennisgeving van doorgang (TC10).

Het douanekantoor van doorgang:

- controleert het stempel van de bedrijfscontinuïteitsprocedure op het ED of het TAD;
- controleert het stempel van het douanekantoor van vertrek of, bij gebruik van de vereenvoudigde procedure, het stempel van de toegelaten afzender op het ED of het TAD;
- bewaart een kennisgeving van doorgang of gelijkwaardig document;
- neemt de nodige maatregelen; en
- plaatst zijn stempel op het ED of het TAD.

V.5.3.2.3 Maatregelen in geval van ernstige onregelmatigheden

Wanneer een douanekantoor van doorgang ernstige onregelmatigheden vaststelt in verband met het douanevervoer, beëindigt dit kantoor het douanevervoer en stelt het een onderzoek in.

V.5.4 Specifieke situaties (pro memorie)

V.5.5 Uitzonderingen (pro memorie)

V.5.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

V.5.7 Voor de douane bestemd deel

V.5.8 Bijlagen

HOOFDSTUK 6 — FORMALITEITEN BIJ HET DOUANEKANTOOR VAN BESTEMMING

V.6.1 Inleiding

Hoofdstuk 6 geeft een beschrijving van de formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming.

Punt V.6.2 geeft een overzicht van de algemene theorie en de wetgeving.

In punt V.6.3 worden de formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming beschreven, met inbegrip van de beëindiging en de controle van de regeling.

Punt V.6.4 heeft betrekking op specifieke situaties.

Punt V.6.5 heeft betrekking op uitzonderingen op de algemene regels.

Punt V.6.6 is bestemd voor specifieke nationale voorschriften.

Punt V.6.7 is bestemd voor de douanediens ten.

Punt V.6.8 bevat de bijlagen bij hoofdstuk 6.

V.6.2 Algemene theorie en wetgeving

Aan het einde van het douanevervoer worden de goederen samen met het ED of het TAD en de informatie die het douanekantoor van bestemming eist, aangebracht bij respectievelijk voorgelegd aan dat douanekantoor. Hiermee wordt het douanevervoer beëindigd.

Het douanekantoor van bestemming controleert de goederen aan de hand van de gegevens op het ED of het TAD, registreert de resultaten van de controle op het ED of het TAD en zendt het document terug naar het douanekantoor van vertrek.

Wanneer er geen onregelmatigheden zijn vastgesteld, zuivert het douanekantoor van vertrek de regeling douanevervoer aan na ontvangst van de controleresultaten op papier.

Wanneer er wel onregelmatigheden zijn vastgesteld, zijn verdere maatregelen noodzakelijk.

De rechtsgronden zijn:

- artikelen 8, 45-46, 48 en 51, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- Bijlage II, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- bijlage B10, aanhangsel III, bij de Overeenkomst;
- artikel 215, artikel 233, leden 1, 2 en 3, DWU;
- artikelen 306, 308, 310 en 312, UV;
- bijlagen 72-03 en 72-04, UV.

V.6.3 De formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming

Dit punt bevat informatie over:

- het aanbrengen van de goederen bij en het voorleggen van de documenten aan het douanekantoor van bestemming (punt V.6.3.1);
- de controle op de beëindiging van de regeling (punt V.6.3.2).

In dit punt wordt ervan uitgegaan dat er geen onregelmatigheden hebben plaatsgevonden. De stappen die moeten worden gezet wanneer er wel onregelmatigheden hebben plaatsgevonden, zijn beschreven in punt V.6.4.4.

Opmerking: **de beëindiging** van de regeling douanevervoer bij het douanekantoor van bestemming is niet hetzelfde als **de aanzuivering** van de regeling douanevervoer. Het is het douanekantoor van vertrek dat aan de hand van door het douanekantoor van bestemming verstrekte informatie besluit of de regeling douanevervoer kan worden aangezuiverd.

V.6.3.1 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van de documenten

De regeling douanevervoer is beëindigd en de houder van de regeling is zijn verplichtingen nagekomen als de onder de regeling geplaatste goederen, het ED en het TAD en andere vereiste documenten op het douanekantoor van bestemming beschikbaar zijn overeenkomstig de douanewetgeving.

In de praktijk betekent de beëindiging van de regeling douanevervoer dat de goederen zijn aangebracht bij en het ED of het TAD en andere vereiste documenten zijn voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming; juridisch betekent dit dat de aanbrenging/voorlegging plaatsvindt in overeenstemming met de voor de regeling geldende voorschriften (normale of

vereenvoudigde procedure)³⁰. Beide handelingen vallen onder de verantwoordelijkheid en zijn de voornaamste verplichting van de houder van de regeling.

Wanneer de regeling douanevervoer is beëindigd, komt er ook een einde aan de verplichtingen van de houder van de regeling in het kader van die regeling. Een voorval of het niet-naleven van verplichtingen na die datum heeft geen betrekking op het douanevervoer, maar op andere douanebestemmingen en andere douanevoorschriften. Dit betekent echter niet dat de houder van de regeling na de beëindiging van de regeling niet langer (financieel of anderszins) aansprakelijk kan worden gesteld zijn, maar dan slechts voor zover dit betrekking heeft op het voorgaande douanevervoer.

Behalve de houder van de regeling hebben ook andere personen verplichtingen in het kader van de regeling douanevervoer. De vervoerder en iedere persoon die goederen aanvaardt in de wetenschap dat deze onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst, is eveneens verplicht deze binnen de gestelde termijn ongeschonden bij het douanekantoor van bestemming aan te brengen met inachtneming van de door de douaneautoriteiten getroffen identificatiemaatregelen.

De goederen moeten samen met het ED of het TAD en de vereiste documenten bij het douanekantoor van bestemming worden aangebracht tijdens de officiële openingsuren van het douanekantoor van bestemming. Zie deel VI voor vereenvoudigingen.

De aanbrenging/voorlegging moet gebeuren binnen de door het douanekantoor van vertrek vastgestelde termijn. Deze termijn is in vak D van het ED of het TAD vermeld.

De door het douanekantoor van vertrek vastgestelde termijn is bindend voor de bevoegde autoriteiten van de landen over het grondgebied waarvan de goederen tijdens het douanevervoer worden vervoerd. De bevoegde autoriteiten, waaronder het douanekantoor van bestemming, mogen deze termijn niet wijzigen. Zie punt IV.2.3.7 voor nadere informatie.

30 Naast de algemene definitie van de beëindiging van de regeling is er ook een aantal bijzondere bepalingen vastgesteld die specifieke voorwaarden bevatten waaronder de regeling wordt beëindigd of wordt geacht te zijn beëindigd in het kader van procedures zoals die betreffende de toegelaten geadresseerde, het douanevervoer door de lucht en over zee, en de overbrenging van goederen via een vaste transportinrichting (zie deel VI).

V.6.3.2 Controle van de beëindiging van de regeling douanevervoer

*Bijlage II,
leden 13 en 15,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 188, DWU

*Bijlage 72-04,
leden 13 en 15,
UV*

Nadat de goederen zijn aangebracht en het ED of het TAD en de overige vereiste documenten is of zijn voorgelegd, doet het douanekantoor van bestemming het volgende:

- het registreert de exemplaren van de aangifte voor douanevervoer en vermeldt daarop de datum van aankomst;
- het controleert het stempel van de bedrijfscontinuïteitsprocedure op het ED of het TAD;
- het controleert het stempel van het douanekantoor van vertrek of, in het kader van een vereenvoudigde procedure, het stempel van de toegelaten afzender op het ED of het TAD;
- het voert, indien nodig, de verificatie uit;
- het plaatst zijn stempel op het ED of het TAD.

Het douanekantoor van bestemming bepaalt of de goederen al dan niet zullen worden onderzocht. De goederen worden onderzocht aan de hand van de gegevens op het ED of het TAD dat aan het douanekantoor van bestemming wordt voorgelegd.

Het douanekantoor van bestemming bewaart exemplaar 4 van het ED of het eerste exemplaar van het TAD.

Het douanekantoor van bestemming vermeldt in vak I van het ED of het TAD de juiste code van de controleresultaten alvorens exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD naar het douanekantoor van vertrek te zenden.

1. Code A1 (“Conform”) moet worden vermeld wanneer het douanekantoor van bestemming de goederen (volledig of gedeeltelijk) fysiek heeft gecontroleerd en er geen verschillen zijn geconstateerd. Naast een fysieke controle van de goederen moet ten minste het volgende worden gecontroleerd:

- het registratienummer van het vervoermiddel op de plaats van vertrek en bestemming door vergelijking van de vermeldingen in een aangifte met die op de plaats van bestemming;
- de staat van de aangebrachte verzegeling.

2. Code A2 (“Als conform beschouwd”) moet in de volgende gevallen worden vermeld:

- wanneer het douanekantoor van bestemming uitsluitend een documentencontrole heeft uitgevoerd (geen fysieke controle van de goederen) en er geen verschillen zijn geconstateerd of wanneer het geen controle heeft verricht;

- wanneer de goederen bij een toegelaten geadresseerde zijn afgeleverd en het douanekantoor van bestemming besluit de goederen en/of documenten niet te controleren en informatie ontvangen van de toegelaten geadresseerde geen verschillen vertoont.

De controle van de staat van de aangebrachte verzegelingen, zonder fysieke controle van de goederen, wordt ook geregistreerd als code A2, mits de verzegelingen intact zijn.

3. Code A5 (“Verschillen”) moet in de volgende gevallen worden vermeld:

- a) wanneer kleine verschillen zijn geconstateerd, maar die niet tot een schuld hebben geleid;
voorbeelden:
 - ontbrekende, verbroken of beschadigde verzegelingen;
 - goederen die na het verstrijken van de termijn worden geleverd;
 - onjuiste identiteit/nationaliteit van het vervoermiddel;
 - het niet aanbrengen van de nodige vermeldingen voor voorvallen die zich tijdens het vervoer van goederen hebben voorgedaan;
 - een onregelmatigheid in het gewicht zonder zichtbare manipulatie van de goederen (kleine gewichtsverschillen door afronding van het gewicht).
- b) wanneer kleine verschillen zijn geconstateerd, is op grond van de nationale regelgeving een administratieve geldboete vereist;
wanneer te veel goederen (van dezelfde of een andere soort) werden aangetroffen als niet-aangegeven goederen en de Uniestatus van die goederen/de status van die goederen als goederen van de overeenkomstsluitende partij niet kan worden vastgesteld.

Aangezien de in een aangifte voor douanevervoer aangegeven goederen bij het douanekantoor van bestemming werden aangebracht, belet het feit dat de goederen te veel zijn aangetroffen, het douanekantoor van vertrek niet om de regeling aan te zuiveren. De oorspronkelijk voor douanevervoer aangegeven goederen kunnen dan worden vrijgegeven. Voor teveel aan goederen zal het douanekantoor van bestemming de situatie verduidelijken.

4. Code B1 (“Niet conform”) betekent dat er grote verschillen zijn die het niet mogelijk maken de regeling douanevervoer aan te zuiveren. De houder van de regeling en de borg blijven

*Artikelen 112 en
114, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 79,
artikel 87, leden 1
en 4, en
artikel 124, lid 1,
punten g) en h),
DWU*

*Artikel 103 decies,
GV*

aansprakelijk totdat de zaak is opgelost. De code mag daarom alleen worden gebruikt in naar behoren gemotiveerde gevallen waarin goederen ontbreken (geheel of gedeeltelijk) of soortgelijke gevallen waarin de op de plaats van bestemming aangebrachte goederen aanzienlijk verschillen van de beschrijving in de aangifte (soort en hoeveelheid).

Wanneer het douanekantoor van bestemming vermoedt dat een verschil in de hoeveelheid goederen of het aanbrengen van andere dan de aangegeven goederen het gevolg zou kunnen zijn van een vergissing of nalatigheid op de plaats van vertrek, moet het onmiddellijk vóór verzending van exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD contact opnemen met het douanekantoor van vertrek (per e-mail of telefoon, of via de nationale coördinator voor douanevervoer of de nationale helpdesk) om de zaak op te lossen. Zodra de zaak is opgelost, vermeldt het douanekantoor van bestemming code A1 in plaats van code B1 op exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD, en zendt het dit naar het douanekantoor van vertrek. Wanneer de zaak echter niet wordt opgelost of wanneer het douanekantoor van bestemming niet concludeert dat een verschil in de hoeveelheid van de goederen of het aanbrengen van verschillende goederen het gevolg kan zijn van een vergissing of nalatigheid op de plaats van vertrek, vermeldt het code B1 op exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD, en zendt het dit naar het douanekantoor van vertrek.

Het douanekantoor van bestemming moet een eigen onderzoek instellen om de zaak op te lossen.

Voor een schuld als bedoeld in punt 3 (te veel goederen) en 4 zijn er twee opties:

- er ontstaat een schuld overeenkomstig artikel 79, DWU/artikel 112, lid 1, punt b), aanhangsel I, bij de Overeenkomst (niet-naleving van een voorwaarde voor de plaatsing van de goederen onder de regeling Uniedouanevervoer of gemeenschappelijk douanevervoer; onttrekking van de goederen aan het douanetoezicht) die moet worden betaald;
- er was een schuld ontstaan maar deze was tenietgegaan, overeenkomstig artikel 124, lid 1, punten g) en h), DWU, en artikel 103 decies, GV/artikel 112, lid 2, aanhangsel I, bij de Overeenkomst.

Het tenietgaan van een schuld vindt plaats wanneer:

- ✓ de onttrekking van de goederen aan de regeling douanevervoer of de niet-naleving van de voorwaarden

voor het plaatsen van de goederen onder de regeling douanevervoer of het gebruik van de regeling douanevervoer het gevolg is van de algehele vernietiging of het onherstelbare verlies van die goederen door een oorzaak die met de aard van de goederen verband houdt, dan wel door niet te voorziene omstandigheden of overmacht, of ingevolge instructies van de douaneautoriteiten;

✓ het verzuim dat tot het ontstaan van de schuld heeft geleid, geen wezenlijke gevolgen heeft voor de juiste werking van de regeling douanevervoer en geen poging vormt tot bedrog, en alle formaliteiten die nodig zijn om de situatie van de goederen te regulariseren, vervolgens worden vervuld.

Artikel 103 decies, GV, specificeert dat een van de gevallen waarin dit verzuim zich voordoet, is dat het douanetoezicht achteraf is hersteld voor goederen die niet onder een aangifte voor douanevervoer vallen, maar eerder in tijdelijke opslag waren opgeslagen of onder een bijzondere regeling zijn geplaatst, samen met goederen die formeel onder die regeling douanevervoer zijn geplaatst³¹.

Zie punt VIII.2.3.2 voor nadere informatie.

In beide gevallen (al dan niet tenietgaan van de schuld) zet het douanekantoor van bestemming zijn onderzoek voort en volgt het artikel 87, lid 1, DWU/artikel 114, lid 1, aanhangsel I, bij de Overeenkomst om te bepalen welke douaneautoriteit bevoegd is om de schuld in te vorderen of eventueel te besluiten de schuld teniet te doen. Zie punten VIII.2.1, VIII.2.2, VIII.2.3 en VIII.3.2 voor nadere informatie.

Wanneer het douanekantoor van bestemming van oordeel is dat het bevoegd is om de invordering uit te voeren, verzoekt het douanekantoor van vertrek om overdracht van de bevoegdheid door toezending van het document TC24 (“Bepaling van de voor de invordering verantwoordelijke autoriteit”). Zie punt VIII.3.3.4 voor nadere informatie.

Wanneer de douaneschuld lager is dan 10 000 EUR, wordt zij geacht te zijn ontstaan in de lidstaat waar de vaststelling is gedaan, zodat het douanekantoor van bestemming bevoegd is om de invordering uit te

31 Alleen de regeling Uniedouanevervoer.

voeren (artikel 87, lid 4, DWU³²). Dit douanekantoor moet echter ook het document TC24 aan het douanekantoor van vertrek toezenden voordat de invorderingsprocedure wordt ingeleid, zij het slechts ter informatie.

In de in de punten 1 tot en met 4 bedoelde gevallen moet exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD onverwijld en uiterlijk binnen acht dagen na de beëindiging van het douanevervoer aan de douaneautoriteit van de lidstaat of de overeenkomstsluitende partij van vertrek worden geretourneerd.

V.6.4 Specifieke situaties

In dit punt wordt informatie gegeven over specifieke situaties tijdens het douanevervoer bij het douanekantoor van bestemming. Deze specifieke situaties zijn:

- de afgifte van een ontvangstbewijs (punt V.6.4.1);
- de afgifte van alternatief bewijs (punt V.6.4.2);
- het aanbrengen van de goederen en het voorleggen van documenten buiten de vastgestelde dagen en uren en op een andere plaats dan het douanekantoor van bestemming (punt V.6.4.3);
- onregelmatigheden (punt V.6.4.4);
- wijziging van het douanekantoor van bestemming (punt V.6.4.5).

V.6.4.1 Afgifte van een ontvangstbewijs

Op verzoek van de persoon die de goederen bij het douanekantoor van bestemming aanbrengt en het ED of het TAD voorlegt, geeft dit kantoor een ontvangstbewijs af. Het ontvangstbewijs kan echter niet als alternatief bewijs van de beëindiging van het douanevervoer worden gebruikt.

*Artikel 46,
aanhangsel I,
Overeenkomst
Artikel 306, lid 5,*

Het ontvangstbewijs heeft twee hoofdfuncties. Ten eerste is het voor de houder van de regeling de bevestiging dat de vervoerder de documenten betreffende het douanevervoer bij het kantoor van bestemming heeft voorgelegd. Ten tweede speelt het

32 Alleen de regeling Uniedouanevervoer.

UV ontvangsbewijs een belangrijke rol bij het starten van een nasporingsprocedure wanneer het douanekantoor van vertrek geen bericht over de aankomst van de zending heeft ontvangen. In dergelijke gevallen kan de houder van de regeling het ontvangsbewijs overleggen aan het douanekantoor van vertrek dat zodoende in kennis wordt gesteld van het douanekantoor waar de goederen en de documenten betreffende het douanevervoer zijn aangeboden. Dit maakt de nasporingsprocedure veel efficiënter.

*Bijlage B10,
aanhangsel III,
Overeenkomst
Bijlage 72-03, UV*

Het ontvangsbewijs kan worden ingevuld met behulp van:

- (i) model TC11 in bijlage B10, aanhangsel III, bij de Overeenkomst/bijlage 72-03, UV; of
- (ii) de daartoe bestemde ruimte op de achterzijde van exemplaar 5 van het ED.

*Bijlage I, ED-
overeenkomst*

Wanneer de achterzijde van exemplaar 5 als ontvangsbewijs wordt gebruikt, moet het douanekantoor van bestemming het volgende vermelden:

*Aanhangsel B1,
bijlage 9, GOV*

- het identificatienummer van de aangifte voor douanevervoer;
- de plaats, de naam en het identificatienummer van het douanekantoor van vertrek;
- de datum en handtekening.

De persoon die om een ontvangsbewijs met behulp van formulier TC11 verzoekt, vult dit formulier in en laat het vervolgens viseren door een douaneambtenaar in het kantoor van bestemming.

HANDEL

De persoon die het douanekantoor van bestemming om een ontvangsbewijs verzoekt, vermeldt op het formulier TC11 op duidelijk leesbare wijze de volgende informatie:

- de plaats, de naam en het identificatienummer van het douanekantoor van bestemming;
- de status van de goederen zoals vermeld in het desbetreffende ED of het TAD;
- het identificatienummer van de aangifte voor douanevervoer;
- de plaats, de naam en het identificatienummer van het douanekantoor van vertrek.

Het ontvangsbewijs kan nog andere informatie in verband met de goederen bevatten. De houder van de regeling kan bijvoorbeeld wensen dat het adres wordt vermeld waaraan de vervoerder het ontvangsbewijs zendt na visering door de douane. Het douanekantoor van bestemming is niet verplicht het

ontvangstbewijs per post te retourneren, maar kan dit, zo nodig, doen. In de regel zal de houder van de regeling de vervoerder verzoeken het ontvangstbewijs aan hem/haar te retourneren.

Het retouradres kan op de achterzijde van het ontvangstbewijs worden vermeld.

DOUANE

Wanneer om een ontvangstbewijs wordt verzocht, zal het douanekantoor van bestemming:

- controleren of het juiste formulier is gebruikt, d.w.z. het formulier TC11;
- controleren of het duidelijk leesbaar is ingevuld;
- controleren of het correct is ingevuld;
- controleren of er omstandigheden zijn op grond waarvan geen ontvangstbewijs mag worden afgegeven;
- wanneer alles in orde is, het ontvangstbewijs afgeven aan de persoon die erom heeft verzocht.

V.6.4.2 Afgifte van alternatief bewijs

*Artikel 51,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 312, UV

De houder van de regeling kan de douane verzoeken hem/haar een alternatief bewijs te geven waaruit blijkt dat de regeling douanevervoer correct is beëindigd en er geen onregelmatigheid werd vastgesteld. Dit kan gebeuren op het tijdstip waarop de goederen worden aangebracht bij en de aangifte voor douanevervoer wordt voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming.

De houder van de regeling kan de douane verzoeken hem/haar op een fotokopie van een tweede exemplaar van het TAD een alternatief bewijs te geven waaruit blijkt dat de regeling douanevervoer correct is beëindigd en er geen onregelmatigheid werd vastgesteld. Dit kan gebeuren op het tijdstip waarop de goederen worden aangebracht bij en het TAD wordt voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming.

Opmerking: Zie punt VII.3.3.1 voor nadere informatie over de aanvaarding van alternatief bewijs door het douanekantoor van vertrek.

HANDEL

Om alternatief bewijs te verkrijgen zoals bedoeld in artikel 45, lid 4, aanhangsel I, bij de Overeenkomst/artikel 308, UV, kan een fotokopie van een tweede exemplaar van het TAD en in voorkomend geval de LoI ter visering aan het douanekantoor van bestemming worden voorgelegd.

De fotokopie moet:

- de vermelding “kopie” dragen;
- zijn voorzien van het stempel van het douanekantoor van bestemming, de handtekening van de ambtenaar, de datum en de volgende vermelding: “Alternatief bewijs – 99202”;
- een identificatienummer en andere gegevens van de aangifte voor douanevervoer bevatten.

In bijlage IV.8.3 is de vermelding “alternatief bewijs” in alle taalversies opgenomen.

DOUANE

Het TAD en in voorkomend geval de LoI, waarop een identificatienummer staat, moeten door het douanekantoor van bestemming worden geviséerd. Dit mag ook een waarmerking zijn die door een computersysteem wordt verricht, met dien verstande dat het voor het douanekantoor van vertrek duidelijk moet zijn dat de waarmerking echt is.

Het document wordt voorzien van het stempel van het douanekantoor, de handtekening van de ambtenaar en de datum. Het stempel, de handtekening en de datum van de ambtenaar worden op het document vermeld.

De persoon die het alternatieve bewijs voorlegt, samen met de goederen en het TAD, wordt geacht de vertegenwoordiger van de houder van de regeling te zijn. Het douanekantoor van bestemming overhandigt de geviseerde kopie van het TAD aan deze persoon.

V.6.4.3 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van de documenten buiten de vastgestelde dagen en uren en op een andere plaats dan bij het douanekantoor van bestemming

*Artikel 45, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

In de regel moeten de goederen worden aangebracht bij en de aangifte voor douanevervoer en de vereiste documenten worden voorgelegd aan:

*Artikel 306, lid 1,
UV*

- het douanekantoor van bestemming; en
- op de daartoe vastgestelde openingsdagen en -uren.

Het douanekantoor van bestemming kan echter op verzoek van de houder van de regeling of een andere aanbrengrer van de goederen toestaan dat de goederen worden aangebracht en de documenten betreffende het douanevervoer worden voorgelegd buiten de officiële openingsuren of op een andere plaats.

V.6.4.4 Onregelmatigheden

V.6.4.4.1 Onregelmatigheden met betrekking tot verzegelingen

Alleen verzegelde goederen kunnen voor de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer worden vrijgegeven. Het douanekantoor van bestemming moet controleren of de verzegeling ongeschonden is. Indien met de verzegeling is geknoeid, vermeldt het douanekantoor van bestemming dit op het ED of het TAD, dat naar het douanekantoor van vertrek worden gezonden.

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming controleert de staat van de verzegeling en vermeldt de resultaten op het ED of het TAD. Indien de verzegelingen in slechte staat zijn, of indien er aanwijzingen zijn dat ermee geknoeid is, wordt ten eerste aanbevolen dat de douane de goederen onderzoekt en de resultaten vermeldt op het ED of het TAD.

V.6.4.4.2 Andere onregelmatigheden

Het douanekantoor van bestemming vermeldt de vastgestelde onregelmatigheid op het ED of het TAD om zo het douanekantoor van vertrek hiervan op de hoogte te brengen, en neemt de nodige maatregelen.

Het kan voorkomen dat het douanekantoor van bestemming een verschil vaststelt tussen de op papier aangegeven goederen en de daadwerkelijk aangebrachte goederen. Elk geval moet apart worden behandeld, omdat het mogelijk is dat er bij het vertrek een fout is gemaakt.

Een teveel of een tekort heeft betrekking op hetzij het aantal colli, hetzij de brutomassa van de producten, hetzij beide.

Verschillen in tariefindeling hoeven alleen te worden vermeld wanneer dit volgens de wetgeving inzake het

gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer vereist is.

In voorkomend geval worden deze verschillen meegedeeld per brief of met een fotokopie van het betrokken document (T1, T2, T2F, T2L, T2LF, CIM).

Bij een teveel of een tekort dienen de netto- of de brutomassa of een andere passende maateenheid te worden vermeld.

In bijlage V.6.8.4 is de aantekening “Verschillen” in alle taalversies opgenomen.

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming:

- vermeldt eventuele onregelmatigheden op het ED of het TAD.

V.6.4.5 Wijziging van douanekantoor van bestemming

*Artikel 47, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Een douanevervoer kan bij een ander kantoor dan het in de aangifte voor douanevervoer opgegeven kantoor eindigen. Dat kantoor wordt dan het douanekantoor van bestemming.

*Artikel 306, lid 4,
UV*

In geval van een wijziging van het douanekantoor van bestemming is de houder van de regeling niet al zijn verplichtingen nagekomen wanneer hij de goederen aanbiedt bij het laatste douanekantoor van doorgang, dat oorspronkelijk als douanekantoor van bestemming was bedoeld. Hij/zij is verantwoordelijk voor de juiste uitvoering van het douanevervoer ten aanzien van het nieuwe douanekantoor van bestemming.

Er kunnen drie situaties worden onderscheiden:

1. Het nieuwe douanekantoor van bestemming bevindt zich in dezelfde overeenkomstsluitende partij/lidstaat als het kantoor dat is vermeld in de aangifte voor douanevervoer

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming:

- registreert de aangifte voor douanevervoer;
- controleert of de gegevens op exemplaar 4 van het ED of op een eerste exemplaar van het TAD in overeenstemming zijn met de gegevens op exemplaar 5 van het ED of op een tweede exemplaar van het TAD;
- controleert de termijn, de staat van de verzegeling (indien aangebracht) en de route (indien voorgeschreven);

- bepaalt het vereiste controleniveau;
- vermeldt, wanneer het resultaat van de controle positief is, in vak I van exemplaar 5 van het ED of op een tweede exemplaar van het TAD de code A1, A2 of A5 na het woord “Opmerkingen”;
- vermeldt, wanneer het resultaat van de controle negatief is, in vak I van exemplaar 5 van het ED of op een tweede exemplaar van het TAD de code B1 na het woord “Opmerkingen”;
- retourneert exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD via de normale kanalen naar het land van vertrek.

2. Het nieuwe douanekantoor van bestemming bevindt zich in een andere overeenkomstsluitende partij/lidstaat dan het kantoor dat is vermeld in de aangifte voor douanevervoer

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming:

- registreert de aangifte voor douanevervoer;
- controleert vak 52 van het ED of het TAD om na te gaan of de zekerheid geldig is voor het betrokken land;
- controleert of de gegevens op exemplaar 4 van het ED of op een eerste exemplaar van het TAD in overeenstemming zijn met de gegevens op exemplaar 5 van het ED of op een tweede exemplaar van het TAD;
- controleert de termijn, de staat van de verzegeling (indien aangebracht) en de route (indien voorgeschreven);
- bepaalt het vereiste controleniveau;
- voegt, na het invoeren van de code voor de controleresultaten (A1, A2, A5 of B1), in vak I van exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD na het woord “Opmerkingen” de volgende aantekening in: “VERSCHILLEN: DOUANEKANTOOR WAAR DE GOEDEREN ZIJN AANGEBRACHT..... (NAAM EN LAND)”;
- retourneert exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD via de normale kanalen naar het land van vertrek.

In bijlage V.6.8.9 is de vermelding “Verschillen: ...” in alle taalversies opgenomen.

3. Het nieuwe douanekantoor van bestemming bevindt zich in een andere lidstaat of overeenkomstsluitende partij dan het kantoor dat is vermeld op het ED of het TAD, waarop de volgende aantekening is aangebracht:

“BIJ UITGANG UIT ... ZIJN DE BEPERKINGEN OF HEFFINGEN VAN VERORDENING/RICHTLIJN/BESLUIT NR. ... VAN TOEPASSING.”

In bijlage 8.10 is deze aantekening in alle taalversies opgenomen.

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming:

- registreert de aangifte voor douanevervoer;
- controleert vak 52 van het ED of het TAD om na te gaan of de zekerheid geldig is voor het betrokken land;
- controleert of de gegevens op exemplaar 4 van het ED of op een eerste exemplaar van het TAD in overeenstemming zijn met de gegevens op exemplaar 5 van het ED of op een tweede exemplaar van het TAD;
- controleert de termijn, de staat van de verzegeling (indien aangebracht) en de route (indien voorgeschreven);
- bepaalt het vereiste controleniveau;
- vermeldt, wanneer het resultaat van de controle positief is, in vak I van exemplaar 5 van het ED of op een tweede exemplaar van het TAD na het woord “Opmerkingen”: “**VERSCHILLEN: DOUANEKANTOOR WAAR DE GOEDEREN ZIJN AANGEBRACHT..... (NAAM EN LAND)**”;
- retourneert via de normale kanalen naar het land van vertrek:
 - de mededeling dat de aan uitvoerbeperkingen of uitvoerrechten onderworpen goederen bij het betrokken douanekantoor werden aangebracht;
 - exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD;
- houdt de goederen onder douanetoezicht en:
 - staat toe dat deze worden overgebracht naar de overeenkomstsluitende partij waaronder het douanekantoor van vertrek ressorteert: of
 - staat niet toe dat zij worden overgebracht totdat het douanekantoor van vertrek specifiek schriftelijk toestemming heeft gegeven voor de vrijgave.

V.6.5 Aanbrenging van de goederen en voorlegging van de aangifte voor douanevervoer na het verstrijken van de termijn

Hieronder volgt een aantal voorbeelden van bewijzen van onvoorziene omstandigheden die tot gevolg hebben dat de termijn wordt overschreden, maar waarbij de vervoerder of de houder van de regeling geen schuld treft:

- door de politie afgegeven verklaring (bv. bij ongeval of diefstal);
- attest van een gezondheidsinstelling (bv. bij verstrekking van medische zorg);
- attest van een takel- of hulpdienst (bv. bij de herstelling van een voertuig);
- elk stuk waaruit blijkt dat de vertraging het gevolg is van een

staking of andere onvoorziene omstandigheden.
Het is evenwel het douanekantoor van bestemming dat beslist of een
bewijsstuk geldig is.

V.6.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

V.6.7 Voor de douane bestemd deel

V.6.8 Bijlagen

V.6.8.1 Aantekening “Conform”

Bijlage geschrapt omdat deze niet langer relevant is.

V.6.8.2 Aantekening “Alternatief bewijs”

BG	Алтернативно доказателство
CS	Alternativní důkaz
DE	Alternativnachweis
EE	Alternatiivsed tõendid
EL	Εναλλακτική απόδειξη
ES	Prueba alternativa
FR	Preuve alternative
IT	Prova alternativa
LV	Alternatīvs pierādījums
LT	Alternatyvusis įrodymas
HU	Alternatív igazolás
MK	Алтернативен доказ
MT	Prova alternattiva
NL	Alternatief bewijs
PL	Alternatywny dowód
PT	Prova alternativa
RO	Probă alternativă
SI	Alternativno dokazilo
SK	Alternatívny dôkaz
RS	Алтернативни доказ
FI	Vaihtoehtoinen todiste
SV	Alternativt bevis
EN	Alternative proof
IS	Önnur sönnun
NO	Alternativt bevis
HR	Alternativni dokaz
TR	Alternatif Kanıt

V.6.8.3 Lijst van centralisatiekantoren voor de terugzending van exemplaren 5 van het ED of tweede exemplaren van het TAD

Voor de meest recente versie van deze lijst, klikt u op de volgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

V.6.8.4 Aantekening “Verschillen”

Visering wanneer het kantoor van bestemming verschillen heeft geconstateerd:

In vak I wordt het woord “Opmerkingen” gevolgd door:

BG:	Разлики:	В повече.... Липси.... Описание на стоките. Тарифна позиция....
CS:	Odlišnosti:	přebytečné množství.... chybějící množství.... název zboží sazební zařazení
DA:	Uoverensstemmelser:	overtallig : manko: varebeskrivelse : tarifiering :
DE:	Unstimmigkeiten:	Mehrmenge: Fehlmenge: Art der Waren: Unterposition HS:
EE:	Erinevused:	ülejääk: puudujääk: kauba kirjeldus: tariifne klassifitseerimine:
EL:	Διαφορές	Πλεόνασμα: Ελλειμμα :..... Φύση των εμπορευμάτων :..... Δασμολογική κατάταξη:
ES:	Diferencias:	sobra: falta: clase de mercancía: clasificación arancelaria:
FR:	Différences :	excédent : manquant : nature des marchandises : classement tarifaire:
IT:	Differenze:	Eccedenza:

		Deficienza:
		Natura della merci:
		Classificazione tariffaria:
LV:	Atšķirības:	vairāk: Mazāk: Preču apraksts: Tarifu klasifikācija:
LT:	Neatitikimai:	perteklius: trūkumas: prekių aprašimas: tarifinis klasifikavimas:
HU:	Eltérések:	többlet hiány az áruk fajtája tarifaszáma
MT:		
MK:	Разлики:	ВИШОК: КУСОК: ОПИС НА СТОКА: тарифно распоредуващото:
NL:	Verschillen:	teveel: tekort: soort goederen: tariefpostonderverdeling:
PL:	Niezgodności:	nadwyżki braki opis towarów ... klasyfikacja taryfowa
PT:	Diferenças:	para mais: para menos: natureza das mercadorias: consignação pautal:
RO:	Diferențe:	excedent: lipsa: descrierea mărfurilor: încadrare tarifară:

SI:	Razlike:	višek: manko: opis blaga: tarifna oznaka:
SK:	Nezrovnalosti:	nadbytočné množstvo chýbajúce množstvo druh tovaru sadzobné zaradenie
RS:	Разлике:	Вишак: Мањак: Опис робе: Тарифна ознака:
FI:	Eroavuudet:	ylilukuinen tavara: puuttuu: tavaralaji: tariffiointi:
SV:	Avvikelser:	övertaligt gods: manko: varuslag: klassificering:
EN:	Differences:	excess: shortage: description of goods: tariff classification:
IS:	Osamræmi:	Umframmagn: Vöntun: Vörulysing: Tollflokkun:
NO:	Uoverensstemmelser:	overtallig: manko: varebeskrivelse: tarifering: ...
HR:	Razlike:	višak: manjak: opis robe: * razvrstavanje u tarifu
TR:	Farklılıklar:	Fazlalık: Eksiklik: Eşya tanımı:

V.6.8.5 Aantekening “Vershil: vak”

Bijlage geschrapt omdat deze niet langer relevant is.

V.6.8.6 Aantekening “Onderzoek gaande”

Bijlage geschrapt omdat deze niet langer relevant is.

V.6.8.7 Aantekening “Heffingen geïnd”

Bijlage geschrapt omdat deze niet langer relevant is.

V.6.8.8 Aantekening “Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht ... (naam en land)”

BG Различия: митническо учреждение, където стоките са представени
((наименование и страна)

CS Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží předloženo..... (název a země)

DA Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt (navn og land)

DE Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte (Name und Land)

EE Erinevused: asutus, kuhu kaup esitati(nimi ja riik)

EL Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο.....(Όνομα και χώρα)

ES Diferencias: mercancías presentadas en la oficina (nombre y país)

FR Différences : marchandises présentées au bureau (nom et pays)

IT Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci (nome e paese)

LV Atšķirības: muitas iestāde, kurā preces tika uzrādītas (nosaukums un valsts)

LT Skirtumai: įstaiga, kuriai pateiktos prekės (pavadinimas ir valstybė)

HU Elnévelések: hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént (név és ország)

МК Разлики: испостава каде стоките се ставени на увид (назив и земја)

MT Differenzi: ufficċju fejn l-oġġetti kienu ppreżentati (isem u pajjiż)

NL Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht (naam en land)

PL Niezgodności: urząd w którym przedstawiono towar (nazwa i kraj)

PT Diferenças: mercadorias apresentadas na estância (nome e país)

RO Diferențe: mărfuri prezentate la biroul vamal (nume biroul unde au fost prezentate mărfurile (denumire și țara)

SI Razlike: urad, pri katerem je Bilo blago predloženo... (naziv in država)

SK Nezrovnalosti: úrad, ktorému bol tovar dodaný (názov a krajina)

FI Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty (nimi ja maa)

RS Разлике: царинарница коѡиккелен оаакт е роба предата (назиѡеѡкер и земhandelzaken а)

SV Avvikelse: tullkontor där varorna anmäldes (namn och land)

EN Differences: office where goods were presented (name and country)

IS Breying: tollstjórnaskrifstofa þar sem vörum var framvísað (nafn og land)

NO Forskjell: det tollsted hvor varene ble fremlagt (navn og land)

HR Razlike: carinski ured kojem je roba podnesena... (naziv i zemlja)

TR Farklılıklar: Eşyanın sunulduğu idare... (adı/ülkesi)

V.6.8.9 Aantekening “Bij uitgang uit ... zijn de beperkingen of heffingen van Verordening/Richtlijn/Besluit nr. ... van toepassing”

BG Напускането на Подлежи на ограничения или такси съгласно Регламент/Директива/Решение № ...

CS Výstup ze podléhá omezením nebo dávkám podle nařízení/směrnice/rozhodnutí č ...

DA Udpassage fra undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/afgørelse nr. ...

DE Ausgang aus- gemäß Verordnung/Richtlinie/Beschluss Nr. ... Beschränkungen oder Abgaben unterworfen.

EE Väljumine ... on aluseks piirangutele ja maksudele vastavalt määrusele/direktiivile/otsusele nr....

EL Η έξοδος από Υποβάλλεται σε περιορισμούς ή σε επιβαρύνσεις από τον Κανονισμό/την Οδηγία/την Απόφαση αριθ. ...

ES Salida de..... sometida a restricciones o imposiciones en virtud del (de la) Reglamento/Directiva/Decisión no ...

FR Sortie de soumise à des restrictions ou à des impositions par le règlement ou la directive/décision no ...

IT Uscita dalla soggetta a restrizioni o ad imposizioni a norma del(la) regolamento/direttiva/decisione n. ...

LV Izvešana no, piemērojot ierobežojumus vai maksājumus saskaņā ar Regulu/Direktīvu/Lēmumu No....,

LT Išvežimui iš taikomi apribojimai arba mokesčiai, nustatyti Reglamentu/Direktyva/Sprendimu Nr....,

HUA kilépés..... területéről a rendelet/irányelv/határozat szerinti korlátozás vagy teher megfizetésének kötelezettsége alá esik

МК Излезот од предмет на ограничувања или давачки согласно Уредба/Директива/Решение Бр. ...

MT Ҳруғ mill-sugġett għall-restrizzjonijiet jew ҥlasijiet taht Regola/Direttiva/Deċiżjoni Nru...

NL Bij uitgang uit zijn de beperkingen of heffingen van Verordening/Richtlijn/Besluit nr. ... van toepassing.

- PL Wyprowadzenie z..... podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ...
- PT Saída da sujeita a restrições ou a imposições pelo(a) Regulamento/Directiva/Decisão n.º ...
- RO Ieşire din ... supusă restricţiilor sau impozitelor prin Regulamentul/Directiva/Decizia Nr ...
- SI Iznos iz zavezan omejitvam ali obveznim dajatvam na podlagi uredbe/direktive/odločbe št ...
- SK Výstup z..... podlieha obmedzeniam alebo platbám podľa nariadenia/smernice/rozhodnutia č
- RS Излаз из..... подлеже ограничењима или трошковима на основу Уредбе/Директиве/ Одлуке бр.....
- FI vientiin sovelletaan asetuksen/direktiivin/päätöksen N:o ... mukaisia rajoituksia tai maksuja
- SV Utförsel från underkastad restriktioner eller avgifter i enlighet med förordning/direktiv/beslut nr ...
- EN Exit from subject to restrictions or charges under Regulation/Directive/Decision No ...
- IS Útflutningur frá háð takmörkunum eða gjöldum samkvæmt reglugerð/fyrirmælum/ákvörðun nr.
- NO Utförsel fra Underlagt restriksjoner eller avgifter i henhold til forordning/direktiv/vedtak nr. ...
- HR Izlaz iz ... podliježe ograničenjima ili pristojbama na temelju Uredbe/Direktive/Odluke br...
- TR Eşyanın’dan çıkışı No.lu Tüzük/ Direktif / Karar kapsamında kısıtlamalara veya mali yükümlülöklere tabidir

DEEL VI: VEREENVOUDIGINGEN

VI.1 Inleiding

Deel VI betreft de vereenvoudigingen van het douanevervoer.

Punt VI.2 bevat de algemene theorie en de wetgeving waarop vereenvoudigingen in het douanevervoer mogen worden toegepast.

In punt VI.3 wordt elke vereenvoudiging beschreven.

Punt VI.4 heeft betrekking op specifieke situaties.

Punt VI.5 heeft betrekking op uitzonderingen.

Punt VI.6 is bestemd voor specifieke nationale instructies.

Punt VI.7 is bestemd voor de douanediensden.

Punt VI.8 bevat de bijlagen.

VI.2 Algemene theorie en wetgeving

De rechtsgronden zijn:

- artikelen 55-111 ter, aanhangsel I, bij de Overeenkomst;
- artikel 233, lid 4, DWU;
- artikelen 191-200, GV;
- artikelen 313-320, UV;
- artikelen 25-26, GOV.

In het algemeen kunnen bij de vereenvoudigingen van het douanevervoer twee categorieën worden onderscheiden:

1. vereenvoudigingen naar bedrijf;
2. vereenvoudigingen naar vervoerswijze.

De vereenvoudigingen van het douanevervoer, die steeds afhankelijk zijn van de betrouwbaarheid van de marktdeelnemer en waarvoor een vergunning vereist is, hebben ten doel een evenwicht te brengen tussen controle door de douane enerzijds en een vlottere afwikkeling van het handelsverkeer anderzijds. De verschillende vereenvoudigingsregelingen voor het douanevervoer zijn in punt VI.3 uiteengezet.

In dit punt wordt de procedure beschreven die moet worden gevolgd om vergunning te verkrijgen voor het gebruik van vereenvoudigingen in het douanevervoer, met name:

- de algemene voorwaarden waaraan een marktdeelnemer moet voldoen om een vergunning voor vereenvoudiging te verkrijgen (punt VI.2.1);
- de procedure voor het verkrijgen van een vergunning (punt VI.2.2);
- toezicht op een vergunning (punt VI.2.3);
- de procedure voor het nietig verklaren, intrekken of wijzigen van een vergunning (punt VI.2.4);
- de procedure voor het schorsen van een vergunning (punt VI.2.5);
- herbeoordeling van een vergunning (punt VI.2.6).

VI.2.1 Soorten vereenvoudigingen in het douanevervoer en voorwaarden

*Artikel 6,
Overeenkomst*

*Artikel 55,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 89, lid 5, en
artikel 233, lid 4,
DWU*

*Artikelen 24, lid 1
en punt b), en
artikelen 25-28,
GOV*

Wanneer een aanvraag tot vereenvoudiging wordt ingediend, kunnen de douaneautoriteiten een van de volgende vereenvoudigingen toestaan met betrekking tot de plaatsing van de goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer of de beëindiging van die regeling:

- a) het gebruik van een doorlopende zekerheidstelling of doorlopende zekerheidstelling voor een verminderd bedrag (met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling);
- b) het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model, wanneer verzegeling nodig is om de identificatie van de onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer geplaatste goederen te waarborgen;
- c) de status van toegelaten afzender, op grond waarvan de vergunninghouder goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer mag plaatsen zonder deze bij de douane aan te brengen;
- d) de status van toegelaten geadresseerde, waardoor de vergunninghouder goederen die onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer worden vervoerd op een toegelaten plaats kan ontvangen om de regeling te beëindigen;
- e) het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht (uitsluitend van toepassing tot de datum van de actualisering van het NCTS-systeem);

f) het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee (uitsluitend van toepassing tot de datum van de actualisering van het NCTS-systeem);

g) het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als douaneaangifte om goederen die onder de regeling gemeenschappelijk of Uniedouanevervoer door de lucht worden vervoerd en goederen die over zee onder de regeling Uniedouanevervoer worden vervoerd, te plaatsen;

h) het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer per spoor (alleen van toepassing tot de datum van de actualisering van het NCTS-systeem);

i) het gebruik van andere vereenvoudigde procedures op basis van artikel 6 van de Overeenkomst.

1. Bij vereenvoudiging waarbij gebruik wordt gemaakt van een doorlopende zekerheid moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

*Artikelen 57 en 75,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 95, lid 1,
DWU*

Artikel 84, GV

- de aanvrager is gevestigd in het douanegebied van een overeenkomstsluitende partij;
- de aanvrager heeft zich niet schuldig gemaakt aan ernstige of herhaalde inbreuken op de douane- en de belastingwetgeving, met inbegrip van ernstige strafbare feiten in verband met zijn/haar economische activiteiten;
- de aanvrager maakt regelmatig gebruik van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer of beschikt over de praktische vakbekwaamheid of beroepskwalificaties die rechtstreeks verband houden met de verrichte activiteit.

Het referentiebedrag van de doorlopende zekerheid kan worden verlaagd tot 50 %, 30 % of 0 % (onthefving), mits aan de aanvullende criteria is voldaan:

- 50 % van het referentiebedrag:
 - de aanvrager voert een boekhouding die in overeenstemming is met de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen van de overeenkomstsluitende partij waar de boekhouding wordt gevoerd, stelt de douane in staat bedrijfscontroles te verrichten en voorziet in een historische gegevensregistratie die een controlespoor vormt vanaf het moment van gegevensinvoer;
 - de aanvrager beschikt over een administratieve organisatie die in overeenstemming is met het soort en de

omvang van de bedrijfsactiviteiten en geschikt is voor het beheer van de goederenstroom, en over een systeem van interne controles waarmee fouten kunnen worden voorkomen, opgespoord en rechtgezet en onrechtmatige of frauduleuze transacties kunnen worden voorkomen en opgespoord;

- de aanvrager is niet verwickeld in een faillissementsprocedure;
- gedurende de laatste drie jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft de aanvrager voldaan aan zijn/haar financiële verplichtingen met betrekking tot de betaling van (douane)schulden die bij of in verband met de in- of uitvoer van goederen zijn geïnd;
- de aanvrager toont aan de hand van de bescheiden en gegevens die beschikbaar zijn voor de afgelopen drie jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag aan dat hij over voldoende financiële draagkracht beschikt om aan zijn/haar verplichtingen te voldoen en zijn/haar verbintenissen na te komen met betrekking tot het soort en de omvang van de bedrijfsactiviteiten, daaronder begrepen dat zijn/haar nettoactiva niet negatief zijn, tenzij deze kunnen worden gedekt;
- 30% van het referentiebedrag:
 - de aanvrager voert een boekhouding die in overeenstemming is met de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen van de overeenkomstsluitende partij waar de boekhouding wordt gevoerd, stelt de douane in staat bedrijfscontroles te verrichten en voorziet in een historische gegevensregistratie die een controlespoor vormt vanaf het moment van gegevensinvoer;
 - de aanvrager beschikt over een administratieve organisatie die in overeenstemming is met het soort en de omvang van de bedrijfsactiviteiten en geschikt is voor het beheer van de goederenstroom, en over een systeem van interne controles waarmee fouten kunnen worden voorkomen, opgespoord en rechtgezet en onrechtmatige of frauduleuze transacties kunnen worden voorkomen en opgespoord;
 - de aanvrager draagt er zorg voor dat relevante werknemers de opdracht hebben om de douaneautoriteiten te informeren over eventuele nalevingsproblemen en stelt procedures voor de kennisgeving van dergelijke problemen aan de

- douaneautoriteiten vast;
- de aanvrager is niet verwickeld in een faillissementsprocedure;
 - gedurende de laatste drie jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft de aanvrager voldaan aan zijn/haar financiële verplichtingen met betrekking tot de betaling van (douane)schulden die bij of in verband met de in- of uitvoer van goederen zijn geïnd;
 - de aanvrager toont aan de hand van de bescheiden en gegevens die beschikbaar zijn voor de afgelopen drie jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag aan dat hij over voldoende financiële draagkracht beschikt om aan zijn/haar verplichtingen te voldoen en zijn/haar verbintenissen na te komen met betrekking tot het soort en de omvang van de bedrijfsactiviteiten, daaronder begrepen dat zijn/haar nettoactiva niet negatief zijn, tenzij deze kunnen worden gedekt;
- 0 % van het referentiebedrag (onthefving van zekerheidstelling):
 - de aanvrager voert een boekhouding die in overeenstemming is met de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen van de overeenkomstsluitende partij waar de boekhouding wordt gevoerd, stelt de douane in staat bedrijfscontroles te verrichten en voorziet in een historische gegevensregistratie die een controlespoor vormt vanaf het moment van gegevensinvoer;
 - de aanvrager verleent de douane fysieke toegang tot zijn/haar boekhoudsystemen en, in voorkomend geval, zijn/haar handels- en vervoersadministratie;
 - de aanvrager beschikt over een logistiek systeem dat een onderscheid maakt tussen goederen die zich in het vrije verkeer in een overeenkomstsluitende partij bevinden, en goederen uit derde landen en, in voorkomend geval, aangeeft waar zij zich bevinden;
 - de aanvrager beschikt over een administratieve organisatie die in overeenstemming is met het soort en de omvang van de bedrijfsactiviteiten en geschikt is voor het beheer van de goederenstroom, en over een systeem van interne controles waarmee fouten kunnen worden voorkomen, opgespoord en rechtgezet en onrechtmatige of frauduleuze transacties kunnen worden voorkomen en opgespoord;
 - de aanvrager beschikt, indien van toepassing, over

toereikende procedures voor het omgaan met certificaten en vergunningen die hem/haar zijn verleend in overeenstemming met handelspolitieke maatregelen of maatregelen in verband met de handel in landbouwproducten;

- de aanvrager beschikt over toereikende procedures voor de archivering van zijn/haar gegevens en informatie, en voor bescherming tegen verlies van informatie;
- de aanvrager draagt er zorg voor dat relevante werknemers de opdracht hebben om de douaneautoriteiten te informeren over eventuele nalevingsproblemen en stelt procedures voor de kennisgeving van dergelijke problemen aan de douaneautoriteiten vast;
- de aanvrager beschikt over passende veiligheidsmaatregelen om het binnendringen van onbevoegden in zijn/haar computersysteem te voorkomen en zijn/haar documentatie te beschermen;
- de aanvrager is niet verwickeld in een faillissementsprocedure;
- gedurende de laatste drie jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft de aanvrager voldaan aan zijn/haar financiële verplichtingen met betrekking tot de betaling van (douane)schulden die bij of in verband met de in- of uitvoer van goederen zijn geïnd;
- de aanvrager toont aan de hand van de bescheiden en gegevens die beschikbaar zijn voor de afgelopen drie jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag aan dat hij over voldoende financiële draagkracht beschikt om aan zijn/haar verplichtingen te voldoen en zijn/haar verbintenissen na te komen met betrekking tot het soort en de omvang van de bedrijfsactiviteiten, daaronder begrepen dat zijn/haar nettoactiva niet negatief zijn, tenzij deze kunnen worden gedekt;

*Artikel 57,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikelen 191, 193,
195, 199 en 200,
GV*

*Artikelen 25-28,
GOV*

2. Voor de volgende vergunningen — het gebruik van een verzegeling van een bijzonder model, de status van toegelaten afzender en de status van toegelaten geadresseerde — moet aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

- de aanvrager is gevestigd in het douanegebied van een overeenkomstsluitende partij;
- de aanvrager verklaart dat hij regelmatig gebruik zal maken van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer;
- de aanvrager heeft zich niet schuldig gemaakt aan ernstige of herhaalde inbreuken op de douane- en de

belastingwetgeving, met inbegrip van ernstige strafbare feiten in verband met zijn/haar economische activiteiten;

- de aanvrager toont aan dat hij zijn/haar handelingen en de goederenstroom goed onder controle heeft dankzij een handels- en, in voorkomend geval, vervoersadministratie die passende douanecontroles mogelijk maakt;
- de aanvrager beschikt over de praktische vakbekwaamheid of beroepskwalificaties die rechtstreeks samenhangen met de verrichte activiteit.

3. Voor vergunningen waarbij gebruik wordt gemaakt van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht:

- de aanvrager is een luchtvaartmaatschappij en is gevestigd in het douanegebied van een overeenkomstsluitende partij;
- de aanvrager maakt regelmatig gebruik van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer, of de bevoegde douaneautoriteit weet dat de aanvrager aan de verplichtingen uit hoofde van die regelingen kan voldoen;
- de aanvrager heeft geen ernstige of herhaalde inbreuken op de douane- of belastingwetgeving gepleegd.

4. Voor vergunningen waarbij gebruik wordt gemaakt van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee:

- de aanvrager is een scheepvaartmaatschappij en is gevestigd in het douanegebied van de Unie;
- de aanvrager maakt regelmatig gebruik van de regeling Uniedouanevervoer, of de bevoegde douaneautoriteit weet dat de aanvrager aan de verplichtingen uit hoofde van die regelingen kan voldoen;
- de aanvrager heeft geen ernstige of herhaalde inbreuken op de douane- of belastingwetgeving gepleegd.

5. Voor vergunningen waarbij gebruik wordt gemaakt van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer om goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen:

- met betrekking tot luchtvervoer (van toepassing op gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer):

- ✓ de aanvrager exploiteert een aanzienlijk aantal vluchten tussen luchthavens in de Unie/landen die deel uitmaken van het gemeenschappelijk douanevervoer;
- ✓ de aanvrager toont aan in staat te zijn ervoor te zorgen dat de gegevens van het elektronisch vervoersdocument beschikbaar zijn voor het douanekantoor van vertrek in de luchthaven van vertrek en voor het douanekantoor van bestemming in de luchthaven van bestemming en dat deze gegevens dezelfde zijn bij het douanekantoor van vertrek en het douanekantoor van bestemming;
- ✓ de aanvrager is gevestigd op het grondgebied van een overeenkomstsluitende partij;
- ✓ de aanvrager verklaart regelmatig gebruik te zullen maken van de regeling gemeenschappelijk /Uniedouanevervoer;
- ✓ de aanvrager heeft zich niet schuldig gemaakt aan ernstige of herhaalde inbreuken op de douane- en de belastingwetgeving, met inbegrip van ernstige strafbare feiten in verband met zijn/haar economische activiteiten;
- ✓ de aanvrager toont aan dat hij zijn/haar handelingen en de goederenstroom goed onder controle heeft dankzij een handels- en, in voorkomend geval, vervoersadministratie die passende douanecontroles mogelijk maakt;
- ✓ de aanvrager kan aantonen dat hij praktische vakbekwaamheid of beroepskwalificaties heeft die rechtstreeks verband houden met de verrichte activiteit.

- met betrekking tot zeevervoer (alleen van toepassing op Uniedouanevervoer):

- ✓ de aanvrager voert een aanzienlijk aantal vaarten uit tussen EU-havens;
- ✓ de aanvrager toont aan in staat te zijn ervoor te zorgen dat de gegevens van het elektronisch vervoersdocument beschikbaar zijn voor het douanekantoor van vertrek in de haven van vertrek en voor het douanekantoor van bestemming in de haven van bestemming en dat deze gegevens dezelfde zijn bij het douanekantoor van vertrek en het douanekantoor van bestemming;
- ✓ de aanvrager is gevestigd op het grondgebied van de

*Artikelen 111 bis-
111 ter,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 233, lid 4,
DWU*

- Unie;
- ✓ de aanvrager verklaart regelmatig gebruik te zullen maken van de regeling Uniedouanevervoer;
 - ✓ de aanvrager heeft zich niet schuldig gemaakt aan ernstige of herhaalde inbreuken op de douane- en de belastingwetgeving, met inbegrip van ernstige strafbare feiten in verband met zijn/haar economische activiteiten;
 - ✓ de aanvrager toont aan dat hij zijn/haar handelingen en de goederenstroom goed onder controle heeft dankzij een handels- en, in voorkomend geval, vervoersadministratie die passende douanecontroles mogelijk maakt;
 - ✓ de aanvrager kan aantonen dat hij praktische vakbekwaamheid of beroepskwalificaties heeft die rechtstreeks verband houden met de verrichte activiteit.

6. Voor vergunningen waarbij gebruik wordt gemaakt van de papieren regeling gemeenschappelijk douanevervoer, specifiek voor goederen die per spoor worden vervoerd:

- de aanvrager is een spoorwegmaatschappij;
- de aanvrager is gevestigd in het douanegebied van een overeenkomstsluitende partij;
- de aanvrager maakt regelmatig gebruik van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer, of de bevoegde douaneautoriteit weet dat de aanvrager aan de verplichtingen in het kader van de regeling kan voldoen;
- de aanvrager heeft geen ernstige of herhaalde inbreuken op de douane- of belastingwetgeving gepleegd.

Alle vergunningen worden slechts verleend op voorwaarde dat de douaneautoriteit van oordeel is dat zij in staat zal zijn om toezicht te houden op de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer en controles te verrichten zonder dat zij daarvoor administratieve maatregelen moet nemen die niet in verhouding staan tot de behoeften van de betrokkene.

VI.2.2 Vergunningsprocedure

Er mag slechts gebruikgemaakt worden van een vereenvoudiging indien daarvoor vergunning werd verleend. _Aanvragen moeten elektronisch of schriftelijk worden ingediend, gewaarmerkt en

Artikel 22, lid 1,
DWU

Artikelen 192 en
194, GV

gedateerd³³. De aanvrager moet de bevoegde autoriteiten alle gegevens verstrekken die voor de beoordeling van de aanvraag nodig zijn.

Het soort vereenvoudiging bepaalt waar de aanvraag wordt ingediend. In de regel wordt een aanvraag ingediend bij de douaneautoriteiten die bevoegd zijn voor de plaats waar de hoofdboekhouding voor douanedoelinden van de aanvrager zich bevindt of waar deze toegankelijk is, en waar op zijn minst een deel van de activiteiten die onder de vergunning moeten vallen, zal worden uitgevoerd. In specifieke gevallen wordt de aanvraag echter elders ingediend. In het geval van toegelaten afzenders wordt de aanvraag ingediend bij de bevoegde autoriteiten in het land waar het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer normaal zal aanvangen. In het geval van geautoriseerde geadresseerden wordt de aanvraag ingediend bij de bevoegde autoriteiten van het land waar het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer zal worden beëindigd. Voor vergunningen waarbij verzegelingen van een bijzonder model worden gebruikt, kan de aanvrager de bevoegde douaneautoriteiten kiezen. Indien de aanvrager een toegelaten afzender is, kan hij de aanvraag voor het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model indienen bij de douaneautoriteiten die bevoegd zijn voor de afgifte van de vergunning voor de toegelaten afzender, of overeenkomstig de bovenstaande algemene regels.

De procedures voor de aanvaarding en de afwijzing van vergunningen moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de algemene bepalingen van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende partijen.

HANDEL

Om een vergunning te verkrijgen:

1. moet een gewaarmerkte en gedateerde aanvraag in elektronische vorm of schriftelijk worden ingediend, met vermelding van de gevraagde vereenvoudiging;
2. moeten alle gegevens worden verstrekt ter staving van de aanvraag, zoals:
 - de gegevens van de aanvrager;
 - de plaats van vestiging;
 - alle informatie aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten kunnen beslissen of aan de voorwaarden is voldaan;

³³ Binnen de EU is het beheersysteem voor douanebesluiten (Custom Decisions Management System, CDMS) van toepassing op aanvragen en vergunningen.

3. moet informatie worden verstrekt over de wijze waarop de administratie van het bedrijf wordt gevoerd.

Opmerking: er wordt op gewezen dat de aanvrager verantwoordelijk is voor de juistheid van de verstrekte gegevens en de echtheid van de bijgevoegde stukken.

Voordat de vergunning wordt verleend, beoordelen de bevoegde autoriteiten of aan de voorwaarden is voldaan.

De belangrijkste voorwaarden voor alle vereenvoudigingen voor douanevervoer zijn de AEO-criteria van artikel 39, punten a), b) en d), DWU, met uitzondering van de volgende vereenvoudigingen:

- het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht;
- het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee;
- het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer per spoor.

*Artikel 64,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 22, leden 4
en 5, en artikel 39,
DWU*

In deze gevallen zijn alleen de AEO-criteria van artikel 39, punt a), DWU, van toepassing.

Artikel 14, GV

Voor de verificatie van deze criteria wordt ten zeerste aanbevolen gebruik te maken van het document “[Richtsnoeren voor geautoriseerde marktdeelnemers](#)”.

In het document wordt in detail beschreven hoe en op welke wijze de specifieke criteria en subcriteria door de bevoegde douane-autoriteiten zullen worden geverifieerd, rekening houdend met de grootte en het type van de aanvrager (bv. multinationals en grote ondernemingen, kleine en middelgrote ondernemingen, vervoers-ondernemingen, koeriersdiensten, verzenders/geadresseerden).

Bij de verificatie van de voorwaarden kan ook rekening worden gehouden met informatie die van andere overheidsdiensten of -instanties beschikbaar is.

De vergunning bevat alle noodzakelijke gegevens voor de correcte toepassing van de desbetreffende vereenvoudiging door de marktdeelnemer en voor het toezicht daarop door de bevoegde autoriteiten.

*Artikel 62,
aanhangsel I,*

Gewoonlijk is de vergunning onbeperkt geldig.

De vergunning wordt van kracht op de datum waarop de aanvrager deze ontvangt of wordt geacht deze te hebben ontvangen, en is vanaf die datum uitvoerbaar door de douaneautoriteiten. Alleen in uitzonderlijke gevallen geldt er een andere datum:

Artikel 58,
aanhangsel I,
Overeenkomst

Artikel 23, lid 5,
DWU

- wanneer de aanvrager heeft verzocht om een andere datum waarop de vergunning van kracht wordt;
- wanneer een eerdere vergunning met een beperkte geldigheidsduur is verleend en de huidige vergunning er alleen toe strekt die geldigheidsduur te verlengen (in dit geval wordt de vergunning van kracht vanaf de dag na het verstrijken van de geldigheidsduur van de vorige vergunning);
- wanneer de vergunning pas van kracht wordt nadat de aanvrager bepaalde formaliteiten heeft vervuld; in dat geval wordt de vergunning van kracht op de datum waarop de aanvrager de mededeling van de bevoegde douaneautoriteit waarin wordt verklaard dat de formaliteiten naar behoren zijn vervuld, ontvangt.

De vergunninghouder stelt de douaneautoriteiten in kennis van alle voorvallen die zich na het verlenen van de vergunning voordoen en die op de handhaving of de inhoud ervan van invloed kunnen zijn.

Beschikkingen tot afwijzing van een aanvraag worden met redenen omkleed en aan de aanvrager meegedeeld binnen de termijnen en overeenkomstig de bepalingen die gelden in de betrokken overeenkomstsluitende partij.

De douaneautoriteiten zien toe op de voorwaarden waaraan de vergunninghouder moet voldoen en op de naleving van de uit de vergunning voortvloeiende verplichtingen.

DOUANE

Het bevoegde douanekantoor:

- geeft de aanvrager een gewaarmerkte en gedateerde vergunning (samen met één of twee kopieën, indien de vergunning is afgegeven op papier);
- bewaart aanvragen en alle daarbij gevoegde stukken;

- bewaart een kopie van de afgegeven vergunning.

Wanneer een aanvraag wordt afgewezen of een vergunning nietig verklaard, ingetrokken, gewijzigd of geschorst is, worden de aanvraag en, naar gelang van het geval, de beschikking tot afwijzing van de aanvraag of tot nietigverklaring, intrekking, wijziging of schorsing van de vergunning en alle daarbij gevoegde stukken gedurende ten minste drie jaar bewaard vanaf het einde van het kalenderjaar waarin de aanvraag is afgewezen of de vergunning nietig verklaard, ingetrokken, gewijzigd of geschorst is.

HANDEL

Wanneer een vergunning werd afgegeven, moet bij de volgende vereenvoudigingen het referentienummer van de vergunning worden vermeld op een aangifte voor douanevervoer wanneer het douanekantoor van vertrek dat vereist:

- het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model;
- het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht;
- het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee;
- het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als douaneaangifte om goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen.

Deze informatie moet worden verstrekt, tenzij zij uit andere gegevenselementen, zoals het EORI-nummer van de vergunninghouder of het CDMS, kan worden verkregen.

VI.2.3 Toezicht op een vergunning

*Artikel 58,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Elke verleende vergunning moet voortdurend en regelmatig door de bevoegde douaneautoriteiten worden gecontroleerd.

*Artikel 23, lid 5,
DWU*

Het doel is om in een vroeg stadium vast te stellen dat er aanwijzingen zijn dat de uit de vergunning voortvloeiende verplichtingen niet worden nagekomen.

Indien de vergunninghouder minder dan drie jaar gevestigd is, houdt de douaneautoriteit nauw toezicht op hem/haar gedurende het eerste jaar na het verlenen van de vergunning.

Voor het toezicht kan de bevoegde douaneautoriteit een plan opstellen met een overzicht van de afzonderlijke controleactiviteiten, met inbegrip van de frequentie en het tijdschema ervan (bv. controle op de naleving van criteria en regels, met inbegrip van de dagelijkse activiteiten van de marktdeelnemer, bezoeken ter plaatse, verificatie van verschillende databanken, door marktdeelnemers ingediende verslagen).

Het plan moet gebaseerd zijn op een risicoanalyse die in de verschillende stadia wordt uitgevoerd (verificatie vóórdat de vergunning wordt verleend, beheer van de verleende vergunning enz.), waarbij met name rekening wordt gehouden met:

- het soort vergunning;
- de stabiliteit van de marktdeelnemer;

- de omvang van het bedrijf en het aantal locaties;
- de samenwerking met de marktdeelnemer;
- van de marktdeelnemer ontvangen informatie over geconstateerde verschillen of wijzigingen die van invloed kunnen zijn op de voorwaarden van de vergunning;
- het feit of de marktdeelnemer de AEO-status heeft.

Aanbevolen wordt ten minste eenmaal per jaar controles ter plaatse bij de marktdeelnemers uit te voeren.

De ontwikkeling van het toezichtsplan en eventuele bezoeken aan de bedrijfslocaties van de marktdeelnemer moeten worden gecoördineerd door de douaneautoriteiten (rekening houdend met alle andere voor de marktdeelnemer geplande audit-/controleactiviteiten, bv. AEO-audits en -controles) om dubbele controles te voorkomen.

VI.2.4 Nietigverklaring, intrekking en wijziging van vergunningen

Artikel 65, leden 2 en 3, aanhangsel I, Overeenkomst

De douaneautoriteiten verklaren een vergunning nietig als zij is verleend op grond van onjuiste of onvolledige gegevens en de vergunninghouder wist of had redelijkerwijze moeten weten dat de gegevens onjuist of onvolledig waren (bv. een verkeerd nummer van het douanevervoer om gebruik te kunnen maken van een vereenvoudiging, een verkeerde locatie van de goederen).

Artikelen 27 en 28, DWU

De vergunning wordt ingetrokken of gewijzigd als de vergunninghouder daarom verzoekt.

De bevoegde autoriteiten kunnen de vergunning ook intrekken of wijzigen indien zij, op grond van verstrekte informatie of anderszins, tot de conclusie komen dat de vergunning niet meer aan de voorwaarden voldoet, bijvoorbeeld:

- er is niet meer voldaan aan een of meer voor de verlening van de vergunning gestelde voorwaarden;
- er heeft zich na de verlening van de vergunning een voorval voorgedaan dat van invloed is op de inhoud of de handhaving ervan;
- de vergunninghouder komt een verplichting uit hoofde van de vergunning niet na.

Artikel 65, leden 4, 5 en 6, aanhangsel I, Overeenkomst

De bevoegde autoriteiten stellen de vergunninghouder in kennis van de nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning binnen de termijnen en overeenkomstig de bepalingen die gelden in

Artikelen 27 en 28, DWU de overeenkomstsluitende partij.

De nietigverklaring van een vergunning wordt van kracht op de datum waarop de oorspronkelijke vergunning van kracht werd.

De intrekking of wijziging van een vergunning wordt van kracht op de datum waarop de aanvrager deze ontvangt of wordt geacht deze te hebben ontvangen. In uitzonderlijke gevallen en voor zover de rechtmatige belangen van de vergunninghouder dit vereisen, kunnen de douaneautoriteiten evenwel de datum waarop de intrekking of wijziging van kracht wordt, later doen ingaan, binnen de termijnen die in de overeenkomstsluitende partijen gelden. De datum waarop het besluit van kracht wordt, moet worden vermeld in de beschikking tot intrekking of wijziging van de vergunning.

Indien de vergunning in andere landen geldig is, moeten deze landen door de bevoegde douaneautoriteiten op de voor elk type vereenvoudiging aangegeven wijze in kennis worden gesteld van de nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning.

VI.2.5 Opschorting van een vergunning

Artikelen 67-69, aanhangsel I, Overeenkomst

Schorsing van de vergunning betekent dat de verleende vergunning gedurende een bepaalde periode niet geldig is.

Artikelen 16-18, GV De vergunning kan ook worden geschorst in plaats van nietig verklaard, ingetrokken of gewijzigd, en wel:

- wanneer er voldoende redenen zijn om de vergunning nietig te verklaren, in te trekken of te wijzigen, maar de bevoegde autoriteiten nog niet over alle nodige elementen voor die nietigverklaring, intrekking of wijziging beschikken;
- wanneer de vergunninghouder niet langer aan een of meer voorwaarden voldoet of zijn verplichtingen niet nakomt, maar de douaneautoriteiten hem/haar toestaan passende maatregelen te treffen om de situatie recht te zetten;
- wanneer de vergunninghouder om de schorsing verzoekt, omdat hij tijdelijk niet in staat is aan de voorwaarden te voldoen of de verplichtingen uit hoofde van de vergunning na te komen.

Wanneer de vergunninghouder de situatie heeft rechtgezet, stelt hij de douaneautoriteiten in kennis van:

- (i) de maatregelen waartoe hij zich verbindt om te waarborgen dat de voorwaarden of de verplichtingen zullen worden nageleefd; en
- (ii) de tijd die hij nodig heeft om deze maatregelen te nemen.

De douaneautoriteiten moeten de duur van de schorsing bepalen. In de regel komt deze overeen met de termijn die deze autoriteiten nodig hebben om vast te stellen of aan de voorwaarden voor nietigverklaring, intrekking of wijziging is voldaan.

De duur van de schorsing kan verder worden verlengd op verzoek van de vergunninghouder. De douaneautoriteiten kunnen die termijn nog verder verlengen als zij meer tijd nodig hebben om na te gaan of de door de vergunninghouder genomen maatregelen de naleving van de voorwaarden of van de verplichtingen waarborgen, waarbij deze verlenging niet meer dan dertig dagen mag bedragen.

Het is ook nodig om de duur van de schorsing te verlengen wanneer de douaneautoriteiten, na afloop van die schorsing, voornemens zijn de vergunning nietig te verklaren, in te trekken of te wijzigen. In dat geval wordt die duur verlengd totdat de beschikking tot nietigverklaring, intrekking of wijziging van kracht wordt.

Een schorsing eindigt bij het verstrijken van de duur van de schorsing, tenzij vóór het verstrijken van die duur zich een van de volgende situaties voordoet:

- de schorsing wordt herroepen omdat er geen redenen zijn om de vergunning nietig te verklaren, in te trekken of te wijzigen, en dan eindigt de schorsing op de datum van herroeping;
- de schorsing wordt herroepen omdat de vergunninghouder ten genoegen van de tot verlening van de vergunning bevoegde douaneautoriteit de nodige maatregelen heeft genomen om de naleving van de voorwaarden voor de vergunning of van de verplichtingen uit hoofde van die vergunning te waarborgen, en in dat geval eindigt de schorsing op de datum van herroeping;
- de geschorste vergunning wordt nietig verklaard, ingetrokken of gewijzigd, en in dat geval eindigt de schorsing op de datum van nietigverklaring, intrekking of wijziging.

De douaneautoriteiten stellen de vergunninghouder in kennis van het einde van de schorsing.

Indien de vergunning in andere landen geldig is, moeten deze landen door de bevoegde douaneautoriteiten op de voor elk type vereenvoudiging aangegeven wijze in kennis worden gesteld van de

schorsing van de vergunning.

VI.2.6 Herbeoordeling van een vergunning

*Artikel 66,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De tot verlening van de vergunning bevoegde douaneautoriteiten gaan periodiek over tot herbeoordeling van een vergunning in de volgende gevallen:

Artikel 15, GV

- in geval van wijzigingen in de wetgeving die gevolgen hebben voor de vergunning;
- indien noodzakelijk naar aanleiding van het uitgeoefende toezicht;
- naar aanleiding van informatie verstrekt door de vergunninghouder of door andere autoriteiten.

Afhankelijk van de redenen voor de herbeoordeling kan dit leiden tot een volledige of gedeeltelijke heroverweging van concrete voorwaarden.

Het resultaat van de herbeoordeling wordt meegedeeld aan de vergunninghouder.

Voor meer informatie over de herbeoordeling van vergunningen wordt ten eerste aanbevolen gebruik te maken van het document “[Richtsnoeren voor geautoriseerde marktdeelnemers](#)”.

Het resultaat van de herbeoordeling kan zijn:

- de verleende vergunning wordt ongewijzigd gehandhaafd;
- de vergunning wordt gewijzigd;
- de vergunning wordt ingetrokken;
- de vergunning wordt geschorst.

VI.3 Beschrijving van vereenvoudigingen

In dit punt worden de volgende vereenvoudigingen beschreven:

- de doorlopende zekerheidstelling en ontheffing van zekerheidstelling (punt VI.3.1);
- het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model (punt VI.3.2);
- de toegelaten afzender (punt VI.3.3);
- de toegelaten geadresseerde (punt VI.3.4);

- het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer per spoor (punt VI.3.5);
- het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht (punt VI.3.6);
- het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee (punt VI.3.7);
- vereenvoudigde procedures op grond van artikel 6 van de Overeenkomst/artikel 97, lid 2, CDW (punt VI.3.8);
- het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer om goederen die door de lucht worden vervoerd onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen (punt VI.3.9);
- het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer om goederen die over zee worden vervoerd onder de regeling Uniedouanevervoer te plaatsen (punt VI.3.10).

Geografische geldigheid van vereenvoudigingen voor douanevervoer	
ALLE LANDEN:	– doorlopende zekerheid* – doorlopende zekerheid voor een verminderd bedrag* – ontheffing van zekerheidstelling* – het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer per spoor; * behalve landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer die door de borg zijn uitgesloten. Geldigheid in Andorra en/of San Marino uitsluitend mogelijk voor Uniedouanevervoer.
ALLE LANDEN, mits het douanevervoer aanvangt in het land waar de vergunning werd verleend:	– gebruik van verzegelingen van een bijzonder model – toegelaten afzender
LAND waarin de vergunning werd verleend:	– toegelaten geadresseerde
Betrokken LAND(EN):	– het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht; – het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee;

	– het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer; – het gebruik van vereenvoudigde regelingen douanevervoer op grond van artikel 6 van de Overeenkomst.

VI.3.1 Doorlopende zekerheidstelling en ontheffing van zekerheidstelling

Indien vereist stelt de houder van de regeling zekerheid om goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen.

Artikelen 74-80, aanhangsel I, Overeenkomst

In de regel wordt zekerheid gesteld per aangifte die één enkel douanevervoer dekt.

Artikel 89, lid 5, en artikel 95, DWU Artikel 84, GV

Aan een marktdeelnemer kan evenwel, onder bepaalde voorwaarden die in punt VI.2.1 zijn uiteengezet, toestemming worden verleend voor doorlopende zekerheidstelling of ontheffing van zekerheidstelling voor meer dan één douanevervoer. Zie deel III voor meer informatie over doorlopende zekerheidstelling en ontheffing van zekerheidstelling.

De vergunning moet worden aangevraagd volgens de in punt VI.2.2 beschreven procedure.

Zie punt VI.2.4 voor intrekking of wijziging van de vergunning.

VI.3.2 Gebruik van verzegelingen van een bijzonder model

Artikelen 81-83, aanhangsel I, Overeenkomst

De bevoegde autoriteiten kunnen houders van de regeling toestaan om een verzegeling van een bijzonder model te gebruiken op hun vervoermiddelen, de containers of de colli.

Artikelen 317 en 318, UV

De douaneautoriteit aanvaardt in het kader van de vergunning ook de door de douaneautoriteiten van een ander land goedgekeurde verzegeling van een bijzonder model, tenzij zij over informatie beschikt dat de verzegeling in kwestie niet geschikt is voor douanedoeleinden.

Verzegelingen van een bijzonder model moeten de in punt IV.2.3.8.4 beschreven kenmerken hebben.

Wanneer de verzegelingen door een bevoegde instantie zijn gecertificeerd overeenkomstig ISO-norm 17712:2013 “Vrachtcontainers — Mechanische afdichtingen”, worden deze

verzegelingen geacht aan deze vereisten te voldoen.

Bij containervervoer wordt zoveel mogelijk gebruikgemaakt van verzegelingen met hoge veiligheidskenmerken.

De verzegeling van een bijzonder model is voorzien van een van de volgende vermeldingen:

- de naam van de vergunninghouder;
- een overeenkomstige afkorting of code op basis waarvan de douaneautoriteit van het land van vertrek de betrokkene kan identificeren.

De vergunningsprocedure moet worden uitgevoerd overeenkomstig punt VI.2.2.

Zie punt VI.2.4 voor intrekking of wijziging van de vergunning.

DOUANE

De douaneautoriteit:

- informeert de Commissie en de douaneautoriteiten van de andere overeenkomstsluitende partijen over de verzegelingen van een bijzonder model voor het gebruik waarvan zij toestemming heeft gegeven en over verzegelingen van een bijzonder model die zij vanwege onregelmatigheden of technische gebreken besloten heeft niet goed te keuren;
- beoordeelt de verzegelingen van een bijzonder model voor het gebruik waarvan zij toestemming heeft gegeven opnieuw, als zij verneemt dat een andere autoriteit besloten heeft een specifieke verzegeling van een bijzonder model niet goed te keuren;
- neemt deel aan een onderling overleg met als doel om tot een gemeenschappelijk oordeel te komen;
- houdt toezicht op het gebruik van verzegelingen van een bijzonder model door personen die daartoe gemachtigd zijn.

Indien noodzakelijk kunnen de lidstaten en andere overeenkomstsluitende partijen in onderlinge overeenstemming een gemeenschappelijk nummeringssysteem vastleggen en het gebruik van gemeenschappelijke veiligheidskenmerken en technologie definiëren.

HANDEL

De houder van de regeling (voornamelijk de toegelaten afzender) vermeldt het aantal en

de individuele kenmerken van de verzegelingen van een bijzonder model op de aangifte voor douanevervoer en brengt de verzegelingen uiterlijk bij de vrijgave van de goederen voor de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer aan.

VI.3.3 Toegelaten afzender

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- inleiding (punt VI.3.3.1);
- vergunning (punt VI.3.3.2);
- procedures (punt VI.3.3.3).

VI.3.3.1 Inleiding

Artikelen 84 en 86, aanhangsel I, Overeenkomst

Artikel 314, UV

Een toegelaten afzender is een persoon aan wie de bevoegde autoriteiten vergunning hebben verleend om douanevervoer te verrichten zonder de goederen aan te brengen bij het douanekantoor van vertrek. Hij/zij is de houder van de regeling. De goederen moeten zich onder zijn/haar toezicht in zijn/haar bedrijfsruimten, die in de vergunning zijn gespecificeerd, bevinden wanneer hij de aangifte indient.

De toegelaten afzender mag een aangifte voor douanevervoer in het NCTS indienen en de volgende gegevens in het systeem invoeren:

- het aantal en de individuele kenmerken van de verzegelingen (indien aangebracht);
- de termijn waarbinnen de goederen bij het douanekantoor van bestemming moeten worden aangebracht;
- de voorgeschreven route, indien vereist.

De toegelaten afzender brengt de verzegelingen van een bijzonder model aan, waarvoor hij een aparte vergunning moet hebben (zie punt VI.3.2).

VI.3.3.2 Vergunning

Artikel 84, aanhangsel I, Overeenkomst

Artikel 193, GV

De vergunningsprocedure moet worden uitgevoerd overeenkomstig punt VI.2.2.

Om de status van toegelaten afzender te verkrijgen, moet een marktdeelnemer aan de voorwaarden (zie punt VI.2.1) voldoen en daarnaast ook:

- in het bezit zijn van een vergunning voor doorlopende

zekerheidstelling of doorlopende zekerheidstelling voor een verminderd bedrag (met inbegrip van ontheffing van zekerheidstelling) (zie punt III.4);

- gebruikmaken van een gegevensverwerkingstechniek om met de douaneautoriteiten te communiceren.

Om de bevoegde autoriteit in staat te stellen een eerste beoordeling te verrichten, moet in de aanvraag, voor zover mogelijk, het volgende worden vermeld:

*Artikel 85,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

- een raming van het aantal keren per maand dat de aanvrager goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer zal verzenden;

Bijlage A, GV

- de plaats van de goederen;
- de plaats van administratievoering.

De bevoegde autoriteit kan de aanvrager verzoeken alle nadere gegevens of bewijsstukken te verstrekken die zij voor de behandeling van de aanvraag nodig heeft.

De vergunninghouder moet een administratie voeren aan de hand waarvan gemakkelijk een verband kan worden gelegd tussen de goederen waarop de aangifte voor douanevervoer betrekking heeft en de gegevens in de vrachtbrief, factuur enz. Van bijzonder belang zijn de gegevens over het aantal en de soort van de colli, de soort en de hoeveelheid van de goederen en de douanestatus van de goederen.

Zie punt VI.2.4 voor nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning.

DOUANE

In de vergunning moet het volgende worden vermeld:

1. welk(e) douanekanto(o)r(en) van vertrek bevoegd is (zijn) voor het te verrichten gemeenschappelijk douanevervoer;
2. de termijn in minuten waarover het douanekantoor van vertrek na de indiening van de aangifte voor douanevervoer beschikt om vóór het vrijgeven en het vertrek van de goederen alle noodzakelijke controles te verrichten;
3. in het geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure: op welke wijze de toegelaten afzender het douanekantoor van vertrek in kennis moet stellen van te verrichten douanevervoer zodat dit kantoor alle noodzakelijke controles kan verrichten vóór het vertrek van de goederen;
4. de categorieën goederen of vervoer die buiten de vergunning vallen (in voorkomend geval);

5. de operationele en controlemaatregelen waaraan de toegelaten afzender moet voldoen;
6. eventuele specifieke voorwaarden met betrekking tot douanevervoerwerkzaamheden die door het (de) douanekanto(o)r(en) van vertrek buiten normale werktijd worden verricht (indien van toepassing).

VI.3.3.3 Procedures

VI.3.3.3.1 Standaardprocedure voor douanevervoer — verplichtingen van de toegelaten afzender

*Artikel 86,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De toegelaten afzender kan pas beginnen met het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer na het verstrijken van de termijn die in de vergunning is vastgesteld (zie punt VI.3.3.2.). Hij/zij volgt dezelfde procedure als die welke is beschreven in punt IV.1.3, behalve dat hij de goederen niet moet aanbrengen bij het douanekantoor van vertrek.

Artikel 314, UV

Bij controle moet hij ervoor zorgen dat de goederen ter beschikking staan van de douane.

Wanneer de toegelaten afzender gebruikmaakt van een vereenvoudiging, moet hij voldoen aan alle verplichtingen en voorwaarden die in de vergunning zijn vermeld.

Na de vrijgave van de goederen voor gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer drukt de toegelaten afzender het TAD en, in voorkomend geval, de lijst van artikelen af en overhandigt deze aan de vervoerder.

*Punt 20.1,
hoofdstuk III, deel
I, bijlage 72-04,
DWU UV
Punt 20, hoofdstuk
III, bijlage II,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De douaneautoriteit kan de toegelaten afzender toestaan de ladingslijst in plaats van de LoI als beschrijvend deel van het TAD te gebruiken, op voorwaarde dat alle gegevens in het NCTS beschikbaar zijn. Het gebruik van de ladingslijst wordt beschreven in deel V, in punt V.3.3.1.2.

In vak 31 van het TAD moet worden vermeld dat de LoI wordt vervangen door de ladingslijst, de referenties ervan en het totale aantal bladzijden van de ladingslijst. Hiertoe kan een stempel worden gebruikt, van onderstaand model, dan wel een elektronisch equivalent hiervan.

List of Items replaced by _____ pages of the loading list <u> (number) </u> / <u> (date) </u>

Alle berichten tussen de toegelaten afzender en het douanekantoor van vertrek worden uitgewisseld met behulp van gegevensverwerkingstechnieken.

In de regel vallen de uren tijdens welke de toegelaten afzender met een regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer mag beginnen, samen met de normale openingsuren van het douanekantoor van vertrek.

Rekening houdende met de specifieke activiteiten van bepaalde marktdeelnemers kunnen de bevoegde autoriteiten evenwel in de vergunning bepalen dat ook buiten de openingsuren van het bevoegde kantoor een gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer mag beginnen.

In de vergunning wordt vermeld welke identificatiemaatregelen moeten worden genomen en of het de toegelaten afzender is of het douanekantoor van vertrek die/dat hiervoor zorg draagt.

Als het vervoermiddel of de colli moet(en) worden verzegeld door de toegelaten afzender, maakt hij gebruik van de verzegelingen van een bijzonder model op basis van de aan hem/haar verleende vergunning.

Verzegelingen van een bijzonder model moeten de in punt IV.2.3.8.2 en IV.2.3.2 beschreven kenmerken hebben.

De douane kan ontheffing van de verplichting tot verzegeling verlenen, indien de toegelaten afzender

- een omschrijving geeft die voldoende nauwkeurig is om de goederen gemakkelijk te identificeren; en
- melding maakt van de hoeveelheid en aard van de goederen en van eventuele bijzondere kenmerken zoals volgnummers van de goederen.

In de vergunning wordt vermeld in welke omstandigheden gebruik moet worden gemaakt van verzegelingen of andere identificatiemaatregelen.

VI.3.3.3.2 Bedrijfscontinuïteitsprocedure — verplichtingen van de toegelaten afzender

*Bijlage II,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Bij onbeschikbaarheid van het NCTS of het elektronische systeem van de toegelaten afzender moet deze contact opnemen met de bevoegde autoriteiten en vragen of hij de

Nadat hij deze toestemming heeft gekregen, mag de toegelaten afzender het ED, de afdruk van het ED of het TAD als aangifte voor douanevervoer gebruiken.

Op de aangifte voor douanevervoer wordt de volgende informatie vermeld:

- in vak 44 de voorgeschreven route, indien van toepassing;
- in vak D de termijn voor de levering van de goederen bij het douanekantoor van bestemming en informatie over de aangebrachte verzegeling (indien van toepassing);
- de aantekening “Toegelaten afzender – 99206”;
- de verzendingsdatum van de goederen;
- de code A3;
- een nummer voor de aangifte voor douanevervoer (volgens de regels die zijn overeengekomen met het douanekantoor van vertrek of zijn vastgesteld in de vergunning).

Het ED of het TAD kan op een van de volgende manieren worden opgesteld:

- zij worden vooraf afgestempeld met het stempel van het douanekantoor van vertrek en ondertekend door een ambtenaar van dat kantoor in vak C. De vooraf gewaarmerkte ED's of TAD's worden van tevoren doorlopend genummerd en moeten door het douanekantoor worden geregistreerd. ED-BIS-formulieren, ladinglijsten of lijsten van artikelen die bij vooraf gewaarmerkte ED's of TAD's gevoegd zijn, moeten ook vooraf gewaarmerkt zijn;
- zij worden afgestempeld door de toegelaten afzender met een speciaal stempel dat is goedgekeurd door de bevoegde autoriteit en met gebruikmaking van het formulier in bijlage B9, aanhangsel III, Overeenkomst/bijlage 72-04, UV. Dit stempel mag ook, door een hiertoe gemachtigde drukkerij, op de formulieren worden voorgedrukt. De toegelaten afzender vermeldt in het vak de datum van verzending van de goederen en kent de aangifte voor douanevervoer een nummer toe volgens de voorschriften in de vergunning.

Het stempel wordt aangebracht op de exemplaren 1, 4 en 5 van het ED of op twee exemplaren van het TAD en op alle exemplaren van

de ED-BIS-formulieren, ladingslijsten of lijsten van artikelen.

Het nummer van het ED of het TAD wordt vermeld in vak 3 van het bijzondere stempel. Het mag worden voorgedrukt op hetzelfde ogenblik als het stempel en in de afdruk daarvan. In de vergunning wordt vermeld dat de formulieren zonder onderbreking moeten worden doorgenummerd.

Het stempel mag worden voorgedrukt op de ED's of de TAD's. Bedrijven die formulieren met een voorgedrukt stempel willen gebruiken, dienen een beroep te doen op een drukkerij die daartoe gemachtigd is door de douaneautoriteiten van het land waar zij zijn gevestigd.

De douaneautoriteiten kunnen toegelaten afzenders toestaan om ED's of TAD's in te vullen met behulp van een gegevensverwerkingstechniek. In dergelijke gevallen kan de afdruk van het speciale stempel door de computer licht verschillen.

Opmerking: de Italiaanse douaneautoriteiten gebruiken een speciaal metalen stempel. In bijlage VI.8.1 is een voorbeeld van dat stempel opgenomen.

De toegelaten afzenders moeten alle maatregelen treffen om het speciale stempel of de vooraf gewaarmerkte of voorgedrukte ED's of TAD's veilig te bewaren en aldus misbruik, verlies of diefstal te voorkomen. Zij leggen ze op verzoek voor aan de douaneautoriteiten.

De douane kan achteraf controleren of de toegelaten afzender alle nodige maatregelen heeft genomen om het speciale stempel en de formulieren met het stempel van het douanekantoor van vertrek of voorzien van de afdruk van het speciale stempel veilig te bewaren.

De bevoegde autoriteit kan de toegelaten afzender toestaan om geen handtekening te plaatsen op ED's of TAD's die van het speciale stempel zijn voorzien en met behulp van gegevensverwerkingstechnieken zijn opgemaakt.

Toegelaten afzenders die deze toestemming hebben verkregen, brengen in vak 50 van het ED of het TAD de vermelding "Van ondertekening vrijgesteld – 99207" aan.

Deze vrijstelling kan pas worden verleend nadat de toegelaten afzender de douaneautoriteiten een schriftelijke verklaring heeft gegeven dat hij als houder van de regeling optreedt voor alle douanevervoer onder geleide van ED's of TAD's die van het

speciale stempel zijn voorzien.

Wanneer is besloten om gebruik te maken van de bedrijfscontinuïteitsprocedure, moet erop worden gelet dat een aangifte die in het NCTS is ingevoerd, maar die ten gevolge van het niet-functioneren van het systeem niet verder werd verwerkt, ongeldig wordt gemaakt.

VI.3.3.3.2.1 Identificatiemaatregelen

Zie: VI.3.3.3.1.

Wanneer geen verzegeling is vereist, vermeldt de toegelaten afzender na de woorden “Aangebrachte verzegeling” in vak D van het ED of het TAD “Vrijstelling – 99201”.

VI.3.3.3.2.2 Vertrek van de goederen

De toegelaten afzender vult het ED of het TAD in.

Hij/zij stelt het douanekantoor van vertrek per fax, per e-mail of op een andere wijze die in de vergunning is overeengekomen, in kennis van alle douanevervoer dat hij gaat verrichten, zodat de bevoegde autoriteiten zo nodig controles kunnen uitvoeren voordat de goederen worden vrijgegeven.

De volgende gegevens worden daarbij aan de douaneautoriteit meegedeeld:

- de gegevens van de aangifte voor douanevervoer;
- de datum en het tijdstip van verzending van de goederen en, in voorkomend geval, gegevens over de aan te brengen verzegelingen;
- de normale handelsomschrijving van de goederen;
- de nummers van de bijgevoegde documenten, indien van toepassing.

In de regel vallen de uren tijdens welke de toegelaten afzender met een regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer mag beginnen, samen met de normale openingsuren van het plaatselijke douanekantoor.

Rekening houdende met de specifieke activiteiten van bepaalde marktdeelnemers kunnen de bevoegde autoriteiten evenwel in de vergunning bepalen dat ook buiten de openingsuren van het

bevoegde kantoor een gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer mag beginnen.

Voorts kunnen de douaneautoriteiten toegelaten afzenders die goederen verzenden volgens een regelmatig schema (vaste dagen en uren), toestaan om de precieze regeling aan het bevoegde douanekantoor mee te delen; zij worden dan vrijgesteld van de verplichting tot kennisgeving van elke afzonderlijke zending die dan zonder tussenkomst van het douanekantoor van vertrek kan plaatsvinden.

Verrichten de douaneautoriteiten geen controle van de goederen vóórdat zij worden verzonden, dan vermeldt de toegelaten afzender uiterlijk bij verzending van de goederen:

- in vak 44 van exemplaar 1 van het ED of van een eerste exemplaar van het TAD de gegevens over de voorgeschreven route (indien van toepassing);
- in vak 50 van exemplaar 1 van het ED of van een eerste exemplaar van het TAD de woorden “Van ondertekening vrijgesteld”, indien van toepassing; en
- in vak D van exemplaar 1 van het ED of van een eerste exemplaar van het TAD
 - de termijn waarbinnen de goederen bij het douanekantoor van bestemming moeten worden aangebracht (er moet een datum worden vermeld en niet een aantal dagen);
 - de gegevens van de gebruikte verzegelingen (of het woord “Vrijstelling”, indien van toepassing);
 - de vermelding “Toegelaten afzender”;
 - de code A3; en
 - een stempel dat het gebruik van de bedrijfscontinuïteitsprocedure aangeeft. In bijlage V.1.8.1 is het stempel van de bedrijfscontinuïteitsprocedure in de verschillende talen opgenomen.

Wanneer de douaneautoriteiten van het douanekantoor van vertrek de goederen controleren, vermelden zij dit in vak D van het ED of het TAD.

De exemplaren 4 en 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD worden aan de vervoerder overhandigd. De toegelaten afzender bewaart exemplaar 1 van het ED of het eerste exemplaar van het TAD.

Na het vertrek van de goederen zendt de toegelaten afzender

exemplaar 1 van het ED of een eerste exemplaar van het TAD onverwijld en binnen de in de vergunning gestelde termijn naar het douanekantoor van vertrek.

DOUANE

Het douanekantoor van vertrek:

- bewaart exemplaar 1 van het ED of een eerste exemplaar van het TAD;
- controleert of de ED's of de TAD's doorlopend zijn genummerd (vooraf gewaarmerkte ED's of TAD's die niet zijn gebruikt, moeten weer bij de douane worden ingeleverd).

VI.3.4 Toegelaten geadresseerde

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- inleiding (punt VI.3.4.1);
- vergunning (punt VI.3.4.2);
- procedures (punt VI.3.4.3).

VI.3.4.1 Inleiding

De algemene regel is dat goederen die onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer zijn geplaatst, bij het douanekantoor van bestemming moeten worden aangebracht en de bijbehorende documenten aan dat kantoor moeten worden voorgelegd.

Met een vergunning toegelaten geadresseerde kan een marktdeelnemer echter goederen in zijn/haar bedrijfsruimten of op een andere aangewezen plaats in ontvangst nemen zonder deze aan te brengen bij het douanekantoor van bestemming.

VI.3.4.2 Vergunning

De vergunning moet worden aangevraagd volgens de in punt VI.2.2 beschreven procedure, tenzij hieronder anders is vermeld.

Om de status van toegelaten geadresseerde te verkrijgen, moet een marktdeelnemer aan de voorwaarden (zie punt VI.2.1) voldoen.

De vergunning toegelaten geadresseerde kan uitsluitend worden verleend indien marktdeelnemers niet alleen aan de overige voorwaarden voldoen, maar ook gebruikmaken van gegevensverwerkingstechnieken om met de douaneautoriteiten te

communiceren.

*Artikel 89,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Om de bevoegde autoriteit in staat te stellen een eerste beoordeling te verrichten, moet in de aanvraag, voor zover mogelijk, het volgende worden vermeld:

Bijlage A, GV

- een raming van het aantal keren per maand dat de aanvrager goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer zal ontvangen;
- de plaats van de goederen;
- de plaats van administratievoering.

De administratie van de toegelaten geadresseerde moet zo zijn opgezet dat er gemakkelijk een verband kan worden gelegd tussen deze administratie en de in de aangifte voor douanevervoer beschreven goederen, zodat de douaneautoriteiten het vervoer kunnen controleren. Van bijzonder belang zijn de gegevens over de aard en de hoeveelheid van de goederen en de hoeveelheid en de douanestatus van de goederen.

Zie punt VI.2.4 voor nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning.

DOUANE

In de vergunning moet het volgende worden vermeld:

1. welk(e) douanekanto(o)r(en) van bestemming het toezicht uitoefent (uitoefenen) op de toegelaten geadresseerde;
2. de termijn in minuten waarover het douanekantoor van bestemming na de beëindiging van een douanevervoer beschikt om vóór het vrijgeven van de goederen alle noodzakelijke controles te verrichten;
3. in het geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure: op welke wijze de toegelaten geadresseerde het douanekantoor van bestemming in kennis moet stellen van douanevervoer, zodat dit kantoor alle noodzakelijke controles kan verrichten vóór het vrijgeven van de goederen;
4. de categorieën goederen of vervoer die buiten de vergunning vallen (indien van toepassing);
5. de operationele en controlemaatregelen waaraan de toegelaten geadresseerde moet voldoen;
6. eventuele specifieke voorwaarden met betrekking tot douanevervoerwerkzaamheden die door het (de) douanekanto(o)r(en) van bestemming buiten normale werktijd worden verricht (indien van toepassing).

VI.3.4.3 Tijdelijke opslag

*Artikelen 144, 145,
leden 1, 3 en 11,
artikelen 147 en
148, DWU
Artikel 115, GV*

Dit punt betreft uitsluitend de EU.

Wanneer de goederen worden aangebracht in de bedrijfsruimten van de toegelaten geadresseerde en de regeling Uniedouanevervoer wordt beëindigd, bevinden de goederen zich in tijdelijke opslag.

Goederen in tijdelijke opslag mogen alleen worden opgeslagen in ruimten voor tijdelijke opslag of op andere door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaatsen. Wanneer de goederen echter op zo'n andere plaats zijn opgeslagen, moeten zij niet later dan zes dagen nadat zij zijn aangebracht, worden aangegeven voor een volgende douaneregeling of opnieuw worden uitgevoerd (tenzij de douaneautoriteiten een onderzoek van de goederen eisen).

Er mag slechts van ruimten voor tijdelijke opslag gebruik worden gemaakt als de bevoegde douaneautoriteiten daarvoor vergunning hebben verleend.

Ongeacht de plaats waar goederen tijdelijk worden opgeslagen (een ruimte voor tijdelijke opslag of een door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats), moet zekerheid worden gesteld, tenzij ontheffing van zekerheidstelling van toepassing is.

VI.3.4.4 Procedures

VI.3.4.4.1 Standaardprocedure voor douanevervoer

*Artikel 88,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De toegelaten geadresseerde volgt dezelfde procedure als die welke is beschreven in punt IV.4.3, behalve dat hij aan de volgende verplichtingen moet voldoen (in deze volgorde):

*Artikelen 315 en
316, UV*

- de goederen moeten bij het douanekantoor van bestemming worden aangebracht;
- na aankomst van de goederen op een in de vergunning aangewezen plaats moet hij onmiddellijk het bericht "Kennisgeving van aankomst" (IE007) naar het douanekantoor van bestemming zenden waarin hij eventuele onregelmatigheden of voorvallen tijdens het vervoer (bv. verwijdering van verzegelingen) vermeldt;
- hij moet wachten op het verstrijken van de termijn en de

ontvangst van het bericht “Toestemming tot lossen” (IE043) en de douane de gelegenheid geven de goederen te controleren voordat zij worden gelost;

- hij moet de goederen controleren en lossen;
- hij moet het bericht “Opmerkingen m.b.t. lossen” (IE044) naar het douanekantoor van bestemming zenden waarin hij eventuele onregelmatigheden vermeldt, uiterlijk op de derde dag na de dag waarop hij de toestemming heeft ontvangen om de goederen te lossen.

Op verzoek van de vervoerder geeft de toegelaten geadresseerde een ontvangstbewijs af waaruit blijkt dat de goederen zijn aangekomen op een in de vergunning aangewezen plaats en waarin wordt verwezen naar het MRN van het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer. Het ontvangstbewijs wordt verstrekt met gebruikmaking van het formulier in bijlage B10, aanhangsel III, bij de Overeenkomst/bijlage 72-03, UV.

VI.3.4.4.2 Bedrijfscontinuïteitsprocedure

In het geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure moet de toegelaten geadresseerde de bevoegde autoriteit onmiddellijk op de in de vergunning overeengekomen wijze (per fax, per e-mail of op een andere wijze) in kennis stellen van de aankomst van de goederen. Nadat het douanekantoor van bestemming de toestemming tot lossen heeft gegeven, kan hij de goederen op (een) in de vergunning aangewezen plaats(en) lossen.

De toegelaten geadresseerde moet de datum van aankomst, de staat van de verzegeling(en) en de code van de controleresultaten vermelden en het stempel van zijn/haar vergunning aanbrengen op de exemplaren 4 en 5 van het ED of op een tweede exemplaar van het TAD dat de goederen heeft vergezeld, en deze documenten zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk op de volgende werkdag, inleveren op het douanekantoor van bestemming.

De toegelaten geadresseerde stelt het douanekantoor van bestemming in kennis van de aankomst van de goederen overeenkomstig de voorwaarden van de vergunning, zodat de bevoegde autoriteiten eventueel controles kunnen verrichten voordat de goederen worden vrijgegeven.

De volgende gegevens worden daarbij aan het kantoor van bestemming meegedeeld:

- het nummer van de aangifte voor douanevervoer;
- datum en tijdstip van aankomst van de goederen en, in voorkomend geval, de staat van de verzegelingen;
- de normale handelsomschrijving van de goederen (inclusief GS-code indien deze op de aangifte is vermeld);
- een teveel, een tekort, vervanging van goederen of andere onregelmatigheden zoals verbroken verzegelingen.

In de regel vallen de uren tijdens welke de toegelaten geadresseerde goederen mag ontvangen, samen met de normale openingsuren van het douanekantoor van bestemming.

Rekening houdende met de specifieke activiteiten van bepaalde marktdeelnemers kunnen de bevoegde autoriteiten evenwel in de vergunning bepalen dat ook goederen die buiten de openingsuren van het bevoegde kantoor aankomen, door de toegelaten geadresseerde kunnen worden vrijgegeven.

Voorts kunnen de douaneautoriteiten toegelaten geadresseerden die goederen ontvangen volgens een regelmatig schema (vaste dagen en uren), toestaan om de precieze regeling aan het bevoegde douanekantoor mee te delen; zij hoeven de aankomst van elke afzonderlijke zending dan niet aan het douanekantoor van bestemming mee te delen en kunnen dan zonder tussenkomst van dit kantoor over de goederen beschikken.

Opmerking: in alle gevallen waarin een teveel of tekort, de verwisseling van goederen of andere onregelmatigheden zoals geschonden verzegelingen worden geconstateerd, moet het douanekantoor van bestemming daarvan onmiddellijk in kennis worden gesteld.

Als de douaneautoriteiten besluiten de goederen te onderzoeken, mogen zij door de toegelaten geadresseerde niet worden gelost. Als de douane de goederen niet wenst te onderzoeken, wordt aan de toegelaten geadresseerde de toestemming gegeven om deze te lossen.

Wanneer de douaneautoriteiten de zending bij aankomst niet controleren, vermeldt de toegelaten geadresseerde in het linkerdeel van vak I van de exemplaren 4 en 5 van het ED of van een tweede exemplaar van het TAD en, in voorkomend geval, in zijn administratie:

- de datum van aankomst; en
- de staat van de aangebrachte verzegeling.

Opmerking: het tweede deelvak van vak I is bestemd voor de aantekeningen van het douanekantoor van bestemming.

De toegelaten geadresseerde moet de exemplaren 4 en 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD onmiddellijk naar het douanekantoor van bestemming zenden.

DOUANE

Betreffende:

- het registreren, controleren of annoteren van het ED of het TAD;
- het terugzenden van exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD naar het douanekantoor van vertrek;
- het behandelen van onregelmatigheden; het verrichten van eventuele controles enz.;

zijn de bepalingen van deel IV van overeenkomstige toepassing.

VI.3.5 Vervoer per spoor

VI.3.5.1 Vereenvoudigingen voor het douanevervoer per spoor

Het goederenvervoer per spoor is sinds begin 2007 in de EU geliberaliseerd, zowel voor nationale als voor internationale diensten. Voor goederen die onder geliberaliseerde voorwaarden per spoor worden vervoerd, moet dezelfde standaardprocedure voor douanevervoer worden gevolgd als voor elk ander douanevervoer. Zij dient plaats te vinden onder dekking van een standaardangifte voor douanevervoer met gebruikmaking van het NCTS zoals nader omschreven in deel IV of een andere regeling voor douanevervoer als omschreven in punt I.4.2, zoals voor elk ander douanevervoer.

In punt VI.3.5.2 hieronder worden echter bepaalde specifieke kenmerken voor het spoor vermeld wanneer de standaardprocedure wordt toegepast.

Ondanks de liberalisering van het goederenvervoer per spoor kan gedurende een overgangperiode nog een speciale “papieren regeling douanevervoer per spoor” worden toegepast totdat het NCTS is bijgewerkt overeenkomstig het werkprogramma van het DWU. Deze papieren procedure mag echter alleen worden gebruikt wanneer ten minste twee spoorwegondernemingen in het kader van het samenwerkingssysteem opereren, dat nog steeds bestaat op de geliberaliseerde markt, ook al neemt het gebruik ervan af. Zie punt

VI.3.5.3.

Totdat het NCTS is bijgewerkt overeenkomstig het werkprogramma van het DWU, hebben de lidstaten ook de mogelijkheid andere papieren regelingen Uniedouanevervoer te blijven toepassen. De toepassing van deze overgangsbepaling wordt toegelicht in punt VI.3.5.4.

Bovendien kunnen Uniegoederen per spoor van de ene naar de andere plaats in het douanegebied van de EU via het grondgebied van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer worden vervoerd zonder wijziging van hun douanestatus en zonder dat zij onder een douaneregeling worden geplaatst, zoals beschreven in punt VI.3.5.5.

VI.3.5.2 De standaardprocedure voor vervoer per spoor en de bijzonderheden ervan

Wanneer goederen worden vervoerd onder dekking van een standaardangifte voor douanevervoer met gebruikmaking van het NCTS, zoals nader beschreven in deel IV, zijn er bepaalde spoorweggebonden variaties van toepassing.

Het douanekantoor dat bevoegd is voor het station van vertrek, treedt op als douanekantoor van vertrek. Het douanekantoor dat bevoegd is voor het station van bestemming, treedt op als douanekantoor van bestemming. Indien het vervoer per spoor is begonnen vóór het binnenkomen in het douanegebied van de EU of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, is het station bij het douanekantoor van eerste binnenkomst het station van vertrek. Indien het vervoer per spoor na het verlaten van het douanegebied van de EU of het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer zonder hernieuwde binnenkomst wordt voortgezet, is het station bij het douanekantoor van uitgang het station van bestemming.

*Artikel 302, lid 2,
punt b), UV
Artikel 39, lid 2,
punt b),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

In afwijking van de algemene verplichting om de zendingen voor identificatiedoeleinden te verzegelen, hoeven noch het vervoermiddel, noch de afzonderlijke colli die de goederen bevatten, te worden verzegeld indien de spoorwegmaatschappijen identificatiemaatregelen hebben toegepast.

Niettegenstaande deze afwijking kan het douanekantoor van vertrek

nog steeds besluiten de zendingen voor identificatiedoeleinden te verzegelen.

*Artikel 304, lid 6,
UV*

*Artikel 43, lid 5,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Goederen die onder de regeling Uniedouanevervoer of gemeenschappelijk douanevervoer per spoor worden vervoerd, hoeven niet bij het douanekantoor van doorgang te worden aangebracht, op voorwaarde dat het douanekantoor van doorgang de grensoverschrijding van de goederen op andere wijze kan controleren.

*Artikel 305, lid 1,
punt f), en lid 4,
UV*

Een dergelijke verificatie mag alleen plaatsvinden wanneer dat nodig is. De verificatie kan achteraf plaatsvinden.

*Artikel 44, lid 1,
punt f), en lid 2,
punt b),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Wanneer wagons wegens technische problemen uit een samenstel van gekoppelde spoorwagons worden genomen, vormt dit vanuit het oogpunt van de douane een voorval tijdens het vervoer. De vervoerder mag het douanevervoer echter voortzetten in het kader van de bestaande regeling douanevervoer. De formulering “technische problemen” moet ruim worden geïnterpreteerd en omvat ook gebeurtenissen zoals het verdelen van treinen of het wegnemen van wagons als gevolg van onvoorziene operationele storingen.

*Artikel 305, lid 6,
UV
Artikel 44, lid 3,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Wanneer het voorval zich voordoet, moet het op het TAD worden genoteerd door de vervoerder die de goederen bewaart en door het douanekantoor van bestemming in het NCTS-systeem worden ingevoerd.

*Artikel 309,
leden 1, 2 en 3, UV
Artikel 47, leden 4
en 5, aanhangsel I,
Overeenkomst*

De weggenomen wagons blijven gedekt door de aangifte voor douanevervoer zoals aangegeven op het exemplaar van het TAD (of een ander passend formulier dat het MRN aangeeft en verwijst naar het voorval) dat de weggenomen wagons vergezelt. Zij moeten echter binnen zes dagen nadat de eerste wagons bij dat douanekantoor zijn aangebracht en het douanevervoer is beëindigd, bij het douanekantoor van bestemming worden aangebracht. Het douanekantoor van bestemming moet de controleresultaten binnen deze zes dagen terugzenden.

Wanneer de goederen reeds vóór het begin van een nasporingsprocedure naar het station van bestemming worden vervoerd, kunnen zij onder de bestaande regeling douanevervoer blijven totdat zij aankomen. Wanneer de goederen ten tijde van de nasporing nog steeds geblokkeerd zijn op de plaats waar het voorval zich heeft voorgedaan, moet voor het verdere vervoer een nieuwe aangifte voor douanevervoer worden ingediend. De exacte procedure die van toepassing zal zijn op de weggenomen wagons

wordt per geval beoordeeld. Deze beoordeling wordt in beginsel verricht door het douanekantoor dat bevoegd is voor de plaats waar het voorval zich heeft voorgedaan, en bovendien raadpleegt het douanekantoor van vertrek het douanekantoor van bestemming tijdens de nasporingsprocedure, indien deze wordt ingeleid. Dit kan resulteren in de eis om een nieuwe aangifte voor douanevervoer in te dienen voor de weggenomen wagons die niet binnen de termijn van zes dagen zijn ingediend.

De bij het douanekantoor van bestemming aangebrachte goederen kunnen worden vrijgegeven en onder een opeenvolgende douaneregeling of tijdelijke opslag worden geplaatst, indien een nationale oplossing wordt geboden. Het gedeelte van het referentiebedrag van de zekerheid dat was geblokkeerd, mag opnieuw worden gebruikt vanaf het moment waarop het douanevervoer is beëindigd (zelfs als een deel van de zending nog niet werd aangeboden). De regeling douanevervoer is echter niet aangezuiverd en de douane kan in voorkomend geval nog steeds de zekerheid eisen, bijvoorbeeld als de weggenomen wagon nooit aankomt.

Als de wagons binnen zes dagen aankomen, kunnen de controleresultaten worden verzonden met de bevestiging dat alle goederen correct zijn aangekomen met de bijbehorende code A, en kan het douanekantoor van vertrek vervolgens de regeling douanevervoer aanzuiveren.

Indien de wagons echter niet binnen zes dagen aankomen, kan de regeling douanevervoer niet worden aangezuiverd. Het douanekantoor van bestemming zendt de controleresultaten met code B toe en geeft aan dat er geen wagons/goederen zijn. De zaak moet verder worden afgehandeld in het kader van de nasporingsprocedure en op basis van de maatregelen die het kantoor waar het voorval plaatsvond, heeft genomen.

Met ingang van de uitrol van NCTS 5 bij het douanekantoor van vertrek, wordt de termijn voor het toezenden van de controleresultaten verlengd tot twaalf dagen. Het hierboven beschreven proces zal in NCTS 5 als “gedeeltelijke vrijgave” worden beheerd. Het Handboek Douanevervoer zal in een later stadium worden gewijzigd om de procedurele regels voor NCTS 5 te beschrijven op basis van de ervaring van de initiatiefnemers.

De volgende vereenvoudigingen gelden ook voor goederen die met vergunning per spoor worden vervoerd:

- de status van toegelaten afzender (zie deel VI); en
- de status van toegelaten geadresseerde (zie deel VI).

VI.3.5.3 Papieren regeling douanevervoer per spoor (overgangsbepaling)

VI.3.5.3.1 Inleiding

Artikel 24, GOV

*Artikel 55, punt f),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De papieren regeling douanevervoer per spoor is een overgangsregeling. Dit houdt in dat de papieren CIM-vrachtbrief moet worden gebruikt als aangifte voor douanevervoer voor goederen die door toegelaten spoorwegondernemingen worden vervoerd. De papieren CIM-vrachtbrief kan worden gebruikt tot de uitrol van het bijgewerkte NCTS (fase 5)³⁴.

De actualisering van fase 5 van het NCTS bevat kenmerken die het gemakkelijker maken om de aangifte voor douanevervoer voor spoorvervoer in te dienen. Zodra de actualisering van fase 5 van het NCTS bij het douanekantoor van vertrek is uitgevoerd, is de in deel IV beschreven standaardregeling douanevervoer op basis van het NCTS van toepassing.

Het gebruik van de papieren CIM-vrachtbrief als aangifte voor douanevervoer is facultatief. Een spoorwegonderneming kan kiezen voor de standaardregeling douanevervoer op basis van het NCTS. In dat geval dient de CIM-vrachtbrief alleen als vervoersdocument en zijn alle standaardbepalingen inzake douanevervoer van toepassing zoals beschreven in deel IV en bovenstaand punt VI.3.5.2.

De standaardregeling douanevervoer is ook van toepassing als de elektronische vorm van de CIM-vrachtbrief wordt gebruikt in plaats van het papieren formulier. De gegevens van een elektronisch vervoersdocument dat door de spoorwegen als aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, worden door het NCTS verwerkt.

VI.3.5.3.2 Voorwaarden voor het gebruik van de papieren CIM-vrachtbrief als aangifte voor douanevervoer

Artikel 30, GOV

*Artikel 91,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Om de CIM-vrachtbrief te gebruiken als aangifte voor douanevervoer voor Uniedouanevervoer of gemeenschappelijk douanevervoer, moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan.

³⁴ Overeenkomstig het [DWU-werkprogramma](#).

1. De goederen moeten door een spoorwegonderneming worden vervoerd overeenkomstig het Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer (COTIF) van 9 mei 1980, zoals gewijzigd bij wijzigingsprotocol van 3 juni 1999.
2. De spoorwegondernemingen die het vervoer verrichten in het douanegebied van de EU of landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, moeten erkende spoorwegondernemingen zijn, of sommige van hen moeten in het bezit zijn van een nationale vergunning als “tussengelegen spoorwegonderneming”.

*Artikel 32, lid 1,
TDA*

*Artikel 94, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

3. De goederen moeten achtereenvolgens worden overgenomen en vervoerd door verschillende toegelaten spoorwegondernemingen op nationaal niveau, zodat goederen van en naar het dichtstbijzijnde station in een aangrenzend gebied op een tussen de vervoerders overeengekomen wijze kunnen worden vervoerd.

4. De betrokken spoorwegondernemingen moeten zich tegenover de douaneautoriteit hoofdelijk aansprakelijk verklaren voor eventuele douaneschulden (invoerrechten en andere heffingen).

*Artikel 29 en
artikel 32, lid 3,
artikel 41, lid 1,
artikel 41, lid 2,
GOV*

5. De spoorwegondernemingen moeten, via hun boekhoudkantoren en in onderlinge samenwerking, een gemeenschappelijk overeengekomen systeem toepassen om onregelmatigheden in hun goederenverkeer te controleren en te onderzoeken (zie ook punt VI.3.5.3.5.1).

*Artikel 92, lid 2, en
artikel 94, lid 3,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

6. De spoorwegondernemingen zijn verantwoordelijk voor:
 - (a) de afzonderlijke verrekening van de vervoerskosten;
 - (b) de verdeling van de vervoerskosten per land;
 - (c) de betaling van het respectieve aandeel in de kosten; en
 - (d) een systeem om onregelmatigheden te controleren en te onderzoeken.

De bevoegde douaneautoriteit moet toegang hebben tot de gegevens in het boekhoudkantoor van de betrokken spoorwegonderneming.

De papieren procedure kan niet worden gebruikt indien:

- **slechts één vervoerder** bij het vervoer betrokken is; of
- een **vervoerder de goederen vervoert buiten het nationale grondgebied**, met uitzondering van het vervoer van en naar het station op het aangrenzende grondgebied, zoals overeengekomen tussen de vervoerders (zie punt 3 hierboven); of

- een vervoerder niet aan de vereisten voldoet van de vereenvoudigde procedure, tenzij hij een vergunning heeft gekregen als tussengelegen spoorwegonderneming³⁵ (zie punt 2 hierboven).

In al deze gevallen is de standaardregeling douanevervoer van toepassing en dient de CIM-vrachtbrief alleen als vervoersdocument.

Voor specifiekere gevallen en voorbeelden van het gebruik van deze vereenvoudigde procedure, zie punt VI.3.5.3.7.

VI.3.5.3.3 Toegestane spoorwegondernemingen

De vergunning voor het gebruik van de papieren procedure voor spoorvervoer wordt op aanvraag afgegeven als een douanebeschikking.

Dit betekent dat de algemene regels van de douanebeschikkingen, zoals beschreven in [deel VI](#), van toepassing zijn, tenzij anders bepaald. Er zij echter op gewezen dat het elektronische CDMS-systeem niet wordt gebruikt voor het indienen, toekennen en beheren van dit soort beschikkingen. De douaneautoriteiten zullen elkaar op andere wijze moeten informeren en de Commissie kan dit proces vergemakkelijken. Daarom moeten de administraties de Commissie op de hoogte stellen van beschikkingen ten aanzien van toegelaten spoorwegondernemingen. De Commissie zal de informatie in [bijlage 2](#) bij werkdocument TAXUD/A2/TRA/02/2019 over de CIRCABC-belangengroep voor douanevervoer³⁶ publiceren en bijwerken.

De aanvraag moet worden ingediend bij de douanediens die bevoegd is voor de plaats waar de hoofdadministratie van de aanvrager voor douanedoeleinden wordt bijgehouden of toegankelijk is, en waar ten minste een deel van de activiteiten waarop de vergunning betrekking heeft, zal worden uitgevoerd.

35 Een tussengelegen spoorwegonderneming kan worden toegelaten, ook al voldoet zij niet aan alle voorwaarden van de papieren procedure, indien: i) een spoorwegonderneming die gerechtigd is de papieren procedure te gebruiken, handelt als houder van de procedure; en ii) de tussengelegen spoorwegonderneming noch de eerste noch de laatste vervoerder in het douanegebied van de EU of de landen van gemeenschappelijk douanevervoer is.

36 Toegang tot de CIRCABC-belangengroep douanevervoer is voorbehouden aan de nationale douanediens die betrokken is bij het douanevervoer en de douanestatus van de goederen. Neem contact op met uw nationale coördinator douanevervoer om toegang te krijgen tot de groep. Beperkte toegang wordt ook verleend aan spoorwegondernemingen via CER.

De spoorwegonderneming moet voldoen aan de algemene en specifieke voorwaarden, met inbegrip van de ondertekening van de desbetreffende verklaring (*).

Algemene voorwaarden

Artikel 11, GV

Artikel 29, lid 1, punt a), GOV

Artikel 57, leden 4 en 6, aanhangsel I, Overeenkomst

- De aanvrager moet geregistreerd zijn en een EORI-nummer hebben als hij in de EU is gevestigd.
- De aanvrager moet gevestigd zijn in de EU of in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer.
- De douane moet van mening zijn dat zij zonder buitensporige moeite toezicht kan houden op de regeling douanevervoer en de controles zal kunnen uitvoeren.

Specifieke voorwaarden

Artikel 25, lid 1, artikel 29, lid 1, punt b), artikel 32, lid 1, GOV

Artikel 57, lid 4, artikel 92, lid 1, en artikel 94, lid 1, aanhangsel I, Overeenkomst

- De aanvrager moet een spoorwegonderneming zijn.
- Hetzij: i) de aanvrager dient regelmatig gebruik te maken van de regeling Uniedouanevervoer of gemeenschappelijk douanevervoer; of ii) de douanediens moet weten dat de aanvrager aan de verplichtingen uit hoofde van deze procedures kan voldoen.
- De aanvrager mag geen ernstige of herhaalde inbreuken op de douane- of belastingwetgeving hebben gepleegd.
- De aanvrager moet een administratie bijhouden die de douaneautoriteit in staat stelt doeltreffende controles uit te voeren.
- De spoorwegonderneming moet zich medeaansprakelijk verklaren tegenover de douanediens wanneer zij betrokken is bij het vervoer van goederen onder de papieren regeling douanevervoer per spoor (*).

(*) In de aangifte wordt het aanvaarde beginsel uiteengezet dat onregelmatigheden die tijdens de toepassing van de papieren regeling douanevervoer aan het licht zijn gekomen, kunnen worden afgehandeld tussen de bevoegde douanediens en de verantwoordelijke spoorwegonderneming van het land waar de onregelmatigheid geacht wordt te hebben plaatsgevonden. De verantwoordelijke spoorwegonderneming aanvaardt aansprakelijk te zijn en als eerste te worden gevraagd een douaneschuld te betalen (invoerrechten en andere heffingen). Een modelverklaring is te vinden in bijlage 1 bij werkdocument [TAXUD/A2/TRA/02/2019](#).

*Artikel 39 en
artikel 41, lid 3,
GOV*

Artikel 92, lid 3, en

Indien van toepassing bepaalt de douaneautoriteit:

- de regelingen voor het vervoer van Uniegoederen (zie “Opmerking” in punt VI.3.5.3.4.4);

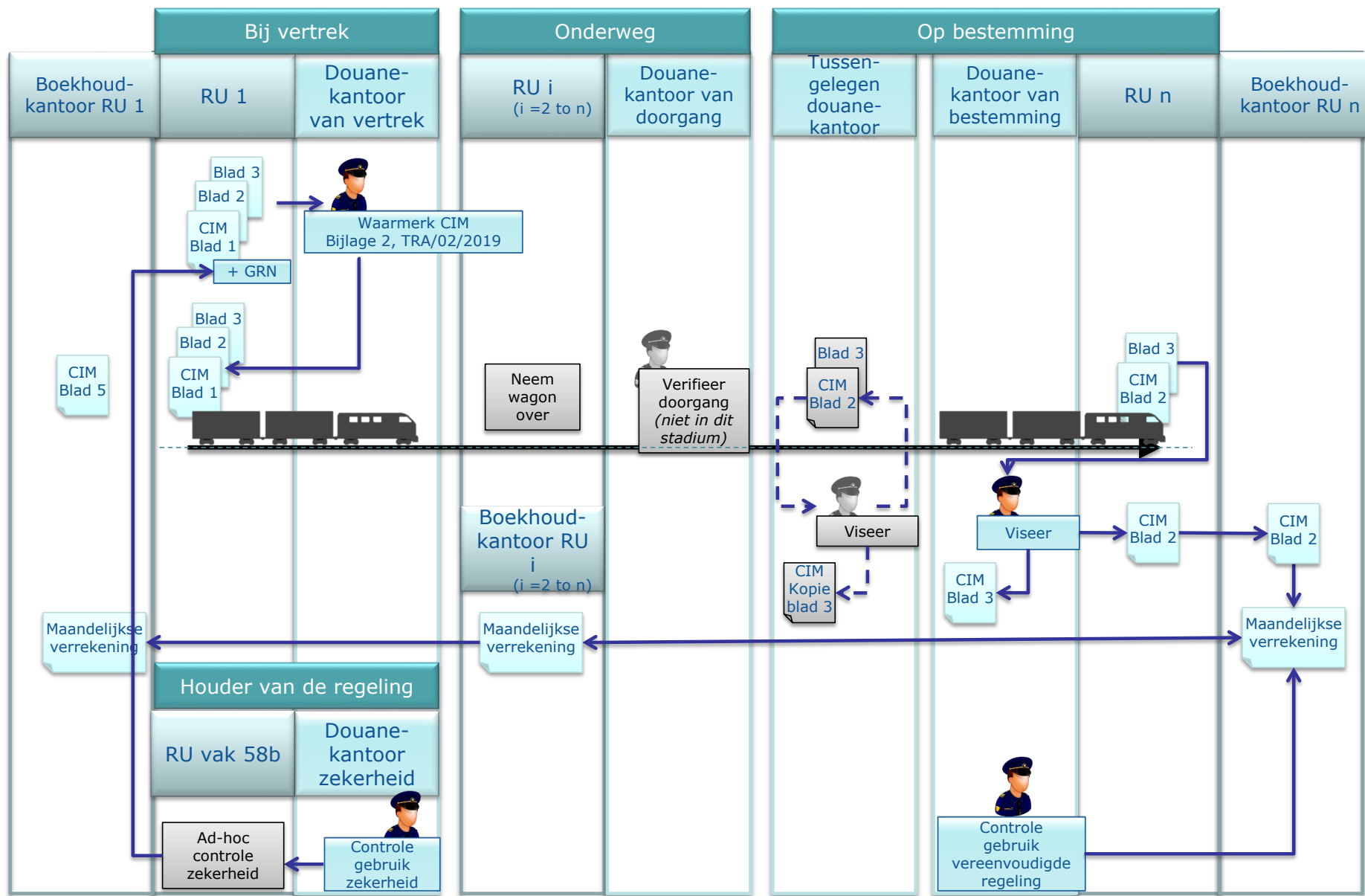
<i>artikel 97, lid 3, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	- de regelingen voor het gebruik van zekerheden; - de procedures die in de boekhoudkantoren moeten worden gevolgd om toezicht te houden op het gebruik van de CIM-vrachtbrief als aangifte voor douanevervoer.
<i>Artikel 25, lid 2, TDA</i>	De vergunning is van toepassing in alle lidstaten en in alle landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, voor zover toegelaten of tussengelegen spoorwegondernemingen in het betrokken land zijn gevestigd.
<i>Artikel 56, lid 4, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	De toegelaten spoorwegonderneming kan echter alleen op haar respectieve nationale schaal actief zijn, met uitzondering van vervoer van wagons van en naar het station op aangrenzend grondgebied, zoals overeengekomen tussen de vervoerders (zie ook punt VI.3.5.3.2).
<i>Artikel 22, lid 4, DWU</i>	De vergunning wordt onmiddellijk van kracht.
<i>Artikel 64, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	
<i>Artikel 22, lid 5, en artikel 28, DWU</i>	In het algemeen kan de vergunning onbeperkt geldig zijn zolang de spoorwegonderneming aan alle criteria en voorwaarden voldoet. Let wel op de volgende bijzonderheden.
<i>Artikel 64, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	- De procedure mag niet langer in een EU-lidstaat of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer worden aangevraagd zodra fase 5 van het NCTS in die EU-lidstaat of dat land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer wordt uitgerold (zie ook punt VI.3.5.3.1 — Inleiding). - De toegelaten spoorwegondernemingen van deze landen mogen als tussengelegen of ontvangende spoorwegonderneming blijven deelnemen. - Alle vergunningen zullen niet langer geldig zijn zodra fase 5 van het NCTS is uitgerold in alle EU-lidstaten en landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

VI.3.5.3.4 Gebruik van de papieren regeling douanevervoer

[Figure 1](#) illustreert de regeling douanevervoer wanneer de CIM-

vrachtbrief wordt gebruikt als aangifte voor douanevervoer voor goederen die van een plaats in de EU of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer worden vervoerd naar een ander punt in de EU of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

Voor een volledig begrip van de toepasselijke regels en mogelijke variaties moet de volledige tekst van alle onderliggende punten worden gelezen.

Figuur 1: illustratie van de papieren regeling douanevervoer per spoor

VI.3.5.3.4.1 De CIM-vrachtbrief als aangifte voor douanevervoer

*Artikelen 6 en 7,
aanhangsel B,
COTIF*

Het Internationaal Comité voor het Vervoer per Spoor (CIT) heeft in overleg met de douanediens ten en de Europese Commissie het volgende opgesteld³⁷: i) een model voor de CIM-vrachtbrief; ii) een model voor de CIM/SMGS-vrachtbrief; en iii) een model voor de CIM-vrachtbrief voor gecombineerd vervoer. Deze formulieren zijn beschikbaar op <http://www.cit-rail.org>.

De CIM-vrachtbrief mag ook worden gebruikt als CUV-wagonbrief³⁸. In dat geval moet u in vak 30 het vakje “CUV-wagonbrief” aanvinken. Dit gebruik is bestemd voor het vervoer van lege wagons die als vervoermiddel worden vervoerd. Lege wagons mogen niet onder gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer worden geplaatst, tenzij zij nog niet door de douane zijn vrijgegeven. Daarom is het gebruik van het model als CUV-wagonbrief niet relevant voor douanevervoer.

Ook de CIM-vrachtbrief voor gecombineerd vervoer en de gecombineerde CIM/SMGS-vrachtbrief hebben geen andere relevantie voor douanevervoer. Voor douanevervoerdoeleinden moeten beide als CIM-vrachtbrief worden behandeld. In de volgende punten zijn alle verwijzingen naar de CIM-vrachtbrief ook van toepassing op de gecombineerde CIM/SMGS-vrachtbrief en op de CIM-vrachtbrief voor gecombineerd vervoer. De verwijzingen naar de vakken op het formulier in dit punt hebben allemaal betrekking op de CIM-vrachtbrief. De overeenkomstige vakken voor de overige vrachtbrieven zijn opgenomen in een concordantietabel in bijlage VI.8.11.

Hoewel de douaneautoriteiten en de Commissie niet verantwoordelijk zijn voor de formulieren, kunnen de formulieren dienen als aangiften voor douanevervoer. Deze formulieren kunnen derhalve niet worden gewijzigd zonder voorafgaande toestemming van de douaneautoriteiten en de Commissie.

VI.3.5.3.4.2 De houder van de regeling

³⁷ Zie de werkdokumenten TAXUD/1862/2003, TAXUD/1950/2003 en TAXUD/1960/2003, waarvan laatstgenoemde op 10 december 2003 is goedgekeurd tijdens de 102e vergadering van de EG-EVA-werkgroep.

³⁸ CUV staat voor de uniforme regels betreffende het internationale vervoer van wagons.

*Artikel 5, lid 15,
artikel 5, lid 35, en
artikel 170, lid 2,
DWU*

*Artikel 31, lid 1,
TDA*

*Artikel 3, punt e),
en artikel 93,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

- De **houder van de regeling** is de aangever zoals aangegeven in vak 58b van de CIM-vrachtbrief.
- Gezien de bijzondere rol van de contractuele vervoerder bij de organisatie van het goederenvervoer — en dus zijn contacten met en kennis van de andere vervoerders — moet de contractuele vervoerder (vak 58a) over het algemeen een papieren regeling douanevervoer per spoor aanvragen overeenkomstig artikel 5, lid 35, en artikel 170, DWU. In het algemeen is de contractuele vervoerder de houder van de regeling.
- De houder van de regeling **moet echter gevestigd zijn in de EU of in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer**. Indien het vervoer buiten het douanegebied van de EU of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer aanvangt en de contractuele vervoerder niet in de EU of in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer is gevestigd, kan elke andere toegelaten spoorwegonderneming die bij het vervoer betrokken is en in de EU of in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer is gevestigd, met toestemming als houder van de regeling worden vermeld in vak 58b. Aangezien de goederen moeten worden aangebracht bij het douanekantoor van vertrek binnen het douanegebied van de EU of in een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, is de houder van de regeling in het algemeen de eerste vervoerder bij binnenkomst in het douanegebied van de EU of het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

In dit geval zal de contractuele vervoerder (vak 58a) namens de houder van de regeling de “papieren regeling douanevervoer per spoor” aanvragen (vak 58b).

VI.3.5.3.4.3 Invullen van de CIM-vrachtbrief als aangifte voor douanevervoer

*Artikel 12, lid 2,
aanhangsel B,
COTIF*

De spoorwegonderneming die ermee instemt de goederen te vervoeren in overeenstemming met het COTIF (de in vak 58a vermelde contractuele vervoerder) vult de CIM-vrachtbrief in en verstrekt alle gegevens als bedoeld in artikel 7, aanhangsel B, COTIF. Voor elke zending moet een CIM-vrachtbrief worden

afgegeven.

Het gebruik van een CIM-vrachtbrief betekent niet automatisch dat een spoorwegmaatschappij gebruikmaakt van de papieren regeling douanevervoer per spoor. Daarom is het verplicht om in vak 58b het gebruik van de CIM-vrachtbrief als aangifte voor douanevervoer te bevestigen.

Indien de contractuele vervoerder niet de houder van de regeling is, betekent dit dat de contractuele vervoerder namens de houder van de regeling de CIM-vrachtbrief als aangifte voor douanevervoer invult.

De CIM-vrachtbrief bevat geen specifiek vak waarin de GS-code kan worden vermeld. Wanneer echter de GS-code vereist is voor het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer, wordt in vak 24 de eigen zescijferige NHM-code van de spoorwegen ingevuld; deze code komt bijna altijd overeen met de GS-code.

Bovendien wordt in de CIT-handleiding bij de CIM-vrachtbrief aangegeven dat de GS-code in vak 21 moet worden ingevuld wanneer de douanewetgeving dit vereist.

Indien gebruik wordt gemaakt van een zekerheid per aangifte of indien de doorlopende zekerheid wordt aangevuld met een aanvullende zekerheid, moet deze informatie in de CIM-vrachtbrief worden vermeld met het soort zekerheid en het GRN-nummer, indien van toepassing (zie ook punt VI.3.5.3.6).

*Artikel 34 en
bijlage 11, GOV*

Indien de CIM-vrachtbrief betrekking heeft op meer dan één wagon, mag de ladingslijst worden gebruikt.

*Artikel 105,
aanhangsel I, en
bijlage B,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

Op de ladingslijst wordt het wagonnummer of containernummer vermeld.

De T1- en T2/T2F-transporten moeten op afzonderlijke ladingslijsten worden vermeld. In dat geval wordt in het voor de omschrijving van de goederen bestemde vak in de CIM-vrachtbrief het volgnummer van de ladingslijst vermeld. Zie deel I voor meer informatie over deze codes.

De originele ladingslijst moet worden gewaarmerkt met een stempel van het station van verzending.

VI.3.5.3.4.4 Formaliteiten bij vertrek

*Artikel 31, lid 2,
TDA*

*Artikel 93, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 32, lid 2, en
artikel 33, lid 1,
GOV*

*Artikel 233, leden 1
en 2, DWU*

*Artikel 8,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 33, GOV

*Artikel 97, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 33, lid 4, en
bijlage 10, GOV*

- De **houder van de regeling** moet ervoor zorgen dat alle betrokken spoorwegondernemingen aan de voorwaarden voor het gebruik van deze vereenvoudigde procedure voldoen.

- De **houder van de regeling** moet:

- (a) de CIM-vrachtbrief voorleggen aan en de goederen aanbrengen bij het douanekantoor van vertrek, tenzij anders vermeld (zie onderstaande opmerking);
- (b) indien van toepassing, de ladingslijst overleggen (zie punt VI.3.5.3.4.3);
- (c) de douanevoorschriften voor de regeling in acht nemen;
- (d) een passende garantie bieden voor de gehele route (zie ook punt VI.3.5.3.6).

- Het **douanekantoor van vertrek** dient te controleren of de houder van de regeling een toegelaten spoorwegonderneming is en of er een zekerheid is gesteld. Het douanekantoor van vertrek kan [bijlage 2](#) bij het werkdocument TAXUD/A2/TRA/02/2019 als bron gebruiken om te controleren of deze zekerheid is gesteld.

Bijlage 2 bevat alleen de bevestiging dat de toegelaten spoorwegonderneming ook een doorlopende zekerheid mag stellen voor de papieren regeling douanevervoer. Zie punt VI.3.5.3.6.2 voor de te volgen procedure bij zekerheidstelling per aangifte.

- Het **douanekantoor van vertrek** vermeldt op de bladen 1, 2 en 3 in vak 99 van de voor de douane bestemde CIM-vrachtbrief de volgende code, tenzij anders vermeld (zie onderstaande opmerking):

- (a) T1: voor extern douanevervoer;
- (b) T2: voor intern douanevervoer;
- (c) T2F: voor intern douanevervoer (gebied met een bijzonder fiscaal regime).

De codes T2 en T2F moeten worden gewaarmerkt met het douanestempel. Zie deel I voor meer informatie over het gebruik van de codes T1, T2 en T2F.

Alle bladen moeten aan de spoorwegonderneming worden geretourneerd.

De **houder van de regeling** zorgt er zo nodig voor dat alle goederen die in het kader van deze vereenvoudigde procedure worden

*Artikel 95,
aanhangsel I, en
bijlage B11,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

vervoerd, worden geïdentificeerd met een etiket of stempel met het bijpassende pictogram, tenzij anders aangegeven (zie onderstaande opmerking):

De etiketten/stempels moeten op de CIM-vrachtbrief worden aangebracht of afgedrukt.

De etiketten/stempels moeten worden aangebracht op de desbetreffende wagon indien er sprake is van een volle lading of op de afzonderlijke colli.

*Artikel 302, lid 2,
punt b), UV*

*Artikel 98,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Tenzij het douanekantoor van vertrek anders beslist, hoeven noch het vervoermiddel, noch de afzonderlijke colli die de goederen bevatten, door de douane te worden verzegeld. De door de spoorwegen toegepaste identificatiemaatregelen worden immers over het algemeen toereikend geacht.

Opmerking

Met betrekking tot de verplichting om de goederen aan te brengen, de codes T1/T2/T2F te vermelden en het etiket/de stempels aan te brengen.

In de regel worden de codes T1, T2 of T2F verondersteld op basis van de landcode in vak 62. Landcode 80 voor Duitsland brengt bijvoorbeeld regeling T2 met zich mee. Indien de procedure en het land van vertrek (op de CIM-vrachtbrief) niet overeenstemmen, moet de code van de regeling duidelijk worden vermeld. Voor de code T2/T2F moeten deze worden gewaarmerkt om geldig te zijn.

Uit	Door	Naar	Goederen	Code (blad 1 tot en met 3)	Pictogram	Aanwezig
Artikel 33, leden 1, 2 en 4, GOV Artikel 97, leden 1 en 2, aanhangsel I, Overeenkomst						
EU	Alle	EU	Niet-Unie	Vermeld T1	Vereist	Vereist
Artikel 39, leden 1 en 2, GOV Artikel 97, lid 3, aanhangsel I, Overeenkomst						
EU	CTC ⁽¹⁾	EU	Unie	Veronderstelde T2/T2F	Niet vereist	Niet vereist
	Derde land ⁽²⁾					
Artikel 36, lid 5, TDA						
EU	Alle	CTC	Unie of niet-Unie	Vermeld T1 Viseer T2/T2F	Vereist	Vereist
		Derde land				
Artikel 97, leden 4 en 6, aanhangsel I, Overeenkomst						
CTC	Alle	Alle	Niet-Unie	Veronderstelde T1	Vereist	Niet vereist
			Unie	Viseer T2/T2F (blad 3)	Vereist	Vereist
Artikelen 38 en 40, GOV						
Derde land	Alle	Derde land	Niet-Unie	Veronderstelde T1	Vereist	Niet vereist
			Unie	Veronderstelde T1, tenzij PoUS	Vereist	Niet vereist
Artikel 33, lid 5, en artikel 40, GOV						
Derde land	Alle	EU	Niet-Unie	Veronderstelde T1	Vereist	Niet vereist
			Unie	Veronderstelde T1, tenzij PoUS	Vereist	Niet vereist

Artikel 39, lid 1, TDA

Artikel 97, lid 3, aanhangsel I, Overeenkomst

Artikel 39, lid 2, TDA

Artikel 97, lid 3, aanhangsel I, Overeenkomst

- (1) Elke lidstaat moet de voorwaarden en regelingen vaststellen voor situaties waarin Uniegoederen via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer van de ene naar de andere plaats in de EU worden vervoerd (zie ook punt VI.3.5.3.3).
- (2) Elke lidstaat moet de procedure vaststellen voor situaties waarin Uniegoederen via een derde land van de ene naar het andere plaats in de EU worden vervoerd. Hoewel dergelijke bewegingen over het algemeen alleen mogelijk zijn voor T1-regelingen, vormt spoorvervoer een uitzondering, en kunnen dergelijke bewegingen ook worden toegepast voor T2-regelingen in het kader van deze papieren regeling douanevervoer per spoor. De regeling douanevervoer wordt buiten het douanegebied van de EU geschorst (zie ook punt VI.3.5.3.3). Als alternatief kan een bewijs

van Uniestatus worden gebruikt.

VI.3.5.3.4.5 Specifieke situaties bij vertrek

Vervoer vangt aan in een derde land

*Artikel 33, lid 5, en
artikel 38, GOV*

*Artikel 102,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Indien het vervoer buiten het douanegebied van de EU of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer aanvangt, moet het douanekantoor dat bevoegd is voor het grensstation waarlangs de goederen het douanegebied van de EU of het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer binnenkomen, als douanekantoor van vertrek fungeren.

De vervoerder is gebonden aan de bepalingen betreffende het binnenbrengen van goederen in het douanegebied van de EU of het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, en de douaneautoriteit behoudt het recht deze goederen te controleren.

Wijziging van de vervoersovereenkomst

Artikel 37, GOV

*Artikel 96,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Het kan gebeuren dat de overeenkomst zodanig wordt gewijzigd dat het vervoer: i) eindigt buiten de EU in plaats van binnen de EU (of omgekeerd); of ii) buiten het oorspronkelijk beoogde land van gemeenschappelijk douanevervoer eindigt in plaats van binnen het oorspronkelijk beoogde land van gemeenschappelijk douanevervoer (of omgekeerd). In dergelijke gevallen mag het vervoer niet worden uitgevoerd zonder voorafgaande toestemming van het douanekantoor van vertrek.

In alle andere gevallen kan het gewijzigde contract worden uitgevoerd door het douanekantoor van vertrek daarvan onverwijld in kennis te stellen.

Toegelaten afzender

Artikel 43, GOV

*Artikel 107, lid 11,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Indien de eerste spoorwegonderneming een toegelaten afzender is, hoeven de goederen en de CIM-vrachtbrief niet bij het douanekantoor van vertrek te worden aangebracht respectievelijk voorgelegd.

Dit douanekantoor moet echter de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat op de bladen 1, 2 en 3 de codes T1, T2 en T2F zijn vermeld, naargelang het geval.

Zie deel VI voor meer informatie over de toegelaten afzender.

VI.3.5.3.4.6 Doorgang

Artikel 32, lid 2, TDA **Verplichtingen van alle betrokken spoorwegondernemingen** (vakken 58b en 57)

Artikel 94, lid 2, aanhangsel I, Overeenkomst Alle betrokken spoorwegondernemingen zijn verantwoordelijk voor de correcte toepassing van deze papieren procedure.

Artikel 35, GOV **Bij de douanekantoren van doorgang**

Artikel 99, aanhangsel I, Overeenkomst Bij het douanekantoor van doorgang hoeven geen formaliteiten te worden vervuld. De grensovergang zal echter worden gecontroleerd door de boekhoudkantoren te controleren, zoals nader besproken in punt VI.3.5.3.5.2, of op een andere manier of door middel van een ander systeem (bv. het systeem van de beheerder van de spoorweginfrastructuur).

Wanneer goederen via een derde land worden vervoerd, wordt de regeling geacht in dat derde land te zijn geschorst.

Niettemin blijven de douaneformaliteiten met betrekking tot het binnenkomen of verlaten van de goederen van het douanegebied van de Unie of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer van toepassing en behoudt de douaneautoriteit het recht om die goederen te controleren. Deze formaliteiten hebben betrekking op de “veiligheids- en beveiligingsvoorschriften” op basis van het SAFE-normenkader van de WDO, zoals bepaald in artikel 46, DWU.

Artikel 305, UV **Formaliteiten bij voorvallen**

Artikel 44, aanhangsel I, Overeenkomst Indien zich tijdens het vervoer van goederen in het kader van gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer voorvallen voordoen zoals beschreven in punt IV.3.3.1, zijn dezelfde procedures van toepassing. Gezien de bijzondere kenmerken van deze papieren regeling douanevervoer per spoor moet echter een meldingsprocedure worden gevolgd zoals beschreven in de CIT-handleiding (artikel 42, CIM — Bepaling van gedeeltelijk verlies of gedeeltelijke schade, CIT-formulier 20).

Artikel 305, DWU UV, en artikel 44, aanhangsel I, van de Overeenkomst betreffende het gemeenschappelijk douanevervoer zijn van overeenkomstige toepassing op het vervoer in het kader van de papieren regeling douanevervoer per spoor.

VI.3.5.3.4.7 Op bestemming

<i>Artikel 36, lid 2, TDA</i>	Het douanekantoor dat bevoegd is voor het station op de plaats van bestemming, zoals vermeld op de CIM-vrachtbrief, treedt op als douanekantoor van bestemming.
<i>Artikel 100, lid 2, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	
<i>Artikel 36, lid 1, TDA</i>	De spoorwegonderneming die de goederen op de plaats van bestemming vervoert, brengt bij het douanekantoor van bestemming het volgende aan respectievelijk legt voor:
<i>Artikel 100, lid 1, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	- de goederen; - bladen 2 en 3 van de CIM-vrachtbrief.
	Het douanekantoor van bestemming:
	- stempelt en retourneert blad 2 aan de spoorwegonderneming; - bewaart blad 3.
<i>Artikel 41, lid 3, TDA</i>	De spoorwegonderneming stelt alle CIM-vrachtbrieven (blad 2) in haar boekhoudkantoren ter beschikking van de douaneautoriteit van het land van bestemming, overeenkomstig de bepalingen die in onderling overleg met deze autoriteit zijn vastgesteld.
<i>Artikel 92, lid 3, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	

VI.3.5.3.4.8 Specifieke situaties op de plaats van bestemming

	Vervoer eindigt in een derde land
<i>Artikel 36, lid 5, en artikel 38, GOV</i>	Indien het vervoer in een derde land eindigt, moet het douanekantoor dat bevoegd is voor het grensstation waarlangs de goederen het douanegebied van de EU of de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer verlaten, als douanekantoor van bestemming fungeren.
<i>Artikel 101, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	
	De vervoerder is gebonden aan de bepalingen betreffende het verlaten van goederen van het douanegebied van de Unie, en de douaneautoriteit behoudt het recht om deze goederen te controleren.
	Goederen zijn gelost bij een tussenstation, met uitzondering van accijnsgoederen
<i>Artikel 36, lid 2, TDA</i>	Indien het vervoer van de goederen of de regeling douanevervoer op een tussenstation of op doorgang is beëindigd, dient het douanekantoor dat bevoegd is voor dat tussenstation of de plaats van doorgang als douanekantoor van bestemming te fungeren.
<i>Artikel 100, lid 2, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	
	De spoorwegonderneming die de goederen naar dit tussenstation vervoert, brengt bij het douanekantoor van bestemming het volgende aan respectievelijk legt voor:

- de goederen;
- bladen 2 en 3 en een aanvullend exemplaar van blad 3 van de CIM-vrachtbrief.

Het douanekantoor van het tussenstation (het feitelijke douanekantoor van bestemming):

- stempelt deze bladen;
- viseert de bladen met de vermelding “Vrijgegeven”;
- retourneert de bladen 2 en 3 aan de spoorwegonderneming;
- bewaart het aanvullende exemplaar van blad 3.

Het opgegeven douanekantoor van bestemming kan vervolgens verzoeken om controle van de visering door het “tussengelegen douanekantoor” op de bladen 2 en 3.

*Artikel 36, lid 3,
TDA*

Vervoer van accijnsgoederen mag niet worden omgeleid. Het aangegeven vertrek en de aangegeven bestemming moeten worden aangehouden. Dit betekent dat accijnsgoederen niet op een tussenstation kunnen worden gelost.

Toegelaten geadresseerde

Artikel 44, GOV

Indien een toegelaten geadresseerde de goederen op het station van bestemming ontvangt, hoeven de goederen en de CIM-vrachtbrief niet bij het douanekantoor van bestemming te worden aangebracht respectievelijk voorgelegd.

De bladen 2 en 3 van de CIM-vrachtbrief kunnen rechtstreeks door de toegelaten spoorwegonderneming of vervoersonderneming aan het douanekantoor van bestemming worden voorgelegd.

Zie deel VI voor meer informatie over de toegelaten geadresseerde.

VI.3.5.3.5 Toezicht op vervoer onder de papieren regeling douanevervoer per spoor

VI.3.5.3.5.1 Werking van de boekhoudkantoren

De Internationale Spoorwegunie (UIC) heeft boekhoudkundige voorschriften en toewijzingsregels opgesteld die van toepassing zijn op internationaal goederenvervoer³⁹. Deze regels, die bindend zijn voor de aangesloten ondernemingen, hebben betrekking op de

39 UIC-fiche 304.

afwikkeling van de rekeningen en de verdeling en betaling van bedragen die verschuldigd zijn voor het vervoer van goederen vergezeld van een CIM-vrachtbrief.

Volgens de boekhoudkundige voorschriften moet bij de boekhoudkantoren van de bij het vervoer van de goederen betrokken spoorwegondernemingen een gestandaardiseerde procedure worden gevolgd. Deze procedure bestaat uit: i) het verzamelen en uitwisselen van vervoersgerelateerde gegevens; ii) het vergelijken van deze gegevens; en iii) in voorkomend geval, het uitwisselen van informatie over vastgestelde verschillen.

De spoorwegonderneming in het land van bestemming is bevoegd de rekeningen af te wikkelen op basis van de gegevens op blad 2 van de CIM-vrachtbrief. Daarom zijn exemplaren van blad 2 voor alle wagons beschikbaar bij het desbetreffende boekhoudkantoor. De afwikkeling bestaat uit het verzamelen van relevante gegevens zoals gedefinieerd in de boekhoudkundige voorschriften. Deze kantoren zijn verplicht om voor elke betrokken spoorverbinding en spoorwegonderneming maandelijks de afwikkeling te initiëren. De gegevens moeten aan elk van de betrokken spoorwegondernemingen worden toegezonden.

De spoorwegonderneming in het land van vertrek is verplicht te controleren of deze gegevens overeenstemmen met haar eigen gegevens. Wanneer een verschil van meer dan 30 EUR per zending wordt ontdekt, moeten de gegevens met behulp van een overeengekomen formulier worden toegezonden aan het kantoor van bestemming in het land van bestemming.

Het boekhoudkantoor van elk land van doorgang controleert, indien het een controle nodig acht, of de afwikkeling klopt. Het overeengekomen formulier moet worden gebruikt wanneer het verschil groter is dan 30 EUR per zending.

Na de afwikkeling verdeelt het boekhoudkantoor in het land van bestemming gewoonlijk ⁴⁰ de bedragen en maakt het de desbetreffende bedragen uiteindelijk over aan de betrokken spoorwegondernemingen.

Deze procedure kan overeenkomstig de boekhoudkundige

40 De UIC is voornemens dit beginsel te wijzigen. De spoorwegonderneming die bevoegd is om bedragen bij de klant te innen, moet bevoegd zijn voor de verdeling en overmaking van de bedragen. Aangezien het noch om het verzamelen van vervoersgerelateerde gegevens, noch om het uitwisselen van deze gegevens gaat, heeft deze wijziging geen gevolgen voor de papieren regeling voor douanevervoer per spoor.

voorschriften ook met niet-UIC-leden worden overeengekomen. De toepassing van de UIC-regeling is geen voorwaarde voor het gebruik van de vereenvoudigde regeling douanevervoer per spoor. Elke geschikte boekhoudkundige procedure moet echter ook bindend zijn voor de betrokken spoorwegondernemingen en even betrouwbaar zijn als de UIC-regeling. De UIC-regeling moet: i) voor elke zending bij de betrokken boekhoudkantoren een gestandaardiseerde vergelijking van de gegevens omvatten; en ii) gebruikmaken van een overeengekomen formulier voor informatie over verschillen. Elke boekhoudkundige procedure moet zorgen voor de onderlinge controle van de spoorwegondernemingen die bij het vervoer van goederen betrokken zijn. De procedure vereist dus de betrokkenheid van ten minste twee spoorwegondernemingen.

Een spoorwegonderneming die haar aandeel in de vergoeding voor het vervoer na een bepaalde periode niet heeft ontvangen, kan een onderzoek instellen om de “verloren” goederen of documenten op te sporen of te bepalen in welk land de goederen het laatst zijn ingevoerd. Dit compenseert het gebrek aan: i) een nasporingsprocedure bij de douaneautoriteiten; en ii) de berichten voor beëindiging en aanzuivering.

VI.3.5.3.5.2 Inspecties door de bevoegde autoriteiten

Er moet voor controle door de douane een administratie worden bijgehouden in een boekhoudkantoor dat in elk land moet worden opgezet. De reden hiervoor is dat er immers geen retourkopie is, aan de hand waarvan de douane kan controleren of de goederen zijn aangekomen. De beëindigings- en controleberichten worden vervangen door controles van de administratie, met name van de verdeling van de vervoerskosten en de nasporingsprocedure voor de spoorwegen.

*Artikel 41, lid 3,
TDA*

Douanecontroles op het juiste gebruik van de papieren procedure zullen voornamelijk worden uitgevoerd door de douaneautoriteit in het land van bestemming.

*Artikel 92, lid 3,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Bij onregelmatigheden of schuldvorderingen kan elke douanediens rechtstreeks contact opnemen met de betrokken spoorwegonderneming (zie bijlage 1 bij werkdocument TAXUD/A2/TRA/02/2019).

Er zij aan herinnerd dat het bestaande clearing- en

onderzoekssysteem van de spoorwegondernemingen een essentieel onderdeel vormt van de papieren regeling douanevervoer per spoor. De papieren regeling douanevervoer per spoor wordt betrouwbaar geacht en maakt het mogelijk om: i) de boekhouding van de spoorwegondernemingen te controleren; en ii) af te zien van het terugzenden van een exemplaar van de CIM-vrachtbrief die als aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt⁴¹.

Om die reden moet bij de juiste en doeltreffende controles van de vereenvoudigde procedure gebruik worden gemaakt van de essentiële elementen van de boekhoudkundige procedure van de spoorwegondernemingen.

De belangrijkste aanwijzing dat onder de papieren regeling douanevervoer per spoor geplaatste goederen hun bestemming niet hebben bereikt, is de informatie over verschillen. Deze informatie kan echter ook betrekking hebben op verschillen in verband met het goederenvervoer per spoor die geen vervolgmaatregelen van de douane vereisen. Met het oog op een deugdelijke en doeltreffende controle moet de door de respectieve boekhoudkantoren verzonden of ontvangen informatie over verschillen worden voorgelegd aan en gecontroleerd door de bevoegde autoriteiten. Vervolgmaatregelen, bijvoorbeeld navraag bij het kantoor van bestemming, zijn alleen nodig wanneer de verschillen van invloed zijn op de regeling douanevervoer.

De correcte toepassing van de vereenvoudigde procedure moet worden gecontroleerd aan de hand van blad 2 van de CIM-vrachtbrief. Dit blad, waarop de krachtens de wetgeving inzake douanevervoer vereiste vermeldingen moeten worden aangebracht, moet beschikbaar zijn bij het boekhoudkantoor in het land van bestemming (zie punt VI.3.5.3.4.7). Het toezicht op de correcte toepassing moet bestaan uit steekproefsgewijze controles van blad 2 van de CIM-vrachtbrief. Ook het gebruik van de procedure voor controle achteraf moet worden overwogen⁴².

VI.3.5.3.6 Zekerheidstelling in het kader van de vereenvoudigde regeling douanevervoer per spoor

41 Zie de overwegingen van Verordening (EEG) nr. 304/1971 van de Commissie.

42 Zie punt IV.5.5 van het Handboek douanevervoer.

*Artikel 215, lid 2,
artikel 98, lid 1,
artikel 89, lid 4, en
artikel 233, lid 1,
punt c), DWU*

De **houder van de regeling** moet een **passende** — geldige en toereikende — **zekerheid** stellen die de gehele route in het douanegebied van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer dekt.

*Artikel 16, lid 1,
GV*

Gezien de aard van de papieren procedure is de “doorlopende zekerheid” de meest geschikte vorm van zekerheidstelling. Er is geen efficiënte procedure op grond waarvan het douanekantoor van vertrek vervoer met zekerheidstelling per aangifte kan vrijgeven.

*Artikel 28, lid 1,
DWU*

*Artikel 10, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

VI.3.5.3.6.1 Gebruik van een doorlopende zekerheid

*Artikel 156 en
artikel 157, lid 3,
UV*

Indien in het kader van de vereenvoudigde regeling douanevervoer per spoor een doorlopende zekerheid is gesteld, gelden de volgende voorwaarden.

*Artikel 74, lid 4,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

- De houder van de regeling moet controleren of het referentiebedrag te allen tijde toereikend is en de gehele route in het douanegebied van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer dekt.

Opmerking:

- (a) indien het referentiebedrag ontoereikend is, moet de houder van de regeling het referentiebedrag verhogen of een aanvullende zekerheid stellen. Deze informatie moet in de CIM-vrachtbrief worden vermeld met het soort zekerheid en, in voorkomend geval, het GRN-nummer;
- (b) het referentiebedrag kan opnieuw worden gebruikt voor een volgend douanevervoer vanaf het tijdstip waarop de regeling douanevervoer is beëindigd.
- Het douanekantoor van vertrek moet controleren of er een doorlopende zekerheid is gesteld. De douane kan [bijlage 2 bij het werkdocument TAXUD/A2/TRA/02/2019](#) gebruiken als bron voor verificatie. Op basis van deze informatie kan de douane ook veronderstellen dat aan de voorwaarde is voldaan (zie ook punt VI.3.5.3.4.4).
- De bevoegde douaneautoriteit (van het douanekantoor van zekerheidstelling) moet regelmatig passende controles uitvoeren om toe te zien op het gebruik van het referentiebedrag.

Het toezicht op het gebruik van de doorlopende zekerheid voor deze papieren procedure verschilt van het toezicht in het kader van de

standaardregeling douanevervoer. Om deze reden moet in het kader van de doorlopende zekerheid voor het gebruik van deze papieren procedure een referentiebedrag worden toegekend dat verschilt van het referentiebedrag dat aan de standaardregeling douanevervoer is toegekend.

*Artikel 23,
artikel 28, leden 1
en 2, en artikel 42,
DWU*

Indien uit controles blijkt dat niet aan de voorwaarden voor het gebruik van de doorlopende zekerheid is voldaan, kan de bevoegde douaneautoriteit:

*Artikel 17, artikel
65, lid 3, artikelen
66 en 67,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

- het referentiebedrag van de doorlopende zekerheid herzien;
- de desbetreffende vergunningen, d.w.z. vergunningen om een doorlopende zekerheid te stellen en gebruik te maken van de papieren spoorwegprocedure, opschorten of intrekken;
- een administratieve sanctie opleggen wegens niet-naleving van de voorwaarden voor het gebruik van de doorlopende zekerheid;
- een administratieve sanctie opleggen wegens niet-naleving van de verplichtingen in verband met de regeling douanevervoer;
- een douaneschuld en daarmee verband houdende invorderingsprocedures, indien van toepassing, vaststellen.

Zie deel III en deel VI voor meer informatie over de vergunning voor het gebruik van een doorlopende zekerheid.

VI.3.5.3.6.2 Zekerheidstelling per aangifte

In de meeste gevallen moet gebruik worden gemaakt van een doorlopende zekerheid. Soms is het echter passend zekerheden per aangifte te gebruiken. Een zekerheid per aangifte kan in zeldzame gevallen passend zijn wanneer:

- een toegelaten spoorwegonderneming voornamelijk optreedt als deelnemer in de keten, maar bij wijze van uitzondering moet optreden als houder van de regeling en derhalve geen doorlopende zekerheid heeft;
- het referentiebedrag van de doorlopende zekerheid ontoereikend is en moet worden aangevuld met een aanvullende zekerheid.

Indien in het kader van deze vereenvoudigde regeling douanevervoer per aangifte zekerheid wordt gesteld:

- moet de houder van de regeling bij het douanekantoor van vertrek een passende zekerheid stellen en het soort zekerheid vermelden — hij moet in voorkomend geval ook het GRN-nummer op de CIM-vrachtbrief vermelden;
- moet het douanekantoor van vertrek controleren of de zekerheid

per aangifte passend is, d.w.z. of de zekerheid: i) geldig is; ii) voldoende is om een eventuele douaneschuld te dekken; en iii) betrekking heeft op de volledige route in het douanegebied van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer;

- mag het douanekantoor van vertrek de zekerheid per aangifte pas vrijgeven wanneer het de nodige zekerheid heeft dat de regeling douanevervoer correct is beëindigd.

Hoewel de goederen en de CIM-vrachtbrief in bepaalde gevallen niet bij het douanekantoor van vertrek mogen worden aangebracht respectievelijk voorgelegd (zie de opmerking bij punt VI.3.5.3.4.4), moet de zekerheid per aangifte bij het douanekantoor van vertrek worden gesteld.

VI.3.5.3.7 Casescenario's

VI.3.5.3.7.1 Voorbeelden

1. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van Rotterdam/NL naar Wenen/AT

Contractuele vervoerder: DB Cargo Nederland

Andere vervoerders: DB Cargo AG, Rail Cargo Austria

De gegevens van DB Cargo Nederland zijn vermeld in tekstvak 58a. De andere vervoerders zijn vermeld in tekstvak 57. De contractuele vervoerder en de andere vervoerders voldoen aan de vereisten van de papieren procedure. DB Cargo Nederland kan de papieren regeling spoorwegdouanevervoer aanvragen door vak 58b in te vullen, d.w.z. het vakje “Ja” aan te kruisen en de eigen UIC-code 2184 in te vullen.

2. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van Rotterdam/NL naar Wenen/AT

Contractuele vervoerder: DB Cargo Nederland

Andere vervoerders: Rail Express, Rail Cargo Austria

De papieren procedure is niet van toepassing, omdat Rail Express geen gebruik mag maken van de vereenvoudiging. De standaardregeling douanevervoer is van toepassing. De CIM-vrachtbrief dient slechts als vervoersdocument. Op voorwaarde dat Rail Express een vergunning heeft als tussengelegen spoorwegonderneming, is de papieren procedure van toepassing.

3. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van Rotterdam/NL naar Wenen/AT

Contractuele vervoerder: DB Cargo Nederland

Andere vervoerders: DB Cargo Nederland

De papieren procedure is niet van toepassing, omdat slechts één spoorwegonderneming bij het vervoer betrokken is. De standaardregeling douanevervoer is van toepassing. De CIM-vrachtbrief dient slechts als vervoersdocument.

4. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van Rotterdam/NL naar Banja Luka/BA

Contractuele vervoerder: SBB Cargo

Andere vervoerders: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG, Rail Cargo Austria, SŽ — Tovorni Promet D.O.O., HŽ Cargo, ZFBH (BA)

De gegevens van SBB Cargo zijn vermeld in tekstvak 58a. De contractuele vervoerder en de andere vervoerders in de EU voldoen aan de vereisten van de papieren procedure. SBB Cargo

kan de papieren procedure aanvragen door vak 58b van de CIM-vrachtbrief in te vullen. Het douanevervoer eindigt automatisch overeenkomstig artikel 36, lid 5, GOV, en artikel 101, aanhangsel I, bij de Overeenkomst, wanneer de goederen het douanegebied van de Unie verlaten.

5. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van Rotterdam/NL naar Banja Luka/BA

Contractuele vervoerder: ZFBH (BA)

Andere vervoerders: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG, Rail Cargo Austria, SŽ — Tovorni Promet D.O.O., HŽ Cargo, ZFBH (BA)

De contractuele vervoerder is buiten de EU gevestigd. Alle andere spoorwegondernemingen voldoen aan de vereisten van de papieren procedure en kunnen de papieren procedure aanvragen door vak 58b van de CIM-vrachtbrief in te vullen overeenkomstig artikel 31, lid 1, punt a), GOV, en artikel 93, lid 1, punt a), aanhangsel I, bij de Overeenkomst. Het douanevervoer eindigt automatisch overeenkomstig artikel 36, lid 5, GOV, en artikel 101, aanhangsel I, bij de Overeenkomst, wanneer de goederen het douanegebied van de Unie verlaten.

6. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van Banja Luka/BA naar Bratislava/SK

Contractuele vervoerder: ZFBH (BA)

Andere vervoerders: HŽ Cargo, SŽ — Tovorni Promet D.O.O., Rail Cargo Austria, ZSSK CARGO

De contractuele vervoerder is buiten de EU gevestigd. Alle andere spoorwegondernemingen voldoen aan de vereisten van de papieren procedure. ZFBH kan namens een van de andere spoorwegondernemingen met toestemming van de andere spoorwegonderneming het gebruik van de papieren procedure aanvragen door in vak 58b het vakje “Ja” aan te kruisen overeenkomstig artikel 31, lid 1, punt b), GOV, en artikel 93, lid 1, punt b), aanhangsel I, bij de Overeenkomst. Vak 58a bevat de gegevens van ZFBH, terwijl de UIC-code van de andere spoorwegonderneming die haar toestemming heeft verleend, in vak 58b moet worden ingevuld. Overeenkomstig artikel 33, lid 5, GOV, en artikel 102, aanhangsel I, bij de Overeenkomst, begint de vereenvoudigde procedure en treedt een van de andere spoorwegondernemingen op als houder van de regeling wanneer de trein de EU binnenkomt.

7. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van

Rotterdam/NL naar Alessandria/IT

Contractuele vervoerder: DB Cargo Nederland

Andere vervoerders: DB Cargo AG, BLS Cargo, Mercitalia, DB Cargo Italia

Opmerking: dit betreft vijf vervoerders in een keten die voldoen aan de vereisten van de papieren procedure in vier landen.

De gegevens van DB Cargo Nederland zijn vermeld in tekstvak 58a. De andere vervoerders zijn vermeld in tekstvak 57. De contractuele vervoerder en de andere vervoerders voldoen aan de vereisten van de papieren procedure in hun respectieve landen. DB Cargo Nederland kan de papieren regeling spoorwegdouanevervoer aanvragen door vak 58b in te vullen, d.w.z. het vakje “Ja” aan te kruisen en de eigen UIC-code 2184 in te vullen.

8. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van Bern/CH naar Rotterdam/NL

Contractuele vervoerder: DB Cargo Schweiz

Andere vervoerders: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG

De gegevens van DB Cargo Schweiz zijn vermeld in tekstvak 58a. De andere vervoerders zijn vermeld in tekstvak 57. De contractuele vervoerder en de andere vervoerders voldoen aan de vereisten van de papieren procedure. De contractuele vervoerder en de houder van de regeling zijn echter verschillend en DB Cargo AG is houder van de regeling. Aangezien DB Cargo Schweiz niet de houder van de regeling is, kan zij namens DB Cargo AG, met toestemming van DB Cargo AG, de papieren regeling douanevervoer aanvragen door vak 58b in te vullen, d.w.z. het vakje “Ja” aan te kruisen en de UIC-code 2180 in te voeren.

9. Niet-Uniegoederen moeten worden vervoerd van Belgrado/XS (CS) naar Rotterdam/NL

Contractuele vervoerder: Srbija Kargo AD

Andere vervoerders: Rail Cargo Hungaria, Rail Cargo Austria, DB Cargo AG, DB Cargo Nederland NV

Srbija Kargo AD kan namens Rail Cargo Hungaria het gebruik van de papieren procedure aanvragen door in vak 58b het vakje “Ja” aan te kruisen. Vak 58a bevat de gegevens van Srbija Kargo AD, terwijl de UIC-code 2155 van Rail Cargo Hungaria moet worden ingevuld in vak 58b. Overeenkomstig artikel 33, lid 5, GOV, en artikel 102, aanhangsel I, bij de Overeenkomst begint de papieren regeling douanevervoer — en treedt Rail Cargo Hungaria op als houder van de regeling — wanneer de

trein de EU binnenkomt.

VI.3.5.3.7.2 Bijzondere situaties van contractuele vervoerders

Aan de voorwaarde dat goederen achtereenvolgens door verschillende toegelaten spoorwegondernemingen worden overgenomen en vervoerd, is niet langer voldaan wanneer er sprake is van een volledige fusie van spoorwegmaatschappijen uit verschillende landen tot één onderneming. Het feit dat verschillende spoorwegondernemingen deel uitmaken van dezelfde financiële holding, mag echter in beginsel niet afdoen aan deze voorwaarde, mits de verschillende goederenvervoersdiensten afzonderlijk blijven functioneren.

Aan deze voorwaarde is evenmin voldaan wanneer één spoorwegonderneming internationaal vervoer verricht in een geliberaliseerd kader, bijvoorbeeld als enige vervoerder van het land van vertrek naar het land van bestemming.

Bovendien kan de contractuele vervoerder volgens de internationale regels voor het goederenvervoer per spoor ook niet-conventionele kenmerken hebben. Met deze verschillende kenmerken moet rekening worden gehouden bij het nemen van een besluit over het gebruik van de papieren regeling douanevervoer per spoor. Enkele van deze mogelijke niet-conventionele kenmerken worden hieronder besproken.

- De contractuele vervoerder is de spoorwegonderneming van doorvoer of doorgang of een spoorwegonderneming in het land van bestemming.

In dat geval kan de contractuele vervoerder optreden als houder van de regeling in de papieren procedure wanneer de papieren procedure aan de voorwaarden van de papieren procedure voldoet.

- De contractuele vervoerder is niet fysiek betrokken bij het vervoer van goederen.

In dat geval kan de contractuele vervoerder optreden als houder van de regeling in de papieren regeling en zich bij het douanekantoor van vertrek laten vertegenwoordigen door de eerste vervoerder in de keten op het grondgebied van de EU of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk

douanevervoer.

- De contractuele vervoerder voldoet aan de vereisten van de papieren procedure, maar verstrekt geen zekerheid.
In dat geval mag de contractuele vervoerder niet optreden als houder van de regeling. Een andere gemachtigde spoorwegonderneming kan verzoeken de papieren procedure te gebruiken als vertegenwoordiger van de contractuele vervoerder.
- De contractuele vervoerder is geen spoorwegonderneming.
In dat geval mag de contractuele vervoerder niet optreden als houder van de regeling in de papieren procedure, aangezien artikel 25, lid 1, GOV, en artikel 93, aanhangsel I, bij de Overeenkomst, vereisen dat een spoorwegmaatschappij houder van de regeling is.
- De contractuele vervoerder voldoet niet aan de vereisten van de papieren procedure.
In dat geval mag de contractuele vervoerder niet optreden als houder van de regeling in de papieren procedure. De houder van de regeling is de enige persoon aan wie een vereenvoudiging kan worden toegestaan. In de regel moet de houder van de regeling voldoen aan de vereisten van vereenvoudiging. De contractuele vervoerder kan echter verzoeken om de vereenvoudigde procedure te gebruiken als vertegenwoordiger van een andere vervoerder die aan de vereisten voldoet en die als houder van de regeling kan optreden.

VI.3.5.4 Andere papieren regelingen voor douanevervoer per spoor (overgangsbepaling)

Artikel 45, GOV

*Artikel 6,
Overeenkomst*

Totdat het NCTS overeenkomstig het werkprogramma van het DWU is bijgewerkt, hebben de lidstaten en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer het recht andere papieren regelingen Uniedouanevervoer te blijven toepassen, mits de maatregelen die van toepassing zijn op goederen die onder de regeling Uniedouanevervoer of onder de regeling gemeenschappelijk douanevervoer zijn geplaatst, worden nageleefd.

De regelingen — op nationaal, bilateraal of multilateraal niveau — voor het gebruik van dergelijke papieren regelingen Uniedouanevervoer moeten vóór de inwerkingtreding van het DWU zijn vastgesteld.

Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer goederen per spoor worden vervoerd onder de CIM/SMGS- of SMGS-vrachtbrief en het douanegebied van de EU binnenkomen totdat zij een specifieke plaats in hetzelfde land van binnenkomst bereiken.

VI.3.5.5 T2-corridor

*Artikel 119, lid 2,
punt c), GV*

*Artikel 2, punt a),
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Hoewel het gebruik van de T2-corridor geen regeling douanevervoer is, is het nuttig eraan te herinneren dat dit soort vereenvoudiging bestaat voor Uniegoederen die per spoor worden vervoerd. Hoewel de T2-corridor geen gemeenschappelijke regeling douanevervoer is, kan deze worden beschouwd als een nationale vereenvoudiging van het douanevervoer in landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer. Technisch gezien wordt in het douanegebied van de EU en overeenkomstig de Overeenkomst echter het concept van het vermoeden van douanestatus van Uniegoederen gebruikt.

Door gebruik te maken van de T2-corridor kunnen per spoor vervoerde Uniegoederen, zonder dat daarvoor een douaneregeling geldt, van de ene naar de andere plaats in het douanegebied van de EU worden vervoerd en over het grondgebied van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer worden vervoerd zonder wijziging van hun douanestatus. Dit vereist dat aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. het vervoer van de goederen moet vergezeld gaan van één enkel,

in een lidstaat afgegeven vervoersdocument;

2. op het enig vervoersdocument moet de volgende vermelding zijn aangebracht: “T2-corridor”, en het nummer van de vergunning van de spoorwegonderneming in Zwitserland;
3. het douanevervoer door een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer moet worden gecontroleerd door middel van een elektronisch systeem in dat land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer; en
4. de betrokken spoorwegonderneming moet van het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer over het grondgebied waarvan de goederen worden vervoerd toestemming krijgen om gebruik te maken van de T2-corridor-regeling.

Het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer houdt het gemengde comité of de door dit comité opgerichte werkgroep op de hoogte van de regelingen voor het elektronische controlesysteem en van de spoorwegondernemingen die de T2-corridor mogen gebruiken.

Momenteel bestaat een dergelijk systeem alleen in Zwitserland. De T2-corridor in Zwitserland heeft de status van nationale regeling douanevervoer. De lijst van spoorwegondernemingen die deze T2-corridor mogen gebruiken en informatie over de te volgen procedure zijn te vinden op:

<http://www.ezv.admin.ch/zollanmeldung/05042/05049/index.html?lang=en>.

VI.3.6 Goederenvervoer door de lucht — met papieren manifesten om goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- inleiding (punt VI.3.6.1);
- het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht (punt VI.3.6.2);
- bijzondere gevallen (punt VI.3.6.4).

VI.3.6.1 Inleiding

*Artikelen 108-111,
punt b),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Om gebruik te kunnen maken van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht, moet de houder van de regeling een zekerheid stellen.

*Artikel 233, lid 4,
punten d) en e),
DWU*

Deze vereenvoudiging mag slechts worden toegepast tot de datum van de actualisering van het NCTS. Na die datum moeten de marktdeelnemers het NCTS gebruiken en kunnen zij deze vereenvoudiging vervangen:

*Artikelen 46-48,
GOV*

- door de standaardregeling douanevervoer (deel IV); of
- door gebruik te maken van een douaneaangifte met beperkte gegevensvereisten om goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen.

Luchtvaartmaatschappijen die aan de voorwaarden van punt VI.2.1 voldoen, kunnen gebruikmaken van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht.

De luchtvaartmaatschappij die het douanevervoer door de lucht verricht, wordt de houder van de regeling en mag formaliteiten voor douanevervoer verrichten met het goederenmanifest als aangifte voor douanevervoer.

De luchthavens van de EU en/of van landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, worden in de vergunning vermeld.

Het goederenmanifest dat als aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, moet worden onderscheiden van het handelsmanifest of het groepagemanifest.

Er zij op gewezen dat douanevervoer door de lucht altijd kan plaatsvinden onder dekking van een standaardaangifte voor douanevervoer met gebruikmaking van het NCTS.

De luchthaven van lading is de luchthaven van vertrek; de luchthaven van lossing is de luchthaven van bestemming.

VI.3.6.2 Gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht

*Artikelen 108-110,
aanhangsel I,*

Een luchtvaartmaatschappij mag het papieren goederenmanifest als

<i>Overeenkomst</i>	aangifte voor douanevervoer gebruiken.
<i>Artikelen 47-48, GOV</i>	Het gebruikte goederenmanifest moet inhoudelijk overeenstemmen met het model in aanhangsel 3, bijlage 9, bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, gesloten te Chicago op 7 december 1944. Deze regeling vereist dat goederen die onder de verschillende douanevervoerregelingen zijn geplaatst, worden vermeld op afzonderlijke manifesten die als aangifte voor douanevervoer voor elke afzonderlijke regeling zullen dienen. Zo kunnen voor een vlucht drie manifesten worden gebruikt: 1. het normale commerciële goederenmanifest (dat alle goederen dekt die zich in het vliegtuig bevinden); 2. een goederenmanifest dat als aangifte voor douanevervoer dienst doet en waarop de goederen zijn vermeld die onder de T1-regeling douanevervoer zijn geplaatst; 3. een goederenmanifest dat als aangifte voor douanevervoer dienst doet en waarop de goederen zijn vermeld die onder de T2- of T2F-regeling douanevervoer zijn geplaatst.

VI.3.6.2.1 Vergunning om gebruik te maken van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht

<i>Artikel 108, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	De vergunningsprocedure moet in overeenstemming zijn met punt VI.2.2.
<i>Artikel 22, lid 1, DWU</i>	De aanvraag moet worden ingediend bij de douaneautoriteiten die bevoegd zijn voor de plaats waar de hoofdboekhouding van de aanvrager voor douanedoeleinden wordt bijgehouden of toegankelijk is, en waar ten minste een deel van de activiteiten waarop de vergunning betrekking heeft, zal worden uitgevoerd.
<i>Artikel 26, GOV</i>	Zie punt VI.2.3 voor nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning. Wanneer de luchtvaartmaatschappij één of meer luchthavens wil wijzigen, moet zij om wijziging van de bestaande vergunning verzoeken.

HANDEL

De luchtvaartmaatschappij moet in de aanvraag de volgende informatie verstrekken:

1. de vorm van het manifest;
2. de naam van de bij de regeling betrokken luchthavens van vertrek;
3. de naam van de bij de regeling betrokken luchthavens van bestemming.

DOUANE

De vergunning omvat:

- de vorm van het manifest;
- de naam van de bij de procedure betrokken luchthavens van vertrek en bestemming;
- de voorwaarden voor het gebruik van de regeling, met inbegrip van de verplichting om afzonderlijke goederenmanifesten te gebruiken voor de T1-, T2- en T2F-regelingen.

HANDEL

De luchtvaartmaatschappij moet een gewaarmerkt afschrift van de vergunning verzenden aan de douaneautoriteit van elke daarin genoemde luchthaven.

De vergunning moet op verzoek van het douanekantoor van vertrek worden overgelegd.

VI.3.6.2.2 Gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouane-vervoer door de lucht

*Artikel 109,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Het goederenmanifest moet de volgende gegevens bevatten:

- de douanestatus van de goederen (T1, T2 of T2F, al naar gelang van het geval);
- de naam van de luchtvaartmaatschappij die de goederen vervoert;
- het vluchtnummer;
- de datum van de vlucht;
- de naam van de luchthaven van vertrek (lading) en van de luchthaven van bestemming (lossing);
- de datum van afgifte en de ondertekening.

Voor elke zending die op het manifest wordt vermeld, moeten bovendien de volgende vier gegevens worden verstrekt:

1. het nummer van de luchtvrachtbrief;
2. het aantal colli;
3. de handelsomschrijving van de goederen, inclusief alle gegevens om deze te kunnen identificeren of, in

voorkomend geval, de vermelding “Consolidation” (= groepage), eventueel in afgekorte vorm. In die gevallen moet de handelsomschrijving van de goederen, inclusief alle gegevens om deze te kunnen identificeren, voorkomen op de luchtvrachtbrieven die op de in het manifest vermelde zendingen betrekking hebben. Deze luchtvrachtbrieven worden aan het manifest gehecht;

4. de brutomassa.

Wanneer de luchtvaartmaatschappij geen toegelaten afzender is, moeten ten minste twee exemplaren van het (de) manifest(en) voor visering worden voorgelegd aan de douaneautoriteiten van de luchthaven van vertrek.

DOUANE op de luchthaven van vertrek

viseert het (de) manifest(en) met de naam en het stempel van het douanekantoor, de datum van visering, en de handtekening van de douaneambtenaar;

behoudt een exemplaar van elk manifest.

De luchtvaartmaatschappij die niet de status van toegelaten geadresseerde heeft, brengt op de luchthaven van bestemming de goederen aan bij en legt een exemplaar van het (de) als aangifte voor douanevervoer gebruikte manifest(en) voor aan het douanekantoor.

Voor controledoeleinden kan het douanekantoor van bestemming verlangen dat de goederenmanifesten (of luchtvrachtbrieven) voor alle geloste goederen worden voorgelegd.

Opmerking voor de EU: Uniegoederen waarop de interne regeling Uniedouanevervoer (T2, T2F) niet van toepassing is, kunnen vrij worden doorgezonden naar hun bestemming in de EU, mits er geen gegronde reden is om te twijfelen aan de douanestatus van die goederen bij aankomst in de luchthaven van bestemming.

DOUANE op de luchthaven van bestemming

behoudt een exemplaar van elk voorgelegd manifest.

*Artikel 110
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De douaneautoriteiten op de luchthaven van bestemming hoeven geen exemplaar van de manifesten terug te zenden naar de douaneautoriteiten van de luchthaven van vertrek. De regeling douanevervoer wordt aangezuiverd op basis van de lijst die de

HANDEL

De luchtvaartmaatschappij of haar vertegenwoordiger op de luchthaven van bestemming stelt aan het begin van iedere maand een lijst op van de manifesten die in de loop van de voorgaande maand aan het douanekantoor van de luchthaven van bestemming zijn voorgelegd. Deze lijst moet de volgende gegevens bevatten:

- het referentienummer van ieder manifest;
- de code T1, T2 of T2F;
- de naam (eventueel afgekort) van de luchtvaartmaatschappij die de goederen heeft vervoerd;
- het vluchtnummer;
- de datum van de vlucht.

Opmerking: voor elke luchthaven van vertrek moet een aparte lijst worden opgesteld.

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming viseert een exemplaar van de door de luchtvaartmaatschappij opgestelde lijst van manifesten. Het douanekantoor zendt deze lijst vervolgens toe aan het douanekantoor van vertrek.

De luchtvaartmaatschappij kan door het douanekantoor van bestemming worden gemachtigd om de maandelijkse lijst van manifesten zelf naar het douanekantoor van vertrek te zenden.

Het douanekantoor van vertrek ziet erop toe dat het de lijsten ontvangt.

Wanneer onregelmatigheden worden vastgesteld in verband met de gegevens op de in de lijst opgenomen manifesten, deelt het douanekantoor van bestemming dit mee aan het douanekantoor van vertrek en aan de autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, waarbij met name wordt verwezen naar de luchtvrachtbrieven die op de goederen in kwestie betrekking hebben.

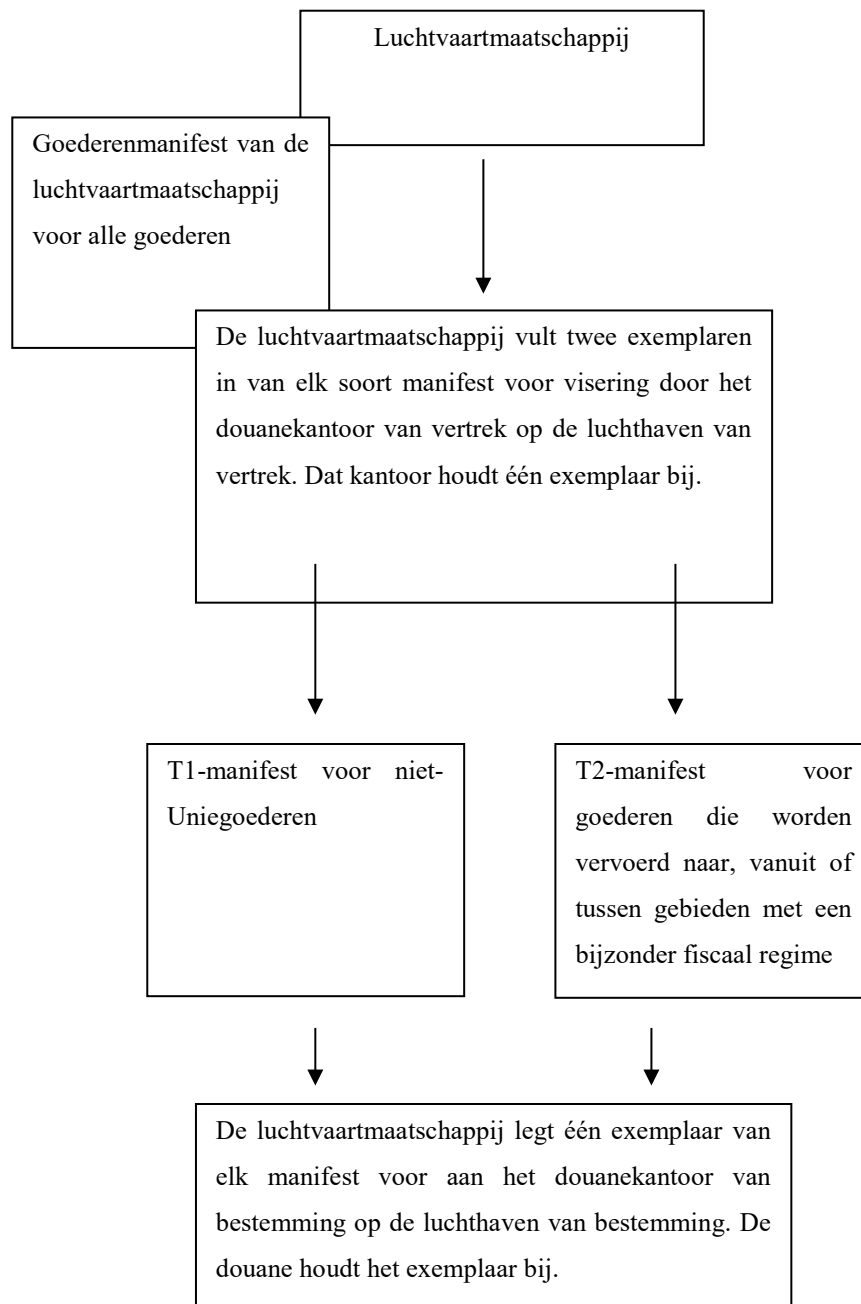
VI.3.6.2.3 Gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht

De luchtvrachtbrieven voor goederen waarvoor al een regeling douanevervoer geldt (gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer, ATA-carnet, NAVO-formulier 302 enz.), worden op het

commerciële goederenmanifest vermeld, maar niet op het als aangifte voor douanevervoer gebruikte manifest. Op de luchtvrachtbrief voor deze goederen moet naar de toegepaste douanevervoerregeling worden verwezen (documentnummer, datum en douanekantoor van vertrek).

Hieronder is het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht schematisch weergegeven.

Gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht

VI.3.6.3 Gebruik van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht op basis van een elektronisch manifest

Bijlage geschrapt omdat deze niet langer relevant is.

VI.3.6.4 Bijzondere gevallen (gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht)

Groepage (“consolidaties”)

Het luchtvervoer kent twee vormen van groepage:

1. groepage door de luchtvaartmaatschappij: hierbij vermeldt de luchtvaartmaatschappij zelf de status van de goederen naast iedere post op het goederenmanifest;
2. groepage op basis van een contract tussen de afzender en de groepage-expediteur: dit contract wordt een “huisluchtvrachtbrief” genoemd.

Het luchtvervoer van de groepagezending als geheel wordt verricht onder dekking van een contract tussen de groepage-expediteur en de luchtvaartmaatschappij. Dit contract wordt een “masterluchtvrachtbrief” genoemd. Voor de groepagezending wordt ook nog een groepagemanifest opgesteld, dat een analytisch overzicht vormt van alle colli in de groepagezending met verwijzing naar de huisluchtvrachtbrief van elke zending. Daarom moet een onderscheid worden gemaakt tussen het groepagemanifest en het goederenmanifest van de luchtvaartmaatschappij dat als aangifte voor douanevervoer dienst doet.

Wanneer een luchtvaartmaatschappij overeenkomstig de voorschriften voor het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht een groepagezending vervoert onder dekking van een masterluchtvrachtbrief, wordt aanvaard dat zij geen kennis heeft van de inhoud van de huisluchtvrachtbrieven die door de groepage-expediteur zijn opgesteld. In zulke gevallen kan de luchtvaartmaatschappij groepagezendingen aanvaarden om deze onder de twee verschillende regelingen douanevervoer te vervoeren, mits:

- de groepage-expediteur de status van de afzonderlijke zendingen op het niveau van de huisluchtvrachtbrieven

bijhoudt;

- de groepagemanifesten de gegevens bevatten die in aanhangsel 3, bijlage 9, bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart zijn vermeld;
- de huisluchtvrachtbrieven bij vertrek en bestemming beschikbaar zijn voor controle door de douane;
- de groepagemanifesten de toepasselijke status van de goederen (zie hieronder) aangeven;
- de hoogste status op het groepagemanifest aan de luchtvaartmaatschappij wordt meegedeeld. De volgorde van de statussen is in aflopende orde T1, T2, T2F, TD, C, X.

De codes T1, T2, T2F, TD, C of X worden gebruikt om de status van de goederen op het groepagemanifest als volgt aan te geven:

Code	Gemeenschappelijk douanevervoer	Uniedouanevervoer
T1	Onder de regeling extern douanevervoer T1 geplaatste goederen	Onder de regeling extern douanevervoer T1 geplaatste goederen
T2	Onder de regeling intern douanevervoer T2 geplaatste goederen	Onder de regeling intern douanevervoer T2 geplaatste goederen
T2F	Onder de regeling intern douanevervoer T2 geplaatste goederen	Onder de regeling intern Uniedouanevervoer geplaatste goederen die van de gebieden met een bijzonder fiscaal regime (GBF) naar een ander deel van het douanegebied van de EU worden vervoerd, dat geen GBF is in de zin van artikel 188, lid 1, GV. Die code kan worden gebruikt voor Uniegoederen die worden vervoerd tussen een GBF en een ander deel van het douanegebied van de EU als bedoeld in artikel 188, lid 2, GV.

Code	Gemeenschappelijk douanevervoer	Uniedouanevervoer
TD	Reeds onder een regeling douanevervoer geplaatste goederen*	Goederen die reeds onder een regeling Uniedouanevervoer worden vervoerd of die onder de regeling actieve veredeling, douane-entrepots of tijdelijke invoer worden vervoerd. In dergelijke gevallen brengt de luchtvaartmaatschappij de code TD ook aan op het overeenkomstige cognossement of een ander geschikt handelsdocument en verwijst zij naar de gebruikte regeling alsmede het nummer en de datum van de aangifte voor douanevervoer of het document van overdracht en de naam van het kantoor van afgifte*.
C (gelijk aan T2L)	Uniegoederen die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst	Uniegoederen die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst en waarvan de douanestatus kan worden aangetoond
X	Uniegoederen waarvoor de uitvoerregeling is beëindigd, waarvan de uitgang is bevestigd en die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst	Uniegoederen waarvoor de uitvoerregeling is beëindigd, waarvan de uitgang is bevestigd en die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst

* Wanneer goederen die reeds onder een douanevervoeregeling zijn geplaatst (bv. Uniedouanevervoer, TIR-carnet, ATA-carnet, NAVO-formulier 302 enz.), worden opgenomen in de groepagezending, moet naast de desbetreffende post de code TD worden vermeld. Op de huisluchtvrachtbrief moet ook de code TD worden vermeld en moet er worden verwezen naar de gebruikte regeling. Daarnaast moeten het nummer, de datum en het douanekantoor van vertrek van de aangifte voor douanevervoer worden vermeld.

Als de luchtvaartmaatschappij gebruikmaakt van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht, vermeldt zij de groepagezending onder de code “Consolidatie” of

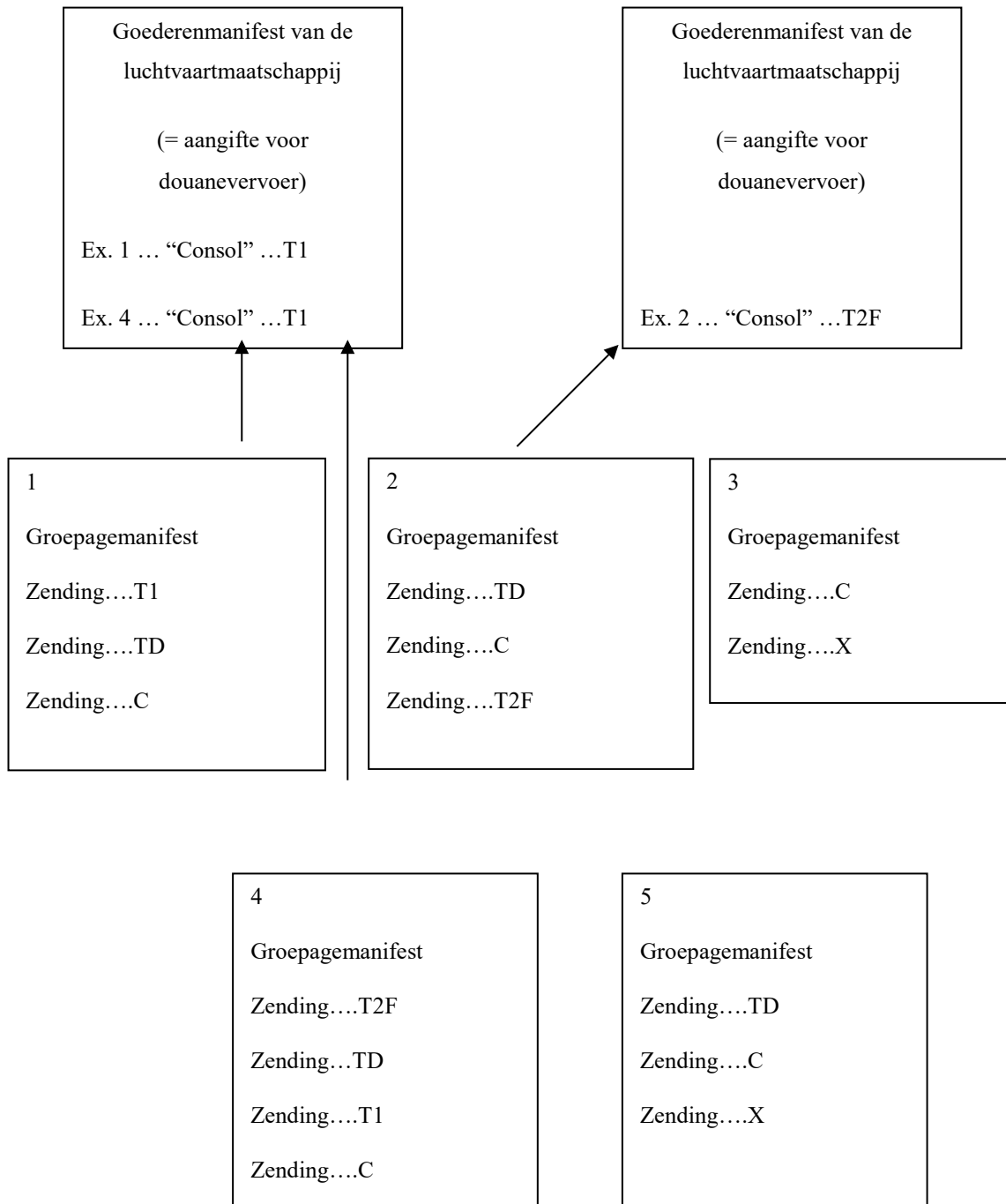
een toegestane afkorting daarvan op het luchtvaartmanifest, hetgeen overeenstemt met de hoogste status op het groepagemanifest (waarbij de rangorde als volgt is: T1, T2, T2F).

Voorbeeld

Als het groepagemanifest T1-, T2- en T2F-goederen omvat, wordt dit manifest in het T1-luchtvaartmanifest opgenomen.

Hieronder volgen enkele voorbeelden van groepage onder beide vormen van douanevervoer door de lucht.

Gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht

Opmerking: de manifestexemplaren 3 en 5 hebben geen betrekking op douanevervoer (nr. 3) of op douanevervoer waarvoor de houder van de regeling de aangever is (nr. 5).

Alle groepagemanifesten, huisluchtvrachtbrieven en luchtvaartmanifesten moeten op verzoek ter beschikking worden gesteld van de bevoegde autoriteiten op de luchthaven van vertrek.

Alle groepagemanifesten, huisluchtvrachtbrieven en luchtvaartmanifesten moeten op verzoek worden aangeleverd aan de bevoegde autoriteiten van de luchthaven van bestemming, die passende controles zullen verrichten op basis van de op de groepagemanifesten vermelde gegevens.

Behalve in de gevallen met de codes TD en X, treedt de luchtvaartmaatschappij op als de houder van de regeling en draagt zij derhalve, in geval van onregelmatigheden, de volledige verantwoordelijkheid voor het vervoer. Op de contractuele betrekkingen tussen de luchtvaartmaatschappij en de groePAGE-expediteur is het private handelsrecht van toepassing.

Een stroomschema voor het groePAGEvervoer door de lucht is opgenomen in bijlage VI.8.5.

VI.3.6.4.1 Vervoer door koeriersdiensten

Wanneer de koeriersdienst zelf optreedt als luchtvaartmaatschappij, kan hij een vergunning aanvragen voor het gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht, zoals beschreven in punt VI.3.6.2.

Voor het vervoer van uitsluitend Uniegoederen hoeft de koeriersdienst geen manifest voor douanedoeleinden op te stellen, noch de douanestatus van de goederen te vermelden.

Voor het vervoer van goederen onder de regeling douanevervoer daarentegen zijn de voorschriften van die vormen van douanevervoer voor luchtvaartmaatschappijen ook van toepassing op koeriersdiensten.

Als de koeriersdienst optreedt als luchtvaartmaatschappij en vergunning heeft om gebruik te maken van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht, moet hij in voorkomend geval voor de goederen afzonderlijke manifesten opstellen naargelang hun douanestatus.

Wanneer twee of meer luchtkoerier-/expresdiensten samen een vliegtuig charteren, kan elke dienst als luchtvaartmaatschappij

optreden.

Wanneer de koeriersdienst niet optreedt als luchtvaartmaatschappij en het vervoer aan een luchtvaartmaatschappij uitbesteedt, zijn er twee mogelijke scenario's:

- indien een luchtvrachtbrief één enkele zending omvat, moet de koeriersdienst de douanestatus van de zending vermelden op de luchtvrachtbrief;
- als een luchtvrachtbrief meerdere zendingen omvat, gelden de regels voor groepagevervoer door de lucht, zoals beschreven in punt VI.3.6.4.

Indien expreszendingen door een luchtkoerier aan boord worden vervoerd, gelden de volgende regels:

- a) de koerier reist als een normale passagier;
- b) de exprescolli zijn vermeld op een manifest van de luchtkoerier-/expresdienst;
- c) de luchtvaartmaatschappij vervoert de colli als overgewichtbagage, gewoonlijk in het ruim van het vliegtuig;
- d) de overgewichtbagage is niet vermeld op het manifest van de luchtvaartmaatschappij; en
- e) op deze zendingen is artikel 210, UV, niet van toepassing.

VI.3.7 Goederenvervoer over zee

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- inleiding (punt VI.3.7.1);
- het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee (punt VI.3.7.2);
- bijzondere gevallen (punt VI.3.7.4).

VI.3.7.1 Inleiding

Artikel 24, lid 2, GOV Bij het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee moet de houder van de regeling een zekerheid stellen.

Deze vereenvoudiging mag slechts worden toegepast tot de datum

van de actualisering van het NCTS. Na die datum moeten de marktdeelnemers het NCTS gebruiken en kunnen zij deze vereenvoudiging vervangen:

- door de standaardregeling douanevervoer (deel IV); of
- door gebruik te maken van een douaneaangifte met beperkte gegevensvereisten om goederen onder de regeling Uniedouanevervoer te plaatsen.

Het gebruik van de regeling Uniedouanevervoer is in voorkomend geval verplicht voor het vervoer over zee van niet-Uniegoederen op een toegelaten lijndienst (zie deel II voor meer details over lijndiensten).

Deze procedure is beschikbaar voor scheepvaartmaatschappijen die een erkende lijndienst exploiteren die aan de voorwaarden van punt VI.3.7.2 voldoet (naast de algemene voorwaarden van punt VI.2.1). De regeling omvat het gebruik van een afzonderlijk goederenmanifest als aangifte voor douanevervoer voor elke categorie goederen.

Het goederenmanifest dat als aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, moet worden onderscheiden van het handelsmanifest of het groepagemanifest.

De scheepvaartmaatschappij: i) moet de houder van de regeling worden voor het vervoer; ii) is gebonden door de verordeningen inzake douanevervoer; en iii) moet het manifest als document voor douanevervoer gebruiken.

De haven van vertrek is de haven van lading, de haven van bestemming is de haven van lossing.

VI.3.7.2 Gebruik van papieren regelingen Uniedouanevervoer over zee

Bij de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee mag een scheepvaartmaatschappij het goederenmanifest als aangifte voor douanevervoer gebruiken.

Kenmerkend voor deze regeling is dat wanneer zowel onder de regeling extern Uniedouanevervoer (T1) als onder de regeling intern Uniedouanevervoer (T2F) geplaatste goederen worden vervoerd, voor elke categorie goederen een afzonderlijk manifest moet

worden gebruikt.

Daarnaast is er het handelsmanifest dat betrekking heeft op alle goederen die zich aan boord van het schip bevinden.

VI.3.7.2.1 Vergunning voor het gebruik van papieren regelingen Uniedouanevervoer over zee

*Artikel 22, lid 1,
DWU*

De vergunningsprocedure moet in overeenstemming zijn met punt VI.2.2.

Artikel 25, GOV

Een scheepvaartmaatschappij die gebruik wil maken van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee moet daarvoor een vergunning aanvragen bij de douaneautoriteiten die bevoegd zijn voor de plaats waar de hoofdboekhouding voor douanedoelinden van de aanvrager zich bevindt of waar deze toegankelijk is, en waar op zijn minst een deel van de activiteiten die onder de vergunning moeten vallen, zal worden uitgevoerd.

De douaneautoriteiten geven een vergunning af die overeenstemt met het model in bijlage VI.8.8.

Zie punt VI.2.3 voor nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning.

Wanneer de scheepvaartmaatschappij één of meer havens wil wijzigen, moet zij een wijziging van de bestaande vergunning aanvragen.

HANDEL

De scheepvaartmaatschappij moet in de aanvraag de volgende informatie verstrekken:

1. de vorm van het manifest;
2. de naam van de bij de regeling betrokken havens van vertrek;
3. de naam van de bij de regeling betrokken havens van bestemming.

DOUANE

Inhoud van de vergunning (overeenkomstig bijlage VI.8.6):

- de vorm van het manifest;
- de naam van de bij de regeling betrokken havens van vertrek en bestemming;

- de voorwaarden voor het gebruik van de regeling, waaronder het vereiste dat afzonderlijke manifesten worden gebruikt voor de T1- en de T2F-regeling.

HANDEL

De scheepvaartmaatschappij moet een gewaarmerkt afschrift van de vergunning doen toekomen aan de douaneautoriteit van elke daarin genoemde haven.

De vergunning voor het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee moet op elk verzoek van het douanekantoor van vertrek worden voorgelegd.

VI.3.7.2.2 Gebruik van papieren regelingen Uniedouanevervoer over zee

Artikel 50, GOV

Het goederenmanifest moet de volgende gegevens bevatten:

- de douanestatus van de goederen (T1 of T2F, naargelang van het geval);
- de datum en de handtekening van een daartoe gemachtigde vertegenwoordiger van de scheepvaartmaatschappij;
- de naam en het volledige adres van de scheepvaartmaatschappij;
- de identiteit van het vaartuig dat de goederen vervoert;
- de haven van vertrek (lading);
- de haven van bestemming (lossing);

en voor elke zending:

- een verwijzing naar het cognossement;
- het aantal, de aard, de merken en nummers van de colli;
- de normale handelsbeschrijving van de goederen, inclusief alle gegevens om deze te kunnen identificeren;
- de brutomassa in kilogram;
- in voorkomend geval, de identificatienummers van de containers.

Wanneer de scheepvaartmaatschappij geen toegelaten afzender is, moeten ten minste twee exemplaren van het manifest dat dienst doet als aangifte voor douanevervoer, voor visering worden voorgelegd aan de douaneautoriteiten van de haven van vertrek (lading).

DOUANE in de haven van vertrek

viseert het manifest met de naam en het stempel van het douanekantoor, de datum van visering, en de handtekening van de douaneambtenaar;

behoudt een exemplaar van elk voorgelegd manifest.

De scheepvaartmaatschappij die niet de status van toegelaten geadresseerde heeft, brengt op de haven van bestemming (lossing) de goederen aan bij en legt een exemplaar van het (de) als aangifte voor douanevervoer gebruikte manifest(en) voor aan het douanekantoor.

Voor controledoeleinden kan het douanekantoor van bestemming verlangen dat de goederenmanifesten (of cognossementen) voor alle geloste goederen worden voorgelegd.

Uniegoederen waarop de interne regeling Uniedouanevervoer (T2F) niet van toepassing is, kunnen vrij worden doorgezonden naar hun bestemming in de Unie, mits er geen gegronde reden is om te twijfelen aan de douanestatus van die goederen bij aankomst in de haven van bestemming.

DOUANE in de haven van bestemming

behoudt een exemplaar van elk voorgelegd manifest.

Artikel 51, GOV

Het douanekantoor van bestemming hoeft de kopieën van het manifest niet terug te zenden naar het douanekantoor van vertrek. De regeling douanevervoer wordt aangezuiverd op basis van de lijst die de scheepvaartmaatschappij elke maand opstelt.

HANDEL

De scheepvaartmaatschappij of haar vertegenwoordiger in de haven van bestemming stelt aan het begin van iedere maand een lijst op van de manifesten die in de loop van de voorgaande maand aan het douanekantoor van bestemming zijn voorgelegd. Deze lijst moet de volgende gegevens bevatten:

- het referentienummer van ieder manifest;
- de code T1 of T2F;
- de naam (eventueel afgekort) van de scheepvaartmaatschappij die de goederen heeft vervoerd;
- de datum van het vervoer over zee.

Opmerking: voor elke haven van vertrek moet een aparte lijst worden opgesteld.

DOUANE

Het douanekantoor van bestemming viseert een exemplaar van de door de scheepvaartmaatschappij opgestelde lijst van manifesten en zendt dit naar het douanekantoor van vertrek.

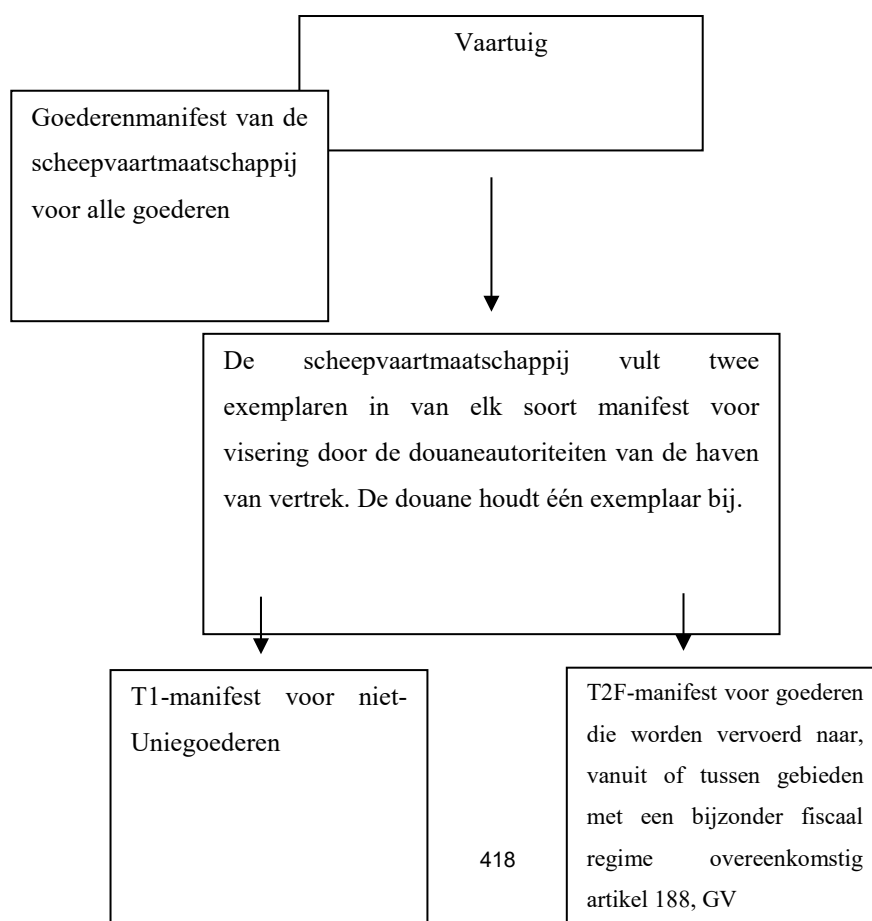
In de vergunning kan ook worden bepaald dat de scheepvaartmaatschappij zelf de lijst aan het douanekantoor van vertrek doet toekomen.

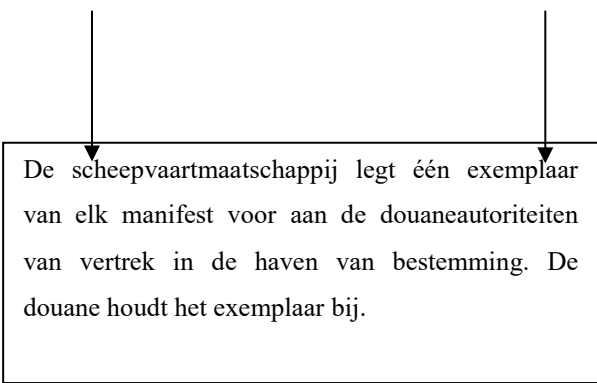
Het douanekantoor van vertrek ziet erop toe dat het de lijsten ontvangt.

Wanneer onregelmatigheden worden vastgesteld in verband met de gegevens op de in de lijst opgenomen manifesten, deelt het douanekantoor van bestemming dit mee aan het douanekantoor van vertrek en aan de autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, waarbij met name wordt verwezen naar de cognosementen die op de goederen in kwestie betrekking hebben.

Hieronder is het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee schematisch weergegeven.

Gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee

De scheepvaartmaatschappij legt één exemplaar van elk manifest voor aan de douaneautoriteiten van vertrek in de haven van bestemming. De douane houdt het exemplaar bij.

VI.3.7.2.3 Voorbeelden

Voorbeeld 1

Duinkerken/Rotterdam met een lijndienst waarvoor vergunning is verleend

— *Standaardregeling douanevervoer (NCTS): zekerheidstelling verplicht*

Het gebruik van de regeling Uniedouanevervoer is verplicht voor niet-Uniegoederen. Er wordt een T1-aangifte voor douanevervoer ingediend en zekerheid gesteld.

Voor aan accijns onderworpen Uniegoederen wordt een specifiek geleidedocument (e-AD) gebruikt.

Opmerking: Uniegoederen zijn goederen die zich in het vrije verkeer bevinden en hoeven dus niet onder de regeling Uniedouanevervoer te worden geplaatst. De goederen worden vermeld op het commerciële goederenmanifest.

— *Gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee: zekerheidstelling verplicht*

Het gebruik van de regeling Uniedouanevervoer is verplicht voor niet-Uniegoederen. Er wordt een (afzonderlijk) manifest opgesteld, voorzien van de code T1, dat als aangifte voor douanevervoer dienst doet.

Voor aan accijns onderworpen Uniegoederen wordt een specifiek geleidedocument (e-AD) gebruikt.

Opmerking: Uniegoederen zijn goederen die zich in het vrije verkeer bevinden en hoeven dus niet onder de regeling Uniedouanevervoer te worden geplaatst. De goederen worden vermeld op het commerciële goederenmanifest.

Voorbeeld 2

Le Havre/Fort de France met een lijndienst waarvoor vergunning is verleend

— *Standaardregeling douanevervoer (NCTS): zekerheidstelling verplicht*

Gebruik van de regeling Uniedouanevervoer is verplicht voor:

- niet-Uniegoederen: er wordt een T1-aangifte voor douanevervoer ingediend en zekerheid gesteld;
- goederen die worden vervoerd naar, vanuit of tussen gebieden met een bijzonder fiscaal regime (overeenkomstig artikel 188, GV): er wordt een T2F-aangifte voor douanevervoer ingediend en zekerheid gesteld.

— ***Gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee: zekerheidstelling verplicht***

Gebruik van de regeling Uniedouanevervoer is verplicht voor:

- niet-Uniegoederen: er wordt een (afzonderlijk) manifest opgesteld, voorzien van de code T1, dat als aangifte voor douanevervoer dienst doet voor de niet-Uniegoederen;
- bepaalde Uniegoederen (waaronder accijnsgoederen): er wordt een (afzonderlijk) manifest opgesteld, voorzien van de code T2F, dat als aangifte voor douanevervoer dienst doet voor de Uniegoederen.

VI.3.7.4 Bijzondere gevallen (gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee)

VI.3.7.4.1 Groepage

Wanneer verschillende zendingen die bestemd zijn om over zee te worden vervoerd, worden samengevoegd in een groepagezending, wordt voor elke partij van de groepagezending een contract tussen de afzender en de groepage-expediteur gesloten. Dit contract wordt gestaafd door de afgifte van: i) een vrachtbrief (GN); ii) een cognossement van een expediteur, zoals het door de Internationale Bond van expediteurs (FIATA) goedgekeurde cognossement; of iii) een ander handelsdocument zoals overeengekomen tussen de afzender en de groepage-expediteur.

Voor het vervoer over zee van de groepagezending als geheel wordt een contract gesloten tussen de groepage-expediteur en de scheepvaartmaatschappij. Dit contract wordt gestaafd door: i) een cognossement van de vervoerder; ii) een zeevrachtbrief; of iii) een ander handelsdocument zoals overeengekomen en aanvaard door de scheepvaartmaatschappij en de groepage-expediteur.

Voorts maakt de groepage-expediteur voor deze groepagezending een groepagemanifest op, waarop alle colli die deel uitmaken van de groepagezending afzonderlijk worden vermeld met verwijzing naar elke vrachtbrief, elk cognossement of elk ander relevant handelsdocument. Daarom moet een onderscheid worden gemaakt tussen het groepagemanifest en het goederenmanifest van het schip dat als aangifte voor douanevervoer dienst doet.

Wanneer een scheepvaartmaatschappij overeenkomstig de twee vormen douanevervoer over zee een groepagezending vervoert onder dekking van een cognossement, een zeevrachtbrief of een ander handelsdocument, wordt aanvaard dat zij niet noodzakelijkerwijs de inhoud van de groepagezendingen kent, tenzij het om gevaarlijke stoffen gaat die afzonderlijk moeten worden aangegeven.

Een scheepvaartmaatschappij kan groepagezendingen aanvaarden om onder de twee verschillende regelingen douanevervoer over zee te vervoeren, mits:

- de groepage-expediteur de status van de zendingen in zijn handelsadministratie bijhoudt;
- het groepagemanifest de in artikel 53, GOV, genoemde informatie bevat;
- de vrachtbrieven bij vertrek en bestemming beschikbaar zijn voor controle door de douane;
- het groepagemanifest de toepasselijke status van de goederen (zie hieronder) aangeeft;
- de hoogste status op het groepagemanifest aan de scheepvaartmaatschappij wordt meegedeeld. De volgorde van de statussen is in aflopende orde T1, T2F, TD, C, X.

De codes T1, T2F, TD, C of X worden gebruikt om de status van de goederen op het groepagemanifest als volgt aan te geven:

Code	Uniedouanevervoer
T1	Onder de regeling extern Uniedouanevervoer T1 geplaatste goederen
T2F	Onder de regeling intern Uniedouanevervoer geplaatste goederen die van de gebieden met een bijzonder fiscaal regime (GBF) naar een ander deel van het douanegebied van de EU worden vervoerd, dat geen GBF is in de zin van artikel 188, lid 1, GV. Die code kan

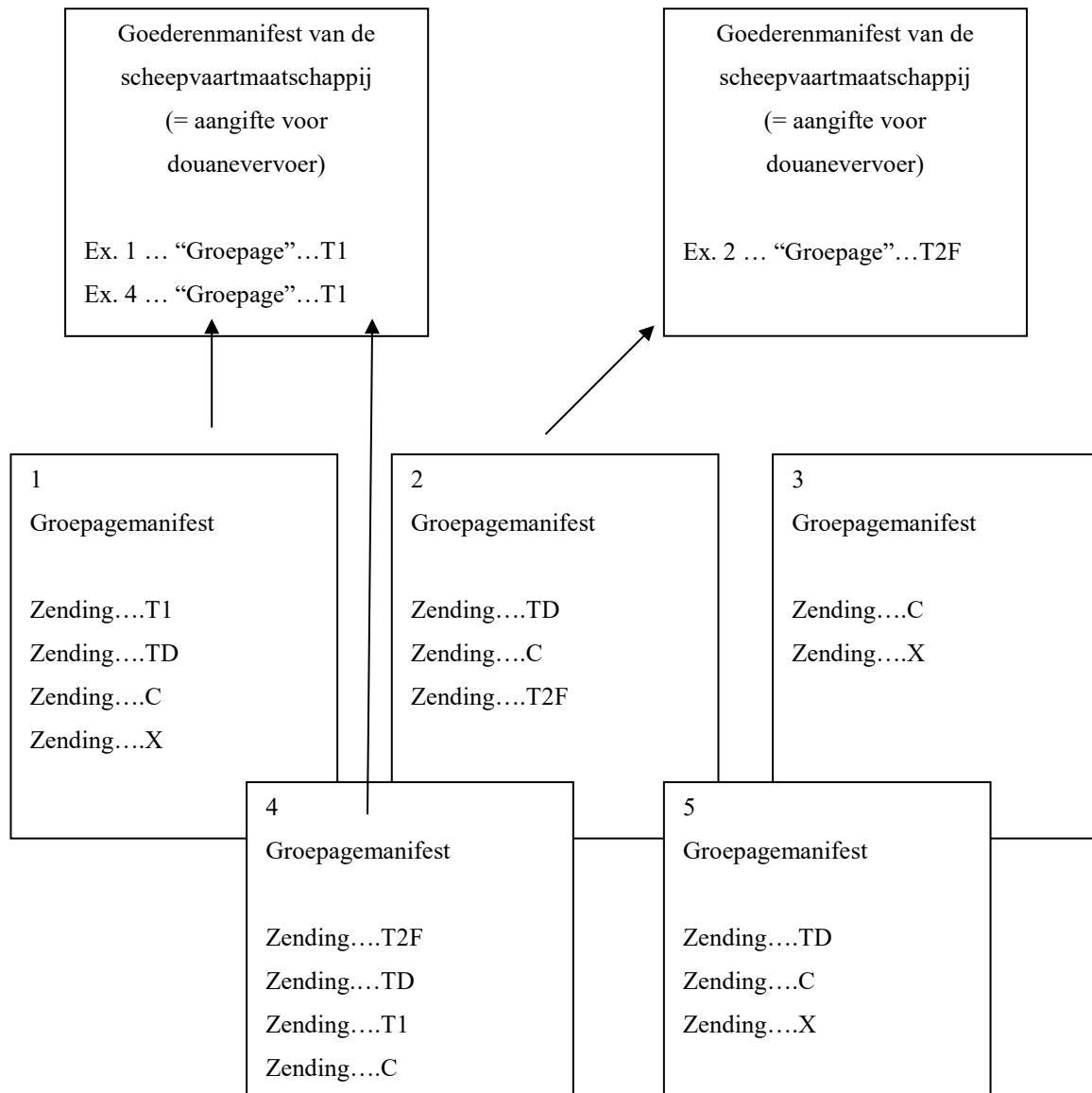
TF	worden gebruikt voor Uniegoederen die worden vervoerd tussen een GBF en een ander deel van het douanegebied van de EU als bedoeld in artikel 188, lid 2, GV.
TD	Reeds onder een regeling Uniedouanevervoer geplaatste goederen of goederen die onder de regeling actieve veredeling, douane-entrepots of tijdelijke invoer worden vervoerd. In dergelijke gevallen brengt de scheepvaartmaatschappij de code TD ook aan op het overeenkomstige cognossement of een ander geschikt handelsdocument De scheepvaartmaatschappij moet ook het volgende vermelden: i) een verwijzing naar de gevolgde regeling; ii) het nummer en de datum van de aangifte voor douanevervoer of het overdrachtsdocument; en iii) de naam van het kantoor van afgifte*.
C (gelijk aan T2L)	Uniegoederen die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst en waarvan de douanestatus kan worden aangetoond
X	Uniegoederen waarvoor de uitvoerregeling is beëindigd, waarvan de uitgang is bevestigd en die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst

* Wanneer goederen die reeds onder een formele douanevervoerregeling zijn geplaatst (bv. Uniedouanevervoer, TIR-carnet, ATA-carnet, NAVO-formulier 302 enz.), worden opgenomen in de groepagezending, moet naast de desbetreffende post de code TD worden vermeld. Op de afzonderlijke vrachtbrieven of andere bescheiden van de vervoersovereenkomst moet ook de code TD worden vermeld en moet er worden verwezen naar de gebruikte regelingen. Daarnaast moeten het nummer, de datum en de naam van het douanekantoor van vertrek van het douanevervoersdocument worden vermeld.

Als de scheepvaartmaatschappij gebruikmaakt van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee, vermeldt zij de groepagezending met het woord “Groepage” op het scheepvaartmanifest volgens de hoogste status op het groepagemanifest (waarbij de rangorde als volgt is: T1, T2F). Zo moet een groepagezending met T1- en T2F-goederen op een T1-scheepvaartmanifest worden aangegeven. Indien bijvoorbeeld de groepagezending zowel T1 als T2F omvat, moet deze op het T1-scheepvaartmanifest worden aangegeven.

Hieronder volgen enkele voorbeelden van groepage onder beide vormen van douanevervoer over zee.

Gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee

Opmerking: de manifestemplaren 3 en 5 hebben geen betrekking op douanevervoer (nr. 3) of op douanevervoer waarvoor de houder van de regeling de aangever is (nr. 5).

VI.3.7.4.2 Goederenvervoer over zee op schepen die geen lijndienst onderhouden

De artikelen 49, 50 en 51, GOV, kunnen niet worden gebruikt voor het vervoer van goederen met schepen die geen lijndienst onderhouden, indien een vervoerder voor de regeling Uniedouanevervoer kiest.

De volgende voorbeelden zijn slechts van toepassing op goederen die onder de regeling Uniedouanevervoer of, naargelang het geval, volgens een andere regeling worden vervoerd met schepen die geen lijndienst onderhouden.

- **Niet-Uniegoederen**

— Het vervoer vangt aan vóór de EU-haven van verzending en eindigt bij de EU-haven van lossing.

Voorbeeld: Brussel-Le Havre (vervoer over de weg van Brussel naar Antwerpen).

Een T1-regeling is verplicht voor het wegvervoer, maar facultatief voor het zeevervoer.

Aanbevolen werkwijze: gebruik de regeling Uniedouanevervoer uitsluitend voor het gedeelte van het vervoer dat over de weg geschiedt.

— Het vervoer vangt aan in de EU-haven van verzending en wordt voortgezet na de EU-haven van lossing.

Voorbeeld: Le Havre-Brussel (vervoer over de weg van Antwerpen naar Brussel).

Gebruik van de T1-regeling is verplicht voor het vervoer over de weg, maar facultatief voor het vervoer over zee.

Aanbevolen werkwijze: gebruik een T1-aangifte voor het gehele vervoer van Le Havre naar Brussel.

— Het vervoer vangt aan vóór de EU-haven van verzending en wordt voortgezet na de EU-haven van lossing.

Voorbeeld: Madrid-Milaan (zeevervoer van Barcelona naar Genua).

Aanbevolen werkwijze: stel een aangifte voor douanevervoer op voor het gehele vervoer (over de weg en over zee) van Madrid naar Milaan.

VI.3.8 Vereenvoudigde procedures op basis van artikel 6 van de Overeenkomst

Mits de maatregelen die van toepassing zijn op de goederen worden uitgevoerd, mogen landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer onderling vereenvoudigde procedures invoeren. Zij kunnen dit doen door middel van bilaterale of multilaterale overeenkomsten die van toepassing moeten zijn op bepaalde soorten goederenverkeer of bepaalde bedrijven.

De landen moeten deze vereenvoudigde procedures aan de Europese Commissie meedelen met behulp van het formulier in bijlage VI.8.8.

De vergunning moet worden aangevraagd volgens de in punt VI.2.2 beschreven procedure.

Zie punt VI.2.3 voor nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning.

VI.3.9 Door de lucht vervoerde goederen — het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer om goederen onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer te plaatsen

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- inleiding (punt VI.3.9.1);
- algemene informatie (punt VI.3.9.2);
- vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument (punt VI.3.9.3);
- procedureregels voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument (punt VI.3.9.4).

VI.3.9.1 Inleiding

*Artikel 55, lid 1,
punt h),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Een luchtvaartmaatschappij kan toestemming krijgen om een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer te gebruiken voor goederen die onder de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer zijn geplaatst.

*Artikel 233,
lid 4, punt e),
DWU*

De vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument wordt verleend aan luchtvaartmaatschappijen die

Artikelen 319

en 320, UV

*Bijlagen B6 bis
en A1 bis,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

*Bijlagen B-GV
en B-UV*

aan de criteria voor deze vereenvoudiging voldoen. Twee belangrijke criteria voor het verlenen van deze vergunning zijn: i) dat het elektronische vervoersdocument de gegevens moet bevatten die in een aangifte voor douanevervoer zijn vereist; en ii) dat die gegevens voor het douanekantoor van vertrek en van bestemming beschikbaar moeten zijn, zodat douanetoezicht op de goederen en aanzuivering van de regeling mogelijk zijn. Deze gegevens zijn opgenomen in de bijlagen B6 bis en A1 bis, aanhangsel III, bij de Overeenkomst, en de bijlagen B-GV en B-UV.

VI.3.9.2 Algemene informatie

*Artikel 89, lid 7,
punt d), DWU*

*Artikel 13, lid 1,
punt a),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Er is geen zekerheidstelling vereist, omdat wordt aangenomen dat luchtvervoer veilig is en dat, behoudens een ongeval, de vervoersvoorwaarden zullen worden vervuld van de luchthaven van vertrek tot de luchthaven van bestemming.

De koeriersdiensten zijn ofwel de luchtvaartmaatschappijen (in welk geval de algemene regels voor luchtvaartmaatschappijen gelden), ofwel klanten van die maatschappijen. Er zijn voor koeriersdiensten geen specifieke eisen met betrekking tot het elektronische vervoersdocument.

De houder van de regeling is de luchtvaartmaatschappij.

In de vergunning worden de douanekantoren vermeld die gevestigd zijn op de luchthavens van lading en lossing in de EU en/of in de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer waar de vergunning van toepassing is.

De luchthaven van lading is de luchthaven van vertrek, de luchthaven van lossing is de luchthaven van bestemming.

Douanevervoer door de lucht kan ook plaatsvinden onder dekking van een standaardaangifte voor douanevervoer in het NCTS (deel IV⁴³).

⁴³ In voorkomend geval kan in de EU worden gebruikgemaakt van andere vormen van goederenvervoer als omschreven in de artikelen 226 en 227 van het DWU.

VI.3.9.3 Vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument

*Artikel 5,
punt 31, en
artikel 22,
DWU*

De vergunningsprocedure is beschreven in de punten VI.2.2 tot en met VI.2.5.

*Artikel 319,
UV*

De aanvraag moet worden ingediend bij de douaneautoriteiten die bevoegd zijn voor de plaats waar de hoofdboekhouding van de aanvrager voor douanedoelinden wordt bijgehouden of toegankelijk is, en waar ten minste een deel van de activiteiten waarop de vergunning betrekking heeft, zal worden uitgevoerd.

*Bijlage A-
GV*

*Artikel 59 en
artikel 111,
punt a),
aanhangsel I
, Overeen-
komst*

HANDEL

De luchtvaartmaatschappij moet in de aanvraag met name de volgende gegevens verstrekken:

1. de naam van de aanvrager of het EORI-nummer van de aanvrager⁴⁴;
2. de naam en contactgegevens van: i) de persoon die verantwoordelijk is voor douanezaken en voor de aanvraag, en ii) de persoon die verantwoordelijk is voor het bedrijf dat de aanvraag heeft ingediend of die zeggenschap heeft over de leiding ervan;
3. de plaats waar de hoofdboekhouding voor douanedoelinden wordt bijgehouden of toegankelijk is;
4. het soort hoofdboekhouding voor douanedoelinden;
5. de plaats van administratievoering;
6. het soort administratie;
7. het (de) douanekanto(o)r(en) van vertrek en bestemming;
8. het aantal vluchten tussen de luchthavens van de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer;
9. informatie over de wijze waarop de gegevens ter beschikking worden gesteld aan de douaneautoriteiten van de luchthaven van vertrek en de luchthaven van bestemming (indien de wijzen verschillen naargelang van het douanekantoor of land, moet elke wijze in de aanvraag worden vermeld).

Bovenstaande informatie is verplicht in de EU (bijlage A-GV, kolom 9f), maar kan ook door de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer worden verlangd.

De criteria worden door de bevoegde douaneautoriteiten geverifieerd (zie punt VI.2.2). Intussen wordt de raadplegingsprocedure uitgevoerd met de

⁴⁴ Het EORI-nummer betreft uitsluitend de EU.

douanekantoren die in de aanvraag zijn vermeld als douanekantoor van vertrek en douanekantoor van bestemming. De raadplegingsprocedure wordt onmiddellijk na aanvaarding van de aanvraag gestart en kan maximaal 45 dagen duren.

De raadplegingsprocedure maakt deel uit van het beheersysteem douanebeschikkingen dat alleen op de lidstaten van toepassing is. Indien het beheersysteem douanebeschikkingen niet beschikbaar is of in geval van betrokkenheid van landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, moet een raadplegingsbrief op papier, samen met een kopie van de aanvraag, per e-mail worden verzonden. De lijst van e-mailadressen in elk land en het model van de raadplegingsbrief zijn in respectievelijk bijlage VI.8.9 en VI.8.10 opgenomen.

Tijdens de raadplegingsprocedure moet de aangezochte autoriteit verifiëren: i) of de aanvrager aan de voorwaarden voor het verlenen van de vergunning voldoet; en vooral ii) of en hoe de gegevens die vereist zijn voor het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer ter beschikking kunnen worden gesteld van de aangezochte douanekantoren.

Na ontvangst van het verzoek om raadpleging moet de aangezochte autoriteit met name het volgende controleren: i) de informatie over de aanvrager in haar eigen administratie of in samenwerking met andere instanties; ii) het systeem voor gegevensuitwisseling; iii) de plaats waar de goederen worden gecontroleerd; iv) de mate waarin de luchtvaartmaatschappij haar activiteiten controleert; en v) wie de vertegenwoordiger van de luchtvaartmaatschappij is, indien van toepassing.

In geval van bezwaar moeten de verzoekende autoriteiten binnen 45 dagen na ontvangst van het verzoek hiervan in kennis worden gesteld via het beheersysteem douanebeschikkingen. Indien het beheersysteem douanebeschikkingen niet beschikbaar is of in geval van betrokkenheid van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, moeten de verzoekende autoriteiten per e-mail met dezelfde brief (zie bijlage VI.8.10) in kennis worden gesteld. Indien de aangezochte autoriteit vaststelt dat de aanvrager niet regelmatig vluchten naar luchthavens in dat land uitvoert, kan de vergunning geen luchthavens in dat land omvatten. Indien de aanvraag echter meer luchthavens betreft, kan de vergunning worden verleend met schrapping van de luchthavens die volgens de aangezochte autoriteit niet aan de voorwaarden voldoen.

Indien de aangezochte autoriteit een vergunningsaanvraag afwijst omdat niet aan een voorwaarde is voldaan, met name vanwege een ernstige of

herhaalde overtreding van de douanewetgeving en belastingvoorschriften, moet zij de redenen voor de afwijzing en de onderliggende wettelijke bepalingen aangeven. De autoriteiten van het land waar de aanvraag is ingediend, mogen dan geen vergunning verlenen en moeten de luchtvaartmaatschappij de redenen voor de afwijzing meedelen.

Indien binnen de gestelde termijn geen bezwaren zijn ontvangen, kan de verzoekende autoriteit ervan uitgaan dat is voldaan aan de criteria waarvoor om raadpleging is verzocht.

Indien het raadplegingsproces zonder bezwaar wordt afgerond, moet de vergunning, die voor zowel heen- als terugvluchten geldt, door de bevoegde douaneautoriteiten worden goedgekeurd en verleend.

De vergunning mag uitsluitend van toepassing zijn op douanevervoer tussen de in de vergunning vermelde douanekantoren van vertrek en van bestemming. De vergunning is uitsluitend geldig in de landen waar deze kantoren zijn gevestigd.

De verwijzing naar de vergunning wordt in het elektronische vervoersdocument opgenomen telkens wanneer een douanevervoer wordt gestart. Deze informatie moet worden verstrekt, tenzij zij kan worden verkregen uit andere gegevens, zoals het EORI-nummer van de vergunninghouder of het beheersysteem douanebeschikkingen.

Zie punt VI.2.3 voor het toezicht op de vergunning.

Zie punt VI.2.4 voor nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning. Telkens wanneer de luchtvaartmaatschappij een of meer luchthavens in haar bestaande vergunning wenst op te nemen of te schrappen, moet zij een verzoek tot wijziging van die vergunning indienen.

Zie punt VI.2.5 voor de opschorting van de vergunning.

In geval van nietigverklaring, intrekking, wijziging, opschorting of beëindiging van de opschorting van de vergunning moeten de bevoegde autoriteiten van de in de vergunning vermelde landen daarvan onmiddellijk in kennis worden gesteld, waarbij de lijst van autoriteiten in bijlage VI.8.9 wordt gebruikt.

Aangezien de vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer in meer dan één land geldig is, kan het toezicht op de vergunning of de herbeoordeling ervan een raadplegingsprocedure tussen douaneautoriteiten in andere landen vereisen. Die raadpleging maakt deel uit van het beheersysteem douanebeschikkingen.

Indien het beheersysteem douanebeschikkingen niet beschikbaar is of in geval van betrokkenheid van landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, moeten de raadplegingsverzoeken in de vorm van de modelbrief in bijlage VI.8.10 per e-mail worden verzonden naar de in bijlage VI.8.9 gespecificeerde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de raadplegingsprocedure.

DOUANE

De vergunning bevat met name de volgende informatie:

1. het nummer en de datum;
2. de naam van de vergunninghouder of zijn/haar EORI-nummer;
3. het (de) douanekanto(o)r(en) van vertrek en van bestemming;
4. de wijzen waarop de gegevens ter beschikking worden gesteld van de douane op de luchthaven van vertrek en op de luchthaven van bestemming. Als de wijzen verschillen naargelang van het douanekantoor of land, moeten alle wijzen in de vergunning worden vermeld;
5. de verplichting voor de luchtvaartmaatschappij om de douanekantoren van vertrek en van bestemming in kennis te stellen van geconstateerde afwijkingen, met name wat betreft: i) het type en de hoeveelheid goederen die onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst; en ii) eventuele wijzigingen die van invloed kunnen zijn op de vergunning;
6. de wijze van communicatie tussen het (de) douanekanto(o)r(en) van vertrek en bestemming enerzijds en de luchtvaartmaatschappij anderzijds.

Bovenstaande informatie is verplicht in de EU (bijlage A-GV, kolom 9f), maar kan ook door de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer worden verlangd.

Hoewel het niet verplicht is om in de vergunning de termijn op te nemen voor het ter beschikking stellen van de gegevens van het elektronische vervoersdocument aan het douanekantoor van vertrek voordat de goederen voor douanevervoer kunnen worden vrijgegeven, is het nuttig om informatie over deze termijn op te nemen.

In de EU

Internationale luchtvaartmaatschappijen die in de EU zijn gevestigd of een vaste inrichting in de EU hebben, kunnen toestemming krijgen om van die regeling gebruik te maken, mits zij aan de nodige voorwaarden voldoen⁴⁵.

VI.3.9.4 Procedureregels voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument

VI.3.9.4.1 Gegevens die vereist zijn voor het elektronische vervoersdocument

Artikel 320, UV

Bijlage B-UV

*Artikel 111, punt b),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Bijlagen A1 bis
en B6 bis,
aanhangsel III,
Overeenkomst*

Het elektronische vervoersdocument is een document dat een luchtvaartmaatschappij bij vertrek van een vliegtuig opstelt. Het is gebaseerd op vervoersdocumenten zoals de luchtvrachtbrief, manifesten enz. en bevat een bevestiging van de werkelijke goederen die in het vliegtuig zijn geladen. Het elektronische vervoersdocument dient dus als aangifte voor douanevervoer, mits het de gegevens bevat die in de bijlagen B6 bis en A1 bis, aanhangsel III bis, bij de Overeenkomst en in de bijlagen B-GV en B-UV zijn vermeld.

Om de douaneautoriteiten in staat te stellen de status van de goederen te bepalen, moet in het elektronische vervoersdocument op postniveau een van de codes uit onderstaand kader worden vermeld.

Code	Gemeenschappelijk douanevervoer	Uniedouanevervoer
T1	Onder de regeling extern douanevervoer T1 geplaatste goederen	Onder de regeling extern douanevervoer T1 geplaatste goederen
T2	Onder de regeling intern douanevervoer T2 geplaatste goederen	Onder de regeling intern douanevervoer T2 geplaatste goederen
T2F	Onder de regeling intern douanevervoer T2 geplaatste goederen	Onder de regeling intern Uniedouanevervoer geplaatste goederen die van de gebieden met een bijzonder fiscaal regime

⁴⁵ Artikel 5, punten 31 en 32, DWU.

		(GBF) naar een ander deel van het douanegebied van de EU worden vervoerd, dat geen GBF is in de zin van artikel 188, lid 1, GV. Die code kan worden gebruikt voor Uniegoederen die worden vervoerd tussen een GBF en een ander deel van het douanegebied van de EU als bedoeld in artikel 188, lid 2, GV.
C	Niet onder een regeling douanevervoer geplaatste Uniegoederen (gelijk aan T2L)	Niet onder een regeling douanevervoer geplaatste Uniegoederen (gelijk aan T2L)
TD	Reeds onder een regeling douanevervoer geplaatste goederen ⁴⁶	Reeds onder een regeling Uniedouanevervoer geplaatste goederen of goederen die onder de regeling actieve veredeling, douane-entrepot of tijdelijke invoer worden vervoerd ⁴⁷
X	Uniegoederen waarvoor de uitvoerregeling is beëindigd, waarvan de uitgang is bevestigd en die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst	Uniegoederen waarvoor de uitvoerregeling is beëindigd, waarvan de uitgang is bevestigd en die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst

Het elektronische vervoersdocument wordt alleen als aangifte voor

⁴⁶ In dergelijke gevallen moet de luchtvaartmaatschappij ook het volgende vermelden: i) de code “TD” in de desbetreffende luchtvrachtbrief of een ander geschikt handelsdocument; en ii) het referentienummer van de aangifte voor douanevervoer.

⁴⁷ In dergelijke gevallen moet de luchtvaartmaatschappij ook vermelden: i) de code “TD” in de desbetreffende luchtvrachtbrief of een ander geschikt handelsdocument; ii) het referentienummer van de aangifte voor douanevervoer of van het overbrengingsdocument; en iii) de naam van het kantoor van afgifte.

douanevervoer behandeld indien ten minste één van de codes T1, T2 of T2F is vermeld. Als geen van deze codes in het elektronische vervoersdocument is vermeld, ongeacht de andere bovengenoemde codes, kan dat elektronische vervoersdocument niet als aangifte voor douanevervoer worden gebruikt.

Voorbeelden van het gebruik van de codes

Voorbeeld 1

Uniegoederen worden door de lucht vervoerd tussen Frankrijk en Duitsland.

Frankrijk – Duitsland → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.

Voorbeeld 2

Uniegoederen worden vanuit Ierland naar een derde land (China) uitgevoerd. In Ierland worden goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang. De goederen worden door de lucht naar Nederland vervoerd, waar ze de Unie verlaten.

Ierland – Nederland – China → de code “X” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Ierland en Nederland.

Voorbeeld 3

Niet-Uniegoederen komen vanuit een derde land (Canada) aan in Tsjechië en worden door de lucht naar Griekenland vervoerd.

Canada – Tsjechië – Griekenland → de code “T1” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer tussen Tsjechië en Griekenland.

Voorbeeld 4

Uniegoederen worden door de lucht van Spanje naar een GBF (Canarische Eilanden) vervoerd.

Opties:

1. Spanje – GBF (Canarische Eilanden) → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer⁴⁸.
2. Spanje – GBF (Canarische Eilanden) → de code “C” moet

⁴⁸ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.

Voorbeeld 5

Uniegoederen worden vervoerd tussen twee GBF's in dezelfde lidstaat (Frankrijk: Guadeloupe en Mayotte).

Opties:

1. Guadeloupe – Mayotte → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer⁴⁹.
2. Guadeloupe – Mayotte → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument⁵⁰.

Voorbeeld 6

Uniegoederen worden door de lucht van een GBF (Canarische Eilanden) naar Spanje en vervolgens over de weg naar Portugal vervoerd.

Opties:

1. GBF (Canarische Eilanden) – Spanje – Portugal → de code “C” of “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen het GBF (Canarische Eilanden) en Spanje; en de standaardregeling douanevervoer (T2F-NCTS, inclusief zekerheidstelling) moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Spanje en Portugal⁵¹.
2. GBF (Canarische Eilanden) – Spanje – Portugal → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer tussen de Canarische Eilanden en Spanje; en de standaardregeling douanevervoer (T2F-NCTS, inclusief zekerheidstelling) moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Spanje en Portugal⁵².

Voorbeeld 7

Uniegoederen worden door de lucht van een GBF (Canarische eilanden) naar Spanje en vervolgens door de lucht naar Italië vervoerd.

Opties:

⁴⁹ Overeenkomstig artikel 188, lid 1, GV.

⁵⁰ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

⁵¹ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

⁵² Overeenkomstig artikel 188, lid 1, GV.

1. GBF (Canarische Eilanden) – Spanje – Italië → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen het GBF (Canarische Eilanden) en Spanje; en de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer tussen Spanje en Italië⁵³.

2. GBF (Canarische Eilanden) – Spanje – Italië → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer Canarische eilanden en Spanje, en de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer tussen Spanje en Italië⁵⁴.

Voorbeeld 8

Unieaccijnsgoederen⁵⁵ worden vanuit de EU uitgevoerd naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer (Zwitserland). In Portugal worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang. De goederen worden onder de regeling extern douanevervoer geplaatst en door de lucht naar Oostenrijk vervoerd, vanwaar ze over de weg worden vervoerd naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

Portugal – Oostenrijk – Zwitserland → de code “T1” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer tussen Portugal en Oostenrijk. Verder begint de standaardregeling douanevervoer (T1-NCTS, inclusief zekerheidstelling) met bestemming in Zwitserland.

Voorbeeld 9

Accijnsgoederen uit de Unie⁵⁶ worden vanuit Italië naar een derde land (India) uitgevoerd. In Rome (Italië) worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang. De goederen worden door de lucht naar Malpensa (Italië) vervoerd, waar ze de Unie verlaten.

Rome – Malpensa – India → de code “X” moet worden vermeld in

⁵³ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

⁵⁴ Overeenkomstig artikel 188, lid 1, GV.

⁵⁵ In de zin van artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB L 9/12 van 14.1.2009).

⁵⁶ In de zin van artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB L 9/12 van 14.1.2009).

het elektronische vervoersdocument tussen Rome en Malpensa.

Voorbeeld 10

Unieaccijnsgoederen⁵⁷ worden door de lucht van Roemenië naar België vervoerd. De goederen blijven onder de accijnsschorsingsregeling in het systeem voor toezicht op het verkeer van accijnsgoederen (EMCS).

Roemenië – België → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.

Voorbeeld 11

Uniegoederen worden naar een derde land (Belarus) uitgevoerd. In Denemarken worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang, en begint de TIR-regeling. De goederen worden door de lucht naar Polen vervoerd. In Polen vervolgen de goederen hun weg naar Belarus over de weg onder een TIR-regeling.

Denemarken – Polen – Belarus → de code “TD” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Denemarken en Polen. De TIR-regeling volgt met bestemming in Belarus.

Voorbeeld 12

Uniegoederen worden naar een derde land (Rusland) uitgevoerd. In Spanje worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst en door de lucht naar Finland vervoerd, waar ze over de weg de EU verlaten.

Spanje – Finland – Rusland → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Spanje en Finland, en vervolgens worden de goederen onder de regeling uitvoer naar de buitengrens van de EU vervoerd.

Voorbeeld 13

Uniegoederen worden uitgevoerd naar een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer. In Hongarije worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang. Vervolgens worden de goederen door de lucht naar Servië vervoerd.

⁵⁷ In de zin van artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB L 9/12 van 14.1.2009).

Opties:

1. Hongarije – Servië → de code “X” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.
2. Hongarije – Servië → de code “T2” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer.

Voorbeeld 14

Niet-Uniegoederen worden vervoerd tussen Zweden en een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer (Noorwegen).

Zweden – Noorwegen → de code “T1” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer.

Voorbeeld 15

Uniegoederen worden vervoerd tussen Italië en Frankrijk en passeren via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer (Zwitserland) onder hetzelfde elektronische vervoersdocument zonder overlading.

Italië – Zwitserland – Frankrijk → de code “C”⁵⁸ moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.

Voorbeeld 16

Uniegoederen worden vervoerd tussen Litouwen en Italië en passeren via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer (Noorwegen) onder hetzelfde manifest met overlading in Noorwegen⁵⁹.

Litouwen – Noorwegen – Italië → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.

Voorbeeld 17

Uniegoederen worden door de lucht vervoerd tussen Slovenië en Griekenland en passeren via een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer (de Republiek Noord-Macedonië), waar ze onder toezicht van de luchtvaartmaatschappij op een ander type vervoermiddel (van vliegtuig naar vrachtwagen) worden overgeladen.

⁵⁸ Artikel 119, lid 3, punt b), GV en artikel 109, lid 1, punt b), van de Overeenkomst.

⁵⁹ De goederen gaan van vertrek tot eindbestemming vergezeld van dezelfde luchtvrachtbrief. Er worden echter twee manifesten afgegeven: het eerste op de luchthaven van vertrek en het tweede op de luchthaven van overlading.

Slovenië (door de lucht) – Republiek Noord-Macedonië (over de weg – vliegtuig naar vrachtwagen) – Griekenland

Opties:

1. Slovenië – Republiek Noord-Macedonië → de code “C”⁶⁰ moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument; en Republiek Noord-Macedonië – Griekenland → standaardregeling douanevervoer (T2-NCTS, inclusief zekerheidstelling).
2. Slovenië – Republiek Noord-Macedonië → de code “T2” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer; en Republiek Noord-Macedonië – Griekenland → standaardregeling douanevervoer (T2-NCTS, inclusief zekerheidstelling).
3. Slovenië – Republiek Noord-Macedonië → standaardregeling douanevervoer gestart in Slovenië (T2-NCTS, inclusief zekerheidstelling), de code “TD” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument; en Republiek Noord-Macedonië – Griekenland → voortzetting van de standaardregeling douanevervoer.

Opmerking voor de EU: De code “C” op het elektronische vervoersdocument geeft aan dat het om Uniegoederen gaat en deze goederen kunnen ongehinderd naar hun bestemming in de EU worden vervoerd, mits: i) het bewijs van hun status ter beschikking is in de administratie van de marktdeelnemer bij de luchthaven van vertrek; en ii) er geen twijfel bestaat over de status van de goederen bij aankomst op de luchthaven van bestemming. De douaneautoriteiten op de plaats van bestemming kunnen de aangegeven douanestatus van Uniegoederen evenwel onderzoeken door toepassing van passende op risicoanalyse gebaseerde controles achteraf en zo nodig door terug te koppelen met de douaneautoriteiten op de luchthaven van vertrek.

De scheepvaartmaatschappij moet de status van alle goederen registreren in haar handelsadministratie en deze ten minste drie jaar bewaren vanaf het einde van het jaar waarin die gegevens werden geregistreerd, tenzij in het nationale recht een langere termijn is voorgeschreven. Deze gegevens kunnen in elektronische vorm worden bijgehouden.

⁶⁰ Code “C” staat gelijk aan de code “T2L” overeenkomstig artikel 111, punt b), aanhangsel I, Overeenkomst.

VI.3.9.4.2 De procedure bij het douanekantoor van vertrek

*Artikel 6, lid 1,
artikel 46, lid 1, en
de artikelen 172-174,
DWU*

*Artikelen 302 en 320,
UV*

*Artikelen 301-32, 39
en 111 ter,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Overeenkomstig artikel 6, lid 1, DWU, moet alle uitwisseling van informatie, zoals aangiften tussen douaneautoriteiten onderling en tussen marktdeelnemers en douaneautoriteiten, plaatsvinden met behulp van elektronische gegevensverwerkingstechnieken. Die regel geldt ook voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer.

De goederen moeten voor douanevervoer worden vrijgegeven wanneer de gegevens van het elektronische vervoersdocument vóór vertrek van het vliegtuig ter beschikking zijn gesteld van het douanekantoor van vertrek. De wettelijke voorschriften houden in dat de gegevens alleen op een van de volgende twee manieren ter beschikking van de douane mogen worden gesteld.

1. De gegevens kunnen naar een IT-systeem van de douane worden gestuurd. Dit is de aanbevolen manier. Het is niet verplicht een IT-systeem voor de douane te hebben, maar het zou nuttig zijn als de landen zouden overwegen om in de toekomst een dergelijk systeem te ontwikkelen als zij er nog geen hebben.
2. De douane kan vanuit zijn kantoren toegang krijgen tot het systeem van de luchtvaartmaatschappij.

Als tussentijdse oplossing kunnen douanebeamten toegang krijgen tot de gegevens van de computer van de marktdeelnemer in zijn/haar kantoor. Die methode kan echter alleen worden gebruikt totdat een van de twee bovengenoemde opties is geïmplementeerd. Bij gebruik van die tussentijdse oplossing hebben de douaneautoriteiten mogelijk geen ononderbroken en constante toegang tot de gegevens zonder extra lasten en extra werk. Niettemin is het aan de douaneautoriteiten om te beslissen hoelang die tussentijdse oplossing kan worden toegepast. Bij deze beslissing moeten zij met name rekening houden met de wijze van samenwerking met de scheepvaartmaatschappij, de omvang van de haven en het vrachtvolume.

Het ter beschikking stellen van de gegevens via e-mail met bijgevoegde Excelwerkbladen of pdf-bestanden is niet in overeenstemming met de wettelijke voorschriften.

De vereenvoudiging voor het elektronische vervoersdocument berust volledig op de wijze waarop de aangifte voor douanevervoer in de vorm van het elektronische vervoersdocument wordt verstrekt. Wat alle andere aspecten betreft, moet het elektronische vervoersdocument als elke andere douaneaangifte worden behandeld.

Aan het gedetailleerde rechtskader voor de douaneaangiften dat in het DWU en de daarmee verband houdende wetten is vermeld, moet worden voldaan, aangezien de wetgeving geen bijzondere regels voor een vereenvoudigde regeling douanevervoer op basis van elektronische vervoersdocumenten bevat.

Het elektronische vervoersdocument dat als aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, moet ter beschikking worden gesteld van het douanekantoor van vertrek, zodat de douaneautoriteiten zo nodig een risicobeoordeling kunnen uitvoeren of goederen kunnen controleren voordat de goederen voor douanevervoer kunnen worden vrijgegeven.

Alle gegevens van de aangifte voor douanevervoer moeten aan een risicoanalyse worden onderworpen, waarbij wordt gebruikgemaakt van elektronische gegevensverwerkingstechnieken om: i) de potentiële risico's te identificeren en te evalueren; en ii) passende tegenmaatregelen te nemen. Daarom is het zeer nuttig als het IT-systeem van de douane: i) de elektronische transmissie van de gegevens van het elektronische vervoersdocument vanuit het systeem van de marktdeelnemer kan vergemakkelijken; en ii) vervolgens een geautomatiseerde risicoanalyse van de gegevens van het elektronische vervoersdocument kan uitvoeren.

Omdat de invoering van het douanesysteem echter niet verplicht is, is een geautomatiseerde risicoanalyse misschien niet mogelijk. Daarom kan het gebrek aan automatisering wellicht worden gecompenseerd door ten minste: i) een robuuste voorafgaande controle; ii) nauwlettend toezicht op de vergunning; en iii) het regelmatig toezicht op het douanevervoer. Deze stappen sluiten niet uit dat de goederen steekproefsgewijs of in geval van nood handmatig worden gecontroleerd voordat zij voor douanevervoer worden vrijgegeven.

Deze controlemethoden kunnen niet worden vervangen door controles achteraf (na vertrek van de goederen), die slechts in specifieke gevallen of willekeurig mogen worden verricht.

Wat de plaats van lading (facultatieve gegevens) betreft, kan worden gebruikgemaakt van de landcode gevolgd door de drieletterige IATA-code van de luchthaven.

Volgens de definitie is de geadresseerde de persoon naar wie de goederen daadwerkelijk worden verzonden. Voor het elektronische vervoersdocument is dit de ontvanger op de luchthaven van bestemming.

Een aangifte wordt door de douaneautoriteiten aanvaard indien de goederen waarop de aangifte betrekking heeft, zijn aangebracht. Dit

betekent niet dat de douane altijd moet controleren of de goederen zich fysiek op de luchthaven bevinden, maar dat de douane in ieder geval moet weten dat de goederen zijn opgeslagen op een met de marktdeelnemer overeengekomen plaats.

Een aangever moet, indien hij daarom verzoekt door middel van een aanvraag, toestemming krijgen om een of meer gegevens in de aangifte te wijzigen.

Elke aangifte moet voorzien zijn van een uniek, door de luchtvaartmaatschappij toegekend lokaal referentienummer (LRN⁶¹). Dit kan het vluchtnummer zijn samen met de datum en eventuele aanvullende cijfers om het nummer uniek te maken voor de betrokken marktdeelnemer.

De door de lucht vervoerde goederen hoeven niet te worden verzegeld indien: i) op elke zending etiketten zijn aangebracht met daarop het nummer van de begeleidende luchtvrachtbrief; of ii) de zending een laadeenheid vormt waarop het nummer van de begeleidende luchtvrachtbrief is vermeld.

Wat het elektronische vervoersdocument betreft, is er geen specifieke actie die bevestigt dat het elektronische vervoersdocument door de douaneautoriteiten is aanvaard of dat de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven. Het tijdstip van vertrek van het vliegtuig met de goederen kan derhalve worden beschouwd als: i) het tijdstip van aanvaarding van het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer; en ii) het tijdstip waarop de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven. Indien een aangifte wordt afgewezen, moet het douanekantoor van vertrek de luchtvaartmaatschappij daarvan onmiddellijk in kennis stellen, met vermelding van de redenen voor die afwijzing (bv. onvoldoende gegevens, fouten).

Als een vervoer van niet-Uniegoederen begint zonder indiening en aanvaarding van een aangifte voor douanevervoer, ontstaat een douaneschuld door niet-naleving, overeenkomstig artikel 79, lid 1, DWU⁶².

Het is belangrijk dat het douanekantoor van vertrek beschikt over de historische gegevens, dat wil zeggen de gegevens van eerdere aangiften die zijn aanvaard of afgewezen, om controles achteraf uit te voeren of om duidelijkheid te scheppen over kwesties die door het

⁶¹ Het LRN in het elektronische vervoersdocument is niet hetzelfde als het aan de standaardaangifte voor douanevervoer toegekende LRN (NCTS).

⁶² Alleen in de EU.

douanekantoor van bestemming aan de orde zijn gesteld.

VI.3.9.4.3 De procedure bij het douanekantoor van bestemming

*Artikel 6, lid 1, en
artikel 46, lid 1,
DWU*

*Artikel 199, punt b),
GV*

Artikel 320, UV

*Artikel 111, punt b),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De gegevens van het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer moeten dezelfde zijn bij het douanekantoor van vertrek en het douanekantoor van bestemming. Het douanekantoor van bestemming controleert niet telkens de verenigbaarheid van de gegevens. In plaats daarvan gaat het ervan uit dat de gegevens dezelfde zijn, tenzij het van de luchtvaartmaatschappij een kennisgeving ontvangt over verschillen of tenzij het tijdens de controle onregelmatigheden vaststelt.

De gegevens van het elektronische vervoersdocument moeten ter beschikking worden gesteld van het douanekantoor van bestemming. Volgens de wettelijke voorschriften mogen de gegevens alleen op een van de volgende twee manieren ter beschikking van de douane worden gesteld.

1. De gegevens kunnen naar een IT-systeem van de douane worden gestuurd. Dit is de aanbevolen manier. Het is niet verplicht een IT-systeem voor de douane te hebben, maar het zou nuttig zijn als de landen zouden overwegen om in de toekomst een dergelijk systeem te ontwikkelen als zij er nog geen hebben.
2. De douane kan vanuit zijn kantoren toegang krijgen tot het systeem van de luchtvaartmaatschappij.

Als tussentijdse oplossing kunnen douanebeamten toegang krijgen tot de gegevens van de computer van de marktdeelnemer in zijn/haar kantoor. Die methode kan echter alleen worden gebruikt totdat een van de twee bovengenoemde opties is geïmplementeerd. Bij gebruik van die tussentijdse oplossing hebben de douaneautoriteiten mogelijk geen ononderbroken en constante toegang tot de gegevens zonder extra lasten en extra werk. Niettemin is het aan de douaneautoriteiten om te beslissen hoelang die tussentijdse oplossing kan worden toegepast. Bij deze beslissing moeten zij met name rekening houden met de wijze van samenwerking met de luchtvaartmaatschappij, de omvang van de haven en het vrachtvolume.

Het ter beschikking stellen van de gegevens via e-mail met bijgevoegde Excelwerkbladen of pdf-bestanden is niet in overeenstemming met de wettelijke voorschriften.

De gegevens van de aangifte voor douanevervoer moeten uiterlijk op het tijdstip van aankomst van de goederen op de luchthaven aan het douanekantoor van bestemming worden verstrekt. Het zou voor het douanekantoor van bestemming echter nuttig zijn om bij de vrijgave van de goederen voor douanevervoer op de luchthaven van vertrek reeds over deze gegevens te beschikken. Dat douanekantoor zou een eventuele risicobeoordeling dan vooraf kunnen uitvoeren.

De aangifte voor douanevervoer wordt geïdentificeerd aan de hand van het LRN.

In de wetgeving zijn geen termijnen voor de beëindiging en de aanzuivering van de regeling douanevervoer vermeld. Ook is in de wetgeving niet gespecificeerd welke acties nodig zijn voor de beëindiging en de aanzuivering van de regeling douanevervoer.

Daarom mag worden aangenomen dat de regeling douanevervoer wordt beëindigd wanneer de luchtvaartmaatschappij het douanekantoor van bestemming mededeelt dat alle goederen die onder het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer vallen, zich bevinden: i) in tijdelijke opslag; of ii) op een andere plaats waar de goederen onder douanetoezicht kunnen worden opgeslagen. Het LRN van het elektronische vervoersdocument dat als aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, moet worden vermeld in een aangifte tot tijdelijke opslag of in een andere relevante aangifte.

De regeling douanevervoer wordt geacht onmiddellijk na beëindiging ervan te zijn aangezuiverd, tenzij de douaneautoriteiten op de plaats van bestemming informatie hebben ontvangen of hebben vastgesteld dat de regeling niet correct is beëindigd (bv. via een kennisgeving van de luchtvaartmaatschappij, door controle van de goederen of door ontvangst van informatie van het douanekantoor van vertrek). In die gevallen wordt een onderzoek gestart om duidelijkheid te scheppen over de kwestie.

De luchtvaartmaatschappij moet alle overtredingen, verschillen en onregelmatigheden die op de luchthaven van bestemming werden geconstateerd, met name i) bij door haar verrichte controles, of ii) op basis van de meer- of minderbevindingen, identificeren en aan de douaneautoriteiten melden, waarbij met name moet worden verwezen naar het elektronische vervoersdocument dat op de goederen in kwestie betrekking heeft.

Alle gegevens van de aangifte voor douanevervoer op de bestemming moeten aan een risicoanalyse worden onderworpen, waarbij wordt

gebruikgemaakt van elektronische gegevensverwerkingstechnieken om: i) de potentiële risico's te identificeren en te evalueren; en ii) passende tegenmaatregelen te nemen. Daarom is het zeer nuttig als het IT-systeem van de douane: i) de elektronische transmissie van de gegevens van het elektronische vervoersdocument vanuit het systeem van de marktdeelnemer kan vergemakkelijken; en ii) vervolgens een geautomatiseerde risicoanalyse van de gegevens van het elektronische vervoersdocument kan uitvoeren.

Omdat de invoering van het douanesysteem echter niet verplicht is, is een geautomatiseerde risicoanalyse misschien niet altijd mogelijk. Daarom kan het gebrek aan automatisering wellicht worden gecompenseerd door ten minste: i) een robuuste voorafgaande controle; ii) nauwlettend toezicht op de vergunning; en iii) het regelmatig toezicht op het douanevervoer. Deze stappen sluiten niet uit dat de goederen steekproefsgewijs of in geval van nood handmatig worden gecontroleerd na aankomst of bij tijdelijke opslag.

Deze controlemethoden kunnen niet worden vervangen door controles achteraf (na vrijgave van de goederen voor douanevervoer), die slechts in specifieke gevallen of steekproefsgewijs mogen worden verricht.

Het douanekantoor van vertrek dient te worden geraadpleegd als er redenen zijn om te twijfelen aan het type of de hoeveelheid van de goederen. De verificatie van de gegevens van het elektronische vervoersdocument moet gebeuren met behulp van document TC21 (A) (zie bijlage VII.8.6) en per e-mail worden verstuurd naar de in bijlage VI.8.9 vermelde autoriteiten.

Aanbevolen wordt om bij het invullen van document TC21 (A) indien mogelijk een van de algemeen begrijpelijke talen te gebruiken.

De douaneautoriteiten van de luchthaven van bestemming moeten de douaneautoriteiten van de luchthaven van vertrek en de autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, zo spoedig mogelijk in kennis stellen van alle overtredingen en onregelmatigheden. De douaneautoriteiten van de haven van bestemming moeten hierbij met name verwijzen naar het elektronische vervoersdocument voor de goederen in kwestie.

Het douanekantoor van vertrek en het douanekantoor van bestemming moeten met elkaar samenwerken en zo nodig relevante informatie en documenten met betrekking tot douanevervoer

uitwisselen.

Het is belangrijk dat het douanekantoor van bestemming over de historische gegevens beschikt (d.w.z. over de gegevens van eerder douanevervoer dat is beëindigd en aangezuiverd) om controles achteraf uit te voeren of om duidelijkheid te scheppen over kwesties die door het douanekantoor van vertrek aan de orde zijn gesteld.

VI.3.10 Over zee vervoerde goederen — het gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer om goederen onder de regeling Uniedouanevervoer te plaatsen

Dit punt is als volgt onderverdeeld:

- inleiding (punt VI.3.10.1);
- algemene informatie (punt VI.3.10.2);
- vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument (punt VI.3.10.3);
- procedureregels voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument (punt VI.3.10.4).

VI.3.10.1 Inleiding

*Artikel 233, lid 4,
punt e), DWU*

Die vereenvoudiging geldt alleen voor de regeling Uniedouanevervoer.

*Artikelen 319 en 320,
UV*

Een scheepvaartmaatschappij kan toestemming krijgen om een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer te gebruiken voor goederen die onder de regeling Uniedouanevervoer zijn geplaatst.

De vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument wordt verleend aan scheepvaartmaatschappijen die aan de criteria voor deze vereenvoudiging voldoen. Twee belangrijke criteria voor het verlenen van deze vergunning zijn: i) dat het elektronische vervoersdocument de gegevens moet bevatten die in een aangifte voor douanevervoer zijn vereist; en ii) dat die gegevens voor het douanekantoor van vertrek en van bestemming beschikbaar moeten zijn, zodat douanetoezicht op de goederen en

aanzuivering van de regeling mogelijk zijn. Die gegevens zijn in de bijlagen B-GV en B-UV opgenomen.

VI.3.10.2 Algemene informatie

*Artikel 89, lid 7,
punt d), DWU*

Er is geen zekerheidstelling vereist, omdat wordt aangenomen dat zeevervoer veilig is en dat, behoudens een ongeval, de vervoersvoorwaarden zullen worden vervuld van de haven van vertrek tot de haven van bestemming.

De houder van de regeling is de scheepvaartmaatschappij.

In de vergunning worden de douanekantoren vermeld die gevestigd zijn in de havens van lading en lossing waar de vergunning van toepassing is.

De haven van lading is de haven van vertrek en de haven van lossing is de haven van bestemming.

Het gebruik van de regeling Uniedouanevervoer is verplicht voor het vervoer van niet-Uniegoederen op schepen die een lijndienst onderhouden (zie deel II).

Douanevervoer over zee kan ook plaatsvinden onder dekking van een standaardaangifte voor douanevervoer in het NCTS (deel IV). In voorkomend geval kan echter worden gebruikgemaakt van andere vormen van goederenvervoer als omschreven in de artikelen 226 en 227 van het DWU.

VI.3.10.3 Vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument

Artikel 22, DWU

De vergunningsprocedure is beschreven in de punten VI.2.2 tot en met VI.2.5.

Artikel 319, UV

Bijlage A-GV

De aanvraag moet worden ingediend bij de douaneautoriteiten die bevoegd zijn voor de plaats waar de hoofdboekhouding van de aanvrager voor douanedoeleinden wordt bijgehouden of toegankelijk is, en waar ten minste een deel van de activiteiten waarop de vergunning betrekking heeft, zal worden uitgevoerd.

HANDEL

De scheepvaartmaatschappij moet in de aanvraag met name de volgende gegevens verstrekken:

1. de naam van de aanvrager of het EORI-nummer van de aanvrager;
2. de naam en contactgegevens van: i) de persoon die verantwoordelijk is voor douanezaken en voor de aanvraag; en (ii) de persoon die verantwoordelijk is voor het bedrijf dat de aanvraag heeft ingediend of die zeggenschap heeft over de leiding van het bedrijf;
3. de plaats waar de hoofdboekhouding voor douanedoel-einden wordt bijgehouden of toegankelijk is;
4. het soort hoofdboekhouding voor douanedoel-einden;
5. de plaats van administratievoering;
6. het soort administratie;
7. het (de) douanekanto(o)r(en) van vertrek en bestemming;
8. het aantal reizen tussen havens van de EU;
9. informatie over de wijze waarop de gegevens ter beschikking worden gesteld aan de douaneautoriteiten van elke haven van vertrek en elke haven van bestemming (indien de wijzen verschillen naargelang van het douanekantoor of land, moet elke wijze in de aanvraag worden vermeld).

De bovenstaande informatie is verplicht in de EU (bijlage A-GV, kolom 9f).

De criteria moeten door de bevoegde douaneautoriteiten worden geverifieerd (zie punt VI.2.2). Intussen wordt de raadplegingsprocedure uitgevoerd met de douanekantoren die in de aanvraag zijn vermeld als douanekantoor van vertrek en douanekantoor van bestemming. De raadplegingsprocedure wordt onmiddellijk na aanvaarding van de aanvraag gestart en kan maximaal 45 dagen duren.

De raadplegingsprocedure maakt deel uit van het beheersysteem douanebeschikkingen dat in de EU van toepassing is. Indien het beheersysteem douanebeschikkingen niet beschikbaar is, moet een raadplegingsbrief op papier, samen met een kopie van de aanvraag, per e-mail worden verzonden. De lijst van e-mailadressen in elk land en het model van de raadplegingsbrief zijn in respectievelijk bijlage VI.8.11 en VI.8.10 opgenomen.

Tijdens de raadplegingsprocedure moet de aangezochte autoriteit verifiëren:

- (i) of de aanvrager aan de voorwaarden voor het verlenen van de vergunning voldoet; en vooral
- (ii) of en hoe de gegevens die vereist zijn voor het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer ter beschikking kunnen worden gesteld van de aangezochte douanekantoren.

Na ontvangst van het verzoek om raadpleging moet de aangezochte autoriteit met name het volgende controleren:

- (i) de informatie over de aanvrager in haar eigen administratie of in samenwerking met andere instanties;
- (ii) het systeem voor gegevensuitwisseling;
- (iii) de plaats waar de goederen worden gecontroleerd;
- (iv) de mate waarin de scheepvaartmaatschappij haar activiteiten controleert; en
- (v) wie de vertegenwoordiger van de scheepvaartmaatschappij is, indien van toepassing.

In geval van bezwaar moeten de verzoekende autoriteiten binnen 45 dagen na ontvangst van het verzoek hiervan in kennis worden gesteld via het beheersysteem douanebeschikkingen. Indien het beheersysteem douanebeschikkingen niet beschikbaar is, moeten de verzoekende autoriteiten per e-mail met dezelfde brief (zie bijlage VI.8.10) in kennis worden gesteld. Indien de aangezochte autoriteit vaststelt dat de aanvrager niet regelmatig reizen naar havens in dat land uitvoert, kan de vergunning geen havens in dat land omvatten. Indien de aanvraag echter meer havens betreft, kan de vergunning worden verleend met schrapping van de havens die volgens de aangezochte autoriteit niet aan de voorwaarden voldoen.

Indien de aangezochte autoriteit een vergunningsaanvraag afwijst omdat niet aan een voorwaarde is voldaan, met name vanwege een ernstige of herhaalde overtreding van de douanewetgeving en belastingvoorschriften, moet zij de redenen voor de afwijzing en de onderliggende wettelijke bepalingen aangeven. De autoriteiten van het land waar de aanvraag is ingediend, mogen dan geen vergunning verlenen en moeten de scheepvaartmaatschappij de redenen voor de

afwijzing meedelen.

Indien binnen de gestelde termijn geen bezwaren zijn ontvangen, kan de verzoekende autoriteit ervan uitgaan dat is voldaan aan de criteria waarvoor om raadpleging is verzocht.

Indien het raadplegingsproces zonder bezwaar wordt afgerond, moet de vergunning, die voor zowel heen- als terugreizen geldt, door de bevoegde douaneautoriteiten worden goedgekeurd en verleend.

De vergunning mag uitsluitend van toepassing zijn op douanevervoer tussen de in de vergunning vermelde douanekantoren van vertrek en van bestemming. De vergunning is uitsluitend geldig in de landen waar deze kantoren zijn gevestigd.

De verwijzing naar de vergunning wordt in het elektronische vervoersdocument opgenomen telkens wanneer een douanevervoer wordt gestart. Deze informatie moet worden verstrekt, tenzij ze kan worden verkregen uit andere gegevens, zoals het EORI-nummer van de vergunninghouder of het beheersysteem douanebeschikkingen.

Zie punt VI.2.3 voor het toezicht op de vergunning.

Zie punt VI.2.4 voor nietigverklaring, intrekking of wijziging van de vergunning. Telkens wanneer de scheepvaartmaatschappij een of meer havens in haar bestaande vergunning wenst op te nemen of te schrappen, moet zij een verzoek tot wijziging van die vergunning indienen.

Zie punt VI.2.5 voor de opschorting van de vergunning.

In geval van nietigverklaring, intrekking, wijziging, opschorting of beëindiging van de opschorting van de vergunning moeten de bevoegde autoriteiten van de in de vergunning vermelde landen daarvan onmiddellijk in kennis worden gesteld.

Aangezien de vergunning voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer in meer dan één land geldig is, kan het toezicht op de vergunning of de herbeoordeling ervan een raadplegingsprocedure tussen douaneautoriteiten in andere landen vereisen. Die raadpleging maakt deel uit van het beheersysteem douanebeschikkingen.

Indien het beheersysteem douanebeschikkingen niet beschikbaar is, moeten de raadplegingsverzoeken in de vorm van de modelbrief in bijlage VI.8.10 per e-mail worden verzonden naar de in

bijlage VI.8.11 gespecificeerde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de raadplegingsprocedure.

DOUANE

De vergunning bevat met name de volgende informatie:

1. het nummer en de datum;
2. de naam van de vergunninghouder of zijn/haar EORI-nummer;
3. het (de) douanekanto(o)r(en) van vertrek en bestemming;
4. de wijzen waarop de gegevens ter beschikking worden gesteld van de douane in elke haven van vertrek en in elke haven van bestemming. Als de wijzen verschillen naargelang van het douanekantoor of land, moeten alle wijzen in de vergunning worden vermeld;
5. de verplichting voor de scheepvaartmaatschappij om de douanekantoren van vertrek en van bestemming in kennis te stellen van geconstateerde afwijkingen, met name wat betreft: i) het type en de hoeveelheid goederen die onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst; en ii) eventuele wijzigingen die van invloed kunnen zijn op de vergunning;
6. de wijze van communicatie tussen het (de) douanekanto(o)r(en) van vertrek en bestemming enerzijds en de scheepvaartmaatschappij anderzijds.

De bovenstaande informatie is verplicht in de EU (bijlage A-GV, kolom 9f).

Hoewel het niet verplicht is om in de vergunning de termijn op te nemen voor het ter beschikking stellen van de gegevens van het elektronische vervoersdocument aan het douanekantoor van vertrek voordat de goederen voor douanevervoer kunnen worden vrijgegeven, is het nuttig om informatie over deze termijn op te nemen.

Internationale scheepvaartmaatschappijen die in de EU zijn gevestigd of een vaste inrichting in de EU hebben, kunnen toestemming krijgen om van die regeling gebruik te maken, mits zij aan de nodige voorwaarden voldoen⁶³.

⁶³ Artikel 5, punten 31 en 32, DWU.

VI.3.10.4 Procedureregels voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument

VI.3.10.4.1 Gegevens die vereist zijn voor het elektronische vervoersdocument

Artikel 320, UV

Bijlage B-UV

Het elektronische vervoersdocument (bv. een elektronisch goederenmanifest of een ander document) is een door de scheepvaartmaatschappij bij vertrek van het schip opgesteld document. Het bevat een bevestiging van de werkelijke goederen die in het schip zijn geladen. Het elektronische vervoersdocument dient dus als aangifte voor douanevervoer, mits het de gegevens bevat die in de bijlagen B-GV en B-UV zijn vermeld.

Om de douaneautoriteiten in staat te stellen de status van de goederen te bepalen, moet in het elektronische vervoersdocument op postniveau een van de codes uit onderstaand kader worden vermeld.

Code	Uniedouanevervoer
T1	Onder de regeling extern douanevervoer T1 geplaatste goederen
T2F	Onder de regeling intern Uniedouanevervoer geplaatste goederen die van de gebieden met een bijzonder fiscaal regime (GBF) naar een ander deel van het douanegebied van de EU worden vervoerd, dat geen GBF is in de zin van artikel 188, lid 1, GV. Die code kan worden gebruikt voor Uniegoederen die worden vervoerd tussen een GBF en een ander deel van het douanegebied van de EU als bedoeld in artikel 188, lid 2, GV.
C	Uniegoederen die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst
TD	Reeds onder een regeling Uniedouanevervoer geplaatste goederen of goederen die onder de

	regeling actieve veredeling, douane-entrepot of tijdelijke invoer worden vervoerd ⁶⁴
X	Uniegoederen waarvoor de uitvoerregeling is beëindigd, waarvan de uitgang is bevestigd en die niet onder een regeling douanevervoer zijn geplaatst

Het elektronische vervoersdocument wordt alleen als aangifte voor douanevervoer behandeld indien ten minste één van de codes T1 of T2F is vermeld. Als geen van deze codes in het elektronische vervoersdocument is vermeld, ongeacht de andere bovengenoemde codes, kan dat elektronische vervoersdocument niet als aangifte voor douanevervoer worden gebruikt.

Voorbeelden van het gebruik van de codes:

Voorbeeld 1

Uniegoederen worden per lijndienst tussen Frankrijk en Duitsland vervoerd.

Frankrijk – Duitsland → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.

Voorbeeld 2

Uniegoederen worden vanuit Ierland naar een derde land (China) uitgevoerd. In Ierland worden goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang. De goederen worden per lijndienst naar Nederland vervoerd, waar zij de EU verlaten.

Ierland – Nederland – China → de code “X” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Ierland en Nederland.

Voorbeeld 3

Niet-Uniegoederen komen vanuit een derde land (Canada) aan in Portugal en worden per lijndienst naar Spanje vervoerd.

⁶⁴ In dergelijke gevallen moet de scheepvaartmaatschappij ook het volgende vermelden: i) de code “TD” in het desbetreffende cognossement of een ander geschikt handelsdocument; ii) het referentienummer van de aangifte voor douanevervoer of van het overbrengingsdocument; en iii) de naam van het kantoor van afgifte.

Canada – Portugal – Spanje → de code “T1” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Portugal en Spanje.

Voorbeeld 4

Uniegoederen worden per lijndienst van Spanje naar een GBF (Canarische Eilanden) vervoerd.

Opties:

1. Spanje – Canarische Eilanden → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer⁶⁵.
2. Spanje – Canarische Eilanden → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.

Voorbeeld 5

Uniegoederen worden per lijndienst vervoerd tussen twee GBF's in dezelfde lidstaat (Frankrijk: Guadeloupe en Mayotte).

Opties:

1. Guadeloupe – Mayotte → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer⁶⁶.
2. Guadeloupe – Mayotte → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument⁶⁷.

Voorbeeld 6

Accijnsgoederen uit de Unie⁶⁸ worden vanuit Kroatië naar een derde land (Japan) uitgevoerd. In Kroatië worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang. De goederen worden per lijndienst naar Griekenland vervoerd, waar zij de EU verlaten.

Kroatië – Griekenland – Japan → de code “X” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Kroatië en Griekenland.

⁶⁵ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

⁶⁶ Overeenkomstig artikel 188, lid 1, GV.

⁶⁷ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

⁶⁸ In de zin van artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB L 9/12 van 14.1.2009).

Voorbeeld 7

Accijnsgoederen uit de Unie⁶⁹ worden vanuit Italië naar een derde land (India) uitgevoerd. In Triëst (Italië) worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang. De goederen worden per lijndienst naar Genua (Italië) vervoerd, waar zij de EU verlaten.

Triëst – Genua – India → de code “X” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Triëst en Genua.

Voorbeeld 8

Accijnsgoederen uit de Unie⁷⁰ worden per lijndienst van Roemenië naar Bulgarije vervoerd. De goederen blijven onder de accijnsschorsingsregeling in het systeem voor toezicht op het verkeer van accijnsgoederen (EMCS).

Roemenië – Bulgarije → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.

Voorbeeld 9

Uniegoederen worden naar een derde land (Belarus) uitgevoerd. In Denemarken worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst, die wordt voltooid met bevestiging van de uitgang, en begint de TIR-regeling. De goederen worden per lijndienst naar Polen vervoerd. In Polen vervolgen de goederen hun weg naar een derde land over de weg onder een TIR-regeling.

Denemarken – Polen – Belarus → de code “TD” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Denemarken en Polen. De TIR-regeling volgt met bestemming in Belarus.

Voorbeeld 10

Uniegoederen worden naar een derde land (Rusland) uitgevoerd. In Nederland worden de goederen onder de regeling uitvoer geplaatst en per lijndienst naar Finland vervoerd, waar zij over de weg de EU verlaten.

⁶⁹ In de zin van artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB L 9/12 van 14.1.2009).

⁷⁰ In de zin van artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB L 9/12 van 14.1.2009).

Nederland – Finland – Rusland → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Nederland en Finland. Vervolgens worden de goederen onder de regeling uitvoer naar de buitengrens van de EU vervoerd.

Voorbeeld 11

Uniegoederen worden per lijndienst van een GBF (Canarische Eilanden) naar Spanje en vervolgens over de weg naar Portugal vervoerd.

Opties:

1. GBF (Canarische Eilanden) – Spanje – Portugal → de code “C” of “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen de Canarische Eilanden en Spanje, en de standaardregeling douanevervoer (T2F-NCTS, inclusief zekerheidstelling) moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Spanje en Portugal⁷¹.
2. GBF (Canarische Eilanden) – Spanje – Portugal → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer tussen de Canarische Eilanden en Spanje, en de standaardregeling douanevervoer (T2F-NCTS, inclusief zekerheidstelling) moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen Spanje en Portugal⁷².

Voorbeeld 12

Uniegoederen worden per lijndienst van een GBF (Canarische Eilanden) naar Spanje en vervolgens per lijndienst naar Italië vervoerd.

Opties:

1. GBF (Canarische Eilanden) – Spanje – Italië → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument tussen de Canarische Eilanden en Spanje, en de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer tussen Spanje en Italië⁷³.
2. GBF (Canarische Eilanden) – Spanje – Italië → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als

⁷¹ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

⁷² Overeenkomstig artikel 188, lid 1, GV.

⁷³ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

aangifte voor douanevervoer tussen de Canarische Eilanden en Spanje, en de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer tussen Spanje en Italië⁷⁴.

Voorbeeld 13

Uniegoederen worden per lijndienst van een GBF (Canarische Eilanden) naar Spanje vervoerd.

Opties:

- 1) GBF (Canarische Eilanden) – Spanje → de code “C” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument.
- 2) GBF (Canarische Eilanden) – Spanje → de code “T2F” moet worden vermeld in het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer⁷⁵.

De code “C” op het elektronische vervoersdocument geeft aan dat het om Uniegoederen gaat en deze goederen kunnen ongehinderd naar hun bestemming in de EU worden vervoerd, mits: i) het bewijs van hun status ter beschikking is in de administratie van de marktdeelnemer in de haven van vertrek; en ii) er geen twijfel bestaat over de status van de goederen bij aankomst in de haven van bestemming. De douaneautoriteiten op de plaats van bestemming kunnen de aangegeven douanestatus van Uniegoederen evenwel onderzoeken door toepassing van passende op risicoanalyse gebaseerde controles achteraf en zo nodig door terug te koppelen met de douaneautoriteiten in de haven van vertrek.

De scheepvaartmaatschappij moet de status van alle goederen registreren in haar handelsadministratie en deze ten minste drie jaar bewaren vanaf het einde van het jaar waarin die gegevens werden geregistreerd, tenzij in het nationale recht een langere termijn is voorgeschreven. Deze gegevens kunnen in elektronische vorm worden bijgehouden.

VI.3.10.4.2 De procedure bij het douanekantoor van vertrek

*Artikel 6, lid 1,
artikel 46, lid 1, en*

Overeenkomstig artikel 6, lid 1, DWU, moet alle uitwisseling van

⁷⁴ Overeenkomstig artikel 188, lid 1, GV.

⁷⁵ Overeenkomstig artikel 188, lid 2, GV.

informatie, zoals aangiften tussen douaneautoriteiten onderling en tussen marktdeelnemers en douaneautoriteiten, plaatsvinden met behulp van elektronische gegevensverwerkingstechnieken. Die regel geldt ook voor het gebruik van het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer.

De goederen moeten voor douanevervoer worden vrijgegeven wanneer de gegevens van het elektronische vervoersdocument vóór vertrek van het schip ter beschikking zijn gesteld van het douanekantoor van vertrek. De wettelijke voorschriften houden in dat de gegevens alleen op een van de volgende twee manieren ter beschikking van de douane mogen worden gesteld.

1. De gegevens kunnen naar een IT-systeem van de douane worden gestuurd. Dit is de aanbevolen manier. Het is niet verplicht een IT-systeem voor de douane te hebben, maar het zou nuttig zijn als de landen zouden overwegen om in de toekomst een dergelijk systeem te ontwikkelen als zij er nog geen hebben.
2. De douane kan vanuit zijn kantoren toegang krijgen tot het systeem van de scheepvaartmaatschappij of het systeem van de havenexploitant.

Als tussentijdse oplossing kunnen douanebeamten toegang krijgen tot de gegevens van de computer van de marktdeelnemer in zijn/haar kantoor. Die methode kan echter alleen worden gebruikt totdat een van de twee bovengenoemde opties is geïmplementeerd. Bij gebruik van die tussentijdse oplossing hebben de douaneautoriteiten mogelijk geen ononderbroken en constante toegang tot de gegevens zonder extra lasten en extra werk. Niettemin is het aan de douaneautoriteiten om te beslissen hoelang die tussentijdse oplossing kan worden toegepast. Bij deze beslissing moeten zij met name rekening houden met de wijze van samenwerking met de scheepvaartmaatschappij, de omvang van de haven en het vrachtvolume.

Het ter beschikking stellen van de gegevens via e-mail met bijgevoegde Excelwerkbladen of pdf-bestanden is niet in overeenstemming met de wettelijke voorschriften.

De vereenvoudiging voor het elektronische vervoersdocument berust volledig op de wijze waarop de aangifte voor douanevervoer in de vorm van een elektronisch vervoersdocument wordt verstrekt. Wat alle andere aspecten betreft, moet het elektronische vervoersdocument als elke andere douaneaangifte worden behandeld. Aan het gedetailleerde rechtskader voor de douaneaangiften dat in het

DWU en de daarmee verband houdende wetten is vermeld, moet worden voldaan, aangezien de wetgeving geen bijzondere regels voor een vereenvoudigde regeling douanevervoer op basis van elektronische vervoersdocumenten bevat.

Het elektronische vervoersdocument dat als aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, moet ter beschikking worden gesteld van het douanekantoor van vertrek, zodat de douaneautoriteiten zo nodig een risicobeoordeling kunnen uitvoeren of goederen kunnen controleren voordat de goederen voor douanevervoer kunnen worden vrijgegeven.

Alle gegevens van de aangifte voor douanevervoer moeten aan een risicoanalyse worden onderworpen, waarbij wordt gebruikgemaakt van elektronische gegevensverwerkingstechnieken om:

- (i) de potentiële risico's te identificeren en te evalueren; en
- (ii) passende tegenmaatregelen te nemen.

Daarom is het zeer nuttig als het IT-systeem van de douane:

- (i) de elektronische transmissie van de gegevens van het elektronische vervoersdocument vanuit het systeem van de marktdeelnemer kan vergemakkelijken; en
- (ii) vervolgens een geautomatiseerde risicoanalyse van de gegevens van het elektronische vervoersdocument kan uitvoeren.

Omdat de invoering van het douanesysteem echter niet verplicht is, is een geautomatiseerde risicoanalyse misschien niet mogelijk. Daarom kan het gebrek aan automatisering wellicht worden gecompenseerd door ten minste:

- (i) een robuuste voorafgaande controle;
- (ii) nauwlettend toezicht op de vergunning; en
- (iii) regelmatig toezicht op het douanevervoer. Deze stappen sluiten niet uit dat de goederen steekproefsgewijs of in geval van nood handmatig worden gecontroleerd voordat zij voor douanevervoer worden vrijgegeven.

Deze controlemethoden kunnen niet worden vervangen door controles achteraf (na vertrek van de goederen), die slechts in specifieke gevallen of willekeurig mogen worden verricht.

Volgens de definitie is de geadresseerde de persoon naar wie de goederen daadwerkelijk worden verzonden. Voor het elektronische vervoersdocument is dit de ontvanger in de haven van bestemming.

Een aangifte wordt door de douaneautoriteiten aanvaard indien de goederen waarop de aangifte betrekking heeft, zijn aangebracht. Dit betekent niet dat de douane altijd moet controleren of de goederen zich fysiek in de haven bevinden, maar dat de douane in ieder geval moet weten dat de goederen zijn opgeslagen op een met de marktdeelnemer overeengekomen plaats.

Een aangever moet, indien hij daarom verzoekt door middel van een aanvraag, toestemming krijgen om een of meer gegevens in de aangifte te wijzigen.

Elke aangifte moet voorzien zijn van een uniek, door de scheepvaartmaatschappij toegekend lokaal referentienummer (LRN⁷⁶). Dit kan het reisnummer zijn samen met de datum en eventuele aanvullende cijfers om het nummer uniek te maken voor de betrokken marktdeelnemer.

Overeenkomstig artikel 299, UV, moeten verzegelingen bij vertrek worden aangebracht op de laadruimte (wanneer het vervoermiddel of de container door het douanekantoor van vertrek geschikt is bevonden voor verzegeling) of op elk individueel collo. Het douanekantoor van vertrek kan evenwel besluiten de goederen niet te verzegelen indien de omschrijving ervan voldoende nauwkeurig is om ze gemakkelijk te kunnen identificeren.

Wat het elektronische vervoersdocument betreft, is er geen specifieke actie die bevestigt dat het elektronische vervoersdocument door de douaneautoriteiten is aanvaard of dat de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven. Het tijdstip van vertrek van het schip met de goederen kan derhalve worden beschouwd als:

- (i) het tijdstip van aanvaarding van het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer; en
- (ii) het tijdstip waarop de goederen voor douanevervoer zijn vrijgegeven. Indien een aangifte wordt afgewezen, moet het douanekantoor van vertrek de scheepvaartmaatschappij daarvan onmiddellijk in kennis stellen, met vermelding van de redenen

⁷⁶ Het LRN in het elektronische vervoersdocument is niet hetzelfde als het aan de standaardaangifte voor douanevervoer toegekende LRN (NCTS).

voor die afwijzing (bv. onvoldoende gegevens, fouten).

Als een vervoer van niet-Uniegoederen begint zonder indiening en aanvaarding van een aangifte voor douanevervoer, ontstaat een douaneschuld door niet-naleving, overeenkomstig artikel 79, lid 1, DWU.

Het is belangrijk dat het douanekantoor van vertrek beschikt over de historische gegevens, dat wil zeggen de gegevens van eerdere aangiften die zijn aanvaard of afgewezen, om controles achteraf uit te voeren of om duidelijkheid te scheppen over kwesties die door het douanekantoor van bestemming aan de orde zijn gesteld.

VI.3.10.4.3 De procedure bij het douanekantoor van bestemming

*Artikel 6, lid 1, en
artikel 46, lid 1,
DWU*

*Artikel 199, punt b),
GV*

Artikel 320, UV

De gegevens van het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer moeten dezelfde zijn bij het douanekantoor van vertrek en het douanekantoor van bestemming. Het douanekantoor van bestemming controleert niet telkens de verenigbaarheid van de gegevens. In plaats daarvan gaat het ervan uit dat de gegevens dezelfde zijn, tenzij het van de scheepvaartmaatschappij een kennisgeving ontvangt over verschillen of tenzij het tijdens de controle onregelmatigheden vaststelt.

De gegevens van het elektronische vervoersdocument moeten ter beschikking worden gesteld van het douanekantoor van bestemming. Volgens de wettelijke voorschriften mogen de gegevens alleen op een van de volgende twee manieren ter beschikking van de douane worden gesteld.

1. De gegevens kunnen naar een IT-systeem van de douane worden gestuurd. Dit is de aanbevolen manier. Het is niet verplicht een IT-systeem voor de douane te hebben, maar het zou nuttig zijn als de landen zouden overwegen om in de toekomst een dergelijk systeem te ontwikkelen als zij er nog geen hebben.
2. De douane kan vanuit zijn kantoren toegang krijgen tot het systeem van de luchtvaartmaatschappij.

Als tussentijdse oplossing kunnen douanebeamten toegang krijgen tot de gegevens van de computer van de marktdeelnemer in zijn/haar kantoor. Die methode kan echter alleen worden gebruikt totdat een van de twee bovengenoemde opties is geïmplementeerd. Bij gebruik

van die tussentijdse oplossing hebben de douaneautoriteiten mogelijk geen ononderbroken en constante toegang tot de gegevens zonder extra lasten en extra werk. Niettemin is het aan de douaneautoriteiten om te beslissen hoelang die tussentijdse oplossing kan worden toegepast. Bij deze beslissing moeten zij met name rekening houden met de wijze van samenwerking met de luchtvaartmaatschappij, de omvang van de haven en het vrachtvolume.

Het ter beschikking stellen van de gegevens via e-mail met bijgevoegde Excelwerkbladen of pdf-bestanden is niet in overeenstemming met de wettelijke voorschriften.

De gegevens van de aangifte voor douanevervoer moeten uiterlijk op het tijdstip van aankomst van de goederen in de haven aan het douanekantoor van bestemming worden verstrekt. Het zou voor het douanekantoor van bestemming echter nuttig zijn om bij de vrijgave van de goederen voor douanevervoer in de haven van vertrek reeds over deze gegevens te beschikken. Dat douanekantoor zou een eventuele risicobeoordeling dan vooraf kunnen uitvoeren.

De aangifte voor douanevervoer wordt geïdentificeerd aan de hand van het LRN.

In de wetgeving zijn geen termijnen voor de beëindiging en de aanzuivering van de regeling douanevervoer vermeld. Ook is in de wetgeving niet gespecificeerd welke acties nodig zijn voor de beëindiging en de aanzuivering van de regeling douanevervoer.

Daarom mag worden aangenomen dat de regeling douanevervoer wordt beëindigd wanneer de scheepvaartmaatschappij het douanekantoor van bestemming mededeelt dat alle goederen die onder het elektronische vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer vallen, zich bevinden:

- (i) in tijdelijke opslag; of
- (ii) op een andere plaats waar de goederen onder douanetoezicht kunnen worden opgeslagen.

Het LRN van het elektronische vervoersdocument dat als aangifte voor douanevervoer wordt gebruikt, moet worden vermeld in een aangifte tot tijdelijke opslag of in een andere relevante aangifte.

De regeling douanevervoer wordt geacht onmiddellijk na beëindiging ervan te zijn aangezuiverd, tenzij de douaneautoriteiten op de plaats van bestemming informatie hebben ontvangen of hebben vastgesteld

dat de regeling niet correct is beëindigd (bv. via een kennisgeving van de scheepvaartmaatschappij, door controle van de goederen of door ontvangst van informatie van het douanekantoor van vertrek). In die gevallen wordt een onderzoek gestart om duidelijkheid te scheppen over de kwestie.

De scheepvaartmaatschappij moet alle overtredingen, verschillen en onregelmatigheden die in de haven van bestemming werden geconstateerd, met name

- (i) bij door haar verrichte controles; of
- (ii) op basis van de meer- of minderbevindingen, identificeren en aan de douaneautoriteiten melden. Hierbij moet met name worden verwezen naar het elektronische vervoersdocument dat op de goederen in kwestie betrekking heeft.

Alle gegevens van de aangifte voor douanevervoer op de bestemming moeten aan een risicoanalyse worden onderworpen, waarbij wordt gebruikgemaakt van elektronische gegevensverwerkingstechnieken om:

- (i) de potentiële risico's te identificeren en te evalueren; en
- (ii) passende tegenmaatregelen te nemen.

Daarom is het zeer nuttig als het IT-systeem van de douane:

- (i) de elektronische transmissie van de gegevens van het elektronische vervoersdocument vanuit het systeem van de marktdeelnemer kan vergemakkelijken; en
- (ii) vervolgens een geautomatiseerde risicoanalyse van de gegevens van het elektronische vervoersdocument kan uitvoeren.

Omdat de invoering van het douanesysteem echter niet verplicht is, is een geautomatiseerde risicoanalyse misschien niet altijd mogelijk. Daarom kan het gebrek aan automatisering wellicht worden gecompenseerd door ten minste:

- (i) een robuuste voorafgaande controle;
- (ii) nauwlettend toezicht op de vergunning; en
- (iii) regelmatig toezicht op het douanevervoer.

Deze stappen sluiten niet uit dat de goederen steekproefsgewijs of in

geval van nood handmatig worden gecontroleerd na aankomst of bij tijdelijke opslag.

Deze controlemethoden kunnen niet worden vervangen door controles achteraf (na vrijgave van de goederen voor douanevervoer), die slechts in specifieke gevallen of steekproefsgewijs mogen worden verricht.

Het douanekantoor van vertrek dient te worden geraadpleegd als er redenen zijn om te twijfelen aan het type of de hoeveelheid van de goederen. De verificatie van de gegevens van het elektronische vervoersdocument moet gebeuren met behulp van document TC21 (A) (zie bijlage VII.8.6) en per e-mail worden verstuurd naar de in bijlage VI.8.9 vermelde autoriteiten.

Aanbevolen wordt om bij het invullen van document TC21 (A) indien mogelijk een van de algemeen begrijpelijke talen te gebruiken.

De douaneautoriteiten van de haven van bestemming moeten de douaneautoriteiten van de haven van vertrek en de autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, zo spoedig mogelijk in kennis stellen van alle overtredingen en onregelmatigheden. De douaneautoriteiten van de haven van bestemming moeten hierbij met name verwijzen naar het elektronische vervoersdocument voor de goederen in kwestie.

Het douanekantoor van vertrek en het douanekantoor van bestemming moeten met elkaar samenwerken en zo nodig relevante informatie en documenten met betrekking tot douanevervoer uitwisselen.

Het is belangrijk dat het douanekantoor van bestemming over de historische gegevens beschikt (d.w.z. over de gegevens van eerder douanevervoer dat is beëindigd en aangezuiverd) om controles achteraf uit te voeren of om duidelijkheid te scheppen over kwesties die door het douanekantoor van vertrek aan de orde zijn gesteld.

VI.4 Specifieke situaties (pro memorie)

VI.5 Uitzonderingen (pro memorie)

VI.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

VI.7 Voor de douane bestemd deel

VI.8 Bijlagen

VI.8.1 Model van een speciaal stempel dat door een toegelaten afzender wordt gebruikt

1	2
3	4
5	6

1. Coat of arms or any other signs or letters characterising the country
2. Reference number of the customs office of departure
3. Declaration number
4. Date
5. Authorised consignor
6. Authorisation number

VI.8.2 Afwijkingen — speciaal stempel (IT)

Toegelaten afzenders moeten het speciale stempel gebruiken dat door de bevoegde douaneautoriteiten is goedgekeurd overeenkomstig: i) punt 22.1 van bijlage II, aanhangsel I, bij de Overeenkomst; en ii) punt 22.1 van bijlage 72-04, UV. Het model van dit stempel is opgenomen in bijlage B9, aanhangsel III, bij de Overeenkomst, en hoofdstuk II van bijlage 72-04, UV.

Italiaanse toegelaten afzenders mogen speciale stempels gebruiken van het volgende model:

1	2
3	4
5	6

★	DOGANA DI PERUGIA
SPAGNOLI (2)	
AUT. MIN. N° 243	

[Voorbeeld]

VI.8.3 Lijst van luchthavens en van toezichthoudende douanekantoren

Bijlage geschrapt omdat deze niet meer relevant is.

VI.8.4 Model van een vergunning voor het gebruik van de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht op basis van een elektronisch manifest

Bijlage geschrapt omdat deze niet meer relevant is.

VI.8.5 Flowchart luchtgroepage

Bijlage geschrapt omdat deze niet meer relevant is.

VI.8.6 Model van een vergunning voor het gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee

De volgende bepalingen hebben betrekking op het verlenen van vergunningen aan scheepvaartmaatschappijen om gebruik te maken van de vereenvoudigde regeling Uniedouanevervoer over zee.

Gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee

Model van de vergunning op grond van artikel 26, GOV

Onderwerp van de vergunning

1. De scheepvaartmaatschappij

.....

.....

wordt hierbij vergunning verleend om de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee overeenkomstig artikel 26, GOV, toe te passen (hierna “vereenvoudigde (papieren) regeling douanevervoer over zee” genoemd). Deze vergunning kan steeds worden ingetrokken.

Toepassingsgebied

2. De vereenvoudigde (papieren) regeling douanevervoer over zee heeft betrekking op alle goederen die de scheepvaartmaatschappij over zee vervoert tussen de in de bijlage genoemde havens in de EU-lidstaten.

Vereiste documenten voor zendingen

3. Wanneer gebruik van de regeling Uniedouanevervoer verplicht is, wordt het manifest (model bijgevoegd) gelijkgesteld met een aangifte voor Uniedouanevervoer, mits het de gegevens bevat als bedoeld in artikel 50, GOV.

Procedure in de haven van lading (douanekantoor van vertrek)

4. De manifesten (met op de eerste bladzijde vetgedrukt de toepasselijke code T1 of T2F) moeten in tweevoud worden voorgelegd. Daarna moeten zij door de scheepvaartmaatschappij worden gedateerd en ondertekend als aangiften voor Uniedouanevervoer. Dan worden zij gelijkgesteld met aangiften voor Uniedouanevervoer.

Bij het gelijktijdige vervoer van goederen onder de regeling extern Uniedouanevervoer (T1) en goederen onder de regeling intern Uniedouanevervoer (T2F) moet voor beide soorten goederen een apart manifest worden opgesteld.

Bij groePAGEZENDINGEN moet op het manifest duidelijk “groupage” worden vermeld en moeten de goederen op het manifest voor Uniedouanevervoer worden vermeld volgens de hoogste status op het groePAGEMANIFEST (d.w.z. dat indien de groePAGEZENDING zowel

Uniegoederen als T1-, T2F- of TD-goederen bevat, zij op het T1-manifest moet worden aangegeven).

Tenzij de scheepvaartmaatschappij een toegelaten afzender is in de zin van artikel 233, lid 4, punt a), DWU, moet het manifest vóór het vertrek van het schip ter waarmerking worden voorgelegd aan de bevoegde autoriteiten.

In overeenstemming met artikel 297, UV, moeten de goederen uiterlijk [...] bij het douanekantoor van bestemming worden aangebracht.

De scheepvaartmaatschappij die de op het manifest vermelde goederen vervoert, moet de houder van de regeling voor dit douanevervoer zijn.

Procedure in de haven van lossing (douanekantoor van bestemming)

5. De manifesten en de goederen waarop zij betrekking hebben, moeten voor douanecontrole worden voorgelegd aan respectievelijk worden aangebracht bij de bevoegde autoriteiten van de haven van bestemming. Deze autoriteiten kunnen inzage vragen in alle cognossementen die betrekking hebben op de goederen die vanuit dat schip in de haven worden gelost.

De douaneautoriteiten in elke haven van bestemming moeten de douaneautoriteiten in elke haven van vertrek maandelijks, na waarmerking, de door de scheepvaartmaatschappijen of hun vertegenwoordigers opgestelde lijst zenden. Deze lijst moet de manifesten bevatten die in de loop van de voorgaande maand aan hen werden voorgelegd.

De lijst moet ook het volgende bevatten: i) het referentienummer van de manifesten; ii) de codes waarmee de douanevervoeregelingen worden aangeduid; iii) de naam van de scheepvaartmaatschappij die de goederen heeft vervoerd; iv) de naam van het schip; en (v) de datum van het vervoer over zee.

Deze lijst, die in tweevoud moet worden opgesteld, ziet er als volgt uit:

DOUANEVERVOERLIJST VOOR DE MAAND			
Haven van vertrek:		Haven van bestemming:	
.....			
Nummer van het als aangifte gebruikte manifest	Datum van het manifest dat werd gebruikt als document voor douanevervoer	Naam van het schip	Voor douanedoelinden

Op de laatste bladzijde moet zijn vermeld:

“De (scheepvaartmaatschappij) verklaart dat in de lijst alle manifesten zijn vermeld die betrekking hebben op goederen die vanuit (haven van vertrek) over zee naar (haven van bestemming) zijn vervoerd.”

Beide exemplaren van de lijst moeten door de vertegenwoordiger van de scheepvaartmaatschappij worden ondertekend en binnen 15 dagen na het einde van de maand waarin het douanevervoer heeft plaatsgevonden naar het douanekantoor van bestemming worden gezonden.

Onregelmatigheden/verschillen

6. De douane in de haven van bestemming moet de bevoegde autoriteiten van de haven van vertrek en de autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, in kennis stellen van alle vastgestelde onregelmatigheden of verschillen. Zij verwijst daarbij met name naar de cognosementen van de betrokken goederen.

Verantwoordelijkheden van de scheepvaartmaatschappij

7. De scheepvaartmaatschappij moet:
- een administratie voeren aan de hand waarvan de douane de activiteiten kan controleren bij vertrek en op de plaats van bestemming;
 - alle relevante gegevens ter beschikking stellen van de douaneautoriteiten; en
 - bijstand verlenen bij de regeling van verschillen en onregelmatigheden.

Slotbepalingen

8. Deze vergunning doet geen afbreuk aan de formaliteiten die de scheepvaartmaatschappij bij vertrek en aankomst van de goederen moet vervullen in de landen van vertrek en bestemming.

De vergunning treedt in werking op

Voor de bevoegde autoriteit

Datum

Handtekening

BIJLAGE

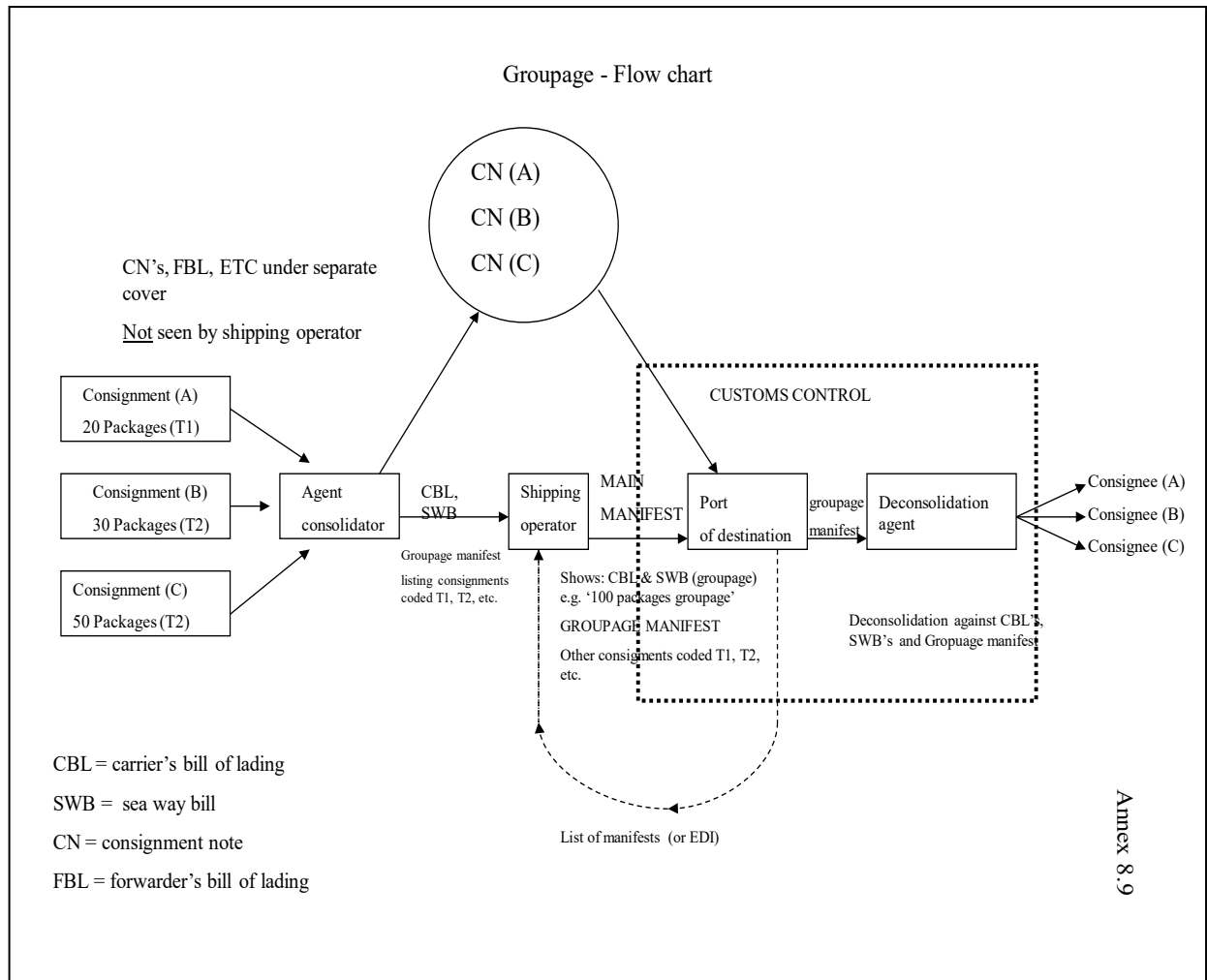
HAVENS VAN VERTREK

ADRES VAN HET BEVOEGDE
DOUANEKANTOOR

HAVENS VAN BESTEMMING

ADRES VAN HET BEVOEGDE
DOUANEKANTOOR

VI.8.7 Flowchart zeegroepage

VI.8.8 Mededeling vereenvoudigde procedures

GEMEENSCHAPPELIJK DOUANEVERVOER – UNIEDOUANEVERVOER TAXUD/0925/2000 - NL

- MEDEDELINGENFORMULIER - Artikel 6, Overeenkomst gemeenschappelijk douanevervoer	VEREENVOUDIGDE PROCEDURES
AAN <u>EUROPESE COMMISSIE</u> Directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie Eenheid “Douanewetgeving” B-1049 BRUSSEL – BELGIË	<u>Rechtsgrondslag:</u> Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer, artikel 6 (bilateraal/multilateraal)
VAN <u>Land dat vergunning verleent voor gebruik van de vereenvoudigde procedure:</u>	<u>Reikwijdte van de procedure:</u> Individuele vereenvoudiging <u>Naam van de houder/Nummer van de vergunning:</u> <i>Bijlage:</i> kopie van de vergunning Algemene vereenvoudiging
<u>Andere betrokken landen:</u> <i>(bij bilaterale/multilaterale overeenkomst)</i>	<u>Naam van de procedure/Verwijzing naar de wettekst:</u> <i>Bijlage:</i> kopie van de tekst (*)
<u>Korte beschrijving van de vereenvoudigingen:</u>	

<u>Contactpersoon:</u> <u>Referentie van de mededeling (CC/YYYY/NNN)</u> Nr. ../.../...	<u>Datum en handtekening:</u> <u>Stempel:</u>

(*) Indien niet elke afzonderlijke vergunning hoeft te worden medegedeeld.

VI.8.9 De lijst van autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de raadplegingsprocedure indien het elektronische vervoersdocument wordt gebruikt als aangifte voor douanevervoer voor door de lucht vervoerde goederen

Klik op de volgende link voor de meest recente versie van deze lijst:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VI.8.10 Model van de raadplegingsbrief voor het elektronische vervoersdocument

TC26 UNIE-/GEMEENSCHAPPELIJK DOUANEVERVOER RAADPLEGINGSFORMULIER	
1. Verzoekende autoriteit Naam: Adres: Telefoon: E-mail: of Code van het douanekantoor (lijst van douanekantoren) □□□□□□	2. Aangezochte autoriteit Naam: Adres: Telefoon: E-mail: of Code van het douanekantoor (lijst van douanekantoren) □□□□□□
3. Aanvrager/Houder van de vergunning* Naam: Adres: Telefoon: E-mail: Nummer van de geautoriseerde marktdeelnemer (in voorkomend geval)	
4. Nummer van de aanvraag/vergunning*	
5. Voor de verzoekende autoriteit Plaats: Datum: Handtekening: Stempel:	6. Voor de aangezochte autoriteit Plaats: Datum: Handtekening: Stempel:
I. RAADPLEGING TIJDENS DE VERGUNNINGSPROCEDURE**	
Lijst van havens en codes van douanekantoren (lijst van douanekantoren) (In te vullen door de verzoekende autoriteit)	
1. Als haven van vertrek (a)..... Lijst van douanekantoren □□□□□□ (b)..... Lijst van douanekantoren □□□□□□ (c)..... Lijst van douanekantoren □□□□□□ (d)..... Lijst van douanekantoren □□□□□□	2. Als haven van bestemming (a)..... Lijst van douanekantoren □□□□□□ (b)..... Lijst van douanekantoren □□□□□□ (c)..... Lijst van douanekantoren □□□□□□ (d)..... Lijst van douanekantoren □□□□□□
3. Indien niet aan een of meer voorwaarden is voldaan, vermeld dan de redenen en de betreffende haven(s) (in te vullen door de aangezochte autoriteit) ☐ De vergunninghouder kan niet verzekeren dat de gegevens van het elektronische vervoersdocument beschikbaar zijn voor de douaneautoriteiten.	

Haven(s):

- ☐ De vergunninghouder voert geen aanzienlijk aantal reizen uit tussen havens van landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer.

Haven(s):

- ☐ De vergunninghouder heeft ernstige of herhaalde overtredingen van de douanewetgeving en belastingvoorschriften begaan, en heeft een strafblad met ernstige strafbare feiten in verband met zijn/haar economische activiteit.

Haven(s):

- ☐ De vergunninghouder toont niet aan zijn/haar handelingen en de goederenstroom goed onder controle te hebben dankzij een handels- en, in voorkomend geval, vervoersadministratie die passende douanecontroles mogelijk maakt.

Haven(s):

- ☐ De vergunninghouder toont niet aan te beschikken over de praktische vakbekwaamheid of beroepskwalificaties die rechtstreeks samenhangen met de verrichte activiteit.

Haven(s):

Opmerkingen.....

.....

II. RAADPLEGING TIJDENS HET TOEZICHT OP EN DE HERBEOORDELING VAN DE VERGUNNING***

1. Controleer het volgende (in te vullen door de aangezochte autoriteit)

a) Zorgt de marktdeelnemer ervoor dat de gegevens van het elektronische vervoersdocument nog steeds beschikbaar zijn voor de douaneautoriteiten?

- ☐ JA
☐ NEE

Opmerkingen.....

.....

b) Voert de marktdeelnemer een aanzienlijk aantal vluchten/reizen uit tussen havens van landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer?

- ☐ JA
☐ NEE

Opmerkingen.....

.....

c) Heeft de marktdeelnemer ernstige of herhaalde overtredingen van de douanewetgeving en belastingvoorschriften begaan en heeft hij een strafblad met zware misdrijven in verband met zijn/haar economische activiteit?

- ☐ JA
☐ NEE

Opmerkingen.....

.....

d) Toont de marktdeelnemer aan zijn/haar handelingen en de goederenstroom goed onder controle te hebben dankzij een handels- en, in voorkomend geval, vervoersadministratie die passende douanecontroles mogelijk maakt?

- ☐ JA
☐ NEE

Opmerkingen:.....

.....

e) Beschikt de marktdeelnemer over de praktische vakbekwaamheid of beroepskwalificaties die rechtstreeks samenhangen met de verrichte activiteit?

- ☐ JA
☐ NEE

Opmerkingen.....

.....

Andere opmerkingen.....

.....

* Doorhalen wat niet van toepassing is.

** Een kopie van de door de marktdeelnemer ingediende aanvraag om het elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer te gebruiken, moet bij dit formulier worden gevoegd.

*** Een kopie van de verleende vergunning om het elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer te gebruiken, moet bij dit formulier worden gevoegd.

VI.8.11 De lijst van autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de raadplegingsprocedure indien het elektronische vervoersdocument wordt gebruikt als aangifte voor douanevervoer voor over zee vervoerde goederen

Klik op de volgende link voor de meest recente versie van deze lijst:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VI.8.12 Concordantietabel CIM – CIM/SMGS

De formulieren zijn te vinden op: <https://cit-rail.org/en/freight-traffic/forms/>

Vak	CIM	CIM/SMGS
Bijgevoegde documenten — bijlagen	9	9
Beschrijving van de goederen	21	20
NHM-code	24	23
CIM-vrachtbrief	30	37
Andere vervoerders	57	65
Contractuele vervoerder	58a	66a
Vereenvoudigde douaneregeling voor spoor en code voor de aangever*	58b	66b
Zendingsnummer	62	69
Visa van de douane	99	26

* Houder van de regeling.

VI.8.13 Verklaringen van spoorwegondernemingen

Uittreksel van werkdocument TAXUD/A2/TRA/02/2019

Aangifte

van spoorwegondernemingen inzake het vervoer van goederen in het kader van de papieren regeling inzake douanevervoer per spoor met de CIM-vrachtbrief, de CIM-vrachtbrief voor gecombineerd vervoer en de CIM/SMGS-vrachtbrief

Ondergetekende, de spoorwegonderneming:

- verklaart dat zij, wanneer zij optreedt als “houder van de regeling” in de zin van artikel 31 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/341 (gedelegeerde overgangsbepalingen van het douanewetboek van de Unie) en artikel 93, aanhangsel 1, bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer, een zekerheid zal stellen voor de volledige route in het douanegebied van de EU en de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer. Als “houder van de regeling” moet zij gebruikmaken van een CIM-vrachtbrief, een CIM-vrachtbrief voor gecombineerd vervoer of een CIM/SMGS-vrachtbrief als zij als de contractuele vervoerder aan het vervoer deelneemt of ermee instemt om de houder van de regeling te worden;
- stemt ermee in dat onregelmatigheden die tijdens de toepassing van de vereenvoudigde regeling inzake douanevervoer per spoor worden vastgesteld, moeten worden opgelost door de bevoegde douaneautoriteit en de verantwoordelijke spoorwegonderneming, dat wil zeggen de douaneautoriteit en de spoorwegonderneming in de staat waar de onregelmatigheid wordt geacht zich te hebben voorgedaan. De verantwoordelijke spoorwegonderneming aanvaardt dat zij aansprakelijk is voor de douaneschuld en als eerste kan worden aangesproken voor de betaling ervan. Deze verklaring doet geen afbreuk aan de hoofdelijke aansprakelijkheid van de spoorwegondernemingen die deelnemen aan het vervoer, en aan de aansprakelijkheid van de houder van de regeling voor de betaling van de douaneschuld;
- verbindt zich ertoe de douanedienst van haar land op de hoogte te stellen van het vervoer van goederen per spoor dat zij alleen of in het kader van een internationaal samenwerkingsverband voornemens is uit te voeren via een buitengrens van het grondgebied waar de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987 van toepassing is of via een grens tussen de partijen bij deze Overeenkomst.
- Voor zover mogelijk zal deze informatie een maand voor aanvang van een nieuwe vervoersroute worden verstrekt. Daarbij zullen worden vermeld: i) de startdatum van het nieuwe vervoer; ii) de bij de dienst betrokken landen; iii) gedetailleerde informatie over de stations van vertrek, grensoverschrijding en bestemming; en zo mogelijk iv) de dienstregeling. De informatie is niet vereist voor vervoer dat onder een standaardregeling inzake intern of extern douanevervoer valt overeenkomstig artikel 226, lid 3, punt a), of artikel 227, lid 2, punt a), van Verordening (EU) nr. 952/2013 (douanewetboek van de Unie) en artikel 2, leden 2 en 3, van de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer, mits wordt gebruikgemaakt van het elektronische systeem, dat wil zeggen het NCTS, dat is opgezet krachtens artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 952/2013 en artikel 4 van aanhangsel 1 van de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer.

De onderneming:

Plaats en datum:

Adres:

Handtekening:

Staat:

DEEL VII: AANZUIVERING VAN DOUANEVERVOER EN NASPORINGSPROCEDURE

Deel VII bevat een beschrijving van de aanzuivering van de regeling douanevervoer en de nasporingsprocedure.

Punt VII.1 bevat de algemene theorie en wetgeving in verband met de aanzuivering van de regeling douanevervoer en de nasporingsprocedure.

Punt VII.2 betreft de aanzuivering van de regeling douanevervoer en het “verzoek om status”.

Punt VII.3 betreft de nasporingsprocedure.

Punt VII.4 betreft de bedrijfscontinuïteitsprocedure.

Punt VII.5 betreft procedures voor controle achteraf.

Punt VII.6 is bestemd voor specifieke nationale instructies.

Punt VII.7 is bestemd voor de douanediensden.

Punt VII.8 bevat de bijlagen.

De onderstaande begrippen worden gebruikt:

- **“regeling douanevervoer”**: een douaneregeling voor het vervoer van goederen onder douanetoezicht van de ene plaats naar een andere in overeenstemming met de EU-wetgeving en de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer;
- **“douanevervoer”**: een overbrenging (vervoer) van goederen van het douanekantoor van vertrek naar het douanekantoor van bestemming overeenkomstig de regeling douanevervoer;
- **“bedrijfscontinuïteitsprocedure”**: gevallen waarin het NCTS, het geautomatiseerde systeem dat door de houders van de regeling wordt gebruikt of de elektronische verbinding tussen het geautomatiseerde systeem dat door de houders van de regeling wordt gebruikt en het NCTS tijdelijk niet beschikbaar zijn op het moment dat een douanevervoer van start gaat;
- **“vereenvoudigde procedures”**: vereenvoudigde procedures voor douanevervoer voor bepaalde vervoerswijzen.

VII.1 Inleiding, wetgeving en algemene theorie

VII.1.1 Inleiding

Dit punt bevat de wettelijke achtergrond beschreven en een algemeen overzicht van de wetgeving.

VII.1.2 Wetgeving en algemene theorie

VII.1.2.1 Rechtsbronnen

De rechtsbronnen voor het controleren van de beëindiging van de regeling en de nasporingsprocedure zijn de volgende:

- artikelen 48 en 49, aanhangsel I, Overeenkomst;
- artikel 215, lid 2, DWU;
- artikel 310 UV.

VII.1.2.2 Algemene theorie

De rechtsgrondslag van de wettelijke bevoegdheid voor de nasporingsprocedure is gebaseerd op het beginsel dat de bevoegde autoriteit van het land van vertrek verantwoordelijk

is voor en de hoofdrol speelt bij het inleiden van en het houden van toezicht op de nasporingsprocedure.

VII.1.2.2.1 Beëindiging en aanzuivering van douanevervoer

*Artikel 48,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

In de rechtsbronnen wordt een onderscheid gemaakt tussen de beëindiging en de aanzuivering van de regelingen Unie- en gemeenschappelijk douanevervoer.

*Artikel 215, lid 2,
DWU*

Beëindiging van de regeling douanevervoer houdt in dat de goederen zijn aangebracht bij en de documenten zijn voorgelegd aan het douanekantoor van bestemming of een toegelaten geadresseerde.

Aanzuivering van de regeling douanevervoer houdt in dat het douanevervoer naar behoren werd beëindigd op basis van een vergelijking van de gegevens die beschikbaar zijn op het douanekantoor van bestemming en de gegevens die beschikbaar zijn op het douanekantoor van vertrek.

Dit onderscheid en deze juridische definities gelden ongeacht het douanevervoer (standaard of vereenvoudigd) of het gebruikte systeem (standaardregeling douanevervoer of bedrijfscontinuïteitsprocedure).

De regeling kan slechts worden aangezuiverd als het bewijs is geleverd dat zij naar behoren is beëindigd.

Indien dergelijk bewijs ontbreekt (het formulier, de aard en de methoden om dat te beoordelen, kunnen verschillen naargelang de procedure), moeten de bevoegde autoriteiten de nodige maatregelen nemen om, zo mogelijk langs alternatieve weg, te kunnen vaststellen dat de regeling naar behoren werd beëindigd of, indien dit niet mogelijk blijkt, overeenkomstig de bepalingen betreffende schuld en invordering vast te stellen:

- of een (douane)schuld is ontstaan;
 - zo ja, wie de schuldena(a)r(en) is (zijn);
 - op welke plaats de (douane)schuld is ontstaan of wordt geacht te zijn ontstaan; en bijgevolg
 - welke autoriteit in voorkomend geval bevoegd is voor de invordering van de (douane)schuld;
- en of sancties moeten worden genomen.

VII.1.2.2.2 Nasporingsprocedure voor het controleren van de beëindiging van de regeling

*Artikel 49, lid 2,
aanhangsel I,*

In geval van de standaardregeling douanevervoer moet,

Overeenkomst

*Artikel 310, lid 2,
UV*

voordat een nasporingsprocedure wordt gestart, een verzoek om status worden gedaan (zie punt VII.2.5).

Als vervolgens blijkt dat de nasporingsprocedure moet worden ingeleid, beslist de bevoegde autoriteit in het land van vertrek de nasporingsprocedure te starten door ofwel:

- het bericht “Verzoek m.b.t. niet-aangekomen vervoer” (IE140) te zenden naar de houder van de regeling, ofwel
- het bericht “Verzoek tot nasporing” (IE142) te zenden naar het opgegeven douanekantoor van bestemming.

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek kan direct de nasporingsprocedure starten met het opgegeven douanekantoor van bestemming wanneer vak 8 van de aangifte voor douanevervoer voldoende informatie bevat om de ontvanger/geadresseerde te identificeren en te specificeren.

De beschikbare gegevens in de aangifte moeten de bevoegde autoriteit bij het opgegeven douanekantoor van bestemming de noodzakelijke gegevens verschaffen om contact te kunnen opnemen met de verantwoordelijke persoon op de plaats van bestemming (ontvanger/geadresseerde).

De lidstaten en andere overeenkomstsluitende partijen moeten hun houders van de regeling informeren over de voordelen van het juist invullen van vak 8 van de aangifte voor douanevervoer met geldige en volledige gegevens van de geadresseerde en specifieke adresgegevens. Op deze manier kan de houder van de regeling voorkomen dat hij onnodig een bericht IE140 ontvangt.

Er wordt alleen contact met de houder van de regeling opgenomen als er op het douanekantoor van vertrek geen bewijs van de beëindiging van de regeling is nadat de berichten “Verzoek om status” (IE904) en “Antwoord status” (IE905) (zie punt VII.2.5 voor meer informatie) en het bericht “Verzoek tot nasporing” (IE142) aan het opgegeven douanekantoor van bestemming zijn gezonden (zie punt VII.3.4.4 voor meer informatie).

Opmerking: het is aan de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek om, afhankelijk van de interpretatie van “voldoende informatie”, te beslissen hoe en waar de nasporingsprocedure wordt gestart.

HANDEL

Om onnodige verzoeken om informatie van de bevoegde douaneautoriteiten te voorkomen, moet vak 8 van de aangifte voor douanevervoer juist worden ingevuld met

geldige en volledige gegevens van de geadresseerde en specifieke adresgegevens.

VII.1.2.2.3 Informatie-uitwisseling

Om aanvullende informatie uit te wisselen of vragen te stellen over een specifieke douanevervoerverrichting kunnen tijdens de hele nasporings- en invorderingsprocedure de berichten “Informatie nasporing & invordering” (IE144) en “Verzoek informatie nasporing & invordering” (IE145) worden verzonden.

Met deze uitwisseling van informatie kan worden begonnen door het douanekantoor van vertrek of door het douanekantoor van bestemming; er is geen antwoord nodig (niet-gekoppelde berichten) om verder te gaan met de procedure.

Bericht IE144 wordt gebruikt door het douanekantoor van vertrek; bericht IE145 wordt gebruikt door het douanekantoor van bestemming.

Als het nodig is om aanvullende documenten op papier bij te voegen, dan kunnen deze langs andere weg (fax, e-mail, post enz.) rechtstreeks worden verzonden naar de in de berichten aangegeven contactpersoon, onder duidelijke vermelding van het MRN van het vervoer waarop zij betrekking hebben. Dergelijke documenten op papier moeten vergezeld van formulier TC20A (“Verzending van informatie/documenten met betrekking tot NCTS-vervoer”) worden verzonden. Zie bijlage VII.8.4. voor een voorbeeld van formulier TC20A.

VII.2 Aanzuivering van de regeling douanevervoer en het verzoek om status

VII.2.1 Inleiding

In dit punt wordt informatie gegeven over de aanzuivering van de regeling douanevervoer en het “verzoek om status”.

Punt VII.2.2 betreft de voorwaarden voor aanzuivering.

Punt VII.2.3 betreft de gevolgen van de aanzuivering.

Punt VII.2.4 betreft de vorm van de aanzuivering.

VII.2.2 Voorwaarden voor aanzuivering

*Artikel 48, lid 2,
aanhangsel I,*

De regeling douanevervoer wordt aangezuiverd indien zij naar

<i>Overeenkomst</i>	behoren is beëindigd zoals omschreven in hoofdstuk 4 van deel IV.
<i>Artikel 215, lid 2, DWU</i>	De autoriteit die bevoegd is voor de aanzuivering van de regeling, is het land van vertrek. De aanzuivering kan verschillende vormen aannemen, afhankelijk van de soort regeling die is gebruikt⁷⁷. In het algemeen worden bij de aanzuivering de gegevens over het douanevervoer vergeleken zoals die bij vertrek zijn vastgesteld en nadien op de plaats van bestemming zijn geregistreerd en bevestigd.

VII.2.3 Gevolgen van de aanzuivering

Het feit dat de regeling douanevervoer is aangezuiverd, hetzij impliciet, hetzij formeel, doet geen afbreuk aan de rechten en verplichtingen van de bevoegde autoriteit om de houder van de regeling en/of de borg te vervolgen, wanneer later (maar binnen de wettelijke termijnen voor de invordering of de oplegging van boetes) blijkt dat de regeling eigenlijk niet was beëindigd en dus niet had mogen worden aangezuiverd, of wanneer in een later stadium onregelmatigheden met betrekking tot specifieke douanevervoerverrichtingen worden ontdekt.

VII.2.4 Vorm van de aanzuivering

Elke lidstaat/overeenkomstsluitende partij stelt de houder van de regeling met het bericht “Kennisgeving aanzuivering” (IE045) in kennis van de aanzuivering. Dit bericht dient ter informatie en heeft geen rechtswaarde.

De borg kan een douanevervoer als aangezuiverd beschouwen indien hij geen kennisgeving van het tegendeel heeft ontvangen.

De bevoegde autoriteit moet contact opnemen met de houder van de regeling, de borg en andere bevoegde autoriteiten indien er geen bewijs voorhanden is (of indien eraan wordt getwijfeld) dat de regeling douanevervoer werd beëindigd, waardoor het douanekantoor van vertrek de regeling niet kan aanzuiveren (zie de punten VII.1.2.2.1 en VII.3.2).

⁷⁷ Het kan gaan om een vergelijking van elektronische berichten (“Voorafgaand bericht van aankomst” met “Controleresultaten” in het NCTS) of van documenten (lucht- of scheepvaartmanifesten met de maandelijkse lijst van het douanekantoor van bestemming voor de papieren regeling douanevervoer door de lucht en over zee).

Om een uniforme toepassing te waarborgen, ongeacht de gebruikte vervoerswijze, moet bij de vereenvoudigde procedures die specifiek zijn voor bepaalde vervoerswijzen, zoveel mogelijk dezelfde aanpak worden gevolgd.

VII.2.5 “Verzoek om status” en “antwoord status”

Voordat een nasporingsprocedure wordt ingeleid, moet een verzoek om status worden gedaan. Daarmee kan worden voorkomen dat onnodig verzoeken tot nasporing worden gedaan voor douanevervoerverrichtingen die feitelijk zijn afgesloten bij het douanekantoor van bestemming, maar waarvan de beëindigingsberichten door technische problemen zijn zoekgeraakt in het NCTS.

Het bericht “Verzoek om status” (IE904) moet worden verzonden aan:

- het douanekantoor van bestemming na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen bij dat kantoor wanneer er geen “Bericht van aankomst” (IE006) is ontvangen;
- het douanekantoor van bestemming zes dagen na ontvangst van het “Bericht van aankomst” (IE006) wanneer er geen bericht “Controleresultaten” (IE018) is ontvangen.

Het systeem in het land van bestemming controleert automatisch of de status op de plaats van bestemming overeenkomt met de status in het land van vertrek, en antwoordt met het bericht “Antwoord status” (IE905).

Het is de verantwoordelijkheid van de nationale helpdesks of andere relevante autoriteiten, zowel in het land van bestemming als in het land van vertrek, om de ontbrekende informatie onmiddellijk op alle mogelijke manieren door te geven (bv. door ontbrekende berichten IE006 en IE018 nogmaals te verzenden), zodat het douanevervoer op het douanekantoor van vertrek naar behoren kan worden gevolgd.

Eventuele technische problemen moeten worden onderzocht en zo spoedig mogelijk worden verholpen.

In het zeldzame en uitzonderlijke geval waarin technische problemen het (opnieuw) verzenden van de ontbrekende berichten (IE006 en IE018) onmogelijk maken, kunnen de bevoegde autoriteiten in het land van bestemming de bevoegde autoriteiten in het land van

vertrek andere bewijsstukken zenden op grond waarvan de regeling kan worden aangezuiverd (bv. het door het douanekantoor van bestemming geïssueerde TAD samen met formulier TC20A).

Zonder bewijs van de beëindiging van de regeling mag het douanekantoor van vertrek de regeling niet aanzuiveren (zie punt VII.3.3 voor meer informatie).

Opmerking: Informatie die uitsluitend via e-mail door de helpdesk van het land van bestemming wordt verzonden, mag (op zich) niet worden geaccepteerd als bewijs van de beëindiging van de regeling.

VII.3 Nasporingsprocedure

VII.3.1 Inleiding

Dit punt bevat informatie over de nasporingsprocedure.

Punt VII.3.2 betreft de nasporingsprocedure die aanvangt bij de houder van de regeling.

Punt VII.3.3 betreft het alternatieve bewijs.

Punt VII.3.4 betreft de nasporingsprocedure bij het douanekantoor van bestemming.

*Artikelen 49 en 51,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De nasporingsprocedure heeft hoofdzakelijk tot doel bewijs te verkrijgen van de beëindiging van de regeling douanevervoer, zodat de regeling kan worden aangezuiverd.

*Artikelen 310
en 312, UV*

Bij het ontbreken van dergelijk bewijs of wanneer later blijkt dat het voorgelegde bewijs vals of ongeldig is, moeten de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek:

- de omstandigheden vaststellen waaronder de (douane)schuld is ontstaan;
- de schuldena(a)r(en) identificeren; en
- bepalen welke autoriteiten bevoegd zijn voor de invordering van de (douane)schuld.

Bij de nasporingsprocedure is administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten vereist en wordt rekening gehouden met alle informatie die door de houder van de regeling is verstrekt.

Voor een goede werking is het volgende nodig:

- een volledig ingevuld bericht “Verzoek tot nasporing” (IE142) volgens de technische voorschriften en voorwaarden;
- een juiste afhandeling van het bericht “Voorafgaande kennisgeving van doorgang” (IE050) door het (de) douanekanto(o)r(en) van doorgang;
- een juiste afhandeling van het bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) door het (de) douanekanto(o)r(en) van doorgang;
- een juiste afhandeling van het “Bericht van aankomst” (IE006) door het douanekantoor van bestemming;
- een snel (tijdig en zonder uitstel) en duidelijk antwoord van de aangezochte autoriteiten;

- actuele lijsten van autoriteiten en kantoren die bevoegd zijn voor de nasporingsprocedure.

Om te voorkomen dat een nasporingsprocedure wordt ingeleid, moet het douanekantoor van vertrek het douanekantoor van bestemming onmiddellijk om bericht IE018 verzoeken indien het dat bericht niet uiterlijk zes dagen na ontvangst van bericht IE006 heeft ontvangen.

Het douanekantoor van bestemming moet het ontbrekende bericht IE018 dan onmiddellijk verzenden.

Wanneer het douanekantoor van vertrek de berichten IE006 en IE018 nog steeds niet heeft ontvangen en ook niet over andere informatie beschikt op basis waarvan het de regeling douanevervoer kan aanzuiveren of de (douane)schuld kan invorderen, of wanneer het vaststelt dat de berichten bij vergissing zijn verzonden, moet dat douanekantoor de houder van de regeling of het douanekantoor van bestemming om de betreffende informatie verzoeken.

Wanneer bericht IE006 of IE018 ontbreekt, moet de douaneautoriteit die bevoegd is voor de nasporing op de plaats van vertrek, de nasporingsprocedure inleiden binnen zeven dagen na het verstrijken van de termijnen voor het sturen van die berichten (de termijn is uiterlijk zes dagen na het aanbrengen van de goederen op de plaats van bestemming). Dit betekent dat de nasporingsprocedure van start moet gaan op de 13e dag nadat volgens de aangifte de goederen op de plaats van bestemming hadden moeten zijn aangebracht.

Als de douaneautoriteit die bevoegd is voor nasporing op de plaats van vertrek, echter vóór het verstrijken van deze termijn verneemt dat het douanevervoer niet naar behoren is beëindigd, of vermoedt dat dit het geval is, moet zij de nasporingsprocedure sneller inleiden.

VII.3.2 Nasporing die aanvangt bij de houder van de regeling

Dit punt bevat informatie over de omstandigheden waarin de bevoegde autoriteit de houder van de regeling om informatie kan vragen wanneer er geen bewijs voorhanden is dat een douanevervoer is beëindigd.

VII.3.2.1 Doel van het verzoek om informatie

Artikel 49, leden 2, 4, 5 en 6, aanhangsel I, Overeenkomst Het verzoek om informatie is bedoeld om de houder van de regeling in staat te stellen bewijs te verstrekken dat de regeling werd beëindigd.

Artikel 310, leden 2, 3, 4, 5 en 6, UV

VII.3.2.2 Algemene procedure voor het verzoek om informatie aan de houder van de regeling

De houder van de regeling moet op de hoogte worden gebracht wanneer:

Artikel 49, leden 2, 3, 4, 5 en 6, aanhangsel I, Overeenkomst

Artikel 310, leden 2, 3, 4, 5 en 6, UV

- de termijn voor het aanbrengen van de goederen bij het douanekantoor van bestemming is verstreken (er is geen bericht IE006 van het land van bestemming ontvangen);
en
- de berichten IE904 en IE905 werden verzonden en de status van het douanevervoer bij beide douanekantoren dezelfde/gelijkwaardig was; en
- de informatie in vak 8 van een aangifte voor douanevervoer onvoldoende wordt geacht om de nasporingsprocedure in te leiden bij het opgegeven douanekantoor van bestemming;
of
- er uiterlijk 28 dagen na verzending van het bericht “Verzoek tot nasporing” (IE142) geen antwoord van het aangezochte douanekantoor van bestemming is ontvangen of een negatief antwoord is ontvangen met code 1 of 2 in het bericht “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143) (zie punt VII.3.4.4). Zie ook punt VII.3.4.5.

Artikel 49, lid 5, aanhangsel I, Overeenkomst;

Artikel 310, lid 5, UV

De bevoegde autoriteiten op de plaats van vertrek zenden het bericht “Verzoek m.b.t. niet-aangekomen vervoer” (IE140) naar de houder van de regeling, die binnen 28 dagen antwoordt met het bericht “Informatie over niet-aangekomen vervoer” (IE141).

Artikel 49, lid 6, aanhangsel I, Overeenkomst

Als de door de houder van de regeling verstrekte informatie onvoldoende wordt geacht om de regeling aan te zuiveren, maar wel voldoende wordt geacht om de nasporingsprocedure voort te

Artikel 310, lid 6, UV zetten, moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek bericht IE142 naar het douanekantoor van bestemming zenden of de nasporingsprocedure voortzetten met het douanekantoor van bestemming waaraan al bericht IE142 was gezonden, om dat kantoor met het bericht “Informatie nasporing & invordering” (IE144) mee te delen dat er aanvullende informatie beschikbaar is.

Artikel 114, aanhangsel I, Overeenkomst **Opmerking:** Indien de houder van de regeling

Artikel 77, punt b), GV

- binnen de termijn van 28 dagen geen informatie verstrekt, of
- de verstrekte informatie een invordering rechtvaardigt, of
- de verstrekte informatie onvoldoende wordt geacht om de nasporingsprocedure bij het douanekantoor van bestemming te starten,

wordt een maand na het verstrijken van de termijn van 28 dagen de invorderingsprocedure gestart (zie punt VII.3.4.5 indien de nasporingsprocedure werd gestart bij het douanekantoor van bestemming).

HANDEL

Afhankelijk van de methode die door de bevoegde douaneautoriteiten bij vertrek is gebruikt, moet de houder van de regeling binnen 28 dagen informatie verstrekken met bericht IE141.

Opmerking: De verstrekte informatie kan onvoldoende worden geacht om de regeling aan te zuiveren, maar toch voldoende zijn om de nasporingsprocedure voort te zetten.

VII.3.2.3 Procedure voor een verzoek om informatie in het geval van vereenvoudigde procedures die specifiek zijn voor bepaalde vervoerswijzen

De houder van de regeling wordt op de hoogte gebracht wanneer:

Artikel 108, aanhangsel I, Overeenkomst

- bij gebruik van de papieren regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht en bij gebruik van de papieren regeling Uniedouanevervoer over zee:

Artikelen 46, 48, 49 en 51, GOV

- de maandelijkse lijst van manifesten op het einde van de termijn van twee maanden vanaf het einde van de maand waarin de manifesten aan het douanekantoor van vertrek zijn voorgelegd, niet is teruggezonden aan de bevoegde autoriteit van de luchthaven of de haven van vertrek; of
- wanneer in de maandelijkse lijst niet alle manifesten zijn

opgenomen (de regeling kan immers niet als beëindigd worden beschouwd voor de manifesten die niet in de lijst zijn opgenomen).

- bij gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer voor de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht en een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer voor de regeling Uniedouanevervoer over zee:
 - uit een controle van de manifesten en/of van de administratie van de lucht- of scheepvaartmaatschappij; of
 - uit de melding van een overtreding of onregelmatigheid door de autoriteiten van de luchthaven of haven van bestemming blijkt dat het elektronische vervoersdocument niet beschikbaar is of niet op de plaats van bestemming is voorgelegd.

Hiervoor kan de modelbrief in bijlage VII.8.2. worden gebruikt.

Het gebruik van dit model is niet verplicht, maar het bevat de minimaal vereiste gegevens.

Wanneer de houder van de regeling langs elektronische weg met de bevoegde autoriteiten communiceert, kunnen deze brief en het antwoord erop door gelijkwaardige elektronische berichten worden vervangen.

Wanneer de houder van de regeling (de luchtvaart-, scheepvaart-, spoorweg- of vervoersmaatschappij) zelf heeft vastgesteld en gemeld dat de regeling niet werd beëindigd in overeenstemming met zijn/haar verplichtingen in het kader van de vereenvoudigde procedure die specifiek is voor de vervoerswijze in kwestie, is een verzoek om informatie evenwel niet nodig.

Wanneer de houder van de regeling langs elektronische weg met de bevoegde autoriteiten communiceert, kan deze melding door een gelijkwaardig elektronisch bericht worden vervangen.

VII.3.3 Alternatief bewijs van de beëindiging van de regeling

*Artikel 51,
aanhangsel I
Overeenkomst*

Artikel 312, UV

Wanneer er van de beëindiging van de regeling geen bewijs bestaat, wordt de houder van de regeling gevraagd binnen de termijn van 28 dagen een bewijs voor te leggen (bv. een document dat als alternatief bewijs wordt aanvaard).

De wetgeving voorziet in vier categorieën documenten die door de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek kunnen worden aanvaard als alternatief bewijs dat de regeling douanevervoer naar behoren werd beëindigd of überhaupt werd beëindigd. Een ander document kan niet als alternatief bewijs worden aanvaard:

- a) een document dat is gewaarmerkt door de douaneautoriteiten van de lidstaat van bestemming of van een land van bestemming dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, aan de hand waarvan de goederen kunnen worden geïdentificeerd en waaruit blijkt dat zij bij het douanekantoor van bestemming zijn aangebracht of bij een toegelaten geadresseerde zijn afgeleverd;
- b) een document of een registratie van de douane, door de douaneautoriteit van het land gewaarmerkt, waaruit blijkt dat de betrokken goederen het douanegebied van een overeenkomstsluitende partij fysiek hebben verlaten;
- c) een document dat is afgegeven in een derde land waar de goederen onder een douaneregeling zijn geplaatst;
- d) een in een derde land afgegeven document dat is geïssueerd door de douaneautoriteit van dat land is gewaarmerkt, waarin wordt vastgesteld dat de goederen worden geacht zich in dat derde land in het vrije verkeer te bevinden.

Een dergelijk alternatief bewijs is slechts aanvaardbaar indien het door een douaneautoriteit is gewaarmerkt en “conform” is voor de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek, dat wil zeggen dat zij aan de hand ervan kunnen nagaan dat het betrekking heeft op de goederen in kwestie en dat er geen twijfel bestaat over de echtheid van het document en de waarmerking ervan.

In ieder geval rust de bewijslast op de houder van de regeling.

VII.3.3.1 Alternatief bewijs dat de goederen werden aangebracht bij een douanekantoor van bestemming of werden afgeleverd bij een toegelaten geadresseerde

*Artikel 51,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 312, UV

Dit alternatieve bewijs kan elk document zijn waarop het MRN is vermeld en dat is gewaarmerkt door de douaneautoriteiten van de lidstaat van bestemming of van een land van bestemming dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, aan de hand waarvan de goederen in kwestie kunnen worden geïdentificeerd en waaruit blijkt dat zij bij het douanekantoor van bestemming zijn

aangebracht of bij een toegelaten geadresseerde zijn afgeleverd.

Het alternatieve bewijs kan met name de volgende, door de douaneautoriteiten gewaarmerkte documenten omvatten:

- een kopie van het TAD (met MRN); of
- een kopie van de douaneaangifte waarmee de goederen onder een andere douaneregeling werden geplaatst nadat zij bij het douanekantoor van bestemming werden aangebracht of bij een toegelaten geadresseerde werden afgeleverd; of
- een door het douanekantoor van bestemming gewaarmerkt document, gebaseerd op de documenten (bv. het TAD) en/of de gegevens die beschikbaar zijn in dit kantoor of bij de toegelaten geadresseerde; of
- een kopie van een handels- of vervoersdocument of een uittreksel uit de administratie van de marktdeelnemer die bij het douanevervoer was betrokken, waaruit blijkt dat de goederen in kwestie bij dat kantoor werden aangebracht of bij een toegelaten geadresseerde werden afgeleverd (bv. lossingsrapporten, onderzoeksrapporten, landingscertificaten, cognossementen, luchtvrachtbrieven, bewijzen van betaling, facturen en vervoersopdrachten).

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek kan alternatief bewijs om de regeling te beëindigen, slechts in aanmerking nemen indien binnen de gestelde termijn geen officieel bewijs is geleverd.

Indien het officiële bewijs na de uiterste datum wordt ontvangen, bijvoorbeeld vanwege een bedrijfscontinuïteitsprocedure, dan heeft dit voorrang op het alternatieve bewijs.

*Artikel 45, lid 4,
bijlage I,
Overeenkomst*

Het douanekantoor van bestemming viseert het TAD dat wordt gebruikt als alternatief bewijs, wanneer de goederen worden aangebracht.

*Artikel 308, lid 2,
UV*

HANDEL

De houder van de regeling kan de volgende documenten overleggen als alternatief bewijs dat de goederen zijn aangebracht bij het douanekantoor van bestemming:

- een kopie van het TAD (met MRN); of
- een kopie van de aangifte waarmee de goederen onder een andere douaneregeling zijn geplaatst; of

- een document van het douanekantoor van bestemming, gebaseerd op het document voor douanevervoer en/of de gegevens die beschikbaar zijn in dit kantoor of bij de toegelaten geadresseerde; of
- een kopie van een handels- of vervoersdocument of een uittreksel uit de administratie waaruit blijkt dat de betrokken goederen bij dat kantoor werden aangebracht of bij een toegelaten geadresseerde werden afgeleverd.

Opmerking: Alternatief bewijs moet zijn gewaarmerkt door de douaneautoriteiten, de goederen in kwestie identificeren, bevestigen dat de goederen werden aangebracht en het referentienummer van de aangifte voor douanevervoer bevatten.

Als het alternatieve bewijs “conform” is voor de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek, dat wil zeggen dat zij aan de hand ervan kunnen nagaan dat het betrekking heeft op de goederen in kwestie en dat er geen twijfel bestaat over de echtheid van het document en de waarmerking ervan door de bevoegde autoriteiten, zuiveren zij de regeling douanevervoer aan.

In ieder geval moet het alternatieve bewijs voor controle achteraf worden aangeboden met behulp van formulier TC21 “Verzoek om controle” ⁷⁸ (zie punt 5 van deel VII) indien de bevoegde autoriteiten aan de echtheid van dit stuk of de identiteit van de betrokken goederen twijfelen. In dit geval kan het alternatieve bewijs niet worden aanvaard totdat de controlerende autoriteit heeft bevestigd dat de betrokken gegevens authentiek en correct zijn.

VII.3.3.2 Alternatief bewijs dat de betrokken goederen in een derde land onder een douaneregeling zijn geplaatst

Artikel 51, lid 1, aanhangsel I, Overeenkomst

Artikel 312, lid 1, UV

Een alternatief bewijs kan worden geleverd met een van de volgende soorten documenten waaruit de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek kunnen opmaken dat deze betrekking hebben op de goederen in kwestie en dat deze goederen dus het grondgebied van de overeenkomstsluitende partijen/de EU daadwerkelijk hebben verlaten:

- i) een origineel douanedocument dat is afgegeven in een derde land waar de goederen onder een douaneregeling zijn geplaatst.

Wanneer het originele douanedocument wordt verstrekt in de vorm van een elektronisch douanedocument, kunnen de

⁷⁸ Model opgenomen in bijlage VII.8.5.

douaneautoriteiten van het land van vertrek dit als alternatief bewijs aanvaarden zolang de autoriteiten in geval van twijfel:

- a) het elektronische douanedocument rechtstreeks kunnen inzien in het respectieve douanesysteem van het betrokken derde land (zie voorbeelden): of
 - b) via officiële correspondentie contact kunnen opnemen met de respectieve douaneautoriteit van het betrokken derde land, die de authenticiteit van het elektronische douanedocument bevestigt of toegang geeft tot het elektronische douanedocument.
- ii) een ander document waaruit blijkt dat de goederen zich in het betrokken derde land in het vrije verkeer bevinden, dat door de douaneautoriteiten is geïssueerd, ondertekend of op andere wijze is gewaarmerkt (bv. elektronisch of volgens een andere door derde landen toegepaste wijze van waarmerking), zodat het door de douaneautoriteit van het land van vertrek kan worden aanvaard.

HANDEL

Het is de verantwoordelijkheid van de houder van de regeling om de bovenstaande documenten te verstrekken indien alternatief bewijs nodig is dat de goederen in een derde land onder een douaneregeling zijn geplaatst.

Opmerking: Deze alternatieve bewijsstukken kunnen worden vervangen door kopieën die voor conform zijn gewaarmerkt door de instantie die de originele documenten heeft gewaarmerkt, door de autoriteiten van de betrokken derde landen of door de autoriteiten van een van de lidstaten of van de landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

Als het alternatieve bewijs “conform” is voor de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek, dat wil zeggen dat zij aan de hand ervan kunnen nagaan dat het betrekking heeft op de goederen in kwestie en dat er geen twijfel bestaat over de echtheid van het document en de waarmerking ervan door de bevoegde autoriteiten, zuiveren zij het douanevervoer aan.

Voorbeeld 1 — Aanvaardbaar alternatief bewijs

Een document uit Peru waarvan de afdruk van de elektronische invoeraangifte niet door een autoriteit is gewaarmerkt. De inhoud van de invoeraangifte kan echter online worden gecontroleerd in het douanesysteem van Peru, dat beschikbaar is op:

- <http://www.sunat.gob.pe/aduanas/informli/ildua.htm>

Voorbeeld 2 — Niet-aanvaardbaar alternatief bewijs

Een afdruk van de elektronische invoeraangifte uit een derde land, die niet door een autoriteit is gewaarmerkt. De aangifte kan niet rechtstreeks in het douanesysteem van dit derde land worden gecontroleerd en er wordt niet bevredigend geantwoord op de aan de hand van de bij de douane reeds bekende of op de afdruk van de elektronische invoeraangifte uit het derde land vermelde contactgegevens (zoals e-mailadres of telefoonnummer) verzonden verzoeken om waarmerking.

VII.3.4 Nasporing bij het douanekantoor van bestemming

Dit deel bevat een beschrijving van een verzoek om nasporing aan het douanekantoor van bestemming en is als volgt onderverdeeld:

punt VII.3.4.1 betreft de bevoegde autoriteit en de termijn voor het verzenden van het verzoek tot nasporing;

punt VII.3.4.2 betreft de verzending van het verzoek tot nasporing;

punt VII.3.4.3 betreft de annulering van het verzoek tot nasporing;

punt VII.3.4.4 betreft de reactie van het land van bestemming op het verzoek tot nasporing;

punt VII.3.4.5 betreft het verzoek aan de houder van de regeling na aanvang van de nasporingsprocedure bij het douanekantoor van bestemming;

punt VII.3.4.6 betreft de gevolgen van de resultaten van de nasporingsprocedure.

VII.3.4.1 De bevoegde autoriteit en de termijn voor het verzenden van het verzoek tot nasporing

Het bericht “Verzoek tot nasporing” (IE142) moet worden verzonden door de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek:

Artikel 49, leden 2, 3 en 6, aanhangsel I,

- indien bericht IE006 niet werd ontvangen binnen de termijn voor het aanbrengen van de goederen op de plaats van

Overeenkomst

*Artikel 310,
leden 2, 5 en 6, UV*

bestemming en de inhoud van vak 8 van de aangifte voor douanevervoer voldoende wordt geacht; of

- indien binnen zes dagen na ontvangst van bericht IE006 geen bericht IE018 is ontvangen; of
- zodra de bevoegde autoriteiten vernemen of vermoeden dat de regeling douanevervoer niet werd beëindigd; of
- zodra de bevoegde autoriteit achteraf vaststelt dat een voorgelegd bewijs vals is en dat de regeling bijgevolg niet werd beëindigd. Er wordt echter pas een nasporingsprocedure ingeleid wanneer dat nuttig lijkt om te achterhalen of de eerder voorgelegde bewijzen vals of echt zijn en/of om de schuld en de schuldenaar vast te stellen en te bepalen welke autoriteit bevoegd is voor de invordering van de (douane)schuld; of
- indien informatie die is ontvangen van de houder van de regeling onvoldoende wordt geacht om de regeling aan te zuiveren, maar wel voldoende wordt geacht om de nasporingsprocedure voort te zetten.

VII.3.4.2 Verzending van het “Verzoek tot nasporing” (IE142)

*Artikel 49, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet het bericht “Verzoek tot nasporing” (IE142) naar de bevoegde autoriteit in het land van bestemming zenden. Het bericht moet worden verzonden:

*Artikel 310, lid 2,
UV*

- naar het opgegeven douanekantoor van bestemming indien de inhoud van vak 8 van de aangifte voor douanevervoer voldoende wordt geacht; of
- naar het feitelijke douanekantoor van bestemming dat bericht IE006 heeft gezonden; of
- naar het douanekantoor van bestemming indien de door de houder van de regeling verstrekte informatie voldoende wordt geacht om de nasporingsprocedure voort te zetten (zie de punten VII.3.2.2 en VII.3.4.4.4).

Om het werk van de douanebeambten te vergemakkelijken, moet de contactpersoon op de plaats van vertrek worden opgegeven.

Het douanekantoor van bestemming antwoordt met het bericht “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143).

VII.3.4.2.1 Gebruik van de berichten voor gegevensuitwisseling

Behalve via de nasporingsprocedure kan met de berichten IE144 en IE145 informatie worden uitgewisseld vanaf het begin van de

nasporingsprocedure (de datum van verzending van bericht IE140 of IE142) tot de inning van de (douane)schuld (de datum van verzending van bericht IE152). Met deze gegevensuitwisselingsberichten wordt een nasporingsprocedure die is aangevangen bij het douanekantoor van bestemming (bericht IE142) of met de houder van de regeling (bericht IE140), niet gesloten.

Als echter de door de bevoegde autoriteit van het land van vertrek in bericht IE142 verstrekte informatie voor de bevoegde autoriteit van het land van bestemming onvoldoende is om de noodzakelijke controles uit te voeren, kan laatstgenoemde de bevoegde autoriteit van het land van vertrek om aanvullende informatie vragen door het bericht “Verzoek informatie nasporing & invordering” (IE145) te verzenden met gebruikmaking van de juiste codes voor de gewenste informatie.

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet proberen de bevoegde autoriteit van het land van bestemming die om informatie vraagt, de gevraagde aanvullende informatie te verstrekken met het bericht “Informatie nasporing & invordering” (IE144) met gebruikmaking van de juiste informatiecodes.

De gevraagde papieren documenten moeten rechtstreeks naar de in het bericht genoemde contactpersoon worden gezonden. Zij kunnen op verschillende manieren worden verzonden (post, e-mail, fax enz.), indien mogelijk, maar het MRN moet duidelijk worden vermeld.

VII.3.4.3 Annulering van het “Verzoek tot nasporing” (IE142)

Indien de bevoegde autoriteit van het land van vertrek, om welke reden dan ook, besluit bericht IE142 te annuleren, moet zij aan het douanekantoor van bestemming dat om nasporing verzocht het bericht “Kennisgeving annulering informatieverzoek” (IE059) zenden, om dit kantoor te verzoeken het onderzoek te staken.

VII.3.4.4 Reactie van het land van bestemming

VII.3.4.4.1 Controle van administratie

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming controleert eerst haar eigen administratie of, indien passend, de administratie van de toegelaten geadresseerde. Dit kan soms leiden tot de

ontdekking dat de regeling douanevervoer naar behoren werd beëindigd en dat slechts de berichten IE006 en IE018 (de bijbehorende berichten) ontbreken.

Indien de controle van de eigen administratie of van de administratie van de toegelaten geadresseerde geen resultaten oplevert, neemt de bevoegde autoriteit van het land van bestemming contact op met:

- de geadresseerde, die de goederen en documenten mogelijk rechtstreeks in ontvangst heeft genomen zonder dat deze bij het opgegeven douanekantoor van bestemming of een ander kantoor zijn aangebracht/voorgelegd; of
- een andere verantwoordelijke persoon die aanvullende informatie kan verstrekken.

VII.3.4.4.2 Resultaten van de controle van de administratie

Nadat de in punt VII.3.4.4.1 beschreven stappen zijn genomen, kunnen zich de volgende gevallen voordoen:

*Artikel 47,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikelen 307
en 309, UV*

- De betreffende goederen zijn op tijd aangebracht bij het douanekantoor van bestemming of afgeleverd bij de toegelaten geadresseerde, maar
 - het bewijs van de beëindiging van de regeling (de berichten IE006 en/of IE018) werd niet op tijd teruggezonden. In dit geval moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming de ontbrekende berichten onmiddellijk aan de verzoekende bevoegde autoriteit van het land van vertrek zenden; of
 - het bewijs van de beëindiging van de regeling (het bericht “Kennisgeving van aankomst” (IE007) en/of het bericht “Opmerkingen m.b.t. lossen” (IE044)) werd door een toegelaten geadresseerde niet aan het douanekantoor van bestemming gezonden, ondanks de verplichting hiertoe. In dat geval moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming de ontbrekende berichten IE006 en/of IE018 onmiddellijk aan de verzoekende bevoegde autoriteit van het land van vertrek zenden, nadat zij de toegelaten geadresseerde eerst heeft verzocht de vereiste ontbrekende informatie te verstrekken. De bevoegde autoriteit van het land van bestemming moet de nodige maatregelen nemen om de vergunning van de toegelaten geadresseerde te verkrijgen.

Opmerking: De berichten IE006 en/of IE018 mogen slechts worden verzonden indien het douanevervoer naar behoren werd beëindigd binnen de vastgestelde termijn en de goederen niet aan het toezicht van de douane werden onttrokken. Het moet gaan om een regeling die regulier werd beëindigd binnen de vastgestelde termijn (bij het douanekantoor van bestemming ontbrak bijvoorbeeld uitsluitend de registratie van de regeling douanevervoer) of aanvaarding van een late aanbrenging overeenkomstig de wettelijke bepalingen.

- De onder de regeling geplaatste goederen zijn niet aangebracht bij het douanekantoor van bestemming, maar zijn aangebracht bij het douanekantoor van doorgang:

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming vindt bij de controle van haar eigen administratie geen bewijs dat onder de regeling geplaatste goederen zijn aangebracht bij het douanekantoor van bestemming, maar vindt wel bericht IE118, afgegeven door haar eigen land.

In dat geval moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming

- het bericht “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143) met antwoordcode “4” (verzoek om invordering ter bestemming) verzenden om de verantwoordelijkheid voor de nasporingsprocedure over te nemen.

- De goederen zijn afgeleverd bij een ontvanger die geen toegelaten geadresseerde is:

Indien de bevoegde autoriteit van het land van bestemming vaststelt dat de goederen rechtstreeks zijn afgeleverd bij een niet-toegelaten geadresseerde die, ondanks de verplichting daartoe, geen contact heeft opgenomen met het douanekantoor van bestemming, moet zij het bericht “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143) met code “4” (verzoek om invordering ter bestemming) verzenden, met het verzoek de verantwoordelijkheid voor de invordering aan haar over te dragen.

- Het douanekantoor van bestemming heeft de regeling douanevervoer niet beëindigd in het NCTS, maar de goederen zijn naar een derde land uitgevoerd:

Indien de bevoegde autoriteit van het land van bestemming vaststelt dat de goederen naar een derde land zijn uitgevoerd:

- zendt die autoriteit de bevoegde autoriteit van het land van vertrek de berichten IE006 en IE018, nadat zij over feitelijk bewijs beschikt dat de goederen zijn aangebracht; of
- zendt die autoriteit andere documenten of gegevens, vergezeld van een formulier TC20A, waaruit blijkt dat de goederen naar een derde land zijn uitgevoerd, indien er noch alternatief bewijs noch een bericht is dat de aankomst of aanbrenging van de goederen op de plaats van bestemming bevestigt, zodat de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek kunnen vaststellen dat de documenten inderdaad betrekking hebben op de goederen in kwestie en dat deze goederen dus het grondgebied van de overeenkomstsluitende partij/de EU daadwerkelijk hebben verlaten.

VII.3.4.4.3 Termijn voor beantwoording indien de nasporingsprocedure is aangevangen bij het douanekantoor van bestemming

*Artikel 49, lid 4,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 310, leden 4
en 6, UV*

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming moet onverwijld antwoorden en in ieder geval binnen 28 dagen na ontvangst van het verzoek om aanvullende informatie (met het bericht “Verzoek informatie nasporing & invordering” (IE145)) of het antwoord met het bericht “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143) (zie punt VII.3.4.4.5 voor de antwoordcodes).

Indien de nasporingsprocedure werd ingeleid door de houder van de regeling en deze voldoende informatie heeft verstrekt om de nasporingsprocedure voor te zetten, moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming zonder uitstel antwoorden en in ieder geval binnen 40 dagen na ontvangst van het verzoek tot nasporing, hetzij met een verzoek om aanvullende informatie (bericht IE145), hetzij met een antwoord (bericht IE143). Zie punt VII.3.4.4.5 voor de antwoordcodes.

VII.3.4.4.4 Antwoordcodes voor het verzoek tot nasporing

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming moet in bericht IE143 een van de volgende antwoordcodes gebruiken:

Code “1” – vervoer onbekend bij bestemming

- De goederen zijn niet aangebracht bij het opgegeven douanekantoor van bestemming. De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet, indien mogelijk, trachten te

achterhalen wat het feitelijke douanekantoor van bestemming was of verdergaan met het verzoek aan de houder van de regeling.

Code “2” – veronderstelde dubbele verzending

- De goederen zijn aangebracht bij het opgegeven douanekantoor van bestemming en deze autoriteiten vermoeden dat er twee berichten “Aangiftegegevens” (IE015) voor dezelfde goederen zijn verzonden.

Code “3” – terugkeer terugzendingsexemplaar op (datum)

- De goederen zijn aangebracht bij het opgegeven douanekantoor van bestemming, maar dit kantoor kon de regeling niet beëindigen met behulp van de berichten IE006 en IE018 en heeft in plaats daarvan een alternatief bewijsstuk teruggezonden (bijvoorbeeld een kopie van het TAD) dat kennelijk nog niet is aangekomen bij het douanekantoor van het land van vertrek.

Code “4” – verzoek om invordering ter bestemming

- Hoewel de goederen niet bij het douanekantoor van bestemming werden aangebracht, werden zij later in hetzelfde land ontdekt (bijvoorbeeld buiten de officiële douaneregeling om). Het bevoegde kantoor van bestemming wil daarom de verantwoordelijkheid voor de invordering overnemen en verzendt het bericht “Verzoek tot invordering” (IE150) naar het bevoegde kantoor van vertrek, zodat het de goederen kan invorderen nadat zij bij de ontvanger zijn afgeleverd of over de grens zijn gebracht (bericht IE118).

VII.3.4.5 Verzoek aan de houder van de regeling na aanvang van de nasporing bij het douanekantoor van bestemming

*Artikel 49, lid 5,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 310, lid 5,
UV*

Indien de nasporingsprocedure is aangevangen met bericht IE142 aan het douanekantoor van bestemming en er geen antwoord of een negatief antwoord met het bericht “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143) is ontvangen, moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek contact opnemen met de houder van de regeling met het verzoek de informatie te verstrekken die nodig is om de regeling aan te zuiveren (zie punt VII.3.2 voor meer informatie).

Indien de houder van de regeling in deze fase van de nasporingsprocedure

- niet binnen 28 dagen informatie verstrekt, of
- informatie verstrekt die onvoldoende wordt geacht om de nasporingsprocedure voort te zetten,

*Artikel 114, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 87, DWU

Artikel 77, GV

moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek bepalen welke verdere stappen moeten worden ondernomen om de regeling aan te zuiveren binnen zeven maanden na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen op de plaats van bestemming (zie de opmerking in punt VII.3.2.2 voor uitzonderingen op deze termijn).

VII.3.4.6 Gevolgen van de resultaten van de nasporingsprocedure

Aan de hand van de ontvangen antwoorden, met inbegrip van de informatie die de houder van de regeling eventueel heeft verstrekt, moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek bepalen of de regeling al dan niet werd beëindigd en of deze kan worden aangezuiverd of welke verdere stappen moeten worden genomen.

*Artikel 49, lid 7, en
artikel 117, lid 5,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 310, lid 7,
UV*

Wanneer het douanevervoer naar aanleiding van een nasporingsprocedure naar behoren kan worden aangezuiverd, moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek dit onmiddellijk meedelen aan de houder van de regeling en aan de borg, indien zij bij het proces betrokken zijn geweest.

Het kan voorkomen dat de bevoegde autoriteit ook andere bevoegde autoriteiten die bij de nasporingsprocedure zijn betrokken, en met name het douanekantoor van zekerheidstelling, op de hoogte moet brengen.

Indien de bevoegde autoriteit van het land van vertrek de regeling douanevervoer niet kan aanzuiveren, maar:

- bericht IE006 is verzonden,
- bericht IE118 is verzonden, of
- de houder van de regeling heeft bewijs voorgelegd dat de goederen zijn aangebracht of afgeleverd in een andere lidstaat of overeenkomstsluitende partij,

dan draagt de bevoegde autoriteit van het land van vertrek met het bericht “Verzoek tot invordering” (IE150) de verantwoordelijkheid onmiddellijk over aan het land dat bevoegd wordt geacht voor de

invorderingsprocedure.

Indien bericht IE006 was verzonden, moet de aangezochte autoriteit bericht IE018 verzenden. Indien bericht IE118 voorhanden is of de houder van de regeling bewijs heeft voorgelegd dat de goederen in een andere lidstaat of overeenkomstsluitende partij zijn aangebracht of afgeleverd, moet het douanekantoor van vertrek de bevoegdheid voor de invordering aanvaarden door het bericht “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) terug te zenden met het antwoord “ja” (acceptatiecode “1”).

Indien de aangezochte autoriteit niet reageert door de ontbrekende berichten te zenden (ondanks de wettelijke verplichting daartoe) of door de verantwoordelijkheid voor de invordering over te nemen binnen de vastgestelde termijn van 28 dagen (ondanks het bovengenoemde bestaande bewijs), moet dit worden gemeld aan de lokale verbindingsfunctionarissen voor douanevervoer (zie het adresboek van het douanevervoernetwerk op de Europa-website) van het aangezochte land, met het benodigde bewijs, zodat actie kan worden ondernomen, aangezien de aangezochte autoriteit de bevoegdheid moet overnemen. Als dit niet het gewenste effect heeft, moeten de nationale helpdesk en de nationale douanevervoercoördinator van het land van vertrek in kennis worden gesteld, zodat zij actie kunnen ondernemen.

*Artikel 114, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 87, DWU

Artikel 77, GV

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet haar bevindingen uiterlijk zeven maanden na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen op de plaats van bestemming vaststellen. Indien nodig moet zij de invorderingsprocedure zelf inleiden (zie deel VIII voor meer informatie).

Aanvullende gegevens of opmerkingen door bevoegde autoriteiten in verband met de betrokken goederen kunnen van invloed zijn op de resultaten van de nasporingsprocedure.

Dit is met name het geval wanneer tijdens het douanevervoer wordt ontdekt dat zich fraude of onregelmatigheden (onttrekking van de goederen aan de regeling, vervanging van de goederen enz.) heeft of hebben voorgedaan en/of wanneer de goederen, geheel of gedeeltelijk, buiten het toezicht van de douane worden aangetroffen en ook wanneer ontdekt wordt wie verantwoordelijk is voor de

onregelmatigheden of de fraude.

Alle relevante gegevens moeten onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit van het land van vertrek worden meegedeeld.

VII.4 Bedrijfscontinuïteitsprocedure

Dit punt wordt uitsluitend toegepast wanneer het douanevervoer van start is gegaan in het kader van de bedrijfscontinuïteitsprocedure.

Het is als volgt onderverdeeld:

punt VII.4.1 bevat een inleiding;

punt VII.4.2 betreft de bevoegde autoriteit en de termijn voor inleiding van de nasporingsprocedure;

punt VII.4.3 betreft de aanvang van het verzoek tot nasporing;

punt VII.4.4 betreft de reactie van het land van bestemming op het verzoek tot nasporing;

punt VII.4.5 betreft de gevolgen van de resultaten van de nasporingsprocedure.

VII.4.1 Verzoek tot nasporing in het kader van de bedrijfscontinuïteitsprocedure of een vereenvoudigde procedure die specifiek is voor een bepaalde vervoerswijze

Dit punt is gebaseerd op een van de volgende documenten die in geval van de bedrijfscontinuïteitsprocedure worden gebruikt als aangifte voor douanevervoer:

- het enig document (ED); of
- een door het geautomatiseerde systeem van de marktdeelnemer op gewoon papier afgedrukt ED, zoals bepaald in bijlage B6, aanhangsel III, bij de Overeenkomst/aanhangsels B1-B4, bijlage 9, GOV; of
- het TAD, indien nodig aangevuld met de “lijst van artikelen”. In dit geval staat op het TAD geen MRN.

VII.4.1.1 Inleiding

Punt 17, bijlage II, aanhangsel I, Overeenkomst

Als er geen bewijs is dat de regeling douanevervoer werd beëindigd of zodra de bevoegde autoriteiten vernemen of vermoeden dat de

regeling niet werd beëindigd:

- wordt na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen bij het douanekantoor van bestemming contact opgenomen met de houder van de regeling met het verzoek om met gebruikmaking van de modelbrief in bijlage VII.8.2 bewijs van de beëindiging van de regeling te leveren; en
- wordt twee maanden na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen bij het douanekantoor van bestemming de nasporingsprocedure ingeleid met het opgeven douanekantoor van bestemming.

De nasporingsprocedure heeft voornamelijk ten doel:

- bewijs te verkrijgen dat de regeling werd beëindigd, zodat de regeling kan worden aangezuiverd; of
- wanneer dergelijk bewijs ontbreekt of wanneer het voorgelegde bewijs later vals of ongeldig blijkt te zijn, de omstandigheden vast te stellen waarin de (douane)schuld is ontstaan, de schuldena(a)r(en) te identificeren en te bepalen welke autoriteiten bevoegd zijn voor de invordering van de (douane)schuld.

Bij deze procedure, die gebaseerd is op samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten, wordt rekening gehouden met alle informatie die door de houder van de regeling is verstrekt (zie punt VII.3).

De lijst van bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de nasporingsprocedure is opgenomen in bijlage VII.8.1.

Voor de goede werking van deze procedure is het noodzakelijk dat:

- de verzoeken tot nasporing volledig worden ingevuld;
- de douanekantoren van bestemming de aankomst van goederen daadwerkelijk en correct registreren;
- de douanekantoren van bestemming de terugzendingsexemplaren (exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het ED) onmiddellijk en uiterlijk binnen acht kalenderdagen terugsturen;
- de douanekantoren van doorgang de kennisgevingen van doorgang (TC10) correct afhandelen;
- de autoriteiten waaraan verzoeken zijn gericht snel en duidelijk reageren;

- de lijst van bevoegde autoriteiten en kantoren up-to-date is.

VII.4.1.2 Nasporing die aanvangt bij de houder van de regeling

Wanneer binnen twee maanden na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen bij het douanekantoor van bestemming geen exemplaar 5 van het ED of een tweede exemplaar van het TAD geretourneerd is, moeten de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek de houder van de regeling informeren en hem/haar vragen bewijs te leveren van de beëindiging van de regeling.

De houder van de regeling wordt in de gelegenheid gesteld om binnen 28 dagen de informatie te verstrekken die nodig is om de regeling aan te zuiveren.

VII.4.1.3 Bevoegde autoriteit en termijn voor de verzending van het verzoek tot nasporing

De bevoegde autoriteiten van het land van vertrek verzenden onmiddellijk een verzoek tot nasporing:

- indien binnen twee maanden na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen bij het douanekantoor van bestemming geen bewijs is ontvangen van de houder van de regeling dat de regeling werd beëindigd;
- zodra de bevoegde autoriteiten in een vroeg stadium vernemen of vermoeden (zelfs vóór het verstrijken van bovengenoemde termijnen) dat de regeling niet werd beëindigd voor alle of een deel van de goederen of indien het bewijs verschillen laat zien of indien het vals blijkt. Als er vermoedens van onregelmatigheden zijn, besluit de bevoegde autoriteit van het land van vertrek, naargelang van de omstandigheden, of de nasporingsprocedure moet worden voorafgegaan door of vergezeld moet gaan van een controle achteraf om de geldigheid van het voorgelegde bewijs vast te stellen;
- zodra de bevoegde autoriteit bij een controle achteraf (na het verstrijken van de bovengenoemde termijnen) vaststelt dat het voorgelegde bewijs vals is en dat de procedure niet werd beëindigd. Er wordt echter pas een nasporingsprocedure ingeleid wanneer dat nuttig lijkt om te achterhalen of de eerder voorgelegde bewijzen vals of echt zijn en/of om de (douane)schuld en de schuldenaar vast te stellen en te bepalen welke autoriteit bevoegd is voor de invordering van de schuld.

Het verzoek tot nasporing hoeft niet te worden gedaan indien de houder van de regeling, vóór het verstrijken van de termijn van twee maanden voor het inleiden van de nasporingsprocedure, toereikend “alternatief” bewijs heeft voorgelegd dat de regeling werd beëindigd (zie punt VII.3.2.1 voor meer informatie).

VII.4.1.4 Verzoek tot nasporing TC20

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek zet de nasporingsprocedure voort door aan de bevoegde autoriteit van het land van bestemming een verzoek tot nasporing te verzenden met gebruikmaking van een formulier overeenkomstig het model van formulier TC20 in bijlage VII.8.3.

Dit verzoek kan aangetekend worden verzonden (met ontvangstbevestiging als bewijs van afgifte).

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet in ieder geval registreren dat formulier TC20 is verzonden.

De TC20 moet alle beschikbare informatie bevatten, waaronder de aanvullende gegevens die de houder van de regeling heeft verstrekt, met name over een eventuele wijziging van de ontvanger van de goederen. De TC20 moet vergezeld gaan van een kopie van het (de) document(en) met behulp waarvan de goederen onder de regeling zijn geplaatst (exemplaar 1 van het ED, het eerste exemplaar van het TAD, ladingslijsten, lucht- of scheepvaartmanifesten enz.).

De TC20 moet uitsluitend worden verzonden wanneer het antwoord van de houder van de regeling op het verzoek om informatie onvoldoende is om de regeling douanevervoer aan te zuiveren.

VII.4.1.5 Reactie van het land van bestemming op het verzoek tot nasporing

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming die het verzoek tot nasporing ontvangt, moet zo spoedig mogelijk en op passende wijze antwoorden aan de hand van de informatie waarover zij beschikt of die zij naar alle waarschijnlijkheid kan verkrijgen.

Zij controleert eerst haar eigen administratie (registratie van de exemplaren 4 en 5 van het ED, een tweede exemplaar van het TAD of geklasseerde manifesten enz.) of de administratie van de toegelaten geadresseerde. Dit kan soms leiden tot de vaststelling dat het originele bewijs van de beëindiging van de regeling nog niet is

teruggezonden of niet goed was geklasseerd.

Indien deze controle geen resultaten oplevert, moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming contact opnemen met de geadresseerde (die op de aangifte voor douanevervoer is vermeld) of met de persoon van wie wordt vermoed dat hij de goederen en documenten rechtstreeks in ontvangst heeft genomen zonder dat zij bij het douanekantoor van bestemming zijn aangebracht, en van wie de naam mogelijksterwijs door de bevoegde autoriteit van het land van vertrek op de TC20 is vermeld.

Indien de bevoegde autoriteit van het land van bestemming echter de nodige nasporingen niet kan verrichten aan de hand van de gegevens die de bevoegde autoriteit van het land van vertrek op de TC20 of op de bijgevoegde documenten heeft vermeld, moet eerstgenoemde autoriteit om aanvullende informatie verzoeken door de TC20, na invulling van vak II, terug te sturen naar de bevoegde autoriteit van het land van vertrek. De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet vervolgens vak III invullen, de gevraagde aanvullende informatie (op papier) bijvoegen en de TC20 terugzenden aan de bevoegde autoriteit van het land van bestemming die het verzoek heeft gedaan.

Bij de nasporingsprocedure kunnen zich de volgende gevallen voordoen:

1. de goederen in kwestie zijn aangebracht bij het douanekantoor van bestemming of afgeleverd bij de toegelaten geadresseerde, maar
 - het bewijs van de beëindiging van de regeling werd niet binnen de termijn teruggezonden (bv. terugzendingsexemplaar 5 van het ED, een tweede exemplaar van het TAD of de maandelijkse lijst in het kader van de papieren regeling douanevervoer door de lucht of over zee). In dit geval moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming het bewijs onmiddellijk terugzenden aan de bevoegde autoriteit van het land van vertrek die de TC20 heeft gezonden, na vak IV van de TC20 te hebben ingevuld;
 - het bewijs van de beëindiging van de regeling werd door een toegelaten geadresseerde niet aan het douanekantoor van bestemming gezonden, ondanks de verplichting daartoe. In dit geval moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming dit bewijs, onmiddellijk nadat het is gevonden, samen met de ingevulde TC20 aan de bevoegde autoriteit van

het land van vertrek terugzenden, na eerst te hebben gecontroleerd of de toegelaten geadresseerde de vereiste informatie over de datum van aankomst van de goederen en de staat van de verzegeling heeft verstrekt, en na het bewijs te hebben geregistreerd en geïseerd. De bevoegde autoriteit van het land van bestemming moet de nodige maatregelen nemen ten aanzien van de toegelaten geadresseerde;

- het bewijs van de beëindiging van de regeling is teruggezonden, maar werd niet ontvangen door de bevoegde autoriteit van het land van vertrek.

In dit geval moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming het bewijs samen met de TC20, met ingevuld vak IV, terugzenden aan de bevoegde autoriteit van het land van vertrek. Dit bewijs kan het document zijn dat is ontvangen van de bevoegde autoriteit van het land van vertrek (exemplaar 1 van het ED, een eerste exemplaar van het TAD, manifest bij vertrek enz.) of een kopie van het document dat in het bezit is van de bevoegde autoriteit van het land van bestemming (exemplaar 4 van het ED, een tweede exemplaar van het TAD, manifest bij bestemming of ingehouden exemplaar van de maandelijkse lijst enz.). Deze autoriteit vermeldt op de kopie de datum van aankomst van de goederen en het resultaat van eventuele controles, en waarmerkt vervolgens de kopie;

2. de goederen zijn niet aangebracht bij het douanekantoor van bestemming of afgeleverd bij een toegelaten geadresseerde:

- het douanekantoor van bestemming is gewijzigd: in dat geval moet het feitelijke douanekantoor van bestemming het bewijs van de beëindiging van de regeling doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van het land van vertrek:
 - indien de bevoegde autoriteit van het land van het opgegeven douanekantoor van bestemming het feitelijke douanekantoor van bestemming heeft kunnen achterhalen, moet zij naar dit kantoor de TC20 doorsturen met daarop de gegevens van dat kantoor in vak IV en de bevoegde autoriteit van het land van vertrek informeren door haar een kopie van de TC20 toe te zenden;
 - indien de bevoegde autoriteit van het land van het opgegeven douanekantoor van bestemming het feitelijke douanekantoor van bestemming niet heeft kunnen achterhalen, wordt de TC20, van de nodige opmerkingen voorzien, door het opgegeven douanekantoor van bestemming naar het laatste

voorzien douanekantoor van doorgang gezonden, met vermelding van gegevens in vak IV. Indien er echter geen douanekantoor van doorgang is, moet de TC20 rechtstreeks naar de bevoegde autoriteit van het land van vertrek worden teruggezonden;

- het douanekantoor van bestemming is niet gewijzigd (of een dergelijke wijziging werd niet meegedeeld):
 - in dat geval moet de bevoegde autoriteit van het land van bestemming, indien zij vaststelt dat de goederen rechtstreeks zijn afgeleverd bij een niet-toegelaten geadresseerde die vermeld is op de TC20, of bij een andere persoon, de TC20 en de kopie van de aangifte voor douanevervoer terugzenden naar de bevoegde autoriteit van het land van vertrek. Zij moet alle relevante gegevens vermelden, indien nodig door toevoeging van een aanvullend document, zoals:
 - de identiteit van de ontvanger en van andere mogelijke betrokkenen;
 - de datum en de voorwaarden van de rechtstreekse levering van de goederen, de aard en de hoeveelheid van de goederen; en
 - de douaneregeling waaronder de goederen zijn geplaatst, indien van toepassing;
 - indien de bevoegde autoriteit van het land van bestemming de goederen in kwestie niet kan traceren, moet zij de TC20, met daarop de nodige aantekeningen, doorsturen naar het laatste voorziene douanekantoor van doorgang, zoals vermeld op de aangifte voor douanevervoer. Indien er geen douanekantoor van doorgang is, moet de TC20 rechtstreeks naar de bevoegde autoriteit van het land van vertrek worden teruggezonden (hetzelfde als voor geval 2, tweede bolletje).

Indien de bevoegde autoriteit van het land van bestemming de TC20 naar het laatste voorziene douanekantoor van doorgang zendt, moet zij ook een kopie naar de bevoegde autoriteit van het land van vertrek zenden om informatie te verschaffen over de stand van zaken van de nasporingsprocedure.

VII.4.1.6 Reactie van het douanekantoor van doorgang op het verzoek tot nasporing

Het laatste voorziene douanekantoor van doorgang waaraan de TC20 is gezonden, moet onmiddellijk op zoek gaan naar de kennisgeving van doorgang TC10 voor de zending in kwestie.

Hierbij kunnen zich de volgende gevallen voordoen:

1. De zending is aangebracht bij dit laatste voorziene douanekantoor van doorgang en de kennisgeving van doorgang is daar aanwezig.

In dit geval moet het douanekantoor van doorgang een kopie van de kennisgeving van doorgang bij de TC20 voegen en deze rechtstreeks terugzenden aan de bevoegde autoriteit van het land van vertrek.

2. Bij het laatste voorziene douanekantoor van doorgang wordt geen kennisgeving van doorgang gevonden (en geen enkel ander bewijs van doorgang).

In dit geval moet het laatste voorziene douanekantoor van doorgang deze informatie op de TC20 vermelden en de TC20 terugzenden naar het vorige voorziene douanekantoor van doorgang dat op de aangifte voor douanevervoer is vermeld of, indien er geen ander voorzien douanekantoor van doorgang was, naar de bevoegde autoriteit van het land van vertrek.

Elk douanekantoor van doorgang dat achtereenvolgens het verzoek tot nasporing ontvangt, moet op dezelfde wijze te werk gaan: het zendt de TC20, na visering, onmiddellijk door naar het vorige voorziene douanekantoor van doorgang dat op de aangifte voor douanevervoer is vermeld of, indien er geen ander voorzien douanekantoor van doorgang was, onmiddellijk naar de bevoegde autoriteit van het land van vertrek, die uit de ontvangen informatie de nodige conclusies trekt.

Wanneer het douanekantoor van doorgang de TC20 naar het vorige voorziene douanekantoor van doorgang zendt, moet het ook een kopie naar de bevoegde autoriteit van het land van vertrek zenden om die te informeren over de stand van zaken van de nasporingsprocedure. Het voorziene douanekantoor van doorgang moet ook de bevoegde autoriteit van het land van vertrek informeren indien het de kennisgeving van doorgang van het feitelijke douanekantoor van doorgang ontvangt nadat het het verzoek tot nasporing al naar het vorige voorziene douanekantoor van doorgang heeft doorgezonden (zie de onder punt 1 beschreven situatie).

VII.4.1.7 Gevolgen van de nasporingsprocedure

Afhankelijk van de antwoorden die tijdens de nasporingsprocedure zijn ontvangen, met inbegrip van eventuele informatie van de houder

van de regeling, oordeelt de bevoegde autoriteit van het land van vertrek of de regeling al dan niet werd beëindigd en of deze kan worden aangezuiverd.

Overeenkomstig de bepalingen betreffende (douane)schuld en invordering stelt de bevoegde autoriteit van het land van vertrek vast:

- of een (douane)schuld is ontstaan;
- zo ja, wie de schuldena(a)r(en) is (zijn);
- op welke plaats de (douane)schuld is ontstaan of wordt geacht te zijn ontstaan; en bijgevolg welke autoriteit in voorkomend geval bevoegd is voor de invordering van de (douane)schuld.

*Artikel 114, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet haar bevindingen uiterlijk zeven maanden na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen op de plaats van bestemming vaststellen.

Artikel 87, DWU

Artikel 77, GV

Deze termijn is ook van toepassing wanneer de autoriteiten in het kader van de nasporingsprocedure geen antwoord hebben ontvangen.

Aanvullende gegevens ontvangen van of opmerkingen gemaakt door een bevoegde autoriteit in verband met de goederen kunnen van invloed zijn op de resultaten van de nasporingsprocedure. Dit is met name het geval wanneer tijdens het douanevervoer wordt ontdekt dat zich fraude of onregelmatigheden (onttrekking van de goederen aan de regeling, vervanging van de goederen enz.) heeft of hebben voorgedaan en/of wanneer de goederen, geheel of gedeeltelijk, buiten het toezicht van de douane worden aangetroffen en ook wanneer ontdekt wordt wie verantwoordelijk is voor de onregelmatigheden of de fraude. Alle relevante gegevens moeten onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit van het land van vertrek worden meegedeeld. Daarnaast moet de TC24 indien nodig worden gebruikt om te verzoeken om overdracht van de bevoegdheid voor de invordering. In bijlage VIII.8.2 is een voorbeeld van formulier TC24 opgenomen.

*Artikel 49, lid 7, en
artikel 117, lid 5,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Wanneer het douanevervoer naar aanleiding van een nasporingsprocedure kan worden aangezuiverd, moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek dit onmiddellijk meedelen aan de houder van de regeling en aan de borg, die eventueel bij de nasporingsprocedure betrokken zijn geweest. Het kan voorkomen dat de bevoegde autoriteit ook andere bevoegde autoriteiten die bij de nasporingsprocedure zijn betrokken, en met name het douanekantoor van zekerheidstelling, op de hoogte moet brengen.

*Artikel 310, lid 7,
UV*

Voorbeelden van situaties die zich tijdens de nasporingsprocedure kunnen voordoen, zijn te vinden in bijlage VII.8.5.

VII.5 Controle achteraf

In dit punt komt de volgende informatie aan bod:

in punt VII.5.1 worden het doel en de middelen van de controle uiteengezet;

punt VII.5.2 betreft de documenten die moeten worden gecontroleerd;

punt VII.5.3 betreft de gevolgen van de resultaten.

VII.5.1 Doel en middelen van een controle achteraf

*Artikel 52,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De bevoegde douaneautoriteit kan na vrijgave van de goederen overgaan tot controles van de verstrekte informatie en van de documenten, formulieren, vergunningen of gegevens die verband houden met het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer, om te controleren of de vermeldingen, de uitgewisselde informatie en de stempels authentiek en juist zijn.

Artikel 292, UV

De controle achteraf moet worden uitgevoerd op basis van een risicoanalyse of van steekproeven. In geval van twijfel of wanneer overtredingen of onregelmatigheden worden vermoed, moet deze controle echter automatisch worden verricht.

Wanneer een bevoegde douaneautoriteit een verzoek om een controle achteraf ontvangt, moet zij dit verzoek onmiddellijk beantwoorden.

Indien de bevoegde douaneautoriteit van vertrek de bevoegde douaneautoriteit verzoekt een controle achteraf te verrichten van informatie die verband houdt met het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer, wordt geacht niet aan de voorwaarden voor de aanzuivering van de regeling douanevervoer te zijn voldaan totdat de echtheid en juistheid van de gegevens zijn bevestigd.

VII.5.2 Te controleren documenten

VII.5.2.1 Aangifte voor douanevervoer (bedrijfscontinuïteitsprocedure)

Om fraude op te sporen en te voorkomen, moeten de aangifte en de viseringen worden gecontroleerd door de bevoegde autoriteit van het land van vertrek, van doorgang en van bestemming wanneer kennelijk fouten zijn gemaakt of wanneer er redenen zijn om aan de geldigheid ervan te twijfelen.

Deze controle moet worden uitgevoerd aan de hand van formulier TC21, waarvan het model in bijlage VII.8.5 is opgenomen. De bevoegde autoriteiten waaraan het verzoek om controle is gericht, moeten de TC21 binnen twee maanden na de datum van het formulier terugzenden aan de bevoegde autoriteiten die om controle hebben verzocht. Op het formulier moet de reden voor de controle worden vermeld. Daarnaast moet elk douanekantoor van vertrek een steekproefsgewijze controle van de geretourneerde aangiften voor douanevervoer verrichten door te verzoeken om controle van ten minste twee op de duizend documenten.

VII.5.2.2 Elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer

Bij gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer voor de regeling gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer door de lucht en bij gebruik van een elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer voor de regeling Uniedouanevervoer over zee gebeurt de douanecontrole achteraf door de bevoegde autoriteiten van de haven of luchthaven van bestemming. Deze controle bestaat uit systeemcontroles gebaseerd op risicoanalyse. Indien nodig kunnen de bevoegde autoriteiten van de haven of luchthaven van bestemming gegevens van het elektronische vervoersdocument voor controle aan de bevoegde autoriteiten van de haven of luchthaven van vertrek zenden.

Deze controle moet worden uitgevoerd aan de hand van formulier TC21 (A), waarvan het model in bijlage VII.8.6 is opgenomen. Elk formulier moet gegevens bevatten van het elektronische vervoersdocument van niet meer dan één vliegtuig of schip en van niet meer dan één toegelaten marktdeelnemer.

De delen 1, 2 en 3 van formulier TC21 (A) moeten worden ingevuld door de bevoegde autoriteiten van de haven of

luchthaven van bestemming. Indien nodig moeten uittreksels van het elektronische vervoersdocument van het vliegtuig of schip die betrekking hebben op voor controle geselecteerde zendingen, bij het formulier worden gevoegd.

Te controleren formulieren kunnen via de centrale kantoren voor gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer in de betrokken landen aan de bevoegde autoriteiten van de haven of luchthaven van vertrek worden gezonden.

De bevoegde autoriteiten van de haven of luchthaven van vertrek moeten de gegevens van het elektronische vervoersdocument die op formulier TC21 (A) zijn vermeld controleren door vergelijking met de handelsadministratie van de toegelaten marktdeelnemer. De resultaten van de controle moeten worden ingevuld in de delen 4 en 5 van het formulier. Eventuele verschillen moeten worden vermeld in deel 4.

VII.5.2.3 Alternatief bewijs

In geval van twijfel moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek verzoeken om controle van het voorgelegde alternatieve bewijs. Daarnaast moet zij verzoeken om controle van ten minste tien op elke duizend documenten.

VII.5.2.4 T2L-documenten

Het verdient aanbeveling dat om controle van een T2L-document wordt verzocht indien dit document, uitsluitend om de gevolgen van een T1-aangifte te corrigeren, achteraf werd afgegeven.

Er moet automatisch om controle worden verzocht wanneer het T2L-document wordt voorgelegd na een reeks douanevervoerverrichtingen onder dekking van aangiften voor douanevervoer die in verschillende landen zijn afgegeven.

Daarnaast moeten twee op elke duizend T2L-documenten die bij een bepaald kantoor zijn aangeboden, steekproefsgewijs worden gecontroleerd.

VII.5.2.5 Handelsdocumenten die als T2L-document worden gebruikt

Het verdient aanbeveling een controle te verrichten wanneer, bij gebruik van een handelsdocument in plaats van een T2L, misbruik of onregelmatigheden worden vermoed.

Misbruik of onregelmatigheden kunnen worden vermoed wanneer duidelijk is dat de betrokkene zendingen splitst om het plafond van 15 000 EUR niet te overschrijden.

Daarnaast moeten twee op elke duizend handelsdocumenten die bij een bepaald kantoor als T2L zijn aangeboden, steekproefsgewijs worden gecontroleerd.

VII.5.3 Gevolgen van de controle

De bevoegde autoriteit die om controle heeft verzocht, moet de nodige maatregelen nemen op grond van de ontvangen informatie.

Indien tijdens het douanevervoer een (douane)schuld is ontstaan, is het echter de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteit van het land van vertrek om zo nodig een nasporing in te leiden en de voornaamste feiten vast te stellen inzake de (douane)schuld, de schuldenaar en de autoriteit die bevoegd is voor invordering overeenkomstig de voorschriften inzake schuld en invordering (zie deel VIII).

VII.6 Uitzonderingen (pro memorie)

VII.7 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

VII.8 Bijlagen

VII.8.1 Lijst van bevoegde autoriteiten

Klik op de volgende link voor de meest recente versie van deze lijst:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VII.8.2 Model van kennisgeving aan de houder van de regeling

*[Naam van de bevoegde autoriteit van
het land van vertrek]*

[Plaats en datum]

*[Naam en adres
van de houder van de regeling]*

**Betreft: Gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer
Ontbreken van bewijs van beëindiging van de regeling**

Geachte mevrouw, geachte heer,

U bent de houder van de regeling voor de volgende aangifte(n) voor gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer:

[kenmerken en data van de aangifte(n) voor douanevervoer]

vanaf het douanekantoor van vertrek van *[naam van het douanekantoor van vertrek]*

Overeenkomstig artikel 49, leden 2 en 5, en bijlage II, aanhangsel I, bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987/artikel 310, leden 2 en 5, en bijlage 72-04 bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, delen wij u hierbij mee dat wij geen bewijs hebben ontvangen van de beëindiging van de regeling voor genoemde aangifte(n).

We verzoeken u derhalve ons gegevens en documenten te doen toekomen waaruit blijkt dat de regeling werd beëindigd. Indien het douanekantoor van bestemming en/of de douanekantoren van doorgang zijn gewijzigd, dient u ons dit eveneens mee te delen. We verzoeken u ons de gevraagde gegevens binnen 28 dagen na datum van dit schrijven mee te delen.

- [Indien u geen gegevens verstrekt of indien de gegevens die u verstrekt voor ons onvoldoende zijn om nasporingen te kunnen verrichten met het kantoor van bestemming, ontstaat een maand na het verstrijken van deze termijn van 28 dagen een douaneschuld.]
- [Wij moeten de nasporingsprocedure twee maanden na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen bij het kantoor van bestemming inleiden.]
- Dit is conform artikel 114, lid 2, en bijlage II, aanhangsel I, bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987/artikel 77 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/2446 van de Commissie van 28 juli 2015 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees

Parlement en de Raad met nadere regels betreffende een aantal bepalingen van het douanewetboek van de Unie en bijlage 72-04 bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie.

Het bewijs kan worden voorgelegd in de vorm van:

- een document dat is gewaarmerkt door de douaneautoriteiten van de lidstaat van bestemming of van een land van bestemming dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, aan de hand waarvan de goederen kunnen worden geïdentificeerd en waaruit blijkt dat zij bij het douanekantoor van bestemming zijn aangebracht of bij de toegelaten geadresseerde zijn afgeleverd;
- een document of een registratie van de douane, door de douaneautoriteit van een land gewaarmerkt, waaruit blijkt dat de betrokken goederen het douanegebied van de overeenkomstsluitende partij fysiek hebben verlaten;
- een douanedocument dat is afgegeven in een derde land waar de goederen onder een douaneregeling zijn geplaatst;
- een in een derde land afgegeven document dat is geïdentificeerd of anderszins door de douaneautoriteiten van dat land is gewaarmerkt, waarin wordt vastgesteld dat de goederen worden geacht zich in dat land in het vrije verkeer te bevinden.

De bewijzen moeten voldoen aan de voorwaarden van artikel 51, aanhangsel I, bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987/artikel 312 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie.

Indien niet kan worden vastgesteld dat de regeling werd beëindigd voor genoemde aangifte(n), bent u uit hoofde van de artikelen 112 en 113, aanhangsel I, bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987/artikel 79 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie aansprakelijk voor de schuld in verband met de goederen waarop deze aangifte(n) betrekking had(den) (invoer- of uitvoerrechten en andere heffingen).

Indien u niet kunt aantonen dat de betrokken regeling werd beëindigd, verzoeken wij u alle gegevens te verstrekken waarover u beschikt, met bewijzen, met name over de plaats (het land) waarin volgens u de gebeurtenissen zijn voorgevallen die de schuld hebben doen ontstaan overeenkomstig artikel 114, aanhangsel I, bij de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer van 20 mei 1987/artikel 87 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie.

Hoogachtend,

VII.8.3 Model van een verzoek tot nasporing TC20 en toelichting

TC20 – VERZOEK TOT NASPORING

I. DOOR DE BEVOEGDE AUTORITEIT BIJ VERTREK IN TE VULLEN		
A. Aangifte voor douanevervoer nr. Exemplaar (...) bijgevoegd	B. Douanekantoor van bestemming (naam en land)	
C. Bevoegde autoriteit bij vertrek (naam en adres)	D. Voorziene douanekantoren van doorgang (naam en land) 1. 2. 3. 4.	
E. Kentekens van de vervoermiddelen:		
F. Geadresseerde (naam en volledig adres)		
G. Volgens inlichtingen van de houder van de regeling werd de zending:		
☐ 1. bij uw kantoor aangebracht op D M J ☐ 2. bij de geadresseerde afgeleverd op D M J		
☐ 3. afgeleverd bij (naam en adres van persoon of bedrijf) op D M J		
H. Een ontvangstbewijs voor het door uw kantoor afgegeven document werd bij mij voorgelegd op . D M J		
I. De houder van de regeling heeft geen inlichtingen kunnen verstrekken over de verblijfplaats van de goederen.		
Plaats en datum:	Handtekening:	Stempel:

II. DOOR DE BEVOEGDE AUTORITEIT VAN HET LAND VAN BESTEMMING IN TE VULLEN: VERZOEK		
Voor de voortzetting van het onderzoek verzoek ik het douanekantoor van vertrek mij toe te zenden of mee te delen:		
☐ 1. een nauwkeurige omschrijving van de goederen ☐ 2. een kopie van de factuur		
☐ 3. een kopie van het manifest, het cognossement of de luchtvrachtbrief ☐ 4. de naam van de persoon die verantwoordelijk is voor de formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming		
☐ 5. de volgende stukken of inlichtingen (gelieve te specificeren):		
Plaats en datum:	Handtekening:	Stempel:

III. DOOR HET KANTOOR VAN VERTREK IN TE VULLEN: ANTWOORD OP HET VERZOEK

☐ ☐ 1. Hierbij de gevraagde inlichtingen, kopieën of stukken

1 2 3 4 5

☐ ☐ 2. De inlichtingen, kopieën of stukken, bedoeld onder nummer

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ van uw verzoek zijn niet

beschikbaar.

Plaats en datum:

Handtekening:

Stempel:

IV. DOOR DE BEVOEGDE AUTORITEIT VAN HET LAND VAN BESTEMMING IN TE VULLEN

- ☐ ☐ 1. Het bewijs van de beëindiging van het douanevervoer werd teruggezonden op en een gewaarmerkte kopie van: D M J
☐ (a) het ontvangen document ☐ (b) het teruggezonden document
 is bijgevoegd als bevestiging
- ☐ ☐ 2. Het gewaarmerkte bewijs van beëindiging van het douanevervoer is bijgevoegd.
- ☐ ☐ 3. De heffingen zijn geïnd.
- ☐ ☐ 4. Een onderzoek is ingesteld en het bewijs van de beëindiging van het douanevervoer wordt zo spoedig mogelijk toegezonden.
- ☐ ☐ 5. De goederen werden hier zonder het bijbehorende document aangebracht.
- ☐ ☐ 6. De documenten werden hier aangeboden zonder de goederen.
- ☐ ☐ 7. De goederen noch het bijbehorende document werden hier aangebracht/voorgelegd en
☐ (a) hierover kunnen geen inlichtingen worden verkregen.
☐ (b) TC20 wordt naar het feitelijke douanekantoor van bestemming gezonden
 (naam en land)
☐ (c) TC20 wordt naar het laatste voorziene douanekantoor van doorgang gezonden, zoals vermeld in vak I, onder D.

Plaats en datum:

Handtekening:

Stempel:

V. DOOR HET LAATSTE VOORZIENE DOUANEKANTOOR VAN DOORGANG IN TE VULLEN

- ☐ ☐ 1. Een kennisgeving van doorgang werd hier ingeleverd op D M J
- ☐ ☐ 2. Een kennisgeving van doorgang werd mij toegezonden door het feitelijke douanekantoor van doorgang(naam)
 waar deze werd ingeleverd op D M J
- ☐ ☐ 3. Een kennisgeving van doorgang werd hier niet ingeleverd. TC20 wordt naar het vorige voorziene douanekantoor van doorgang gezonden.

Plaats en datum:

Handtekening:

Stempel:

VI. DOOR HET VORIGE VOORZIENE DOUANEKANTOOR VAN DOORGANG IN TE VULLEN

- ☐ 1. Een kennisgeving van doorgang werd hier ingeleverd op D M J
- ☐ 2. Een kennisgeving van doorgang werd mij toegezonden door het feitelijke douanekantoor van doorgang(naam)
 waar deze werd ingeleverd op D M J
- ☐ 3. Een kennisgeving van doorgang werd hier niet ingeleverd. TC20 wordt naar het vorige voorziene douanekantoor van doorgang gezonden.

Plaats en datum:

Handtekening:

Stempel:

VII. DOOR HET VORIGE VOORZIENE DOUANEKANTOOR VAN DOORGANG IN TE VULLEN

- ☐ ☐ 1. Een kennisgeving van doorgang werd hier ingeleverd op
D M J
- ☐ ☐ 2. Een kennisgeving van doorgang werd mij toegezonden door het feitelijke douanekantoor van doorgang
.....(naam)
waar deze werd ingeleverd op
D M J
- ☐ ☐ 3. Een kennisgeving van doorgang werd hier niet ingeleverd. TC20 wordt naar het vorige voorziene douanekantoor van doorgang gezonden.

Plaats en datum:

Handtekening:

Stempel:

VIII. DOOR HET VORIGE VOORZIENE DOUANEKANTOOR VAN DOORGANG IN TE VULLEN

- ☐ ☐ 1. Een kennisgeving van doorgang werd hier ingeleverd op
D M J
- ☐ ☐ 2. Een kennisgeving van doorgang werd mij toegezonden door het feitelijke douanekantoor van doorgang
.....(naam)
waar deze werd ingeleverd op
D M J
- ☐ ☐ 3. Een kennisgeving van doorgang werd hier niet ingeleverd. TC20 wordt naar het vorige voorziene douanekantoor van doorgang gezonden.

Plaats en datum:

Handtekening:

Stempel:

TC20 – Verzoek tot nasporing – Toelichting

1. De inlichtingen worden gevraagd en de antwoorden gegeven door het desbetreffende vakje aan te kruisen.
2. Het verzoek tot nasporing wordt voor alle douanevervoerregelingen gebruikt, ook de vereenvoudigde procedure, waarbij de bevoegde autoriteit van het land van vertrek het bewijs moet verkrijgen dat de regeling werd beëindigd.
3. De bevoegde autoriteit die het verzoek doet, vult in vak I, punt A, het nummer van de aangifte voor douanevervoer in (ED, TAD of als aangifte gebruikt vervoersdocument) waarvoor het geen bewijs heeft dat het douanevervoer werd beëindigd. Een kopie van de aangifte wordt bijgevoegd.
4. In vak I, punt E, worden de kentekens van de gebruikte vervoermiddelen vermeld indien deze gegevens op de aangifte moesten worden vermeld of, indien dit niet het geval is, indien de bevoegde autoriteit deze kent (doordat zij deze van de houder van de regeling heeft ontvangen).
5. In vak I, punt F, vermeldt de verzoekende bevoegde autoriteit de al dan niet (toegelaten) geadresseerde(n), zoals op de aangifte vermeld indien dit was verplicht of, indien geen geadresseerde is vermeld, de vermoedelijke geadresseerde(n) van de goederen aan de hand van de gegevens waarover zij beschikt.
6. In vak I, punt G-3, moeten de feitelijke geadresseerden van de goederen worden vermeld, zoals door de houder van de regeling opgegeven.

7. In vak II, punt 3, verzoekt de aangezochte bevoegde autoriteit om de toezending van vervoersdocumenten wanneer deze niet de aangifte voor douanevervoer vormden (in dat geval moeten zij onder I-A zijn vermeld).

8. In vak IV deelt de aangezochte bevoegde autoriteit de bevoegde autoriteit van het land van vertrek het resultaat van haar onderzoek mee, dat niet bindend is voor dit kantoor.

9. In vak IV, punt 1, kruist de aangezochte bevoegde autoriteit vak (a) aan indien zij een gewaarmerkte en afgestempelde kopie van exemplaar 1 van het ED of van het eerste exemplaar van het TAD terugzendt, zoals ontvangen van de verzoekende bevoegde autoriteit. In andere gevallen (kopie van exemplaar 4 van het ED, van het tweede exemplaar van het TAD of van een ander document, bijvoorbeeld de maandelijkse lijst bij de papieren regeling douanevervoer door de lucht/over zee, waaruit de beëindiging van het douanevervoer blijkt) kruist zij vak (b) aan.

Indien de aangezochte autoriteit de TC20 doorzendt, kruist zij het desbetreffende vak in punt 7 aan en vult zij, indien nodig, nadere gegevens in. Zij stelt de bevoegde autoriteit van het land van vertrek in kennis door toezending van een kopie van het verzoek tot nasporing.

Elk douanekantoor van doorgang gaat op dezelfde wijze te werk indien het geen kennisgeving van doorgang vindt.

10. Voor elke aangifte voor douanevervoer moet een afzonderlijke TC20 worden gebruikt.

VII.8.4 Model voor het verzenden van informatie TC20A

TC20A GEMEENSCHAPPELIJK/UNIEDOUANEVERVOER VERZENDING VAN INFORMATIE/DOCUMENTEN MET BETREKKING TOT NCTS-VERVOER		
1. AANGIFTE MRN: Nasporingsprocedure (referentie): Invorderingsprocedure (referentie):		
2. BEVOEGDE AUTORITEIT BIJ VERTREK Naam en adres: <u>Contactgegevens</u> Naam: Telefoon: Faxnummer: E-mail:	3. BEVOEGDE AUTORITEIT TER BESTEMMING Naam en adres: <u>Contactgegevens</u> Naam: Telefoon: Faxnummer: E-mail:	
4. BIJGEVOEGDE DOCUMENTEN ☐ 1. ☐ 2. ☐ 3.		
5. BIJLAGE(N): (totaal aantal)		
6. DE BEVOEGDE AUTORITEIT ☐ BIJ VERTREK ☐ TER BESTEMMING Plaats en datum: Handtekening: Stempel:		

VII.8.5 Model van een verzoek om controle achteraf TC21

TC21 – VERZOEK OM CONTROLE

I. VERZOEKENDE AUTORITEIT

(naam en volledig adres)

II. AANGEZOCHTE

BEVOEGDE

(naam en volledig adres)

III. VERZOEK OM CONTROLE

☐ bij wijze van steekproef

☐ om de bij punt C of D
aangegeven reden

Gelieve te controleren

A. De authenticiteit van het stempel en de handtekening

- ☐ 1. in het vak “Controle door het kantoor van bestemming” (vak I) van het bijgevoegde terugzendingsexemplaar ED of TAD
- ☐ 2. in het vak F en/of G van het bijgevoegde terugzendingsexemplaar ED of TAD
- ☐ 3. in het vak “Kantoor van vertrek” (vak C) van het bijgevoegde exemplaar 4 van het ED of het tweede exemplaar van het TAD
- ☐ 4. in het vak “Controle door het kantoor van vertrek” (vak D) van het bijgevoegde exemplaar 4 van het ED of het tweede exemplaar van het TAD
- ☐ 5. in het vak “Colli en omschrijving van de goederen” (vak 31) van het bijgevoegde exemplaar 4 van het ED of het tweede exemplaar van het TAD
- ☐ 6. op factuur nr. van / vervoersdocument nr. van (bijgevoegd)

B. De juistheid van de vermeldingen

- ☐ 1. in het vak/de vakken..... (1)
- ☐ 2. op handelsdocument nr. van (bijgevoegd)

C. De authenticiteit en de juistheid van het bijgevoegde alternatieve bewijs

D. De controle wordt aangevraagd omdat

☐ 1. het stempel ontbreekt	☐ 2. de handtekening ontbreekt
☐ 3. het stempel onleesbaar is	☐ 4. het vak niet volledig ingevuld is
☐ 5. vermeldingen zijn geschrapt zonder te zijn en/of overschrijvingen voorkomen	☐ 6. in het document schrappingen goedgekeurd en gewaarmerkt
☐ 7. het stempel niet bekend is	☐ 8. de datum van gebruik of bestemming ontbreekt
☐ 9. andere redenen (nader toe te lichten)	

Plaats....., datum.....

Handtekening..... (Stempel)

(1) Het desbetreffende nummer invullen van de vakken waarvoor controle wordt gevraagd.

IV. RESULTAAT VAN DE CONTROLE

- ☐ A. Het stempel en de handtekening zijn echt
- ☐ B. Het document is niet bij de bevoegde autoriteit aangeboden en
- ☐ 1. het stempel lijkt nagemaakt of vervalst
- ☐ 2. het stempel lijkt onwettig aangebracht
- ☐ 3. de handtekening is niet die van een ambtenaar van de bevoegde autoriteiten
- ☐ C. De vermeldingen zijn juist
- ☐ D. De vermeldingen zijn niet juist: zij moeten als volgt luiden:
- ☐ E. *Opmerkingen:*
- ☐ 1. het stempel is leesbaar aangebracht
- ☐ 2. de handtekening is aangebracht
- ☐ 3. het vak is volledig ingevuld
- ☐ 4. de geschrapte gegevens zijn goedgekeurd en gewaarmerkt

- ☐ 5. de schrappingen en/of overschrijvingen zijn te wijten aan: ☐ ☐ 6. het stempel is echt en kan worden aanvaard
- ☐ 7. de datum is vermeld ☐ 8. het alternatieve bewijs is conform en kan worden aanvaard
- ☐ 9. andere redenen (nader toe te lichten)

Plaats....., datum.....

Handtekening.....(Stempel)___

- Opmerkingen:* 1. Voor elk document waarvoor controle wordt aangevraagd, moet een afzonderlijk formulier worden ingevuld.
2. De inlichtingen worden gevraagd en de antwoorden gegeven door het desbetreffende vakje aan te kruisen.
3. De aangezochte bevoegde autoriteit moet de aanvragen met voorrang behandelen.

VII.8.6 Model van een verzoek om controle achteraf TC21A

TC21 (A) – VERZOEK OM CONTROLE

1. Verzoekende autoriteit (naam en volledig adres)				2. Aangezochte bevoegde autoriteit (naam en volledig adres)		
3. CONTROLE STATUS GEVRAAGD VOOR DE VOLGENDE ZENDINGEN WAARVAN DE UITTREKSELS VAN HET ELEKTRONISCHE VERVOERSDOCUMENT VAN HET VLIEGTUIG/SCHIP* DE VOLGENDE/BIJGEVOEGDE* GEGEVENS BEVATTEN:						
Naam en adres van de vergunninghouder				Vliegtuig/schip* en datum van vertrek		
				Luchthaven/haven* van vertrek		
Post	Nummer elektronisch vervoersdocument als aangifte voor douanevervoer door de lucht/over zee	Container nr. (of merktekens & nr.)	Omschrijving lading	Aantal colli	Massa (kg) of volume	Aangegeven status (T1, T2, TF, TD, C, F, X)
(1)						
(2)						
(3)						
(4)						
(5)						
4. RESULTAAT VAN DE CONTROLE Alles in orde bevonden, behalve de volgende posten: (bewijsstukken bijgevoegd)						

5. CONTROLE VERRICHT DOOR:

Naam: Handtekening:

Datum: Stempel:

* Doorhalen wat niet van toepassing is.

Dit formulier kan slechts voor één bedrijf, vliegtuig of schip worden gebruikt.

Na invulling terugzenden aan het in vak 1 vermelde kantoor.

VII.8.7 Voorbeelden van situaties tijdens de nasporingsprocedure

Wanneer een douanevervoer aan het einde van de nasporingsprocedure nog steeds niet is aangezuiverd, kan de bevoegde autoriteit van het land van vertrek de volgende voorbeeldsituaties nuttig vinden om vast te stellen welke autoriteit bevoegd is voor de invordering van de schuld:

a) Douanevervoer zonder douanekantoor van doorgang (zuiver intern douanevervoer binnen een overeenkomstsluitende partij)

Hierbij kan het gaan om uitsluitend Uniedouanevervoer binnen de EU of douanevervoer binnen het grondgebied van een van de andere overeenkomstsluitende partijen (geen gemeenschappelijk douanevervoer).

Voorbeeld:

[Denemarken – Duitsland – Frankrijk – Spanje]

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming (d.w.z. autoriteit van dezelfde overeenkomstsluitende partij of datzelfde land) kan geen bewijs van de aanbrenging ter bestemming leveren.

De zending is ergens in de overeenkomstsluitende partij/het land in kwestie “verdwenen”.

b) Douanevervoer met douanekantoren van doorgang bij uitgang en later binnenkomst in eenzelfde overeenkomstsluitende partij (vervoer via een of meer derde landen die niet deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer)

Een dergelijke situatie kan zich uitsluitend voordoen met de EU.

Voorbeeld:

[Polen – *Oekraïne* – Roemenië]

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming kan geen bewijs van aanbrenging ter bestemming leveren, en

I. bericht IE118 is verzonden door het douanekantoor bij binnenkomst (opnieuw binnenbrengen) in de overeenkomstsluitende partij in kwestie (Roemenië):

de zending is opnieuw binnengebracht in de overeenkomstsluitende partij in kwestie en is vervolgens “verdwenen”;

II. bericht IE118 is verzonden door het douanekantoor bij uitgang uit de overeenkomstsluitende partij in kwestie (Polen) en niet verzonden door het

douanekantoor bij binnenkomst (opnieuw binnenbrengen) in diezelfde overeenkomstsluitende partij (Roemenië):

de zending is “verdwenen” tussen de twee douanekantoren van doorgang, in een derde land (Oekraïne);

III. er is geen enkel bericht IE118 verzonden, noch bij uitgang uit de overeenkomstsluitende partij in kwestie (Polen), noch bij binnenkomst (opnieuw binnenbrengen) in diezelfde overeenkomstsluitende partij (Roemenië):

de zending heeft de overeenkomstsluitende partij in kwestie niet verlaten en is “verdwenen” tussen het douanekantoor van vertrek en het eerste douanekantoor van doorgang (bij uitgang).

c) Douanevervoer met uitsluitend douanekantoren van doorgang (bij binnenkomst) aan grenzen tussen de overeenkomstsluitende partijen

Voorbeeld:

[Polen – Tsjechië – Duitsland – Zwitserland – Frankrijk]

I. bericht IE118 is niet verzonden door het laatste douanekantoor van doorgang (bij binnenkomst in Frankrijk), maar wel door het vorige douanekantoor van doorgang (bij binnenkomst in Zwitserland):

de zending is in Zwitserland aangekomen, maar is “verdwenen” tussen het douanekantoor van doorgang bij binnenkomst in Zwitserland en het douanekantoor van doorgang bij binnenkomst in Frankrijk;

II. er is geen enkel bericht IE118 verzonden:

de zending heeft de overeenkomstsluitende partij van vertrek niet verlaten en is “verdwenen”.

d) Douanevervoer met douanekantoren van doorgang aan grenzen tussen de overeenkomstsluitende partijen en met derde landen

Voorbeeld:

[Griekenland, Bulgarije, Roemenië – Oekraïne – Slowakije – Polen]

Dit is een situatie zoals beschreven onder b). De situatie en de oplossing zijn dus overeenkomstig vergelijkbaar, met de nodige aanpassingen.

DEEL VIII: SCHULD EN INVORDERING

VIII.1 Toepassingsgebied van de bepalingen

*Titel IV,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Dit hoofdstuk heeft betrekking op het toepassingsgebied van de bepalingen over schuld en invordering in het kader van de regeling gemeenschappelijk en Uniedouanevervoer.

*Artikelen 79, 84
en 87, DWU*

In deel VIII wordt beoogd een geharmoniseerde beschrijving te geven van de situaties die aanleiding geven tot het ontstaan van een schuld tijdens uitsluitend gemeenschappelijk of uitsluitend Uniedouanevervoer, te bepalen wie de schuldenaren zijn en ondubbelzinnig vast te stellen welke landen verantwoordelijk zijn voor de invordering van de schuld bij schuldenaren en borgen. Verder gaan deze bepalingen niet. Elke overeenkomstsluitende partij bepaalt zelf hoe zij de schuld overeenkomstig haar eigen wetgeving invordert, met uitzondering van de termijnen waarbinnen met de invordering moet worden begonnen. Voor de EU gelden de geharmoniseerde voorschriften inzake de douaneschuld die in het DWU zijn opgenomen.

*Artikel 77 en
artikel 85, lid 1,
GV, en
artikelen 165
en 311, UV*

VIII.1.1 Definities

Schuld

*Artikel 3, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Voor de toepassing van de overeenkomst betreffende gemeenschappelijk douanevervoer wordt onder “schuld” verstaan de verplichting van een persoon tot betaling van het bedrag aan invoer- of uitvoerrechten en andere heffingen dat voor onder de regeling gemeenschappelijk douanevervoer geplaatste goederen verschuldigd is.

Douaneschuld

*Artikel 5, lid 18,
DWU*

Voor de EU wordt “douaneschuld” omschreven als “de verplichting van een persoon tot betaling van het bedrag aan invoer- of uitvoerrechten”, die in artikel 56, DWU, zijn omschreven. Aangezien de regels inzake Uniedouanevervoer ook tot gevolg hebben dat “andere rechten” (andere heffingen) worden geschorst, zijn enkele bepalingen van het DWU ook van toepassing verklaard op “andere heffingen” waar het gaat om zekerheidstelling, douaneschuld en invordering (bv. artikel 89, lid 2, DWU).

In dit document worden met het woord “schuld” beide bovenstaande definities bedoeld.

Invordering

De generieke term “invordering”, die hier wordt gebruikt in de context van gemeenschappelijk en Uniedouanevervoer, duidt op alle

stappen die worden ondernomen om verschuldigde bedragen te innen.

VIII.1.2 Onderscheid tussen financiële en strafbepalingen

*Artikel 112,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 79, DWU

Zolang de goederen zich onder de regeling douanevervoer bevinden, is de “schuld” geschorst, maar deze moet worden ingevorderd als de douaneregeling niet naar behoren is aangezuiverd nadat is vastgesteld dat er een “schuld” is ontstaan door onrechtmatige onttrekking van de goederen aan de regeling of de niet-naleving van een voorwaarde voor het plaatsen van de goederen onder de regeling of het gebruik van de regeling.

Deze situaties die een schuld doen ontstaan, lijken vaak op “overtredingen” of “onregelmatigheden”, die niet leiden tot de inning van een objectief verschuldigd bedrag, maar tot het opleggen van een administratieve en/of strafrechtelijke sanctie. Deel VIII van het handboek douanevervoer heeft uitsluitend betrekking op de situaties waarin een objectieve schuld is ontstaan en niet op het strafrechtelijke aspect, dat de verantwoordelijkheid blijft van elke individuele lidstaat of elk individueel land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer.

VIII.2 Het ontstaan/niet-ontstaan van een schuld, het niet voldoen aan de regeling, en vaststelling van de schuldenaren en borgen

In dit hoofdstuk wordt het volgende behandeld:

- het ontstaan en het niet-ontstaan van een schuld;
- het niet voldoen aan de regeling;
- andere tekortkomingen; en
- de vaststelling van de schuldenaren en de borgen.

VIII.2.1 Het ontstaan/niet-ontstaan van een schuld

VIII.2.1.1 Wanneer ontstaat een schuld?

VIII.2.1.1.1 Onwettige onttrekking van de goederen aan de regeling

*Artikel 112, lid 1,
punt a),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 79, lid 1,

De schuld moet zijn ontstaan door niet-naleving van de verplichting betreffende de onttrekking aan douanetoezicht of, in de zin van de Overeenkomst, aan de regeling gemeenschappelijk douanevervoer. Wanneer goederen aan de regeling worden onttrokken zonder dat de verplichtingen worden nageleefd, ontstaat er een schuld op het

*punt a), en lid 2,
punt a), DWU*

tijdstip van de onttrekking.

*Artikel 112, lid 3,
punt a), en
artikel 114,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 79, DWU

Behalve in geval van betrapping op heterdaad bij diefstal van goederen uit het vervoermiddel, zijn zowel het precieze moment van de onttrekking als de plaats waar dit is gebeurd vaak moeilijk vast te stellen, aangezien deze twee zaken uiteraard verband met elkaar houden. Het moment van de onttrekking is echter van relatief belang, daar goederen zich gewoonlijk voor een vrij korte periode onder de regeling bevinden en de factoren die van invloed zijn op de berekening van de schuld in die periode dus niet radicaal zullen veranderen. Indien het onmogelijk is de exacte plaats en tijd vast te stellen, ontstaat de schuld in het land dat verantwoordelijk is voor het laatste douanekantoor van doorgang dat het douanekantoor van vertrek in kennis stelt van de grensoverschrijding dan wel, bij ontstentenis hiervan, in het land dat verantwoordelijk is voor het douanekantoor van vertrek. Als datum moet de eerste werkdag na het verstrijken van de termijn voor het aanbrengen van de goederen bij het kantoor van bestemming worden aangehouden.

Het indienen van het bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) bij het laatste kantoor van doorgang maakt het in ieder geval gemakkelijker om vast te stellen in welk land de onrechtmatige onttrekking heeft plaatsgevonden.

VIII.2.1.1.2 Niet-naleving van de voorwaarden

*Artikel 122, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst
Artikel 79, lid 1,
DWU*

Er is een schuld ontstaan door niet-naleving van een voorwaarde voor het plaatsen van de goederen onder de douaneregeling of het gebruik van die regeling.

VIII.2.2 Het niet-voldoen aan de regeling

VIII.2.2.1 Situaties die als onrechtmatige onttrekking aan de regeling worden beschouwd

In principe kunnen alle situaties waarin de douane niet meer in staat is erop toe te zien dat de douanevoorschriften en in voorkomend geval andere voorschriften die op de goederen van toepassing zijn, worden nageleefd, als “onrechtmatige onttrekking” worden aangemerkt (zie punt VIII.2.1.1.1).

Situaties die tot een onrechtmatige onttrekking van goederen aan de regeling douanevervoer/het douanetoezicht leiden, zijn met name:

1. het niet-aanbrengen van de goederen bij het douanekantoor van bestemming of bij een toegelaten geadresseerde, met inbegrip van situaties waarin:

- alle of een deel van de goederen tijdens het vervoer zijn gestolen of verdwenen (“tekorten”⁷⁹);
- het bewijs van de aanbrenging van de goederen bij het douanekantoor van bestemming vals blijkt te zijn;
- de vervoerder de goederen rechtstreeks bij een geadresseerde heeft afgeleverd die geen toegelaten geadresseerde is;
- de aangegeven goederen of een deel daarvan door andere werden vervangen;

2. vervanging van een douanevervoer/douanestatus van de goederen (bv. vervanging van de aangifte voor gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer “T1” door een aangifte voor gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer “T2” of door een document “T2L” of “T2LF” dat dient als bewijs van de douanestatus van Uniegoederen, of door een gelijkaardig document zoals een lucht- of scheepvaartdocument met de letter “C” of “T2F”).

VIII.2.2.2 Situaties die niet als onrechtmatige onttrekking aan de regeling worden beschouwd

Bepaalde situaties worden niet als onrechtmatige onttrekking aan de regeling beschouwd. Een voorbeeld van een dergelijke situatie is een verbroken verzegeling terwijl de zending toch regelmatig bij het douanekantoor van bestemming is aangebracht. Een ander voorbeeld, ditmaal voor de regeling Uniedouanevervoer, is dat een vergissing met betrekking tot de douanestatus van niet-Uniegoederen op een elektronisch vervoersdocument dat dienst doet als aangifte voor douanevervoer in het kader van de regeling Uniedouanevervoer door de lucht (waarbij “C” in plaats van “T1” is vermeld), niet als onrechtmatige onttrekking wordt aangemerkt, mits de luchtvaartmaatschappij de douanestatus van de goederen regulariseert door ze bij aankomst op de plaats van bestemming in te klaren.

⁷⁹ In de EU wordt de schuld op grond van artikel 124, DWU, en artikel 103, GV, geacht te zijn tenietgegaan wanneer onder de regeling douanevervoer geplaatste niet-Uniegoederen zijn gestolen, mits de goederen snel worden teruggevonden en weer in de douanesituatie worden geplaatst waarin zij zich bevonden op het moment waarop zij werden gestolen.

Het feit dat er geen sprake is van onrechtmatige onttrekking, betekent echter niet noodzakelijkerwijze dat er geen andere voorwaarden van de regeling douanevervoer zijn overtreden of dat er geen schuld is ontstaan (zie punt VIII.2.3).

VIII.2.2.3 Situatie waarin niet wordt voldaan aan een of meer voorwaarden voor het plaatsen van goederen onder de regeling

*Artikel 122,
lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 79, lid
1, DWU*

Deze situatie kan zich voordoen op het ogenblik dat of voordat goederen onder de regeling douanevervoer werden geplaatst, maar waarbij de feiten op grond waarvan geen toestemming zou zijn verleend, pas worden opgemerkt na de vrijgave voor de regeling douanevervoer. Mogelijke voorbeelden hiervan zijn goederen waarvoor de regeling werd aangevraagd:

- zonder een geldige zekerheid voor de regeling douanevervoer (omdat deze is ingetrokken of opgezegd of wanneer de geldigheidsduur is verstreken) of omdat deze niet geldig is voor het betrokken gebied (omdat het douanevervoer over een lidstaat/overeenkomstsluitende partij gaat die niet door de zekerheid wordt gedekt) of omdat het referentiebedrag, bij een doorlopende zekerheid of bij ontheffing van zekerheidstelling, werd overschreden;
- door een toegelaten afzender, wanneer, in strijd met de voorwaarden van de vergunning:
 - ✓ de lading niet is verzegeld,
 - ✓ geen termijn voor de aanbrenging ter bestemming is bepaald;
- door een houder van een vergunning voor gebruik van een vereenvoudigde procedure, maar deze vergunning werd afgegeven op grond van onjuiste of onvolledige informatie;
- na de nietigverklaring, intrekking of schorsing van de vergunning voor het gebruik van een vereenvoudiging;
- maar waarbij later blijkt dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden voor het gebruik van een vereenvoudiging (bijvoorbeeld: verandering van eigendom tijdens het vergunningsproces niet meegedeeld).

VIII.2.2.4 Schuld ontstaan in verband met de regeling douanevervoer

De bepalingen inzake de regeling gemeenschappelijk of Uniedouanevervoer hebben geen betrekking op gebeurtenissen die

aanleiding geven tot schuld en invordering, maar die geen deel uitmaken van de regeling douanevervoer, zelfs indien zij “verband” lijken te houden met een douanevervoer. Dit soort schuld ontstaat bijvoorbeeld:

- na een douaneaangifte waardoor een schuld ontstaat wanneer goederen worden ingevoerd of nadat een regeling douanevervoer is afgerond (bv. in het vrije verkeer brengen); of
- als gevolg van het op onrechtmatige wijze binnenbrengen van goederen in een land (bv. smokkelen) waarvoor invoerrechten in het land moeten worden betaald
- a) zonder aangifte voor douanevervoer (“verzuim om aangifte te doen”); of
- b) onder een aangifte voor douanevervoer voor meer goederen dan de aangegeven hoeveelheid en die niet onder de regeling douanevervoer zijn geplaatst.

De onder b) beschreven situatie heeft normaal gesproken geen invloed op de aanzuivering van de regeling douanevervoer in kwestie.

Waar zich echter een van dergelijke “douanevervoerge relateerde” situaties voordoet en hierdoor een schuld is ontstaan, moet de autoriteit die de situatie ontdekt heeft, de bevoegde autoriteit van het land van vertrek in kennis stellen van de maatregelen die zij neemt. Hierdoor wordt de bevoegde autoriteit van het land van vertrek in staat gesteld mogelijke onregelmatigheden vast te stellen ten aanzien van de goederen die onder de regeling douanevervoer moesten worden geplaatst.

VIII.2.3 Tenietgaan van een schuld

*Artikel 112, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 124, lid 1,
punten g) en h),
DWU*

*Artikel 103, punt c),
GV*

Het tenietgaan van een schuld vindt plaats wanneer:

- de onttrekking van de goederen aan de regeling douanevervoer of de niet-naleving van een voorwaarde voor het plaatsen van de goederen onder de regeling douanevervoer of het gebruik van de regeling douanevervoer het gevolg is van de algehele vernietiging of het onherstelbare verlies van die goederen (d.w.z. ze zijn onbruikbaar geworden) door een oorzaak die met de aard van de goederen verband houdt (d.w.z. normale verdamping), dan wel door niet te voorziene omstandigheden of overmacht, of ingevolge instructies van de douaneautoriteit;
- de niet-naleving die tot het ontstaan van de douaneschuld heeft geleid, geen significante gevolgen voor het juiste functioneren van de douaneregeling heeft en geen poging was tot bedrog. Elke overeenkomstsluitende partij kan op grond van die bepaling zelf de situaties bepalen waarvoor

deze regel geldt en zo de draagwijdte ervan beperken.

Frauduleuze handeling verwijst naar het stellen van een daad, of een poging daartoe, die aanleiding kan geven tot strafrechtelijke vervolging;

- alle formaliteiten die nodig zijn om de situatie van de goederen te regulariseren, naderhand worden vervuld.

Hoe deze “regularisatie” wordt uitgevoerd, is afhankelijk van de verplichting of voorwaarde in kwestie. In artikel 103, punt c), GV, is bepaald dat een van de gevallen waarin sprake is van niet-naleving zich voordoet wanneer het douanetoezicht naderhand is hersteld voor goederen waarop geen regeling douanevervoer van toepassing is, maar die zich eerder in tijdelijke opslag bevonden of onder een bijzondere regeling waren geplaatst samen met goederen die formeel onder die regeling douanevervoer zijn geplaatst⁸⁰.

VIII.2.4 Vaststelling van de schuldenaren en de borgen

VIII.2.4.1 Wie zijn de schuldenaren?

*Artikel 113,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 79, leden 3
en 4, DWU*

Ingevolge artikel 113, lid 2, aanhangsel I, bij de Overeenkomst (artikel 79, leden 3 en 4, DWU):

- Bij niet-naleving van een van de verplichtingen met betrekking tot onttrekking van de goederen aan het douanetoezicht is de schuldenaar de persoon die de verplichtingen moet nakomen.

Dit is de houder van de regeling overeenkomstig artikel 8, lid 1, aanhangsel I, bij de Overeenkomst (artikel 233, DWU). Die persoon is onvoorwaardelijk en volledig aansprakelijk voor de schuld. De factor “opzet” speelt geen enkele rol bij de identificatie van de houder van de regeling als schuldenaar. De schuldenaar kan echter, gezamenlijk, ook de vervoerder of de ontvanger van de goederen zijn (artikel 8, lid 2, aanhangsel I, bij de Overeenkomst (artikel 233, lid 3, DWU)). Wie de schuldenaar is, hangt hoe dan ook af van de specifieke voorwaarde die niet is nageleefd en de bewoordingen van de bepaling waarop deze voorwaarde is gebaseerd.

Bovendien zijn alle personen die aan de onttrekking hebben deelgenomen (medeplichtigen) of de betrokken goederen hebben verworven of onder zich hebben gehouden

⁸⁰ Alleen Uniedouanevervoer.

(ontvangers of houders), schuldenaar indien zij wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat de goederen aan het douanetoezicht waren onttrokken. In dat geval is de factor “opzet” bepalend om de betrokkenen als schuldenaar aan te wijzen.

- Bij niet-naleving van de voorwaarden voor het plaatsen van goederen onder de regeling is de schuldenaar de persoon die de voorwaarden voor het plaatsen van die goederen onder de regeling diende na te leven.

In die gevallen is de schuldenaar de houder van de regeling, aangezien dit de persoon is die de voorwaarden moet naleven om de goederen onder de regeling douanevervoer te plaatsen, met inbegrip van een vereenvoudigde procedure. Wanneer bij het plaatsen van de goederen onder de regeling echter ook een derde partij de verplichtingen diende na te leven, wordt deze partij, samen met de houder van de procedure, eveneens als schuldenaar beschouwd.

VIII.2.4.2 Vorderingen jegens schuldenaren

Artikel 116, lid 1, aanhangsel I, Overeenkomst De bevoegde autoriteiten moeten de invorderingsprocedure inleiden zodra zij in staat zijn het bedrag van de schuld te berekenen en de schuldena(a)r(en) te identificeren.

Artikel 101, DWU

VIII.2.4.3 Verschillende schuldenaren en hun gezamenlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid

Artikel 113, lid 4, aanhangsel I, Overeenkomst Wanneer meer dan één schuldenaar voor dezelfde schuld werd aangewezen, zijn zij gezamenlijk en hoofdelijk aansprakelijk tot betaling van de schuld. Dit betekent dat de autoriteit die de schuld moet invorderen, eender welke schuldenaar kan aanspreken voor de betaling van het bedrag en dat de betaling van het volledige bedrag van de schuld of van een deel daarvan door een van de schuldenaren de schuld of het betaalde deel daarvan voor alle schuldenaren tenietdoet. De in de betrokken overeenkomstsluitende partij geldende regels zijn van toepassing⁸¹.

Artikel 84, DWU

⁸¹ Voor de EU zijn in artikel 108, lid 3, punt c), DWU, en artikel 91, GV, de gevallen en voorwaarden omschreven waaronder de betalingsverplichting van de schuldenaar wordt geschorst wanneer de douaneschuld is ontstaan overeenkomstig artikel 79, DWU, en er meer dan één schuldenaar is. De andere overeenkomstsluitende partijen moeten zelf bepalen of zij soortgelijke bepalingen vaststellen voor schulden die op hun grondgebied ontstaan.

*Artikel 108, lid 3,
DWU*

Lidstaten:

Artikel 91, GV

De verplichting om de rechten te betalen wordt door de douaneautoriteiten geschorst wanneer ten minste één andere schuldenaar is aangewezen en het bedrag van de rechten ook aan hem/haar is meegedeeld. Deze schorsing is beperkt tot één jaar en wordt slechts toegestaan als een geldige zekerheid wordt gesteld door een borg voor een bedrag dat het totale bedrag van de betrokken rechten dekt (het blokkeren van het referentiebedrag voor het douanevervoer in kwestie wordt niet als een dergelijke zekerheid aangemerkt). Wanneer de persoon schuldenaar is geworden op grond van artikel 79, lid 3, punt a), DWU, wordt de betalingsverplichting evenwel niet geschorst indien deze persoon wordt aangemerkt als schuldenaar overeenkomstig artikel 79, lid 3, punt b) of c), DWU, of indien hem/haar frauduleuze handeling of klaarblijkelijke nalatigheid kan worden verweten.

VIII.2.4.4 Kennisgeving aan de schuldenaar

*Artikel 116, leden 2
en 3, aanhangsel I,
Overeenkomst*

Het bedrag van de schuld wordt meegedeeld aan de schuldenaar, die de schuld moet betalen op de wijze die geldt in de betrokken overeenkomstsluitende partij en binnen de verplichte termijn.

*Artikelen 102
en 108 tot en
met 112, DWU*

In het algemeen wordt deze kennisgeving verzonden als alles klaar is voor de inleiding van de invorderingsprocedure⁸².

VIII.2.4.5 Vorderingen jegens de borg

VIII.2.4.5.1 De aansprakelijkheid van de borg en vrijgave

*Artikel 117, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De gezamenlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid van een borg voor alle schulden die ten aanzien van zijn/haar cliënt, de houder van de regeling, ontstaan, blijft bestaan zolang de betaling van die schulden kan worden geëist, voor zover:

*Artikel 98, lid 1,
DWU*

- de houder van de regeling ook werkelijk de schuldenaar is van een schuld die is ontstaan tijdens een douanevervoer waarvoor de borg zekerheid heeft gesteld;

⁸² Dit is zodra de douaneautoriteiten “het verschuldigde bedrag aan in- of uitvoerrechten kunnen vaststellen en een besluit daarover kunnen nemen” (artikel 102, lid 3, DWU).

- de schuld nog niet is tenietgegaan, bv. door betaling, of nog kan ontstaan;
- het bedrag van de schuld niet hoger is dan het maximumbedrag waarvoor de borg zekerheid heeft gesteld⁸³;
- de borg niet van zijn/haar verplichtingen is ontslagen, omdat de bevoegde autoriteit de kennisgeving niet binnen de voorgeschreven termijn heeft verzonden.

*Artikel 117, lid 3,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De borg kan dus niet van zijn/haar verplichtingen worden ontslagen zolang hij nog voor de betaling van de schuld kan worden aangesproken zoals hierboven beschreven.

Artikel 98, DWU

*Artikel 85, lid 3,
GV*

VIII.2.4.5.2 Beperking van de aansprakelijkheid van de borg

*Punt 2, akte van
borgtocht,
bijlage C4,
aanhangsel II,
Overeenkomst*

Bijlage 32-03, GV

In geval van een doorlopende zekerheid kan de borg bij achtereenvolgende betalingsvorderingen zijn/haar aansprakelijkheid beperken tot een door hem/haar vastgesteld maximumbedrag. Deze beperking is echter enkel van toepassing op douanevervoer dat van start is gegaan vóór de dertigste dag na een eerdere betalingsvordering. Het doel hiervan is de financiële risico's voor de borg binnen aanvaardbare grenzen te houden. Het gevolg is evenwel dat de dekking door de borg ontoereikend kan zijn voor douanevervoer dat aanvangt in de maand volgend op het verzoek tot betaling.

Voorbeeld:

De akte van borgtocht geldt voor een maximumbedrag van 50 000 EUR. De borg ontvangt op 15 januari een eerste verzoek tot betaling van een bedrag van 40 000 EUR en hij betaalt dit bedrag.

De borg kan zijn/haar aansprakelijkheid beperken tot het resterende bedrag van 10 000 EUR voor douanevervoer dat vóór 14 februari is aangevangen. Het is van geen belang of dit douanevervoer vóór of na 15 januari is aangevangen en wanneer hij de betalingsvordering ontvangt.

83 De borg is gezamenlijk en hoofdelijk aansprakelijk voor betaling van de bedragen tot het maximumbedrag, hetgeen 100 % / 50 % / 30 % van het referentiebedrag kan zijn. Zie voor nadere informatie deel III: Zekerheidstelling.

*Artikel 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 151, UV

Artikel 82, GV

De borg is echter opnieuw aansprakelijk voor betaling van een bedrag tot 50 000 EUR indien hij een tweede betalingsvordering ontvangt in verband met een douanevervoer dat op of na 14 februari is aangevangen. De borg kan zijn/haar zekerheidstelling echter te allen tijde intrekken, waarbij de intrekking van kracht wordt op de 16e dag na de datum waarop hiervan kennisgeving wordt gedaan aan het kantoor van zekerheidstelling.

VIII.2.4.5.3 Kennisgeving aan de borg

Indien de regeling niet is aangezuiverd, moet de borg hiervan als volgt in kennis worden gesteld:

*Artikel 117, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 85, lid 1,
GV*

*Artikel 117, lid 3,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 85, lid 2,
GV*

- door de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek door middel van het bericht “Kennisgeving borg” (IE023) of een gelijkaardige brief binnen negen maanden na de datum waarop de goederen bij het kantoor van bestemming hadden moeten worden aangebracht; en vervolgens
- door de voor de invordering bevoegde autoriteiten binnen drie jaar na de datum van aanvaarding van de aangifte voor douanevervoer, dat hij verplicht is of kan worden de bedragen waarvoor hij in verband met het betrokken gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer aansprakelijk is, te betalen.

In de eerste kennisgeving⁸⁴ moeten het nummer en de datum van aanvaarding van de aangifte voor douanevervoer, de naam van het douanekantoor van vertrek en van de houder van de regeling, en de tekst van de kennisgeving worden vermeld. Indien in plaats van bericht IE023 een gelijkaardige brief wordt gebruikt, verdient het aanbeveling dezelfde structuur te volgen.

In de tweede kennisgeving moeten het nummer en de datum van aanvaarding van de aangifte voor douanevervoer, de naam van het douanekantoor van vertrek en van de houder van de regeling, en het bedrag in kwestie worden vermeld.

*Artikel 10, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Om een borg gemakkelijker voor een schuld te kunnen aanspreken, moet deze gevestigd zijn in de overeenkomstsluitende partij waar de zekerheid voor een bepaald gemeenschappelijk douanevervoer is gesteld, en in elke overeenkomstsluitende partij die bij dat douanevervoer is betrokken, woonplaats kiezen of een gemachtigde

⁸⁴ Deze informatie is opgenomen in het bericht “Kennisgeving borg” (IE023).

aanstellen.

*Artikel 82, lid 1,
GV*

Wanneer de EU een van de overeenkomstsluitende partijen is, moet de borg in elke lidstaat woonplaats kiezen of een gemachtigde aanstellen. Aangezien de bevoegde autoriteit die de schuld moet invorderen, niet noodzakelijkerwijze de autoriteit is van het land waar de zekerheid werd gesteld, beschikt zij niet altijd over informatie (naam en adres) over de borg of zijn/haar vertegenwoordiger.

In dergelijke gevallen moet het bericht “Informatieverzoek zekerheidstelling” (IE034) worden gebruikt en het antwoord daarop moet worden gegeven met het bericht “Antwoord op informatieverzoek zekerheidstelling” (IE037)⁸⁵.

Indien het bericht “Verzoek tot invordering” (IE150) werd verzonden door het kantoor van vertrek, kan dit informatie bevatten over de borg en zijn/haar woonplaats in het land van de autoriteit die de schuld moet invorderen.

*Artikel 117, lid 4,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Opmerking:

*Artikel 85, lid 3,
GV*

De borg is van zijn/haar verplichtingen ontslagen wanneer een van deze kennisgevingen hem/haar niet binnen de voorgeschreven termijnen is gedaan.

DOUANE

Indien de borg niet reageert via zijn/haar “woonplaats”, moet de bevoegde autoriteit die de schuld moet invorderen, rechtstreeks contact opnemen met het douanekantoor van zekerheidstelling.

VIII.2.4.6 Berekening van het bedrag van de schuld

De berekening is afhankelijk van:

- de rechten en andere heffingen waaruit de schuld bestaat — hetgeen weer afhankelijk is van de betrokken regeling douanevervoer; en
- de andere belastbare feiten die in aanmerking moeten worden genomen.

De rechten en/of andere heffingen verschillen naargelang de

⁸⁵ In de bedrijfscontinuïteitsprocedure moet in dergelijke gevallen de kennisgeving TC30 worden gebruikt, waarin gevraagd wordt om adressen (zie voorbeeld in bijlage 8.3).

gebruikte regeling douanevervoer en de feiten die tot het ontstaan van de schuld hebben geleid (de plaats waar de schuld is ontstaan). De volgende typische situaties kunnen zich voordoen (er wordt geen rekening gehouden met preferentiële invoerregelingen):

Gemeenschappelijk douanevervoer

Situatie 1:

het gemeenschappelijk douanevervoer heeft betrekking op goederen die zich in een overeenkomstsluitende partij in het vrije verkeer bevinden⁸⁶

Voorbeeld 1A:

T2-procedure gecombineerd met levering binnen de EU [EU – Zwitserland – EU]⁸⁷ (artikel 2, lid 3, Overeenkomst)

- indien de feiten die een schuld doen ontstaan, zich in de EU voordoen: er zijn geen rechten verschuldigd (omdat het om Uniegoederen gaat); andere heffingen kunnen verschuldigd zijn afhankelijk van de nationale belastingen die op die goederen van toepassing zijn;
- indien een schuld in Zwitserland ontstaat: de schuld (rechten en andere heffingen) moet in Zwitserland worden ingevorderd.

Voorbeeld 1B:

T2-procedure gecombineerd met uitvoer [EU – Noorwegen]

- indien de feiten die een schuld doen ontstaan, zich in de EU voordoen: er zijn geen rechten verschuldigd (omdat het om Uniegoederen gaat — de status van de goederen verandert niet); andere heffingen kunnen verschuldigd zijn afhankelijk van de nationale belastingen die op die goederen van toepassing zijn. De voorafgaande uitvoerregeling en verwante maatregelen moeten worden geannuleerd;
- indien een schuld in Noorwegen ontstaat: de schuld (rechten

86 Goederen worden geacht zich in het vrije verkeer te bevinden in een overeenkomstsluitende partij waar het gemeenschappelijk douanevervoer begint. Wanneer zij aankomen in een andere overeenkomstsluitende partij, worden zij aangemerkt als T2-goederen (d.w.z. Uniegoederen vervoerd onder een regeling gemeenschappelijk douanevervoer T2).

87 Dit is ook een regeling intern Uniedouanevervoer T2 van de soort als bedoeld in artikel 227, lid 2, punt a), DWU, en artikel 293, UV.

en andere heffingen) moet in Noorwegen worden ingevorderd.

*Artikel 148, lid 5,
GV*

Artikel 340, UV

Voorbeeld 1C:

T1-procedure gecombineerd met de uitvoer van goederen waarop bepaalde uitvoermaatregelen⁸⁸ van toepassing zijn [EU – Zwitserland] (artikel 2, lid 2, van de Overeenkomst)

- indien de feiten die een schuld doen ontstaan, zich in de EU voordoen: er zijn geen rechten verschuldigd (omdat het om Uniegoederen gaat); andere heffingen kunnen verschuldigd zijn afhankelijk van de nationale belastingen die op die goederen van toepassing zijn. De voorafgaande uitvoerregeling en verwante maatregelen moeten worden geannuleerd;
- indien een schuld in Zwitserland ontstaat: de schuld (rechten en andere heffingen) moet in Zwitserland worden ingevorderd.

Situatie 2:

het gemeenschappelijk douanevervoer heeft betrekking op goederen uit derde landen of andere overeenkomstsluitende partijen⁸⁹

- de rechten en andere heffingen zijn verschuldigd in het land waar de schuld is ontstaan.

Unie- en/of gemeenschappelijk douanevervoer

*Artikel 226, lid 1,
DWU*

Situatie 1:

het extern Uniedouanevervoer (T1) heeft betrekking op niet-Uniegoederen

- de rechten (de douaneschuld) en andere heffingen zijn verschuldigd in de lidstaat waar de schuld is ontstaan of geacht wordt te zijn ontstaan.

⁸⁸ Deze situatie verwijst naar artikel 226, lid 2, DWU, en artikel 189, GV, met betrekking tot goederen waarop bepaalde uitvoermaatregelen van toepassing zijn.

⁸⁹ Voor de EU: “niet-Uniegoederen” die onder de regeling gemeenschappelijk douanevervoer T1 worden vervoerd (artikel 226, lid 1, DWU).

intern Uniedouanevervoer (T2)

Het betreft hier douanevervoer van goederen tussen twee plaatsen in de EU, via een derde land dat geen land is dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer. De Uniestatus van de goederen blijft gehandhaafd zonder dat de betaling van rechten of andere heffingen voor de EU of haar lidstaten wordt geschorst.

- in de EU zijn geen rechten verschuldigd; andere heffingen kunnen evenwel verschuldigd zijn afhankelijk van de nationale belastingen die op die goederen van toepassing zijn.

intern Uniedouanevervoer (T2F)

- er zijn geen rechten (douaneschuld) verschuldigd, maar andere heffingen zijn verschuldigd in de lidstaat waar de schuld is ontstaan.

De voor de belastingheffing in aanmerking te nemen elementen zijn de elementen die betrekking hebben op de goederen die op de aangifte voor douanevervoer vermeld zijn. De heffing moet gebeuren naar de tarieven die van kracht zijn op het tijdstip dat de schuld is ontstaan in het land waar deze is ontstaan. De heffing wordt berekend aan de hand van de in de aangifte vermelde gegevens en alle andere gegevens die door bijvoorbeeld de betrokken autoriteiten of de houder van de regeling zijn verstrekt of die uit later verkregen documenten blijken.

VIII.3 Invordering van de schuld

In dit hoofdstuk wordt het volgende behandeld:

- het aanwijzen van de autoriteit die bevoegd is voor de invordering;
- de regeling voor invordering; en
- de vaststelling achteraf van de plaats waar de schuld is ontstaan.

VIII.3.1 Algemene analyse

De rechtsgrond voor de bevoegdheid betreffende de invorderingsprocedure berust op het beginsel dat de bevoegde

autoriteit van het land van vertrek verantwoordelijk is voor en de hoofdrol speelt bij het inleiden van de invorderingsprocedure, bij het bepalen van het land dat bevoegd is voor deze taken of, indien van toepassing, bij het aanvaarden van een verzoek tot overdracht van de bevoegdheid.

VIII.3.2 Welke autoriteit is verantwoordelijk voor de invordering?

VIII.3.2.1 De autoriteit die verantwoordelijk is voor de invordering

*Artikel 114, lid 3,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Het bepalen van de autoriteit die de schuld moet invorderen, is essentieel voor het goede beheer van de procedure en de financiële gevolgen daarvan. De bevoegde autoriteit is die van het land waar de schuld is ontstaan of geacht wordt te zijn ontstaan.

*Artikel 101, lid 1,
DWU*

Deze autoriteit is verantwoordelijk voor de invordering van de schuld en de andere heffingen. Indien de plaats waar de schuld is ontstaan echter gebaseerd is op een veronderstelling (de bevoegde autoriteit van het land van vertrek is standaard verantwoordelijk), dan is het mogelijk dat de bevoegdheid voor de invordering bij een andere autoriteit komt te liggen wanneer later wordt ontdekt dat de schuld op een andere plaats is ontstaan. Wanneer dit het geval is, hangen de volgende stappen af van het feit of meer dan één overeenkomstsluitende partij of alleen EU-lidstaten bij het douanevervoer betrokken waren (zie punt VIII.3.3).

VIII.3.2.2 Plaats waar de schuld ontstaat

Er zijn geen specifieke voorschriften voor de wijze waarop de plaats waar de schuld ontstaat moet worden vastgesteld. Deze plaats kan dus op verschillende wijzen worden vastgesteld (aan de hand van douanegegevens, documenten die de houder van de regeling heeft voorgelegd enz.), mits deze bewijzen afdoende zijn voor de autoriteit van het betrokken land.

VIII.3.2.2.1 Plaats van de feiten die aanleiding geven tot het ontstaan van de schuld

*Artikel 114, lid 1,
punt a),
aanhangsel I,*

In principe gaat het erom te bepalen waar de feiten die tot het ontstaan van een schuld hebben geleid, zich werkelijk hebben voorgedaan.

Overeenkomst

*Artikel 87, lid 1,
tweede alinea,
DWU*

Afhankelijk van het feit dat aanleiding heeft gegeven tot de schuld, is de plaats waar de schuld is ontstaan dus de plaats waar de goederen op onrechtmatige wijze aan de regeling werden onttrokken, waar een verplichting niet werd nagekomen of waar een voorwaarde om de goederen onder de regeling te plaatsen, niet in acht werd genomen.

*Artikel 114, lid 1,
punt b),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Het is evenwel niet altijd mogelijk de plaats vast te stellen waar de schuld is ontstaan. De wetgeving laat dan toe te veronderstellen op welke plaats de schuld is ontstaan. De schuld wordt geacht te zijn ontstaan:

*Artikel 87, lid 1,
derde alinea*

- op de plaats waar de bevoegde autoriteiten vaststellen dat de goederen zich in een situatie bevinden die een douaneschuld doet ontstaan; of

*Artikel 114, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

- in laatste instantie, in het land waaronder het laatste kantoor van binnenkomst ressorteert waarbij een bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) bij een douanekantoor van doorgang is ingediend, of, bij ontstentenis hiervan, in het land waaronder het douanekantoor van vertrek ressorteert.

*Artikel 87, lid 1,
derde alinea, DWU*

VIII.3.2.2.2 Plaats waar de bevoegde autoriteiten vaststellen dat de goederen zich in een situatie bevinden die een douaneschuld doet ontstaan

*Artikel 114, lid 1,
punt b),
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Om deze vaststelling te kunnen doen, moeten de douaneautoriteiten dus weten waar de goederen zich bevinden. Eenvoudigweg besluiten dat een schuld is ontstaan zonder te weten waar de goederen zich bevinden, is niet voldoende om de verantwoordelijkheid voor de invordering toe te wijzen. Dit sluit de mogelijkheid uit dat meerdere autoriteiten vaststellen dat een bepaalde schuld is ontstaan binnen hun jurisdictie.

*Artikel 87, lid 1,
derde alinea, DWU*

VIII.3.2.2.3 Standaardaanname voor de plaats waar de schuld is ontstaan

*Artikel 114, lid 2,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De regel dat de bevoegde autoriteit de plaats vaststelt waar een schuld is ontstaan, wordt toegepast:

*Artikel 87, lid 2,
DWU*

- binnen zeven maanden na de termijn voor de aankomst van de goederen bij het kantoor van bestemming, of
- een maand na het verstrijken van de termijn van 28 dagen waarbinnen de houder van de regeling informatie moet verstrekken (na inleiding van de nasporingsprocedure) indien laatstgenoemde onvoldoende of geen informatie heeft verstrekt naar aanleiding van het verzoek van de bevoegde autoriteit van het

Artikel 77, GV

land van vertrek;
wanneer de plaats niet kon worden bepaald door vast te stellen waar de feiten zich werkelijk hebben voorgedaan of door de vaststelling van de autoriteiten dat de goederen zich in een situatie bevinden die een schuld heeft doen ontstaan.

De toepassing van deze regel is rechtstreeks afhankelijk van het resultaat (of het gebrek aan resultaat) van de nasporingsprocedure. Hoewel deze methode als laatste optie is bedoeld, zal zij gezien de bovenstaande opmerkingen over het vaststellen van de feitelijke plaats of de situatie van de goederen het meest worden toegepast.

Wanneer na het verstrijken van de termijn van zeven maanden geen andere plaats is vastgesteld, wordt de schuld geacht te zijn ontstaan zoals hieronder beschreven:

bij gemeenschappelijk douanevervoer:

- ofwel in het land waaronder het laatste douanekantoor van doorgang bij binnenkomst ressorteert waarbij een bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) (of in de bedrijfscontinuïteitsprocedure een kennisgeving van doorgang TC10) is ingediend;
- ofwel, bij het ontbreken daarvan, in het land waaronder het douanekantoor van vertrek ressorteert.

Voorbeeld:

- *Gemeenschappelijk douanevervoer (waarbij een land is betrokken dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer)*

[EU (Duitsland) – Zwitserland – EU (Frankrijk)]

Situatie I:

indien het laatste bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) (of in de bedrijfscontinuïteitsprocedure een kennisgeving van doorgang TC10) bij een douanekantoor van doorgang bij binnenkomst in Zwitserland werd ingediend, wordt Zwitserland de plaats waar de schuld wordt geacht te zijn ontstaan.

Situatie II:

indien het laatste bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) (of in de bedrijfscontinuïteitsprocedure een kennisgeving van doorgang TC10) bij een douanekantoor van doorgang bij

binnenkomst in de EU in Frankrijk werd ingediend, wordt Frankrijk de plaats waar de schuld wordt geacht te zijn ontstaan.

Situatie III:

indien er geen bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) (of in de bedrijfscontinuïteitsprocedure een kennisgeving van doorgang TC10) wordt gevonden, wordt Duitsland geacht de plaats te zijn waar de schuld is ontstaan, omdat Duitsland het land van vertrek is;

bij Uniedouanevervoer:

- ofwel op de plaats waar de goederen onder de regeling werden geplaatst (lidstaat van vertrek);
- ofwel op de plaats waar de goederen het douanegebied van de EU zijn binnengekomen onder dekking van de regeling die op het grondgebied van het derde land was geschorst.

Voorbeelden:

– *Uniedouanevervoer dat niet door een derde land of een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer gaat*
[Denemarken – Duitsland – Frankrijk – Spanje]

Er is geen kantoor van doorgang. Denemarken wordt als land van vertrek geacht de plaats te zijn waar de schuld is ontstaan.

– *Uniedouanevervoer door een of meer derde landen die niet deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, via kantoren van doorgang bij vertrek uit en binnenkomst in de EU*
[EU (Roemenië) – Oekraïne – (EU)⁹⁰ Polen]

Situatie I:

indien een bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) (of in de bedrijfscontinuïteitsprocedure een kennisgeving van doorgang TC10) werd ingediend bij een kantoor van doorgang waar de goederen in kwestie onder dekking van de regeling Polen binnenkwamen, wordt Polen geacht de plaats te zijn waar de schuld is ontstaan.

Situatie II:

indien er geen bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding”

90 Dit is ook een regeling extern gemeenschappelijk douanevervoer van de soort als bedoeld in artikel 5 van de Overeenkomst.

(IE118) (of in de bedrijfscontinuïteitsprocedure geen kennisgeving van doorgang TC10) wordt gevonden, wordt Roemenië (het land van vertrek) geacht de plaats te zijn waar de schuld is ontstaan.

*Artikel 5,
Overeenkomst*

NB: Indien er een bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) (of in de bedrijfscontinuïteitsprocedure een kennisgeving van doorgang TC10) werd ingediend bij een douanekantoor van doorgang bij vertrek uit de EU (Griekenland), maar niet bij binnenkomst in Turkije, wordt geen schuld geacht te zijn ontstaan, aangezien een eventuele onrechtmatige onttrekking van de goederen niet heeft plaatsgevonden onder de regeling Uniedouanevervoer, maar in een derde land op het grondgebied waarvan de regeling (en het douanetoezicht door de bevoegde autoriteiten van de betrokken landen) is geschorst. Deze situatie kan zich voordoen nadat de nasporingsprocedure is afgerond (zie deel VII voor nadere gegevens over de nasporingsprocedure).

VIII.3.3 Invorderingsprocedure

*Artikel 114,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet haar bevindingen binnen de gestelde termijnen vaststellen (zie punt VIII.3.2.2.3).

Artikel 87, DWU

Lidstaten:

Artikel 77, GV

Artikel 105, DWU

de douaneschuld moet binnen 14 dagen na het verstrijken van de termijn van zeven maanden voor de aankomst van de goederen op hun bestemming worden geboekt.

VIII.3.3.1 Berichten voor de uitwisseling van informatie

Om aanvullende informatie uit te wisselen of vragen te stellen over een specifieke douanevervoerverrichting kunnen op elk moment tijdens de nasporings- en invorderingsprocedure de berichten “Informatie nasporing & invordering” (IE144) en “Verzoek informatie nasporing & invordering” (IE145) worden verzonden.

Met deze uitwisseling van informatie kan worden begonnen door het douanekantoor van vertrek of door het douanekantoor van bestemming; er is geen antwoord nodig (niet-gekoppelde berichten) om verder te gaan met de procedure.

Bericht IE144 wordt gebruikt door het douanekantoor van vertrek; bericht IE145 wordt gebruikt door het douanekantoor van bestemming.

Als het nodig is om aanvullende documenten bij te voegen, dan kunnen deze langs andere weg (fax, e-mail, post enz.) rechtstreeks worden verzonden naar de in de berichten aangegeven contactpersoon, onder duidelijke vermelding van het MRN van het vervoer waarop de documenten betrekking hebben, en, indien de documenten op papier worden verzonden, vergezeld van formulier TC20A (waarvan het model is opgenomen in bijlage VII.8.4).

VIII.3.3.2 Uitwisseling van informatie en samenwerking met het oog op de invordering

<i>Artikel 13 bis, Overeenkomst</i>	Tenzij onmiddellijk en eenduidig kan worden vastgesteld waar de feiten die tot het ontstaan van de schuld hebben geleid (onrechtmatige onttrekking, het niet voldoen aan een voorwaarde) zich daadwerkelijk hebben voorgedaan, wordt de bevoegde autoriteit bepaald op grond van veronderstellingen.
<i>Aanhangsel IV, Overeenkomst</i>	
<i>Richtlijn 2010/24/EU van de Raad</i>	
<i>Artikel 118, eerste alinea, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	Landen moeten elkaar bijstand verlenen, niet alleen in het stadium van de feitelijke invordering maar ook daarvóór, in het stadium waarin wordt vastgesteld welke autoriteit bevoegd is voor de invordering. Dit houdt in dat zowel de regels betreffende de kennisgeving aan de houder van de regeling dat zijn/haar douanevervoer niet werd beëindigd, als die betreffende de nasporingsprocedure effectief moeten worden toegepast (zie deel VII).
<i>Artikel 165, lid 2, UV</i>	
<i>Artikel 118, tweede alinea, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	Ook nadat is vastgesteld welke autoriteit bevoegd is voor de invordering, moet de wederzijdse bijstand worden voortgezet. Die autoriteit stelt het douanekantoor van vertrek en het douanekantoor van zekerheidstelling met het bericht “Kennisgeving verzending invordering” (IE152) in kennis van de maatregelen die zij heeft genomen om de schuld in te vorderen. Om aan deze vereiste te voldoen, moet deze autoriteit alle belangrijke juridische stappen meedelen die zij heeft ondernomen in verband met de invordering (vervolgning, handhaving, betaling).
<i>Artikel 165, UV</i>	

De lijst van autoriteiten die bevoegd zijn voor de invordering in elk land, staat op de Europawebsite “Homepage lijst douanekantoren” (http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=nl) voor NCTS-vervoer en in bijlage VIII.8.1 voor vervoer dat werd aangevangen onder de bedrijfscontinuïteitsprocedure.

Deze uitwisseling van informatie is des te belangrijker wanneer de

autoriteit die bevoegd is voor de invordering, niet de autoriteit van het land van vertrek is die bevoegd is voor het inleiden en opvolgen van de nasporingsprocedure. Wanneer er verschillende autoriteiten bij betrokken zijn, is het van belang dat de autoriteit die de nasporingsprocedure heeft ingeleid er zeker van kan zijn dat alle verkregen resultaten in aanmerking worden genomen bij het aanwijzen van de autoriteit die bevoegd is voor de invordering. Hierdoor wordt voorkomen dat voor dezelfde schuld verschillende invorderingsprocedures worden ingeleid en dat er vertraging ontstaat bij de kennisgeving aan de schuldenaar en de borg, hetgeen verspilling van middelen betekent. Dit geldt ook wanneer de autoriteit van een land van bestemming of van doorgang van oordeel is — zelfs voordat een verzoek tot nasporing wordt ontvangen of los daarvan — dat zij over gegevens beschikt (bewijsmateriaal over feiten die een schuld hebben doen ontstaan of het ontdekken van goederen die zich in een situatie bevinden die een schuld doet ontstaan) waaruit blijkt dat zij bevoegd is voor de invordering.

VIII.3.3.3 Invorderingsverzoek van de bevoegde autoriteit van vertrek

Om eenduidig te kunnen vaststellen welke autoriteit voor de invordering bevoegd is, moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek de nasporingsprocedure inleiden, tenzij duidelijk is dat bij het douanevervoer geen andere landen waren betrokken.

*Artikel 50, lid 1,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 311, lid 1,
UV*

*Artikel 114,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Artikel 77, GV

Als de bevoegde autoriteit van het land van vertrek op enigerlei wijze bewijs verkrijgt over de plaats waar de douaneschuld is ontstaan voordat de termijn voor het starten van de invorderingsprocedure bij vertrek verstreken is en deze plaats zich in een andere lidstaat of overeenkomstsluitende partij lijkt te bevinden, moet het bericht “Verzoek tot invordering” (IE150) onmiddellijk aan deze autoriteit worden verzonden zodat de bevoegdheid voor invordering eventueel kan worden overgedragen (zie ook punt VIII.3.2.2.3). De bevoegde autoriteiten in het land van bestemming kunnen het verzoek dan aanvaarden of afwijzen (zie punt VIII.3.3.5).

VIII.3.3.4 Invorderingsverzoek van een andere bevoegde autoriteit

Elke autoriteit van een bij een douanevervoer betrokken land die een situatie ontdekt die, in het kader van de regeling, eenduidig een schuld in haar land heeft doen ontstaan (bv. onrechtmatige onttrekking van de goederen aan de regeling tijdens het vervoer, het niet voldoen aan een voorwaarde),

moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek verzoeken om de bevoegdheid voor het starten van de invorderingsprocedure over te dragen.

De loutere vaststelling dat goederen tijdens het vervoer zijn “verdwenen” of niet zijn aangekomen op de plaats van bestemming — zonder enige informatie betreffende de plaats waar ze op onrechtmatige wijze aan de regeling werden onttrokken of waar ze zich bevinden — is onvoldoende om te bepalen dat de autoriteit van het land die de vaststelling heeft gedaan, de autoriteit is die bevoegd is voor de invordering. In dat geval moet de bevoegde autoriteit van het land die de vaststelling heeft gedaan, een verzoek doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van het land van vertrek door toezending van:

- het bericht “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143) met antwoordcode “4” (verzoek om invordering ter bestemming) als zij kennisgeving heeft gedaan van haar bevoegdheid in het kader van een nasporingsprocedure; of
- het bericht “Verzoek tot invordering” (IE150) met de vraag om overdracht van de bevoegdheid indien zij goederen heeft ontdekt die zich in een situatie bevinden die een schuld doet ontstaan in haar eigen land. Dit bericht IE150 kan worden verzonden vanuit elk kantoor dat zichzelf op enig moment tijdens de procedure bevoegd acht voor invordering (na vrijgave voor douanevervoer en totdat de status van het vervoer “Onder invorderingsprocedure” is).

Bedrijfscontinuïteitsprocedure In de bedrijfscontinuïteitsprocedure moet een autoriteit van een bij een douanevervoer betrokken land die een situatie ontdekt waardoor een schuld in eigen land is ontstaan, de autoriteit van het land van vertrek mededelen dat zij de bevoegdheid voor de invordering wil overnemen door deze autoriteit het bericht “Inlichtingenblad” (TC24) toe te zenden (zie model in bijlage VIII.8.2). Deze informatie moet de bevoegde autoriteit van het land van vertrek bereiken vóór het verstrijken van de termijn. Deze autoriteit moet de ontvangst van het bericht onmiddellijk bevestigen en het ingevulde bericht TC24 retourneren om aan te geven of de verzoekende autoriteit invorderingsbevoegd is.

VIII.3.3.5 Aanvaarding van invordering door de aangezochte autoriteit

*Artikel 115,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

*Artikel 87, lid 4,
DWU*

Artikel 311, UV

De bevoegde autoriteit die is aangezocht om in te vorderen of om de bevoegdheid tot invordering over te dragen, moet het verzoek beantwoorden door verzending van het bericht “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) waarop “Ja” of “Nee” wordt aangegeven voor de overdracht van de bevoegdheid (indien geen bericht IE118 of IE006 is verzonden). Indien het antwoord “Nee” is, blijft de bevoegdheid bij het land van vertrek. Indien het antwoord “Ja” is, wordt de bevoegdheid overgedragen aan het land dat het verzoek aanvaardt en moet dit land de invorderingsprocedure inleiden. Het land van vertrek moet dit meedelen aan de houder van de regeling. Het bericht “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) moet binnen 28 dagen worden verzonden.

Wanneer de douaneschuld lager is dan 10 000 EUR, ongeacht het feit dat een ander douanekantoor dan het douanekantoor van vertrek (d.w.z. het douanekantoor van bestemming of het douanekantoor van doorgang) bevoegd is voor invordering, moet dat douanekantoor eerst bericht IE150 verzenden aan het douanekantoor van vertrek, dat altijd met bericht IE151 met “Ja” antwoordt. Het voor invordering bevoegde douanekantoor vult vervolgens in bericht IE150 de verwijzing naar artikel 87, lid 4, van het wetboek⁹¹ in. De bevoegdheid kan niet door het douanekantoor van vertrek worden gewijzigd, maar dat douanekantoor moet worden geïnformeerd om goed toezicht te kunnen houden op de gehele invorderingsprocedure.

Opmerking:

Gemeenschappelijk douanevervoer (voorbeeld: Italië – Zwitserland – Duitsland)

Indien een bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) werd ingediend bij een kantoor van doorgang bij binnenkomst in een andere overeenkomstsluitende partij (in Zwitserland; en er geen bericht IE118 werd ingediend bij binnenkomst in Duitsland), moet die autoriteit het verzoek tot invordering aanvaarden en onmiddellijk (uiterlijk binnen 28 dagen) het bericht “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) verzenden waarin zij “Ja” aangeeft voor de overdracht van de bevoegdheid. Het land dat de bevoegdheid aanvaardt, start vervolgens de invorderingsprocedure op.

⁹¹ Alleen Uniedouanevervoer.

Uniedouanevervoer tussen twee plaatsen in het douanegebied van de EU via een derde land (voorbeeld: EU (Polen) – Oekraïne – EU (Roemenië))

Indien een bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) is ingediend bij een kantoor van doorgang in een andere lidstaat (Roemenië) en de bevoegde autoriteit van het land van vertrek van oordeel is dat die lidstaat invorderingsbevoegd is, moet de autoriteit die het bericht “Verzoek tot invordering” (IE150) ontvangt, dit verzoek aanvaarden en onmiddellijk (uiterlijk binnen 28 dagen) het bericht “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) verzenden, waarin zij “Ja” aangeeft voor de overdracht van de bevoegdheid. De lidstaat die de bevoegdheid aanvaardt, start vervolgens de invorderingsprocedure op.

Uniedouanevervoer tussen twee plaatsen in het douanegebied van de EU

(voorbeeld: Litouwen – Frankrijk)

Wanneer de douaneautoriteit van het land van bestemming heeft vastgesteld dat er een douaneschuld is ontstaan, maar die schuld lager is dan 10 000 EUR, verzendt die autoriteit aan de douaneautoriteit van vertrek het bericht “Verzoek tot invordering” (IE150) onder verwijzing naar artikel 87, lid 4, van het wetboek, met het verzoek om overdracht van de bevoegdheid. De autoriteit die dat bericht ontvangt, moet dat verzoek aanvaarden en onmiddellijk (uiterlijk binnen 28 dagen) het bericht “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) verzenden, waarin zij “Ja” aangeeft voor de overdracht van de bevoegdheid. De lidstaat die de bevoegdheid aanvaardt, start vervolgens de invorderingsprocedure op.

DOUANE

Geen antwoord op het invorderingsverzoek

Indien de aangezochte bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming niet antwoordt, dat wil zeggen niet het bericht “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143) verzendt, noch de bevoegdheid voor de invordering overneemt door verzending van het bericht “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) binnen de overeengekomen termijn (uiterlijk binnen 28 dagen), moet dit worden gemeld aan de lokale verbindingsfunctionarissen voor douanevervoer (zie het adresboek van het douanevervoernetwerk op de Europawebsite) van het aangezochte land, met het benodigde bewijs, zodat actie kan worden ondernomen, aangezien de aangezochte autoriteit de bevoegdheid moet overnemen. Als dit niet het gewenste effect heeft, moeten de nationale helpdesk en de nationale douanevervoercoördinator van het land van vertrek in kennis worden gesteld, zodat zij actie kunnen ondernemen. In elk geval moet de

bevoegde autoriteit van het land van vertrek erop toezien dat de bevoegdheid is aanvaard voordat zij de invorderingsprocedure staakt.

Dezelfde procedure is van toepassing indien de bevoegde autoriteit voor invordering gelegen is in een land van doorvoer (d.w.z. indien het bericht “Kennisgeving van grensoverschrijding” (IE118) is verzonden naar het douanekantoor van vertrek, maar de goederen niet zijn geleverd op de plaats van bestemming).

Er moet rekening mee worden gehouden dat het wettelijk verplicht is deze berichten te beantwoorden.

VIII.3.3.6 Mededeling van de start van de invorderingsprocedure

Wanneer de invorderingsbevoegdheid is vastgesteld via het uitwisselen van de berichten “Verzoek tot invordering” (IE150) en “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151), moet de autoriteit van het land van vertrek het bericht “Mededeling invordering” (IE063) verzenden aan alle kantoren die een bericht IE001, IE003, IE050 of IE115 in verband met het betrokken vervoer hebben ontvangen om hen te laten weten dat zij niet langer een vervoer met dat MRN moeten verwachten. Hiermee wordt aan de betrokken kantoren meegedeeld dat het vervoer niet aankomt en zich “Onder invorderingsprocedure” bevindt, en wordt het gebruik van de berichten “Bericht van aankomst” (IE006), “Controleresultaten” (IE018), “Verzoek tot invordering” (IE150) en “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) geblokkeerd. De informatieberichten IE144 en IE145 (zie punt VIII.3.3.1) kunnen nog altijd worden uitgewisseld totdat de invordering voltooid is.

Kennisgeving moet worden gedaan:

- aan de houder van de regeling door verzending van het bericht “Kennisgeving invordering” (IE035) of een gelijkaardige brief; en
- aan de borg door verzending van het bericht “Kennisgeving borg” (IE023) of een gelijkaardige brief (zie punt VIII.2.4.5.3. voor meer informatie).

In het bericht “Kennisgeving invordering” (IE035) aan de houder van de regeling moeten het nummer en de datum van aanvaarding van de aangifte voor douanevervoer, de naam van het douanekantoor van vertrek en van de houder van de regeling, alsook het gevorderde bedrag en de munteenheid worden vermeld.

De bevoegde autoriteit van het land van vertrek moet, op grond van

haar bevindingen of naar aanleiding van door haar ontvangen verzoeken in de berichten “Antwoord m.b.t. nasporing” (IE143) met antwoordcode “4” of “Verzoek tot invordering” (IE150) dan wel naar aanleiding van andere informatie, de bevoegdheid overdragen aan een andere lidstaat of overeenkomstsluitende partij of zelf de bevoegdheid aanvaarden.

Aan het einde van de procedure (wanneer alle rechten en heffingen zijn geïnd) moet de voor de invordering verantwoordelijke autoriteit (indien niet het land van vertrek) de bevoegde autoriteit van het land van vertrek met het bericht “Kennisgeving verzending invordering” (IE152) in kennis stellen van de invordering van de schuld. Het bericht IE152 wordt door de bevoegde autoriteit van het land van vertrek verzonden of doorgezonden naar alle kantoren die bij het vervoer waren betrokken (met uitzondering van het kantoor dat deze kennisgeving heeft verzonden).

VIII.3.4 Vaststelling achteraf van de plaats waar de schuld is ontstaan

<i>Artikel 114, lid 1, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	De aanwijzing van de bevoegde autoriteit volgens de standaardaanname kan in bepaalde gevallen voorlopig blijken te zijn, maar dit doet geen afbreuk aan de stappen die eventueel reeds zijn genomen om de schuld in te vorderen.
<i>Artikel 87, DWU</i>	

VIII.3.4.1 Nieuw bewijsmateriaal na inleiding van de invorderingsprocedure

Wanneer de plaats pas achteraf wordt vastgesteld, kan blijken dat een andere autoriteit bevoegd was om de schuld in te vorderen.

<i>Artikel 115, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	Alle mogelijke middelen mogen worden gebruikt om de autoriteit die in eerste instantie was aangewezen als invorderingsbevoegde autoriteit, het bewijs te leveren van de plaats waar de schuld werkelijk is ontstaan.
<i>Artikel 311 en artikel 167, lid 1, UV</i>	

Wanneer dergelijk bewijs wordt geleverd en de berichten “Verzoek tot invordering” (IE150) en “Kennisgeving aanvaarding invordering” (IE151) al zijn uitgewisseld met het oog op de overdracht van de invorderingsbevoegdheid, blijft de oorspronkelijk bevoegde autoriteit bevoegd binnen het NCTS (annulering van bericht IE151 is niet mogelijk) en meldt zij dit in het NCTS voor eventuele latere vragen/bewijs. Hiervoor kunnen de berichten “Informatie nasporing & invordering” (IE144) en “Verzoek informatie nasporing &

invordering” (IE145) worden gebruikt.

De autoriteit die in eerste instantie was aangewezen als invorderingsbevoegde autoriteit, moet de mogelijk invorderingsbevoegde autoriteit onmiddellijk alle relevante documenten verstrekken, met inbegrip van een kopie van de bewezen feiten, door verzending van een invorderingsbericht TC25 overeenkomstig het model in bijlage VIII.8.2. De nieuwe autoriteit moet de ontvangst van deze documenten bevestigen en binnen drie maanden na ontvangst van bericht TC25 verklaren of zij de bevoegdheid voor de invordering aanvaardt door het ingevulde bericht TC25 terug te zenden naar de oorspronkelijk voor invordering bevoegde autoriteit. Indien niet binnen drie maanden wordt geantwoord, moet de oorspronkelijk bevoegde autoriteit doorgaan met de door haar begonnen invorderingsprocedure.

Na het innen van de schuld stelt dit nieuwe kantoor de oorspronkelijk bevoegde autoriteit in kennis van de voltooiing van de invorderingsprocedure, zodat de oorspronkelijk bevoegde autoriteit het bericht “Kennisgeving verzending invordering” (IE152) kan verzenden naar het kantoor van vertrek, dat dit weer doorstuurt naar alle andere betrokken kantoren teneinde het vervoer in alle systemen af te sluiten.

VIII.3.4.2 Nieuwe bevoegde autoriteit en nieuwe invorderingsmaatregelen

*Artikel 115,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Indien de nieuwe autoriteit de overdracht van de verantwoordelijkheid aanvaardt, moet zij haar eigen invorderingsmaatregelen inleiden.

*Artikel 311 en
artikel 167, leden 1
en 3, UV*

Als de nieuwe autoriteit bevoegd is, moet zij dit onmiddellijk meedelen aan de oorspronkelijk bevoegde autoriteit (zelfs indien de bovengenoemde periode van drie maanden al is verstreken), waarop laatstgenoemde haar invorderingsmaatregelen schorst indien deze nog niet hebben geleid tot betaling van de betrokken bedragen. Hiervoor kunnen de berichten “Informatie nasporing & invordering” (IE144) en “Verzoek informatie nasporing & invordering” (IE145) worden gebruikt.

Wanneer de oorspronkelijke bevoegde autoriteit en de nieuwe autoriteit onder verschillende EU-lidstaten ressorteren, heeft de

nieuwe invorderingsprocedure uitsluitend betrekking op de invordering van andere heffingen (het gaat immers om twee verschillende belastingjurisdicties), omdat er geen douaneschuld is in te vorderen, aangezien beide lidstaten deel uitmaken van hetzelfde douanegebied.

Wanneer de autoriteiten en de plaatsen daarentegen tot twee verschillende overeenkomstsluitende partijen behoren, moeten zowel de douaneschuld (verschillende douanegebieden) als de andere heffingen (verschillende belastingjurisdicties) worden ingevorderd.

VIII.3.4.3 Gevolgen voor de oorspronkelijke invordering

*Artikel 118,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

Zodra de nieuwe autoriteit die bevoegd is voor de invordering, de invorderingsprocedure heeft voltooid en het bericht “Kennisgeving verzending invordering” (IE152) heeft verzonden, gaat de oorspronkelijk voor invordering bevoegde autoriteit over tot:

Artikel 165, UV

- het annuleren van de invorderingsmaatregel die zij heeft ingeleid maar nog niet heeft voltooid (en vervolgens geschorst); of
- het terugbetalen van de al ingevorderde bedragen aan de schuldenaar (of de borg).

Opmerking:

Indien de autoriteiten en plaatsen tot dezelfde overeenkomstsluitende partij behoren, hoeven alleen de heffingen die geen douanerechten zijn, te worden terugbetaald.

VIII.3.4.4 Gevolgen voor de invordering

VIII.3.4.4.1 Mededeling van invordering of aanzuivering aan de douanekantoren van vertrek en zekerheidstelling

*Artikel 118,
aanhangsel I,
Overeenkomst*

De autoriteit die bevoegd is voor de invordering, moet het douanekantoor van vertrek met het bericht “Kennisgeving verzending invordering” (IE152) in kennis stellen van de inning van rechten en andere heffingen, zodat dit kantoor het bericht “Kennisgeving verzending invordering” (IE152) naar alle bij het vervoer betrokken kantoren kan verzenden. Met de verzending van bericht IE152 door het douanekantoor van vertrek wordt het vervoer in het systeem aangezuiverd.

Artikel 165, UV

Daarnaast brengt het douanekantoor van vertrek het douanekantoor van zekerheidstelling op de hoogte met het bericht “Saldo

referentiebedrag” (IE209) en, indien dit nog niet is gedaan, de houder van de regeling met de berichten “Kennisgeving invordering” (IE035) en “Kennisgeving aanzuivering” (IE045).

VIII.3.4.4.2 Mededeling van de invordering of de aanzuivering aan de borg

<i>Artikel 117, lid 4, aanhangsel I, Overeenkomst</i>	Indien een borg wordt meegedeeld dat het vervoer van een van zijn/haar cliënten niet is aangezuiverd, moet de invorderingsbevoegde autoriteit hem/haar later met het bericht “Kennisgeving aanzuivering” (IE045) of een gelijkaardige brief meedelen of de schuld nadien werd geïnd (bij de schuldenaar) dan wel of de regeling nadien werd aangezuiverd.
<i>Artikel 85, GV</i>	

VIII.4 Specifieke situaties (pro memorie)

VIII.5 Uitzonderingen (pro memorie)

VIII.6 Specifieke nationale instructies (voorbehouden)

VIII.7 Voor de douane bestemd deel

VIII.8 Bijlagen

VIII.8.1 Lijst van autoriteiten die bevoegd zijn voor invordering in het kader van de bedrijfscontinuïteitsprocedure

Klik op de volgende link voor de meest recente versie van deze lijst:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VIII.8.2 Inlichtingenblad TC24 en invorderingsbericht TC25

TC24 UNIE-/GEMEENSCHAPPELIJK DOUANEVERVOER INLICHTINGENBLAD AANWIJZING VAN DE VOOR INVORDERING VERANTWOORDELIJKE AUTORITEIT in overeenstemming met de artikelen 311 en 167, UV/artikel 115, aanhangsel I, bij de Overeenkomst	
1. Verzoekende autoriteit Naam en volledig adres: Referentienummer: Faxnummer: E-mail:	2. Aangezochte autoriteit Naam en volledig adres:
3. Aangifte voor douanevervoer Nr.: Kantoor van vertrek: Datum: De nasporingsprocedure is ingeleid: ☐ Ja Datum: Referentie: ☐ Nee	
4a. Verzoek ☐ De verzoekende autoriteit van het land van vertrek deelt mee dat de aangezochte autoriteit verantwoordelijk is voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer. Dit is gebaseerd op de volgende feiten: De volgende documenten zijn bijgevoegd: Informatie over de borg:	

4 b. Verzoek

☐ De verzoekende autoriteit van een ander land dan het land van vertrek deelt mee dat zij verantwoordelijk is voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer. Dit is gebaseerd op de volgende feiten:

.....
..... De
volgende documenten zijn bijgevoegd:
.....
.....

5. Voor de verzoekende autoriteit

Plaats:

Datum:

Handtekening:

Stempel

6a. Ontvangst van en antwoord op het verzoek in vak 4a. (moet aan de verzoekende autoriteit worden teruggezonden).

☐ ☐ De aangezochte autoriteit van een ander land dan het land van vertrek bevestigt de ontvangst van het bericht en:

☐ ☐ bevestigt dat zij verantwoordelijk is voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer.

☐ ☐ deelt mee dat zij niet verantwoordelijk is voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer. Dit is gebaseerd op de volgende feiten:

.....
.....

6b. Ontvangst van en antwoord op het verzoek in vak 4b. (moet aan de verzoekende autoriteit worden teruggezonden).

☐ ☐ De aangezochte autoriteit van het land van vertrek bevestigt de ontvangst van het bericht en:

☐ ☐ bevestigt dat de verzoekende autoriteit verantwoordelijk is voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer.

☐ ☐ deelt mee dat de verzoekende autoriteiten niet verantwoordelijk zijn voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer. Dit is gebaseerd op de volgende feiten:

.....
.....

Informatie over de borg:

7. Voor de aangezochte autoriteit

Plaats:

Datum:

Handtekening:

Stempel

TC25
UNIE-/GEMEENSCHAPPELIJK DOUANEVERVOER

INVORDERINGSBERICHT

AANWIJZING VAN DE VOOR INVORDERING VERANTWOORDELIJKE AUTORITEIT
in overeenstemming met de artikelen 311 en 167, UV/artikel 115, aanhangsel I, bij de Overeenkomst

1. Verzoekende autoriteit

Naam en volledig adres:
Referentienummer:
Faxnummer:
E-mail:

2. Aangezochte autoriteit

Naam en volledig adres:

3. Aangifte voor douanevervoer

Nr.:
Kantoor van vertrek:
Datum:

De nasporingsprocedure is ingeleid: ☐ Ja
Datum:
Referentie:
☐ Nee

4. Verzoek

De verzoekende autoriteit deelt mee dat de aangezochte autoriteit verantwoordelijk is voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer. Dit is gebaseerd op de volgende feiten:

.....
.....

De volgende documenten zijn bijgevoegd:

.....
.....

5. Informatie over de borg

6. Voor de verzoekende autoriteit

Plaats:
Datum:
Handtekening:

Stempel

7. Ontvangstbewijs (moet aan de verzoekende autoriteit worden teruggezonden)

De aangezochte autoriteit bevestigt de ontvangst van het bericht en deelt mee dat

☐ ☐ zij verantwoordelijk is voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer.

☐ ☐ zij niet verantwoordelijk is voor de invordering van de schuld in verband met bovengenoemd douanevervoer. Dit is gebaseerd op de volgende feiten:

.....
.....

8. Voor de aangezochte autoriteit

Plaats:

Datum:

Handtekening:

Stempel

VIII.8.3 Verzoek om adres(sen) TC30

TC30 Zekerheidstelling in het kader van het Unie-/gemeenschappelijk douanevervoer: verzoek om adres(sen)	
1. Verzoekende autoriteit Naam en volledig adres:	2. Aangezochte autoriteit Naam en volledig adres
3. ☐ Nummer certificaat van doorlopende zekerheidstelling ☐ Nummer bewijs van zekerheidstelling per aangifte Naam en adres van de houder van de regeling 	
4. Gelieve de hierna gevraagde gegevens in te vullen en het formulier aan mij terug te zenden. a) Naam en adres van de borg: b) Naam en adres van de correspondent van de borg in (land van het kantoor dat de gegevens vraagt) c) Eventuele referenties die in brieven aan de correspondent van de borg moeten worden vermeld:	

5. Voor de verzoekende autoriteit Plaats: Datum: Handtekening: Stempel	6. Voor de aangezochte autoriteit Plaats: Datum: Handtekening: Stempel

DEEL IX: DE TIR-REGELING (VAN TOEPASSING IN DE EU)

Deel IX heeft betrekking op het vervoer van goederen onder dekking van een TIR-carnet.

Punt IX.2 heeft betrekking op de machtiging van de aansprakelijke organisatie en houders van een TIR-carnet.

Punt IX.3 bevat een beschrijving van de toepassing van het TIR-garantiestelsel in de EU.

Punt IX.4 bevat een beschrijving van de maatregelen die moeten worden genomen bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst en in het geval van afwijkingen.

Punt IX.5 bevat een beschrijving van de maatregelen die moeten worden genomen bij het douanekantoor van bestemming of uitgang, in het geval van voorvallen of onregelmatigheden, en bij de aanzuivering van een TIR-operatie.

Punt IX.6 bevat een beschrijving van de nasporings- en de invorderingsprocedure.

Punt IX.7 heeft betrekking op de faciliteiten voor toegelaten geadresseerden.

Punt IX.8 bevat de bijlagen bij deel IX.

IX.1 TIR (Transport Internationaux Routiers)

Dit punt bevat informatie over:

- achtergrond en wetgeving (punt IX.1.1);
- de beginselen van de TIR-regeling (punt IX.1.2).

IX.1.1 Achtergrond en wetgeving

*Artikel 226, lid 3,
punt b), en
artikel 227, lid 2,
punt b), DWU*

De belangrijkste wetgeving betreffende de TIR-regeling is de Douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van TIR-carnets (TIR-overeenkomst van 1975), die onder auspiciën van de Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa (UNECE/ECE) tot stand is gekomen. De TIR-overeenkomst is bij Verordening (EEG) nr. 2112/78 van de Raad van 25 juli 1978 namens de Europese Unie goedgekeurd en op

20 juni 1983 in de EU in werking getreden. Een geconsolideerde versie van de TIR-overeenkomst is in de bijlage bij Besluit 2009/477/EG van de Raad van 28 mei 2009 gepubliceerd. De overeenkomst wordt regelmatig geactualiseerd en de Commissie maakt de wijzigingen bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie*, met vermelding van de datum waarop zij in werking treden.

De interne EU-regels betreffende het vervoer van goederen binnen de EU onder dekking van de TIR-regeling zijn beschreven in het DWU en de bijbehorende uitvoeringsverordening (artikelen 163-164, 167-168 en 274-282) en gedelegeerde verordening (artikelen 184 en 186-187).

Op 17 juli 2020 waren bij de TIR-overeenkomst 76 partijen aangesloten, waaronder de Europese Unie en haar 27 lidstaten. Vervoer onder de TIR-regeling is echter slechts mogelijk in de landen die gemachtigde aansprakelijke organisaties hebben (op 23 januari 2020 waren dat 63 landen).

Volgens de EU-wetgeving kan de TIR-regeling in de EU uitsluitend worden gebruikt voor douanevervoer dat buiten het douanegebied van de EU begint of eindigt of dat plaatsvindt tussen twee plaatsen in het douanegebied van de EU via een derde land.

IX.1.2 De beginselen van de TIR-regeling

De TIR-regeling rust op vijf pijlers:

- de goederen worden vervoerd in goedgekeurde voertuigen waarop TIR-platen zijn aangebracht, of in containers die van een douaneverzegeling zijn voorzien;
- gedurende het TIR-vervoer worden rechten en heffingen geschorst en wordt de betaling ervan gewaarborgd door een keten van internationaal geldige zekerheden. De nationale aansprakelijke organisatie van elke overeenkomstsluitende partij staat borg (ten belope van het bedrag waarvoor zekerheid is gesteld) voor de betaling van de douaneschuld en andere heffingen die in geval van een onregelmatigheid tijdens een TIR-operatie in dat land verschuldigd kunnen worden. Elke overeenkomstsluitende partij stelt zelf het maximumbedrag van de zekerheid vast, maar als maximale som die bij elke nationale organisatie kan worden gevorderd in geval van een onregelmatigheid, wordt een bedrag van 100 000 EUR

aanbevolen (voor de EU: 100 000 EUR of de tegenwaarde in nationale valuta);

- het TIR-carnet is een douaneaangifte voor het vervoer van goederen. Het is het bewijs dat er een zekerheidstelling is. TIR-carnets worden door de internationale organisatie die daartoe door het TIR-Administratief Comité is gemachtigd (momenteel de IRU), ter beschikking gesteld van de nationale aansprakelijke organisaties. Een TIR-carnet is slechts geldig voor één TIR-vervoer. Het wordt in het land van vertrek in gebruik genomen en dient als douanecontroledocument in de overeenkomstsluitende partijen van vertrek, doorgang en bestemming;
- de douanecontrolemaatregelen die in het land van vertrek zijn genomen, worden door de landen van doorgang en bestemming aanvaard. Dit betekent dat goederen die in verzegelde voertuigen of containers onder de TIR-regeling worden vervoerd, doorgaans niet zullen worden onderzocht bij douanekantoren in de landen van doorgang;
- de toegang tot de TIR-regeling is voorwaardelijk: nationale organisaties die TIR-carnets willen afgeven en personen die deze carnets willen gebruiken, moeten aan minimumvoorwaarden voldoen en toestemming krijgen van de bevoegde autoriteiten (gewoonlijk de douane) van het land waar zij zijn gevestigd.

IX.2 Machtigingen

Dit punt bevat informatie over:

- de machtiging van aansprakelijke organisaties (punt IX.2.1);
- de machtiging van houders van een TIR-carnet (punt IX.2.2).

IX.2.1 Machtiging van aansprakelijke organisaties

Artikel 228, DWU

*Artikel 6, lid 1, en
bijlage 9, deel I,
TIR-Overeenkomst*

Voor de toepassing van de TIR-overeenkomst is de Europese Unie één enkel gebied. Een van de voorwaarden voor het gebruik van de TIR-regeling is dat elk land of gebied dat daarvan gebruik wil maken, door het internationale garantiestelsel moet zijn gedekt. Daarom moet aan de nationale aansprakelijke organisaties machtiging zijn verleend in overeenstemming met de TIR-

overeenkomst.

De TIR-overeenkomst bevat de minimumvoorwaarden waaraan aansprakelijke organisaties moeten voldoen voordat zij machtiging kunnen krijgen om TIR-carnets af te geven.

IX.2.1.1 Het machtigingsproces

*Bijlage 9, deel I,
punt 1, TIR-
overeenkomst*

Het machtigingsproces valt in twee delen uiteen: er moet worden voldaan aan de basiscriteria en er moet een schriftelijke overeenkomst of een ander rechtsinstrument tussen de aansprakelijke organisatie en de douane wordt opgesteld.

IX.2.1.2 Machtigingscriteria

*Bijlage 9, deel I,
punt 1, a) tot en
met d), TIR-
overeenkomst*

De machtigingscriteria hebben betrekking op een aantal technische en feitelijke zaken, waaronder een bewijs van ervaring en kennis, een gezonde financiële positie en een goede staat van dienst op het gebied van de naleving van de regelgeving. Het zijn ongeveer dezelfde criteria als die welke gelden voor het gebruik van een doorlopende zekerheid in het kader van het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer (zie deel III voor meer informatie over zekerheidstelling).

IX.2.1.3 Schriftelijke overeenkomst

*Bijlage 9,
deel I,
punt 1, e),
TIR-
overeen-
komst*

In de schriftelijke overeenkomst of een ander rechtsinstrument worden de verplichtingen van de aansprakelijke organisatie omschreven.

Om ervoor te zorgen dat deze overeenkomsten tussen de douaneautoriteiten van de EU en hun nationale aansprakelijke organisaties zoveel mogelijk gelijklopend zijn, is in bijlage IX.8.7 een model van een schriftelijke overeenkomst opgenomen.

IX.2.1.4 Toezicht op de machtiging

In het belang van behoorlijk bestuur moet er voortdurend toezicht op de machtiging worden gehouden, teneinde na te gaan of de aansprakelijke organisatie nog steeds aan de eisen voor de machtiging voldoet en de garantie biedt dat de voorwaarden voor de machtiging nog steeds passend en noodzakelijk zijn, rekening houdend met eventuele wijzigingen in omstandigheden waarvan

deze organisatie melding maakt.

IX.2.2 Machtiging van houders van een TIR-carnet

Gecontroleerde toegang tot gebruik van de TIR-regeling is een van de pijlers van die regeling.

*Artikel 1, punt o),
TIR-overeenkomst*

Artikel 184, GV

*Artikelen 273
en 276, UV*

Met de “houder” (houder van een TIR-carnet) wordt de persoon bedoeld die van de TIR-regeling mag gebruikmaken en namens wie het TIR-carnet wordt voorgelegd. De houder is verantwoordelijk voor het aanbrengen van het voertuig en de goederen en het voorleggen van het TIR-carnet bij het douanekantoor van vertrek, doorgang en bestemming. In het douanegebied van de EU is de houder ook verantwoordelijk voor het indienen van de gegevens van het TIR-carnet voor de TIR-operatie bij het (de) douanekanto(o)r(en) van vertrek of binnenkomst.

*Artikel 6, lid 4, en
bijlage 9, deel II,
TIR-overeenkomst*

Onder het rechtsbegrip “houder” (houder van een TIR-carnet) in de TIR-overeenkomst zijn de minimumvoorwaarden neergelegd waaraan moet worden voldaan voordat een houder kan worden gemachtigd om gebruik te maken van de TIR-regeling.

IX.2.2.1 Het machtigingsproces

*Bijlage 9, deel II,
punt 3, TIR-
overeenkomst*

In de praktijk zijn het zowel de gemachtigde aansprakelijke organisatie als de bevoegde autoriteiten van het land van registratie van de aanvrager die beoordelen of aan de criteria van de TIR-overeenkomst wordt voldaan. De TIR-overeenkomst legt geen bepaalde taken op aan de aansprakelijke organisatie of aan de bevoegde autoriteiten. Zij staat toe dat een procedure volgens de nationale wetgeving, regels en praktijken wordt gevolgd.

IX.2.2.2 Gedeeld machtigingsproces

Op EU-niveau zijn in het douanewetboek van de Unie, noch in de bijbehorende uitvoerings- en gedelegeerde verordening voorschriften betreffende de machtiging vastgesteld — de desbetreffende procedures zijn dus een kwestie van nationale bevoegdheid.

Het is de aansprakelijke organisatie die in eerste instantie alle machtigingsaanvragen bekijkt. Indien zij na controle geen bezwaar heeft, zendt zij de aanvraag door aan de bevoegde autoriteiten (de douane). Als de douaneautoriteiten het eens zijn met de beoordeling

van de aansprakelijke organisatie en ook na hun eigen controles geen bezwaren hebben, verlenen zij machtiging aan de aanvrager.

Het overleg tussen de bevoegde douaneautoriteit en de aansprakelijke organisatie verloopt via de internationale TIR-databank (ITDB).

IX.2.2.2.1 Controle door de douaneautoriteiten

Zonder afbreuk te doen aan de controles die door de aansprakelijke organisatie worden uitgevoerd, is het de taak van de bevoegde autoriteit om na te gaan of voldaan wordt aan het laatste criterium, namelijk dat de aanvragers “geen ernstige of herhaalde overtredingen van de douane- of belastingwetgeving hebben begaan”.

Hoewel de term “ernstig” nagenoeg zeker van toepassing is op overtredingen van de strafwetgeving, mag niet worden uitgesloten dat de term “ernstig” volgens de nationale praktijk ook van toepassing kan zijn op onrechtmatigheden volgens het burgerlijk recht en het bestuursrecht.

*Bijlage 9, deel II,
punt 1, d), TIR-
overeenkomst*

Evenzo moet de term “herhaald” niet alleen worden geïnterpreteerd in de zin van het aantal overtredingen, maar ook in verhouding tot de periode waarbinnen deze werden gepleegd. Voorgesteld wordt drie of meer overtredingen binnen een periode van vijf jaar als “herhaald” aan te merken.

IX.2.2.2.2 Toezicht op de machtiging

*Toelichtingen 9.II.4
en 9.II.5, TIR-
overeenkomst*

Gelet op de centrale rol van de houder van een TIR-carnet in de TIR-regeling en met name zijn/haar rol van aangever, is het belangrijk dat de lijst van gemachtigde houders in de ITDB regelmatig wordt bijgewerkt. De bevoegde autoriteiten moeten recente informatie over de status van houders van een TIR-carnet waaraan zij machtiging hebben verleend, tijdig aan het TIR-Uitvoerend Orgaan doen toekomen. De bevoegde douaneautoriteiten moeten informatie over machtigingen en intrekkingen van machtigingen voor het gebruik van TIR-carnets rechtstreeks in de ITDB invoeren.

*Bijlage 9, deel II,
punten 4 en 5, TIR-
overeenkomst*

Dit betekent dat voortdurend toezicht moet worden uitgeoefend op de machtigingen om na te gaan of de houders van een TIR-carnet nog steeds aan de eisen voor de machtiging voldoen en of de

daaraan verbonden voorwaarden nog steeds passend en noodzakelijk zijn.

Ook wordt aanbevolen dat ongebruikte machtigingen worden ingetrokken wanneer blijkt dat over een bepaalde periode (bv. een jaar) geen TIR-carnets aan de houder zijn afgegeven. De bevoegde autoriteiten moeten het einde van de activiteit zo spoedig mogelijk in de ITDB registreren.

Het toezicht op de machtiging moet in samenwerking met de aansprakelijke organisatie worden uitgeoefend. Als uit het toezicht blijkt dat aan een van de eisen van de machtiging niet werd voldaan, dan moeten de bevoegde autoriteiten overwegen de machtiging in te trekken.

De aansprakelijke organisaties werken ook samen met de bevoegde douaneautoriteiten en dienen verzoeken tot wijzigingen (actualisering van de informatie over gemachtigde houders van een TIR-carnet) in via de ITDB. Dergelijke verzoeken worden gevalideerd door de bevoegde douaneautoriteiten.

IX.2.2.3 Intrekking van de machtiging

*Bijlage 9, deel II,
punt 6, TIR-
overeenkomst*

De aansprakelijke organisatie kan de houder van een TIR-carnet het gebruik van de TIR-garantie weigeren. Er zijn nog twee andere manieren waarop een gemachtigd houder de toegang tot de TIR-regeling kan worden ontzegd:

- hij kan van de TIR-regeling worden uitgesloten overeenkomstig artikel 38 van de TIR-overeenkomst, of
- zijn/haar machtiging voor het gebruik van TIR-carnets kan worden ingetrokken overeenkomstig artikel 6, lid 4, van de TIR-overeenkomst.

De machtiging kan ook door de bevoegde autoriteit worden ingetrokken als de houder van een TIR-carnet daarom verzoekt.

Artikel 229, DWU

Een door een douaneautoriteit van een lidstaat genomen besluit is van toepassing in het volledige douanegebied van de EU op alle TIR-operaties die door de desbetreffende houder van een TIR-carnet bij een douanekantoor ter aanvaarding worden aangeboden.

IX.2.2.3.1 Gebruik van artikel 38 versus artikel 6, lid 4

Opmerkingen bij artikel 38 en bijlage 9, deel II, TIR-overeenkomst

Artikel 6, lid 4, bevat een andere sanctie die in meer dan één opzicht de voorkeur verdient boven artikel 38. Op het eerste gezicht zou elke situatie die gevolgd wordt door uitsluiting op grond van artikel 38 moeten leiden tot de intrekking van de machtiging op grond van artikel 6, lid 4, en deel II van bijlage 9.

Artikel 38, TIR-overeenkomst

Ten aanzien van in de EU gevestigde houders van een TIR-carnet, moet de machtiging worden ingetrokken op grond van artikel 6, lid 4, en bijlage 9, deel II, als het om een definitieve intrekking voor een binnenlandse marktdeelnemer gaat. Ten aanzien van houders van een TIR-carnet die tijdelijk worden uitgesloten of machtiging hebben gekregen van een andere lidstaat of een andere overeenkomstsluitende partij buiten de EU, kan alleen artikel 38 toepassing vinden.

IX.2.2.3.2 Toepassing van artikel 38 van de TIR-overeenkomst

Volgens artikel 38 kan de uitsluiting zowel tijdelijk als definitief zijn. Deze termen zijn in de TIR-overeenkomst niet gedefinieerd. Tijdelijke uitsluiting zou moeten worden opgevat in die zin dat de machtiging gedurende een bepaalde periode is geschorst. Dit kan tot logistieke problemen leiden voor de overeenkomstsluitende partijen, die de schorsingsperiode nauwkeurig in het oog moeten houden.

Uitsluiting van een marktdeelnemer van de TIR-regeling is een zeer ernstige zaak en moet altijd ten volle gerechtvaardigd zijn. Indien een overtreding of onregelmatigheid voldoende ernstig wordt geacht om uitsluiting te rechtvaardigen, dan moet de uitsluiting bij voorkeur definitief zijn. Het is anderzijds niet ondenkbaar dat een definitief uitgesloten marktdeelnemer later toch opnieuw een machtiging zou krijgen indien de omstandigheden zijn gewijzigd.

Bepaalde omstandigheden kunnen evenwel tot tijdelijke uitsluiting leiden, bijvoorbeeld wanneer de onregelmatigheid op grond waarvan dit besluit is genomen, op korte termijn kan worden verholpen (bv. goedkeuringscertificaten die op zich laten wachten, technische problemen in verband met de laadruimten).

IX.2.2.3.3 Toepassing van artikel 6, lid 4, van de TIR-overeenkomst

Bijlage 9, deel II, TIR-overeenkomst en toelichting 9.II.4

De machtiging van een houder van een TIR-carnet die niet langer voor machtiging in aanmerking komt (bv. omdat hij niet meer aan de basiscriteria voldoet of omdat hij ernstige of herhaalde

overtredingen heeft begaan), moet worden ingetrokken.

De lidstaat die de machtiging intrekt, moet niet alleen de houder van het TIR-carnet daarvan in kennis stellen, maar moet dit ook zo spoedig mogelijk rechtstreeks in de ITDB invoeren.

IX.2.2.3.4 Kennisgeving aan de Europese Commissie en de lidstaten

Artikel 229, DWU Uitsluitingen op grond van artikel 38 van de TIR-overeenkomst moeten zo spoedig mogelijk door de bevoegde douaneautoriteiten in de ITDB worden geregistreerd. Deze registratie wordt beschouwd als een kennisgeving aan de Europese Commissie en de overige lidstaten, zoals bepaald in artikel 229, lid 2, DWU.

De Europese Commissie kan de juistheid van deze gegevens niet controleren. De lidstaten moeten voorzichtig te werk gaan wanneer zij een marktdeelnemer de toegang tot de TIR-regeling weigeren. In geval van twijfel moet het TIR-contactpunt voor de lidstaat die de uitsluiting heeft meegedeeld, worden geraadpleegd om de informatie te bevestigen.

IX.2.2.4 Kennisgeving van besluiten om weer toegang te verlenen tot de TIR-regeling

Het kan voorkomen dat een lidstaat zijn besluit om een houder van een TIR-carnet uit te sluiten, moet intrekken of besluit de machtiging opnieuw te verlenen. Het is dan natuurlijk van belang dat alle lidstaten hiervan op de hoogte worden gebracht. De in punt IX.2.2.3 beschreven kennisgevingsprocedures zijn in dat geval ook van toepassing op deze besluiten.

IX.3 Zekerheidstelling

Dit punt bevat informatie over:

- inleiding (punt IX.3.1);
- het bedrag van de zekerheid (punt IX.3.2);
- de dekking van de zekerheid (punt IX.3.3);
- de aansprakelijkheid van de aansprakelijke organisaties van de EU (punt IX.3.4).

IX.3.1 Inleiding

Artikel 3, punt b), artikel 6, lid 1, artikel 8, leden 3 en 4, en artikel 11, TIR-overeenkomst Het internationale garantiestelsel is een van de pijlers van de TIR-regeling voor douanevervoer. Het biedt de zekerheid dat de douanerechten en andere heffingen die verschuldigd kunnen worden bij TIR-operaties, te allen tijde gedekt zijn.

IX.3.2 Bedrag van de zekerheid

IX.3.2.1 Maximumbedrag van de zekerheid

Artikel 8, lid 3, en toelichting 0.8.3, TIR-overeenkomst Iedere overeenkomstsluitende partij stelt zelf het maximumbedrag van de zekerheid per TIR-carnet vast.

Artikel 163, UV Op EU-niveau is besloten dit bedrag in EUR uit te drukken. Bijgevolg heeft de EU het maximumbedrag vastgesteld op 100 000 EUR.

IX.3.2.2 Regels met betrekking tot wisselkoersen

Voor lidstaten die niet de euro als munteenheid hebben, gelden de volgende regels:

Artikel 53, lid 2, DWU
Artikel 48, leden 2 en 3, UV a) Voor de toepassing van de overeenkomst/de verbintenis is het maximumbedrag per TIR-carnet gelijk aan de tegenwaarde van 100 000 EUR in de nationale munt. De voor deze omrekening toe te passen koersen worden eenmaal per jaar door de Europese Centrale Bank vastgesteld op de eerste werkdag van oktober en in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt. Zij zijn van toepassing met ingang van 1 januari van het daaropvolgende jaar.

Artikel 53, lid 1, punt b), DWU
Artikel 48, lid 1, UV b) Indien een beroep wordt gedaan op de zekerheid, is de toe te passen wisselkoers die welke van kracht was op de dag van aanvaarding van het TIR-carnet bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst. Deze koersen worden eenmaal per maand vastgesteld en bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

IX.3.3 Dekking van de zekerheid

Artikel 2, TIR-overeenkomst De TIR-overeenkomst maakt geen onderscheid tussen goederen die wel en goederen die niet onder dekking van een TIR-carnet mogen worden vervoerd. De internationale garantieketen biedt evenwel

geen zekerheidstelling voor de hieronder vermelde alcohol- en tabaksproducten. Deze beperking is van toepassing ongeacht de hoeveelheden van de betrokken goederen. Het in punt IX.3.2.1 vermelde maximumbedrag van de zekerheid is dus van toepassing op het vervoer van alle goederen, met uitzondering van de volgende alcohol- en tabaksproducten:

HS-code	Productomschrijving
2207.10	Ethylalcohol, niet gedenatureerd, met een alcohol-volumegehalte van 80 % vol. of meer
2208	Als hierboven, maar met een alcohol-volumegehalte van minder dan 80 % vol.
2402.10	Sigaren en cigarillo's, tabak bevattend
2402.20	Sigaretten, tabak bevattend
2403.11 en 2403.19	Rooktabak, ook indien tabakssurrogaten bevattend

IX.3.4 Aansprakelijkheid van de aansprakelijke organisaties van de EU

Artikel 228, DWU In het kader van de TIR-regeling wordt de EU als één enkel grondgebied beschouwd. Elke lidstaat heeft echter ten minste één gemachtigde nationale aansprakelijke organisatie.

Artikel 164, UV
Artikel 11, lid 1, TIR-overeenkomst Een geldige kennisgeving van niet-aanzuivering van de desbetreffende douaneautoriteit aan haar aansprakelijke organisatie overeenkomstig de TIR-overeenkomst heeft hetzelfde rechtsgevolg alsof de kennisgeving was gedaan aan een andere aansprakelijke organisatie door de eigen douaneautoriteit.

IX.4 Formaliteiten bij het kantoor van vertrek of binnenkomst

Dit punt bevat informatie over:

- inleiding (punt IX.4.1);
- aanvaarding van de gegevens van het TIR-carnet (punt IX.4.2);
- veiligheid van het voertuig/de container (punt IX.4.3);
- actie bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst

(punt IX.4.4);

- tussentijdse lading (punt IX.4.5);
- verschillen (punt IX.4.6).

IX.4.1 Inleiding

*Artikel 1, punt k),
TIR-overeenkomst*

*TIR-handboek,
punt 1.2*

Het douanekantoor van vertrek heeft twee belangrijke taken. Deze taken stemmen overeen met drie van de vijf pijlers van de TIR-regeling. De eerste taak is het aanvaarden van het TIR-carnet, het waarborgen van de fysieke veiligheid van het wegvoertuig/de container en het toepassen van douanecontroles.

Artikel 228, DWU

De andere, even belangrijke taak heeft betrekking op de aanzuivering (zie punt IX.5.2) van de TIR-operatie en, zo nodig, de invordering van de verschuldigde rechten en heffingen (zie punt 6.4). Aangezien de EU, wat de voorschriften betreffende het gebruik van het TIR-carnet betreft, als één enkel grondgebied wordt beschouwd, zijn de rol en de verantwoordelijkheid van het EU-douanekantoor van vertrek van groot belang.

*Artikel 273, lid 1,
UV*

Het elektronische douanevervoersysteem van de EU dat voor de uitwisseling van TIR-berichten moet worden gebruikt, is het NCTS, dat al wordt gebruikt voor het Uniedouanevervoer.

Artikel 276, UV

Binnen het douanegebied van de EU wordt de beëindiging/aanzuivering van de TIR-operatie tussen het douanekantoor van vertrek of binnenkomst en het douanekantoor van bestemming of uitgang versneld doordat de terugzending van het daartoe bestemde deel van strook 2 is vervangen door het zenden van de volgende berichten: “Bericht van aankomst” (IE006) en “Controleresultaten” (IE018).

Opmerking:

Het NCTS wordt alleen gebruikt voor TIR-operaties binnen de EU (dat wil zeggen niet in landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer). Wanneer goederen onder dekking van de TIR-regeling de EU vanuit een derde land binnenkomen en een deel van het traject over het grondgebied van een niet-EU-land wordt afgelegd voordat zij de EU opnieuw binnenkomen, moet de houder van het TIR-carnet (of zijn/haar

vertegenwoordiger) de gegevens van het TIR-carnet invoeren om een TIR-operatie te beginnen bij elk douanekantoor van binnenkomst in de EU.

Zie bijlage IX.8.9 voor een voorbeeld.

IX.4.2 Aanvaarding van de gegevens van het TIR-carnet

Artikel 273, UV

Voor de uitwisseling van gegevens van het TIR-carnet in het kader van TIR-operaties en **voor het vervullen van de douaneformaliteiten in het kader van de regeling Uniedouanevervoer**, wordt het NCTS gebruikt.

De gegevens van het TIR-carnet worden uitgewisseld via elektronische berichten op drie niveaus:

- tussen de houder van het TIR-carnet en de douane (extern domein);
- tussen douanekantoren van één land (nationaal domein); en
- tussen de nationale douanediens ten onderling en met de Europese Commissie (gemeenschappelijk domein).

In het algemeen heeft een houder van een TIR-carnet de volgende mogelijkheden om de gegevens van een TIR-carnet elektronisch in te dienen, afhankelijk van de betrokken lidstaat:

- hij voert de gegevens zelf rechtstreeks in (met inbegrip van invoer via een website van de douane);
- via elektronische gegevensuitwisseling;
- hij voert de gegevens zelf in bij een douanekantoor (via een terminal die marktdeelnemers ter beschikking wordt gesteld);
- via een interface die door de internationale organisatie is ontwikkeld (bv. de EPD-applicatie van de IRU).

Het gebruik van het TIR-carnet zonder de uitwisseling van de gegevens voor de dienovereenkomstige TIR-operatie in het geval van een tijdelijke storing van de elektronische systemen is beschreven in bijlage IX.8.4 (noodprocedure).

Hoewel houders van een TIR-carnet verplicht zijn de gegevens van het TIR-carnet via het NCTS in te dienen bij het douanekantoor van

Artikel 274, UV vertrek of binnenkomst, moeten de douaneautoriteiten van de EU het TIR-carnet nog steeds invullen overeenkomstig de TIR-overeenkomst om juridische problemen als gevolg van verschillen tussen het elektronische bericht en de gegevens van het TIR-carnet te voorkomen.

Bijlage 1, TIR-overeenkomst Wanneer zich een verschil voordoet tussen de gegevens in het NCTS en het TIR-carnet zelf, zijn de gegevens van het TIR-carnet doorslaggevend en moeten de elektronische gegevens door de houder van het TIR-carnet worden aangepast aan de gegevens van het TIR-carnet.

Bijlage 10, punt 4, TIR-overeenkomst Elk TIR-carnet heeft een uniek referentienummer. Een TIR-carnet kan 4, 6, 14 of 20 stroken bevatten. Per overeenkomstsluitende partij worden twee stroken gebruikt; het aantal stroken geeft aan door hoeveel overeenkomstsluitende partijen het vervoer plaatsvindt, met inbegrip van de overeenkomstsluitende partij van vertrek en van bestemming.

Het is van belang erop te letten dat alleen geldige TIR-carnets worden aanvaard. De lijst van TIR-carnets die door de internationale organisatie als ongeldig zijn geregistreerd, kan van de elektronische databank van die organisatie worden gedownload.

De IRU, die verantwoordelijk is voor het drukken en verspreiden van de TIR-carnets, heeft enkele veiligheidsmaatregelen genomen om valse of nagemaakte TIR-carnets te kunnen herkennen. Hiertoe behoren:

- het “logo” van een vrachtwagen in reliëfdruk op de voorzijde;
- het gebruik van thermochrome drukinkt;
- een streepjescode die overeenkomt met de alfanumerieke code van het TIR-carnet.

Artikel 12, TIR-overeenkomst Maar zelfs een echt TIR-carnet kan ongeldig zijn indien het bijvoorbeeld niet ondertekend en afgestempeld is door de organisatie van afgifte of indien de in vak 1 van het carnet vermelde geldigheidsduur is verstreken.

Zoals bij alle douanecontroles worden de mate en de frequentie van de controles die moeten worden uitgevoerd voordat een TIR-carnet wordt aanvaard, bepaald op basis van de resultaten van de risicoanalyse. Deze controles houden onder meer in dat wordt

nagegaan dat de zekerheid geldt voor de geladen goederen (zie punt IX.3.3).

IX.4.3 Veiligheid van het voertuig/de container

Bijlage 2, TIR-overeenkomst

Gelet op de wederzijdse erkenning van douanecontroles is het essentieel dat het douanekantoor van vertrek erop toeziet dat het voertuig of de container goedgekeurd is voor het vervoer van goederen onder dekking van een TIR-carnet. In de meeste gevallen, en op basis van de risicoanalyse, zal deze controle beperkt zijn tot een onderzoek van het certificaat van goedkeuring van het voertuig. Er mag echter niet worden vergeten dat het niet zo moeilijk is deze certificaten te vervalsen of na te maken. Een ontbrekend of ongeldig goedkeuringscertificaat betekent dat er geen TIR-operatie kan worden begonnen.

IX.4.3.1 Aanbeveling voor het gebruik van een codesysteem voor het melden van vastgestelde gebreken in het certificaat van goedkeuring

Bijlagen 2, 3 en 4, bij de TIR-overeenkomst

Het Administratief Comité voor de TIR-overeenkomst heeft op 11 juni 2015 aanbevolen dat de douaneautoriteiten, wanneer zij vastgestelde gebreken in rubriek 10 van het certificaat van goedkeuring noteren, met de hand geschreven vermeldingen aanvullen met een codesysteem ter aanduiding van de plaats en de aard van het gebrek. Het in deze aanbeveling beschreven uniforme codesysteem moet worden gebruikt door alle douaneautoriteiten in de EU. Het ontbreken van een code in rubriek 10 van het certificaat van goedkeuring mag evenwel geen belemmering vormen voor de aanvaarding van een certificaat van goedkeuring, mits aan het bepaalde in bijlage 3 van de TIR-overeenkomst is voldaan.

IX.4.4 Actie bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst

Artikel 276, UV

De houder van het TIR-carnet of zijn/haar vertegenwoordiger moet niet alleen het TIR-carnet en alle noodzakelijke begeleidende documenten voorleggen en het voertuig en de goederen aanbrengen, maar is ook verantwoordelijk voor de indiening van de gegevens van het TIR-carnet in het NCTS bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst met het bericht “Aangiftegegevens” (IE015) volgens de regels en met behulp van de codes die voor elektronische aangiften voor douanevervoer gelden.

Aanhangsel C2,

De gegevenselementen van het TIR-carnet die overeenstemmen met

GOV

de NCTS-gegevenskenmerken, zijn opgenomen in bijlage IX.8.2.

Bijlage B-GV

Bijlage B-UV

De douanekantoren van bestemming of uitgang in de EU waar de goederen moeten worden aangebracht om de TIR-operatie te beëindigen, zijn opgenomen in de databank van douanekantoren in de EU. Het adres van de website is:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_search_home.jsp?Lang=nl

Het NCTS valideert de aangifte automatisch. De validatie kan ook een controle van het identificatienummer van de houder van het TIR-carnet omvatten via de ITDB. Een onjuiste, onvolledige of niet-compatibele aangifte wordt geweigerd met het bericht “Aangifte afgewezen” (IE016).

Wanneer de aangifte door de douaneautoriteiten is aanvaard, genereert het systeem een MRN, dat aan de TIR-operatie wordt toegekend en met het bericht “MRN toegekend” (IE028) aan de houder van het TIR-carnet of zijn/haar vertegenwoordiger wordt meegedeeld.

De aangifte krijgt dan de status “aanvaard”. Het douanekantoor van vertrek of binnenkomst bepaalt binnen welke termijn de goederen bij het douanekantoor van bestemming of uitgang moeten worden aangebracht (zie punt 4.4.6) en aan welke controlemaatregelen de goederen/het voertuig, inclusief de verzegeling van het voertuig, worden onderworpen.

Artikel 276, UV

Het douanekantoor van vertrek of binnenkomst kan de geldigheid van het identificatienummer van de houder van het TIR-carnet op een van de volgende manieren controleren:

- automatisch bij de aanvaarding van de aangifte, waarbij hun nationale douanevervoersysteem verbinding maakt met de ITDB;
- handmatig vóór de vrijgave van een TIR-operatie via de ITDB;
- handmatig via de ITDB in het geval van de noodprocedure, zoals beschreven in bijlage IX.8.4.

Zie deel IV, hoofdstuk 2, van het handboek douanevervoer voor het wijzigen, annuleren en controleren van de elektronische aangifte.

IX.4.4.1 Correct gebruik van het TIR-carnet

Het gebruik van het TIR-carnet begint met het correct invullen ervan. In bijlage 8.3 wordt stapsgewijs uitgelegd hoe het carnet moet worden ingevuld en wat er bij de verschillende douanekantoren (van vertrek, doorgang en bestemming) met de stroken moet gebeuren.

Het douanekantoor van vertrek moet er nauw op toezien dat ook de omslag van het carnet correct is ingevuld.

IX.4.4.2 Aanbeveling over het gebruik van de GS-code

*Resoluties en
aanbevelingen TIR-
handboek*

Het Administratief Comité voor de TIR-overeenkomst 1975 heeft op 31 januari 2008 de aanbeveling gedaan dat de houders van TIR-carnets niet alleen een omschrijving geven van de goederen, maar in vak 10 van het goederenmanifest, op de gele strook van het TIR-carnet (niet bestemd voor de douane), ook de zescijferige GS-code vermelden.

De douanekantoren van vertrek in de EU zullen ook de vermelding van de GS-code op de voor de douane bestemde stroken van het TIR-carnet en als een van de elektronische gegevens van het TIR-carnet aanvaarden.

Er wordt op gewezen dat de houder van een TIR-carnet niet verplicht is de GS-code te vermelden.

Wanneer de GS-code is vermeld, moet het douanekantoor van vertrek of binnenkomst controleren of die overeenstemt met de GS-code die in andere douane-, handels- of vervoersdocumenten is vermeld.

IX.4.4.3 Bewijs van de douanestatus van Uniegoederen

*Artikelen 119
en 127, GV*

Artikel 207, UV

Wanneer een TIR-carnet, als één enkel in een lidstaat afgegeven vervoersdocument, Uniegoederen dekt die van de ene naar een andere lidstaat worden overgebracht via het grondgebied van een derde land, kan de houder van het TIR-carnet de code “T2L” (of “T2LF” voor Uniegoederen die naar, vanuit of tussen gebieden met een bijzonder fiscaal regime worden verzonden) en zijn/haar handtekening (vak 10) aanbrengen op alle betrokken stroken van het goederenmanifest van het TIR-carnet ten bewijze van de douanestatus van Uniegoederen.

Wanneer het TIR-carnet ook betrekking heeft op niet-Uniegoederen, moeten de code “T2L” of “T2LF” en de handtekening zo worden aangebracht dat zij duidelijk uitsluitend betrekking hebben op de Uniegoederen.

De code “T2L” of “T2LF” op de desbetreffende stroken van het TIR-carnet wordt door het douanekantoor van vertrek gewaarmerkt met het stempel en de handtekening van de bevoegde ambtenaar.

IX.4.4.4 Indienen van een zekerheidstelling

Voordat goederen voor een TIR-operatie kunnen worden vrijgegeven, moet zekerheid worden gesteld. Voor TIR-operaties wordt zekerheid gesteld in de vorm van een geldig TIR-carnet. In het NCTS wordt als soort zekerheid de code “B” alsook het nummer van het TIR-carnet ingevuld. Punt IX.3 bevat meer informatie over zekerheidstelling.

IX.4.4.5 Verzegeling van voertuigen/containers

*Artikel 19, TIR-
overeenkomst*

*Bijlage 2, TIR-
overeenkomst*

Ook moet aandacht worden besteed aan de verzegeling van de voertuigen/containers. Het is essentieel het aantal en de precieze plaats van de aan te brengen douaneverzegelingen te controleren aan de hand van het certificaat van goedkeuring (rubriek 5) en bijgevoegde foto's (of schetsen). Indien het douanekantoor van vertrek dit nodig acht, kan het meer verzegelingen aanbrengen om te voorkomen dat onbevoegden de laadruimte openen.

Het douanekantoor van vertrek moet erop toezien dat douaneverzegelingen correct worden aangebracht. Het douanekantoor van binnenkomst moet reeds aangebrachte verzegelingen zorgvuldig controleren om te zien of deze nog ongeschonden zijn. Bij gebruik van de TIR-regeling is het niet toegestaan om verzegelingen van de exporteur of vervoerder te gebruiken in plaats van douaneverzegelingen.

IX.4.4.6 Termijn

*Artikelen 276
en 278, UV*

Het douanekantoor van vertrek of binnenkomst stelt een termijn vast waarbinnen de goederen bij het douanekantoor van bestemming of uitgang moeten worden aangebracht.

De door dit kantoor vastgestelde termijn is bindend voor de douaneautoriteiten van de lidstaten over het grondgebied waarvan

de goederen gedurende de TIR-operatie worden vervoerd. De betreffende lidstaten kunnen de gestelde termijn niet wijzigen.

Wanneer de goederen worden aangebracht bij het douanekantoor van bestemming of uitgang na het verstrijken van de termijn die door het douanekantoor van vertrek of binnenkomst werd vastgesteld, wordt de houder van het TIR-carnet geacht de termijn in acht te hebben genomen wanneer hij of de vervoerder ten genoegen van het douanekantoor van bestemming of uitgang aantoont dat de vertraging niet aan hem/haar kan worden toegerekend.

Bij de vaststelling van de termijn houdt het douanekantoor van vertrek of binnenkomst rekening met:

- het te gebruiken vervoermiddel;
- de route;
- vervoerswetgeving of andere wetgeving die van invloed kan zijn op de vaststelling van een termijn (bijvoorbeeld: sociale of milieuwetgeving die van invloed is op de wijze van vervoer, werktijdenregelingen en verplichte rusttijden voor bestuurders);
- in voorkomend geval, alle informatie die de houder van het TIR-carnet heeft meegedeeld.

IX.4.4.7 Route voor het verkeer van goederen in het kader van een TIR-operatie

Artikel 275, UV

Wanneer het douanekantoor van vertrek of binnenkomst het noodzakelijk acht (bv. bij vervoer van goederen met een verhoogd risico), legt het een route voor het vervoer vast, waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante informatie die door de houder van het TIR-carnet is meegedeeld.

Het is praktisch ondoenbaar om de volledige te volgen route precies voor te schrijven. Als minimum moeten evenwel de lidstaten van doorgang in vak 22 van het TIR-carnet en in het NCTS worden vermeld.

In het algemeen wordt verwacht dat onder de TIR-regeling geplaatste goederen, met name wanneer het om bederfelijke goederen of levende dieren gaat, volgens de economisch meest verantwoorde route naar hun plaats van bestemming worden gebracht.

IX.4.4.8 Vrijgave van een TIR-operatie

Artikel 276, UV De goederen worden voor de TIR-operatie vrijgegeven na aanvaarding van de gegevens van het TIR-carnet en de nodige controles. Het douanekantoor van vertrek of binnenkomst stelt de houder van het TIR-carnet in kennis van de vrijgave van de goederen voor de TIR-operatie.

Het douanekantoor van vertrek registreert het MRN van de TIR-operatie in vak 2 (Onder nummer) van stam 1 van het TIR-carnet en retourneert dit aan de houder van het TIR-carnet of zijn/haar vertegenwoordiger.

Artikel 184, GV Het TAD of het TSAD hoeft de goederen niet samen met het TIR-carnet te vergezellen, op voorwaarde dat het MRN op het TIR-carnet goed leesbaar is of dat het MRN langs andere weg bij de douaneautoriteiten wordt ingediend (bv. in de vorm van een streepjescode of weergegeven op een elektronisch of mobiel apparaat).

De houder van het TIR-carnet kan het douanekantoor van vertrek of binnenkomst echter vragen om hem/haar een TAD of TSAD te verstrekken in de door dat douanekantoor bepaalde vorm (als afdruk of langs elektronische weg).

Strook 1 van het TIR-carnet, dat gevisieerd is met het MRN, wordt verwijderd en bewaard door het douanekantoor van vertrek of binnenkomst.

Artikel 276, UV Bij vrijgave van de goederen zendt het NCTS automatisch het bericht “Voorafgaand bericht van aankomst” (IE001) naar het douanekantoor van bestemming of uitgang. Het externe bericht “Vrijgegeven voor douanevervoer” (IE029) aan de houder van het TIR-carnet of zijn/haar vertegenwoordiger kan ook worden verzonden.

IX.4.5 Tussentijdse lading

Artikel 18, TIR-overeenkomst Bij een TIR-vervoer mogen ten hoogste vier⁹² douanekantoren van vertrek en bestemming zijn betrokken.

Worden bij een douanekantoor van doorgang nog goederen

⁹² Dit kunnen er maximaal acht zijn wanneer de wijzigingen van de kennisgeving van de depositaris C.N.99.2021.TREATIES-XI.A.16 in maart 2022 van kracht worden.

bijgeladen, dan is dit kantoor zowel douanekantoor van bestemming als douanekantoor van vertrek voor het gebruik van het TIR-carnet en de gegevens van het TIR-carnet.

De onder punt 4.4 beschreven procedures moeten worden gevolgd. Met name wordt de eerdere operatie in het NCTS gesloten en worden de berichten IE06 en IE018 verzonden (zie punt IX.5.3).

Na het bijladen moet de houder van het TIR-carnet een nieuwe aangifte met de gegevens van het TIR-carnet in het NCTS indienen, inclusief alle gegevens over de vorige zendingen (zoals verwijzing naar voorafgaand document (MRN)). Zie bijlage IX.8.9 voor een voorbeeld.

IX.4.5.1 Tijdelijke schorsing van het TIR-vervoer

Artikel 26, TIR-overeenkomst

Opmerkingen bij de artikelen 2 en 26, TIR-overeenkomst

Artikel 26, lid 2, TIR-overeenkomst

Schorsing, zelfs tijdelijk, van een TIR-vervoer betekent dat er geen TIR-zekerheid is gesteld voor het geschorste deel van de reis. Een TIR-vervoer moet worden geschorst indien het plaatsvindt in een land dat geen partij is bij de TIR-overeenkomst. Wanneer een deel van het TIR-vervoer niet over de weg plaatsvindt (bv. bij vervoer over zee onder een eenvoudigere douanevervoerregeling of zonder douanevervoerregeling), kan de houder van het TIR-carnet de douaneautoriteiten vragen het TIR-vervoer voor dat deel van de reis te schorsen en opnieuw te laten beginnen wanneer het deel dat niet over de weg plaatsvindt, eindigt.

Artikel 26, lid 3, TIR-overeenkomst

In dergelijke gevallen worden de controles en formaliteiten bij de douanekantoren van uitgang respectievelijk van binnenkomst uitgevoerd. Zie de punten IX.4.4 en IX.5.3.

Opmerkingen bij de artikelen 2 en 26, TIR-overeenkomst

Binnen een en dezelfde overeenkomstsluitende partij kan de TIR-regeling echter worden toegepast op dat deel van de reis dat niet over de weg plaatsvindt (bv. per spoor), wanneer de douane in staat is controles en formaliteiten uit te voeren voor een correct begin en een correcte beëindiging van de regeling bij de douanekantoren van binnenkomst en uitgang (en bestemming, indien van toepassing).

IX.4.6 Verschillen

IX.4.6.1 Maatregelen bij verschillen

In wezen kunnen er drie soorten verschillen of onregelmatigheden optreden:

- er ontbreken goederen;
- er zijn te veel goederen;
- de goederen en de beschrijving stemmen niet overeen.

De aanpak van dergelijke verschillen hangt af van de vraag of de onregelmatigheid is ontdekt door het douanekantoor van vertrek of binnenkomst, en of het ook om een aangifte tot uitvoer gaat.

IX.4.6.2 Verschillen die door het douanekantoor van vertrek worden ontdekt

Artikel 40, TIR-overeenkomst

Een onregelmatigheid die door het douanekantoor van vertrek wordt ontdekt voordat het TIR-carnet en de ingediende gegevens van het TIR-carnet zijn aanvaard, moet worden behandeld als een onregelmatigheid in verband met de voorafgaande douaneregeling, bv. douane-entrepot, tijdelijke opslag of vrijgave voor uitvoer. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen wanneer het verschil betrekking heeft op zaken zoals de omschrijving van en de hoeveelheid goederen, waarbij de informatie van de voorafgaande douaneregeling zonder meer is overgenomen in het TIR-carnet en de gegevens ervan.

Het kan echter ook om fraude gaan, wanneer het de bedoeling was de TIR- en douanevervoeregeling te misbruiken, bijvoorbeeld wanneer goederen met een verhoogd risico als andere goederen worden omschreven. In dat geval moeten tegen de verantwoordelijken sancties worden getroffen overeenkomstig de nationale instructies.

IX.4.6.3 Verschillen die door het douanekantoor van binnenkomst worden ontdekt

Artikel 23, TIR-overeenkomst

Artikel 24, TIR-overeenkomst

De douaneautoriteiten van het douanekantoor van binnenkomst onderzoeken de goederen tijdens het verzegelde TIR-vervoer slechts in uitzonderlijke gevallen. Bij een onderzoek moeten de douaneautoriteiten de nieuwe verzegelingen die zijn aangebracht en, indien nodig, de controleresultaten vermelden op de resterende stroken van het TIR-carnet en de bijbehorende stammen en in het NCTS.

Artikel 8, lid 5, TIR-overeenkomst

Artikel 8, lid 7,

Indien het kantoor van binnenkomst een onregelmatigheid ontdekt, moet dit kantoor beoordelen hoe het moet optreden. Indien de niet-aangegeven goederen in de verzegelde laadruimte van het wegvoertuig worden ontdekt, dan is in eerste instantie de houder

TIR-overeenkomst
Artikel 79, DWU

van het TIR-carnet de persoon die het bedrag van de douaneschuld rechtstreeks verschuldigd is. Fiscaal gezien valt het bedrag waarvoor zekerheid is gesteld, onder de zekerheid van het TIR-carnet en de betaling ervan kan van de aansprakelijke organisatie worden gevorderd.

Indien de TIR-operatie om de een of andere reden niet mag worden voortgezet, bv. omdat het gaat om goederen waarvan de invoer verboden of aan beperkingen onderhevig is, moeten de goederen bij de grens worden tegengehouden.

Artikel 8, lid 5,
TIR-overeenkomst

Indien de TIR-operatie kan worden voortgezet, moeten de gegevens van de ontdekte goederen op de resterende stroken van het TIR-carnet worden vermeld (zie het vak "Bestemd voor de douane"). De vermelding in het vak "Bestemd voor de douane" moet luiden "Te veel goederen: artikel 8, lid 5, van de TIR-overeenkomst" gevolgd door een omschrijving en de hoeveelheid van de ontdekte goederen.

De gegevens moeten door de houder van het TIR-carnet dienovereenkomstig worden gecorrigeerd in het NCTS voordat zij door het douanekantoor van binnenkomst worden aanvaard.

Wanneer het teveel aan goederen zich niet in de verzegelde laadruimte bevindt, moet dit worden beschouwd als smokkelwaar die onrechtmatig de EU is binnengebracht, en moeten passende maatregelen worden genomen. In dat geval is de aansprakelijke organisatie niet aansprakelijk voor eventuele rechten en heffingen die kunnen ontstaan, zelfs indien de vervoerder of de houder van het TIR-carnet kan worden aangemerkt als de douaneschuldenaar.

IX.5 Formaliteiten bij het douanekantoor van bestemming of uitgang

Dit punt bevat informatie over:

- inleiding (punt IX.5.1);
- aanzuivering van de TIR-operatie bij vertrek (punt IX.5.2);
- actie bij het douanekantoor van bestemming of uitgang (punt IX.5.3);
- wijziging van het douanekantoor van bestemming of uitgang (punt IX.5.4);
- voorvallen onderweg en het gebruik van het proces-verbaal

van bevinding (punt IX.5.5);

- onregelmatigheden (punt IX.5.6);
- controle van de TIR-carnets (punt IX.5.7);
- tussentijdse lossing (punt IX.5.8);
- gebruik van het TIR-carnet voor teruggezonden goederen (punt IX.5.9).

IX.5.1 Inleiding

Het douanekantoor van bestemming of uitgang heeft een belangrijke verantwoordelijkheid bij de vlotte beëindiging van een TIR-operatie.

IX.5.2 Aanzuivering van de TIR-operatie bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst

De aanzuivering van de TIR-operatie is een zeer belangrijke handeling van de bevoegde autoriteiten bij vertrek of binnenkomst, omdat hiermee een einde wordt gemaakt aan de aansprakelijkheid van de aansprakelijke organisatie.

*Artikel 10, lid 2,
TIR-overeenkomst*

De TIR-operatie mag uitsluitend worden aangezuiverd indien zij correct is beëindigd.

*Artikel 215, lid 2,
DWU*

*Artikel 1, punt e),
TIR-overeenkomst*

De aanzuivering van de TIR-operatie gebeurt impliciet in die zin dat het douanekantoor van vertrek of binnenkomst daartoe geen formeel besluit neemt of een formele handeling verricht. Er wordt ook geen officiële kennisgeving gezonden aan de aansprakelijke organisatie om de aanzuivering te bevestigen. De houder van het TIR-carnet en de aansprakelijke organisatie kunnen de TIR-operatie als aangezuiverd beschouwen indien zij geen bericht van het tegendeel ontvangen.

IX.5.3 Actie bij het douanekantoor van bestemming of uitgang

*Artikelen 278 en
279, UV*

Wanneer de goederen en het voertuig worden aangebracht en het TIR-carnet en het MRN van de TIR-operatie worden voorgelegd binnen de termijn die het douanekantoor van vertrek of

binnenkomst heeft vastgesteld, controleert het douanekantoor van bestemming of uitgang de aangebrachte verzegelingen en gebruikt het het MRN om de gegevens uit het NCTS op te vragen, en registreert het dit.

Het “Bericht van aankomst” (IE006) wordt naar het douanekantoor van vertrek of binnenkomst verzonden om de aankomst van de zending te melden.

Artikel 277, UV

Na het verrichten van de nodige controles op basis van de informatie in het bericht “Voorafgaand bericht van aankomst” (IE001), zendt het douanekantoor van bestemming of uitgang het bericht “Controleresultaten” (IE018), met daarin de juiste codes, naar het douanekantoor van vertrek of binnenkomst. Dit bericht moet ook alle informatie bevatten die eventueel tijdens het vervoer op het proces-verbaal van bevinding en stam 1 van het TIR-carnet is vermeld. Het kan hier gaan om informatie over bijvoorbeeld het overladen van de goederen, nieuwe verzegelingen, voorvallen of ongevallen (punt IX.5.5).

Het douanekantoor van bestemming verwijdt beide delen van strook 2 van het TIR-carnet en behoudt deze, tekent de stam van het TIR-carnet af en geeft het TIR-carnet terug aan de houder.

Artikel 274, UV

Wanneer de goederen bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst in het NCTS voor een TIR-operatie zijn vrijgegeven, maar het systeem bij het douanekantoor van bestemming of uitgang niet beschikbaar is bij de aankomst van de goederen, moet het douanekantoor van bestemming of uitgang de nodige controles uitvoeren en de regeling aan de hand van strook 2 van het TIR-carnet beëindigen.

Het douanekantoor van bestemming of uitgang voert de gegevens achteraf in het NCTS in wanneer dit weer beschikbaar is, zodat het douanekantoor van vertrek of binnenkomst de operatie in het NCTS kan aanzuiveren.

Artikel 274, UV

Wanneer de goederen bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst in het geval van een tijdelijke storing voor de TIR-operatie zijn vrijgegeven zonder uitwisseling van de gegevens van het TIR-carnet voor die TIR-operatie en uitsluitend op basis van het TIR-carnet, beëindigt het douanekantoor van bestemming of uitgang de regeling aan de hand van strook 2 van het TIR-carnet en retourneert het het daarvoor bestemde deel aan het douanekantoor

van vertrek of binnenkomst.

Artikel 279, lid 4, UV Het douanekantoor van bestemming viseert het TIR-carnet door stam 2 in te vullen en strook 2 te behouden. Na visering geeft het douanekantoor van bestemming het TIR-carnet terug aan de houder van het TIR-carnet. Indien de houder van het TIR-carnet niet aanwezig is, wordt het TIR-carnet teruggegeven aan de persoon die het heeft voorgelegd en die geacht wordt namens de houder van het TIR-carnet te handelen.

IX.5.4 Wijziging van het douanekantoor van bestemming of uitgang

Artikel 1, punt 1), TIR-overeenkomst Volgens de TIR-overeenkomst mag de houder van het TIR-carnet de goederen aanbrengen en het TIR-carnet voorleggen bij een ander kantoor dan het opgegeven douanekantoor van bestemming of uitgang. Dat kantoor wordt dan het douanekantoor van bestemming of uitgang.

Artikel 278, lid 3, UV

Aangezien in het NCTS zal worden aangegeven dat het feitelijke douanekantoor van bestemming of uitgang geen “Voorafgaand bericht van aankomst” (IE001) voor het voorgelegde MRN heeft ontvangen, verzendt dat douanekantoor het bericht “Verzoek om voorafgaand bericht van aankomst” (IE002).

Het douanekantoor van vertrek of binnenkomst antwoordt met het bericht “Antwoord voorafgaand bericht van aankomst” (IE003), dat de gegevens van het bericht “Voorafgaand bericht van aankomst” (IE001) bevat. Het douanekantoor van bestemming of uitgang kan dan het “Bericht van aankomst” (IE006) zenden en verdere actie ondernemen (zie punt IX.5.3).

Na ontvangst van het “Bericht van aankomst” (IE006) moet het douanekantoor van vertrek of binnenkomst het opgegeven douanekantoor van bestemming of uitgang er met het bericht “Doorzending bericht van aankomst” (IE024) van in kennis stellen dat de goederen zijn aangekomen bij een ander douanekantoor van bestemming of uitgang.

Indien het douanekantoor van vertrek of binnenkomst er niet in slaagt om op basis van het MRN het douanevervoer te vinden, vermeldt het in het bericht “Antwoord voorafgaand bericht van aankomst” (IE003) de reden (met behulp van de codes 1 tot en met 4) waarom het bericht “Voorafgaand bericht van aankomst” (IE001) niet kan worden verzonden.

De mogelijke redenen voor afwijzing zijn:

code 1 — de TIR-operatie werd reeds aangebracht bij een ander douanekantoor van bestemming of uitgang;

code 2 — de TIR-operatie werd geannuleerd door het douanekantoor van vertrek of binnenkomst;

code 3 — het MRN is onbekend (om technische redenen of vanwege onregelmatigheden); of

code 4 — andere redenen.

(Voor een verklaring van de codes, zie punt I.4.4.5.)

Het douanekantoor van bestemming of uitgang onderzoekt de reden van de afwijzing en beëindigt, indien dit gezien de reden mogelijk is, de TIR-operatie, en verwijdt en behoudt beide delen van strook 2 van het TIR-carnet. Ook moet het stam 2 van het TIR-carnet aftekenen en het daartoe bestemde deel van strook 2 aan het douanekantoor van vertrek of binnenkomst retourneren, en het TIR-carnet aan de houder teruggeven.

IX.5.5 Voorvallen tijdens het verkeer van goederen en gebruik van het proces-verbaal van bevinding

Artikel 25, TIR-overeenkomst

Indien de douaneverzegeling is verbroken of indien goederen zijn vernietigd of beschadigd tijdens een ongeval onderweg, neemt de vervoerder onmiddellijk contact op met de douaneautoriteiten of, indien dat niet mogelijk is, met andere bevoegde autoriteiten van het land waar de goederen zich bevinden.

Artikel 277, UV

Indien de vervoerder door omstandigheden buiten zijn/haar wil genoodzaakt was om van de door het douanekantoor van vertrek of binnenkomst voorgeschreven route af te wijken of indien het voorval of ongeval in de zin van artikel 25 van de TIR-overeenkomst zich heeft voorgedaan in het douanegebied van de EU, brengt de vervoerder de goederen en het voertuig aan bij en legt hij het TIR-carnet en het MRN voor aan de dichtstbijzijnde douaneautoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan het vervoermiddel zich bevindt.

De betrokken autoriteiten stellen zo spoedig mogelijk het proces-verbaal van bevinding op dat zich in het TIR-carnet bevindt.

Indien de goederen ten gevolge van een ongeval op een ander

voertuig moeten worden overgeladen, mag dit slechts gebeuren in aanwezigheid van de betrokken autoriteit. Deze autoriteit stelt het proces-verbaal van bevinding op.

*Toelichting bij
artikel 29, TIR-
overeenkomst*

Tenzij in het TIR-carnet is vermeld dat de betrokken goederen “zware of omvangrijke goederen” zijn, moet het vervangende voertuig of de vervangende container ook voor vervoer onder douaneverzegeling zijn goedgekeurd.

Bovendien moet het voertuig of de container worden verzegeld en moeten de gegevens van de aangebrachte verzegelingen in het proces-verbaal van bevinding worden vermeld.

Indien er echter geen goedgekeurd voertuig of goedgekeurde container beschikbaar is, mogen de goederen worden overgeladen in een voertuig dat of container die niet is goedgekeurd, mits hierdoor voldoende veiligheid wordt geboden. In dat geval beoordelen de douaneautoriteiten of zij het vervoer onder dekking van het TIR-carnet in dit voertuig of in deze container kunnen laten voortzetten.

Indien een gedeelte of de gehele lading, vanwege gevaar, onmiddellijk moet worden overgeladen, mag de vervoerder op eigen initiatief actie ondernemen zonder een optreden van de autoriteiten af te wachten. De vervoerder zal dan ten genoegen van de douane moeten aantonen dat hij wel gedwongen was actie te ondernemen in het belang van het voertuig, de container of de lading. Zodra de voorzorgsmaatregelen zijn genomen en het gevaar is geweken, moet de vervoerder onmiddellijk contact opnemen met de douaneautoriteiten, zodat deze de feiten kunnen natrekken, de lading kunnen controleren, het voertuig of de container kunnen verzegelen en het proces-verbaal van bevinding kunnen opstellen.

Het douanekantoor van bestemming of uitgang verzendt het bericht “Controleresultaten” (IE018) met daarin alle beschikbare gegevens over het voorval, die in het proces-verbaal van bevinding en het TIR-carnet zijn vermeld.

Het proces-verbaal van bevinding blijft aan het TIR-carnet gehecht.

IX.5.6 Onregelmatigheden die bij het douanekantoor van bestemming of uitgang worden ontdekt

IX.5.6.1 Onregelmatigheden in verband met de goederen

Artikel 8, lid 5, Indien het douanekantoor van bestemming of uitgang

TIR-overeenkomst onregelmatigheden ontdekt, moet dit kantoor beoordelen hoe het moet optreden. Indien de niet-aangegeven goederen in kwestie worden ontdekt in de verzegelde laadruimte van het wegvoertuig, vallen zij fiscaal gezien onder de zekerheid van het TIR-carnet en de betaling van de schuld kan van de aansprakelijke organisatie worden gevorderd. In vak 27 van strook 2 en vak 5 van stam 2 van het TIR-carnet moet een aantekening worden geplaatst.

Deze aantekening luidt als volgt: “Te veel goederen: artikel 8, lid 5, van de TIR-overeenkomst”, gevolgd door een omschrijving en de hoeveelheid van de goederen. Het douanekantoor van bestemming of uitgang zendt in het NCTS het bericht “Controleresultaten” (IE018) met code “B” en de opmerking “In afwachting verklaring verschillen” naar het douanekantoor van vertrek of binnenkomst met het verzoek om een onderzoek in te stellen.

De operatie krijgt dan de status “In afwachting verklaring verschillen” bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst.

Wanneer het probleem is opgelost, zendt het douanekantoor van vertrek of binnenkomst het bericht “Kennisgeving verschillen opgelost” (IE020) naar het douanekantoor van bestemming of uitgang. De goederen worden dan vrijgegeven en de operatie wordt aangezuiverd door het douanekantoor van vertrek.

Indien de onregelmatigheid betrekking heeft op ontbrekende of onjuist beschreven goederen, moet dit ook worden aangetekend in het TIR-carnet en moeten daarvoor berichten worden verzonden in het NCTS.

IX.5.6.2 Onregelmatigheden in verband met de verzegelingen

Bij het douanekantoor van bestemming of uitgang controleert de douane of de aangebrachte verzegelingen ongeschonden zijn. Indien de verzegelingen zijn verbroken of indien ermee is geknoeid, vermeldt het douanekantoor van bestemming of uitgang dit in het bericht “Controleresultaten” (IE018) dat het naar het douanekantoor van vertrek of binnenkomst zendt.

In dat geval beoordeelt dat kantoor de situatie aan de hand van de waargenomen feiten en bepaalt het welke maatregelen moeten worden genomen (bv. een onderzoek van de goederen,) voordat het douanekantoor van vertrek of binnenkomst op de hoogte wordt gebracht.

IX.5.6.3 Andere onregelmatigheden

Wanneer het om fraude gaat met het doel de TIR-regeling te misbruiken, moeten de verantwoordelijken gerechtelijk worden vervolgd.

IX.5.7 Controlesysteem voor TIR-carnets

*Artikel 6, lid 2 bis,
TIR-overeenkomst*

*Bijlage 10, TIR-
overeenkomst*

Een door het Administratief Comité gemachtigde internationale organisatie is verantwoordelijk voor het opzetten van een controlesysteem voor TIR-carnets met het oog op de goede organisatie en effectieve werking van het internationale garantiestelsel. Momenteel is deze gemachtigde organisatie de IRU en zij maakt gebruik van een elektronisch controlesysteem (het zogenaamde SafeTIR).

Het douanekantoor van bestemming is verplicht de informatie over de beëindiging of gedeeltelijke beëindiging van een TIR-operatie in het NCTS in te voeren.

Deze informatie wordt zo mogelijk dagelijks verzonden met het snelste communicatiemiddel dat beschikbaar is. Ten minste de volgende gegevens moeten worden verstrekt over alle TIR-carnets die bij het douanekantoor van bestemming worden aangeboden:

- a. het nummer van het TIR-carnet;
- b. datum en nummer in de douaneadministratie (boekhouding);
- c. naam of nummer van het douanekantoor van bestemming;
- d. datum en nummer van het certificaat van beëindiging van de TIR-operatie (vakken 24-28 van strook 2) bij het douanekantoor van bestemming (indien dit een ander is dan het onder b) bedoelde kantoor);
- e) gedeeltelijke of volledige beëindiging;
- f) beëindiging zonder of met voorbehoud bevestigd, onverminderd de artikelen 8 en 11 van de TIR-overeenkomst;
- g) andere gegevens of documenten (facultatief);

bladzijdenummer van het TIR-carnet met de verklaring van beëindiging.

IX.5.8 Tussentijdse lossing

*Artikel 18, TIR-
overeenkomst*

Bij een TIR-vervoer mogen ten hoogste vier⁹³ douanekantoren van vertrek en bestemming zijn betrokken.

Indien een deel van de goederen bij een tussengelegen douanekantoor onderweg wordt gelost, dan is dit kantoor zowel douanekantoor van bestemming als douanekantoor van vertrek voor het gebruik van het TIR-carnet en de gegevens van het TIR-carnet.

De onder punt IX.5.3 beschreven procedures moeten worden gevolgd. Met name wordt de eerdere operatie in het NCTS gesloten en worden de berichten IE006 en IE018 verzonden.

Na het lossen moet de houder van het TIR-carnet voor de resterende goederen een nieuwe aangifte in het NCTS indienen. Zie punt c) van bijlage 8.9 voor een voorbeeld.

IX.5.9 Behandeling van teruggezonden TIR-vervoer

*Toelichting bij
artikel 2 (0.2-1)*

Een TIR-vervoer kan in hetzelfde land beginnen en eindigen indien een deel van het traject in een andere overeenkomstsluitende partij wordt afgelegd.

*Beste praktijken,
TIR-handboek*

Dit kan ook van toepassing zijn wanneer een andere overeenkomstsluitende partij niet toestaat dat het TIR-vervoer op haar grondgebied wordt voortgezet (bv. indien bepaalde goederen verboden zijn). In dit geval zijn er twee alternatieve scenario's:

- het douanekantoor van binnenkomst in de betrokken overeenkomstsluitende partij moet de TIR-operatie beginnen en onmiddellijk beëindigen door in het vak “Bestemd voor de douane” van alle resterende stroken de precieze reden van de weigering te vermelden. De houder van het TIR-carnet keert daarop terug naar het douanekantoor van uitgang van het vorige land en vraagt om een wijziging van land en douanekantoor van bestemming voor het TIR-vervoer. Hiertoe verzoekt de houder van het TIR-carnet de douaneautoriteiten om de wijzigingen in vak 7 op bladzijde 1 van de omslag en in de vakken 6 en 12 van alle resterende stroken te viseren;
- het douanekantoor van binnenkomst in de betrokken overeenkomstsluitende partij weigert het TIR-carnet als

⁹³ Dit kunnen er maximaal acht zijn vanaf maart 2022 (zie voetnoot 90).

hierboven beschreven te viseren. De houder van het TIR-carnet keert daarop terug naar het douanekantoor van uitgang van het vorige land en vraagt om een wijziging van land en douanekantoor van bestemming voor het TIR-vervoer. Hiertoe verzoekt de houder van het TIR-carnet de douaneautoriteiten om de wijzigingen in vak 7 op bladzijde 1 van de omslag en in de vakken 6 en 12 van alle resterende stroken te viseren; daarnaast verzoekt hij de douaneautoriteiten ook om in het vak “Bestemd voor de douane” van alle resterende stroken te verwijzen naar de weigering van de autoriteiten van het volgende land om het TIR-carnet te aanvaarden.

Hetzelfde TIR-carnet (de resterende bladzijden) mag worden gebruikt om het TIR-vervoer voort te zetten.

IX.6 Nasporingsprocedure

Dit punt bevat informatie over:

- de maatregelen voorafgaand aan de nasporing (punt IX.6.1);
- de nasporingsprocedure (punt IX.6.2);
- alternatief bewijs van beëindiging (punt IX.6.3);
- schuld en invordering (punt IX.6.4);
- de vordering jegens de aansprakelijke organisatie (punt IX.6.5);
- de toepassing van de artikelen 163-164 UV (punt IX.6.6).

IX.6.1 Maatregelen voorafgaand aan de nasporing

Wanneer het douanekantoor van vertrek of binnenkomst geen “Bericht van aankomst” (IE006) heeft ontvangen binnen de termijn waarbinnen de goederen bij het douanekantoor van bestemming of uitgang moesten worden aangebracht, moeten die autoriteiten het bericht “Verzoek om status” (IE904) gebruiken om te controleren of het NCTS in de lidstaat van bestemming of uitgang met die status overeenstemt. Het systeem ter bestemming controleert automatisch de status en antwoordt met het bericht “Antwoord status” (IE905). Nadere details zijn te vinden in punt VII.2.5.

IX.6.2 Nasporingsprocedure

Artikel 280, UV

Indien de in punt IX.6.1 beschreven status bij beide kantoren overeenstemt en er geen berichten ontbreken, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst de nasporingsprocedure inleiden die vereist is om de nodige informatie te verkrijgen waarmee de TIR-operatie kan worden aangezuiverd of, indien dit niet mogelijk is, vaststellen of er een douaneschuld is ontstaan, wie de schuldenaar is en welke lidstaat de douaneschuld moet invorderen.

Voor nadere gegevens over de elektronische nasporingsprocedure en de invordering van de schuld, zie de delen VII en VIII.

Om de nasporingsprocedure in te leiden met het opgegeven douanekantoor van bestemming of uitgang, wordt echter aanbevolen dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst nagaan of er gegevens zijn over de beëindiging van de operatie in het elektronische controlesysteem van de internationale organisatie als bedoeld in bijlage 10 bij de TIR-overeenkomst.

Wanneer de TIR-operatie niet kan worden aangezuiverd binnen 28 dagen na verzending van het verzoek tot nasporing aan het opgegeven douanekantoor van bestemming of uitgang, verzoekt de douaneautoriteit van de lidstaat van vertrek of binnenkomst de houder van het TIR-carnet om bewijs dat de TIR-operatie is beëindigd of om opgave van de plaats waar een overtreding of onregelmatigheid is voorgevallen en deelt dit mee aan de aansprakelijke organisatie. Het bericht “Verzoek m.b.t. niet-aangekomen vervoer” (IE140) kan worden gebruikt voor het verzoek aan de houder van het TIR-carnet of zijn/haar vertegenwoordiger, en het bericht “Informatie over niet-aangekomen vervoer” (IE141) kan worden gebruikt voor het antwoord.

In beide gevallen moet de houder van het TIR-carnet binnen 28 dagen na het verzoek het gevraagde bewijs (van de beëindiging van de operatie of van de plaats van de onregelmatigheid) leveren. Deze termijn kan op verzoek van de houder van het TIR-carnet met 28 dagen worden verlengd.

Indien na deze termijn:

- geen antwoord is ontvangen van het douanekantoor van bestemming of uitgang;

- het douanekantoor van bestemming bevestigt of achteraf blijkt dat het TIR-carnet niet werd voorgelegd;
- geen alternatief bewijs is voorgelegd dat volgens de douaneautoriteit toereikend is;
- niet is aangetoond dat de TIR-operatie werd beëindigd; of
- geen andere lidstaat om de overdracht van de verantwoordelijkheid voor de invordering heeft verzocht;

*Artikel 11, lid 1,
TIR-overeenkomst*

*Artikel 280, lid 8,
UV*

dan moeten de douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst de aansprakelijke organisatie en de houder van het TIR-carnet officieel ervan in kennis stellen dat de TIR-operatie niet werd aangezuiverd. De kennisgevingen, die gelijktijdig mogen worden verzonden, moeten per post worden verzonden om ervoor te zorgen dat zij in ieder geval door de geadresseerde worden ontvangen.

In ieder geval moet de kennisgeving binnen een jaar na aanvaarding van het TIR-carnet worden gedaan.

Wanneer gedurende de stappen van een nasporingsprocedure wordt vastgesteld dat de TIR-operatie naar behoren is beëindigd, zuivert de douaneautoriteit van de lidstaat van vertrek of binnenkomst de TIR-operatie aan en deelt zij dit onmiddellijk mee aan de aansprakelijke organisatie en aan de houder van het TIR-carnet en, in voorkomend geval, aan de douaneautoriteit die een invorderingsprocedure heeft ingeleid.

IX.6.3 Alternatief bewijs van beëindiging

Artikel 281, UV

Als alternatief bewijs dat de TIR-operatie werd beëindigd, kunnen de douaneautoriteiten van een lidstaat van vertrek of binnenkomst elk document aanvaarden dat door de douaneautoriteit van de lidstaat van bestemming of uitgang waar de goederen werden aangebracht, is gevisieerd.

Dit alternatieve bewijs moet de goederen identificeren en bevestigen dat zij bij het douanekantoor van bestemming of uitgang werden aangebracht of bij een toegelaten geadresseerde werden afgeleverd.

De houder van het TIR-carnet of de aansprakelijke organisatie kan als alternatief bewijs ook een van de volgende documenten waarin de goederen worden geïdentificeerd, ten genoegen van de

douaneautoriteit van een lidstaat van vertrek of binnenkomst voorleggen:

- een document of een registratie van de douane, door de douaneautoriteit van een lidstaat gewaarmerkt, waaruit blijkt dat de betrokken goederen het douanegebied van de EU fysiek hebben verlaten;
- een douanedocument dat is afgegeven in een derde land waar de goederen onder een douaneregeling zijn geplaatst;
- een in een derde land afgegeven document dat is geïssueerd door de douaneautoriteiten van dat land en waarin wordt bevestigd dat de goederen worden geacht zich in dat land in het vrije verkeer te bevinden.

Ook door de autoriteiten voor conform gewaarmerkte kopieën van een van bovengenoemde documenten kunnen als bewijs worden voorgelegd.

*Artikel 280, lid 8,
UV*

Het kantoor dat met de nasporing is belast, moet de houder van het TIR-carnet en de aansprakelijke organisatie mededelen of het alternatieve bewijsmateriaal ten bewijze van de beëindiging van de TIR-regeling is aanvaard. Indien dit kantoor tijdens de nasporingsprocedure aanwijzingen vindt dat de regeling kan worden aangezuiverd, wordt verwacht dat het dit aan de houder van het TIR-carnet mededeelt.

IX.6.4 Schuld en invordering

De douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst zijn primair verantwoordelijk voor de inleiding van de invorderingsprocedure indien zich een onregelmatigheid voordoet die tot het ontstaan van een douaneschuld en/of andere heffingen leidt.

IX.6.4.1 Identificatie van de rechtstreeks aansprakelijke(n)

Artikel 78, UV

Bij gebrek aan bewijs dat de TIR-operatie is beëindigd, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst binnen zeven maanden na de dag waarop de goederen uiterlijk bij het douanekantoor van bestemming of uitgang hadden moeten worden aangebracht, de plaats vaststellen waar een douaneschuld is ontstaan. Zij moeten ook de schuldenaar identificeren en bepalen welke lidstaat bevoegd is voor de invordering van de douaneschuld.

Artikel 105, DWU De douaneschuld wordt geboekt binnen de termijn van 14 dagen na afloop van die zeven maanden.

De douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst kunnen zich daarbij baseren op alle informatie waarover zij beschikken, met inbegrip van informatie die de aansprakelijke organisatie en de houder van het TIR-carnet hebben verstrekt.

Artikel 11, lid 1, TIR-overeenkomst
Artikelen 79, 84 en 87, DWU
Artikelen 77 en 78, GV, en artikelen 163 en 311, UV

Om vast te stellen wie aansprakelijk is, moeten de algemene bepalingen van het DWU, de UV en de GV in acht worden genomen. Meestal zal de douaneschuld zijn ontstaan doordat de goederen aan het “douanetoezicht” zijn onttrokken of omdat een van de verplichtingen van de TIR-regeling niet is nagekomen. Aangezien de houder van het TIR-carnet verantwoordelijk is voor het aanbrengen van de goederen enz. bij het kantoor van bestemming of uitgang, wordt in de eerste plaats aangenomen dat hij of zijn/haar vertegenwoordiger de rechtstreeks aansprakelijke is.

Zie deel VIII voor meer informatie over de elektronische procedure met betrekking tot schuld en invordering.

IX.6.4.2 Invordering van de schuld en/of andere heffingen

Artikel 11, lid 2, TIR-overeenkomst

De invordering van de schuld bij de aansprakelijke persoon of personen gebeurt volgens de standaardprocedures — zie deel VIII. Volgens de TIR-overeenkomst moeten de bevoegde autoriteiten betaling vorderen van degene(n) die de schuldenaar is (zijn) van de rechten en heffingen. Wanneer de houder van het TIR-carnet echter in een derde land is gevestigd, is het niet altijd mogelijk de verschuldigde bedragen in te vorderen. Dit wordt in de TIR-overeenkomst onderkend met de formulering dat de autoriteiten “voor zover mogelijk de betaling hiervan [moeten] eisen van de persoon of personen die deze bedragen verschuldigd is of zijn”.

Uit de formulering “voor zover mogelijk” valt op te maken dat de bevoegde autoriteiten zich moeten inspannen om betaling van de schuldenaar te eisen. Dit betekent dat zij ten minste een officiële uitnodiging tot betaling moeten opstellen. Deze uitnodiging moet aan de schuldenaar zijn gericht.

Indien binnen een maand nadat de schuld aan de schuldenaar is meegedeeld, geen betaling is verricht, dan moet het bedrag — tot het maximumbedrag van de zekerheid — bij de aansprakelijke organisatie worden gevorderd.

IX.6.5 Vordering jegens de aansprakelijke organisatie

Artikel 11, lid 3, TIR-overeenkomst De vordering jegens de aansprakelijke organisatie kan ten vroegste een maand en tot maximaal twee jaar na de kennisgeving van niet-aanzuivering worden gedaan. Er moet voor worden gewaakt dat een schuld te snel wordt gevorderd (dat wil zeggen vóór afloop van de termijn van een maand), omdat dit de geldigheid van de vordering in het gedrang kan brengen.

In de praktijk wordt de vordering zo vroeg mogelijk na de termijn van een maand ingediend indien er geen vooruitzichten zijn dat de schuld bij de aansprakelijke persoon of personen kan worden ingevorderd en niet bekend is waar de overtreding of onregelmatigheid heeft plaatsgevonden. De termijn van twee jaar zal worden aangehouden wanneer de realistische verwachting bestaat dat de schuld bij de aansprakelijke persoon of personen kan worden ingevorderd.

Alle vorderingen jegens de nationale aansprakelijke organisatie worden ook meegedeeld aan de IRU. De IRU kan zo de geldigheid van de vorderingen “controleren”. Het is dus zaak dat alle vorderingen worden gestaafd met bewijsstukken waaruit ten minste blijkt dat door een onregelmatigheid invoerrechten en heffingen moeten worden betaald, dat de schuldenaar is geïdentificeerd, dat maatregelen zijn genomen om de verschuldigde rechten door de schuldenaar te laten betalen en dat de kennisgevingen op correcte wijze en tijdig zijn verzonden.

IX.6.6 Toepassing van de artikelen 163-164, UV

Aangezien het douanegebied van de EU in het kader van de TIR-regeling als één enkel gebied wordt beschouwd, is het niet altijd gemakkelijk vast te stellen welke lidstaat bevoegd is voor onregelmatigheden enz. in het kader van de regeling. De in punt IX.6.2 bedoelde kennisgevingen van niet-aanzuivering worden daarom ook geacht aan alle aansprakelijke organisaties in de EU te zijn gezonden.

IX.6.6.1 Overdracht van de verantwoordelijkheid voor de invordering van de schuld

Artikel 167, lid 1, UV Wanneer de verantwoordelijkheid voor de invordering aan een andere lidstaat moet worden overgedragen, moet de lidstaat die de invordering heeft ingeleid of erom heeft verzocht, “de ter zake dienende documenten” zenden naar de lidstaat tot welke het verzoek

Artikel 1, punt o),

<i>TIR-overeenkomst</i>	is gericht. Onder “de ter zake dienende documenten” wordt ook alle correspondentie tussen de lidstaat die de invordering heeft ingeleid en zijn nationale aansprakelijke organisatie verstaan.
<i>Artikel 11, lid 2, TIR-overeenkomst</i>	
<i>Artikel 11, lid 1, TIR-overeenkomst</i>	
<i>Artikel 11, lid 2, TIR-overeenkomst</i>	Indien deze correspondentie relevante informatie bevat die de initiële aansprakelijke organisatie over de geldigheid van de kennisgeving heeft verstrekt, moet de lidstaat tot welke het verzoek is gericht, beslissen of hij een vordering bij zijn aansprakelijke organisatie kan indienen. Wordt tegen een vordering bezwaar gemaakt, dan kan de aansprakelijke organisatie van de lidstaat tot welke het verzoek is gericht, deze correspondentie gebruiken om dit bezwaar tegen de vordering van de lidstaat tot welke het verzoek is gericht te motiveren overeenkomstig de civielrechtelijke regels van dat land.
<i>Artikel 11, lid 3, TIR-overeenkomst</i>	

IX.7 Toegelaten geadresseerde

Dit punt bevat informatie over:

- inleiding (punt IX.7.1);
- machtiging om douaneverzegelingen te verbreken en verwijderen (punt IX.7.2);
- aankomst van de goederen (punt IX.7.3);
- voorlegging van het TIR-carnet (punt IX.7.4);
- visering en teruggave van het TIR-carnet aan de houder (punt IX.7.5).

IX.7.1 Inleiding

De algemene regel is dat onder de TIR-regeling geplaatste goederen worden aangebracht bij het douanekantoor van bestemming, samen met het voertuig, het TIR-carnet en het MRN van de TIR-operatie.

De toegelaten geadresseerde kan de goederen echter in de bedrijfsruimten, of op een andere goedgekeurde plaats, in ontvangst nemen zonder de goederen en het voertuig aan te brengen en het TIR-carnet of het MRN van de TIR-operatie voor te leggen bij het douanekantoor van bestemming.

<i>Artikel 230, DWU</i>	De procedures voor toegelaten geadresseerde in het kader van de TIR-regeling zijn gebaseerd op de bestaande procedures van het gemeenschappelijk/Uniedouanevervoer. De in deel VI beschreven
<i>Artikelen 186-187,</i>	

GV procedures moeten dus worden gevolgd.

Artikel 282, UV In vergelijking met de normale TIR-procedure geldt de vergunning toegelaten geadresseerde TIR-operaties alleen voor TIR-operaties waarbij de uiteindelijke plaats van lossing de in de vergunning vermelde bedrijfsruimte is.

IX.7.2 Machtiging om douaneverzegelingen te verbreken en verwijderen

Artikel 282, UV Wederzijdse erkenning van douanecontroles is een van de pijlers van de TIR-regeling en het aanbrengen en verwijderen van douaneverzegelingen is een essentieel element van deze pijler. Daarom moet in de vergunning uitdrukkelijk worden vermeld of de houder van het TIR-carnet of zijn/haar vertegenwoordiger bevoegd is om de douaneverzegelingen te verbreken en te verwijderen.

De toegelaten geadresseerde mag in geen geval de douaneverzegelingen verwijderen alvorens hij daarvoor toestemming heeft gekregen van het douanekantoor van bestemming met het bericht “Toestemming tot lossen” (IE043).

IX.7.3 Aankomst van de goederen

Artikel 282, UV De toegelaten geadresseerde stelt het douanekantoor van bestemming in kennis van de aankomst van de goederen met het bericht “Kennisgeving van aankomst” (IE007) overeenkomstig de voorwaarden van de vergunning. De bevoegde autoriteiten kunnen dan eventueel controles verrichten voordat de geadresseerde de goederen lost.

Het “Bericht van aankomst” (IE006) wordt naar het douanekantoor van vertrek of binnenkomst verzonden om de aankomst van de zending te melden.

Het douanekantoor van bestemming geeft toestemming voor het lossen met het bericht “Toestemming tot lossen” (IE043) indien het niet van plan is de lading voor het lossen te controleren. De toegelaten afzender verwijdt de verzegelingen, lost en controleert de goederen door ze met de gegevens in het TIR-carnet en het bericht “Toestemming tot lossen” te vergelijken, neemt de gegevens van de geloste goederen op in zijn/haar administratie en zendt uiterlijk de derde dag na de aankomst van de goederen het bericht “Opmerkingen m.b.t. lossen” (IE044) naar het douanekantoor van bestemming. Dit bericht moet alle informatie over eventueel

geconstateerde onregelmatigheden bevatten.

IX.7.4 Voorlegging van het TIR-carnet

Artikel 282, UV Het TIR-carnet en het MRN van de TIR-operatie moeten binnen de in de vergunning vastgestelde termijn aan het douanekantoor van bestemming worden voorgelegd met het oog op visering en beëindiging van de TIR-operatie.

IX.7.5 Visering en teruggave van het TIR-carnet aan de houder van het TIR-carnet

Artikel 279, lid 4, UV Het douanekantoor van bestemming viseert het TIR-carnet door stam 2 in te vullen en strook 2 te behouden. Na visering geeft het douanekantoor van bestemming het TIR-carnet terug aan de houder van het TIR-carnet of zijn/haar vertegenwoordiger.

Opmerking bij artikel 28, TIR-overeenkomst Het douanekantoor van bestemming voert het bericht “Controleresultaten” (IE018) in het NCTS in en zendt de gegevens door overeenkomstig punt IX.5.7.

IX.8 Bijlagen bij deel IX

IX.8.1 Contactpunten in de EU⁹⁴

Klik op de volgende link voor de meest recente versie van de lijst van TIR-contactpunten:

EUROPA: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

94 De volledige lijst van TIR-contactpunten is beschikbaar op <http://www.unece.org/tir/focalpoints/login.html>

IX.8.2 Concordantietabel

Inhoud vak TIR	Naam veld NCTS
Land(en) van vertrek (omslag, vak 6)	Land van verzending (vak 15)
Land(en) van bestemming (omslag, vak 7)	Land van bestemming (vak 17)
Kenteken voertuigen (omslag, vak 8)	Identiteit bij vertrek (vak 18)
Certifica(a)t(en) van goedkeuring voertuigen (omslag, vak 9)	Voorgelegde documenten/certificaten (vak 44)
Containernummer(s) (omslag, vak 10)	Container (vak 19), containernummer (vak 31)
Nr. van TIR-carnet (strook vak 1)	Referentie voorgelegd document (vak 44)
Houder van het TIR-carnet (strook vak 4)	Handelaar houder van de regeling (vak 50), EORI-nummer, identificatienummer van de houder van het TIR-carnet als gedefinieerd voor vak 3 van de omslag van het TIR-carnet (zie bijlage IX.8.3) Handelaar aangever (vak 50), EORI-nummer
Land(en) van vertrek (strook vak 5)	Land van verzending (vak 15)
Land(en) van bestemming (strook vak 6)	Land van bestemming (vak 17)
Kenteken voertuigen (strook vak 7)	Identiteit bij vertrek (vak 18)
Bijgevoegde documenten (strook vak 8)	Voorgelegde documenten/certificaten (vak 44)
Containers, merken en nummers colli (strook vak 9)	Containernummer (vak 31), merken en nummers colli (vak 31)
Aantal en soort colli en artikelen, omschrijving goederen (strook vak 10)*	Soort colli (vak 31), aantal colli (vak 31), art. nummer (vak 32), omschrijving (vak 31), GS-code (vak 33)
Brutogewicht (strook vak 11)	Totale brutomassa (vak 35)
Plaats en datum aangifte (strook vak 14)	Datum aangifte (vak C)
Aantal en identificatie verzegelingen (strook vak 16)	Aantal en merken verzegelingen (vak D)
Kantoor van vertrek of binnenkomst (strook vak 18)	Nummer kantoor van vertrek (vak C)

* Overeenkomstig de voorschriften voor het gebruik van het TIR-carnet wordt dit vak gebruikt voor de vermelding van “zware of omvangrijke goederen” als bedoeld in artikel 1, punt p), van de TIR-overeenkomst. Hetzelfde geldt voor de gevallen waarin het teken “T2L” wordt gebruikt overeenkomstig artikel 319 van de uitvoeringsbepalingen van het wetboek.

Inhoud vak TIR	Naam veld NCTS
Termijn van doorvoer (strook vak 20)	Uiterste datum (vak D)
Registratienummer bij kantoor van vertrek (strook vak 21)	Masterreferentienummer (MRN)
Kantoor van bestemming (strook vak 22)	Douanekantoor van bestemming (vak 53), geadresseerde van IE01
Geadresseerde (voorgelegde documenten)	Handelaar geadresseerde (vak 8)

IX.8.3 Het invullen van het TIR-carnet

Invullen van de vakken in het TIR-carnet

Deel 7.2 Beste praktijken met betrekking tot het gebruik van het TIR-carnet, bijlage I bij het TIR-handboek

Bladzijde 1 van de omslag, in te vullen door de organisatie of de houder van het TIR-carnet

<i>Vak 1</i>	De uiterste geldigheidsdatum (in het formaat dd/mm/jjjj) waarna het TIR-carnet niet meer ter aanvaarding aan het douanekantoor van vertrek kan worden voorgelegd. Mits het TIR-carnet is aanvaard door het douanekantoor van vertrek op of voor de uiterste geldigheidsdatum, blijft het geldig tot de beëindiging van de TIR-operatie bij het douanekantoor van bestemming. [<i>Opmerking:</i> in dit vak mogen geen correcties worden aangebracht.]
<i>Vak 2</i>	Naam van de nationale organisatie van afgifte.
<i>Vak 3</i>	Identificatie-(ID-)nummer, naam, adres en land van de houder van het TIR-carnet. De aansprakelijke organisatie kent de houder van het TIR-carnet een individueel en uniek ID-nummer toe dat overeenstemt met het volgende geharmoniseerde formaat: “AAA/BBB/XX...X”, waarbij “AAA” de drielettercode is van het land waar machtiging is verleend aan de gebruiker van de TIR-carnets, “BBB” de drielettercode is van de nationale aansprakelijke organisatie via welke machtiging is verleend aan de houder van het TIR-carnet, en “XX...X” volgnummers zijn (ten hoogste tien cijfers) ter identificatie van de persoon aan wie machtiging is verleend voor het gebruik van TIR-carnets.
<i>Vak 4</i>	Stempel en handtekening van de organisatie van afgifte.
<i>Vak 5</i>	Handtekening (stempel) van de secretaris van de internationale organisatie.
<i>Vak 6</i>	Land(en) waar het TIR-vervoer van een lading of een deel van een lading begint.
<i>Vak 7</i>	Land(en) waar het TIR-vervoer van een lading of een deel van een lading eindigt.
<i>Vak 8</i>	Kenteken(s) van het/de wegvoertuig(en), niet alleen van het door een motor aangedreven voertuig (bv. trekker), maar ook van de aanhanger of oplegger die door dit voertuig wordt getrokken. Wanneer aanhangwagens en opleggers volgens het nationale recht

niet moeten worden geregistreerd, wordt in plaats van het kenteken het identificatienummer of fabricagenummer vermeld.

- Kader 9* Nummer en datum van het (de) TIR-goedkeuringscertifica(a)t(en).
- Vak 10* Nummer(s) van de container(s), indien van toepassing.
- Vak 11* Opmerkingen, bv. de aantekening “zware of omvangrijke goederen”.
- Vak 12* Handtekening van de houder van het TIR-carnet of zijn/haar vertegenwoordiger.

Strook 1/2 (geel) niet bestemd voor de douane

De houder van het TIR-carnet moet de gele strook invullen. De inhoud van het blad moet overeenstemmen met de inhoud van de stroken 1 t/m 20, dat wil zeggen de witte en groene bladen. In de regel maken de douaneautoriteiten geen aantekeningen op dit blad, behalve wanneer de houder van het TIR-carnet hen verzoekt de wijzigingen te viseren.

*Resoluties en
aanbevelingen TIR-
handboek*

Het Administratief Comité voor de TIR-overeenkomst heeft op 31 januari 2008 de aanbeveling gedaan dat de houders van TIR-carnets niet alleen een omschrijving geven van de goederen, maar in vak 10 van het goederenmanifest, op de gele strook van het TIR-carnet (niet bestemd voor de douane), ook de zescijferige GS-code vermelden.

De douanekantoren van vertrek in de EU aanvaarden de vermelding van de GS-code ook op de voor de douane bestemde stroken van het TIR-carnet.

Er wordt op gewezen dat de houder van een TIR-carnet niet verplicht is de GS-code te vermelden.

Wanneer de GS-code is vermeld, moet het douanekantoor van vertrek of binnenkomst (doorgang) controleren of die overeenstemt met de GS-code die in andere douane-, handels- of vervoersdocumenten is vermeld.

Strook 1 (wit), in te vullen door de houder van het TIR-carnet

- Vak 1* Nummer van het TIR-carnet.
- Vak 2* Kanto(o)r(en) waar het TIR-vervoer van een lading of een deel van een lading begint. Het aantal kantoren van vertrek kan één, twee of

drie zijn, afhankelijk van het aantal kantoren van bestemming (zie vak 12 hieronder). Er mogen in totaal niet meer dan vier douanekantoren van vertrek of bestemming zijn.

- Vak 3* Naam en/of logo van de internationale organisatie.
- Vak 4* Identificatie-(ID-)nummer, naam, adres en land van de houder van het TIR-carnet. Zie vak 3 van de omslag voor nadere gegevens.
- Vak 5* Land(en) waar het TIR-vervoer van een lading of een deel van een lading begint.
- Vak 6* Land(en) waar het TIR-vervoer van een lading of een deel van een lading eindigt.
- Vak 7* Kenteken(s) van het/de wegvoertuig(en), niet alleen van het door een motor aangedreven voertuig, maar ook van de aanhanger of oplegger die door dit voertuig wordt getrokken. Wanneer aanhangwagens en opleggers volgens het nationale recht niet moeten worden geregistreerd, wordt in plaats van het kenteken het identificatienummer of fabricagenummer vermeld.
- Vak 8* Overeenkomstig punt 10, c), of punt 11 van de voorschriften voor het gebruik van het TIR-carnet mogen bijkomende documenten bij het carnet worden gevoegd. In dat geval moet het douanekantoor van vertrek deze met nietjes of anderszins aan het TIR-carnet vastmaken en daarop op zodanige wijze een stempel aanbrengen dat het duidelijk zichtbaar wordt indien deze documenten uit het TIR-carnet worden verwijderd. Om te vermijden dat de documenten worden vervangen, moet het kantoor van vertrek elke bladzijde van de bijgevoegde documenten afstempelen. De documenten moeten bij de omslag (of het gele blad) en elke strook van het TIR-carnet worden gevoegd. Gegevens over deze documenten moeten in dit vak worden vermeld.
- Vak 9* a) Identificatienummer(s) van de laadruimte(n) of container(s) (indien van toepassing).
- b) Identificatiemerken of nummers van de colli of artikelen.
- Vak 10* Aantal en soort colli of artikelen, omschrijving van de goederen. De omschrijving van de goederen moet de merknaam bevatten (televisies, video's, cd-spelers enz.) en zodanig zijn dat de goederen duidelijk te identificeren zijn. Algemene aanduidingen zoals elektronica, huishoudelijke apparaten, kleding of huisinrichtingsartikelen worden niet als omschrijving van goederen

aanvaard. De aanbevolen GS-code (van het gele blad) kan ook hier worden vermeld. Daarnaast moet voor iedere goederenomschrijving het aantal colli worden vermeld in het goederenmanifest. Voor omvangrijke goederen moet de hoeveelheid van die goederen worden vermeld.

- Vak 11* Brutogewicht in kilogram (kg).
- Vak 12* Aantal colli dat bij de verschillende douanekantoren van bestemming moet worden afgeleverd, het totale aantal colli en de namen (locaties) van die kantoren. Het aantal douanekantoren van bestemming kan één, twee of drie zijn, afhankelijk van het aantal douanekantoren van vertrek (zie vak 2 hierboven). Er mogen in totaal niet meer dan vier douanekantoren van vertrek en van bestemming zijn.
- Vakken 13-15* Plaats, datum en handtekening van de houder van het TIR-carnet of de vertegenwoordiger van de houder. Door het invullen van dit vak neemt de houder van het TIR-carnet de verantwoordelijkheid op zich voor de echtheid van de in het TIR-carnet vermelde gegevens. Deze gegevens moeten op alle stroken van het TIR-carnet worden vermeld.

Strook 1 (wit), in te vullen door de douaneautoriteiten

- Bestemd voor de douane* Alle gegevens die controle door de douane vergemakkelijken, bv. het nummer van het vorige douanedocument enz.
- Vak 16* Aantal en identificatiegegevens van de aangebrachte verzegelingen of identificatiemerken. Het laatste douanekantoor van vertrek vermeldt deze gegevens op alle resterende stroken.
- Vak 17* Datum (in het formaat dd/mm/jjjj), stempel en handtekening van een bevoegd ambtenaar van het douanekantoor van vertrek. Bij het laatste douanekantoor van vertrek ondertekent de douaneambtenaar vak 17 onder het manifest op alle resterende stroken en zet hij daar een stempel.
- Vak 18* Naam van het douanekantoor van vertrek of binnenkomst.
- Vak 19* Aankruisen wat van toepassing is, indien de verzegelingen of andere identificatiemerken bij het begin van een TIR-operatie ongeschonden zijn. Het eerste douanekantoor van vertrek vult dit vak niet in.

- Vak 20* De termijn (uiterste datum, in het formaat dd/mm/jjjj, en in voorkomend geval het tijdstip) waarbinnen het TIR-carnet moet worden voorgelegd aan en het wegvoertuig, de voertuigcombinatie of de container moet worden aangebracht bij het douanekantoor van uitgang of bestemming.
- Vak 21* Identificatiegegevens van het douanekantoor van vertrek of binnenkomst, gevolgd door het registratienummer van de TIR-operatie zoals dat in de douaneadministratie is opgenomen.
- Vak 22* Diversen, bv. het kantoor van doorgang of van bestemming waarbij de goederen moeten worden aangebracht. Zo nodig kan hier de voorgeschreven route worden vermeld.
- Vak 23* Datum (in het formaat dd/mm/jjjj), stempel en handtekening van een bevoegd ambtenaar van het douanekantoor van vertrek of binnenkomst.

Stam 1 (wit), in te vullen door de douaneautoriteiten

- Vak 1* Identificatiegegevens van het douanekantoor van vertrek of binnenkomst.
- Vak 2* Masterreferentienummer (MRN) of ander registratienummer dat aan de TIR-operatie is toegekend.
- Vak 3* Indien van toepassing, aantal en identificatiegegevens van de aangebrachte verzegelingen of identificatiemerken.
- Vak 4* Aankruisen wat van toepassing is, indien de verzegelingen of andere identificatiemerken bij het begin van een TIR-operatie ongeschonden zijn. Het eerste douanekantoor van vertrek vult dit vak niet in.
- Vak 5* Diversen, bv. het douanekantoor van doorgang of van bestemming waarbij de goederen moeten worden aangebracht. Zo nodig kan hier de voorgeschreven route worden vermeld.
- Vak 6* Datum (in het formaat dd/mm/jjjj), stempel en handtekening van een bevoegd ambtenaar van het douanekantoor van vertrek of binnenkomst.
- Stam 1* Wanneer de TIR-operatie van start is gegaan zonder uitwisseling van de gegevens van het TIR-carnet (noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure — punt 8.4), wordt op stam 1 op een duidelijk zichtbare plaats het stempel (waarvan

het model in bijlage 8.6 is opgenomen) aangebracht.

Strook 2 (groen), in te vullen door de houder van het TIR-carnet

De vakken 1-23 van strook 2 worden op dezelfde wijze ingevuld als de overeenkomstige vakken van strook 1.

Strook 2 (groen), in te vullen door de douaneautoriteiten

- Vak 24* Identificatiegegevens van het douanekantoor van bestemming of uitgang.
- Vak 25* Aankruisen wat van toepassing is, indien de verzegelingen of andere identificatiemerken ongeschonden zijn.
- Vak 26* Aantal geloste colli. Slechts in te vullen door douanekantoren van bestemming en niet door douanekantoren van uitgang.
- Vak 27* Dit vak moet uitsluitend worden ingevuld wanneer onregelmatigheden, ongevallen of voorvallen zijn ontdekt in verband met het TIR-vervoer. In deze situaties moet een “R” worden ingevuld, gevolgd door een duidelijke beschrijving van het voorbehoud. Indien de douaneautoriteiten TIR-operaties systematisch met een niet-gespecificeerd voorbehoud als beëindigd verklaren, moeten zij daarvoor een reden opgeven.
- Vak 28* Datum (in het formaat dd/mm/jjjj), stempel en handtekening van een bevoegd ambtenaar van het douanekantoor van bestemming of uitgang.
- Bij het terugzenden van het daartoe bestemde deel van strook 2 wanneer de TIR-operatie van start is gegaan zonder uitwisseling van de gegevens van het TIR-carnet (noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure — punt 8.4), moet op de achterzijde van de strook het retouradres worden vermeld van de douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst (doorgang) en moet het stempel van de NCTS-noodprocedure (waarvan het model is opgenomen in bijlage 8.6) in het vak “Bestemd voor de douane” worden aangebracht.

Stam 2 (groen), in te vullen door de douaneautoriteiten

- Vak 1* Identificatiegegevens van het douanekantoor van bestemming of uitgang.
- Vak 2* Aankruisen wat van toepassing is, indien de verzegelingen of

andere identificatiemerken ongeschonden zijn.

Vak 3 Aantal geloste colli. Slechts in te vullen door douanekantoren van bestemming, niet door douanekantoren van uitgang.

Vak 4 Indien van toepassing, aantal en identificatiegegevens van de aangebrachte nieuwe verzegelingen of nieuwe identificatiemerken.

Vak 5 Zoals vak 27 van strook 2 moet dit vak uitsluitend worden ingevuld wanneer onregelmatigheden, ongevallen of voorvallen zijn ontdekt in verband met het TIR-vervoer. In deze situaties moet een “R” worden ingevuld, gevolgd door een duidelijke beschrijving van het voorbehoud. Indien de douaneautoriteiten TIR-operaties systematisch met een niet-gespecificeerd voorbehoud als beëindigd verklaren, moeten zij daarvoor een reden opgeven.

Vak 6 Datum (in het formaat dd/mm/jjjj), stempel en handtekening van een bevoegd ambtenaar van het douanekantoor van bestemming of uitgang.

Invullen van het proces-verbaal van bevinding van het TIR-carnet

Vak 1 Douanekanto(o)r(en) van vertrek.

Vak 2 Nummer TIR-carnet.

Vak 3 Naam van de internationale organisatie.

Vak 4 Kenteken(s) van het/de wegvoertuig(en).

Vak 5 De houder van het TIR-carnet en zijn/haar identificatienummer.

Vak 6 Toestand van de douaneverzegelingen; aankruisen wat van toepassing is:

— linkervak: verzegelingen zijn ongeschonden;

— rechtervak: verzegelingen zijn verbroken.

Vak 7 Toestand van de laadruimte, container(s):

— linkervak: laadruimte is intact;

— rechtervak: laadruimte is geopend.

Vak 8 Opmerkingen/bevindingen

Vak 9	Het toepasselijke vak in verband met ontbrekende goederen moet worden aangekruist: — linkervak: er ontbreken geen goederen; — rechtervak: er ontbreken goederen. In dit geval moet in de vakken 10 tot en met 13 worden vermeld welke goederen ontbreken of zijn vernietigd.
Vak 10	a) Laadruimte(n) of container(s): vul identificatiemerken in. b) Merken en nummers van de colli of artikelen: vul identificatiemerken in.
Vak 11	Aantal en soort colli of artikelen, omschrijving van de goederen.
Vak 12	(M) voor ontbrekende goederen. (D) voor vernietigde goederen.
Vak 13	Opmerkingen en informatie over de hoeveelheid ontbrekende of vernietigde goederen.
Vak 14	Datum (dd/mm/jjjj), plaats en tijdstip van het ongeval.
Vak 15	Welke maatregelen zijn genomen om de TIR-operatie voort te zetten? Aankruisen en invullen wat van toepassing is: — bovenste vak: er zijn nieuwe verzegelingen aangebracht: aantal en beschrijving; — middelste vak: de goederen zijn overgeladen, zie vak 16; — onderste vak: overig.
Vak 16	Indien de goederen zijn overgeladen: vul de rubriek “Omschrijving van elk vervangen wegvoertuig/elke vervangen container” in: a) kenteken van het voertuig; indien het voertuig voor TIR-vervoer werd goedgekeurd, moet het linkervak worden aangekruist. Zo niet, dan moet het rechtervak worden aangekruist. b) identificatienummer(s) van de container(s); indien de container(s) voor TIR-vervoer werd(en) goedgekeurd, moet het linkervak worden aangekruist. Zo niet, dan moet het rechtervak worden aangekruist.

In voorkomend geval moet het nummer van het goedkeuringscertificaat aan de rechterzijde van het rechtervak worden ingevuld. Het aantal en de kenmerken van de aangebrachte verzegelingen moeten op de lijn rechts van het rechtervak worden ingevuld.

Vak 17 Naam/titel en gegevens van de autoriteit die het proces-verbaal van bevinding heeft ingevuld; plaats, datum (dd/mm/jjjj), stempel en handtekening.

Vak 18 Datum (dd/mm/jjjj), stempel en handtekening van het volgende douanekantoor dat door het TIR-vervoer wordt bereikt.

Afscheurbare strook De afscheurbare genummerde hoek aan de achterzijde van het TIR-carnet wordt afgescheurd en aan de houder van het TIR-carnet teruggegeven indien de bevoegde autoriteiten het TIR-carnet voor onderzoek hebben ingehouden. Deze strook wordt voorzien van een stempel, handtekening en verklaring door de autoriteit die het TIR-carnet heeft ingehouden.

IX.8.4 TIR-operaties in bijzondere omstandigheden (de noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure)

Gebruik van het TIR-carnet

Artikel 274, UV Wanneer het NCTS of het geautomatiseerde systeem dat door de houders van een TIR-carnet wordt gebruikt om de gegevens van het TIR-carnet in te dienen, niet beschikbaar is bij het douanekantoor van vertrek of binnenkomst, wordt de noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure gebruikt en wordt de TIR-operatie vrijgegeven aan de hand van het TIR-carnet. De toepassing van de noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure wordt aangegeven op stam 1 en in het vak “Bestemd voor de douane” van strook 2 met behulp van het stempel waarvan het model in bijlage 8.6 is opgenomen.

Bij het terugsturen van het daartoe bestemde deel van strook 2 in de noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure moet op de achterzijde van de strook het retouradres worden vermeld van de douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst.

Artikel 279, lid 5, UV In dergelijke gevallen kan geen gebruik worden gemaakt van het NCTS om de TIR-operatie in het douanegebied van de EU te beëindigen of aan te zuiveren.

Het douanekantoor van bestemming of uitgang beëindigt de TIR-regeling met behulp van strook 2 van het TIR-carnet en zendt het daarvoor bestemde deel naar de douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst. Dit moet gebeuren binnen acht dagen na de datum van beëindiging. Het douanekantoor van vertrek of binnenkomst vergelijkt de informatie die het douanekantoor van bestemming of uitgang heeft toegezonden, met die waarover het reeds beschikt om de regeling aan te zuiveren.

Aan de nasporing voorafgaande maatregelen in het geval van de noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure

*Beste praktijken,
TIR-handboek*

Wanneer gebruik is gemaakt van de noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure en de douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst na acht dagen het daarvoor bestemde deel van strook 2 van het TIR-carnet niet hebben ontvangen, kunnen zij het elektronische controlesysteem SafeTIR van de IRU raadplegen om na te gaan of daarin melding is gemaakt van de voorlegging van het TIR-carnet op de plaats van bestemming of uitgang. Aan de hand daarvan kunnen zij besluiten of zij het verzoek tot nasporing in verband met het TIR-carnet naar het huidige of naar het laatste douanekantoor van bestemming of uitgang in de EU zenden.

Indien het TIR-carnet volgens de gegevens van het controlesysteem niet bij het douanekantoor van bestemming is voorgelegd, kunnen de douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst onmiddellijk de nasporingsprocedure inleiden bij het opgegeven douanekantoor van bestemming of uitgang in de EU.

Nasporingsprocedure in het geval van de noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure

*Artikel 280, lid 6,
UV*

Wanneer de douaneautoriteiten van de lidstaat van vertrek of binnenkomst uiterlijk twee maanden na de datum van aanvaarding van het TIR-carnet geen bewijs hebben ontvangen dat de TIR-operatie is beëindigd of indien zij eerder dat vermoeden hebben, zenden zij het verzoek tot nasporing in verband met het TIR-carnet (zie model hieronder) naar het douanekantoor van bestemming of uitgang. Hetzelfde geldt indien achteraf blijkt dat het bewijs van de beëindiging van de TIR-operatie vals was.

De in deel VII, hoofdstuk 4, beschreven procedure (de nasporingsprocedure) is van overeenkomstige toepassing.

*Beste praktijken,
TIR-handboek*

In het kader van de noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure wordt gebruikgemaakt van een kennisgeving en een verzoek tot nasporing, waarvan het model hieronder is opgenomen:

IX.8.5 Schriftelijke kennisgeving

Kennisgeving die aan de TIR-aansprakelijke organisatie en de houder van het TIR-carnet moet worden gezonden

.....

(naam van het betrokken douanekantoor/de betrokken instantie)

.....

(plaats en datum)

Onderwerp: Informatie betreffende TIR-carnet nr.

gericht aan

(naam en adres van de houder van het TIR-carnet)

.....

(naam van de aansprakelijke organisatie)

Geachte mevrouw, geachte heer,

Wij delen u hierbij mee dat onze douane geen bevestiging heeft ontvangen van de beëindiging van de TIR-operatie in de Europese Unie onder dekking van TIR-carnet nr.

Wij hebben bovendien de status van dit TIR-carnet in het controlesysteem voor TIR-carnets gecontroleerd, waarbij gebleken is dat:

- (1) er geen gegevens zijn over de beëindiging van deze TIR-operatie in de EU,
- (2) er gegevens zijn over deze TIR-operatie. Wij hebben reeds contact opgenomen met het douanekantoor van bestemming in om bevestiging te ontvangen van deze gegevens, maar we hebben deze bevestiging tot nu toe niet ontvangen⁹⁵.

Overeenkomstig artikel 280, lid 7, van Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie en zonder afbreuk te doen aan de kennisgeving overeenkomstig artikel 11, lid 1, van de TIR-overeenkomst, verzoeken wij u ons de documenten te doen toekomen waaruit blijkt dat deze TIR-operatie in de Europese Unie correct is beëindigd uiterlijk 28 dagen na de datum van deze brief.

⁹⁵ Optie 1 of 2, naargelang het geval.

Het bewijs moet worden geleverd in de vorm van een van de volgende documenten ter identificatie van de goederen:

- een door de douaneautoriteit van de lidstaat van bestemming of uitgang gewaarmerkt document aan de hand waarvan de goederen kunnen worden geïdentificeerd en waaruit blijkt dat de betrokken goederen bij het douanekantoor van bestemming of uitgang zijn aangebracht of bij een toegelaten geadresseerde zijn afgeleverd;
- een document of een registratie van de douane, door de douaneautoriteit van een lidstaat gewaarmerkt, waaruit blijkt dat de betrokken goederen het douanegebied van de EU fysiek hebben verlaten;
- een douanedocument dat is afgegeven in een derde land waar de goederen onder een douaneregeling zijn geplaatst;
- een in een derde land afgegeven document dat is geïdentificeerd of anderszins door de douaneautoriteit van dat land is gewaarmerkt, waarin wordt vastgesteld dat de goederen worden geacht zich in dat land in het vrije verkeer te bevinden.

Een kopie van de hierboven bedoelde documenten kan als bewijs worden verstrekt, mits deze voor conform is gewaarmerkt door de instantie die de originele documenten heeft geïdentificeerd, door de autoriteit van het betrokken derde land of door een autoriteit van een lidstaat.

.....

(stempel van het douanekantoor/handtekening van de verantwoordelijke)

Bijlage: kopie van strook 1 van het TIR-carnet

IX.8.6 Voorbeeld verzoek tot nasporing

TIR-carnet — verzoek tot nasporing

I. In te vullen door het kantoor van vertrek of binnenkomst in de EU		
A. Nummer TIR-carnet	B. Douanekantoor van bestemming of uitgang uit de EU	
Kopie van strook 1 bijgevoegd	(naam en lidstaat)	
C. Kantoor van vertrek of binnenkomst	D. Kenteken voertuig	
in de EU	of naam van het schip, indien bekend	
(naam, adres, lidstaat)		
E. Volgens de informatie waarover dit kantoor beschikt, zijn de goederen		
☐ 1. aangebracht bij op / / (douanekantoor of toegelaten geadresseerde) DD/MM/JJ		
☐ 2. afgeleverd bij op / / (naam en adres van bedrijf of persoon) DD/MM/JJ		
☐ 3. Er is geen informatie over de plaats waar de goederen zich bevinden		
Plaats en datum:	Handtekening	Stempel

II. In te vullen door het douanekantoor van bestemming of uitgang uit de EU		
Verzoek om aanvullende gegevens		
In het kader van de nasporingsprocedure wordt het kantoor van vertrek of binnenkomst in de EU verzocht het volgende te zenden:		
☐ 1. een nauwkeurige omschrijving van de goederen ☐ 2. een kopie van de factuur ☐ 3. een kopie van de vrachtbrief ☐ 4. de volgende documenten of informatie:		
Plaats en datum:	Handtekening	Stempel

III. In te vullen door het douanekantoor van vertrek of binnenkomst in de EU Antwoord op het verzoek om aanvullende gegevens		
☐ 1. Hierbij de gevraagde inlichtingen, kopieën of stukken ☐ 2. De onder 1, 2, 3 en 4 bedoelde inlichtingen, kopieën of stukken zijn niet beschikbaar ☐ ☐ ☐ ☐		
Plaats en datum:	Handtekening	Stempel
IV. In te vullen door het douanekantoor van bestemming of uitgang uit de EU		
☐ 1. Het daartoe bestemde deel van strook 2 is op/....../.... teruggezonden; een geviseerde kopie van strook 1 gaat hierbij ☐ 2. Het daartoe bestemde deel van strook 2 is gevisiseerd en is bij dit verzoek tot nasporing gevoegd ☐ 3. In het kader van de nasporingsprocedure zal een kopie van strook 2 of 1 zo spoedig mogelijk worden teruggezonden ☐ 4. De goederen werden zonder het bijbehorende document hier aangebracht ☐ 5. De goederen werden hier niet aangebracht, noch werd er een TIR-carnet voorgelegd, en hierover kan geen informatie worden verkregen		
Plaats en datum:	Handtekening	Stempel

IX.8.7 Model EU-overeenkomst/verbintenis

MODEL EU-STANDAARDOVEREENKOMST TUSSEN DE DOUANEDIENSTEN VAN DE LIDSTATEN EN HUN NATIONALE AANSPRAKELIJKE ORGANISATIES BETREFFENDE DE TIR-REGELING[‡]

Overeenkomstig de artikelen 6 en 8, en bijlage 9, deel I, punt 1, d), van de Douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van TIR-carnets, Genève, 14 november 1975, zoals gewijzigd (hierna “de TIR-overeenkomst” genoemd), komen [*naam douanediens*] en [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] als organisatie die door bedoelde douanediens is goedgekeurd om als borg op te treden voor personen die van de TIR-regeling gebruikmaken[§], hierbij het volgende overeen:

Verbintenis

Overeenkomstig artikel 8 en bijlage 9, deel I, punt 3, iv), van de TIR-overeenkomst, verbindt [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] zich ertoe aan [*naam douanediens*] het gegarandeerde bedrag van de douaneschuld en andere heffingen te betalen, tezamen met eventuele vertragsrente, dat verschuldigd mocht worden op grond van verordeningen van de Europese Unie en, indien van toepassing, het nationale recht van [*naam lidstaat*] indien in verband met een TIR-operatie onregelmatigheden zijn vastgesteld.

De verbintenis heeft betrekking op goederenverkeer onder dekking van een TIR-carnet dat is afgegeven door [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] of door een andere aansprakelijke organisatie die is aangesloten bij de in artikel 6, lid 2, van de TIR-overeenkomst bedoelde internationale organisatie.

Overeenkomstig artikel 8 van de TIR-overeenkomst is [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] hoofdelijk aansprakelijk met de personen die bovengenoemde bedragen verschuldigd zijn.

Overeenkomstig artikel 163 van Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie is het maximumbedrag dat door [*naam douanediens*] kan worden gevorderd van [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] 100 000 EUR (honderdduizend) per TIR-carnet of een gelijkwaardig bedrag dat wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 53, lid 2, van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie.

[*Naam nationale aansprakelijke organisatie*] verbindt zich ertoe op het eerste schriftelijke verzoek van [*naam douanediens*] te betalen binnen de in de TIR-overeenkomst genoemde termijn en overeenkomstig het nationale recht.

[‡] Administratieve regeling TAXUD/1958/2003 final.

[§] Zie artikel 1, punt q), van de TIR-overeenkomst 1975. Deze overeenkomst en verbintenis zijn niet van toepassing op het vervoer van alcohol- en tabaksproducten als omschreven in toelichting 0.8.3 van de TIR-overeenkomst.

Deze verbintenis is niet van toepassing op boetes of sancties die door de betrokken lidstaat kunnen worden opgelegd.

Kennisgeving en uitnodigingen om te betalen

Om vast te stellen welke douanediens van de Europese Unie bevoegd is bovenbedoelde bedragen in te vorderen, is artikel 87 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie van toepassing. Dienovereenkomstig is [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] ook aansprakelijk voor de betaling van bovenbedoelde bedragen wanneer voldaan is aan de voorwaarden van artikel 167, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie.

De aansprakelijkheid van [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] vloeit voort uit de bepalingen van de TIR-overeenkomst. De aansprakelijkheid vangt aan op de in artikel 8, lid 4, van de TIR-overeenkomst vermelde tijdstippen.

Overige bepalingen

[*Naam nationale aansprakelijke organisatie*] verbindt zich er ook toe de specifieke bepalingen van deel I, punt 3, i) tot en met iii), en v) tot en met x), van bijlage 9, bij de TIR-overeenkomst in acht te nemen, evenals de verplichting tot het indienen van gegevens overeenkomstig de bepalingen van deel II, bijlage 9, bij de TIR-overeenkomst.

Beëindiging van de overeenkomst

Deze overeenkomst is van onbepaalde duur. Elke partij kan de overeenkomst eenzijdig opzeggen, met een schriftelijke opzegtermijn van ten minste drie (3) maanden.

De beëindiging van deze overeenkomst doet geen afbreuk aan de verantwoordelijkheden en aansprakelijkheid van [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] op grond van de TIR-overeenkomst. Dit betekent dat [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] kan worden aangesproken voor de betaling van het gewaarborgde bedrag waarvan de verschuldigdheid voortvloeit uit onder deze overeenkomst vallende TIR-operaties die zijn begonnen voordat de beëindiging van de overeenkomst in werking trad, zelfs indien de uitnodiging tot betaling na die datum is verzonden.

Jurisdictie

Indien er bij de toepassing van deze overeenkomst geschillen rijzen, zijn de plaats van jurisdictie en de toepasselijke nationale wetgeving die van de lidstaat waar [*naam nationale aansprakelijke organisatie*] is gevestigd.

Inwerkingtreding

Deze overeenkomst geldt vanaf...

Handtekening

Handtekening

Voor de nationale aansprakelijke organisatie

Voor de douanediens

Datum

Datum

IX.8.8 Model stempel noodprocedure/bedrijfscontinuïteitsprocedure

NCTS BEDRIJFSCONTINUÏTEITSPROCEDURE <i>GEEN GEGEVENS BESCHIKBAAR IN HET</i> <i>SYSTEEM</i> <i>INGELEID OP</i> _____ <i>(Datum/tijd)</i>

(afmetingen: 26 x 59 mm, rode inkt)

Zie deel V, bijlage 8.1, voor alle taalversies van het stempel.

IX.8.9 Voorbeelden van situaties waarbij de gegevens van het TIR-carnet elektronisch worden ingediend

a) TIR-vervoer dat in een derde land begint en over het grondgebied van een niet-EU-lidstaat verloopt

Voorbeeld:

[Turkije – Kapitan Andrejevo (Bulgarije) – Siret (Roemenië) – Oekraïne – Medyka en Krakau (Polen)]

De houder van het TIR-carnet is verantwoordelijk voor de indiening van de gegevens van het TIR-carnet bij het douanekantoor van binnenkomst in Kapitan Andrejevo (Bulgarije). Het douanekantoor van uitgang uit de EU in Siret (Roemenië) beëindigt de TIR-operatie en zendt de berichten IE006 en IE018 naar het douanekantoor van binnenkomst in Kapitan Andrejevo (Bulgarije). Wanneer het TIR-vervoer de EU opnieuw binnenkomt, moet de houder van het TIR-carnet de gegevens van het TIR-carnet opnieuw indienen bij het douanekantoor van binnenkomst in Medyka (Polen). Dit is een nieuwe NCTS/TIR-operatie met een nieuw MRN. Het douanekantoor van bestemming (Krakau) beëindigt de TIR-operatie door verzending van de berichten IE006 en IE018 naar Medyka en door beide delen van strook 2 van het TIR-carnet uit het carnet te halen en te behouden en door de stam van het TIR-carnet af te tekenen.

b) TIR-vervoer dat in de EU begint met een tussentijdse laadplaats

Voorbeeld:

[Turku (Finland) – Kotka (Finland) – Rusland]

De houder van het TIR-carnet is verantwoordelijk voor de indiening van de gegevens van het TIR-carnet en de voorlegging van het TIR-carnet aan het douanekantoor van vertrek (Turku). Bij de tussentijdse plaats van lading (Kotka) wordt de voorafgaande TIR-operatie (vanuit Turku) beëindigd door verzending van de berichten IE006 en IE018 naar Turku en door beide delen van strook 2 van het TIR-carnet uit het carnet te halen en te behouden en door de stam van het TIR-carnet af te tekenen. De houder van het TIR-carnet dient de gegevens van het TIR-carnet in, waaronder die van de vorige operatie vanuit Turku en van de in Kotka geladen goederen, en legt het TIR-carnet in Kotka voor om een nieuwe TIR-operatie te beginnen. Het douanekantoor van uitgang uit de EU (Vaalimaa) beëindigt de TIR-operatie door verzending van de berichten IE006 en IE018 naar Kotka en door beide delen van strook 2 van het TIR-carnet uit het carnet te halen en in te houden en door de stam van het TIR-carnet af te tekenen.

c) TIR-vervoer dat in een derde land (Rusland) begint met twee losplaatsen in de EU

Voorbeeld:

[Moermansk (Rusland) – Oulu (Finland) – Turku (Finland)]

De houder van het TIR-carnet is verantwoordelijk voor de indiening van de gegevens van het TIR-carnet en de voorlegging van het TIR-carnet aan het douanekantoor van binnenkomst (Rajajoosseppi). Bij de tussentijdse plaats van lossing (Oulu) wordt de voorafgaande TIR-operatie (vanuit Rajajoosseppi) beëindigd door verzending van de berichten IE006 en IE018 naar Rajajoosseppi en door beide delen van strook 2 van het TIR-carnet uit het carnet te halen en te behouden en door de stam van het TIR-carnet af te tekenen. De houder van het TIR-carnet dient de gegevens van het TIR-carnet in, waaronder die van de resterende operatie vanuit Rajajoosseppi, en legt het TIR-carnet in Oulu voor om een nieuwe TIR-operatie te beginnen. Het douanekantoor van bestemming (Turku) beëindigt de TIR-operatie door verzending van de berichten IE006 en IE018 naar Oulu en door beide delen van strook 2 van het TIR-carnet uit het carnet te halen en te behouden en door de stam van het TIR-carnet af te tekenen.

IX.9.1 Voorbeeld van de situatie in Noord-Ierland na de brexit

Het TIR-vervoer vindt plaats van Duitsland naar Noord-Ierland, via België en Groot-Brittannië.

Het wegvoertuig of de container moet ter controle worden aangebracht en het TIR-carnet moet worden voorgelegd bij het douanekantoor van vertrek in Duitsland. Wanneer het douanekantoor in Duitsland het TIR-carnet heeft aanvaard, **begint een eerste TIR-operatie van dat kantoor naar het douanekantoor van uitgang (doorgang) in België.** Het voertuig

of de container moet worden aangebracht en het TIR-carnet moet worden voorgelegd bij het douanekantoor van uitgang (doorgang) in België, waar deze TIR-operatie wordt beëindigd.

Er zij op gewezen dat, naast de vereisten van de TIR-overeenkomst (bv. gebruik van het papieren TIR-carnet), de uitwisseling van gegevens van het TIR-carnet tussen de twee douanekantoren **plaatsvindt door het aanmaken van een NCTS/TIR-vervoer** bij het Duitse douanekantoor en wordt beëindigd bij het Belgische douanekantoor, zoals bepaald in de DWU-UV.

Vervolgens reist het wegvoertuig of de container per veerboot naar Groot-Brittannië, waardoor het douanegebied van de EU wordt verlaten. Het voertuig of de container moet ter controle worden aangebracht bij het Britse douanekantoor van binnenkomst (doorgang), samen met het TIR-carnet dat ter aanvaarding moet worden voorgelegd. **Hier begint een tweede TIR-operatie.** De reis van het voertuig in Groot-Brittannië eindigt bij het Britse douanekantoor van uitgang (doorgang), waar het voertuig ter controle moet worden aangebracht en het TIR-carnet moet worden voorgelegd om de operatie te beëindigen.

Bij binnenkomst in Noord-Ierland, waar het DWU-rechtskader van toepassing is, moet het voertuig of de container ter controle worden aangebracht bij het Noord-Ierse douanekantoor van binnenkomst (doorgang). **Dit is het begin van de derde en laatste TIR-operatie van dit TIR-vervoer van het Noord-Ierse douanekantoor van binnenkomst (doorgang) naar een binnenlands douanekantoor van bestemming in Noord-Ierland.** Het voertuig of de container moet bij het douanekantoor van bestemming worden aangebracht ter controle en om de TIR-operatie te beëindigen en aan te zuiveren. Zoals bepaald in de DWU-UV, moet voor de uitwisseling van gegevens van het TIR-carnet tussen het Noord-Ierse douanekantoor van binnenkomst (doorgang) en het douanekantoor van bestemming een NCTS/TIR-vervoer worden aangemaakt bij het Noord-Ierse douanekantoor van binnenkomst en worden beëindigd bij het douanekantoor van bestemming in Noord-Ierland.